

THE
C
O
O
R
D
I
N
A
T
E
S
O
F
T
H
E
C
O
O
R
D
I
N
A
T
E
S

Est. 51
Plút. 9

B.C.

9(37)

ΗΡΟΔΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ
ΒΙΒΛΙΑ· Η·

Herodiani historiarum lib. VIII.
græcè pariter, & latine.

*Impitno, ad vmsf Dale Jacobi Casermas
Canonis Bellipodi Acellanarum
1524.*

11054

FRANCISCVS ASVL. LECTORI. S.

ARIOS casus, multiplicesq; fortune lu-
sus ex antiquorum scriptis recognoscere, ac
sepe in memoriam reuocare, quantum pruden-
tia humane conferat, uimet lector optime satis, arbitror,
intelligis. quo circa non dubito quin tibi gratissimum fe-
cerim, q̄ Herodiani de Romanorum imperatoribus hi-
storiam enchiridij forma excuserim: quo & facilius
te eam gestare, & commodius legere identidem pos-
ses: his praesertim temporibus, per quae tam multa bello-
rum incendia uniuersum iam propè orbem terrarum
peruasere: tot urbes partim hostili direptione, partim tan-
tita suorum praeda, aut tributorum nimia exactione, cru-
deliter exhaustae nuda quadã solitudine uisuntur. populi
praeterea nonnulli cum suis principibus domo pulsati, &
alienas sedes adire coacti, miserabili exilio christiano
religionis calamitatem civili discordia subinde magis
etiam adhuc gliscente, quae sitam testantur. tu igitur, dum
quae ab initio principatus Commodi ad Maximi, & Al-
bini eadem acciderunt scelerata & impia perleges, meo
huic muneri acceptum referes: q̄ nostrorum temporum
difficultates minus mirando minus etiam interim dole-
bis, animaduertens talia sepe, ac multo quandoq; peiora
humano generi contigisse. Vale.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

1. c

Ι
ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΝ
ΠΡΩΤΟΝ.

Ι πλείστοι τ' ἐπεὶ συνημιθί-
ρισ' ἀχολιθέντων, ἐπιών τ' ἄλλω
γεγονότων, κνήμην ἀνατεύσασθαι
σπουδασάντων, παιδείας κλέος αἰ-
διον μὲν κμοι ὅπως μὴ σιωπήσαν-
τες, λάθωιν εἰς τὴν πηλοῦ ὄμιλον δόσι-
θμοῦ κμοι τῆς μὲν ἀληθείας ἐν ταῖς
ἄφρησισι ὠλιγώρησαν, ἔχ' ἤματα δὲ ἐπιμελήθησαν φρά-
σιώ τε, καὶ ἄφρησι, θαρ' ὄντες, ὡς εἴ τι καὶ μυθῶδες λέ-
γοιεν, τὸ μὲν ἡδὲ πῆς ἀκροάσεως, αὐτοὶ κερπύσσονται, τὸ δ' ἄμ-
κριβέι τ' ἐξιδόσωι, καὶ ἐλεχθῶσεται· εἰ δ' οἱ πρὸς Ἰχθραν,
ἢ μῖσος τυράννων, κολακείαν τ', ἢ τι μὴν βασιλείων, πό-
λιώς τε, καὶ ἰδιωτῶν ἀτελή, καὶ μικρὰ ἔργα, λόγων ὄρετῃ,
δέξῃ παρίδωκον τῆς ἀληθείας μείζονι. ἐγὼ δ' ἴσουςίαν οὐ
παρ' ἄλλων ἀποδείξασθαι, ἀγνώστοι τε, καὶ ἀμάστορον, ὑπὸ
ἐκάρ' δὲ τῆ τῶν ἐνταξομένων κνήμην, μετὰ πάντων ἀληθῶς
ἀκριβείας ἡθροισα ὅς συγγρατῆν, ἢ κ' ἀτερπῆ τῶν γινώσκων καὶ
τοῖς ὑστέρων ἴσασθαι προσδοκῶσας ἔργων μεγάλων τ', κ' πολ-
λῶν ἐν ὀλίγω χρόνῳ γενομένων. εἰ γὰρ τις περαβέλοι πάντας
τὴν ἀπὸ τῆ Σεβαστοῦ χρόνον, εἰ δ' ἐπερ' ἄρρωμαίων διακρίσας
μετέλκωιν εἰς μοναρχίαν ἢ κ' αἱ αἶροι ἐν ἑτασι περὶ τῶν διακ-
κασίαις, μέχρι τ' Μάρκου καὶ ρῶν ἢ τε βασιλείων ἢ τῶν ἐπ' ἄγ-
λάτης διαδοχῆς, ἢ τε πηλοῦ ὄμι, ὑπὸ τῆ καὶ ἔσαν τυ-
χῶς ποιμήλας, ἐδῶν τε κινῆσεις, καὶ πλεωνάλαστος, τῶν τε
ἢ τῆ ἡμεδαπῆ, καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάρους, γὰς τε εἰσι μὲν, καὶ

πρώτων Φοράς, τυράννων τε, καὶ βασιλείων βίους παραδόντες,
 πρῶτον ἡρώδης ἢ μήδ' ἄλλως μνημοσυθέντας. ὧν οἱ μὲν,
 ἐπιμηκρότερον ἔχον πλὴν ἄρχῆν. οἱ δὲ, πρόσκαιρον πλὴν δια-
 σεύαν. εἰσὶ δ' οἱ μέχρι προσηγορίας, καὶ τιμῆς ἐρημέων μέ-
 νης ἔλθοντες, οὐδ' ἄλλως καταλυθήσαν. μεριδύσσα γὰρ ἡ ἑρμαίων
 ἄρχειν ἔτι σὺν ἐξ ἡρώδης εἰς πλείους διασκεύασ, ἢ ὁ χρόνος
 κήτει, πλάσ, καὶ ποιήλα ἡνεγκι, καὶ θαύμας ἀεία. ὕτω γὰρ
 οἱ μετ' ἡλικίαν πρεσβύτεροι, τῆς ἡμετέρας τῶν πραγμάτων
 ἐπιμηκρότερον ἑαυτῶν τε, καὶ τῶν ὑπὸ πινδων ἦραν. οἱ δὲ νομι-
 μὲν νεοί, ἄρα μόντερον βιόσαντες, πλάσ ἡναυτοήμισαν. διό-
 περ εἰκότως ἐν ἡλικίας τε, καὶ ἐξουσίας διαφόροις, ἢ χ' ὁμοια-
 γέροντα τὰ ἐπιτηδύματα. ὡς δ' ἔκστα κύτων πέπρακται κα-
 τὰ χρόνους, καὶ διασκεύασ, διηγήσομαι. Τῶ βασιλεύοντι
 Μάρκῳ θυγατέρας μεν, ἐγένοντο πλείους ἄρρηνες δὲ, δύο. τῶν δὲ
 ἄρρηνων τούτων, ὁ ἰδιόυτερος νομιμὲν νεὸς ἦν βίον μετήλλα-
 ξε. Βιρραίσιμος δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ. ἦν δὲ περιόντα, κόμμωσον
 Κελανθρον, ὁ πατὴρ μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀνεθράφα-
 π, πάνθει τὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους ἐπὶ
 σωτῆρασιν ἢ κ' ἀποκαταφρονήτας καλῶν, ὅπως σωόντες αἰετ,
 παιδάσιον αὐτῶ ἦν ὄνο. τὰς τε θυγατέρας ἐνώραζνο μίνας,
 ἐξέδωτο ἀνδράσι, τὴν συνηκῆτη βυλῆς τοῖς ἄρρῖσι. ἄτὸς γένους
 μακρὰς διαδοχὰς ἀπαρτίδασ, ἢ δὲ τῆς πλάτῃ περιβολαῖς
 λαμπρὸς κοσμίος ἢ τ' ἄρρον, καὶ σώφρονας τ' βίον, καμβρὸς
 αὐτῶ γενέσθαι βίλων. ταῦτα δὲ μόνον ψυχῆς ἰδία, καὶ ἀπαρτα-
 ρετα ἡγεῖτο κτημάτων. ἀρετῆ ἢ πάσης ἔμελλεν αὐτῷ. λόγων τε
 ἀρχαῖος ἡνερασῆς, ὡς μηδὲνδ. μήτε ῥωμαίων, μήτε ἑλ-
 λήνων ἀπλετῆσθαι. διηλοῖ δὲ ὅσα καὶ εἰς ἡμῶν ἦλθεν, ἢ λεχθέν-
 τα πρὸς αὐτῶ, ἢ γραφέντα. παρέχει δὲ καὶ τοῖς ἀρχομένοις
 ἰαυτῶν ἐπιμῆ, καὶ μέριον βασιλείῃ, τὸς τε προσιόντας δε-
 ξίμους, καλῶν τε τὸς περὶ αὐτῶ δορυφόρους, ἀποσβεῖν
 τῶν ἐν

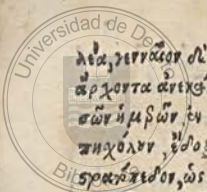
τῶν ἐπιτηδύματων. μόνος τε βασιλείων, φιλοσοφίαν ἢ λό-
 γους, ἢ δὲ δευμάτων γνώσεις, σεμνῶ δ' ἦθει, καὶ βίῳ σώφροσι
 ἐπιτώσατο. πλὴν τε πῆθος ἀνδρῶν σωφῶν ἡνεγκι, ἢ τ' ἐκεί-
 νων κειρῶν φορά. φιλεῖ γὰρ πως αἰετ ὁ ὑπὸ πινδων, ἢ ἡμῶν τῶ
 ἀρχοντος γνώμης βίῳ. ὅσα μὲν δὲ αὐτῶ πέπρακται ἀν-
 δρασί, καὶ σώφρονα, στρατηγικῆν, ἢ πολιτικῆν ἀρετὴν ἔμεντα,
 πρὸς τε τῶς τὰ δόκτωα τῆς γῆς ἔθνη βάρβαρα κατακοσῶτα,
 πρὸς τε τῶς ὑπὸ τῆς ἀναπλάς ποιήσους ἦν βίον, πολλοῖς,
 καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγεγραπῆαι δὲ μετὰ πλὴν Μάρκῳ τε-
 λατῆν παρὰ πάντα ἦν ἐμαυτῶ βίον εἰδόντε, καὶ ἡνεγκι, ἔστ
 δ' αὐτῶ καὶ πέρα μετέχον, ἐν βασιλικῆς, ἢ δημοσιαῖς ὑπηρε-
 σίαις γενόμενος, ταῦτα σωτήρια. Γυραῖον ὄντα Μάρκῳ,
 καὶ μὴ μόνον ἢ ἡλικίας, ἀλλὰ καὶ μάταις τε, καὶ φροντισί τει-
 ρυχωμένον, διακρίβοντά τε ἐν ταῖσι νόσοις χαλεπῆ κατ-
 λαμβάνει. ἐπεὶ δὲ αὐτῶ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φού-
 λως ἔχον ὑπὸ πινδων ἑώρα τε ἦν παῖδα τῆς μερκεῖων ἡλι-
 κίας ἀρχαῖος μεν ἐπιβάνειν, δεδιδως μὴ νεότης ἀκμάζουσα, καὶ
 ἐν ἑρραῖα ἐξουσίαν ἀποκράσσει, καὶ ἀκάλυπτη προσλαβύσα,
 μαθημάτων ἰδιό καλῶν, καὶ ἐπιτηδύματων ἀρνησίῃ, μέθαις
 δὲ, καὶ κραυπαλαῖς ἐπιδύῳ ἐαυτῶ, ῥῆτα γὰρ αἰ τῶν νέων
 ψυχῆς εἰς ἡδονὰς ἐξολοθίζανται, ἀπὸ τῶν παιδείας καλῶν
 μεροχαιώοντα, οἷα δὲ ἀνδρα πολλύσπορα, μάλιστα ἐτάραπτε
 μνήμη τῶν ἐν νεότητι βασιλείαν παραλαβόντων. τῶτο ἰδιό,
 διουσιῶν τῶ σικελιώτων τυράννων, ὅς ἀπὸ τῆς ἄραν ἀκρασίασ,
 ἡδονὰς ἐπὶ μισέσις μισοῖς ἐθιρῶτο. τῶτο δὲ, αἰ τῶν ἀλε-
 ξάνδρου διαδόχων εἰς τῶς ὑπὸ πινδων ὕβρεις τε καὶ βίαι, δι' ὧν
 τῶν ἐκείνῳ ἀρχῆν, κατήχυναν. πολέμαῖος ἰδιό, καὶ μέχρισ
 ἀδελφῶν ἰδίασ, ἔρωτος προχωρήσας, παρὰ τε τῶν μακεδόν-
 των, καὶ ἑλλήνων νόμους ἀτίστονος δὲ, διόουσον πάντα μιμνή-
 σκός, καὶ κιαὸν μὴ περιτίθεις τῆ κεφαλῆ ἀντι καυσίασ, καὶ

ἡ δ' ἄματος μακεδονίῃ, θύρον δὲ ἀντισηκίην φέρων.
 ἵτι δὲ καὶ μάλλον αὐτὴ ἐλύπει τὰ μὴ πρὸ πολλῦ, ἀλλ' ὑπέ-
 ρου ἐρχοῦσα πλὴν μνήμην τὰ τε νέρωτι πεπραγμένα, δι' ἐχθ-
 ροῦ μέχρι μνήρῳ φόνου, παρέχ' ἵτι τοῖς δήμοις αὐτῆν κα-
 τὰ γὰρ ἡλικίαν ἔχουσα. τὰ τε δοματῶν τετολομημένα, τὴν ἐχθ-
 ροῦ ἡλικίαν ἔχουσα ἀπολοιποῖτα. τοιαῦτα δὲ τυραννίδος
 εἰκότως ὑποτυπῶμαι, ἐπεὶ δὲ τὴν καὶ ἡλικίαν ἔχουσα
 δ' αὐτῆν ἐτάραπον καὶ οἱ γερμανοὶ ζειτριώντες, ὧς ἢ δὲ πω-
 πάντας ἐμειχέρωτο ἀλλὰ τὴν καὶ πεθερῶν δὲ συμμαχίαν προ-
 σήκωτο. τὴν δὲ καὶ κρατήσασ ἦν τοῖς ἔργοις ἦσαν δὲ τινες,
 οἱ διαδοῦντες, πρὸς τὸ παρὸν ἀνακλιχωρήσαν, δὲ τῆς πα-
 ρουσίας τοῦτον βασιλέως. ὑπόπλαν ὄω μὴ τῆς ἡλικίας τὸ
 μερῶν ἐκταφροήσαντες, ἐπιθῶνται αὐτῷ. Ἐρεῖ γὰρ τὸ
 βάρβαρον καὶ ἐπὶ ταῖς τυχούσας ἀφορμὰς ἔβρα κινεῖσθαι.
 κυμῆσαν ὄω ἔχων τοσαύτας φροντίσι πλὴν ψυχῆν, συζ-
 κλέσασ τὴν φίλους, ὅσοι τε παρῆσαν τῶν συγγειῶν, καὶ τῶν
 παῖδα παρασησάμενος, ἐπειδὴ πάντες σιωῆλλον, ἡσυχῆ τῆ
 σὺμφοδος κενόσασ ἑαυτῆν τοῦτων λῶζων ἠρέξατο.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΡΚΟΥ.

Ἀχθεῖσθαι καὶ ὑμῶν ἐφ' οἷσ' ὁρᾷ με διακείμενον θουμα-
 σὸν ὑδὲν. φύσει τὴν γὰρ τὸ ἀνθρώπινον, ἐλπίδον ἐν ταῖς τῶν ἐ-
 μορῶν συμφοραῖς. τὰ τε δὲ γὰρ ὑπὸ τῶν πεισόντων, οἴκτος
 προκλήεται μεῖζονα. ἐμοὶ δὲ τὴν καὶ πλὴν ὑπάρχειν παρ' ὑ-
 μῶν οἶδ' ἔμοι. ἐκ τῶν ὧν αὐτὸς διακείμαι πρὸς ὑμᾶς, ἀμοῖτα
 βάλαν ἄνοιαν εἰκότως ἡλικίαν. καὶ δὲ καιρὸς ἀκαιρος ἐμοῖτα
 αἰθεῖσθαι, μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμῆν τε, καὶ
 σπουδῆν κατατιθεῖσθαι, ὑμῖν τε ἀποδύνασ χάριν, δεῖξασιν
 ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτύχητε, ἔκ ἀμνημοσύνης. ὁρᾷτε δὲ μοι τὸν
 ἦδον, ὅν αὐτοὶ ἀνέβρα φασι, ἄρτι τῆς μερῶν ἡλικίας ἐπι-
 βαίνοντα,

ἢ βαίνοντα, καὶ δὲ μοι ὡς πρὸς ἐν χειμῶνι, καὶ ἄλλων τῶν κυβ-
 ρησόντων, μὴ ποὶ φρεσὶ μοι ὑπὸ πτελέως τῆς δόξαν ἐμ-
 περίσασ, εἰς φάσκα ἐπιπιδάματα προσάραχθῶν, γίνεσθαι δὲ
 ἢ αὐτῷ ὑμῶν ἀν' ἐνδὲ μὴ πατέρας πολλοὶ, πρὸς πτελέως τε, καὶ
 τὰ ἄριστα συμβεβαίνοντες. Οὔτε ἔχουσα πλὴν οὐδὲν
 αὐταρκῆς πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, οὔτε δορυφόρων φ-
 ρᾶ ἰσχυρῆ ἴσθαι τὴν ἀρχοῦσα, εἰ μὴ πρὸς πτελέως τῶν ὑπὸ
 κῶν ἄνοιαν. μάλιστα δὲ ἐκείνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος ἀνιδεύως
 ἡλκασαν, ὅσοι μὴ φόβον ἐξ ἀμόπτως, πόθον δὲ τῆς αὐτῶν χρι-
 σόπτως, ταῖς τῶν δόχομένων ψυχῶν ἐνίστασαν. ἢ γὰρ οἱ ἐξ
 ἀνάγκης δυνάστες, ἀλλ' οἱ μετὰ πεθερῶν ταυθόντες ἀνύπο-
 πῶι. καὶ ἐξ ὧν καλακείας προσοιήτου δρῶντες τε καὶ πείχον-
 τες διατελοῦσιν. ἢ δὲ ποτε ἀρνησάσθαι ἢ μὴ βίβασ, καὶ ὑβρεῖ
 ἐπὶ τῶν ἀχθῶσι, χαλεπὸν δὲ μέρησαστε, καὶ ὄρον ἐπιθῆναι
 ἐπιθυμίας, ὑπερτέσης ἐξουσίας. τοιαῦτα δὲ συμβουλοῦσιν
 τῶν αὐτῶν, καὶ ὧν ἀκούει παρὸν ὑπομνησπορτες, ὑμῖν τε
 αὐτοῖς, καὶ πᾶσιν, ἄριστον ἀποδείξετε βασιλείαν. τῆ τι ἐμῆ
 μνήμη χαριεῖσθαι τὰ μέγιστα. ὦν τὸ μῶνως, αἰτίδιον αὐτῶν
 ποιῶσα δυνάστε. Τοσαῦτα εἰπόντα τὴν Μάρκου, ἐπι-
 πισῶσα λειποθυμία, κατεστράσαν ὑπὸ δὲ αἰθερείας, καὶ ἄθυ-
 μίας, αἰθῆς ὑπὸ πτελέως. οἴκτος δὲ πάντας ἐλάμβανε τὴν πα-
 ρόντας, ὧς μὴ δὲ καταχθόνιας τινὰς αὐτῶν εἰς οἰμωγῆν ἀνα-
 βῆσαι. ὁ καὶ ὄω, νυκτὶ τε, καὶ ἡμέρας ἐπιβιδῶσας μῆκος,
 ἀνεπαύσατο, πόθον τῆ τοῖς καὶ αὐτῶν ἀνθρώποις ἐκσταλι-
 τῶν δρῆτῆς αἰτίδιον μνήμην εἰς τὴν ἐσόμενον αἰῶνα. τελευτῶ-
 σαντος δὲ Μάρκου, ἐπερὶ δὲ διεφύθησιν ἡ φήμη, πάν τε τὸ πα-
 ρὸν στρατιωτικόν, καὶ τὸ δημόσιον πλῆθος, ἐμοῖως πένθει κα-
 τελέχο. ἢ δὲ τῆς ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ πλὴν ἰωμῶν δό-
 χῶν, δὲ ἀδαικρυτὶ τοιαῦτον ἀγγελίαν ἐδέξατο. πάντες δ' ὡς
 πρὸ ἐκ μίας φωνῆς, οἱ καὶ πατέρα χριστῶν, οἱ δ' ἀγαθὸν βασι-

14 λεία, γεννηθέντες δὲ ἕτεροι στρατιῶν, οἱ δὲ σώφρονα, καὶ ἠδσομένοι
 15 ἀρχόντα ἀνέχοντες, καὶ ἑσθῆς ἐξάδατο, ὀλίγων δὲ διαλευ-
 16 σῶν ἡμῶν, καὶ ὅσοις πρὶ πλὴν κηδεύαν τὰ πατρὸς ἢ ἡδν ἀ-
 17 πηχολον, ἔδοξε τοῖς φίλοις προσαναγνῆν ἢ μεράκιον εἰς τὴν
 18 στρατιάν, ὡς διαλεχθεῖν τὴ τοῖς στρατιώταις, καὶ χημάτα δω-
 19 σασιῶσιν ὡς ἔθος ἔδει τοῖς βασιλείαν διαδεχομένοις, μεγα-
 20 λόρροσι ἐπιστάσθαι οἰκειώσασθαι ἢ στρατομα. παρηγγίλθη τὴ
 21 δὴ πᾶσιν εἰλεῖν εἰς τὴν εἰσδοῖς κεδῖον αὐτῶν ὑποδέχασθαι.
 22 προελθόντων δὲ ὁ Κόμμοδος, ταῖς τὴ βασιλείας θυσιῶσ ἐπιτε-
 23 λε, καὶ βύματος αὐτῶ εἰς ἕλκος ἔρθῆντος ἐν μίσῳ τῶ στρα-
 24 πείδῳ ἀνελευθῶν ἐπ' αὐτῶ, καὶ πρὶς πεισάδωτος τῶν πατρῶος φίλους,
 25 πολλοὶ δὲ, καὶ λόγιοι παρεῖσαν αὐτῶ, ἔλεξε τοιαύτα.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΟΜΜΟΔΟΥ.

1 Κοινὴν εἶναι μοι πρὸς ὑμᾶς πλὴν ἐπὶ τοῖς καταλαβούσιν
 2 ἀληθῆ δόξα, καὶ κηδῆν τι ἢ ἦσαν ὑμᾶς ἐμῶ δυσφορεῖν, ἐμῶν
 3 ἀκρίβῶς πείπει καὶ. ὁ δὲ γὰρ πρὶς τῶ μοι τὰ πατρὸς, πλει-
 4 νεκτεῖν ὑμῶν ἡγεῖται, καὶ κητος ἰδῶ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἔνα ἡγε-
 5 τα. ἔχαιριν οὖν μάλλον συστρατιώτην με ἢ ἡδν κηλῶν. πλὴν
 6 μὴ γὰρ προσηγορίαν ἡγεῖτο φῶρεως τῆν δ' ὁδοῖς κοινωσίαν.
 7 φέρων τὴ με πηλοῖς ἡπτιον ὄντα, ταῖς ὑμῶν κητῶν ἐν χεῖ-
 8 ρισὴ πείπει. διότι καὶ ἡγεῖται πᾶσιν ἀνάσσει μεθίξιν πρὸς
 9 ὑμῶν ἡλικίας τῶν μὴν πρὶς βυτέρων, φροφεία μοι ταῦτα ὁ-
 10 φηλόντων, τῶν δ' ἡλικιώτας, εἰκότως ἀν καὶ συμφορητάς τῶν
 11 ἐν ὄλοις ἔργων ἀπεκχολόν. πάντας γὰρ ὑμᾶς ὡς ἔνα ὁ πα-
 12 τῆρ ἐφίλη τὴ, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν ἐπαίδευσαν. ἔδωκε δὲ μετ' ἐ-
 13 κητος ἐμὴ βασιλείᾳ ἢ τύχη, ἢ ἐκείσαντον, ὡς πρὸ οἱ πρὸ ἐ-
 14 μῶ, προσητήτῳ σεμνωδῶσιν ὁρῶν, ἀλλὰ μότος τὴ ὑμῶν
 15 ἐρῶ ἐν τοῖς βασιλείας ἀπικυθῆν, καὶ μὴ κηραβῆντα με ἰδω-
 16 τικῶν ἀναργάνων, ἀμὰ τῶ τῆς γαστρὸς προελθῆν, ἢ βασιλείας
 17 ὑπεδέξατο

18 ὑπεδέξατο προφρῆς. ὁ μὲν δὲ με εἶδον ἡλῖος ἀνθρωπον, καὶ
 19 βασιλεία. εἰκότως οὖν ταῦτα λογίζεσθαι, εἰρηγοῖτε ἢ δοθέντα
 20 ὑμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτοκράτορα. ὁ μὲν γὰρ πατῆρ, εἰς
 21 ἕρατον ἀγαπᾶς, ἀπασι δὲ ἡδν, καὶ σαῖ δόδος ἀπὸ θεῶν. ἡμῖν δὲ
 22 χην μέλητ τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς διοικῆν. κητορ-
 23 ὄν δὲ αὐτὰ, καὶ βεβαῶν, ὑμῶν κητορ ἔργον. εἰ τὰ τε
 24 μὴ λείφατα μετὰ πᾶσιν ἀνδρείας ἀπαλεῖλοι τε, καὶ πλὴν ῥο-
 25 μάων ὁρῶν με χηρις ὡκικανῶν προαράγοι τε, ὑμῖν τε γὰρ ταῦ-
 26 τα δόξαν οἰσει, καὶ πλὴν τῶ κοινῶ πατρὸς κημῶν, καὶ οἰσι ἀ-
 27 ξίαις ὄντας ἀμείψασθε. ὄν ἐπ' ἀνέκην τε τῶν κητορμένων, καὶ τὰ
 28 πρᾶπῶμα ἐφροῶν ἡγεῖται. ὡς ἀμῶ μοῖσι μὴ εἶναι τὰ δένοντα
 29 πρᾶπῶντες ὑπὸ τοιαῦτα κητῶν. καὶ τὰ μὴν κητορ ὑμῖν
 30 ἀνδρείως κητορθεῖντα, εἰς πλὴν κηκῆν σοφῶν τε, καὶ στρατι-
 31 γίας, πλὴν ἀναφορᾶν ἐχέι. ὅσα δ' ἀν σαι εἰ μοι βασιλείᾳ κημ προ-
 32 θύμῳ εἰ πειδείκῳ, τῶν πλὴν δόξαν πείπεις τε ἀγαθῶν, καὶ
 33 ἀνδρείας ἀποσεισῶν, τε ἐν ἡμῖν κηον σεμνωτῶν πληρωσῶ
 34 τε τῶ τῶν ὑμῶν κητορ ἔργων ἀνδραγαθῶν, καὶ τὴν βάρβαρον ἐν
 35 ὁρῶν κημ ἡγεμονίας κηλωθῆν, ἢ τε εἰς τὴν κητορ κηταθα-
 36 σῆσ τῆς ἡλικίας κηταφροῦσαν. τὰ τε κημῶντα φεβῶσ-
 37 ται δὲ τῶν κηπειραμῶν. τοσαῦτα ὁ Κόμμοδος εἰπὼν,
 38 καὶ μεγαλόρροσι δωρεῖς κημῶν οἰκειωσάμῳ τὴ στρα-
 39 τιωτικῶν, εἰς πλὴν βασιλείαν ἐπανήλθεν αὐλῆν. ὀλίγων κημ οὖν
 40 τιος κηκῶν, πάντα ἐπρόπῆτο τῶ γῶμῳ τῶν πατρῶων φηλων,
 41 ἀπικη κημῶσι οὐκ ἔσαν αὐτῶ, τὰ βέλτετα συμβουλεύοντες,
 42 καὶ τοσῶτον ἐν δίδόντες κηκῶν ὅσον ἐδῶσιν αὐτῶ κημ πρὸ
 43 σώφρονα τὸ σώματος ἐπιμέλειαν. κημ δὲ τῶν δὲ τῶν πλὴν
 44 ἐπὶ τῆς αὐλῆς οἰκῶν, διαφθεῖραν ἐφροῶντο κηον ἡθος βα-
 45 σιλῶσ. ὅσοι τε κηλοκῆς κημῶν, καὶ τὸ ἀμῶ μοι γαστρὸς, καὶ
 46 τῶν ἀκρίβῶς κημῶσιν, ὑπομνησῶντες αὐτῶ τῆς ἐν ῥο-
 47 μῳ κημῶν, διαμάτα τε, καὶ ἀκῶν κημῶν κημῶν διοκῶσιν,

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

την τε των επιπειθειων διαβλησαν καταριμωντας, διαβαλω-
 λουτας τε πασαν την επι των οχθους τε εσθητων, μη τε
 ερωρασ ανθρωπον κρυεραν τε αει και σωτη η ε παυση δε ελι-
 ζου ωδωρατα πηγυ μεγατε, κ, ορυθμωσιον πτωγ υδωρ,
 αλλοι δε απλαυσοι πηγυ τε θρμων, και ην χρυ ναματος.
 ερωτων τε και αρωγ, ων ιταλια μνη ανφορος. τοιαυτα
 δη τινα τω μερακίω οπυτην υδωρ, ηνερον αυτα τα εδρι-
 ξει εις την ηδοιων επιθυμιαν, αεινιδιως δε κελωσα τους
 φιλους πθειν ελεγε την παριδα. ο μολογειν δε ται αιτιασ
 της αεινιδις ορμης αειδωχοσ, δεδιναι προσεπιετο, μη
 τις εκεισε προσκαλλεθω την βασίλειον εσται των απαρι-
 δων κησίων εδωρα βε ε οχρασ ακροπολειωσ, δωακμη κ,
 πριβολην συζφοτισασ επιθεται τη δόχη. αυταρμωσ δε ο
 δημος χορηγησε κηθος ειλικτων νανίωγ. τοιαυτα τινα
 προσφαιζομεν τε μερακίη, οι κινάλλοι, σωστέλησαν τε
 την φυλην, και σκυθρωτικεσ ταισ ελεον εις την ενυσαν.
 Γομπηικωσ δε εσ πριεβυτατοσ τε ην απάντων, και κστ ε-
 πινημικη προσήμων αυτω, σωσκει τον τη πριεβυτατη των
 αδελφωγ τε κε μωδωσ πθειν μεν σείθη τέκνον, κ, δεπο-
 τα την παριδα, εικόσ και τον αυτω των οικου, ομοίε επιθυ-
 μίε εκλωκεσ και. αλλα τα ενταυθα πρηργαστερα οντα, και
 μάλλον επείροντα απτε χει την επιθυμιαν. των κω γαρ ηκει-
 σε, κ, υπερον εκε πηεσον αιωια απλαυσεισ. Εκετι η βρωμη,
 ετων ποτ αυ ο βασιλευσ η την δε πολέμον ατελη καταλιπει,
 μετα τε απρεπυεσ και επισραλεσ. βαρσοσ γαρ εμβλωμο
 τοισ βαρβαροισ η κε πανοδη πθειν αλλα φυλην κ, δεοσ ημωγ
 κσταγησι κελον δε σοι χειρωσα μένω πάντασ αυτωσ και την
 υπο τη αρωγ δόχην ωικεανυ ερίσαντα, επανελθειν οικεθε,
 θριαμβωοντι τε και δεσμίεσ απέροτι, και αιχμαλωτρεσ
 βασιλειεσ τε, και σαράπασ βαρβαρεσ. τετοισ γαρ και οι πρ
 ορωμαίοι,

BIBAION. α. 5

ορωμαίοι μεγαλοι τε και ενδοξοι γηδοσ. δεδιναι δε εσε
 ε χει, μητις εκει τοισ παράκμοσιν επιθεται. οι τε γαρ αριστοι
 της βυλης ενταυθα σαω σοι. η τε στρατιωτικη δωακμησ, πα-
 ρεσα πασα τησ οησ δόχησ προαειζε. ταμειε τε χημηάτων
 βασιλιωγ, ενταυθα πάντα. η τε τε παρδε μνημη αιωνιθε
 σοι πειν και ανσαν παρα των δόχοντων εβεβαίωσε. τοιαυ-
 τα εις προσοπήν, και την προς τα κρείττονα δρμην ο πομ-
 πηιανόσ ειπων, διεβηε προς ολιγον η μερακίον. αειδωθεσ
 γαρ ο κόμοσδοσ τα λεχθέντα. υδεν τε οιδε τε αν ανλωγωσ
 απκρινασθαι, τωσ φίλουσ απετιμωατο φέσασ ακριβεστρον
 κστ αυτην επισκεψασθαι τ πρακτεον. εν ημίνωγ δε των πρι-
 αυτων θιαρεντων, η κητι κω τοισ φίλοισ υδεν ενουιδαστο.
 εκτε μωσασ δε γραμματα και διατέμωσ οισ εδοικε μασι της
 οχθουσ τε εσθη την προσηαν προσάσασ τε αυτοισ ανεχην πασ
 των βαρβαρων επιδοσμασ επαγγελλω την εσθη. οι κηυ αυ
 διφικην τα ενεχειρισμένα. οι και ο πολλω χρόμω κηεσους η
 βαρβαρων οκλοισ ενχειρωσαντο τον δε εκε μεγάλαισ σαυ-
 τάεσιν, δε φιλιαν επηιχοντο, ιρεα πείσαντεσ. φύσγ γαρ η
 βαρβαρον φιλοχηματον. και κηδωων κσταφορησαστατεσ,
 η δε επιδοσμησ και εδωσ η χρωωδεσ προς την βίον πριερον-
 τα η μεγαλων μωδωγ την ερηνην αντικαταλλασοντα. απβ
 ο κόμοσδοσ ειδωσ και η αμείριμον ωνιδωσ, απρδωσ τε
 εχων χημηάτων πάντα εδωσ τα αυτωμασ. της δε εεσθου
 διαγγελθεσισ, κηηοισ δε μεγισυ κσταλαμωαγ η στρα-
 πεδου. και πάντασ αυτωσ σωακτελεθην ηθεασ ωσ απκαλωγειν
 κω τησ αυ τη πηεμια διαβιβησ. απλαυσειν δε της εν βρωμη
 φυφωσ. ε πεδω δε διεδοικησιν η φημη αγγελοτι τε ηκον κηρυτ-
 τοντεσ την τε βασιλειωσ αειρεν υπρβηη τε ορωμαίων εη-
 μοσ και χησεσ ειχην εκπίδασ, ην αυτοκατοροσ επισημιασ,
 παρβωζην η μερακίον ηβωμοι, ανυσασ δε την εδοιποριαν

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ὁ Κόμμοδος μετὰ νεανικῆς αὐτοῦ, καὶ διαδοχῶν τὰς ἐν
εἰσὴ πόλιν ὑποχθεῖς τε πανταχῶ βασιλικῶς, καὶ σήμερις
ἑορταζούσιν ἐπιφανεῖς ἀσπαστοὺς τε, καὶ πρῶτος πάντων ἄφρων
ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο τῆς ῥώμης, πᾶσα τε ἡ σύγκλητος βυ
βλῆ, καὶ πανδημί οἱ πῶν ῥώμην, κατῴκην ἄνθρωποι, μὴ κα
χούντες αὐτῶν ἀλλ' ἐκείσας φθάσαι θέλων, σαφηνόροι τε,
καὶ πάντα ἐπιβόηοι ἀνθι ῥοτι ἀκμάζοντα, ὡς ἐκείσας οἶδε
τι ἦν, πόρρω τῆς πόλεως ὑπὸντων, θεασάμενοι ἰκνέον, καὶ
ἀγγεῖν βασιλικῆ. ἐπόθεν γὰρ αὐτῶν ἀλθεῖ ἰμῆς διαβόησι, αἵτε
παρ' αὐτοῖς γιννθέντα τε, καὶ φραφίντα, καὶ ἀνωγει ἐκ τριγο
νίας βασιλικῆς τε, καὶ ἀπαρίσθη ἕντα ῥωμαίων. ἡ μὲν ἄρ
πρὸς πατρὸς αὐτῶν γένος, ἐκ τῶν τῆς συγκλητῆς βυβλῆς ἐπι
σήμερις ἦν. φασίται δὲ ἡ μήτηρ βασιλικῶν γένετο, θυγάτηρ
γὲ ὅσα ἀντιγνῆς τῆς ἀσπαστοῦ ἐπιληθείτος, καὶ ἀδριατῆ ἐκγο
νος κατὰ θηλυγονίαν. ἀπὸντος δὲ ῥο γένος αὐτῆ ἐπὶ Τραϊανὸν
πρόπαπτον γένος μὲν οὖν ὁ Κόμμοδος ὕψος εἶχε. πρὸς δὲ τῆ
τῆς ἡλικίας ἀκμῆ, καὶ πῶν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος, σώματι τε
συμμετρικῆ, καὶ καλλεῖ προσώπῳ μετ' ἀνδρείας. ὀφθαλμῶν τε
γὰρ ἀρθμίας, καὶ πυρῶντες βολαὴ νόμι τὴ φύσας ἐανθῆ, καὶ
ἔλη, ὡς εἴ ποτε φοιτῆν δ' ἡλίου, τοσούτον ἐκλάμπειν αὐτῶν πυ
ρραῖς τε ὡς τῶν ἰδῶν ἀεὶ ἀπὸν ἴνιμα χρυσοῦ πρὸντον, ἐπιπάσ
σειαί. τὸς δὲ ἐκβάλλειν, λέγοντας ἀγλην τιτὰ ἔρασιον πρὶ
πῶν κεφαλῶν συγγενεῖσθαι αὐτῶν οἰκίαι τε αὐτῆ κατιόντες,
τῆς παρεῖαι ἐπὶνθον. τοιούτων δὲ θεασάμενοι ἦν βασιλικῆ
δι' ῥωμαῖοι, ἀφθιμίας τε παντοδαπῆς, ἐκστῶντων, ἐκἀνθῶν
βολαῖς ὑπεδέχοντο. ὡς δ' εἶς πῶν ῥώμην εἰσῆλασεν, εἰς τε τῆ
διδὸς ῥο τῆμενος, καὶ τὸς ἀλλως νιῶς ἀνελαθῶν, αὐτῶς τῆς συ
γκλητῆς, καὶ τοῖς ἐν ῥώμην κατῴκην φθεῖσι στρατιώταις, χαρισίμ
ρια ὁ μολογῶσας τῆς φυλαχθεῖσθαι πίστεως, εἰς πῶν βασιλικῆς
αὐτῶν ἀπὸ χωρίσθαι. χρόνον μὲν οὖν τις οὐκ ἔγνω ἐπὶν, τῆμε

BIBAION. α.

πᾶσας ἀπέτεμε τοῖς παρῶνσι φίλοις. πάντα τὴ ἐπράτην, ἐκε
νοῖς συμβύλοις χρώμενος. ἐπεὶ δὲ πῶν πρόνοιαν ἐκείσθαι, ῥ
δὲ χῆς ἐαυτῶ ἐπισήσας τοῖς στρατοπέδοις ἱβρίνιον, ἀνδοκ
ῥο μὲν γένος ἰταλιώτην, στρατιωτικὴν δ' εἶναι δοκεῖσθαι, διδ
καὶ μάλα αὐτῶν ἐπαρχον ἐποίησε τῶν στρατοπέδων, τῆ τῆ
μεραινίου ἀποχρώμενος ἡλικίας ἐκείνος, εἶασεν αὐτῶν ῥο
φῆς χολάζοντα, καὶ κρατῶνταις. τῆς τε φροντίδος, καὶ τῶν βα
σιλείων καμάτων ἀπὸν αὐτῶν. καὶ πᾶσαν πῶν διοικησιν τῆς
δὲ χῆς αὐτῶς ἀνεδέξατο, πῶν τε ἀφρατῶν ἐπιθυμίας, καὶ
τῶν μὲν προσπιτωμένων αἰεὶ κατὰ φροσύνης, τῶν δ' ἔπαυ παρῶν
την ἀπῆσθαι ἀντιπρῶσθαι. τῆς τε παρῶνσι φίλους πρῶτος δια
βάλλειν ἤρξατο. καὶ ὅσοι κλοῦσιν οἱ τῆσαν, καὶ ἀνιῆς, τῆς
εἰς ὑπερίαν ἀγῶν, ῥο μεραινίου ἐφθῆς ὡς ἀπὸ αὐτοῦ διαχρη
σάμενος, ἀρρομην αὐτῶν παραχεῖ, καὶ ἐξουσίαν, ἀρραῖεν τὰ
ἐκείνων κτημάτα. μὲν οὖν τις οὐκ ἔγνω, ἐπεὶ χῆ ἦν νεκρῶσθαι
ἡ τε τῆ πατρὸς μνήμη, καὶ ἡ πρὸς τοῦς φίλους ἀδῶς. ἀλλὰ
γὰρ ὡς ἐπὶντος πνεῦσας, καὶ βασιλικῶν τυχεῖς ἀπῆσθαι
αὐτῶ πῶν ἐπι σώρρονα, καὶ κῆμιον σωῖσθαι τὸ τοῦτο. Λου
κίλλα ἦν τῶ Κομμόδῳ προσβυτάτη πάντων ἀδελφῆ. αὐτῆ
πρότερον Λουκίῳ βῆρῳ αὐτοκράτορι σωῖσθαι, δι' οὐκωνδῶν ῥ
βασιλικῆς Μάρκετος πρῶτος αὐτῶ πῶν θυγατέρα,
δισμὸν αὐνοῖο ὁ χυρῶτατον πῶν πρὸς αὐτῶν ἐπιχμῆσαν ἐποι
σατο. ὡς ἐπὶ σωῖσθαι ἦν Λουκίον τελευτῆσαι. μελῶνταν τῆ
Λουκίλλῃ ῥο τῆς βασιλικῆς συμβόλων, καμπῆσαν ὁ πατήρ
αὐτῶν ἐξέδδοτο. ὅθεν ἦπον μίτοι καὶ ὁ Κόμμοδος ἐφῶ
λαπτε τιμάς τῆ ἀδελφῆ. καὶ γὰρ ἐπὶ τῆ βασιλείῳ θρόνον κα
θῆσο ἐν τοῖς θιάφοις, καὶ ῥο πῶν προεπόμπαν αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ
ὁ Κόμμοδος γαυῖσθαι ἤρξατο Κρισίναν ὄνομα, ἀπῆσθαι τῆ
ἐγένετο πῶν προεδρίαν ἀπονεμῆσαι τῆ τῆ βασιλικῆς ὄνομα
καὶ, δυσφῶρος τῶτος φέρουσα ὁ Λουκίλλα, καὶ πῶν ἐκείνης

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

τιμῆς ταυτῆς ὑβριν τομίζουσα, ἣν καὶ αὐτῆς ἀπόδοσιν προ-
 κταῖον εἰδῆσα ἀγαπῶντα ἣν Κόμμοδον, ὃ δὲν αὐτῷ πρὸς
 ἐπιθεσίῳ τῆς δόξης ἀγακοιῦται. Κοδράτης δὲ νεανίσκου
 αἰνεῖς τις καὶ πλουσίον, ἐφ' οὗ καὶ λαμβανούσῃ σωουσίῳ
 διαβάλλετο, πείρα τῆς γνώμης λαμβάνουσα, πρὶς τε τῆς
 σωειδοίας χαλιπῶς ἀπαθῦριτο, καὶ κατ' ἄλλοις ἀνίπεισε ἣν
 νεκρῖσι καὶ δόξῃ βουλομένη αὐτῷ τε, καὶ πάσῃ τῇ συ-
 κλητῷ σωουσίῳ γὰρ ἡκεῖνος τῆς βουλῆς λαβῶν τινας τῶν
 ἐξελθόντων ἀγαπέθει νεανίσκον τινα, καὶ αὐτῶν ὄντα τῆς βυ-
 λῆς. Κυνιτικὸν ὄνομα, προκτιθὲ δὲ, καὶ θρασυὰ λαβόντα ἐγ-
 χειρίδιον ὑπὸ πόλπου, κειρὸν φυλάξαντα, καὶ ἴππῃ ἐπιθῆ-
 δειον, ἐπιπέσειν τε τῷ Κομμόδῳ, καὶ φονάσαι, τὰ λοιπὰ
 φήσας αὐτὸς κατορθώσασθαι χρημάτων ἐπιθεσίῳ. ὃ δ' ὑποκῆς
 ἐν τῇ τῷ ἀμυρθεῖσθαι ἐσθῶν, ζοφώδης δὲ αὐτῷ, καὶ λήσασθαι
 ἤλασις, νεμύσας ἢ ξηρίδιον, ἐπιλθὼν τε ἀερνιδίως τῷ Κομ-
 μόδῳ, καὶ μεγάλη φωνῇ προειπὼν ὑπὸ τῆς συγκλήτου αὐτῷ
 ἐπιπέμθαι, βῶσαι μὴ φθάσας, ἀλλ' ἐν ᾧ πρὸς πῶν ἱμμά-
 των προφορὰν ἠχολεῖτο, καὶ πῶν δειξίον τὸ ξίφους, συλληθεῖς
 ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων ἢ βασιλέως, δίκην ἀνοίας ὑπέχιν-
 δος προέπει τὸ βιβηλα μόνον μάλλον, ἢ ἰδοασε. παρέχε τε αὐ-
 τῷ καὶ προσηνάζεντι ἀλώνας, ἐκεῖνῳ δὲ προμαθοντι φυ-
 λαξασθαι. αὐτῷ καὶ δὴ πρῶτον, καὶ μετῴσῃ αἰτία τῷ μερα-
 κῆ μίσους ἐγένετο πρὸς πῶν συγκλητεῖν βουλήν. ἔβρωσεν τὸ
 αὐτῷ πῶν ψυχὴν τὰ λεχθέντα. καὶ κινουῖς ἐχθροῦς πάσας
 ἤγειτο, μεμνημένος ἀλλ' τῆς τὸ ἐπιδομαμόγτος φωνῆς. ὑπὲρ-
 ξε δὲ καὶ τῷ Πρηνίῳ πρόρασις τε, καὶ ὑπόθεσις αὐτάδικος.
 ἐκδοσθῆν γὰρ αἰεὶ καὶ κωλύειν αὐτῷ συνεβλήναι τὰς ὑπὲρ ἴσας
 τὰς ἀρτάων τὰς ὑπὸ τῆς, ἴστα πλουσιώτατος ἐγένετο τῶν
 καθ' αὐτὴν ἀνθρώπων. νεοκίνας δ' ἐξέτάσας διὰ τὸ Πρην-
 νίου ἀκριβεστῆρας, διεχέσαστο,

καὶ πάντας ἀφειδῶς τῆς τε ὄντας ἐν τῇ σωουσίῳ, καὶ τὰς
 ἐφ' οἷσιν ἀπὸ διαβληθέντας ὑποκίνας. ὁ δὲ Πρηνίος ἀπ-
 σκουσάμενος πάντας, ὡς καὶ ὁ Κόμμοδος ἤδεδίτο, καὶ ὅσοι
 παρῶν αὐτῷ ὄντοιν ἐπεδείκνυντο, τῆς τε ἐκεῖνον σωτηρίῳ
 αἰς προμθεῖαν εἶχον. ποιησάμενος τε αὐτῶν ἐπ' ἐξουσίαν,
 ἐπιβύλας τῆς δόξης, καὶ τοῖς τε ἡοῖς αὐτῷ νεανίας ὄσιν, ἐγ-
 χειρίσαι πείθει ἣν Κόμμοδον πρόνοιαν τῶν ἱλλυρικῶν στρα-
 τουμάτων. αὐτῷ τε πλείστα χρημάτων ἠδούρειν, εἰς τὸ ἐπιδοσεῖν
 λαμπράς ἀποθήσας ἢ στρατιωτικῶν. οἱ δὲ παῖδες αὐτῷ λαμ-
 βάνοντες, σωμυρότου δ' αὐαμιν, ὡς αἰν, τὸ Πρηνίῳ κατῆ-
 γασομένου ἣν Κόμμοδον, ἐπιθεῖντο τῇ δόξῃ ἐγνώθη δ' ἢ
 ἐπιβουλή παραδόξῳ βῶσῳ. Ἰδὸν ἄνωγα τελευτῆ ἱμμάσιν δὴ
 καπαλαί. διαματάτε, καὶ ἰχῦος πάντα ἀφοίεται, ὡς εἰς
 βασιλείῃα πόλιν πανηγυρίζουσιν. βασιτῆς δὲ, καὶ ἀθλοθέτης
 σω τοῖς λοιποῖς ἰδούσιν, ὡς ἐν πρὸς τῶν χρόνῳ ἢ τοξίς κα-
 λῆ, ὃ βασιλεὺς γίνεται. κατελθόντος δ' ἢ Κομμόδου ἐπὶ πῶν
 ἀκροάσει τῶν ἐνδοξῶν ἀγωνιστῶν, καὶ αὐτῷ μὴ προκχθίσαι-
 τος ἐν τῇ βασιλείῳ ἔδοξ, πληρωθέντος δὲ τὸ θεάδου, μετὰ πό-
 σης αὐκοσμίῃς τῶν τε ἐν ἀξιώσεισιν ἐξαιρετοῖς ἔδοξας, καὶ
 αὐτῷ ἐκδοσεῖς διτετάκτο ἰδου μόνων, πρὶν τὸ λήσασθαι, ἢ πράτ-
 τεσθαι ἐπὶ τῆς σκηνῆς, αἰνὴρ φιλοσοφου φέρων χῆμα, βαύτρον
 γὰρ ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, ἢ μινύμῳ τὸ αὐτῷ ἐκκερμῆς πῆ-
 ρα, εἰς δρομῶν, καὶ πᾶς ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ, τῷ τε τῆς χεῖρας
 ναύματι τὸ δῆμον κατασιτάσας, ὃ πανηγυρίζον σοικαυρος ἦν
 Κόμμοδε τῶν, ὃ δὲ θέας, καὶ ἑορτάς χολαξείν ἐπίκησται γάρ
 σου τοῖς ἀχέσις τὸ Πρηνίῳ ξέφος. καὶ εἰ μὴ φυλάξῃ μίν-
 δονον ἢ ἐπαιωρῆμενον, ἀλλ' ἦσθαι παρόντα, λήσεις ἀποκούμε-
 νος. αὐτῷ τε τὸν ἐν ταῦθα δύνταμιν ἐπὶ σοῖς, καὶ χῆματα ἀφοί-
 ζει. οἷτε παῖδες αὐτῷ, πῶν ἱλλυρικῶν στρατιῶν ἀγαπέθεισιν.
 εἰ δὲ μὴ φθάσας, διακθείρη. ταῦτα εἰπόντος αὐτῷ, εἴτε ὑπὸ

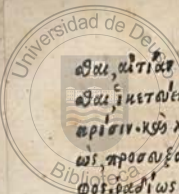
πινος δαιμονίου τυχης ἐζηχθέντος, είτε κῆρ τολμήσαντος,
 ἵνα δόξῃ ἀριταί, πρότερον ἀγνωστος, κῆρ ἀσημος ἄν, είτε κῆρ
 ἐπίσαντος ἀμοιβοῖς μεγάλουδωρον παρά τῷ βασιλείῳ τάλ-
 ξεσθαι, ἀρασίᾳ τὴν Κομμωδοῦν κατακαμβάξει. κῆρ πάντῃ
 ὑπώπαιον ἰδὼ τὰ λεχθέντα, πιστεύει δὲ οὐ προσεποιώτο.
 κελῶν δὲ αὐτὸν συλληφθῆναι ὁ Πρέβινιος. δια δὲ μεμηότα,
 κῆρ ἑαυτῷ λέγοντα, τυρὶ παραδοθῆναι. ὁ δὲ δὴ ἀπαύρου παρρη-
 σίας, τοιαύτην ὑπέχεθ' ἑκινῆ. οἱ μὲν τοι πρὶ τὴν Κομμωδοῦν
 ὅσοι τι εὐνοεῖν προσεποιώτο, κῆρ τάλα ἰδὼ ἀπεχθῶς πρὸς
 τὸν Περηννίου διακίεμιοι βαρῆς γὰρ κῆρ ἀρδιτος ἦν ὑπερο-
 φία, κῆρ ὕβρει ῥῆτε κικέρων ἀκικέρων ἐχόντες, διαβάλλειν ἐπὶ-
 ρώτο, ἐχρῆν τε ἅμα τὸν Κομμωδοῦν πλὴν ἐπιβουλήν ἐκρυ-
 γῆν, κῆρ τὸν Πρέβινιον σὺν τοῖς παισὶ διολεῖσθαι κικῆς. ἔλαθον
 ἰδὼ μετ' οὐ πολλῆ στρατιώτῃ τινος λαθόντες τὴν τῷ Περηννίου
 παιδα, κῆρ νομίσματα. ἐκόμεσαν ἐπιτυπωμένα πλὴν ἐκεί-
 νου εἰκόλια λαθόντες δὲ καὶ τοὶ ἔπαρχοι ὄντα τὸν Πρέβινιον,
 κῆρ δεξάντες τῷ Κομμωδῷ τὰ νομίσματα, διδῶντες αὐτῆς τε
 τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λαθόντα, αὐτοὶ δὲ ἔτυχον μεγάλων δω-
 ρῶν ἀγνωστος δὲ ταῦτα τῷ Πρέβινιῳ, μηδὲν τίτι τιού-
 τον προσελχομένου, νύκτωρ ὁ Κομμωδος πέμφασ', ἀποτέ-
 μνη πλὴν κερκαλῶν, κῆρ πλὴν ταχίστην ὅπως πλὴν τῶν πραηομέ-
 νων γῶσιν φθάσωσιν, ἐκπέμκει τοὺς πρασομένους δευτέ-
 ρῳ δρομῷ, ἐπιστῆναι τε δαινοσμένους τῷ παιδὶ τῷ Πρέβινιῳ
 τὰ ἐπὶ τῆς βώμης ἀγνωσῶσι, γράμματά τε φιλικὰ πύσασ',
 κῆρ μέγ' ὅσοι φῆσασ κελῶν ἐπίσιν αὐτὸν ἠκιν κελῶν. ὁ δὲ
 μήτε τῆς παρασκῆνῆς πω, κῆρ τῶν Βιβουλαμῶν, μήτε τι τῶ
 κατὰ τὸν πατέρα εἰδῶς, τῶν τε ἀγγέλων εἰπόντων ταῦτα, κῆρ
 τὸν πατέρα ἐντετάλλαι ῥήμασι, μηδὲν δὲ ἐπιστακίναται τοῖς
 βασιλείοις δροκούμιον γράμμασι, πισύσασ' ὁ νεκρίασ', ἀχά-
 λων ἰδὼ, κῆρ δυσφορῶν, ὅτι δὴ ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βιβουλαμ

μίνα, ὁ μὲν δὲ θαρῶν τῇ τῷ πατρὸς ὡς ἐπὶ συνείδηση δύνα-
 μει, ποιῆται πλὴν ἕσδοσιν. γινόμενον δὲ αὐτὴν κατὰ πλὴν ἵταμ-
 λίαν, οἷς τῶτο ἐπίταλτο, διεχρήσαντο, τοιοῦτον κικῆ δὴ τέλος.
 ἐκένους κατέλαβεν, ὁ δὲ Κομμωδος, δὴν τῶς ἐπαρχοῦς κατὰ
 πύσασ', ἀφραλῆστρον ᾗθη μὴ ἐπὶ πικρῶν τοσαύτην ἐξου-
 σίαν, μεριθεῖσαν δὲ αὐτῷ ἀθροενεσίαν ἕσδοσαι ἠλίσι, πρὸς
 πλὴν βασιλείον ἐπίθυμίαν. χόδου δὲ ἢ πολλοῦ διαγενομένου,
 ἑτέρα τις ἐπιβουλή τοιαύτη κατὰ τὸ αὐτὸ συμβασιμονάσθη. Μο-
 τῆνος ἦν τις, στρατιώτης κικῆ πρότερον. πῶλλὰ δὲ, κῆρ δεινὰ τολ-
 μήσασ, τῆν τε τάξιν λιπῶν, κῆρ πύσασ' ἑτέρους ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 τῶν ἔργων σωαποδοῦν, χεῖρα πῶλλῃν κικουρῶν ἐν ὀλίγῳ
 ἀθροίσασ' χόδου, τὰ κικῆ πῶλλῃν κῆρ μαιεῖς τε, κῆρ ἀρῆσις ἐπίβη-
 χων, ἐλάπυιν. ἐπεὶ δὲ πολλῶν χημῶν ἐκματῆς ἐγένετο,
 μέγ' ὄντι πῶλλος ἠθροισε κικουρῶν, μεγάλας τε δωριῶν
 ὑπαρῆσαι, κῆρ τῶν ἀλισσομένων κικουρῶν, ὡς μικήτι ἀπῶν,
 ἀλλὰ κῆρ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα. πόλλοι γὰρ ἦσαν μετῆσας
 ἐπιτίθεντο, κῆρ τὰ ἐν αὐταῖς δεσμομῶν βία ῥηγνύντες, τῶς
 ἀφ' οἷας δὴ κῆρ ἀρῆστας ἀτίαι, δεσμῶν ἐλαθεύρους ἀφίεν
 τῶς, ἀδείαν τε ὑπὸ πηλοῦ μειοῖ ἀεργείας ἐς πλὴν συμμαχίαν
 προήγοτο. πῶσσι τε κατὰ τῶν χόδου πλὴν κελῶν, κῆρ ἰβή-
 ρων χῶραν, πόλλοι τε τῶς μετῆσας ἐπίδοντες, κῆρ μέρη κικῆ
 ἐμιπράτῃ, τὰ ἡλοιπὰ ἀπαρῆσι ποιούμενοι, ἀνεχῶρου. Ως
 δὲ ταῦτα ἐδῆλωθη τῷ Κομμωδῷ, μεταπέσας ὄρησ τε, κῆρ
 ἀπῆλῃς ἐπισίλλῃ τοῖς τῶν ἐθῶν ἠγού μείνοισ' ῥαθυμίαν ἐρχ-
 λῶν, κῆρ κελῶν στρατῶν ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆναι. μαθόντες δὲ
 ἐκένου δύναμιν ἀγρομένην ἐπ' αὐτῶς, τῶν δὲ χῶριων ἀ ἐπὶ ὄρ-
 θου, ἀπέπεσαν. λαθόντες δὲ, δια τὰ χεῖρας, κῆρ ἀβάτου ὄσοι-
 πρίασ, κατ' ὀλίγους ἐς πλὴν ἵταλίαν παρεδύοντο. κῆρ πρὶ βα-
 σιλίας ἦσαν, κῆρ μέγ' ὄντων πραημάτων, ἐμάτῆρος ἐβυλώ-
 το. ἐπεὶ γὰρ αὐτῶ τὰ προπεπραγμένα τῶσιν ἐλίσις μετῆσ

ἢν προχωρήσαντα, ἡβήθ' ἔνν' μίρα τι δακτύλα κροτάσσει, ἢ
 ἢ τὴν β' ἀτάξ' ἐν κινδύνῳ καθήσκει, μὴ ἀσώμως μὴ ἀδούλωτον
 τελευτήσαι. ἢ τὴν δ' αὐτῷ μὴ τοσαύτην ὑπάρχει δακτύλων
 ἢ τὴν τοῦ ἔσ' ἀτιτάσσει ἰσορροπῶν, καὶ φανερὰ ἐφ' ὅσον συ-
 στήσαι πρὸς τὴν Κόμμωσον, τὴν τε γὰρ πηχὸς τὸ ἱωμαίων δὴ-
 μου ἔστι, ἔτι, ἄνοιον ἔτι τῶ Κομμωδῶ ὑπάρχον τὴν τι πε-
 ρὶ ἀπὸν τῶν δορυφόρων ἄνοιον, τὴν χηρὴν καὶ σοφίαν ἡλπίσι πε-
 ρίσεισθαι, καὶ μὴ χαράται τοῖνδ' ἔτι. Ἡρος δὲ χηρὴν ἔχου-
 ῦτους ὠρισμένους ἡμέρας, μὴδὲ θῶν πικρὴν τελευτῶν ἱω-
 μαίων, καὶ πάντα ὅσα κατ' ἔχουσιν πλοῦτον σύμβολα, κειμή-
 λια τε βλοκίω ὕλην τὴν ἢ τέχνης θαύματα τῆς θεῆς προση-
 παύ, ἀνίπυρτι πᾶσι δίδεται ἔξουσία παντοδαπῆς παιδείας.
 ἔχουσιν τε δ' βύλιται χηρὴν ὑποκρίνεται. ἢ δ' ἔστι ὕτω μέ-
 γα ἢ ἐξάρτεον ἀξίωμα, δ' μὴ παντὶ τῶ βουλομένῳ ἀμφι-
 σθέντι ὑπάρχει πᾶσι αἰετὶ καὶ κρύψαι πῶ ἀλλήθην ὡς μὴ ἔρα-
 δίως διακινῶναι τὴν τε ἄντα, καὶ τὴν μιμουμένον, ἔδοξε δὴ τῶ
 Ματρίῳ κερδῶ. ἢ πικρὸς εἶναι, εἰς τὸ πῶ ἐπιβουλήν λαθεῖν.
 ἡλπίσι γὰρ αὐτῶν τε ἀναλαβῶν τὴν δορυφόρων χηρὴν, καὶ
 τὴν σὺ αὐτῶ ὁπλίτας ὁμοίως, ἀναμίξασ τὴν πᾶσιν
 τῶν ἀχμοφόρων, καὶ τῆς τομῆς τομῆς μέρος, μὴδὲν δὲ
 τε προφυλακτομένον, ἀφ' ἰδίων ἐπιτετῶν τὴν Κόμμωσον δια-
 κηρῶσθαι, ἀλλὰ προσομιᾶς γενομένης, καὶ τινῶν τ' οὐ αὐτῶ
 προκτελεθῶντων εἰς πῶ πόλιν, καὶ πῶ ἐπιβουλήν κτητόν-
 των, φθόνος γὰρ αὐτῶν εἰς τὸ ταρῶσθαι, εἰ δὴ ἔμελλον
 ἀντιλησῶν ἀσὺν ἔιν καὶ βασιλεία, πρὶν ἔλθῃ τὴν
 ἰσορροπῶν αὐτῶν, τὸ Ματρίος συλληφθεῖς πῶ κεφαλῆ ἀπτεμῶ
 θη, καὶ οἱ σὺν ὁμοίως ἀξίως ὑπὲρ ἴσον δίκαι, ὃ δὲ Κόμμωσον
 θύσασ τὴν θεῶν καὶ χαριστήρια ὁμοιοτήσας, πῶ ἰσορροπῶν ἐπὶ
 τέλει. κατ' ἐπιμαρτῆ πῶ βίαν χηρῶν, καὶ σωτηρία τὴν βασι-
 λείας ὁ δὴμος μὲτα τῆς ἑορτῆς ἐπακηγυρίξει, θρηνησούσι δὲ

μαλίσα

μαλίσα πῶ βίαν τὴν δε ἱωμάσι ἐξ ἀπίσας τοιαύτης, ὡς ἴσο-
 ρία παρῆλθαμεν ἢ ἐπιμνησθῆναι ἔδοξε, δια πῶ παρ' ἑλλή-
 των τισὶν ἀγνωσίαν. Ἀπ' ἑδῶ τὸ ἀγαλλμα διοπιτῆς ὡς
 λήρουσιν, ὅτε δὲ πῶ ὕλην, ὅτε τεχνιτῶν, ὅς τις ἐποίησεν ἐγνω-
 σμένον, ὃ δὲ φανερὸν χηρὸς ἀβρωπίτης. τὸ δὲ πάλαι ἑδῶ ἐξ
 ὕραν ἔχεναι χηρῶν λόγος εἰς τινα τ' φρυγίας χηρῶν, πεινῶ-
 δὲ ὄνομα αὐτῶ, πῶ δὲ προσηγορίαν λαβεῖν τὴν ῥοπον, ἐν τῶ
 πλοῦτος ἀγαλλματος ἐξ ὕραν καὶ πρῶτον ἐκείσε ἐφ' ὅθηναι, ὡς
 δὲ κατ' ἑτέροις ἄρομιν, ἢ τῶ φρυγί, ἢ ταντάλω τῶ λυδῶν,
 πόλεμον ἐκείνους λαέρουσιν, οἱ μὲν, πρὶν ὄδῶν, οἱ δὲ, πρὶν
 τῆς γανυμήδους ἀρπαγῆς, ἰσορροπῶν δὲ ἐπὶ πᾶσι τῆς μάχης
 γενομένης, ἐκατέρωθεν πιστεῖν ἱκανούς, καὶ πῶ συμφορᾶν
 ὄνομα δούναι τῶ χηρῶν, ἔνθα καὶ τὴν γανυμήδην ἀρπαξεί-
 τα, ἄρα ἢ γενέσθαι λόγος ἀνθελιόνταν αὐτῶν τῶ ἀδελφῶν, καὶ
 τὸ ἔρασῶν ἀφ' αὐτοῦ δὲ γενομένου τῶ σώματος, ἐθεακθῆναι
 τὸ πάθος τῶ μερικίου ὃς μῦθεν, καὶ πῶ διὸς ἀρπαγῆν. ἐν δὲ
 τῶ προσημῶν πεινῶσιν, πάλαι μὲν φρυγί, ὡς ἰσορροπῶν
 ἐπὶ τῶ ποταμῶ τάλω παραρρέοντι. ἢ δὲ πῶ ἔκωνι μίαν
 φέρουσιν οἱ τῶ θεῶ τομῆς ἱερῶμένοι, ἐπεὶ δὲ ἱωμάτων ἢ ἔ-
 το τὰ πράγματα φασὶν αὐτοῖς χηρῶσθαι, μῦθεν τὴν πῶ ἄρ-
 χῆν, καὶ εἰς μέγα προχωρήσειν, εἰ πῶ πεινῶσιν βίαν
 μεταρροπῶν ὡς αὐτοῦ. πῶ μὲν γὰρ δὲ πρὸς βίαν εἰς φρυ-
 γίαν, τὸ ἀγαλλμα ἔκων ἔκων ἔκων ἔκων, συγγένειαν προβαλ-
 ἄμενοι, καὶ πῶ ἀπ' αἰετοῦ τῶ φρυγί εἰς αὐτοῦ διαδοχῆν
 κηρῶν ἰσορροπῶν, καὶ μὴδὲν δὲ ἐπὶ κηρῶ τὸ ἀγαλλμα, καὶ γενόμενον
 ἐν τῆς τῶ θύμβριδος ἐμβολῆς, ταύταις γὰρ ἀντι λιμῶν
 ἔχων τὸ ἱωμαίων, ἔσπεσε θεῶ δαμάμῃ τὸ σάφρος. ἐπιπολῶ δὲ
 πανδημεί τῶν ἱωμάτων πῶ καὶ ἐφελιόνταν, αὐτῶ χηρῶν τ'
 ἰλύος, ἢ πρόττον ἢ καὶ ἀνέδοξα με, πρὶν ἢ πῶ ἔρεαν ἐκ-
 χηρῶν τῆς θεῶ, ἢ τις τῆς ἑσπῆς ἢν, ταύτην ἔδει παρθεσί-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

θα, αὐτίκα δὴ διαφθορὰς εἶχεν ὡς μέλλουσα δὲ κριθῆσεν
 θα, μεταλείπει δὴμον ἐπιτορῆσαι τῆ πενιουατία θεῶ πῶ
 πρίσιν, καὶ λυσάμενι πῶ ζώνην, ἐπαυῆσαι τῆ πρώρα τῆς νε-
 ωσι, προσεξαμένι εἰ παρθένος εἴη, καὶ ὡνῆ, πειθῆσαι τὸ σκαῖ
 φαι, παρῶς δὲ τῆς ζώνης ἐξερτημένης ἠναῶς ἠκολούθησιν.
 μου δὲ τὸ ἰκαρῆς τῆς θεῶ καὶ τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου, ἔω
 μαῖοι ἐθαύμασαν, τοσαῦτα ἰδὼν δὴ τῆς πενιουατίας θεῶ φι-
 λοτιμότηρον ἰσορέθω, ἢ ἄχαριν εἶξοντα γινῶσιν τοῖς τὰ ἴω-
 μαῶν ἢ ἀκριβοῦσιν, ὃ δὲ Κομμύδος ἐκφυζῶν πῶ Ματέρ-
 νου ἐπιβουλήν, πλείονι τε πρὶ αὐτῶν ἐχρητὸ φρουρῆ, καὶ ὡσα
 νίως τοῖς δὴμοις ἐπεφάνετο τὰ πλείεστα ἐν πρασείοις, καὶ τοῖς
 ἀπωτέρω τῆς πόλεως βασιλικῶσι κτήμασι διαγορῶν, καὶ
 ἐαυτῶν δικαστηρίων ἀπέφρων, καὶ βασιλικῶν πράξεων. σωῆ
 βη δὲ κατ' ἐκείνο καιροῦ λιμῶδι νόσον χεταχέει πῶ ἴτα-
 λίαν. μάλιστα δὲ τὸ πάθος τῆ ῥωμαίων πόλει ἦν μακρῶν, ἅτε
 πολυανθρώπων τὴ ὄση, καὶ τοὺς πανταχόθεν ὑποδὲχομένην
 πολλὰ τε τις φθορὰ ἐγένετο ὑποζυγίων ἅμα, καὶ ἀνθρώπων.
 τότε δὲ Κομμύδος, συμβουλεύσας ταῦτα αὐτῶ τινῶν ἰατρῶν, εἰς
 πῶ λαφύροντον ἀνεχώρησιν. εὐφυ χίτρον γὰρ τὸ χωρίον, καὶ
 μεγίστοις κατάστιχοις διαφνηρότοις ἀλλοσινοῦσιν, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα
 τῶ χωρίῳ συντήριον εἶναι εἰδόμεν, καὶ πρὸς πῶ τοῦ αἵματος φθο-
 ρὰν ἀντέχειν ἐλάττω, ὡσαύτα τε τῆς τῶν δαρνῶν ἀποφορῆς,
 καὶ τῆς τῶν δένδρων ἢ δένδρων σήμας ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ πῶ πό-
 λιν, κίλωνόντων τῶν ἰατρῶν, μῆρου ἀνωδελύτου τὰς τε δσφρή-
 σεις, καὶ τὰ ὅσα ἐνεπίμψασαν. θυμιάμασι τε, καὶ ὀσάμα-
 σι σωεχῶς ἐχρῶντο, φασκόντων τινῶν πῶ ὀσάσαν φθάσα
 σαν, ἐμπιπλῶσαι τῶς πόρους τῶν ἀεθῆσεων, καὶ κίλωνειν δὲ χε-
 σμαί τὸ φθινῶδες τὸ αἶρος. ἢ εἰκαῖ τι προσεπίσει, χετβράζε
 θα, δμοῦ με, κρείθηονι. πλὴν ὅθεν ἦπον ἢ νόσος ἐπὶ πλείεσιν
 ἦν μακρῶν, πολλῆς ἀνθρώπων φθορῆς γενόμενης, πάντων τῶ
 ζῶν

ΒΙΒΛΙΟΝ. ΑΨ. ΙΟ

ζῶν τοῖς ἀνθρώποις σωσίων. ὑπέχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λί-
 μὸς πῶ πόλιν ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Κλεάνδρος τις ἦν, τὸ μῆθ
 γένος, φρυξῆ, τῶν δημοσίων εὐκότων ὑπὸ κίρυνι πιπρασικῶ
 θα, εἰκέτις δὲ βασιλικὸς γινόμενος, σωασθηθεὶς τε τῶ Κομ-
 μύδοις τοσοῦτον ὑπ' αὐτῶ τιμῆς, καὶ ἐξουσίαν προήχθη, ὡς
 τήν τε τῶ σώματος φρουρὰν, καὶ πῶ τῶ θαλάμου ἐξουσίαν,
 τήν τε τῶν στρατῶν ἀρχὴν, ἐγχειροῦσθαι ὑπὸ δὲ πλούτου, καὶ
 προυφῆς, ἀνεπέσθη καὶ πρὸς βασιλείαν ἐπιβουλήν. ἀβροῖζων
 δὲ χρήματα, καὶ σίτου πλείεσιν συνανούμενος, καὶ ἀποκλεί-
 ων ἠπλῆε προσεξάσασθαι τὸν τε δὴμον, καὶ τὸ στρατόπεδον, εἰ
 πρώτων ἐν ἀσπίδι τῶν ἐπιτηδεύων χετασῆσας, ἐπίδοσει λαμ-
 πράς ἀλῶντας, πῶ τῶ χρεώδους προσαγάγητο, μέγιστον δὲ
 γυμνάσιον χετασινάσασ, λουτρον δημοσίον ἀῆκεν αὐτοῖς.
 ὃ ἰδὼν, οὐκ ἔπειτα τὸν δὴμον ἐσκέλετο. οἱ δὲ ῥωμαῖοι, ἀπεχθῶς
 ἐχόντες πρὸς αὐτῶν, καὶ τῶν δεινῶν τὰς αἰτίας εἰς ἐκείνον
 ἀναφέροντες, μισοῦντες αὐτῶ τὸ ἀνδρῆσιν τῆς τῶ πλῆτου
 ἐπισυμίας, τὰ μὲν πρώτα ἐν θεάτρῳ σωιστέμοις χετὰ πλῆ-
 θος, κακῶς ἠγόρησαν. καὶ τὸ τελευταῖον διαφόρος ἐν πρασείῳ
 τῶ Κομμύδου, ἐπελοῦντες πανδημείῳ βόθω, καὶ τῶ κλέαν-
 δρον εἰς θάνατον ἤγαγον. παραχρῆς δ' οὐσῆς πρὶ τὸ πρασείον,
 τὸ τε Κομμύδου ἐν τοῖς ἀνακεχωρημένοις τοῖς ἠδοναῖς χο-
 λῶντος, ἀγνοοῦσθαι τε τὰ θρηλλῶμα, ἐπέπρῶ κλεάνδρος
 ἀγγέλλεσθαι τι τῶν πρατῶ μένων ἐκώληεν αὐτῶ ἀεφριδίως ἐ
 προσδοκῶντος τῶ δῆμου, ἐπιθῶντονται ὡπλισμένοι, κίλωνσαν
 τους τῶ κλεάνδρου, πάντες ἢ οἱ βασιλῆοι, ἐπέεις τῶς τε ἐτυγχε-
 νοντας ἐβαλλον, καὶ ἐτίρωσκον ὃ δὲ δῆμος ἢ ἠαντιστῆσαι οἶδῶ
 τε ἦν ἀποποιε πρὸς ὡπλισμένους, καὶ περὶ πρὸς ἐπέεις, στρατῆς ἢ
 γινόμενης, ἐφαινον εἰς τὴν πόλιν, ἐφθείρετο ἢ ὃ δῆμος ἢ μόν-
 ον βαλλόμενος ὑπὸ τῶν στρατῶν, ὃ δὲ παθόμενος ὑπὸ τῶν
 ἰππων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶ πηλῶδους ἀδουλέμος, καὶ ὑπὸ τῶν ἰππέων

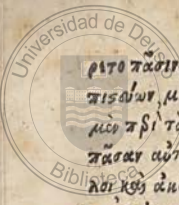

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ἡ πάλαιοι πείνοντες, πολλοὶ ἀπόλωτο. μέχρι μὲν δὲ τῶν τῆς
 ῥώμης πύλων, ἀκωλύτως οἱ ἑπείθω δυνάστες τοὺς ἰμπι-
 πόντας ἀρεσιδῶς αἰήρου. ἐπεὶ δὲ οἱ ἐν τῇ πόλει μέναντες,
 αἰσθηθεῖσιν ἡ κτελεῖν τὸ πάθος, ἀπεκλείσαντες τὰς τῶν οἰ-
 κίων εἰσοδούς, εἰς τὰ σώματα ἀναβαίνοντες, λίθοις καὶ κτε-
 ραμοῖς ἐβαλλον τοὺς ἰμπείσθαι. ἀπὸ δὲ ἐπαχον, ἀπὸ δεδρακε-
 σαν, οὐδὲν μὲν αὐτοῖς συσπείνην μαχομένου, τὸ δὲ πᾶν
 ἐξ ἀσφαλοῦς ἡδὴ βαλλόντος αὐτοῦς. τὶς ὡς οὐκ ἔμενοι τοῖσιν
 καὶ μὴ φέροντες, ὅς φυγὴν ἐβόησαν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν διε-
 φθείροντα ὑπὸ τῆς τῶν λίθων σωεχέως βολῆς. οἱ δὲ ἴπ-
 ποι, κυλιένδον μένοις τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες, ὠλίθανον, καὶ
 τὸς ἐπιβάτας ἀπώθουσα. πολλῶν δὲ ἐκτέρωθεν πεπνέοντες,
 ἐπιβοήθειαν τῷ δήμῳ. καὶ οἱ τῆς πόλεως περὶ σφραγιώται,
 μίσει τῶν ἰμπίων ὄντων δὲ πρὸς τοῦ ἰμπιπύου, ἄλλος μὲν
 οὐδὲν ἀγγέλλει τὰ πρὸς τὸ μὲν τῷ Κομμόδῳ ἐβούλετο, δεῖν
 τῆς κλειάνδρου ἐξουσίας. ἡ δὲ πρεσβυτάτη τῶν Κομμόδου
 ἀδελφῶν, φιλίππα ἢ ὄνομα αὐτῆ, εἰσδραμούσα πρὸς τὸν
 βασιλέα, ῥηδία δὲ ἡ εἰσοδος αὐτῆ, καὶ ἀκωλύτως, αἰετὸς ἀδελ-
 φῆ, λυσάμενη τὰς πόλεις, εἰς τὴν πόλιν ἔειπεν, ὅτι
 ἀλλ' ἡ πόλις οὐκ ἔχει δειξάσα, σὺ μὲν ἔφη ὁ βασιλεὺς, μὲν
 ἐπὶ ἡσυχίᾳ τῶν πρὸς τὸ μὲν ὄντων, ἔχων κτελεῖν καὶ
 δαῖμα. ἡμεῖς δὲ τὸ σὸν γένος, ὅσον οὐδέπω ἀπὸ πολλοῦ μὴ αἰ-
 χηται δὲ σὺ δὲ τὸ δῆμος ῥωμαίων, καὶ τὸ κτελεῖν τὰ σφραγιω-
 τικῶν. ἡ δὲ πρὸς μὲν δὲ βαρβαρῶν πείσεισθαι προσεδόκω
 μιν, τὰ ἅπαντα δὲ ὡς οἱ οἰκίται. καὶ οὐδὲν μάλιστα οὐκ ἔμε-
 πσας, τοῦτους ἐχθροὺς ἔχει. κλειάνδρος ἐπὶ σὲ τὸν τὸ δῆ-
 μον, καὶ τὸ σφραγιωτικῶν ὡς οἰκίται. ἐν δὲ διαφθόρῳ, καὶ ἰσχυ-
 ρίᾳ γνῶμης, οἱ μὲν, μισοῦντες αὐτὸν δὲ δῆμος, οἱ δὲ σέρου-
 τες, πάντες ἰμπιπύου τῶν μα, ἐν ὅλοις εἰσὶ. καὶ φθείροντες ἀλ-
 λήλους, ἰμπιπύου αἰματὸς πᾶν ἰσχυρῶν ἐπὶ ἡρώσαν. τὰ δὲ ἰσχυ-
 ρῶν τῆ

BIBLION. α. II

τέρου τὸ πᾶν δεινὰ, ἡμῶς προσλήφεται, εἰ μὴ τὸν ταχί-
 σιν πρὸς τὸν θάνατον ἐκδύσεισθαι πρὸς τὸν οἰκίται, ὅλεθρον τὸ σφ-
 του τοῖς ἰσχυρῶν, αἰτίον ἡδὴ γιγνόμενα, ἡμῶν δὲ εἰσομένων ὅσον
 οὐδέπω. τοιαῦτά τινά εἰπούσα, ἰσχυρῶν μὲν τὴν πόλιν ἐβόησα, καὶ
 τῶν παρόντων τινὲς θαρρήσαντες τοῖς τῆς ἀδελφῆς τῆ βασι-
 λείας λόγοις, τὸν Κομμόδον ἐταρξάν. ἐπιπαρεῖς δὲ ἐκείνῳ
 τῶν τε ἐπιπέμεινον κινδύων οὐ μέλλοντα, ὡς ἡ παρόντα
 ἡδὴ φοβηθεῖς, μεταπέμπεται τὸν κλειάνδρον, οὐδὲν μὲν τοῖς
 εἰσδοτα τῶν ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν, οἰόμενον δὲ ἐλθόντα δ' αὐτῶν,
 συλληθῆναι κλειάνδρου καὶ πᾶν κερφαλήν ἀποτιμῶν, σφραγιῶν τε
 ἐπιμνήσθαι ἰσχυρῶν, ἐκπέμπει τερπνὸν, καὶ πρὸς τὸν τῶ
 δήμῳ ἐλάμα. ἐπὶ τῶν τῶν τῶν καὶ ἰσχυρῶν κτελεῖν κτελεῖν
 τῶν ἐπαύσαντο. οἱ μὲν σφραγιώται ἀνηρημένοι ἰσχυρῶν ὑπὲρ
 οὐδέ μὲν ἰσχυρῶν, δεῖν τῶν βασιλείας ὄντων. σωσίσειαν γὰρ ἐξ ἡ-
 παύσαι καὶ τὰ δρασθέντα παρὰ γνῶμης αὐτῆς τετολημνί-
 να. ἡ δὲ δῆμος κινδύεισθαι, τιμωρίαν παρὰ τὸ δεινὰ δρασθῆναι
 τοῖς ἐπιμνήσθαι. προσανέλλον δὲ ἰσχυρῶν πᾶν τὸ κλειάνδρου.
 δῆμος δὲ ἦσαν ἀρρένας αὐτῶν. πάντας τὸ ὅσον ἦσαν ἐκείνῳ
 φίλους, διεχρήσαντο, οὐκ ἔμενοι τὰ σώματα καὶ πᾶσαν ὑβριν
 ἐμβρίσαντες. τέλος, κλειάνδρου μὲν εἰς τοὺς ὄλεθρον ἐβί-
 βησαν φέροντες. τοιοῦτον μὲν δὲ τῆς κλειάνδρου τε, καὶ οἱ
 πρὸς αὐτὸν κτελεῖσθαι, φιλοτιμισαμένοι ὡς ἂν τις εἰποι τῆς
 ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν ἐνὶ δεῖξαι, ὅτι ἐκ τῆς ἐχθρῆς αὐτε-
 λείας, εἰς τὸ μὲν ἰσχυρῶν ἔβησαν. καὶ πάλιν τὸν, δρασθέντα εἰ-
 ψα, ὄλεθρον, καὶ ἀνελπίστος δυνάται τῆς ῥωμῆς. ὁ δὲ Κομ-
 μόδος, δεδιδως ἰσχυρῶν τὸ δῆμον κίνησιν, μὴ τὸ καὶ πρὸς αὐτῶν
 νειωτρίσθαι, ὅμως δὲ παρορμησάντων αὐτῶν τῶν οἰκίται,
 κτελεῖσθαι ὅς τὸ ἄστυ, μετὰ τῶν οἰκίταισθαι τῆς ῥωμῆς, ἐκπαρκα-
 τῆς τὸ δῆμου ὑποδελχθεῖς εἰς τὸν βασιλεῖον ἐπαυθῆναι
 αὐτῶν. περὶ αὐτοῖς δὲ τοσοῦτον κινδύων, ἀπίστος προσεφί-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ριτο πάσι ἀφειδώς τε φονάων, κῆς πάσαις διαβολαῖς ῥησείως
 πισθῶν, μὴ δέ τινα προσέβουο τῶν λόγων ἀξίω ἀλλὰ τῆς
 μὴ πρὶ τὰ κελὰ σπουδῆς, ἀπῆεν ἑαυτὸν. ἐδούλωτο δὲ
 πάσαν αὐτὴ πῦν ψυχὴν νύκτωρ τε, κῆς μεθ' ἡμέραν ἐπάλλη-
 λαι κῆς ἀπολάσσει σώματος ἕδονά. κῆς ὠφραων μὴ πᾶς, κῆς
 παιδείας κῆς μετρίως μεμνημένος, ἡ αὐτῆς ὡς ἐπίβυλος
 ἐδιώκετο. γλωτοποιοὶ δὲ κῆς τῶν ἀχίτων ὑποκριταί, εἶχον
 αὐτὸν ὑπὸ χεῖριον ἀρμάτων τὴ ἡνιοχία, κῆς θηρίων ἐξ ἀντι-
 στάσιως μάχας ἐπαιδάντο, τῶν μὴ κολάκων εἰς ἀνδροείας
 δόξαν αὐτὰ ὑμνοῦτων, τῆ δὲ ἀπρεπῆτον μετρίοντος, ἡ βα-
 σιλεῖ σώφροσι ἡρμόζην. ἐγένοντο δὲ τινὲς κῆς ἐκείνο κικαροῦ
 κῆς διοσημίαι ἀσέρβω γὰρ ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέπντο. ἐτε-
 ροίτε εἰς μῆκος κηχαλασμένοι, ὡς ἐν μέσῳ ἀέρι κῆς μαθασ-
 δοκῆν. ζῶα τε παντοία, κῆς πῦν ἑαυτῶν φύσει μὴ σπορούτα,
 χῆμασι τε ἀλλοδαποῖς, κῆς μέρισι σώματος ἀναρμύσις,
 πλάκταις ἀπικυῖσθι. μέρισον δὲ δεινὸν κῆς τὴν παρόντα κικερὸν
 ἐλύπισε, κῆς πρὸς τὸ μέλλον οἰονίσματι, κῆς φαύλῳ συμβό-
 λῳ ῥωμένους, πάντας ἐτάραξεν. οὐτε γὰρ ὄμβρου προὔφρ-
 ξαντος, οὐτε νερῶν ἀθροισθέντων, σεισμῷ δὲ ὄλιγῳ προσηγο-
 μένῳ γῆ, εἴτε σκηπῶν ὑψώτων κῆς τεχνεχθίντος, εἴτε κῆς πυρὸς
 πθιν ἐν τῷ σεισμῷ διαρρύνετος, πᾶν τὸ τῆς εἰρήνης τῆ μενος
 κῆς τεφλέχθι, μέρισον, κῆς κῆλλισον γενόμεον τῶν ἐν τῇ πόλει
 ἔργων. πλουσιώτατον δὲ ἦν πάντων ἰδῶν δὲ ἀσφάλαν, ἀνα-
 θάμασι κησομημένων χρυσῷ τε, κῆς ὄργου. ἰκῆσος δὲ αὐ-
 εἶχεν, ἐκείσε ἐθουαριζίτο. ἀλλὰ τὸ πῦρ ἐκ τῆς νυκτὸς,
 πλοῦτος ἐκπλοσιῶν πίνθησας ἐποίησεν. ὄθιν ὠλοφύρον-
 το κοινῇ μὴ πάντες τὰ δημόσια, ἰκῆσος δὲ τὰ ἰδικαῦτα.
 κῆς ταφλέξαν δὲ τὸ πῦρ τῶν τιων, κῆς πάντα τὴν πρὶ βο-
 λον, ἐπειμύθη κῆς τὰ πλείστα τῆς πόλεως, κῆς κῆλλισα ἔρ-
 γα. ὅτε κῆς τ' ἐστίας τῆ γεῶ κῆς τεφλέχθίντος ὑπὸ τῷ πυρὸς,
 γυμνωθῖν

BIBAION α.

γυμνωθῖν ὠρθη τὸ τῆς παλλᾶδος ἀγαλμα, ὃ σέβουσι τε,
 κῆς κῆρῖνοισι ῥωμαῖοι, κομιθῖν ἀπὸ ροίας ὡς λόγος, ὅτε
 πρῶτον κῆς μετὰ πῦν ἀπ' ἰλίου εἰς ἰταλίαν ἀγίειν, εἶσον
 οἱ κῆς ἡμᾶς ἀνθρωποῖ. ἀρπάσαι γὰρ τὸ ἀγαλμα αὐτῆς
 ἐστῆσ ἱερεῖαι παρθένοι, δια μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ εἰς πῦν
 τῷ βασιλείῳ ἀλῆν μετιδέμισαν. κῆς τεφλέχθι δὲ κῆς πῆν
 σα ἀλλὰ τῆς πόλεως μέρη κῆλλισα. ἰκῆσῶν τε ἡμερῶν
 πάντα ἐπὶ τὸ πῦρ, ἐπεβόκητο. οὐδὲ πρότῃρον ἐπαύσα-
 το, πρὶν ἢ κῆς τεφλέχθίντες ὄμβροι, ἐπίχον αὐτὴ πῦν ὄρμη-
 ὄθιν κῆς τὸ πῦν ἔργον ἐξέσθῃ, πικρῶν τῶν κῆς ἐκείνο κικ-
 ερὶ τῶν τῆ ἀθρώπων, ὅτι γνώμη θιῶν, κῆς δυτάμῃ, ἡρξά-
 τῆ τὸ πῦρ, κῆς ἐπαύσατο, συνεβῆλλοντο δὲ τινὲς ἐκ τῶν κῆ-
 τεληρότων πλείων σιμείων εἶναι πῦν τῷ γεῶ τῆς εἰρήνης
 ἀπώλησαν. τὰ γοῶν ἀπολουθῆσαντα, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἔρῃμεν, ἐκ
 τῆς ἀποβόκσεως πῦν πρὶν κῆρῖνουσαν φήμην ἐπιτύσαστο. πολ-
 λῶν δὲ κῆς δεινῶν σιμῶν κῆς κῆς κῆρῖνου πῦν πόλιν, ὑπὲρ δὲ
 ῥωμαίων δῆμος μετ' αὐτοῖσ τῶν κῆς κῆρῖνου ἐπέβλεπιν, ἀλ-
 λά κῆς τὰς αὐτίσ τῶν ἐπ' ἀλλήλων συμφορῶν, εἰς τῆς ἐκείνου
 ἀκρίτους φόνους, κῆς τὰ λοιπὰ τῷ βίῳ ἀν' ὄφρ' ἐκμακρήμα-
 τα. ὄθιν ἰδὸν ἐλάθανε τὰ πρατῆμα κῆς πάντας, ἀλλ' ὄθιν αὐτὸς
 λαοθάγην ἠδελεν. ὄθιν δὲ πρῶτων οἰοῖ διεβῆλλοντο, ταῦτα κῆς δι-
 μοσιχ' εἰσεῖαι ἐτόλμισεν. εἰς τὸ σῶν τε μαγίσας, κῆς παροι-
 νίσας πρὶν κῆρῖνουσαν, ὡς πρῶτον μὴ πῦν παρῶναι προσηγορί-
 αν παραιτήσασθαι. αὐτὶ δὲ Κομμόδου, κῆς Μάρκου ἡν' ἡρα-
 κῆς τὰ κῆς διὰς ἡδὸν αὐτὸν κηλάσασ' κῆς κῆς ἀποδυσάμε-
 νὸς τε τὸ ῥωμαίων κῆς βασιλῆον ῥῆμα, κῆς πῦν ὑπερῶν ἔν-
 το, κῆς ῥόπαλον μετὰ χεῖρας φέρων ἀμφιένετο τὸ ἀλουρῆς,
 κῆς χρυσούρεῖς ἐσθῆτας, ὡς εἶναι κῆς ταχάλασον αὐτὸν, κῆς
 ὄφρ' ἐνὶ χῆματι θηλειῶν πλυτέλειαν, κῆς ἡρώων ἡν' μιν
 ἔθνον. τοῦτος μὴ δὲ πρῶτων, ἐφαίνετο. ἠλάξε δὲ κῆς τῶν

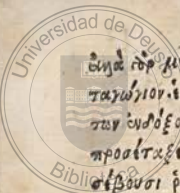

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

διασεύων κενών τὰ ὀνόματα, ὅσα μὲν ἀρχαῖα καταλύ-
 σασ πάντας δὲ τῆς αὐτῆς προσηγορίας ὀνομάσασ. ὡς αὖ
 πάλιν, εἰς ἡρακλῆα δίδωσι ὡς ἀνδρομέατον ἀνερέροντο. ἔσκα-
 σε δὲ καὶ ἀνδρομέατος αὐτὴ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. ἀλλὰ μὴν
 καὶ ἀντιφρόν τῆς συζητήτου σωκράτους κῆρον διηγεύατο μὲ-
 νον. ἐβούλητο γὰρ δὴ καὶ τὸς οἰκόντας αὐτῶ φόβον ἀπειλῆν.
 τὸν μὲν οὖν ἀνδρομέατα, μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν κατελύ-
 σα ἡ συζηλητος, ἐλευθερίαν εἰκόνα ἐβούλετο. ὁ δὲ Κομ-
 μωδος μινέτι κατέχων αὐτὸς, δημοσίᾳ θέας ἐπέτελεσαν,
 ὑποχόμενος τὰτε θηρία πάντα ἰδίᾳ χειρὶ κατακτείνην, καὶ
 τῆς ἀνδρομέατος ἑταυρῶν μοτομαχίτην διαδοχάμοισι ἢ
 τῆς Φήμης, σωθέντες ἐκ τῆς ἰταλίας πάσης, καὶ τῶν ὀ-
 μέρων ἰθύνων, θεασόμενοι αὐτὴν πρότερον μιντε ἰωραλίαν,
 μιντε ἡκικίδισαν. καὶ γὰρ διηγγέλιτο αὐτῆ τῆς χειρὸς τῆ
 αὐτοχον, καὶ ὅτι ἐμίλει αὐτῶ ἀνοτιζόντι, καὶ τρέσαντι,
 μὴ πάλιν. συνήσαν δὲ παρῶντον αὐτὴν, κερυαῶν δι-
 τρέτην ἀμριβοῶν καὶ μαυρουσίων, οἱ ἀνοτιζόν ἀρι-
 σοι. οὐδὲ πάντας ἀντιφρόν ὑπὲρ βελλιν. ἐπεὶ δὲ κατέλα-
 βον αὐτῆς θέας ἡ μέρη, τὸ μὲν ἀμριβοῶν πεπληρωτόν τῶ
 δὲ Κομμωδῶ πρόδρομος κινεῖ κατὰ σκεῦασ, ὡς μὴ συστά-
 θην τοῖς θηρίοις μαχόμενος, κινεῖται οὖν. ἀνωθεν δὲ, καὶ ἐξ
 ἀσπυραλοῦς ἀνοτιζόν, αὐτοξίαν μᾶλλον, ἢ ἀνδρομέατα πα-
 ρέχοντο δεῖξιν. ἐλάρους μὲν οὖν, καὶ δορυφόρος, ὅσα τὸ
 μέρη δορυφά, πλὴν ταύρων, σωθέντες αὐτοῖς, καὶ καταδύω-
 κων, ἔβαλε φθάνων τὸ αὐτῶν τὸν δρόμον, καὶ πληγῆς κει-
 ρίσις ἀναρῶν. λέοντας δὲ, καὶ περδάλγης, ὅσα τὸ ζῶον γιν-
 νῆα, πριβεῖων ἀνωθεν κατακτινιζέιν, ὅδε τις ἦδεν ἀνό-
 τιον δαύτην, ὅδε πρῶμα ἄλλο, πλὴν τὸ θανατοφόρου ἀμα-
 τὸν τῆ τὸ ζῶον ὁρμῆ, κατὰ τε μετώπου, ἢ κατὰ κερδέας
 ἔφριε πλὴν πληγῆν. καὶ οὐδέποτε στοπὴν ἄλλον ἔχειν, οὐδὲ
 ἔπ' ἄλλο

BIBAION. α. 13

ἔπ' ἄλλο μέρος ἦλθε τὸ ἀνότιον τὸ σώματος, ὡς μὴ ἄμα τε
 πρῶσαι, καὶ φονεύσαι. τὰ δὲ πάντα χθὲν ζῶον, ἡ βροζέτο
 αὐτῶ. τὸ γοῦν εἶδος μὲν, ὅσα ἂν γρηγοῦσι ἐθαυμάζομεν. ἀπό-
 τι τὸν ἰσθμῶν, καὶ ἀθιότων, εἴτι πρότερον ἀγνωστοῦν ἢ μισο-
 βρίας τὴ, καὶ τῆς δοκτύρας τῆς, ζῶον πάντα φονεύων, ἡ-
 μῶσις ἔδειξε. τὸ δὲ αὐτοχον τῆς χειρὸς αὐτῆ πάντων ἐξέπλητ.
 πρὸ λαβῶν οὖν ποτε βίβη, ὡν αὐτὴν μὴ ἦσαν μιντοφείης,
 τῆς μαυρουσίαις προυβοῖς ὀξυτάτα φρομέναις, καὶ πρῶν
 τὰ χει, καὶ κολλώσῃ πρῶν, ἐπαρῆς τὰ βέλη κατὰ κρού τῆ
 βραχίλου ἐκροκίμη, ὡς τὸν κεφαλῶν ἀφρημέναν, ὁρμῆ τῆ
 βίλους εἴτι πριβεῖν αὐτὰς, ὡς μινδὲν παύσασ. παρδάλγης
 δὲ ποτε ὀξυτάτα δορυφῶν ἦν ἐκασθῶμοισι καταλαβούσης,
 θάσασ τῶ ἀνοτιζῶν μέλλουσαν δὴ ἀσθαι, πλὴν ἰθύν, ἀπέκ-
 τειν, τὴν δὲ ἐρρύσαστο, φθάσασ τῆ τῆ δόρυφῶς αἰχμῆ, πλὴν τῶν
 ὀξυτάτων ἀκμῆν. λέοντων δὲ ποτε ἐξ ὑποκίτων ἐκτὴν ἀναρῆ-
 φθίντων, ἰσαρῆμοισι ἀνοτιζοῖς πάντας ἀπέκτεριν, ὡς ἐπὶ
 πλὴν κερμένων τῶν πτωμάτων, δὲ αὐτὸν τὸ ἐπὶ γολῆς πάν-
 τας ὀξυτάτων, καὶ μινδὲν ἰσθμῶν πριβεῖν ἀνότιον. μετὰ
 μιν τῶν, εἰ καὶ βραχίλειας τὰ προπῶμένα ἦν ἀλλόθρια, πλὴν
 ἀνδρομέας, καὶ αὐτοχίαν, παρὰ τοῖς δημοσίαις εἰ χε τίνα χα-
 ριν. ἐπεὶ δὲ καὶ γυμνὸς εἰς τὸ ἀμριβοῶν εἰσῆλθεν, ὅπλα τὸ
 ἀναλαβῶν ἐμονομάχῃ, ὅτι σκηνωθῶν εἰδὲν ὁ δὲ ἴμος θέα-
 μα τὴν ἀντιφρόν, καὶ ἡρωμάτων βραχίλειαν, μετὰ τὸς αὐτὰ προπῶ-
 πατῶν τε, καὶ προδόνων, ἢ ἐπὶ βαρβαρούς ὅπλα καμβα-
 ροντα γρατιωτικά ἢ ἡρωμάτων ὀρμῆν πρὸ πόντα καυβρίζον-
 τα δὲ τὸ ἀξίωμα αἰχμῆ, καὶ μεμικασμένον χημάτι δὲ ἢ, οὖν
 μονομαχῶν, ἡρωμάτων τῶν ἀνταγωνιστῶν πριβεῖται. καὶ με-
 χη προματῶν προεχῶρει ὑπεκίοντων ἀπάντων καὶ τὴν βρα-
 λία τὴν μονομάχον ἐννοῦντων. εἰς ποσῶν δὲ προεχῶρη
 ματίαν, αἰ μινέτι βέλεσθαι, μὴ ἢ πλὴν βραχίλειαν ἐστὶν οἰκῆν,

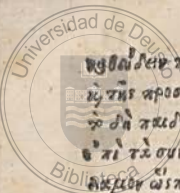

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

εἶμα δὲ μετοικισθῆναι ἐβλήτο εἰς τὸ τῶν μονομάχων κη-
 ταγωγίον· αὐτὴν δὲ ἐκέλευε Ἡρακλῆς, ἀμὰ τῶν μονομάχων
 τῶν ἐσθλοῦ τινος προτεταλαμπότος, ὀνόματι κελεύσθαι
 προσέτιξέ· τὸ δὲ μείζον ἀδάματος κολοσσίου, ὄψρ
 σέβουσι ῥωμαῖοι, εἰδὸς φέρον ἡλίου πύ κεφαλὴν ἀποτι-
 μῶν, ἰδρῶσατο αὐτῶ, ὑπογράψας τῇ βασί, ὅχ αἰ εἰδῶσαι
 βασιλικῶς, καὶ παρῶν προσηγορίας, ἀντὶ δὲ γερμανικοῦ,
 μονομάχους χιλιετηνίσαντος. ἔδφ δὲ ἄρα πρὶ κενεὸν
 παύσασθαι μεμνηότα, καὶ πύ ῥωμαίων δόχην τυραννοῦ μέ-
 νην. ἐίου ἀνὸ γὰρ ἔτος τῆς ἐπίσης ἕμελλετ ἡμέρας, σέβη-
 σί τε πύ ἰορ πύ ῥωμαῖοι, εἰς θέν δόχαιότατον τῆς ἰταλίας
 ἐπιχώριον ἀναφάρτοθ. φασὶ γὰρ αὐτῶ κ, κρόνον ὑπὸ διός
 ἐκβληθέντα τῆς δόχης, κτελθέντα εἰς γῆν, γένεθαι εἶνον.
 δεδιότα δὲ πύ τὸ παιδὸς διακείαν, παρ αὐτῶ κρυπόμενον
 λαθεῖν. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα δόθῆναι τῶ χώρῳ τῆς ἰταλίας,
 λατίον τε κληθῆναι ἀπὸ τῆς ἑλλὰδος φωτῆς εἰς πύ ἐπιχώ-
 ριον παρχθέν. διὰ ταῦτα τοι καὶ μέχρι τῶ ἰταλιώται τὰ
 μίς κρόνια, προορτάουσι θεῶ τῶ λαχόντι. πύ δὲ τὸ ἔθος
 δόχην ἰσομινίαν ἀγασί τῶ τῆς ἰταλίας ἔδφ. διπρόσωπον
 δὲ αὐτῶ ἰδρουται τὸ ἀγαλλμα, ἐπειθεῖ εἰς αὐτῶ ὁ εἰαυτῶς ἀρ-
 χεται τε καὶ παύεται. ταυτῆς δὲ τῆς ἰορτῆς προΐθεις, ἐν ἡ
 μάλατε ῥωμαῖοι δεξιντάι τε ἀμύλους, καὶ προσχορῶουσι,
 νομισμάτων τε ἀντιδόσεις, καὶ κοινωνίᾳ τῶν γῆς, ἡ βαλαίης
 κελῶν ἀφραλέσκον αὐτῶς. δόχαι τε ἐπώνμοι τὸ τε πῶ-
 ποτ πύ ἰσορξον, καὶ εἰαυτῶν προφύραν πρὶτίθενται, πάν-
 των ἰορταζόντων, ὁ Κόμοδος ἐβουλεύετο ἔν ἐν τῆς βασι-
 λείου ὡς ἔθος, προελθεῖν οἰκίας, ἀλλ' ἐν τὸ τῶν μονομάχων
 κηταγωγίῳ ἀντὶ δὲ τῆς ἀπαύρου, καὶ βασιλικῆς προφύρας,
 ὄπλα τε αὐτῶ φέρων, καὶ συμπρόϊόντων τῶν λοιπῶν μονομά-
 χων ὀφθῆναι τοῖς ῥωμαῖοις. ἐπεὶ δὲ πύ γνῶμην αὐτῶ ταύ-

BIBLION. α. 14

την ἀνήνεκε πρὸς Μαριαν, ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τι-
 μοτάτην, ἡ ὄδεν τι ἀπέχε γαμετῆς γυναικός, ἀμὰ πάντα
 ὑπῆρχιν, ὅσα Σιβυρῆ, πῆν τὸ πυρός. ἡ πύθουα πύ παρά-
 λογὸν ὄψρ, ἡ ἀπρεπὴ βύλησιν αὐτῶ, τὰ πρῶτα ἐλιπαρῆ. καὶ
 προαίπῃσα, μετὰ δακρύων ἐδέϊτο, μήτε πύ ῥωμαίων δό-
 χην κενουβρίσαι, μηδ' αὐτῶν ἐπίδοτα μονομάχοις, ἡ ἀπι-
 γνωσμένοις ἀνθρώποις, κενδουδῶσαι ἐπεὶ δὲ παλλὰ ἰκετοῦσα
 ἔν ἐτύχαιεν αὐτῶ, ἡ μίς, δακρύουσα ἀπέψυδ δὲ Κόμοδος
 μεταπειψάμεις Λαίτον ἦν ἔπαρχον τῶν στρατοπέδων,
 Εκλεκτὸν τε ἦν ἡ βαλαίᾳ προεστῶτα, ἐκέλευεν αὐτῶ παρα-
 σκαοδῆναι, ὡς διακύντ βῶσαν ἐν τῶ τῶ μονομάχων κητα-
 γωγίῳ, κενεῖθην προελουόμενος ἐπὶ τὰς θυσίασ τῶ ἰσομινίας,
 ὡς ῥωμαῖοι ἰσοπλος ἀφθῆναι οἰδ' ἰκετοῦν, κ, πύθην ἐπὶ γῶντο,
 μηδὲν ἀνάξιον τῶ βασιλείας ποιεῖν. ὁ δὲ Κόμοδος ἀγῶλων,
 τῶς ἡ ἀπέπεψατο. αὐτῶς δὲ ἐπανελθὼν εἰς τὸ δωματίον ὡς
 δὴ κενουδῶσων, κ, ἡ κενουβρίασ εἰδῶσαι τὸ ποιεῖν, λαβὼν
 γραμματεῖον τῶν δὴ τῶ ἐν φιλόρωσ εἰς λεπτόπτα ἡσκη-
 μίων ἐπαλλῆλω τε ἀνακλάσει ἀμφοτέρων ἐπυργμένων,
 γράφῃ ὄσας γῆν τῶ νικητῶς φουαθῆναι. ἔν πρῶτῳ ἦν Μαριία
 εἰποντο δὲ, Λαίτῳ τε, κ, Εκλεκτῳ. ἐπὶ δὲ τούτοις, πύ πῆ-
 θος τῶ συζητήτῳ πρῶτωνόντων, τῶς ἡ ἡ κενουβρίτῳ καὶ λοι-
 πόν παρῶν φίλκς, ἀποσκασθεῖσαι πάντα ἡ θέλει, ἀεθ' ἡ με-
 τος ἔχεν ἀσ χῶν ἔργων σεμινῶς ἐπὶ πῶσα. τῶ δὲ κενουδῶν, τὰς
 ὑσίασ χαρίσασθαι ἐβλήτο, μῆσαι τε εἰς τῆς στρατιώτας, κ,
 τῶς μονομάχων τῶσας μὲν, ἡνα φυλάσθην αὐτῶν. τοῦς δὲ,
 ἡνα τέροικον, γράφῃ δὴ γραμματεῖον, τίθῃσιν ἐπὶ τῶ σῆμ-
 ποδος, οἰθεῖς μηδ' ἡνα ἐκεῖθιν εἰσελαθεῖσαι. ἦν δὲ καὶ παι-
 δῶν πάνυ νήπιον, τευτῶν δὴ τῶν ζυμῶν ἀνὸ ἐσθῆτος, γῆ-
 σῶ δὲ, ἡ γλίθους πλυτιμοῖς κενουδῶσων, οἰς αἰὶ χαρῶσι ῥω-
 μῶν οἰ φρυγῶν τῶς, ὑπρὶ γὰρ αὐτῶ δὲ Κόμοδος, ὡς συγ-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

καθάρσει πολλάκις φιλοκόμμοδος τε ἐκαλεῖτο, δεικνυούσης
ἐν τῇ προσήγορίᾳ πῶς τὴν πύλιν πῶς εἰς τὴν πύλιν ἔβασιλεύσας.
ἡ δὲ παιδὶον τῶτο ἄλλως ἀνδρῶν, προελθόντος τῶ Κομμόδου
ἐπὶ τῶ συνήθη λουτροῦ τε ἢ, κρατῆρας εἰσδραμῶν εἰς τὸν θόρον
ἐκείνον ὡς πρὸ εἰώθεος ἡ γραμματεῖον ἔπει τὸ σήμερος κεί-
νον ἀνελεύθῳ ἴνα δὴ παύσειν ἔχοι, πρόσι τῶ οἴκῳ. κατὰ
δέ τινα δαίμονα σαωήντα τῆ Μαρκία· ἡ δὲ, καὶ αὐτὴ τὸν
ἔπει τὸ παιδὶον πρὸ πύλας, καὶ Φιλῶνα, ἡ γραμματεῖον
ἀραιεῖται, δεδοικῆ δὴ μὴ τι τῶν ἀναγκῶν ὑπονησιότη-
τος ἀγνοῦν πᾶσον διαφθερῆ· γνωρίσασα δὲ πῶς Κομμόδου
χεῖρα, ταύτη καὶ μάλλον ἐκωδύζει διελευθῆν πῶς γρῆνη.
ἔπει δὲ ἄρην αὐτῶ θανάτῳ, καὶ πρὸ πάντων αὐτῆν τε
μύλλουσαν τιβήζεσθαι, Λαίψῃ τε καὶ Εὐκλειτον μετὰ πῶ-
πτεται ἔθος δὲ ἦν αὐτῶ προσείαι ἄτε τὸ θαλάμου φύλακς ἔτι
τὸ καὶ ἐπὶ συνουσίᾳ αὐτῶ διεβάλλετο. δούσα δὲ ἡ γραμμα-
τεῖον, ἔφαθ' ἔφη ποῖον μέλλοιεν πικνυλῆεν ἔορτήν, ὃ δὲ Εὐκ-
λειτος ἀναγνοῦς τε καὶ ἐκπλακῆς ἦν δὲ τὸ γένος αἰγυπίος, πολ-
μῖσός τε ἀμύ, καὶ δάσασ, θυμῶν τε δουλεύσαι περικῶς, κα-
τασημνησάμενος δὴ τὸν γραμματεῖον, δία τινος τῶν ἑαυτῶ πι-
πῶν ἀναγνοῦσθαι δὴ πῶν, πῆμα τῶ Λαίψῃ. ὃ δὲ, καὶ αὐτὸς
παραχθεῖς ἀφινεῖται πρὸς Μαρκίαν, ὡς δὴ συσκεψόμενος
αὐτοῖς πρὸ ὧν ἐκλάσειν ὁ βασιλεύς, καὶ τὸ πῶν μονομάχων
καταγωγίου προσοπισσάμενος δὲ πρὸ τῶν ἐκείνῳ διαφθόντων
σκέπτεσθαι συντίθενται φθῶσά τι δρασάσντες ἢ παθεῖν. ἡ δὲ
καιρὸν εἶναι μελλήσων ἢ ἀναβολῆς. δόξασιν δὴ δύναι φάρμα-
κον δηλητήριον τῶ Κομμόδῳ. ὑπέχρητο δ' αὐτῶ ἔατε δόσειν
τῆ Μαρκία εἰώθει γὰρ αὐτῆν ἰρῶναι τε καὶ δίδόναι πῶς πρῶ-
την τῶτον ὡς ἡδῶν πῶσι παρ' ἐρωμένους ἔλθοντι ἢ αὐτῶ ἀπὸ
τῶ λουτροῦ, ἢ μετὰ εἰς ἐκείνῃ τῶ φαρμάκου δίνῳ τὸ κε-
ράσασα αὐτῶς, δίδωσιν. ὃ δ' ὡς σαωήθη φιλοτισίαν μετὰ

BIBLION. α. 15

πολλὰ λουτροῦ, καὶ γυμνάσιον τὸ πρὸς θηρῶν διδόν, ἔπιπ
ἀγαθῶς αὐτῶς δὲ κάρως ἐπέλασιν αὐτῶ. εἰς ὑπὸν τὸ
καθιλομένους ὑπὸ καμάτου πάχυν αἰσθεῖς ἀναπαύσασθαι δὲ
Εὐκλειτος, καὶ Μαρκία, πάντας ἀποστῆναι μελλήσασθαι εἰς τα-
τὰ σιμῆα ἀπείναι, ἡσυχίαν δὲ παρσιδῶσον αὐτῶ εἰσθεῖ δὲ
καὶ ἐπὶ ἄλλων τῶτο πάχυν ὁ Κομμόδος, ὑπὸ κρατῆρας.
πολλὰκις τὸν λαοσάβωος, καὶ πολλὰκις ἐδῶν, ἡδῶν κερῶν
εἶχε εἰς ἀπάσασιν ἄρισμένον, ἀλλ' ἐπ' ἀλλήλους καὶ δειφῶ-
ρος σωεχόμενος ἡδῶναι, αἰ δὴ καταλαβῶσιν ἄρως καὶ αἰων
ἐδῶναι. ἐπ' ἄλλῳ δὴ αὐτῶ ἡσυχασε, πρὸ σῶμαχιν δὲ καὶ
κοιλίαν τῶ φαρμάκου γινόμενον, ἡλγῶς τε αὐτῶν καταλαμ-
βῶναι. ἡμῶς τε πλὴς ἐπὶ γῆρας, ἢ τῶν προεχθῆμενος προ-
φῆς ἄμα πῶς πολλῶ ἐξωδύσας τὸ φάρμακον, ἢ δὴ τὸν προλαμ-
βῶναι, ὃ πρὸ εἰώθεος βασιλεῖς ἐκείνῳ πρὸ πάντων προ-
φῆς λαμβῶναι, καὶ ἡμῶς δηλητηρίων. πλὴν ἀλλὰ πολλοῦ γῆ-
ντος τοῦ ἐμάτου, φοβηθῆναι μὴ πῶς ἀξέμοισα τὸ φάρμα-
κον ἀναψῆ καὶ πάντες ἀπέλωνται, πῆμα ἢ τι, δὲ σῶμα
καρμῶν, γινόμεν τε καὶ αἰμασῶν, κείθουσι εἰσελευθῶν, τῶ
Κομμόδο ἀπτιγῆσα, μῆμα δῶσιν ἔκαθα ὑποχόμενοι.
ἡ δὲ εἰσδραμῶν, παρῆμενος αὐτῶ ὑπὸ τῶ φαρμάκου, καὶ με-
θῆς ἀποσφίγγας τῶν πρῶχλων, φοιτῶν τοῖν αὐτῶ τῆς βίβου ὃ
Κομμόδος ἐχέσασα, βασιλεύσασα ἔπι τρισημέλας μετὰ πῶ
τῶ παρῶς τιλλοπῶ, ἀγῆσασθαι τε τῶν πρὸ αὐτῶ γινόμενων
βασιλῶν, καλλῶς τε τῶν καθ' ἑαυτῶν ἀνθρώπων ἀπρεπῆσασα.
εἰ δὲ τὸ δὲ καὶ πρὸ ἀνδρείου εἰπεῖν ἕλθον ἡμῶν, αὐτῶ χε-
τῆ, καὶ ἄχρηστῆ, εἰ μὴ πῶς τούτων ἀμοιρίαν, ἀχρηστῆ, ἐπιπ-
σῶμασι κατῆχυναι, ὡς προεῖρηται.

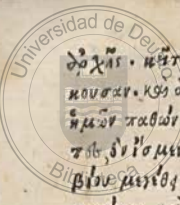
ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ
ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙ-
ΔΣ ΒΙΒΛΙΟΝ
ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Μελόντες δὲ τῶν Κομμωσίων οἱ ἐπιβου-
λάσαντες, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ σωτήριατι
τῆς ἐσορίας δηλώεται, κρηφαί τε τὸ γε-
νημονιοὺς βουλομένοι, ὡς ἀντὶ τοῦ φυλάσ-
σοντασ πῶν βασιλεῖον αὐτῶν δορυφόρος
λαθροῖν ἐβίβαντες εὐωμῆν τιτι οὔτε-
λεῖ τὸ σώματιον, ἢ καταδύσαντες ἐπι-

βέντες δυσὶν οἰκίταις τῶν πιστῶν ἑαυτοῖς, ἐκπέμπουσι ὡς
δὴ τι σκῆτος τῶν ἐν τῷ θαλάμῳ κρηφῶν. οἱ δὲ φέροντες, δια-
μίσων ἐκπέρουσι τῶν φυλάκων. ὧν οἱ μὲν, ἀπὸ μέθης ἐκραι-
πῶν. οἱ δὲ, ἐρηγορῶτες, καὶ κηνοῖς ὑπὸν κρηφίροντο, κρη-
τεχούσιαι τε ταῖς κρηφῶν τὰ δοράτικα ἐπανακούοντο. οἱ δὲ
πάνυ τὸ ἐκφρόμενον τὸ θαλάμῳ ὅτι τοῦ ἐν, ἐπολυπρα-
γμόνου, ἐπεὶ μὴ δὲ αὐτοῖς διέφθε ταῦτ' εἶδέναι. τὸ μὲν οὖν
σῶμα τὸ βασιλείως ὑπὸ κρηφῶν, ἐκκομιθέντε τῆς αὐλείου
θύρας, νυκτωρ ὁ χημάτι ἐπιβέντες, εἰς τὸ ὄρισιον ἀπέπι-
ψαν. ὁ δὲ Λαίτος, καὶ Ἐκλιτος, ἅμα τῷ Μαρκίῳ τὸ πρα-
κτέον ἐβουλεύοντο. ἔδοξε δὲ αὐτοῖς πρὶ μὲν τὸ θανάτου φη-
μιν ἐκστασθεῖραι, ὅτι δὴ ἀδριανῶς τετελευτήκοι ἀποπλη-
ξίῃσ' ἐπιπεσοῦσι. καὶ γὰρ ἐνδεχομένῃν τίσιν ἔξεν ᾤοντο
πῶν φημιν προδιαβεβλημένων τῆς ἀκορεσῶν καὶ ὑπερβα-
λουσις ἐκείνου προφῆς. πρώτων δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπιλέξαι
ἄνδρα προβύτην, τινὰ καὶ σώφρονα, ἢν διαδεξόμενον
πῶν ἀρχὴν, ὅπως αὐτοῖ τε σωθεῖν, καὶ ἀπὸ τῆς πικρίας, καὶ
ἀπολασῶν τυραννίδος πάντες ἀναπαύσαν. καὶ ἑαυτοῦσ δὲ

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. 16

ἀναλογιζόμενοι, ὅσῳ ἔπαιθον ἀριστον, ὡς πρὶν
νακ. ἢν δὲ πρὶν ἄξ, τὸ ἐβουλόνοσ ἰταλιώτασ. ἐν δὲ πρῶτασ
στρατιωτικῶσ τε, καὶ πολιτικῶσ ἀδοκιμήσοσ πρῶτασ, πολ-
λα δὲ κρηφῶν, καὶ τῶν ὑπὸ πῶν ἀνατολῶν βαρβάρων
ἐξείρασ ῥόπαια, μόνος τὲ κρηφίφθεῖσ τῶν σεμνῶν παρῶν
τῷ Κομμωσῶ φίλων, ἄν οὐκ ἀπέκτενε, τῶν Μάρκου ἑταί-
ρων τε, καὶ στρατηγῶν ἐπιμότατον γενόμενον, ἢ δια σεμνῶ-
πτα ἀδούμενος, ἢ ὡσ πέντα πρῶτασ. ἢν γὰρ αὐτὸ καὶ τὸ
μέρος τῶν ἐγνωμῶν, ὅτι πλεῖστα πάντων ἐκρηφίφθεῖσ,
πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλαφίονα. πρὸσ δὲ τὸτον τῶν πρὶν ἄξ,
νυκτὸσ ἀμαζούσι, πάντων τὲ ὑπὸν κρηφίφθεῖσ ἀφι-
κνοῦνται ὁ Λαίτος, καὶ Ἐκλιτος, ὁλίγουσ τῶν σωματοῦν
ἐπαρόμοιοι ἐπισκῆτες δὲ αὐτὸ κρηφίφθεῖσ τῆσ οἰκίασ
ταῖσ θύραισ, διεγείρουσι τῶν φυλάκων. ἀδοκίασ δὲ ἐκείνοσ,
καὶ θεασάμενοσ στρατιώτασ ἐφιστώτασ, καὶ Λαίτον, ἄν ἦδει
ἐπαρχοῦντα, ἐκρηφίφθεῖσ, καὶ κρηφίφθεῖσ, ἀγγέλλη. ὁ δὲ,
ἢ κεν αὐτοῦσ κρηφίφθεῖσ, ὁ γὰρ προσδοκῶντα ἑαυτῷ ἐκῆσσοτε
συμβῆσαι θάνατον. ἐν τῶσάτῃ γὰρ αὐτῶν φασί μείναι
ψυχῆσ ἀταραξία, ὡσ μὴ δ' ἀνοθερεῖν τὸ σὺν ἄξ, μὲ-
ναι δὲ ἐπὶ τὸ χημάτοσ. καὶ τῶν Λαίτον ἅμα τῷ Ἐκλιτῷ
ἐπισκῆτες, καὶ τοῖσ δοκνοῦντασ ἐπὶ φῶν ἢ κεν, προσεπέει-
τε καὶ θαρροῦσι μὴ δὲ ὠχρίασατι τῷ προσώπῳ, πάλα μὲν
φῶναι, καὶ πάλοσ νυκτὸσ τὸ δὲ τὸ τέλος τὸ βίου εἶχον δι' ἐλ-
πίσοσ. μόνος τὲ τῶν κρηφίφθεῖσ κρηφίφθεῖσ φίλων ἐπὶ,
ἐθαύμαζον ἐπ' ἐμοῖ Κομμωσίων βαρβάρωντα. τὲ δὴ μὲν-
λιτε, ὁ μὲν τε γὰρ δοκνοῖσ κρηφίφθεῖσ, ἐζώτε πονηρῶσ
ἐλπίδοσ, καὶ φόβου σωτηρῶσ ἀπαλλάξομαι. πρὸσ ταῦτα ὁ
Λαίτος, οὐ πάσοσ ἐφ' ἀνάξια σωτῆ, καὶ τῶν προβεβιω-
μένων σοι λῆζων, οὐ γὰρ ἐπ' ὀλίθρῳ τῷ σῶ ἢ οὐκ ἢ ἀρι-
εἶσ, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίῃ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν, καὶ τῆσ ῥωμαίων

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

δαχλῆ. κἄτι μὲν γὰρ ὁ τύραννος, δῖμην δούς πῶ προσή-
 κουνσαν. κἄ ἀπ' αὐτῆς ἡμῶς δοῦσαι διενεῖτο, ταῦτα πρὸς
 ἡμῶν παθῶν. ἡμεῖς δὲ ἡκομῆν σοι, πῶ βασιλεῖαν ἐν χειρὶν
 τῶν δὲ ἴσμεν προύχοντα ἐν τῷ συγκλητῶ βουλή, σωφροσύνῃ
 βίου μετῶς τὴ ἀξιώματος, κἄ ἡλικίας σιμόπτι. ποθού-
 μινόν τε, κἄ τιμῶμενον ὑπὸ τῶ δῆμου. ὁδὲν κἄ κείνοις ἀ-
 κταῶν, κἄ ἡμῖν σωτήριον ὁ πρακτόμενον ἴσασθαι προσδοκῶ-
 μεν. πρὸς ταῦτα ὁ Περτίναξ, οὐ παύσασθε ἐφῆ χλαυάζοντες
 πρεσβύτην, κἄ πασάτην μου δαλίαν κτετριγυκῶδες, ὡς πρῶ-
 τον ἀπατήσαι βούλεσθε, εἴθ' οὐτὰ φονεῖσαι, ἀλλὰ μὴν ἐφῆ ὁ
 Εκλεκτός, ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πιστεύετε, λαβῶν τουτὶ
 τὸ γρηματέον, γωρίζεις δὲ πῶ Κομμόδου χεῖρα, οὐσης
 σοι τῆς ἀναγνώσεως ἐν σωθησῶ, ἐπίσκεψαι. οὐτὰ γὰρ γνώση
 τίνα τὸ κίνδυνον ἐφύρομιν, κἄ ὅτι μὴ σκῆψιτε, ἀλλ' ἀληθεῖα
 πρῶσαι τοῖς λεχθεῖσιν. ἐπιγυούς δὴ τὰ γεγραμμένα ὁ Περ-
 τίναξ, περθεῖ τε ἀνδρασί κἄ πρότερον αὐτῶ φίλοις, πάντα
 πυθόμενος τὰ πεπραγμένα, ἐπίδιδωσιν ἑαυτῶν. κἄ πρῶτον
 δόξασθαι προελθεῖν ἐπὶ τῷ στραπέδον, κἄ πείρατι τῆς γνώμης
 τῶν στρατιωτῶν λαβεῖν, πέισον δὲ αὐτοὺς ὁ Λαίτος ὑπὶ-
 χρεῖτο, ἐπέπρ' αὐτῶ ἐπάρχῃ ὄντι, μετρίαν ἀπένεμον ἀδω-
 συμπαρалаβόντες αὐο κἄ τῶν λοιπῶν ὅσοι παρῆσαν, ἐπὶ τῷ
 στραπέδον ἡπείροτο. ἡδῆ δὲ κἄ τὸ πλείστον τῆς νυκτὸς προ-
 κληρώθη. κἄ τῆς ἑορτῆς ἐπιπέσει, πρὸ ἡμέρας πάντα ἐκ-
 πρέπτετο. διαπέμποσαι δὲ τίνας τῶν πιστῶν τοῦς διαβοῦ-
 στοντας, ὅτι ὁ Κομμόδος τέθεικε κἄ, ὁ Περτίναξ δὲ εἰς τὸ
 στραπέδον βασιλεύσων ἀπ' αἰ. διαδοχάμουσι δὲ τῆς φι-
 μης, πᾶσι δὲ δῆμος ἐκθουσιῶντι ἐκικῶς, ἐξέβαυχεύετο. διδιδόν-
 τε, κἄ τοῖς οἰκείοις ἐκείνος χείρων διηγγελλε κἄ μάλιστα τοῖς
 ἐπ' ἀξιώσεως, ἢ πασι τοῖς. ἐκείνοις γὰρ κἄ ἐπιβουλεύοντα
 ἦσαν τῷ Κομμόδον. κείν τε πρὶ τε τὰ ἰβῶ, κἄ βωμούς,

θεοῖς

BIBLION. β'. 17

θεοῖς χεῖριτας ὁ μελογοῦσθε. ἐβδὸν δὲ διαφοραίοι κἄ, κατ-
 θα τὴν τύραννον λέγοντες. οἱ δὲ τὴν μονομάχοι. ἄλλοι δὲ,
 ἀπρίπτερα βλασφημοῦσθε. κἄ ὅσα πρὸς τὸν ἐπέχειν ὁ θά-
 βος ἰήματα, ταῦτα προελθῶσι ἀδείμα, κἄ ἐλαυθρίας, ἐξείως
 ἐλέγτο πλείστον δὴ τῶ δῆμον σαυθεῖ δρομῷ, κἄ ἐπὶ τῷ στρα-
 πέδον ἡπείροτο, τὸτο μάλιστα δὲ δίδοτε, μὴ πως ἄρα οἱ στρα-
 τιώται δυνήροτρον ἐπικύσσει τῷ Περτίνακος δόχῃ. ἴσομῆ-
 νην γὰρ σάφρονα, μὴ πάνι τὴ ἀποδέξασθαι τῶν στρατιώτων
 προσελθῶν τυραννίδι δαλαίαν εἰδομένους, ἀρπαγῆς τε, κἄ
 βίας ἐγγυμνασμένους. ἰν' αὐο αὐτῶ ἐκβιάσονται ὑπακῶ-
 σαι, πανδῆμει σαυῆλθοι. ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο ἐν τῷ στρατοπέδον,
 ὁ Λαίτος τε, κἄ Εκλεκτός, εἰσῆλθοι ἀγρυπῶ τῷ Περτίναξ,
 συγκλήσασ τῶν στρατιώτων ὁ Λαίτος, ἔλεξε τοιαῦτα.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΛΑΙΤΟΥ.

» Κομμόδος μὲν ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τέθεικε ἀποπληξία
 » αἴτιος δὲ τῶ τοιούτου θανάτου οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτῶ αὐτῶ.
 » συμβουλεύουσι γὰρ ἡμῖν αἰεὶ τὰ ἀρίστα, κἄ σωτήρια, οἷς μὴ
 » πεθόμενος, βίου δὲ ὡς οὐκ ἀγνοεῖτε, ὑπὸ πλείστον ἀποπι-
 » γεί, διηρθαρητῶν μὲν, οὐο κἄ τέλαβε τέλος τὸ πεπραγμένον. ὁ
 » δὲ γὰρ μία, οὐδ' ἡ αὐτῶ πᾶσιν ἀνθρώποις θανάτου αἰτία.
 » διαφοροὶ δὲ οὐσαι, εἰς ἐν τέρμα βίου σωτελευσῶσιν. ἀλλ' αὐτῶ
 » ἐκείνου ἢ ἡμῖν ἀγομαί, ἡμεῖς τε, κἄ ὁ δῆμος ὁ βρωμάων, ἀγροσε
 » πῶ ἡ ἡλικίαν, σιμόν. τὸ δὲ βῖον, σάφρονα, ἀρετῆς δὲ τῆς ἐν
 » ἔργοις, ἐμπεροσῶν οἱ μὲν πρεσβύτη, κἄ τῶν στρατιωτικῶν
 » αὐτῶ παρατάξιων, ἐπειράθητε. οἱ δὲ λοιποὶ τῆς πόλεως, ἐ-
 » πάρχοντα ποσοῦτων ἐπὶ τῶν αἰεὶ δια τὴν τιμῆν τε, κἄ θαύματος
 » ἔχετε. δίδωσι τὴν ἡμῖν ἡτύχη οὐ βασιλέα μόνον, ἀλλὰ κἄ
 » πατέρα χριστῶν. ἀφραγεῖ τε ἡ τῶ δὲ ὄρχῃ οὐ μόνον ἡμῶς τῶ

κ.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ἔπειτα οὖν ἠοροφωροῦντας ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς ὀχλαῖς τῶν
πρῶτων, καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς ὄροισι τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς ἰδού-
μηνους οἱ πῦν κείραν αὐτῶν τῶν ἔργων φέρουσι διὰ μνήμης-
πρὸς τὴν γὰρ βαρβαρικὴν οὐ χιμάσιον ἔτι θρακασοῖδον, κείρα δὲ
ὡν πρὸς αὐτὰ κεπέθουσι στρατιωτοῦς, εὐβωὴν πτάξονται.

Τοιαῦτα δὲ λέγοντος τῶ Λαίτου, μὴ κσταχῶν ἑαυτῆ
δῆμος μελλόντων, καὶ ὁ κνοῦντων ἔτι τῶν στρατιωτῶν σεβα-
σύν τι ἀναγοραίη, καὶ πατέρα κελίη, πάσις τε γερᾶίρει αὐθου-
μίαις· τὴ τε καὶ οἱ στρατιώται οὐ χὲ μοίη μὴ προθυμίη, τῆ δὲ
ἐκ τῶ παρόντος κλέθους ἀνάγκη, καὶ γὰρ ἦσαν πάντα χόθεν,
ὕπὸ τῶ δῆμου περιελημμένοι, ἄλλοι τῆ, καὶ αἰαὶ τῶν ὁ κλων,
ὡς ἐκ ἰσομηνίη, πλὴν σωσεῖ βεθόσαν, καὶ σεβασύν προσειπῶν,
τῆ πρβτινάκ· εἰς τε τὴ κείνου ὄνομα τοὺς σωνίης ἄρρους,
ὁ μόναντῶ, καὶ θύσαντῶ, ἠαυροφωροῦντῶ τῶς ὁ δῆμος, καὶ
τῶ στρατιωτικῶν ἔπειλ βῆ δρῦθῆ ἐκ τῆ βασιλείη ἔστα, τῶν τε
στρατιωτῶν, καὶ τῶ δῆμου ὡς πρῆίρηται ἰνύτωρ ἀναγαρόν-
των φροντίσι μερίδαις πῶν γνώμην ἔταράηετο· πᾶντι τῶ αὐ-
τῶν, καὶ τοῖ δοκοῦντῶ ψυχῆς· εἶναι ἑρωμένης καὶ πρὸς πάντας
ἀνδρῶσιν, τὰ παρόντα ἔφθρει, οὐ χ οὐτῶ προσιεῖ τῆς ἑαυτῶ
σωτηρίας· κηδῶων τῶ καὶ μζῶδων πηλακίς ἦν κσταφρα-
τίσασ· ἐλορίξετο δὲ τῆν τε αἰ, νίδιον τῆς τυραννίδος μετα-
βολῆν, τῆν τε ἐκ τῆ συγκλήτω βουλή τινῶν ἀγέλειαν· εἰς ὑπῶ-
πῶν οὐ χ ἀνεξομένους μετὰ βασιλείη ἀγέλειαν πῶν δῶ-
πῶν μετὰ πῶσσαν, εἰς ἀνδραῖ ἐξ ἰδιωτικοῦ, καὶ ἀσῆμου γέ-
σους, ἐπὶ τῶ τοτέλθοντα· εἰ γὰρ ἐξ ὁ βίος αὐτῶ διὰ σωροσιώνη
ἔπνεῖτο, καὶ τὰ ἐκ τῆς στρατιωτικῆς πρᾶξις ἦν ἀκλειῶ,
αὐτῶσιν ἀγέλειαν χάριτι, πᾶν τῶν ἀπαρῖδῶν ἀπληλετο-
πῆ μέρασ ὄν κσταλαβούσης, κσταπῶν ἐπὶ τῶ σωμῆδισιν τῶς
βουλῆς, οὐτε τῶ πῶρ ἔασασ ἑαυτῶ προκμπῶσαι· αὐτῶ τι
ἄλλο τῶν βασιλικῶν ἐμβόλων εἰς ὑφῶς δρῶθῆναι, πῶν ἢ μα-
οῖτι πῶ

BIBLION. β'

ὄν πῶ γνώμην τῆς συγκλήτου βουλῆς· ἐπὶ δὲ αὐτῶ ἄμα
τῶ ἐπιφανῆσαι πάντες ὁμοθυμαδὸν ἀρῆμῆσαν, σεβασμίη
τε, καὶ βασιλείη προσηγοράσαν, ὁ δὲ, τὰ κῆν πρῶτα, παρῆετῶ
τῆς ἀρχῆς· τὴ ἐπίφθορον γῆρας τε πρᾶχομένους, συγγνώμης
ἔδετο· εἶναι τε πηλοῦς ἀπαρῖδῶν ἔφασκεν, οἰς ἢ βασιλείη
μᾶλλον ἀρμῶξ· καὶ λαβόμενος τῆς χερῶς Γλαβρίωτος,
εἰλεν αὐτῶν, κστῶξίξασ κηλων ἐπὶ τῶ βασιλείου θρόνου ἦν
δὲ κείνος ἀγέλειαν πῶν ἀπαρῖδῶν, ἀνέφθρε γουῶ
εἰς ἀγέλειαν ἦν ἀρροδίη, καὶ ἀρχῆσ πῶν τῶ γῆους διαδο-
κῆν· ἔτι δὲ, καὶ πῶ ὑπᾶτον ἀρχῆν τελέσασ δαύτηρον· ἐ δὲ
αὐτῶσ τε ἔφθ ἔγῶ, ὄν ἀνομίξς πάντων ἀγέλιαν ἔγῶ, καὶ οἱ
τῶς ἀρχῆς παραχωρῶ, καὶ πῶσων πῶν ἔξουσίαν ἔγῶ, καὶ οἱ
λοιποὶ πάντῶς ἡφῖξομῆν σοι διδῶντῶ· τῶ δὲ πάντων αὐ-
τῶν ἐμβιασκέμῶν, ἐκκληπαρῶσαντῶ, ὁ κῆν, καὶ μῶλις
ἀγέλιαν ἐπὶ τῶ βασιλείου θρόνου, ἔλεξε τοιαῦτα.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΕΡΤΙΝΑΚΟΣ.

τὸ πᾶν δὲ εἰδῶ ὑμῶν τῆς πρὸς μετιμῆς, καὶ τῶ τῆς αὐτῶ
δῆς ὑπρβάλλον, ἐπίλεκῶ τὴ εἰς πρῆίρησιν τσαῦτης παρ-
ὑμῖν ἀγέλειαν οὐκ ἔχον κολακείαν ὑπῶν, ἀπὸ δῆξιν,
καὶ πῆσιν ἀνοίξασ, ἄλλῶ κῆν αὐτῶ θάρρους, καὶ προθυμίαν
ἐπῶλλον, εἰς τὴ ἔτοιμῶς δέξασθαι τὰ ἐκ τῆς χερῶς μῆναι· ἔλ-
πῶσα, ἐκ ἀρχομένους ὑπῶρηνεν αὐ, ὡς ἀμκρῶς πῶν ἀρχῆν διοί-
σῶντα, ἐκ ἀρχομένους οὐτῶ ἀνοοῦσιν ἑμοὶ δὲ τῶτα μετᾶ-
λα οἶτα, καὶ ἐξᾶρῆτα, τιμῆς τε ἀέθῆσῆ ἐκπῶπῆ· δῆος τῶ
καὶ ἀγέλιαν οὐ μῶρον ἑμοίη· μετᾶλλον τῶν ἀβρῆσιων προ-
παρχουσῶν, τὸ ἰσῶτιμον δυσῶφικτον· ἀπὸ τῶς ἀμοιβῶς,
καὶ μῆκρᾶ ἢ λαβούσιν ἀντιδῶσαι μῆξον, οὐ χ ὡς αὐμα-
ρῆς, ὡς ἀχάριστον δοκεῖ, ὁ πῆνιξ· εἰς ἢ ὁ πῶσῶς τι δροσίξσ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

22 ἀγαθόν, αὐτοῦ ἐβλήθη καὶ ἀβήτα χάριν, ἥ μὴ κατὰ ἴαν ἄρ-
 23 τισθῆναι, οὐκ οὐτὸ δουλοῦσαν, ὡς ἀνάσθητον ἅμα, καὶ ἀχά-
 24 ριστον ὀνομάζεται. ὅσα δὲ οὐκ ἔν τε χάρτα μοι: ἐπιτημί-
 25 ναν ἀγάθη, πρὸς τὸ ἄξιον ἱμαῶν παραχρῆν τῆς τοσαύτης
 26 παρ' ὑμῶν τιμῆς. οὐ γὰρ ἐν τῇ καθέδρᾳ ἢ προεδρίᾳ, ἀλλ' ἐν τοῖς
 27 ἔργοις, εἴ τις αὐτῶν μὴ κατὰ χρῆμα. ὅσα δὲ τὰ γινόμενα ὡς
 28 φάσμα μισῶται, τοσοῦτα τὰ μέλλοιτα, ὡς ἀγαθὰ μεταλῶς
 29 ἐλπίζεται, καὶ τὰ ἔδη δεινὰ τῶν ἔργων, αἳ μνημονεύεται.
 30 ἢ γὰρ λυτῶσαι, δυσσεβάειπον. τὰ δὲ χριστὰ, ἅμα τῇ ἀπο-
 31 λυθῆσαι, καὶ πῶν πρὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσει. ἐπεὶ μὴ
 32 ὁμοίως ἀφραίνει ἐλαθρῆτα, ὡς λυτῆ δουλείᾳ. οὐ δὲ τις
 33 ἀδίκως τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται, τὰ ἴδια κερ-
 34 ποῦσαι νομίζων, ὃ δὲ τῶν οἰκείων στερηθεὶς, αἰώνιον ἔχων
 35 πῶν μνήμην τῆς λελυτηκότος, οὐ δ' εἴ τις τὸ κοινόν χρησθῆ-
 36 νοίτο μεταβολῆ, αὐτῶν τε πῶν νομίζωι κερποῦσαι, ἐπεὶ τὸ
 37 μὴν δὴ μωρελοῦς, καὶ κοινῇ διαφέροντος, ὀλίγη τοῖς καθέτω
 38 φροντίς. τὸ δὲ καθ' αὐτὸν ἔχουσι εἰ μὴ κατὰ γνώμην προχε-
 39 ροῖν, οὐδ' ἐν τι μὴ ἀρεθῆσαι νομίζει. οἷτε εἰθισμένοι ταῖς
 40 τῆς τυραννίδος ἀκρίτοις, καὶ ἀφραίνει μὴ ἀποδωρεῖται ἐν ἑν-
 41 φων, πῶν εἰς τὸ σωφρονεῖσθαι, καὶ μεμνημένον διὰ πάντων
 42 χρημάτων μεταβολῆ, ἢ φιλοσώφρονα, ἢ δὲ σύμμιρον, καὶ
 43 κηαρὶ μένιν διοίκησιν ὀνομάζουσιν, αἳ μὴ μικρολοῖαν, καὶ αἰ-
 44 θλιόπτητα βίου ἀνεδίξουσιν, οὐκ εἰδότες ὅτι τὸ ἔδη, μὴ ἀλλὰ
 45 καὶ ὡς ἔτι κερχρῆσαι, οὐκ ἐν πρὶνένοιο, εἰ μὴ ἐν τῷ ἀρ-
 46 πῶν, καὶ βιάσθαι. τὸ δὲ λογισμῶν πάντα, καὶ κατ' ἄξια
 47 ἐχέσθαι μὴν, αὐτῶν τὸ γινόν τι θεῶσαι, μὴ παρέχον ἀδίκον
 48 ἀπορίαν χρημάτων, διδάσκει φεδῶ σωφρονεῖσθαι, καὶ
 49 προφρονεῖσθαι ταῦτα δὴ ὡς μὴ ἐγγνώστας, καὶ σιωπῆσαι, καὶ
 50 κοινῇ τῆς ἀρχῆς πῶν διοίκησιν νομίζοντας. ἀριστοκρατίαν
 51 τῆς αἰ, οὐ τυραννίδος ἀπομωραῖται, αὐτοῦς τε ἀγαθὰ ἔχων
 52 ἐλπιδῶς

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'

22 ἐλπιδῶς, καὶ πῶσι τοῖς δόχομοίσι ταῦτα ὑπὸ χρεῖσθαι.
 23 Τοιαῦτα ὁ Περτίνας εἰπὼν, ὑπέρεσε τε πῶν συγκλητῶν
 24 βουλῆ. καὶ πρὸς πάντων ἀφρημωθεὶς, πῶν τε τιμῆς, καὶ
 25 ἀδούς, παρ' αὐτῶν τῶν χῶν, εἴτε τῶν τῶ διεδεμένων, καὶ τὰ
 26 λοιπὰ ἴσα κερμῆς, τὰς τε ὑπὲρ τῆς βασιλείας θυσιῶς
 27 τελέσας, εἰς πῶν βασιλείαν ἐπανήλθεν αὐλήν. ἐπεὶ δὲ διε-
 28 φοίτησεν ἢ φημὶ τῶν τιλεχθέντων ὑπ' αὐτῶ ἐν τῇ συγκλη-
 29 τῶ, καὶ τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων, ὑπὸ δόστο πάν-
 30 τῶν σεμνόν, καὶ ἢ πῶν ἀρχοῦτα, καὶ πατέρᾳ, οὐ βασι-
 31 λέα ἔξεν ἐλπίζοντες. τοῦ τε γὰρ στρατιώτας ἐπέλασεν παῖ-
 32 σαθαι τῆς πρὸς τοῦς δὴμότας ὑβρείς, καὶ μὴ τε παῖν τινα
 33 τῶν παριόντων. εἴτε τὸ κῶμοιον, καὶ αὐτῶν, μεταίειν πάν-
 34 τα ἐπειράτο. εἴτε τὸς προδοῖς, καὶ τοῖς δικαστηρίοις, πρῶν,
 35 καὶ ἢ μῶν ἢ θῶς ἐπέδῃνυτο. καὶ τῆς κλάρκου ἀρχῆς ἢ
 36 λῶν, καὶ μὴ μῆσε, τοῦς ἔδη πρεσβυτέρους ἢ το μὴ μνήσων,
 37 ἀφραίνει. τοῦς δ' ἄλλους πάντας, ἐξ ἑωμῆς, καὶ ἐφουβρίστων
 38 τυραννίδος, εἰς σωφρονεῖσθαι, καὶ ἀμέριμον βίον μεταχθέντας,
 39 ἔπειτα εἰ ἀνοίαν ὑπεώσατο, τῆς τε ἡμέρου ἀρχῆς ἢ φημὶ
 40 διαθεῖσθαι, πάντα ἔδη, καὶ πάντα στρατῶν ὅσα τε ῥωμαίων
 41 οὐκ ἔπῃκα, καὶ ὅσα φήλα ἐκθεῖται, αὐτῶ πῶν δόχῶν ἐπῃθεν.
 42 αἴμα μὴν καὶ τῶν βαρβάρων, ὅσοι πρότερον ἀσύνιστον ἢ πα-
 43 σίασθαι, φεδῶν τε, καὶ μνήμην τῆς ἐπῃτας προτέρους αὐτῶ στρα-
 44 τῆς ἀρετῆς, πῆσει τε γνώμης, ὅτι μὴ ἐνα ἐκὼν ἀδίκῃ-
 45 σῆ πῆ, ἐχέσθαι κατ' ἄξια ἀπονεμῶν. χάριτος ἀπειροῦς,
 46 καὶ βίᾳ ὡμῆς ἀμῆριος ἐκόντες αὐτῶ προσχώρωσθαι. πρε-
 47 σβεῖται πάντα χόθεν ἀφρημωῖται, σωφρομένων ἀπάτων
 48 τῆ ῥωμαίων ὑπὸ Περτίνας ἀρχῆς. οἱ μὴ οὐ ἄλλοι πάντες
 49 ἀνθρώποι, καὶ κοινῇ, καὶ ἴδια, τῶ ἀπῃται, καὶ ἢ μῶν τῆς
 50 βασιλείας ἔχοντες. ὃ δὲ πάντα ἀφραίνει, τὸ το μόνος ἔλυ-
 51 πει τοῦς ἐν τῇ ἑωμῆ στρατιώτας. οἱ δὲ σφοδρῶρεῖ εἰδῶσαι τοῦς

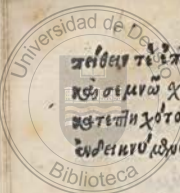

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

Βασιλέως, καλλύμενοι γὰρ ἀρπάξεν τὴν, καὶ ὑβρίζειν εἰς τε
 τὸ ἀνάντων, καὶ ἡδόμενοι ἀτακτοὶ μιν, ἡ πρῶτος, καὶ ἡ ἡμέραν
 τῆς δόξης, ὑβρίζει αὐτῶν, καὶ ἀτιμίαν, καὶ τὴν ἑσπέρην τῆς
 ἀνέτου ἔξουσίας νομίζοντες, πῶς τῆς δόξης οὐκ ἔσβησεν
 αὐτῶν. ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα κατ' ὄλιγον ὀκνηροὺς τε, καὶ
 ἀπειθεῖς αὐτοῖς τοῖς κηλομένοις παρέχον. ἡ δὲ τελευταῖον,
 ἡ δ' ἄλλων μινῶν δόξω τῆς βασιλείας αὐτῶ προκίχων κινήσας.
 ἡ πρῶτος μινῶν τὴν ὀλίγη χρόνῳ πολλὰ σώρονα, ἡ κρηστὰ
 ἔργα ἐπίδωκ τὴν ἀγαθῶν τοῖς ἀρχομένοις ὑποταγομένων,
 ὁ βῆσιν τε πάντα, ἡ ἀτίμην πηνρὰ τύχη. ἐκώλυσε τὴν θαυ-
 μασιὰ, καὶ ἐπαυρῆ τῆς ὑπικύβης ἔργα εἰς τέλος ἀχθῶ-
 ναι. Πρῶτον μὲν τὸν πᾶσαν τὴν τεῖταλιαν, ἡ ἐν τοῖς λοι-
 ποῖς ἔθνεσιν ἀνωρῶν τε, καὶ καὶ τὰσιν οὖσαν ὄργον,
 ἡ ἐπέροφει, ἡ πέσιν τῆς βουλήται, καὶ δύναται, εἰ καὶ βα-
 σιλέως κτῆμα εἶν, καὶ ταλαμβάγειν. ἐπιμελήνεντι τὴν. καὶ
 γεωργῶσαντι, δασοθῆν εἶναι. ἡ δὲ κτε, γεωργοῦσιν ἀτί-
 ληαι πάντων εἰς εἰκα ἔπ, καὶ δᾶπανος δασοτέρας ἀμε-
 ριμίαι, τοῖς τε βασιλικῶς κτῆμασιν ἡ κώλησιν αὐτῶ τὸ ὄνομα
 ἐπιγράρεσθαι, εἰπὼν αὐτὰ ἡ κτῆμα τὴν βασιλεύοντος εἶναι,
 ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆν ῥωμαίων δόξης, τέλην τὴν πάν-
 τα πρῶτον ἐπὶ τῆς τυραννίδος εἰς ἀπρίαν χρημάτων ἐπι-
 σθηέντα. ἐπὶ τὴν ὄχθας ποταμῶν, καὶ λιμῶν πόλεων, ἔντε
 ὄσων πορείας κατανύσας, εἰς τὸ ἀρχαῖον, καὶ ἐλαύθρον
 ἀρῆκιν. ἐμείλισε δ' ἀνέτι καὶ πλεονα. ὡς γὰρ τὰ τῆς προκί-
 ρέως ἐνδείκνυτο ἀβραχάμην τοῦ ὑπικύβους, ἐπὶ καὶ τῆς
 συκοράντας τῆς πόλεως ἡν δῶξας, καὶ τῆς πανταχοῦ ἡν
 κολαθῆται κελύσας, ἡ μινδῶνα ἐπιρεχέσθαι μὴ τε ματαίως
 ὄγκημασι πρὶ πῆν προνοῦ μιν. ἐν ἀδεία τε ἡ μακρῶν
 βίον ἡ τε συκλήτος μάλιστα, ἡ ὁ λοιποὶ πάντες βιώσθαι προ-
 σεδέων. ἡ τὸ γὰρ μέγιστος, καὶ ἡ ὀπίστος ἡν, ὡς ἡ τὸν ἴδον αὐτῶ
 ἡ δὲ

BIBLION Β.

ἡν μετρήσιον ὄντα, μὴ τε εἰς πῶν βασιλέων αὐτῶν ἀνακα-
 ζῆν, ἀλλ' ἐν τῇ παρῶν μείνειν οἰκίᾳ, καὶ εἰς τὰ σικῶ-
 θη προῖοντα διδασκαλεῖα καὶ γυμνάσια ἡ δῶξοντα ὁμῶς
 τῶς λοιποῖς παιδουθεῖαί τε καὶ πάντα πράπειν ἡ δᾶμν τυφον,
 ἡ πρῶτην παρεχόμενοι βασιμῆν. λοιπῶς δὲ ὁμοίως, ἡ
 αὐτῶν καὶ κατὰ χύσιν τὸν βίον, μῶνοι οἱ δορυφόροι ἀχάλο-
 ναι ἡ ἐπὶ τοῖς παροῦσι, ποθοῦτες δὲ τὰς ἐπὶ τῆς προ-
 γεομῆν τυραννίδος ἀρπαγάς τε, καὶ βίβας ἐν τῇ ἀσωτίας,
 καὶ κρηπῆλαις ἐβουλόσαντο ἀποσκυδασθαι τὴν πρῶτι-
 σασ, ὡς ὄντα αὐτοῖς βαρύν, καὶ ἡ καχθῶ. ἡ τῆσαι δέ τινα τῶν
 πάλιν αὐτοῖς ἀνετον, καὶ ἀκούσων παρέξοντα ἔξουσιαν.
 ἀφρηθῶς τὸν ἡ δὲ τὸς προσδοκῶντος ἀλλὰ πάντων ἐν ὑσ-
 χία διατροβόντων, καὶ θυμῶ, καὶ ἀλλῶν ὄρμῃ τὸ στρατο-
 πέδου ὄρμῶ φρόμοιοι αὐτοῖ ἡμέρας ἀμειψῶς, ἐπεισῶ-
 θεν τοῖς βασιλεῖς, τὰ τε δόρατα διατριάμοιοι, καὶ τὰ ξίφῃ
 σασάμοιοι. τῶ δὲ παραδόξῳ τὸ ἔργον, ἡ ἀνεπίσῳ, οἱ ἐν τῇ
 βασιλείᾳ ὑπηρεσία ταραχθέντες ὄλιγοί τε πρὸς πάλλας, καὶ
 ἀντοπιοὶ πρὸς ὀπισθίμους οὐκ ἔβασον, καὶ ἀλλ' ἔχσας ἡν
 ἐκχεῖριστο φρουρὰν λιπῶν, ἡ ἐπὶ τῇ αὐλείᾳ ἡ ἐπὶ τῆς
 λοιπῶς οἰσῶσιν ἔφραγον. ὄλιγοί δὲ τινες τῶν ἀνοσῶων,
 διαγγεῶντες τῶ πρῶτιναι πῶ ἔδοσαν, σικεβουλήον
 φυεῖν, τῆ τε τὸ δῆμου βοηθεία ἑαυτῶν ἐπίδοῦσαι. ὁ δὲ
 καὶ τοῖς συμβουλοῦσιν αὐτῶ πρὸς τὸ παρὸν ὠφελήμα-
 τὴν κτεθῆς, ἀπρεπῆ δὲ, καὶ ἀτιμῶνα, βασιλείας τὴν
 ἀνάξια, καὶ τῶν προβεβιωμένων αὐτῶ καὶ προτιπρασμί-
 των νομίσσας φάσιν μὲν, ἡ λαβῆν, οὐκ ἡθέλησεν ὁμοῖοι δὲ
 χωρήσας τῶ πράγματι, προήλθεν ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς,
 ἐλπίσας κτεσθῆν τε αὐτοῦς, ἡ καύσιν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ πα-
 ρὸν ὄρμῆς. καὶ δὲ τὸ δωματίου προελθῶν ὑπαντάμειπος
 αὐτοῖς, πινδῶσθαι τε ἐπειράτο τὰς αἰτίας τῆς ὄρμῆς

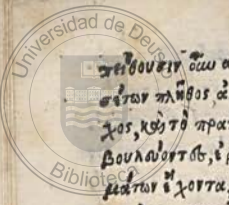

πέθειν τὴν χεῖρα μὴ ἐνθουσιασμίως, καὶ ὅτι ἐν σώφροσι,
καὶ σιμῶν χήματι, καὶ πρῶν τὸ βασιλέως ὀξέλωμα, ἔδειξε
κατεπιχότος, ὃ δὲ καταθελιώτος. καὶ ἐκταύοντος χῆμα
ἐνδουκνύδνος.

ΕΤΕΡΑ ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΕΡΤΙΝΑΚΟΣ

τὸ ἰδὸν ἐμὲ ἦδη πρὸς ὑμῶν ἀναιρηθῆναι, οὐδὲν τι μίλα,
ἢ βαρὺ πρεσβυτηεὶς μικρὸν γῆρας ἐνδῶξως ἐλάσαντι. παν-
τὶ γὰρ ἀνθρώπων βίω, ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθῆναι. ἢ δὲ ὑμῶν
φύλακας, καὶ φρουροὺς δοκουῶντας βασιλέως, καὶ τὰς ἔξωθεν
μινδύτους ἀπειρόντας, αὐτὸς γενέσθαι φονεῖς, καὶ μὴ μόνον
ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ μιάναι τὰς δεξιάς αἵματι,
ὄρατε μὴ πρὸς τὸ ἴνυ ἀποσιον, καὶ ὑπερον ὑμῶν ἐπικινδύ-
νον ἦ. ὃ γὰρ τι ἐμαυτῷ συνοῖδα λυπήσαντι ὑμῶν. εἰ δὲ καὶ
ἐπὶ τῷ Κομμόδου τελευταίῳ δυσχεραίνετε, οὐδὲν παράδοξον,
ἀνθρώπων ὄντα, εἰ τελευταίῳ κατέλαβιν. εἰ δὲ τὸτο ἐξ ἐπιβου-
λῆς οἴεσθε γενεῆσθαι, οὐκ ἐμὸν τὸ ἀμαρτήμα. ἴστε γὰρ ἔξω
πάσης ὄντα μὲν ποφίλας, καὶ ὃ δὲν ἦ πῶν ὑμῶν ἀγνοοῦντα τὰ
ὅτι τε πεπραγμένα, ὡς εἴτι ὑποπῶντε, ἑτέροις ὑποφέρειν τὸ
ἐγκλημα, ἀλλ' ὁμῶς τελευτήσαντος καί κείνου, οὐδὲν ὑμῶν ἦ
ἀπρεπῶς καὶ κατ' ἀξίαν, καὶ ἄνευ τῆς βιάσεσθαι με, ἢ ἀρκά-
ζειν ἐνδεήσθ. Τοιοῦτά τινα λέγειν αὐτοῖς πρῶτον, ἢ δὴ
τινάς αὐτῶν καὶ πείσειν, μέλλοσι. καὶ ἢν δλίγοι γε ἀποσρα-
φέντες ἀτεχῶρον, σιμῶν βασιλέως γῆρας αἰδύμενοι. ἔτι δὴ
λαλοῦντα τὸν πρεσβυτῆν ἐπιπεσόντες, φρονέουσι. δράσαντες
τε ὄτως ὡμῶν ἔργον, δέει τῶν τετολμημένων φθάσαι ἔλλον-
τος πῶν τὸ δὴ μὴ ἔφρονον. ἐπιστάμενοι τὸ ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆ-
θος διοίσει τὰ πεπραγμένα εἰς τὸ στρατῆδον δομοφ' ἀναχω-
ρήσαντες, ὡς τὸ τείχους ἔμῃον, φρουρὰς ἐπὶ τῷ πύργῳ κα-
ταστήσαντες.

ταστήσαντες, ὡς ἀμύνοντο, εἰ τῷ τείχεϊ προσβαλλοὶ ὁ δὴ ἄμος.
τέλος μὲν δὴ τοῦτο κατέλαβε Πρίστραχος χριστάμιον βίω,
καὶ προαίρει, ὡς προείρηται. ἐπειδὴ δὲ διεφάσιν εἰς
τὸν δῆμον ἢ τὸ βασιλέως ἀναίρεισι, παραχρῆτε, καὶ πένθος
πάντας κατέχευε. διέβεν τε, ἐθουσιῶσιν εὐκότως. κίνησας
τε ἄλλοις κατέχευε τὸν δῆμον, ζήτουατων τῶν δράσαντας, μὴ
τε δὲ ἀρεῖν, μήτε ἀμύνεσθαι δυναμένων. μάλιστα τε δει-
πῶς ἔρβον τὸ πεπραγμένον, καὶ συμφορὰν κοινὴν ἐτήρου ὁ
πῶ συγκλητον βουλῆν νέμοντες, πατέρα τὸ ἦτιον, καὶ χρῆσθον
προσέτιν ἀπβαλόντες. πάλιν τὸ τυρραννίδος ἦν δέλοι, ἐπέ-
τῆψ χαλρεν τὸς στρατιώτας ἠλπίσον. μίαν δὴ πῶν, καὶ δου-
τέρας ἢ μίρας διαδοχάμηνος, εἰ ἰδὸν δὴ μῶται, ἢ κῆσος τὸ κῆθ
αἰρὸν δεδιδῶ, ὑπανεχῶρος, οἷτε ἐν ἀξίωσει ὄντες, εἰς τὰ πῶρω
τάτο τῆς πόλεως κτήματα ἀπιδόρασκον, ὅπως ἂν μὴ τι δε-
τὸν ἐκ τῆς ἐσομένης δόξης παρόντες πάθειν. οἱ δὲ στρατιώ-
ται ἐπεὶ ἦν τε δῆμον ἡσυχάζοντα ἐγνωσκον, μήτε τινα τολ-
μῶντα ἐπιτελεθῆν τῷ τὸ βασιλέως αἵματι, ἢ μινον μὲν ἄνευ
τῆς τείχους, κατὰ κλεισάντες ἑαυτῶν ἀνακατόντες δὲ τὸς ἀφω-
νοτάτους ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ τείχος, προσεικέρυθον ὡνιον πῶν βα-
σιλέων. τότε κλειον δόρυριον δῶσοντι, ἐγχερεῖν ὑπὸ χροαῶτο
πῶν δόρην, καὶ διὰ τῶν ὀπλων αὐτῶν ἀνάξειν ἀδύως εἰς
πῶν βασιλείον αὐλῆν. ἐπεὶ δὲ τὸ κήρυγμα διεφάσιν οἱ ἰδὸν σε-
μῶτσοῖτε καὶ ἀπῶστροι τοῖς συγκλητῆς βουλής, ὄσοι τὸ
ἀπὸ τῆς δεξιάς, ἢ ἐπὶ πλοῖσι, κείματα ὀλιγα τῆς Κομμόδου τυ-
ραννίδος ἦτε προσῆλθον τῷ τείχεϊ, ὅτε ἀπρεπῆ, καὶ ἐπορείδι-
σον χήμασι κτήσεσθαι πῶν δόρην ἠδελισαν. Ιουλιανῷ δὲ
τινὶ ἦδη μὲν πῶν ὑπῆκον τετελεσῶτι δόρην, δοκουῖτι δὲ ἐν
ἀπρεπῆ χημάτων εἶναι, ἐπιτομῶν δὲ πρὸ δέλιον ἰσάειραν,
διηγγέλθη τὸ στρατιωτικὸν κήρυγμα κατὰ μέσσην, καὶ κραι-
τάλην ἦν γὰρ καὶ τῶν ἐπὶ βίω μὴ σώφροσι διαβεβλημένων.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

πείθουεντων αυτων ητε γυνη και η θυγατηρ, και τωτων παρα-
στατων πληθος αναθορυντα τω σιμωκοδος, δραμειεν επι τω τει-
χος, και τω πραθημενος μαθειν. παρα τι πασαν πτωδδεν συμ-
βουλουσθε, εριμμειν πτωδδεν αρτασας. αρτασας δε χρη-
ματων εχοντα, μεγαλοδωρια αυτασας υπββαλαιν, ει και τι-
νες αμφοσβιτωιν. επει τοιουν τω τε χη προσηλθιν, εββα τω
παντα δδσεν, οσα ββαλονται, υπιχνημινος. παρειπα τε αυτω
παμπερσα χηματα, και θησαυρους χρυσου, και αργυρου πε-
πληρωμηνους ελεγε. κατα δε τον αυτον καιρον, και Σουλι-
κιανος, και αυτος ανηρ των υπατακωντων, επαρχος τε της
πολιως γενόμενος, πατηρ δε ην της Βριτιανικος γωαικος, ηκε
τω δδχην ανωτακιοσ, αλλα τωτον ιδω η προσηκοντο, φοβη-
θεντθσ οι στρατωται πτωδδεν προς τον Βριτιανικος συγγενων, μητις
αρε δδλος ειη εις τον εμεικισθηται τον ενεινον οβνον, και εντις
δε κλημικα, τον Ιουλιανον επι τω τειχος αυβιβασαν. η γαρ
πρωτθρον ανοισαι τας πυλασ ηθελον, πριν η πτωδδεν προσηκτα των
δοθσομενων χρηματων μαθειν. οδδ ανελθων, την τε Κομμω-
δου μηνιμην αυτθσ, και τας τιμασ και τας εικονασ, ας η σθη
κλιτος και τηλιν ανανωσασθαι υπεχετο. και παντων δδσεν
εφουσιαν, αν ειχον επι κεινον. ειχεσθω τε στρατωται τοσου-
ταν δδρυριον οσον μη τε αυτθσαι μητε λιμεισθαι προσηδδ-
κισαν δε χηματα μη μελλουσεν, αλλ ομοθεν ηδη μεταπεμ-
ψασθαι. τουτοις ανακηθεντις οι στρατωται, και τωτοις δδσ-
θεντις ταισ ελπιουσιν, αυτοικατορα τε τον Ιουλιανον ανκατο-
ρουσιν. και προς τω οικειν εικ γενους ονοματι, Κομμωδοσ
αειουσιν αποκχλεισθαι. τα τε σημεια αραντες, και τας εικον-
ασ εικονασ αποκτασθησαντθσ, προπεμψην επηρωτων. ου-
σασ δε ο Ιουλιανος ταισ νενομισμηνασ, και βασιλειουσ εν τω
στρατοπεδω θυσιασ, προκητεο υπ αυτων, πλειον τε της συνη-
θειασ δδρυφορουμινος. ατε γαρ βια, και παρρηγιμην τω δη-

BIBAION. Β.

μου, μετα τι αρχαισ και απρεπουσ διαβολησ ωνησασμενοσ
τω αρχην, εικοτας εδελθην τον δημον ωσ αναντωσδδουοσ.
αναλαβοντες δυο τας πανοπλιασ, και φραξαντες αυτθσ οι στρα-
τωται εις φάλαγγοσ αρχησ, ωσ ει δεσιν και πολεμησοντες, εν
μεισσισ αυτοισ εχοντις τον ιδιον βασιλιαν, υπερ τε η κεφαλησ
αωρουαυτις τας απωιδασ, και τα δδρατα, μη του και λιθων
τισ βολησ απο των δωματων ελι τη πμκη γένοιτο, ανηκατον
αυτον εις τα βασιλεια, μηδενδσ των δημοτων μη τε αντι-
σθαισ πλημωινοσ. μητε μηδ ανθιμωινοσ, ωσ β ειωσασ προ-
πεμψην ταισ βασιλειασ. τωναντιον δε, και προηρωειν ετωδθσ,
εβλασφημωσ, και καινω η ορανον, ατε χηματων αντικτα-
ταλλαξασειουσ πτωδδεν χη. ο τε δε και πρωτον υποδιδωσθαι
ρητα των στρατωτων ηδη και χηματων εδιδασχθησαν απλη-
στον, και αιχραν επιθυμειν. κατωδδρυσην τε της προς τωσ
αρχοντασ αιδουσ, η ε μητε τοισ ητωσ ωμωσ τιτολημειντις
εν οβνω τω βασιλειω επεξινειν τινα, μητε πτωδδεν απρεπωσ
επι χημωσικων χθεισων, και πραθησαν αρχην εινα τω κωλον
τα, δδχην και αυτιον απρεπωσ, και απρηθθσ κατκταστωσ, και οσ
τα ειποντα εζενετο αει, η φιλοχημικτιασ αυτθσ, και η τω δδ-
χοντων κατωδδρυσησ μεχρισ αιματοσ αεθιθεισιν. ο δδδου
Ιουλιανος, επει παρηλθει εις πτωδδεν χη, θυρασ ανοησ, και
κραπαλλαισ εχολαζε. τη η τω δημοσιων επιμειλια, εαδωμωσ
προσφδμενοσ. εις δε η αβροδωιανον, και ασμινον επιδιδωσ
εαυτον ανρισηκω τε και ταισ στρατωταισ φασασμενοσ, και απαθη-
σασ τω μη δδωσθαι αποπληρωσασ. α υπεχετο. οτε ε ομο-
θεν ην αυτω πασ αυτα χηματα, οσα ηλασθασαστοσ, ητε μη
οι δημοσ και οι θησαυροι ειχον. αμα παντα προικημεινωτο τη
Κομμωδωσ ασωταια, και αρτασασ, και αμειτοισ αναλωμασιν. εν η
ταυτησ η δδλμησ, και η αιτιασ, οτε στρατωται σφαλεντθσ η
ελπιωτων, υπησαναμηντθσ, ητε δημωσ αιδωμωινοσ η ενωμωσ η

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

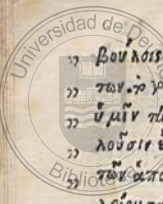
πρατιωτων, ειχον εν καταφρονήσει, ως προσιδόντα τε κελύς
 αγορανήν, υπ' αχραϊς τε κησ' αμριβδολοις ηδοναίς σκωπών. ες
 τε τ' εν υποδοχομον δ' που μαλιστα τ' πληθος σκωιδ' εν κλημια
 ζε, τ' εν Ιουλιανόν βλασφημν. δρωσόν δ' τ' ηρωμαίων αρ-
 χη, κησ' σεμνής βασιλείας προσάτην Νίηρον επικλοσώτο.
 βουθέιν τε αυτην πλώ ταχίσην ηξίωσ, ως εφύβρισα πάχκων.
 ην δ' ο Νίηρος τών μεν προπολλυ υπατανσάντων, κησ' δ' εν δέ
 καιρόν τα προειρημένα εν ρώμη επράτηε, συρίασ ηγέτο τά-
 σης, πολλή δ' ην κησ' μεγίστη δόχη τ' τε. τ' δ' η φονίμων εδνεσ
 παντός, κησ' τ' ης μέχρ' ας αφράτου γης υπο τ' η Νίηρον δ' ντων εξυ
 σία, ην δ' αδ' π'σ πλώ κησ' ηλικίαν, ηδη μετρίως προβεβηκώς,
 αδσοκμιήσας δ' εν πολλαίς, κησ' μετ' αλκας πρά. σοι, φήμη τε
 πρδ' αυτ'σ διεφοίτα ως επικνεύς, κησ' δε ειδ' ως τ' εν τ'σ Γρ-
 τίκακος βίον ζηλοσώτο υφ' ησ' μαλιστα δ' ρωμάιοι επείθετο.
 εκήλω τε αυτην σωεχώς τ' ας τ'σ δ' ημου σωσώδοις, κησ' βλα-
 σφημοσώτοσ τ' εν Ιουλιανόν παρόντα, ηεινον βασιλικαίς
 φωναίς αφήμωσ αφόνητα, διαγγελθείσ' ης τ' ης τ'σ δ' ημου ρω-
 μάιων γνώμης η, τ' ης επ' αλλήλου εν τ' ας συνδσοις βοήσ, εικό-
 τωσ ο Νίηρος αναπ'σθείς, εξ'σ τε αυτ'σ τ'σ πρά. ματα υπα-
 κωστωσαι προσδοκίσασ, κησ' μαλιστα τ'σ τ' εν Ιουλιανόν υπό τε
 τ'σ πρδ' αυτ'σ πρατιωτων αμλεισθαι, δίοτι τ'σ υποχέσεισ
 δε επληρου τ'σ χρημάτων υπό τε τ'σ δ' ημου καταφρονείσθαι,
 ως ανδ'σιον ης εώνητο δ'σ χησ', επιδίδωσιν αυτην τ' ης βα-
 σιλείασ, επιδίδωσιν κησ' τα μεν πρώτα κησ' ολίγουσ ης ενόησασ τε,
 κησ' χιλιάρχουσ, τ'σ τε τ'σ πρατιωτων εξ'εχοντασ οικησ δε
 μετακμ'σπομενοσ, διελεγειτο, κησ' αν'σπ'σθε τ'σ εν τ' ης γνώμης δε
 λήμια, φανβ'σ ποιων, ως αν'σ διαβέουσα η γνώμη, εν κωσασ, κησ'
 γνώριμα ποιή τοίς τε πρατιωταίς, κησ' τοίς λοιποίς κατ'σ πλώ
 αναστολην ανθρωπόπις. υτω γ'σ ε'σκα ηλπιζε πάντασ αυτ'σ προ-
 χωρήσασ, πωσθασομέτουσ υ'τι μη αυτ'σ ε'σ επιβουλήσ μετ'σ

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'

πλώ αρχήν, αλλά κελύμωσ, κησ' βουθήσων, απήσι ρωμάιοις
 δοσμένοις. αν'σπ'σθοντο δ' πάντασ, κησ' μη δ' μελλήσωντασ,
 κησ' προσέκειντο, εκλιπαρωσώτοσ κησ' αυτοί αντιλαμβάνεσθαι τ'
 κησ' πρά. ματων, φύσει τε κησ'ρον τ'σ σφύρων ε'στος, ες καινοτομίαν τε
 κησ' τ'σ κησ'τεσνησώτων επιτήθεον, αυτην δ' ε'στος αυτοίς κησ' πόθοσ τ'σ
 κησ' Νίηρου ηγίωσ τε αρχαιτοσ άπασι, τ'σ πλεσ'σ τε αυτοίς συμ-
 πανιγυριζοντασ-φιλέροτ' δ' φύσ'σ σφύρειων μαλιστα ο πλώ ε'σ
 τ'σ χησ'αν κησ'τικωσώτοσ μεγίστη πόλην, κησ' αδ'σάμωσ, κησ' δ' εν
 παρα πάντα ην ενιαυτ'σ εορτ'ζουσιν, ε'σ τε τ'σ πόλει αυτ'σ,
 κησ' κησ' τα πρά. σσεια, θεώσ τ'σ εν αυτοίς σωεχώς επιτελών
 ο Νίηρος, τ'σ δ' ας μαλιστα ε'σπου δ'σάσχοι, κησ' διδ'σ'σ ανεισιν ε'σ
 τ'σ εορτάζει, κησ' σφραγίσεισθαι, αυτ'σ ποιων κησ'χαρισμια, ε'σ δ'
 τ'σ ε'σ τι ματ'σ αυτ'σ ε'σ δ'σ, κησ' λήσασ τ'σ τε παστα χησ'εν πρα-
 τιωτασ ε'σ εν πλώ ημέραν, τ'σ τε λοιπ'σ πληθουσ σμειλθόντοσ,
 βήματοσ αυτ'σ κησ'σασμωσθέντοσ, ε'σ ε'σ τοιαύδε απελθών.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΝΙΓΡΟΥ.

κησ' Τ' ης μεν ε'σ μ'σ γνώμης τ'σ πρ'σον, κησ' πρ'σ τα μετ'σλα τ'σ
 κησ' τεκμημείων σλαβέσ, ε'σωσ ε'σ εν υμίν τ'σλα γνώριμον. δ'σ
 κησ' αν'σ εν ε'σ υμ'σ ηλθοσ ταυτα δημηγορήσων, ε'σ εν μόνησ
 κησ' προαιρέσειωσ ιδιωτικησ η, αλόγου επ'σδ'σ η μετ'σνος επ'σ-
 κησ' δ'σσ επ'σβουμείασ ανεπεισθ'σμην, αυτ'σ μεν κησ'λοσ ρωμάιοι, κησ' συμ-
 κησ' νεχώς βοώντασ, επείγουσιν δ'ρεξαι τε χείρασ σωτήριον, κησ'
 κησ' υτω πλώ ενδ'σξον, η, ε'σ αρετον απ'σ προζώνωσ ανωσιν δ'σ χησ' μη
 κησ' πρδ'σθεν αχρωσ ε'σ ημεμένην. αυτ'σ δ' ο τολμ'σν επ'σ τοίς
 κησ' πηλικούτοις η ησ'σ ανλόγου προαίσειωσ, προπετ'σ, κησ' θρασυ,
 κησ' υτω κησ' τ'σ πρ'σ κησ'λ'σντασ, κησ' δοσμένουσ δ'σνηρόν, ανασθρείασ
 κησ' άμα, κησ' προσδοσίασ φέρ'σ διαβολήν, δ'σιο παρ'σληθον πασομ'σ=
 κησ' τοσ υμ'σων τινα γνώμην ε'σ χησ'ι, κησ' πρακτέον ηγέσθε, συμ-

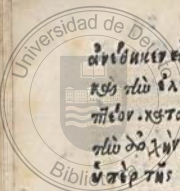
ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

17 Βούλοισ τε ὑμῖν κὼ κοινοῖς χρυσόμενος πρὶ τῶν κερτίσῳ-
 18 ταν. ἢ γὰρ ἀπβησάμενοι, εἰ αὐτο χυθείη, κοινὴν ἰμοί τε, κὼ
 19 ὑμῖν πῶ ἀπόλασιν παρέξει. οὐ φαῖλαι δὲ οὐ δὲ κοῦραι κὼ
 20 λοῦσι ἐκπίδες. ἀγ' ὅτι ῥωμαίων δῆμος, ἢ πῶ δεωποτεῖαν
 21 τῶν ἀπάντων ἐνέγκαν θεοί, κὼ πῶ βασιλείαν ἢ τε δόχῃ σα-
 22 λαύουσα, κὼ πρὰ μηδενί πω βεβαίως ἴδου μῆνη. ὄσει ἡ-
 23 μῖν κὼ τὴ ἐπιχειρήσεως ἀσφαλεῖ, ἢ τι τῆς τῶν κελαν-
 24 ταν γνώμης, κὼ ἐν τῆ μηδένα εἶναι τῶν ἀνθεσῶτα, μὴ δὲ
 25 κωλυόντα ὑπάρξει. κὼ γὰρ οἱ τὰ ἐκείθεν ἀγγέλλουτες, φασὶ
 26 μὴ δὲ τοὺς στρατιώτας, οἱ πῶ δὲ χὴν αὐτῶ χημάταν ἀπ-
 27 ὄντο, πιστοὺς εἶναι φρουροὺς ὑπὲρ τῶν, μὴ δὲ κηρωσάντος
 28 ἐκείνου ἀὐ πέχεται. τίνα τόνω ἢ χίτι γνώμην δαλώσατε.

Τοιαῦτά τινα εἰπόντος αὐτοῦ, ὁ δὲ ὡς τὸ στρατιωτικὸν τῶν,
 κὼ τὸ σωφραγιστὸν πᾶθος, αὐτοκράτορά τε ἀεῖπε, κὼ σε-
 βασι προσηγορεύσει. τῆν τε βασιλῆον προφύρατ πριβαλέν-
 τος, κὼ τὰ λοιπὰ τῆς σιβασιμίου τιμῆς, κὼ αὐτοχιδίου κη-
 ρασκαῖης ἀθροίσαντες, κὼ προπμπόοντος τὰ πυρός, εἰς τα
 τὰ ἴβρα τῆς ἀπτιοχέας τῶν Νίβρον ἄρουσι, κὼ εἰς πῶ ἰαυτῆ
 οἰμίαι κερτίσῳιν, οὐκ ἐπὶ αὐτῶ πῶ ἰδιωτικῆν, ἀλλὰ βασιλῆον
 αὐλῆν νομίζοντες, πᾶσι κοσμήσαντες. ἔξωθεν βασιλῆοις
 συμβολοῖς. ἐπὶ ταῦτοι δὲ ὁ Νίβρος πᾶν πῶ χυλῆν ἡ-
 φράντο. ὡ χυρωσά τε αὐτῶ τὰ τῆ δὲ χίτι ἡγεῖτο, δὶα τε
 πῶ τῶν ῥωμαίων γνώμην, κὼ πῶ πρὶ αὐτῶν σπουδῆν τῶν
 ἀθρωσῶτων. ὡς γὰρ διαπαμένη ἢ φήμη, πᾶτα ὑπῆλθεν ἔδνη,
 ὅσα πῶ ἀντιεμμένυν ἡπίρον τῆ αὐρώπῃ κερτίσῳι. οὐδεὶς τε
 ἦν, ὅς οὐ χ ἰκῶν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῶ ἡκέητο. πρὸς βεῖα
 τε ἀπ' ἐκείνων τῶν ἰθιῶν ὅς πῶ ἀντίχικαν ὡς πρὸς βασι-
 λῆα ὁμολογῶντων ἐπέλλοιτο. οἱ τε ἐπέμην τῆ γρηδος, κὼ
 ἀφράτου σφράται, κὼ βασιλῆς, ἐπὶ πλοσσιανθῶσσι αὐ-
 τῶ, κὼ εἰ δέοιτο βοηθείας ὑπὲρ αὐτοῦ. ὁ δὲ, δάροισ τε αὐ-

BIBLION Β.

τοὺς μεγαλοπρεπῶς ἡμείβετο. κὼ ἐπὶ τῆ σπουδῆ, κὼ
 ὑποχέουσι, χάριν γινώσκων, ἔλεγε μὴ δέειθαι συμμα-
 χων. πῶ γὰρ δόχῃ αὐτῶ βεβαίως ὡ χυρωσάσαι ἀναμωτί
 τι ἄρξεν. ταῦταις ἐπαρθόμενος τῆς ἐλπίσιν, ὑπὲρ ἐξέτα
 πῶς πῶ τῶν πραγμάτων ἐπίμελλεσθ. κὼ ὅς τὸ ἀβροδία-
 τον ἀντιμῆτος, τῶς ἀπτιοχῶσι σιωσφραγῆτο, ἰορτάς, κὼ
 θίαις ἐπιδίδουσι ἰαυόν. τῆς τε εἰς πῶ ῥωμῶν ἀφρόδου, ἐφ' ἣν
 μάστιγα ἐχῆν σπασάει, ἡμίλει. τοῖς δὲ ἰλλυρινοῖς στρα-
 τῶμασι δόν ἐπιροτῆσαι πῶ ταχίσην, κὼ φθάσαι οἰκω-
 σάμενοι αὐτὰ, ὁ δὲ, οὐ δὲ τῶν πραθομένων τι αὐτῆς ἐδί-
 δου, ἐκλίψων τοὺς ἐκεί στρατιώτας εἰ πτε κὼ μάθειν, ὁμο-
 γνώμονα ἴσασαι τί τε ῥωμαίων αὐχῆ, κὼ τῆ τῶν κερτά
 πῶ ἀταρῆν στραπιδῶν γνῶμη. ταῦτα δὲ αὐτῆ διακτι-
 πωτος, κὼ κοῦροι, κὼ ἀθλοῖς ἐπαυρουμένου ἐλπίσι,
 διηγγέλατο τὰ πραθόμενα εἰς τε παύσασ, κὼ ἰλλυρινοῖς, κὼ
 πᾶν τὸ ἐκείσε στρατιωτικῶν, ὅτι αὐτῶσ τῶ οἴστρου, κὼ ῥήνῃ
 ἐπικείμενοι ἀπέρρον τοὺς ἐπίκεινα βαρβάρους, φρουρεῖ πῶ
 ῥωμαίων δόχῃ. ἡγεῖτο δὲ παύτων πάντων, ὑπὸ μίτῃ γὰρ
 ἦσαν ἔξουσίῃ, σιβῆρος, ἀντὶ τῆ κῶ γένος, λίβυς, ὅς δὲ πῶ
 τῶν πραγμάτων διομήσιν, γινώσκῶσ ἀμα, κὼ θυμοειδῆς σιλλο
 ρῶτε βίβ, κὼ βραχέ σκεθισμῆτος, πῶνοις τε ἀπτεχῶν ῥῶτα,
 νοσῶσι τε ὁ υἱ, κὼ τὸ νοθῆν, ἐπιτελείσασα χυτ. οὗτος τόνω
 παρὰ τῶν ἀγγελλόντων πωθανόμενος πῶ ῥωμαίων δόχῃ
 μετώρον φρομῆν ἄρπασαι, κερταγῶς τῶ λῶν, ραθυ-
 μῆν, τῶ δὲ, συσραζίαν τοῖς πραγμασιν ἀνέπειθε δὲ αὐ-
 πῶν ἐνείρατα τοιαῦτα πινὰ ἐλπίδα ὑποσημαίνοντα. χρῆμα
 τι, ὅσα εἰς πρόωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνετα,
 ἀπρ πάντα ἀφ' αὐτῆ, κὼ ἀληθῆ πῆτε πιστεύετα, ὅταν εἰς
 πῶ ἀπόβασιν αὐτοχιδῆ. τὰ μὲν οὖν πλά εἰς τὸ ῥηθῆ
 αὐτῆ τε συγγράμῃ ἐν τῆ κερτῶν βίβ, κὼ δημοσίαις

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ἀνιδανὴν εἰκοσι τὸ δ' ὄσω τελευταῖον, καὶ μέγιστον, ὅπως αὐτῷ
καὶ πῶς ἐλπίζω πᾶσαν ὑπερβαίνειν ἴναρ, οὐδ' ἡ μὴν παραλα-
πέων κατὰ γὰρ καιρὸν, ὃν ἀπηγγέλη Γβρίναξ παραλαβῶν
πῶς δόχην, μετὰ τὸ προελθεῖν, καὶ θύσαι ὁ Σεβήρος καὶ τὴν
ὑπερ τῆς Γβρίνακος βασιλείας ὄρμον ἀφοσιώσασθαι, ἐπα-
σελθὼν εἰς πῶς οἰκίαν, ἐπαύρα κατὰ λαβούσης, εἰς ὕπνον κα-
πνέχθη, μέγαν, καὶ γενναῖον ἵππον βασιλικῶς φαλάροισ κει-
κοσμημένον ἦδη βλέπων φέροντα ἐποχουμένον τὴν Γβρί-
νακος διὰ μίσης τῆς ἐν ῥώμῃ βίβης ὁ δ' οὐ. ἐπεὶ δὲ κατὰ πῶς
δόχην τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, ἔθρα ἐπὶ τῆς δημοκρατίας προ-
τερον ὁ δῆμος σωμῶν ἐκκλησιάζειν, ὡς ἦν ἵππον ἀποσεῖ-
σαι μὲν τὴν Γβρίνακος, καὶ ῥίψαι αὐτῷ δὲ ἄλλως ἐστὶ ὑπο-
δεῦναι τε αὐτὸν καὶ δαμάσθαι, ἐπὶ τοῖς νόμοις φέρειν τε ἀσφα-
λῶς, καὶ εἴνα βεβαίως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς μίσης εἰς ὕψος ἔφρα-
τα τὴν σεβήρον, ὡς ὑπὸ πάντων ὀραδᾶται, καὶ τιμᾶσθαι.
μῆνι δὲ ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκείνη τῷ χωρίῳ ἢ τὰ διεφρατος εἰκῶν
μεγίστη, χαλκοῦ πεποιημένη. οὕτω τοῖαυ ὁ σεβήρος ἀρθεῖς
πῶς γνώμην, ἐλπίζων τε θεῖα προνοεῖ ἐπὶ πῶς δόχην αὐτὸν
κλειθεῖν ἀπόφρασαν ἐποίητο τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης. τὰ
μὲν πρῶτα, κατ' ὀλίγους ἡγεμονίας τε καὶ χιλιάρχας. τοῦς τε
ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐξέχοντας οἰκονομῶν, καὶ πρὶ τῆς δό-
χῆς τῶν ῥωμαίων δικαιοδότης, ὡς παντάλασιν ἔφραται, οὐ-
δενὸς ὄντος τὰ γενναῖως, ἢ κατ' ἀξίαν αὐτῶν διοικουῶντος.
διεβόλλε δὲ τοῦς ἐν ῥώμῃ στρατιώτας ὡς ἀπίστους, καὶ βο-
σιλείῳ, καὶ ἐμυλιῶ ἀματι μισθάντας τὴν ὄρμον. ἐλεγε τε
δεῖν ἐπαμύνη, καὶ ἐπελεθεῖν τῷ Γβρίνακος φέρε. ἦδει δὲ
πάντας τοῦς κατὰ τὴν ἑλληρικὴν στρατιώτας μεμνημένους
τῆς Γβρίνακος ἡγεμονίας. ὕπὸ γὰρ Μάρκῳ βασιλεύοντι
πρὸς ἐξείραση σωμῶν κατὰ γβριναίων ῥόπαια, στρατηγός
τε, ἢ ἡγεμῶν τῶν ἑλληρικῶν κατασθεῖς, ἀνδροεῖαν μὲν πᾶσαν
ἐν ταῖς

ΒΙΒΛΙΟΝ. β'

ἐν ταῖς μάχαις πρὸς τοῦς πλέμους ἐπεδεδεικτο. ἄνοιαν δὲ,
καὶ χησότητα, μετὰ σωφρονος, καὶ ἐπιεικούς ἐξουσίας τοῖς
δοχομένοις παρέχετο. ὅθεν αὐτὸ πῶς μνήμην τιμῶντες,
ἐπὶ τοῖς οὕτως ὡμῶς κατ' αὐτὸς τετολημμένοις ἡγαγάντω-
ταῦτα: δὴ τῆς προφάσεως λαβόμενος ὁ Σεβήρος, ἀμαρῶς
αὐτοῦ ἐφ' ἃ ἐβούλετο, ὑπὴγάγετο προαιούμενος οὐχ ἕτω
τῆς δόχῆς ἀτιμωθεῖσθαι, οὐδ' αὐτῷ πῶς ἐξουσίαν μετασθαι,
ὡς θέλειν ἐπελεθεῖν τιοῦτου βασιλέως ἀίματι. ὡς π β δὲ τὰ
σώματα οἱ ἐκείσε ἀδρωτικοὶ γενναῖοτατοί τε, καὶ μεγάλοι εἰσι,
καὶ πρὸς μάχας ἐπιτήθειοι, καὶ φοιλιώτατοι, οὕτω καὶ τὰς
διανοίας παχεῖς, καὶ μὴ ῥαδίως σωεῖναι διακόμενοι, εἴ τι
μετὰ πανουργίας, ἢ δόλου λέγοιτο, ἢ πράξιτο. πτωσαντο δὲ
γὰρ τῷ σεβήρῳ προαιούμην χαλεπαίνειν καὶ θέλειν ἐπε-
λεθεῖν τῷ Γβρίνακος φέρε, ἐπίδοσαν αὐτοῦ ὡς αὐτοῦρά-
τοράτε ἀποδείξει, καὶ πῶς δόχην ἐγχερίσαι. ὁ δ' αὖ ἐπὶ πῶς
τῶν παιδῶν γνώμην, διέπεμφε καὶ εἰς τὰ στρατιωτῶν ἔθνη, καὶ
πρὸς πάντας τοῦς ἀρχοντας, τῶν ὑπ' ἀρχῆν ῥωμαίους δου-
λόντων ἐθνῶν. μεγάλας τε πάντας ὑποχέσασιν καὶ ἐλπίσιν
ἀναπέθων, ῥαδίως ὑπὴγάγετο, ἰκνητώτατος δ' ἦν πάντων ἄν-
θρώπων μάλιστα προαιούσασθαι τε, καὶ πιστώσασθαι ἄνοιαν,
μῆτε ὄρμον φειδόμενος, εἰ δέοι τουτου κατὰ προήσασαι, ἴα-
σόμενος πρὸς τὸ χρεῖδες. διατέλλω τῆς προήσασ, ὅσα μὴ
ἔφραται ἐπὶ γνώμης. θραπύσασ ὄσω δια γραμμάτων πάντας
τοῦς κατὰ τὴν ἑλληρικὴν ἀμα καὶ ἀρχοντας, προσηγάγετο αὐ-
τοῦς ἀφείραση δὲ τοῦς πανταχόθεν στρατιώτας ἀπὶ σεβή-
ρου τε ἑαυτὸν Γβρίνακος ὀνομάσασ, ὅπως οὐ μόνον ἡλπίε
τοῖς ἑλληρικῶς εἶναι κεχαρισμένον, ἀμα καὶ τῷ δέμῳ τῶν
ῥωμαίων διὰ πῶς ἐκείνου γνώμην, συγκαλέσασ τε αὐτοῦς
εἰς τὸ πεδίον, καὶ βύματος αὐτῷ ἀρθεῖτος, ἀνελθῶν, ἔλε-
ξε τοιάδε.

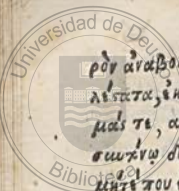

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ
ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΣΕΒΗΡΟΥ.

21 Τὸ πῖσόν ὑμῶν, ἢ πρὸς τε θεοὺς σεβάσμιον, ἢς ὁμνυτε,
 22 πρὸς τε βασιλέας τίμιον, ἢ ἀλλοτρίων, ἢ δὲ φιλοκχετε, δι' ὧν ἀγα-
 23 γαυητέτε, ἐφ' οἷς οἱ κστα πῶν ἱώμην στρατιώται πρῆπις μάλ-
 24 λον ἢ ἀνδρείας ὑπερήται ἐρλήμισαν. καὶ μοι δὲ δι' αὐτῶν ἔστι
 25 πρῆπιον ἢ ἢ δ' ἄλλοτε ἀντιποιουσα μὲν τοιαύτης ἐλπίδος.
 26 ἴτε γὰρ μου τὸ πρὸς τῶν βασιλευσάντας κειθνήιοι. τῶν δὲ ἐπὶ
 27 τίλους τε ἀγαγεῖν, καὶ ἀνύσαι ταῦτα, ἀπὲρ ἔστιν ὑμῖν κευαρι-
 28 σμένα. τῆν τε ἱωμάτων ὄρῳχὴν μὴ πρῆπιδεῖν ἐρρήμιμένιν, ἢ
 29 πρῆπιον ἰδῶν μέχευ κειρωῶν σεμνοπρεπῶς διοικημένη, σε-
 30 βάσμιος ἐφαινετο. εἰς Κόμοδοςον δὲ μεταπεύσασ, εἰ καλτίνα
 31 ὑπ' ἰκείνου διατέδωπα ἐπιμημειότο, ἀν' οὗ τῆ ἀγνείας, ἢ
 32 τῆ τε παρὸς μνήμη ἐπισοιαζέτο. καὶ πῶν ἦν ἐν αὐτῶν
 33 ἰλειούμιον, ἐφ' οἷς ἐσφαλιτο, ἢ τὸ μισοῦμενον. ἐπεὶ τὰ κλειετα
 34 τῶν γινόμετων οὐκ εἰς ἐκείνον ἀναφίροισιν, ἀν' εἰς τῶν πρὸ
 35 αὐτῶν κόλαχῆς τε, καὶ ἢ πρῆπιον ἔργων ὁμοῦ συμβούλους
 36 τε, καὶ ὑπερήτας. ἐπεὶ δὲ εἰς σεμνὸν πρῆπιον, οὐ τῆς ἀν-
 37 δρείας τε, ἢ κησιόπτος ἔτι τῶν ψυχῶν ὑμῶν μνήμη ἐπέ-
 38 σακται, πρῆπιον ἢ δὲ κησιόπτος οὐκ ἐνέχοντο, ἀνα τοιοῦτον
 39 ἀνδρα φόνος ἀπισκινάσαντο. πῶν δὲ τῆς, ἢ βαλῆπης τοσαύτην
 40 ὄρῳχὴν ὠνησάσασ, ἢς τις ἀσχετῶς, πρὸς τε τὸ δῆμου ὡς ἀνήτε
 41 μεμίσσηται, πρὸς τε τῶν ἐκεῖ στρατιωτῶν, οὐς ἐφύλαστο, οὐκ
 42 ἔτι πῖσόνεται. ὡν εἰ καὶ ἐμειλλον ὑπὲρ αὐτὸν παρὰ τῶν ἀσθενῶν
 43 μετ' αὐτοῦ, καὶ πῶν ἐπὶ σὺμπατον, ἢ καὶ ἔνα ἐκσον ἐν ὄρ-
 44 δρείας προῦχαι, ἀσκήσῃ τε πλεμινῶν ἐγγεγυμνασθε. ὑμῶν
 45 ἰδῶν, ἀεὶ βαρβαροῖς ἀντιπαθόμενοι, καὶ φέρειν πότους πάντας
 46 πρῆπας, κρείους τε, καὶ θάλλους κσταφροεῖν, πρῆπιον τε πη
 47 γυμνῶν πατεῖν, καὶ πῖνεν ὄρῳχῶν, ἀν' οὐκ ἀνιμάμειον
 48 ὑδωρ εἰδισμένοι, ἔφρας τε ἐγγεγυμνασθε, καὶ πάντως ὑμῖν
 49 εἰς ἀνδρείας

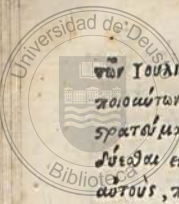
ΒΙΒΛΙΟΝ. Β΄.

20 εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια, ὡς μὴ δὲ εἰ βουλη-
 21 βῆν τίς, δαυάσαι ὑμῖν ἀντισημα. δοκίμιον δὲ στρατιωτῶν,
 22 κευατος, ἀν' αὐτῶν ἢ κησιόπτος, ἢ κησιόπτος, ἢ κησιόπτος, ἢ κησιόπτος,
 23 ἐκαστὸς ἐκαστὸς οὐ δ' αὖ τῆς βῆν ὑμῶν ἀναχοῖτο, οὐ τὴν τῆς
 24 μάχης. εἰ δὲ τινες τὰ κστα σὺρῶν ὑπὲρ πρῆπιον πρῆπιον, ἐν
 25 τῶν δὲ ἀντιμηραίντο ἀσκήσῃ τε ὄντα, καὶ φάλασ ἐχόντα
 26 τὰς ἐλπίδας, ὅπου μὴ δὲ προελθεῖν τῶν αὐτῶν χῆρας ἐπὶ ἴσ-
 27 μισαν, μὴ δὲ τῆς εἰς ἱώμην ἀρόδου βουλασασθαι
 28 ἐσφρασαν, ἀκαπτιῶς ἐκεῖ μίοντο. καὶ ἐρῆμιον ἔσφρασαν,
 29 κέρσοι τῆς οὐκω βαρβαροῦ δὲ κησιόπτος νομίζουσιν. ἐπὶ κησιόπτος
 30 χαρῆπτος, καὶ μετὰ παιδίας ἀσκήσῃ τε, ἐπιπῆχοι σῦροι,
 31 καὶ μάλιστα οἱ πῶν ἀντιδρῶν οἰκονομῶν, φασὶ πρῆπιον
 32 Νίτρον ἰαουδακίνας. τὰ δ' ἄλλα ἐστὶν, καὶ ἀλλὰ πῶν
 33 μέχευ τῶν, τῶν μάλιστα ἀρῆσιμασ τῶν ἀσκήσῃ τε δὲ κησιόπτος
 34 ἐσφρασαν, ἀσκήσῃ τε μετὰ ἀνδρείας, καὶ σῶφρος διοικη-
 35 σως ἀρῆστος, ἐκείνῳ δὲ κησιόπτος προασοῖσασ τῶν ὑπακούειν.
 36 εἰ δὲ τῆν τε ἰλλυρικὴν δαυάμιον ἀμα χειροτονήσασαν μάλ-
 37 λον, ἢ τε ἢ μῆτερον ὄνομα πύθοντο. οὐκ ἀγνωσον, οὐ
 38 δ' ἀσκησον πρὸ αὐτῶν ὑπάρχον, ἢ ἐν ἢ κησιόπτος ἀσκήσῃ τε,
 39 κησιόπτος ἀσκήσῃ τε, οὐ ἴσασ οὐτὲ ἐμοῦ ἱαυμίαν, ἢ ἀσκή-
 40 νίαν κσταγῶσονται, ὅτε ἢ μῆτερον γενναῖον, καὶ πρὸς τὰς
 41 μάχας ἐμβριθῆς ὑποσῆσαι ἀρῆσιμασ. καὶ πρὸς τὰς
 42 βῆν καὶ πόνων ἀσκήσῃ τε, καὶ ἐν τῆ συστάσῃ μάχῃ, πῶν
 43 ὑμῶν ἀπολιόνησ. φάλασ μὲν οὗ πῶν ἱώμην προκσταλα-
 44 βόντο, ἢ θῶ ἢ βασιλέος ἔστιν ἰσῆσ. κησιόπτος ὄρῳχῶν, τὰ
 45 λοιπὰ δὲ μαρῶν διοικησῶν. θεῖας τε προρῆσισι πῖσόντο, καὶ
 46 καὶ τῆ τῶν ὑμῆτων ἀνδρείας, ὅπλων τε, καὶ σωματῶν.
 47 Τοιαῦτα εἰπόντα τῶν Σεβήρων, ἀφῆμιον ἀσκήσῃ τε οἱ στρατιώ-
 48 ται, καλῶν τε σεβασῶν καὶ πρῆπιον, πῶν ἀνδρείων τῶν
 49 προθυμίαν, καὶ σῶφρον. ἢ δὲ σεβήρος μάλιστα δίδου, κα-

ρὸν ἀναβολῆς, συσκευάσασθαι τε αὐτὸς ὡς ἐνὶ μάλιτα αὐτέ-
 λευκα, ἐκίλευσε τὴν τε εἰς τὴν ῥώμην ἐξοδὸν ἐπὶ ἡγελευσ-
 μάς τε, αὐτοῖς δίδου, καὶ ἐφόδια τῆς ὁδοπορίας εἰς χιτο-
 σωπῆν δὲ σπουδῆ καὶ γεναίως πόσις τὴν ὁδὸν ἐπιτάχου,
 μήτις που ἐπιδιαβίβων, μήτε διδούς καιρὸν ἀνακαλύψαι, εἰ
 μὴ τούτων, ὅσον ὀλίγον τούς στρατιώτας ἀνακλύσαντας,
 ἔχουσαι ἢ ὁ δὲ ἐκιοῦν δὲ τῶν καμάτων αὐτοῖς, σκηνῆ τε χρώ-
 μινος οὐτελεῖ καὶ σιτία, καὶ πρὸ προσφερόμενος, ὅσα καὶ πᾶσιν
 ὁ πάρεχει ἢ πῆλυτο. ἢ δὲ δὲ μὲν δὲ βυβλὴν ἐνεδείκνυε βασιλικὴν.
 ὅθεν καὶ μέγιστα παρὰ τῶν στρατιωτῶν εὐνοίαν ἐκίωσαντο. ἢ γὰρ
 μόνον αὐτῶν συμπονεῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν καμάτων ἀρχοῦντα οἱ στρα-
 τιώται ἀδελφοί, μετὰ προθυμίας, πάντα ἐπαρκέον. ὁ δὲ, τὴν
 παιονίαν διαδοχῶν, ἐπέστη τοῖς ἢ ἰταλίας ὄροις. καὶ τὴν φέ-
 μιν φθάσαι, πρότερον ὡς ἔστι τοῖς ἐκίωσε παρὰ βασιλικῆς ἢ ἀ-
 φεξομένους ἢ κῆρυ. δέος τε μέγα τὰς ἰταλιώτιδας πόλεις
 κατέλαμβανε, πικρὰ μὲν τὸ τσαυτὴν ἐφοδὸν στρατῶν, οἱ γὰρ
 κατὰ τὴν ἰταλίαν αἰθρωποὶ, ὅπλων, καὶ πολέμων παλαιὰ ἀνηλ-
 λαγμένοι, γιωργία, καὶ ἐρήνη προσείχον. ὅθεν ἢ τὸν ὑπὸ δὲ
 μοκρατίας τὰ ῥωμαίων διακίετο, καὶ ἢ συνηκτος ἐξέπειμα-
 πε τὸς τὰ πολεμικῶν στρατηγῶν, ἐν ὅποις ἰταλιώται
 πάντες ἦσαν. καὶ γὰρ καὶ ἀκαπλῶν ἐκίωσαντο, ἔλλισι πολε-
 μήσαντες, καὶ βαρβαροῖς ὁ δὲ τὴν γῆς μέρος, ἢ κλίμα ἕρα-
 νοῦ, ὅπου μὴ ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν. ἐξ οὗ δὲ εἰς τὴν
 σεβαστὴν πρυθλῆν ἢ μοκράχια, ἰταλιώτας, ἢ πόνων ἀνέ-
 παυσε καὶ τῶν ὅπλων ἐγὺμνωσε φρουρία δὲ καὶ στρατόπειρα
 τῆς ἀρχῆς πρὸ βάλειο, μισθοφόρους ἐπὶ ῥητοῖς σιτηρευσίαις
 στρατιώτας κατασκευάσας, ἀπὸ τείχους τῆς ῥωμαίων ἀρ-
 χῆς. ποταμῶν τε μέγιστοι, καὶ τάρρων, ἢ ὁρῶν προβλή-
 μασι, ἐρήμω τε γῆ, καὶ δυσβάτω φράξασ τὴν ἀρχὴν,
 ὡχυρώσαντο. ὅθεν τὴν σεβήρον προσείδοντα πικρὰ μοιοὶ τὸ τε
 μετὰ

μετὰ τούτου στρατοῦ, εἰκότως ἐταράχοντο, τῷ αἰθεῖ το
 πρῶματος, οὔτε δὲ ἀντιστῆναι, ἢ κωλύσαι ἐτόλμων. ὑπὸ τῶν
 δὲ θαρρηροποιῶν, καὶ πύλους ἀνακλιπασμένους ἐδε-
 χοντο. ὁ δὲ, τούτων ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιβῆσαι τε, καὶ
 τούς δῆμους προσεπέμψεν. εἰς δὲ τὴν ῥώμην ἤπειρετο. ὡς δὲ
 ταῦτα τῶν Ἰουλιανῶν ἀπηγγέλλετο, ἐν ἡμέτῃ ἀποκινήσει ἦν τοῦ
 καὶ ἡλυρικῶν στρατῶν τὴν διακίμην, καὶ τὸ πλῆθος ἀποῶν, οὐτε δὲ
 τῶν δῆμων πιστῶν, ἐπεὶ μίμνητο, οὔτε τοῖς στρατιώταις
 θαρρῶν, οὐδὲ ἡλυσο-χίματα δὲ πάντα ἀδροῖζον, τὰ τε αὐτῶν
 καὶ παρὰ τῶν φίλων, καὶ εἴ τινα ἦν ἐν δημοσίῳ ἢ βῶν, καὶ
 τῶν λαμβάνων, τοῖς στρατιώταις διακίμεν ἐπεράτο, ὡς
 ἐν κτήσαντο τὴν εὐνοίαν αὐτῶν. οἱ δὲ, καὶ τοῖς μὲν ἀνακαμβα-
 νεντες, χάριν οὐκ ἔδωσαν. ὁρῶν γὰρ αὐτῶν ἀποτίειν αὐτῶν
 δωρεὰν διανέμεν ἐλοζίζετο. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς, καὶ τοῖς συμ-
 βουλοῦσιν αὐτῶν τῶν φίλων ἐξαγαγεῖν τὸν στρατιωτικόν, καὶ
 τὰ σενά τῶν ἀλλῶν προκετλαβεῖν, μέγιστα ἐκίωσε ὄρη, καὶ
 οὐκ ἄλλα ἐν τῇ κῆρῃ μᾶλλον, ἐν τείχεος χίματι κέρκει-
 ται, καὶ προβεβλήται ἰταλίας, καὶ τὸ μετὰ τῆς ἄλλης οὐδαι-
 μοιῶς παραχούσης τῆς φύσεως ἰταλιώταις, ἔρου μὲν ἔρη-
 κῆ τε, καὶ αὐτῶν προβεβλήθαι ἀπὸ τῆς ἀριστερῆς θαλάσσης
 ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν βλεπούσαν δῖονον. ἐν οὗ δὲ τῆς πό-
 λιος προελθεῖν Ἰουλιανὸς ἐτόλμα διεπέμψεν τε τῶν στρατιω-
 τῶν δὲ δῆμους ἀπὸ τῆς ἐξοδῆς, καὶ γυμνάζεσθαι πρὸ δὲ τῆς πό-
 λιος τάρρους διορύγηεν, καὶ τὴν πρὸς Σεβήρον μάχην, ὡς ἐν
 τῇ πόλει ποισόμενος, παρεσκευάσει. τῆς τε ἐλευθέρτας πάν-
 τας, οὐς εἰς πομπὴν ὑπερετῶν ἐπιπέτων φέρειν ἐπεράτο παρ-
 δῶν, οἰόμενος οὕτως ἐκπλήξεν. τῶν τε ἡλυρικῶν, καὶ τὴν ἔ-
 πλεμίων ἰππων, διαταράξεν ὄψαι, καὶ μετέθει θεῶν, μὴ
 πρότερον αὐτοῖς ἑωραμένων. ὅτε δὲ πᾶσα ἢ πόλις ὅπλα
 εἰργάζετο, καὶ τὰ πρὸς πόλεμον παρεσκευάσθητο. μελλόντων δὲ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

αυτοκρατορα τον Σεβηρον. περιβειαν τε προς αυτην εκπεμ-
 πουσιν απο των εν δωχαις οντων, και των εξ εσχατατων της
 βουλης, πασα αυτη προσφενεν τας σεβασμους τιμας. επι
 δε τον Ιουλιανον εις των χιλιερχουτων ακακιμιτιαι απο-
 κτειναι ανανδρον, και αδελφον προβυτην, ιδιους χημασιν ωνη-
 σαδων ουτω πνηρον τελος. ο μιν δυο ανρεβεις ερημος τε, η
 υπο παντω καταλειφθεισ, αχρωστ ολοφυρμικος, εφουσθη.
 επει δε τα παρα της συγκλητου εδελωθη τω Σεβηρω, ητε
 το Ιουλιανον αναρεισις ηρθη εις μειζονων πραγματα η επι-
 σα, και σοφισματι εχνησαστο, ως αν χειρωσαστο, και αχμαλο-
 τουσ τουσ τον Πριτιμακ ανηρικετας λαβοι. επισεληε δε και
 ιδιη και πανθεντα γραμματα, τοις τε χιλιερχοις, και τοις
 εκστοιχερχοις υπηχουθιμοσ μεγαλα, οπωσ πεισειαν τουσ εν
 τη ρωμη στρατιωτας υπακουσεν απειθωσ τοις υπο το σεβηρον
 κληνομενοις. εκπεμπει δε και δηλωσιν, δι ησ κελος πα μιν
 επλα αυτησ κατακειν εν τω στρατοπεδω, παντασ δε εξελ-
 θειν ερηνηω χηματι ως η ειαθασι, ουοντασ, η εορταζοντασ
 βασιλευσ προμπαιεν, ο μουςαι τε εις το σεβηρον ονομα, και
 μετ αγαθων ελπιδων ελθειν, ως μιλλοντασ τον σεβηρον δο-
 ρυφορησιν. πισωσαντησ δε οι στρατιωται τοις επεταλλε-
 νοις, προθεντησ τε υπο των χιλιερχουτων, τα αλλο επλα κε-
 τελιπον παντα. αυτοι δε εν μονοις ταεσ προμπικαισ εωησι σα-
 φηροαυτησ, η περνοντο. εκη η προς τω στρατοπεδω το Σε-
 βηρου εγενοντο, η γγελθησαν τε αφηκομοι εις το πεδιον, αυ-
 τασ αυτουσ δε σεβηροσ σωιλεθειν κελαιη, ως δε ελειωσθη-
 κμοι, και προσαγορασων, ως δε ανεληθητα αυτην επι το βη-
 μα, προσελθον ομοθυμαδον αυθυμωσθησ, παντασ υφηθη
 σωθηματι συλλαμβανοντασ. προειρητο γαρ τω σεβηρου
 στρατω, οπνηκεσ αν τωσιν, εις τον βασιλευσ αποβληκοντασ,
 μετεωρον τε πτω γωμνηεχοντασ, η κηλωσασααι αυτουσ πλε-
 αυτοπραρα

τουσ Ιουλιανου στρατιωτων, επι και τα προς πλημον ετοιμα
 ποιουωτων, αγγεληται δε Σεβηροσ ηδη προσιων. και πολυ τε
 στρατωμχοσ μεροσ δικασηδεσασ εκεινοσ, κελαιη παρεσ-
 δεσθαι εις πτω πολιν. οι δε κρητα πασασ οδεσ διακειμαντησ
 αυτουσ, πολλοι δε εις ρωμην νυκτωρ λανθονοντησ εισησαν,
 τα επλα εις πικρυπποντησ εν ιδιωτων χηματι. και ηδη οι πο-
 λιμοι ενδον ησαν, το Ιουλιανον επι υπηροστος, η τα πρα-
 τωμχα αγνοοντοσ. επει δε ταυτα διατυσα τω δεωμω εν γινεσ,
 εν ταρχη πολλη παντησ ησαν. και δεδιθησ πτω δυναμιν το
 Σεβηρον, τα εκεινου φρονειν προετοιματω, το μιν Ιουλιανον
 καταγνηωσκοντησ ανανδρειαν, το δε Νιηρου, μελλησις τε,
 και ραθυμιαν τον δε Σεβηρον ανουοντησ ηδη παρονητα, εθαω-
 μωζον. ο δε Ιουλιανος πολλη καταλαμβανόμενος αρασιε τε,
 και αποριε, οπωσ χησεται τοις προμασιν η κελωσ, αδροι-
 σθηκαι κελωσασ πτω συγκλητον, κατακειμει γραμματα,
 διων επωνδετο δη προς τον σεβηρον. και αυτοκρατορα ανα-
 δεξασ, κοιωνον της βασιλευσ εποιετο. η δε συγκλητοσ,
 εφηρισαστο μιν ταυτα. εδραντησ δε τον Ιουλιανον απειλιων-
 τα, η εν απογνησ, τω σεβηρω παντησ ηδη προσετιθεντο. δυο
 δε πτω η ριων ημρωδων παροδομακωσων, εκεπερ ηδη το σεβηρον
 η αυτη τη πολει επισησοδωον ηκουον, καταρρονησαντησ η Ιε-
 λιανου σωιασιν εις η σωιδροισ, η υπατων κελωσαντων, οι
 τα η ρωμοσ διοικειν ειαθασιν, οπνηκεσ αν τα της βασιλευσ
 μετεωρα η σωιλεθιτησ ποιουν, περι η πραπειων ενεπιοντο,
 το Ιουλιανον επι ονητοσ εν τη βασιλευσ αωλη, και της παρυσασ
 οδυρομην τυχασ, η κητωσ τε εξομωσασθαι πτω αρχην, η
 παροχωρησαι πασασ της δυνασεισ τω σεβηρω. ως δε εμα-
 θεν η συγκλητοσ τον Ιουλιανον εντω κρητεπηχοντα, πτω δε δο-
 ρυφορον φρουραν δια δεασ το Σεβηρου αυτην εκκαλιποσ-
 σαν, ηηριζεσθαι τον μιν, αναιρεθηναι, α προελθησιν δε μνον

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

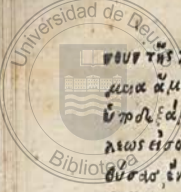
μὴν ἔγωγε καὶ τὴν ἑσπέρην καὶ τὴν κελύφην καὶ τὴν σπιρίδα καὶ τὴν
καὶ φρουρὴν φράσσοντας ἐν κελύφῃ τοῖς ὄφθοις· τὰς τε διακ
βολίας καὶ τὰ δόματα ἐπιστῆναι ὡς εἶπεν τὸ βρωθῆναι
συμμοίται πρὸς ὠπλισμένους καὶ ὀλίγοι πρὸς πολλὰς μὴ μὲν
λαίστες ἐπεὶ δὲ αὐτῶν ὡς πρὸς σαζηνιάσας ἔγχε τῶν ὀφθῶν δὸν
ρουαλώτους εἶχε, μὲν κλη βουτ, καὶ θυμοειδὲ τῷ πινύματι, ἔλε
ξε πρὸς αὐτοὺς τοιαύτα.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΣΕΒΗΡΟΥ.

» ΟΤΙ μὲν ὑμῶν καὶ σοφία κρείττων ἐσμεν, καὶ δυνάμει στρα
» τοῦ καὶ συμμάχων πλείων ἔργω ὁράτε. εἰληθε γὰρ ἑσθλῶς,
» καὶ ἀκονοί γε ἐκλώχετε ἐπεὶ δὲ μοι ὅτι πούτ' ἂν ὑμῶν δρασαί
» θελήσω καὶ πρόβηθε ἢ δὴ θυμάτα τὰς ἡμετέρας ἐξουσίαν·
» εἰ μὲν οὖν ὑμεῖς πρὸς τὰ τετολημμένα τιμωρίαν ζητήτε,
» οὐδ' ἐστὶν ἄρτιν δίκην πῶς ἐπιθροσμήνῃ ἀξίαν τῶν πεπρα
» γμένων σεμνὸν προσβύτην, καὶ βασιλεία χριστῶν, ὃν ἐχρὴν σώ
» ζειν, καὶ διορφορεῖν, ἐθροσθε πῶς ῥωμαίων ἀρχὴν ἐνδοξον
» ὕσαν ἀξί, ἢν καὶ οἱ πρόβητοι ἢ δὴ ἀνδρείω ἐναρέτην ἐκτίσαν
» το, ἢ δὴ ἀγρίαναι δὴ δέξαντο, ταύτην αἰσχρῶς καὶ ἀτίμως,
» ὡς ἔρ τι τῶν ἰδιωτικῶν καὶ μηλικῶν ἐπ' ὀργυρίῳ καὶ πλάξῃ
» θεῶν καὶ οὐδ' αὐτῶν ὃν ἔγχε ἀρχοντα εἰληθε, φυλάξει, ἢ σῶσαι,
» ἢ δὴ ὠθηθε ἀνάνδρως δὲ πρὸς δόχετε. ἐπὶ πλείστοις δὴ ἀ
» μαρτήμασι τε καὶ τολημμοσι, μυρίων ἀξιοί θανάτων ἢν τις
» ὀρίσαι θέλοι πῶς ἀξίαν τιμωρίαν ἐστὶν ἀξίον μὲν χρὴ παθεῖν
» ὑμῶν ὁράτε, ἐγὼ δὲ φείσομαι ἰδῶ ὑμῶν, ὡς μὴ φοιῶσαι, ἔτε
» ται ἡμετέρας χεῖρας μὴ μῆσομαι, ἐπειδὴ μὴτε ὄσιον, μῆτε
» δίκιον ἐπὶ βασιλείᾳ ὑμῶν διορφορεῖν, καὶ ὅτι ἔν ὄριον ἀσπ
» βήσαντας, καὶ ἐμφυλίῳ, καὶ βασιλικῷ ἀέματι τὰς δεξιάς
» μὲν ἄντας, τὴν τι πίστιν, καὶ τὴν ἐγγύνην τῆς φρουρᾶς προ
» δόχτας.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

» δόχτας τὰς δὲ ψυχὰς καὶ τὰ σώματα δῶρον τῆς ἐμῆς φι
» λανθρωπίας ἐξετε, τοῖς τε περιηληρόσιν ὑμῶν στρατιώταις,
» κελύφῃ ἀπὸ τῶν τεύμα καὶ ἀποδύσαντας, εἰ τίνας περιη
» θεῖ ἑσθλῶς στρατιωτικῆς, συμμοίται ἀποπέμπειν παραγγέλλω
» τὸ ὑμῖν ἀπίσταν ὡς πρῶτῶν τῆς ῥώμης ἀπειλῶ καὶ δὴ
» μινυμαι, καὶ προαγορῶν κολλῶσασθαι κεφαλῶν, εἴ τις ὑμῶν
» ἔγχε ἐκ τοσούτοις σιμενυ ἀπὸ τῆς ῥώμης φανεῖν. Ταῦτα
» κελύφῃ αὐτῶν, προσδοκῶντες οἱ ἡλιυρῖνοί στρατιώται,
» τὰ τε εἰσὶ δὴα περιηρουσιν αὐτῶν, ἀπαρῶντο τῷ ὄργυ
» ρίῳ καὶ τῷ χριστῷ εἰς τιμὴν κλοσμημένα, τὰς τε ζῶνας, καὶ
» τὰ ἐσθλῶς, καὶ εἰ τι σύμβολον ἔβρον στρατιωτικῶν ἀραρ
» πάντας, συμμοίται ἐξέπεμπον, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν προβηθῶν,
» καὶ σοφίᾳ καὶ ἐκλώχετε, τί γὰρ ἐν τῶν ἀρχῶν, συμμοίται πρὸς
» ὠπλισμένους, καὶ ὀλίγοι πρὸς πολλούς, ἀπίσαν δὴ ὀδύρ
» μοσι, καὶ ἡγάπων μὲν πῶς δόχεσαν σωτηρίαν, μετρίγρωσιν
» δὲ ἐπὶ τῷ ἀνέπῳ ἐλθεῖν, αἰσχρῶς, καὶ ἐφρυβρίτω, ἐκλώ
» κότες, ἐκέχρητο δὲ καὶ ἄλλῳ ὁ Σεβήρος σοφίᾳ καὶ δὴ δὴ
» γὰρ μὴ ἀρα μετὰ τὸ ἀποζῶσθαι, ἐν ἀπογνώσει γινώσκου, ἀνα
» δραμῶσιν ἐπὶ τῷ στρατῶν καὶ τὰ ὄπλα ἀναλάβωσι, πρῶ
» τε μὲν λογάδας ἐπιλήτους, ὄσους γυναικῶν ἢ πῆστα,
» δὴ ἐτέρων ὀδῶν, καὶ ἀβραπῶν, ὡς λαθόντες, ὅτε στρατῶν πεδον,
» ἐπεισέλοιν ἀνδρῶν κινῶν καὶ τὰ ὄπλα ἐκταλαβέντες, εἰ
» ἐπὶ οἶν ἀποκλεισαιν αὐτοὺς. δὴ ἡν ἰδῶ δὴ ταύτην ἔδοσαν
» εἰτὸ βεβήγαντος φονεῖς, ὁ δὲ σεβήρος, σῶν παντὶ τῷ λοιπῷ
» στρατῷ ὠπλισμένῳ, εἰς πῶς ῥώμην ἀφινεῖται, ἐκπληξί, ἢ τε, καὶ
» ἔτος ἅμα τῷ ὀφθῆναι, τοῖς ῥωμαίοις ἐπέβαλε τοῖς οὐτα τε
» τολημμένους τε, καὶ αὐτῶν χηθῶσιν ἔργου. ὁ δὲ δῆμος, καὶ ἡ
» σὺγκλητος, διορφοροαὐτῶν, ὁ πεδῶ χεντο, πρῶτων ἀνθρώ
» πων, καὶ βασιλικῶν ἀναιμοσί, τε καὶ ἀκονοί, τοσαῦτα ἐκτε
» ρωκῆτα, πάντα γὰρ ἐν αὐτῷ ἐβουμάετο, μάλιστα δὲ τὸ ἀρχῆ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ου του γινώσκοντος. τε τω πω τον γενναον, και τω εις τα τολμω-
μαα αμα τω θαρραλεω αυταλι. ειπει τοιουτω τε δημος αυτην
υποδεξαμενος αυρημησιν, ητε συγκλητος ειπυ ταις της πο-
λεως εισοδος προσηγοραυ αυταλων εις το τεθεις τε μινος, και
βυθασα, εν τε τοις λοιποις ιδουι νομω βασιλικω κελλιβησασ,
αυηλθεν εις τα βασιλεια τη δε ε πιουση κετελων εις πτω συ-
κλητον, λογουσ ειπι κεισ παν, και χριστω ελτιδων μισουσ
ε ποιετο προς παντασ, και κοινη, και διχ δε εξισωθουσ, λεγων ηκειν
μυ ιδιουσ τω πριτυνακοσ φοντα, τω δω χλην παρεξεν, και εισοδον
δουσοκρατιασ. μη τε η αριτον τινα φοουθισεσθαι, η δη μου-
θισεσθαι, μη τε σουκοραν τυνοσ ανεξασθαι αλλα βαρυτατη αυ-
σαι μοι αν τοισ δωχο μινουσ παρεξεν, και παντα πραειν εις ζη-
λον, τω Μαρκου δω χησ εξεν η τω πριτυνακοσ υ μονον τυνομα,
αλλα και πτω γνωμην. τοιαυτα τινα λεγων υ πινησρετο της πλει-
σουσ εις αυνοικαν, και πισιν, ων υ πινησρετο ησαν δε τινασ τω πρι-
σβυτιρων, και γνωριζοντων αυτω τον προπωτον, δε προηλθον λευθα
νοντες, δε τι αρα ειη ανηρ πολυροποσ τις, και μετα τε χηνησ ειδωσ
προσξερεσθαι πραγμασιν υ ποηρινασθαι τε, και προσκοινησασθαι
παν οτιοτω, και κωταπερσ θην ανησαι και το ρησωσθε, και το λυσιτε-
λεσ αυτω, δε τω εργω και υ περον δεσθεντα, διατροψασ δε δι-
ρον χηνον ο Σεβηροσ εν τη ρωμη, και νομασ ειπιδουδου τω δη-
μω, μεγαλοφρονοσ τε ειπιτελοσασ τοισ τε στρατωταισ πολ-
λα δωρησασθουσ, και τουσ ανμαιοστατουσ ειπιλεξαμοιοσ, εις το
δαυροφροσ εινα τω βασιλειασ τοπω των απερωσμενων, ειπι τω
ανατολην ηπειγετο, ειτι δωρ μελλοντοσ, και υ πινησρετοσ το Νι-
γρου τη τε αντιοχεια εντροφωτοσ, ειπισημαι. μη και προσθε-
νωμενοσ ηθελεν οπωσ απαρασκηνοσ αυτον λαβοι, τουσ τε διω-
στρατωτασ εικελουσ παρασκηνασθαι προς πτω εξεδοσ. σωωε
κροτει τε και παντα χροδεν στρατωμα εν των κστα πτω ιπτα-
λιαν πολων, γεναιασ μεταπιμπέμοιοσ, και στρατωων. ειτε τε

BIBAION. B.

εν οι τω ελλυρικω τε στρατωτικω κελιανον κετελων ειπι
ερεκειν, εικελουσ αυτω σωωωυ χειν. εξηρτουσ δε και σολων και
τιουδ. και πασασ ταισ κστα ιταλιαν ηοιηρεισ ε πιτων πλι-
ρωσασ, εξειτεμπε. πολλητε αυτω, και παντοσπη δυ-
ναμισ, μεγαλω ταχει σωωωικασθαι ηθελεν γαρ υ μικρωσ δυ-
ναμιοσ δεομενοσ προς πτωσων πτω αυτικω μινην ηπειροι αυ-
ροπη τα Νιγρου φρονοουσαν. τα μιν δε προς τον πολιμοσ,
γεναιωσ αυ ηοιηζειν. ατε δη ανηρ προμυθωσ τε, και νυρωσ,
υπωπαιε πτω εν βρετανια δυναμιν, πολλην τε ουσαν, και
μεγιστην, ατθουσ τε μαχημωτατωσ. ηρχε δε αυτουσ πασασ
Αλβιτοσ, ανηρ ο μιν γηνοσ των εν συγκλητουσ απαρτιδων.
εν κλωτω δε, και ηρωφω, εν πατιρων αναρωφεισ, τω τον τοι-
νον ηθελεσιν ο σιβηροσ, σοφισματι προλαβων οικειωσασθαι,
μηπωσ αρα τοιαυτα εχων οικασματα εις βασιλειασ επιθυ-
μικω, θαρρων η κλωτω και ρησ δυναμη τε στρατω, γωωει τε
τη παραρωμαλαιοσ, ειπιβηται τοισ πραγμασι, και πτω ρω-
μιν ου πολυ τι απρεσωσαν, εικεινουσ κατα πτω ανατολην αχολι-
θεντεσ. υποκοινησθαι. τιμη τοιουν προσωοιτω δελιασ τον
ανθρωπον, και αλλωσ μω, οντα πτω γνωμην χαυνον, και
αποικιασ τον, τε δε και πολλω διαγραμματωσ δεμοσασ-
τιτω Σεβηρω πισωσασθαι. Καισαρα δε αυτην αποσκηνησει,
φθασασ αυτε πτω ελιπδα, και πτω επιθυμικω τη τμη εξου-
σιασ κοινογια. ειπιτελησ δε αυτω φιλικωτατα γραμμα-
τα δθθιν, ινεταων ειπιδουωω αυτον εις πτω της δω χησ φρο-
τιδα. δεσθαι γαρ ανδοσ ανηνοωσ, και τοιουτου, την τε
ηλικικαν ειτι ανεμαζοντοσ, αυτην οντα πρεσβυτην και υ πο-
σιν δωρητιδοσ ενωχλουμινουσ των τε παιδων αυτω οντων πα-
τυ νηπιων. οισ πισωσασ ο Αλβιτοσ, την τιμην υπεδει-
ξατο απαστωσ, ανακησασ ανου μαχησ, και κινθουωσ, λαβεϊν
ταυτα, αν ωρερετο. ο δε Σεβηροσ και προς πτω συγκλητον τα

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

αὐτὰ ἀνενηνίων, ὡς αἱ μάλλον αὐτὸν εἰς πῖσιν ὑπαγάγοιτο, νομισματικὰ τε αὐτῷ κοπήναι ἐπέβηκε, καὶ ἀνδροιάντων ἀναστάσεις, ταῖς τε λοιπῶν τιμαῖς, πῶν δοθείσαν χάριν ἐπιστάσαντο, ἐπεὶ δὲ αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν ΑΛΒΙΝΟΝ ΔΙΔΑΧΟΦΙΛΟΣ ἀσφαλῶς εἶχεν, οὐδέ τι δόλος ἦν ἀπὸ ΒΡΕΪΤΑΝΙΑΣ, ἧς ΤΕΙΛΛΟΥΡΙΚΟΝ ΣΡΑΤΟΥΜΑ ΣΑΥ Αὐτῷ πᾶν εἶχε διακίεσθαι νομίζων πάντα λυσιτελεῶς τῇ αὐτῷ ἀρχῇ, ἐπὶ τῷ Νίγηρον ἠπέλειτο. τῆς γὰρ οὖν ὁδοῦ πρὸς τὰς σαβμους, καὶ τὰ καθ' ἑκάστην πόλιν αὐτῷ λιχθέντα, καὶ σιμεία θεῶν προνοεῖ δόξαντα, πολλὰ καὶ φαίνεταί, χωρὶα τῆς ἐκείνου, καὶ παρατάξεις, καὶ τῶν ἐκατέρωθεν πόντων ὄρθιμον στρατιωτῶν ἐν ταῖς μάχαις, ἰσχυρὰς τὴν πηλοὺς συγγραφεῖς, καὶ ποιητὰς μέτρων, πλατύτρον σωάταξαν, ὑπόθεσιν ποιουμένοι πάσης τῆς πραγματείας, τὸν Σεβήρου βίον ἐμοὶ δὲ σκοπὸς ὑπάρχων, ἐτῶν ἑβδομήκοντα πράξεις πολλῶν βασιλέων σωάξαντι γράψαι ὡς αὐτὸς οἶδα τὰ κορυφαῖα τὰ ταῦτα, καὶ συντέλειαν ἔχοντα τῶν κατὰ μέρος περιπραγμένων Σεβήρου, ἐν τοῖς ἐξῆς διηγήσομαι, ὃ δὲν οὔτε πρὸς χάριν εἰς ὑφ' ἑξάτων, ὡς πρὸ ἐποίησαν οἱ κατ' ἐκείνων γράφοντες, ὅτε παραλείπων, εἴτι λόγου, καὶ μνήμης ἄξιον.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ὁ μὲν δὲ Γεβρίτιανος τέλος, καὶ Ιουλιανού καθάρσεις, ἢ τε Σεβήρου εἰς πῶν ῥώμιν ἀριεῖς, ἢ τε ἐπὶ Νίγηρον ἔξοδος, ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγραμμάτι δεδήλωται. ὁ δὲ Νίγηρος, ἐπεὶ ἠγγέλη αὐτῷ μὴ εἶναι τι τοῦτον προσελχομένου, κατελιπὼς μὴ πῶν ῥώμιν ὁ Σεβήρος, ὑπὸ τῆς συζυγίης αὐτοκρατορῶν ἀναγορευθεῖς, ἄγων δὲ πάντα ἐπ' αὐτῷ τὸν Ἰλλυρικὸν στρατὸν περὶν τε, καὶ καυτικὴν δύναμιν ἄλλην, ἐν μίσει παραχρῆν. διεπέμπε τε κατὰ ἔθνη πρὸς τὸς ἴσου μίτους, τὰς τε εἰσόδους πάσας, καὶ λιμένας φυλάττεσθαι κελεύων. ἐπέμπε δὲ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα παρθυαίων τε, καὶ ὁμοίων, καὶ ἀφρονῶν, συμμάχους αὐτῶν, ὁ μὲν οὖν ἀρμένιος, ἀπεκρίνατο μηδετέρῳ συμμαχεῖσθαι, ἀπακητῶς δὲ τὰ ἴαυτῷ φυλάξεν, ἢ δὲ προσίοντος Σεβήρου, ὁ δὲ Παρθυαῖος ἐπέσπελλεν ἐφ' ἡ τοῖς σατραπείαις, δύναμιν ἀβροῖξεν. ὅτω γὰρ εἰώθει, ὁ πηλικὸς αὐτὸν δευθὲν στρατὸν συλλέξεν, τῷ μὴ ἔχειν μισοφρόνης, ἐκ σωείας στρατιωτικῆς. ἀφρονῶν δὲ ἦλθεν αὐτῷ πρὸς τὸν συμμάχου πέμψαντος Βαρσημίου, ὃς τῶν ῥώμων ἐβασίλευε. τὸ δὲ λοιπὸν στρατιωτικὸν ἤβροξεν ἐν τῶν ἐκείνῳ στρατοπέδων πάντοτε, ἢ ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἀντιοχείας, μάλιστα ὑπὸ κορυφαῖα νεανίας, καὶ τῆς πρὸ τῶν Νίγηρον ἀνδρῶν, ἐπίδοσαν αὐτὸς ὡς στρατεῖαν, προπιτῶς μᾶλλον, ἢ ἐμπείρους τὰ τοῦτον τὰς ἐκείνου δὲ καὶ τὸ ταύρου ὄρους τὰ σπῆα, καὶ κρημνῶσιν, διαφράττεσθαι γενναίως τείχεσσι τε, καὶ ἐρύμασι, πρόβλημα

δ' αὐτὸν τομίζων τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁδῶν, τὸ δύσβατον τῶ
δ' ὄρους, ὁ γὰρ ταύρος μεταξὺ ἂν καὶ παρθονίας, καὶ μιλιρίας,
διακρίνῃ τὰ τε τῷ ὄρει, καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔδην προσκει-
μένα, πῶς τε μίξτε καὶ στρατιῶν προκταληφομένην τὸ βυ-
ζάντιον, πόλιν τῶν ἐπὶ θράκης, μείζον τὸ τε, καὶ οὐδαίμονα,
πλήθει τῶ ἀνδρῶν, καὶ χρημάτων ἀεὶ μαζύσαν. κειμένη γὰρ ἐπὶ
τῷ στενῶτάτῳ τῆς προποντίδος προθμῶ, προσόδοις τοῖς ἀπὸ
θαλάσσης, τελῶν τε, καὶ ἀλείας, μείζονως ὠφείλετο, γῆν τε πολ-
λὴν, καὶ οὐδαίμονα κεντημένην ἐξ ἐκτέρων τῶν σωχείων,
πλείστα ἐκέρδανεν. ὅθεν πῶς εὐσταθ δ' αὐατωτάτην, ὁ Νίγρος
προκταλαβέν ἠθέλησε, καὶ μάλα τε ἐπὶ τῶν δ' αὐατῶν κω-
λύειν πῶς ἀπὸ τῆς ἀράρης ὅς πῶς ἀσίαν κατὰ τὴν προθμὴν
διάβασις, πρὶν τετέλειχτο τε γινώσκοντες, καὶ μείζον ἢ πόλις τέ-
λει, πεποιμένη μιλίτου λίθου, εἰς τὴν ἄρα τὸν εἰργασμίνου,
τοσαύτη τε σωμαρεῖα καὶ κολλησίς, ὡς μηδένα διέδοκε τὸ ἔργον
σώβητον, εἶτος δὲ λίθου πᾶν πεποιθῶσαι. εἴτε γῆν καὶ ταῦτά
μείνοντα αὐτὸς εἰρήσια, καὶ κέρματα ἰδόντι, θαυμάζον ἦν καὶ πῶς
τέχνην τῶν πῶς ὁρῶν κατὰ σκευασάντων, καὶ πῶς ὁρῶν τῶν
ὑπερον καθερηκότων, ὁ μὲν δὲ Νίγρος ἦν τὸς ἐξήρτες τὰ καὶ
ἑαυτῶν προμηθεύματα, καὶ ἀσφαλίσματα, ὡς ᾤετο, ὁ δὲ Σειβῆρος,
ὡς ἦν μάλα τε, σαυτῆς στρατιῶν ἠκείετο, μηδὲν ἔραθυμια, μὴ
δ' ἀναπαύλη νέμων, μαθὼν δὲ τὸ βυζάντιον προκταληφομένη
νον, καὶ εἶδος ὀχυροτάτα τετέλειχτο μείνον, ἐπὶ κύζικον τὸν στρα-
τὴν ἐπέλασε διαβαίνον. ὁ δὲ τῆς ἀσίας ἡγεμόνος Αἰμι-
λιανός, ὃ πῶς πρόνοιαν καὶ στρατιῶν ὁ Νίγρος ἐνεκεχερήκει,
μαθὼν ἐπίοντα τὸν Σειβῆρου στρατὸν, πῶς ἐπὶ κύζικον καὶ
αὐτὸς ἐβάλετο, ἄνων τῆ στρατιῶν πᾶσαν, ἠγῶντος σωείλετο,
καὶ ἦν ὁ Νίγρος ἐπεπόμφει, ὡς δὲ σωείβαλλιν ἐκτέρωθεν τὰ
στρατάματα, μάλα κερτεραὶ γίνονται κατ' ἐκείνα τὰ χω-
ρεῖα, καὶ κρατῆ τὸ Σειβῆρου στρατάμα, φυγῆτε πρὸς ἄλλῃ, καὶ ἔρα-

τη, καὶ φόνος πλὴς τῶν τῶ Νίγρου στρατιῶν γίνετα, ὡς τῶ
ἢ ἀνατολικῶν οὐδὲως θραύσαι πῶς ἐπὶ ἄρα, τῶν δὲ ἱλλυριῶν,
ἐπιρρῶσαι, φασὶ δέ τινες προσόδοις τὰ Νίγρου πράγματα
ὑπὸ Αἰμιλιανού, οὐδὲως ἐν ὁρῶν διαφθερῆσαι, εἰπὴν δὲ λέ-
ρουσι τῆς τοικῆς προαρείας τῶ Αἰμιλιανῶ πῶς αἰτίαν, ὁ
ἰδὼν γὰρ φθοροῦντα τῷ Νίγρῳ ἐπιβουλεύσαι, ἀναγκαστῆναι
ὅτι δὲ διάδοχος αὐτὸς γενόμενος τῆς ἐν συρίᾳ ὁρῶν, ἐμπα-
λιν ἐσεῖσθαι κρείττων ἀπὸ βασιλεῖ, καὶ δεσπότης. οἱ δὲ φασὶν
αὐτὸν ἀναπειθῆναι ὑπὸ τῶ κλέδων, ἐπισειλάτων, καὶ δευθύνων
τῶν ὑπὲρ τῆς ἐκωτῶν σωτηρίας, ἐν τῇ ῥωμῆν ἀράν ὁ Σει-
βῆρος, συλλαβῶν, εἰχεν ἐν φρουρῆ. ἐκῆστο τὸ καὶ τῶν σο-
φισματι προμυθεύατο, ἔθος ἦν τῷ Κομμόδῳ κατ' εἰχεν τὸς
πᾶσας τῶν εἰς τὰ ἔδην πεμπομένων ἡγεμόνων, ὡς ἐχρὶ ὁ μὴ
ρατῆς τε ἀνοίσει αὐτῶν, καὶ πῶς εἰς ὁρῶν τῶν τὸ ὁ Σει-
βῆρος, ἄμα τῶ βασιλεῖ ἀναδύχθῆναι, καὶ τὸ Ιουλιανῶν εἴτε πε-
ρίοντος, κέρματα ἄρα, διαφθερῆσαι ἔχεν πᾶσας αὐτῶ τῶ
ῥωμῆς ἐκκαπέντας, μὴ εἶναι ἐν ἐτέρῳ ἐξουσίᾳ, αὐτὸς δ' ἄμα
μα τῶ τῆς ῥωμῆς ἐπιβῆναι συλλαβῶν πάντας τῶν ἡγε-
μόνων, ἢ τῶν ὅτι δὲ πρὸς ἰόντων κατὰ πῶς ἀτακτῶν, καὶ πᾶσαν
πῶς ἀσίαν, φρουρῆ δούτος, εἰχεν σαυτῶν, ὅπως ἢ πῶς τῆς τῶν
πᾶσων σωτηρίας οἱ ἡγεμόνες τὰ Νίγρου προδίδουσι, ὁ μὲ-
νοντος ἐπὶ τῶ πρὸς ἐκείνων ἀνοίσει, φθῶσασιν τῶ καὶ πᾶσιν,
διὰ τῆς τῶ κλέδων ἀναρείσεως, ἢ ἀράσασιν αὐτοῖ, γενόμενης ἢ
τῆς ἡγεμῆς κατὰ πῶς κύζικον, ἔρανον οἱ τῶ Νίγρῳ ὡς ἐχεν
ἐδάωτο, ἀπᾶσιν οἱ μὴ, πρὶ τὰς ὑπερείας τῆς ὁρ-
μείσει. οἱ δὲ πῶς ἐπὶ γαλατίας, τῶ καὶ ἀσίᾳ, φθῶσαι θε-
λοντες τὸν τύρον ὑπεβῆναι, καὶ ἄντος τῶ ἐρύματος γέ-
νοιτο, ὁ δὲ τῶ Σειβῆρου στρατῶ, πρῶτα θεῖς διὰ τῶς κύζικου
τῆς χῶρας, διαβάς τε ἐπὶ πῶς βιδυνην, ὁμορον οὐσαν, ἢ-
πείρητο, ὡς δὲ διεῖραμε φῆμη τῆς Σειβῆρου γῆνης, αὐτὸς ἐν

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

πάσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις, τάς τε, καὶ διάφορος γνώμη ἐπέ-
πεισε τὰς πόλεις ἄλλ' ἔτι τῆ πρός τὸν πλεμνίτασ βασιλέα
αὐτεχθεῖα τιτὴ ἢ ἀνοίξαι ὡς ἦλθε, καὶ ἔριδι τῆ πρός ἀλ-
λήλασ φθόνῳ τὴ, καὶ χαλαίρεισ τῶν ὁμοφύλων, ὁδοχαίτων τὴ
τὴ πάθος ἰλλήνων, οἱ πρός ἀλλήλουσ πασιζόντεσ ἀεὶ, καὶ
τὴ ὑπερέχειν δοιοῶντασ κθεβαρεῖν θέλοντεσ, ἐξυλχοῦσα
πῶ ἰλλὰ δὲ ἀλλὰ τὰ μεν ἐκείνων γιρόσαντα, καὶ παρ' ἄλ-
λήλοισ συνγοιβέντα, μακροδοσιν ἀνάλωτα, καὶ ῥωμαίοσ δού-
λα γιέννεται, καὶ δὲ πάθος τὴ τὴ ἦλου, καὶ φθόνου μετῆλθεν
εἰς τὰσ κθε ἡμῶσ ἀκμαζούσασ πόλεις, κατὰ κει δὲ πῶ βι-
θυλίαν, αὐτοὺσ μετὰ τὰ ἐν κελίῳ, νικομιθεῖσ κελὶ Σεβήρου
προσθεῖντο, καὶ πρόσβυσ ἐπιεμπον, τὴν τε στρατιὰ ὑποδεχο-
μενοί, καὶ πάντα παρέξειν ὑπικνημένοι, νικθεῖσ δὲ, τῶ πρός
νικομιθεῖασ μίσησ, τὰ κεντὰ ἐφρόνου, καὶ ἐν στρατῶ τὴ Νί-
ηρου ὑπερέχει το, εἴτε τινεσ ἐκ τῶν φυγόντων κθετέρων προὸ
αὐτοῦ, καὶ τὴσ πεμθέντασ ὑπὸ τὴ Νίηρου, φρουρεῖν βιβυ-
λίαν, ἐκθετέρωθεν ἐκ τὴ πόλεων ὡσ ἀπὸ στρατοπέδων ὁρμῶ
κεσοί, σωββαλλον ἀλλήλοισ, καὶ μάχισ κεντρεῖσ γενόμενεσ,
πῶ τὴ διεζίνοντο οἱ τὴ Σεβήρου, φυγόντεσ δὲ οἱ τὴ Νίηρου
κθε κείθιν, ὅσοι παρεφθασαν, ἐπὶ τὰσ σινὰ τὴ ταύρου ἡπέρον
τὴ ἀπκλεισάντεσ τε τὴ ἔρυμα ἐφυλκῆον, ὁ δὲ Νίηρος, φρου-
ραν κθεταλιπῶν τὴ ἔρυματὸσ ὡσ ὦπτο αὐτάρην, εἰς πῶ ἀν-
τιόχων ἡπέροντο, στρατὸν ἀφροίλων, καὶ χρώματα, ὁ δὲ τὴ
Σεβήρου στρατὸσ περαιωθεῖσ, διακτε βιβυλίασ, καὶ γαλατίασ,
ἐμβαλῶν εἰς κθε παδοσίαν, προσκαθεθόμενοσ, τὴ ἔρυμα ἐπο-
λιόρκει, πρὶ κημάτὰ τε εἶχεν οὐ μικρὰ δυσβάτου διακ σινόπι-
τα, καὶ προκχῦπτα ὄσοισ τῆσ ὁδοῦ, βυλλόντων τὴ αὐτοῦσ ἀνω-
θιν κίθοισ, καὶ γινάτωσ ἀπομαχομέτων τῶν ἐφρωτῶν τὰσ
ἐπάλξεισ, τειχουσ, ῥαδίωσ δὲ ὀλίγοι πολλὰσ ἐκώλοντο, τὴ τῆσ
ὁδοῦ σιτῆσ ὄσοισ, τὴ κελὶ ἔβρον, μέρος, ὑφισον ὁροσ σινεπῆ, ἐπὶ

θῆτ βρα

ΒΙΒΑΙΟΝ. 2.

θῆτρεα δὲ, κρημνοσ βαβυλὸσ τοῖσ ἐκ τῶν ὁρῶν συρρέουσιν ὑδρα-
τι πόροσ γίνεταί, ἐπὶ καὶ αὐτὸ πάμπαν παρεπέφρακτο ὑπὸ
τὴ Νίηρου, τὴ πανταχῶθεν κωλύεταί, ἐνεκε, πῶ δίοδοσ τὴ
στρατὸσ, κατὰ κελὶ δὲ κθε παδοσίαν, τὰυτὰ ἐπράητο, ἐτασίαν
σαν δὲ πρόσ ἀνωθίωσ, τῶ αὐτῶ ἔλλω, καὶ μίσησ, λαοσίηται, κελὶ
κτα σιρλίαν, ἀντιόχων μίσησ, κατὰ δὲ φοινίκην, τυρίοι βι-
ρυτίων ἔχθησ, μαθόντεσ τε τὴν Νίηρον πεφροζοτα, τὰσ κει-
τιμαὶ ἐκείνου, κθε κείν ἐπεραθισαν, τὴν δὲ Σεβήρον, ἀφῆ-
μισαν ὡσ δὲ γενόμενοσ ἐκ ἀντιόχουσ, τὰυτὰ ὁ Νίηροσ ἐπὶ
θετο, ἄλλωσ κει τὴ ἦθοσ πρότερον κρησὸσ ὦν, ἀνακατήσασ
δὲ τὸ τε εἰκότωσ ἐπὶ τῆσ ποσάσει αὐτοῦ, καὶ ὕβρει, ἐπιπέμ-
πει τὰσ πόλεις ἀμροτέριασ, μαυροσίουσ τε ἀνοισίωσ, ὡσ
εἶχε ἡσ μέρος τοξοτῶν, φοναῖν τὴ τὴν ἐντυζαίνοντα κελου-
σασ, καὶ διαρπάξην τὰ ἐν τὰσ πόλεις, αὐτὰ τε ἐμπιπράται.
οἱ δὲ μαυροσίοι ὄντεσ φοινικῶτατοί, καὶ διακ τὴ θανάτῳ, καὶ κη-
δίων ῥαδίωσ κθεταρροῖεν, πάντα τολμῶντεσ, μετ' ἀπρωγῶ-
σασ ἐπιπιδόντεσ τοῖσ λαοσιμῶσιν ἐπὶ προσδοκῶσιν, παντὶ βῆμα
πῶ τὴν τε δῆμον, καὶ τὴ πόλιν ἐλυμῆντο, ἐκθεθῆν τε ασασαν-
τεσ ἐπὶ πῶ τυρῶν, τὰσαν τε ἐπέφρασαν, καὶ πῶ κελὶ ἀρπαξην,
καὶ φθόνου εἰργάσαντο, τὴ τῶν κτα σιρλίαν γενόμενων, καὶ στρατῶ
ὑπὸ Νίηρου ἀφροίλομένοσ, ὁ δὲ Σεβήρου στρατὸσ προσκαθεθό-
μενοσ, τὴ ἔρυμα ἐπολιόρκει, ἦσαν δὲ οἱ στρατιῶτα ἐκ πῶ κελὶ
αὐθὺ μίσησ, καὶ ἀπρωγῶσ, ὁ χυρῆ τε ὄντοσ, καὶ δυσμάχου, καὶ πεφρα-
ζμέντεσ ὄρει τὴ καὶ κρημνῶσ, ἦ δὲ τῶν κει τὴ Σεβήρου ἀπῆ-
ρημῶτων, τὴ δὲ ἐναντίων ἀμείρονοί, ἔχεν πῶ φουραν ὁμοί-
ων, νύκτωρ ἀφροσίδωσ ὁμβρων κελὶ τῶν κτα ῥαζάντων, χίλο-
νοσ τὴ πῶ κελὶ, δυσχεῖ μέρος γὰρ πῶσα ἡ κθε παδοσίαν, ἐξαιρέ-
τωσ δὲ ὁ ταύροσ, μέγασ, καὶ σφοδρόσ χειμάρροσ κτα ῥαζαθεῖσ,
ἐκποσίδέντοσ αὐτῶ τὴ σινῶθεσ ὁδομῶ, καὶ τὴ ἔρυματὸσ
ἐπιχόιτοσ τὴ ῥεῖθρον, πῶ κελὶ, καὶ βίωκοσ γενόμενοσ, τῆσ τε φυ-

E

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

σωσθηνώσσι πύ τή χην, μη δωαμένου τῶ τείχους ἀπὸ
 χην τῶ ῥύματι, διέσπασε τῶ ὕδατι κατ' ὄλιγον αὐτὸ τὰς ἀρ-
 μογὰς ὑποχωροῦντων τῶν θημελιῶν τῶ ῥέθρου, αἰτε δὲ ἀσπυ-
 δῆς, καὶ οὐ μὲν ἐπιμελέσασθε κατασκευασθέντων πάντων ὄρθη. ἦν
 δὲ ἄλλον ὁ χειμῶνος ἀνοίξασ, ὠδοποιήσιν. ὁ πρὶ ἰδόντες δὲ
 ἐπὶ τῶ ῥύματος φύλακας, φοβηθέντες μὴ κυκλωθῆναι, ἐκ-
 πριελθόντων αὐτοῦ τῶν πλεμίων μετὰ πύ τῶ χειμῶνος
 ἀπόρροια, κινηθῆναι ὄντος τῶ κωλύοντος, καταλιπόντες πύ
 φρουράν, φάσαν οἶν. ὁ δὲ τῶ Σεβήρου στρατὸς ἠδούεις τῶ γινω-
 μένω, πᾶς τε ψυχὰς ἐπιρρωθείς ὡς προνοία θεῶν ὁ δεινού-
 μινος, σωθεὶς δὲ ἀποδοξακότας τοῦς φύλακας, ἀμαρῶς
 τε, καὶ ἀκωλύτως διαβαῖν, ἦν ταύρον, ἐπὶ κηλησίαν ἠπέρι-
 το. ὁ δὲ Νίγρος μαθὼν τὰ συμβαίντα, πλὴν στρατιᾶν ἀ-
 θροίσας πλὴν ἀπειρον μάχης, καὶ πόνων, μετὰ σπουδῆς πύ
 πρέσαν ἐποιεῖτο πλὴν ἄρ τι πλῆθος, καὶ χερσὶν πᾶσα ἡ νεο-
 λαία τῶν ἀντιοχέων εἰς στρατιάν, καὶ ἦν ὑπὲρ αὐτῶ κίνδυνον,
 ἐπέδωκεν αὐτῆν. τῶ ἰδὼν οὖν προθυμον τῶ στρατῶ, ὑπῆρ-
 χεν αὐτῶ. τῶ δὲ ἐμπειροῦ, καὶ γενναίου, πλὴν τῶν ἰλλυ-
 ριῶν ἀπέλιπον. σωεῖρ χεῖται δὲ ἐκτέρωθεν ὁ στρατὸς εἰς τῶ
 κατὰ τῶν ἰσχυρῶν καλούμενον πόλιν, πεδίον, κατὰ τὰς τε,
 καὶ ἐπιμνηστικῶν. ὁ πρὶ βίβεται ἰδὼν λόφος εἰς θάλασσαν, ἡ μά-
 αἰμαλὸς δὲ ἐπὶ θαλάσσης μέγιστος ἐκτείνεται, ὡς πρὶ τῶς φύ-
 σιως ἐργασαμένης πᾶσιον μάχης. ἐκεῖ φασὶ καὶ διαρεῖον
 ἀλεξάνδρου πύ ὑπέστη, καὶ μετῆσιν μάχην συμβαλόγτα,
 ἡ πηθῆναι τε, καὶ ἀλλοτρίαν ὑπὸ τῶν ἀρητῶν ἀνδρῶν, καὶ ἦτε
 τοῦς ἀνατολικούς γεννηκότων. μίνι δὲ ἐτι ταῦ ῥάποιον, καὶ
 δῆγμα τῶς γίνης ἐκείνης, πόλις ἐπὶ τῶ λόφου, ἀλεξάνδρου
 καλουμένη. ἀγαλλο τε χαλκοῦ, οὐ πύ προσηγορίαν ὁ ῥ-
 πος ῥέρι. αὐτῆσι δὲ καὶ τῶν στρατοπέδων τῶ Σεβήρου τε, καὶ
 Νίγρου, μὴ πύ σωῖδον μόνον κατ' ἐκείνο γενεῖται τῶ χω-
 ρίου ἀπὸ

BIBLION. 34

ρίον, ἀπὸ καὶ πύ τῶ χην ὁμοίαν τῶς τύχης. ἀντιστρατοπέ-
 δασαμένοι γὰρ ἐκτέρωθεν πρὶ ἐπὶ τῶν πᾶσης τῶς νυκτὸς
 ἐκφροντίσιν ἐκτέρω, καὶ δὲ διακρηγορήσαντες, ἀμα ἠλθ
 ἀνιχοντι, ἐπ' ἀμῶλους ἠπέροτο, παρορμηθέντων ἐκτέρωθεν
 τῶν στρατῶν. προθυμῶς δὲ πᾶσι ὑπέπιπον, ὡς ὑπὲρ λοι-
 πῶς, καὶ τελευτάσας ἐκείνης μάχης, ἐκεί τῶς τύχης δια-
 κρινούσης τῶν βασιλεία. ἐπὶ πρὸ δὲ αὐτῶν διαγωνισαμένων,
 πολλοῦ τε ἐργασθέντος ὄντος, ὡς καὶ τὰ ῥέθρα τῶν δὲ τῶ
 πεδίον πταμῶν ῥεόντων αἵματος πᾶσιον, ἡ ὕδατος, κατὰ
 γαίην εἰς θάλασσαν, ῥοπῆ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται. ἐκ βια-
 σάμενοι δὲ αὐτοῦς εἰ ἰλλυριοὶ, τοῦς μὲν, εἰς πύ παρα-
 κειμένην θάλασσαν τέρωσθησθε, ἐξωθοῦσι. τοῦς δὲ, φάσαν
 τὰς ἐπὶ τοῦς λόφους, διωκόντες, αὐτοῦς τε φονάουσι, καὶ
 πλὴν πλῆθος ἄλλων ἀνθρώπων, ὁ πρὶ ἦν τε τῶν πρὶ βίβησι-
 νων πόλιων, καὶ ἀρῶν ἠθροισθ, ὡς ἀπ' ἀσφαλοῦς τῶ ῥ-
 που τὰ γενόμενα βιάσθησθ. ὁ δὲ Νίγρος ἰππῶ γενναίω ἐποχού-
 μένος, φάσει μετ' ὀλίγων εἰς τῶ πύ ἀντιόχην ἀφικνεῖται.
 καταλαβὼν δὲ φάσαντα ἦν λοιπὸν δῆμον εἴ τις καταλλεί-
 πῶ, οἰμωγῆν τε, καὶ πένθος ἐν τῶ πόλει, καὶ δῶς τε, καὶ ἀ-
 δελφούς θρηνοῦσθαι, γενόμενος ἐν ἀπορωσσει καὶ αὐτῶς, ἐκ
 τῶς ἀντιοχέας ἀποδιδράσκει. καὶ ἦν τι προσεείω κρυ-
 πθόμενος, ἀρεβείς τε ὑπὸ τῶν διωκόντων ἰππῶν, καὶ συλ-
 ληθείς, πύ κερὰν ἀπέμνηθι. τέλει μὲν δὲ τούτῳ ὁ
 Νίγρος ἐχρήσατο, μελλήσων, καὶ βραδυτῆτος δούς δι-
 κος, τὰ ἄλλα ὡς φασὶ γενόμενος, μὴ φάσας ἀνθρώπων,
 μήτε ἀρχῶν μήτε ἰδούσας. ὁ δὲ Σεβήρος, καθελὼν τῶ Νί-
 γρου τοῦς ἰδὼν φίλους αὐτῶ, καὶ εἴ τις οὐ μόνον ἐκ προ-
 αρίσως, ἀπὸ δὲ ἀνάγκης προσέβητο αὐτῶ, πάντας ἀφει-
 δῶς ἐκόλασε. τοῦς δὲ στρατιώτας, ὅσοι διαδεδραμέ-
 σαν, παυθνομένοις πρᾶσι μείους τῶ τῆρσιδα ποταμῶν,
 E ii

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

Διά τε τὸ ἐν Σεβήρου δέος ἀπίοιτας πρὸς τῆς βαρβάρους,
πάντας ἦγαγε δούς ἀμνηστίας. πολὺ γὰρ πλῆθος αὐτῶν ἀνε-
χώρησεν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, ὅσῳ καὶ μάλιστα αὐτίον ἐγένετο μα-
χιμῶς βαυπερον γενέσθαι πρὸς τὸ συστάσθην μάχην ἱωμαίων,
τα τῶν ὑπὲρ κείνα βαρβάρων. πρῶτον μὲν ἔτοξάνην μόνον
ἱπποῖς ἐποχούμενοι ἠδύσαν μή τε παγοπηλὰ φράζοντες αὐ-
τῆς, μή τε τῆ δῖα δοράτων. καὶ ξιφῶν θαρροῦσθε μάχην,
κεύφαις δὲ, καὶ παρηωρημέναις ἐδῶσι νοσμούμιοι. τὰ
πλῆθος γὰρ φάζοντες, εἰς τοῦπίσω τὴ τοξάνοντες, ἐμάχοντο.
τῶν δὲ φυλάδων στρατιωτῶν πολλῶν τε ἐν αὐτοῖς τεχνι-
τῶν παρ' αὐτοῖς γινόμενων, καὶ ὑπὲρ βίον ἰλομένων, ἔμα-
νον χεῖσθαι, ἀμὰ καὶ ἱράσθαι ἅπλα ἐδίδαχθισαν. διοί-
κισσος δὲ ὁ Σεβήρος τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ὡς ἤϊτο ἄριστα,
καὶ ἑαυτῷ λυσιτελέτατα, ἠθέλησιν αὐτίως ὀρμησαι ἐπὶ
τῆν ἀρηνῶν βασιλεία, εἰς τὴν πύν παρβυαίων γῆν διαβῆναι, ἐπε-
χέλη γὰρ ἀμφοτέρους Φιλίᾳ Νίηου. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, εἰς
ὑπερον ἀνέδετο. πρῶτον δὲ πᾶσαν πύν ἀρχὴν ἱωμαίων
εἰς ἑαυτῶν, καὶ τοὺς πᾶδας μιταγαγῆν, καὶ βεβαῖω-
σαι, ἠθέλησε. κερθρημένου γὰρ τῆ Νίηρου, ὀχληρὸς,
καὶ περιπὸς αὐτῷ ὁ Ἀλβίνος ἐνομίζετο. ἐπὶ τὴ καὶ ἠκου-
εν αὐτῶν βασιλικῶν ἑνρουφῶντα, τῷ τῆ καίσαρος ἐνο-
ματι. πολλοὺς τε μάλιστα τοὺς ἐξέχοντα τῆς συγκλή-
του βουλῆς ἰδίᾳ, καὶ κρύβδην ἐπισέλλοντα αὐτῷ, εἰς τὴ
πύν ἱώμην ἐλθεῖν πείθοντα, ἀπόντος, καὶ ἀχολου μὲν τῆ
Σεβήρου. ἠροαυτο γὰρ οἱ ἀπακρίσαι ἐκείνον μάλλον ἄρ-
χοντα, ἀτε ἐν προζονῶν ἄζονοτά, καὶ χεῖσῶν τὸ ἦθος
εἶναι λιζόμενον. ἀπρ πικθανομένοι ὁ Σεβήρος, φανεράν
μὲν αὐτῷ πρὸς αὐτῶν ἔχθραν ἔραδαε, καὶ πόλεμον ἐξείραε
πρὸς ἀνδρα, μηδὲ μίαν ἀλογον παρημιμένον αἰτίαν, πα-
ρητήσατο. ἔδοξε δὲ αὐτῷ ἀπέπειρον ποιήσασθαι, εἰ δύνε-
το ἀποσκηλάσασθαι

το ἀποσκηλάσασθαι λαθῶν, καὶ ἐξαπατήσασ αὐτῶ. μιτα-
πιμαφάθους ὡν τοὺς πισυτάτους τῶν εἰωθῶτων τὰ βασιλι-
καὶ γράμματα διακομίσειν, δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀπορῆ-
των, εἰ γένοντο παρ' αὐτῶ τὰ ἰδῶ γράμματα, δημοσίᾳ ἀπ-
δοῦναι ἀξιώσαι δὲ αὐτῶν ἰδιόταρον ἀποπάντα, ἐπακῶσαι
ἀπορῆτων ἐντολῶν. πεσέντι δὲ δορυφόρων ἐρημῶ ἐπιπεσῆν
ἀφινδῖως καὶ φονάσαι. ἔδοξε δὲ αὐτοῖς καὶ δηλητήρια φαρ-
μακα, ὅπως τινὰς πείσαι δωινθεῖν, ἢ τῶν ὀφοποιῶν, ἢ τῶν
πρὸς τῆς κηλιξί λαθεῖν, καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῶ, ὑποπῶντων
τῶν κρη αὐτῶν φίλων, καὶ συμβουλοῦντων αὐτῶ φυλάτθεσθαι
ἀνδρα ἀπατιῶνα, σοφόν τε πρὸς ἐπιβουλήν. διαβιβλήκεισαν
ἰθρ αὐτῶ τὸ ἦθος ἀπρὸς τοὺς ἠγεμόνας τῆ Νίηρου πράξει-
πέσσα γὰρ αὐτοὺς διὰ τῶν πᾶδων ὡς προείρηται, προδοῦ-
ναι τὰ τῆ Νίηρου πράγματα, μετὰ τὸ ἀποχέσασθαι αὐτῶν τῆ
ὑπερησία, καὶ κερθρῶσαι πάντα, εἰ βούλετο ἀνέλειν αὐτῆς
τε καὶ πᾶδας. τὸ αὖν ὑποουλον αὐτῆ ἦθος, μάλιστα ἐκ τῶν ἱρ-
ζων ἐδηλῶτο. ταῦτη ὁ Ἀλβίνος καὶ φρουρῆ μείζονι ἔφραπεν
ἑαυτῷ. ὅτε γὰρ τις αὐτῶ τῶν ἀπὸ τῆ Σεβήρου ἀρηνου μί-
ων ἄλλως προσῆ, εἰ μὴ πρῶτερον ἀποθέμενος, ὅπερ περιέ-
κινετο ξίφος στρατιωτικῶν, ἐρυνθῆναι μὴ τὴ φέροι ὑπὸ κη-
ποι. ὡς δ' αὖν ἀφίοντο οἱ τῆ Σεβήρη ἀγγελιαφόροι, τὰ τε
γράμματα δημοσίᾳ ἀποδόντες, ἠξίουν αὐτῶ ἀποπάντα ἐ-
πακῶσαι τινῶ ἀπορῆτων, ὑποπῶσας ὁ Ἀλβίνος, συλλη-
φθεῖναι κηλαῖ αὐτοῖς. ἰδίᾳ τε βασιάνισας, πᾶσαν μανθά-
νει πύν ἐπιβουλήν, καὶ τῆς ἰδῶ κηλαῖ αὐτῶ δὲ ἠδῶ πρὸς
ὁ μολογούμενον ἐχθρὸν παρεσκιάζετο. γνοῦς δὲ ταῦτα ὁ Σε-
βήρος, καὶ πάντα ἰδῶ ἐκῶμος πράπην, ὄρην δὲ ἠπῶ ἰὼν
φύσας, ἠέτι πύν ἔχθραν ἐκρυπῆν, ἀλλὰ συγκαλέσσα πάν τῆ
στρατιωτικῶν, ἔλεξε πρὸς αὐτοὺς τοιαῦτα.

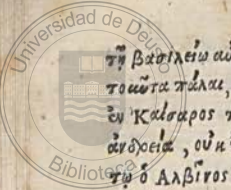

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ
ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΣΕΒΗΡΟΥ ΚΑΤΑ ΑΛΒΙΝΟΥ.

Ἡμετέραν οὖν ἐπὶ τοῖς πεπραγμέ-
νοις ἡμῖν ἐγκλείτω, μήτ' ἀπίσον, καὶ ἀνώματα πρὸς ἕν νο-
μιζόμεντα φίλον ἡρεῖδω, τὰ ἰδὼν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα, ὑπὲρ ξεν-
αὐτῶ βεβίβασ βασιλείας κοινοῦ, πρακτικῶτος, οὐ μέλις τίς
καὶ ἀδελφοῖς γνησίοις μεταδίδωσιν. ὁ δὲ ἐμοὶ μόλις ὑμῖν
ἐχειροποιήσατε, τὰτ' ἰδὼ πρὸς εἰκείνον ἐχειμάμην. μιγῶν
τί μοι καταθεισῶν εἰς αὐτὸν εὐβρεσιῶν, ἀχαρίστους τὰς ἀμοι-
βάς. Αλβίνος ἀποθίσει, ὅπλα, καὶ στρατὸν ἐφ' ἡμῶν συκαυά-
ζειται, καταπροηήσας, καὶ τῆς ἡμετέρας ἀνδρείας, ἀμιληήσας
ὅτι τῆς πρὸς με πίστεος, ἀπῆκε τὴν ἐπιθυμίαν, βουλομένου λα-
βεῖν μετὰ κινδύων, ὃ τὸ μένος εἶχεν ἀναπλέμεν, καὶ
μέλχης, οὐτε θεοῦς ἀδελφούς, οὐς πλλάνις ὤμωσεν, οὐτε
τῶν ὑμετέρων καμάτων φεισάμενος, οὐς μετὰ τοσαύτης,
δόξης τε, καὶ δόξης ὑπὲρ ἡμῶν ἐκμίετε. ἐν γὰρ οἷς καταρ-
θώσατε, καὶ κείνος τὸ μέρος ἐκτροπύτο. ἔχε δ' ἄν τι καὶ με-
ζον, εἰ καὶ τὸ πῖσόν ἐθήρει τῆς ἀμφοτέρω ἡμῖν παρ' ἡμῶν
μεμερισμένης τιμῆς. Ὡς γὰρ δὲ ἄλκιον τὸ ἀρχὴν ἔργων π-
νηρῶν, οὕτως ἀνανδρὸς τὸ μὴ ἀμύνεσθαι πρὸς ἀδικουμένων.
καὶ Νίγηρ ἰδὼν πλεμωῦντος, οὐχ οὕτως ἀλόγους εἶχε μιν
αἰτίας, ἔχθρας ὡς ἀναγκάσιον. ἢ γὰρ παρ' ἡμῖν προὔπαρ-
χουσα ἐρχὴν ὑφ' ἀρπάξων, μεμίσητο, ἐν μέσῳ δὲ ἐρίμ-
μῆνιν, καὶ ἀμνήριστον οὐσαν, ἐκχέτος ἡμῶν ἐξ ἰσοτίμου
φιλοτιμίας εἰς αὐτὸν ἀνθέλικεν. Αλβίνος δὲ ἄσπονδῶν, καὶ
ἄρτων καταπροηήσας, καὶ τούτου παρ' ἐμοῦ τυχῶν, οὐ
μόλις τίς ἢ γνησίῳ μεταδίδωσιν, ἐχθρὸς ἰδὼ ἀντιφίλου,
πολέμιος δὲ ἀντιδικηίου γινέσθαι προήρηται. ὡς γὰρ δὲ αὐτὸν
ἀβριτωῦντος πρότρεον, τιμῆ, καὶ δόξης ἐτιμήσαμιν, καὶ
ἐποσησάμην, οὕτω καὶ νῦν αὐτὸ τὸ ἀπίσον, καὶ ἀνανδρὸς
τοῖς

ΒΙΒΛΙΟΝ. 36

τοῖς ὅλοις ἐλίξω ἰδὼ. οὐ δὲ γὰρ ὑπομνῆσθαι οὐκ εἰκείνου στρατῶν,
ὀλῆος ὦν, καὶ γνησιότητος, πῶς ὑμετέραν δύναμιν. οἱ γὰρ μῆνοι,
καὶ καθ' αὐτούς, προθυμίαν, καὶ ἀνδρείαν, τοσαύτας μέλχης ἐπι-
κήσατε, καὶ πάσαν ἀνατολήν ὑπετάξατε, πῶς ἔχ' ἔντι; καὶ
προσελευθούς ὑμῖν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, χεῖρον
τε παντὸς τῶν ἡμαίων στρατῶν ἐκταύθητος, ἔσται κρατήσατε
ἐλίγω τε ὄντων, καὶ μὴ δὲ ὑπὸ γυναικῶν, καὶ νήροτι ἀνδρῶν
στρατηγῶν μῖνων. τίς γὰρ αὐτῶ τὸ ἀβροδύατον οὐκ οἶδεν ὡς
χοίροις αὐτὰ μάλλον ἀρμόζειν τὸν βίον, ἢ φάλαγγιν; ἴω-
μεν οὖν τῆσαι ἡδὲ χεῖροισι προθυμίαν τε, καὶ ἀνδρείαν, γυν-
νάως ἐπ' αὐτὸν θεοῦς τε ἔχοντες βουθούς, εἰς οὐς ἐπιορη-
σας, ἠέβησε, προπαῖα τε ἀπολλάνις ἡγερέμας, ὡς ἐκείνος
κατιφρόνησι. Τοιαῦτά τινα εἰπόντος τῶ Σεβήρῳ, ὁ στρατῶν
ἀπασ, ἔν μιν Αλβίνον πολέμιον ἀνηγόρασαν. ὁ στρατῶν
τε δὲ τὸν σεβήρον, πᾶσαν τε προθυμίαν διὰ τῆς βουθῶν προ-
χόμενοι, ἐτι καὶ μάλλον παρῶρησαν αὐτὸν ἀγαθῶν τε ὑπε-
φνην τὰς ἐπιπέδας. ὁ δὲ, ἐπισθὺς αὐτοῖς μεγαλοφρόνως δω-
ριάς, τῆς ἐπὶ τὸν Αλβίνον ὁδοῦ εἶχετο. ἐπεμψε δὲ καὶ τὸς
τὸν βυζάντιον πλορηθῶντας. ὁ μιν γὰρ ἐτι κεικισμένον,
τῶν στρατηγῶν τῶ Νίγηρου ἐκείσε καταφυρόντων, ὅπως ἐάλω-
ῦστρον λιμῶν. πᾶσα τε ἡ πόλις κατιστοχέθη, καὶ διάτρων τε,
καὶ λουτροῶν, παντὶς τε ἡσμοῦ, καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ βυ-
ζάντιον, καὶ μὴ δουλαῖν περιπόλις δῶρον ἐδόθη, ὡς γὰρ καὶ
ἀντιοχεῖα λαοδικαῖσιν. ἐπεμψε δὲ καὶ χεῖματα πῆσαι εἰς
ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων αἰνῶν λυμνημέσος ὁ Νίγηρος στρατῶν.
αὐτὸς δὲ τῆς ὁδοῦ εἶχετο, μηδεμίαν ἀνοχήν ἀναπαύλης δι-
δοῦς, μήτε ἑορτῆς, μήτε καμάτους κρύους, καὶ θάλασους ὁμοί-
ως καταπροηῶν. πολλὰ μὲν γὰρ διὰ τῶν δουχεμερῶν ὑψι-
λοτάτων ὁρῶν πῶς ὁδοῦ πρὶαν ποιοῦμενος, ὑπὸ νιφετοῦ, καὶ
χιόσιν ἀκελύπῳ τῆ κηφάλλῃ ἀσπιπύρει, προθυμίαν, καὶ
'E iiiii

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

τῆ βασιλείῳ αὐτῆ καθυπηρείται, ἔν τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρα-
 τούωντα πάσαι, καὶ ὑπὸ ῥωμαίων βασιλείᾳ κληθέντα, ἔν δὲ
 ἐν Καλαρὸς τιμῆ, καὶ ἐξουσίᾳ γεγονότα χειρωσάμενον
 ἀνδρείᾳ, οὐκ ἔστιν ἄλλοι ῥαδίως εἰπεῖν. τίλη καὶ δὴ τοιοῦ-
 τῶ ὁ Αλβίνος ἐχρησάτο, πρὸς δὲ ἄλλον ἀπολαύσασθαι δαδερῖου
 τιμῆς. ὁ δὲ σεβῆρος, θυμῷ καὶ δριμύ ἀθέως πρὸς τοὺς ἐν ῥώ-
 μη φίλους αὐτῶ ἐχρησάτο, καὶ πέρμασ πῶ κεφαλῆν τῶ Αλβί-
 νου, δημοσίᾳ ἀνασταυρωθῆναι κελεύει. γράμμασι τε τῶ δὲ
 μὴ πῶ νίκην αὐτῶ δηλώσασ, ἐπὶ τέλει καὶ τῶ προσέειπε,
 πεπρωμένα πῶ κεφαλῆν αὐτῶ δημοσίᾳ, πρὶ ὅσπον ἀναταυ-
 ρωθῆναι κελεύσασ, ἵνα αὐτῶ οἶδ᾽ πρὸς εἰδέναι αὐτῶ ἔν θυ-
 μῶν, ἴδῃ καὶ πῶ πρὸς ἐκείνους δριμύ· διοικήσασ δὲ τὰ κατὰ
 πῶ βρετανίαν, καὶ διαλύει εἰς δύο ἡγεμονίᾳ πῶ τῶ ἔθνους
 ἐξουσίαν, τὰ τε κατὰ τὰς γαλλίᾳ ὡς ἔπειτα ἀριστερὸς διαθεῖ,
 πάντας τε τοὺς Αλβίνου φίλους, εἴτε ἐκουσίως, εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκῃ
 καὶ αὐτῶ γνωρίζεσθαι φονάσασ, τὰς τε οὐσίᾳ αὐτῶν δη-
 μούσασ, εἰς πῶ ῥώμην ἠκείνητο, ὧν ἅπαντα ἔν στρατῶν σω-
 ρίαν τάχει, καὶ ὡς πρὸς ἡν ἔθνος αὐτῶ, χαλεπαίνων πρὸς ἔτι πε-
 ριθῆσας τοὺς ἐκείνου φίλους, εἰς πῶ ῥώμην εἰσηλάσιν. ὁ δὲ
 δῆμος αὐτῶν δαδερῖων, μετὰ πάσης τιμῆς, καὶ ἀφημίᾳ
 ὑπεδέξατο. ἢ τε συγκλητῶν, προσηγόρουσαν οἱ πλείστοι ἐν με-
 γίστῳ δέει καθεστῶσθαι, λογίζεσθαι ὅτι αὐτῶν οὐ φείσεται,
 φύσῃ μὲν ἂν ἐχθρῶν χαλεπώτατος, καὶ μικρῶν προφάσει
 δεδμενος εἰς ἡδὲ κενόσασ, ἥ τε δὲ δοκῶν καὶ ἀλόγους ἔχειν αἰ-
 τίᾳσ. ὁ δὲ δὴ σεβῆρος εἰς τὸ τῶ δὲ τῶν ἀνελευθῶν, καὶ τὰς
 λοιπὰς τελείσασ ἰδουρίᾳσ, ἐπανήλθεν εἰς τὰ βασιλίᾳ, καὶ τῶ
 δῆμῳ πρῆσθηναι ἐπὶ τῶν νίκαις, μεγίστας νομάς. τοῖς τε στρα-
 τιώταις ἐπέδωκε χρήματα πλείστα· ἀλλὰ τε πολλὰ σωισχῶ-
 ρισιν, ἀ μὴ πρότδρον εἶχον, καὶ γὰρ ἡ σιτηρίσιοι, αὐτῶ

BIBLION 38

πρῶτος ἠξισε, καὶ δακτυλίους χρυσοῖς χρῆσάσθαι ἐπίποιε,
 ζωασί τε σωσιέν. ἂν πρὸς ἅπαντα σωφροσύνῃς στρατιω-
 κῆς, καὶ τῶ πρὸς ἔν πολέμον ἀσκαλοῦς τε, καὶ ἐτόμου ἀμῆ-
 ρια ἐνομίετο· καὶ πρῶτος τε ἐκείνος ἡ πάνυ αὐτῶν ἐρῶ-
 μένον, καὶ ἡ συγκλητῶν τῶ διαίτης, ἥ τε ἀπὸ τῶ πρὸς τοὺς πῶ-
 νους, καὶ ἀτακτον, μετὰ δούς πρὸς ἀρχοντας ἐπαίρησε,
 χρημάτων τε ἐπιθυμῆν διαδέσασ, καὶ μεταγωγῶν εἰς τὸ ἀ-
 βροδίαιτον. διοικήσασ δὲ ταῦτα ὡς ἔπειτα ἀριστερῶν, κατελευθῶν
 εἰς πῶ συγκλητῶν βουλήν, ἀνελευθῶν τε εἰς ἔν βασιλέον θρό-
 νον, πικρῶς κατηγόρησε τῶν Αλβίνου φίλων. ὧν μὲν εἰς το-
 λὰς προκομίζων ἀπορήτους, ἀς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις ἀ-
 ρε γράμμασιν, οἷς δὲ δῶρα ἐνεδίδῶν πεμθέντα ἐκείνῳ
 πλουτεῖτερα, ἄλλοις δὲ ἄλλας ἐπιτέρον αἰτίᾳσ. τοῖς μὲν
 ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις, φίλιαν, τοῖς δὲ πρὸς ἄβῆτρα, γῶσιν
 ἀλβίνου, πάντας τοὺς ἐξ ἔχοντας ἡ τε τῶ συγκλητῶν βου-
 λῆς, καὶ τοὺς κατὰ ἔθνη πλουτῶν τε, ἡ γίνετο ὑπερέχοντας,
 ἀφειδῶς ἀνῆρει, ὡς μὲν προσεκοίετο, χαλεπαίνων πρὸς ἐ-
 χθρούς. ἡ δὲ ἀλλοθῆς, ὑπερβαλοῦσιν ἐν αὐτῶν φιλοχρηματί-
 ασ. οὐδέ τις γοῶν βασιλέων οὕτω χρημάτων ἠπὶ ἠθῶσ γὰρ καρ-
 τρῆξ ἡ χῆς, καὶ ἀνεξίτητῶν πόρων διοίκοι τε στρατιω-
 τικῶν πραγμάτων, οὐδὲν δὲ τῶν ἐπαίνουμένων ἀπελείπτο,
 οὕτως ἐν αὐτῶν ἐπλήσθη ἡ φιλοχρημάτων ἐξ ἀδινίας φθ-
 νων, ἐκ τῶν τυχεύουσιν αἰτίᾳσ. ἠρόβῳ γοῶν ἠξέε μᾶλλον τῶν
 ἀρχομένων, ἢ ἀνοίξ. τῶ μὲν τοι δῆμῳ ἐπὶ ῥάτο ποιῆν καὶ
 χαρισμένα. καὶ γὰρ θῆσασ πολυτελεῖς, καὶ παντοδῶπας, σωμ-
 χῶς ἐπέτελει, καὶ θηρίων ἐκτροντάσασ ἀπέλε πλοκάμεις,
 τῶν ἀπὸ πάσης γῆς ἡμετέρας τε, καὶ Βαρβάρου. νομάς τε
 μεγαλοπρῶτως ἐπέδιδου. ἐπέτελε δὲ καὶ ἐπιπίκιον ἀγῶ-
 να, τοὺς ταῦτα χέσθιν μοῦσιν τε ὑποκρίτας, καὶ ἀνδρείᾳσ
 μακθῶσ μεταπεμφάμενος. εἴδομεν δὲ ἐπὶ αὐτῶ καὶ θῆσασ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

τιών παντοδραπῶν θιαμάτων ἐν πάσι θεατροῖς ἡμοῦ, ἰβου-
 ρίας τε, καὶ παντι χίρας ἐπιτελεθείσας εἰς μυτηρίων ζήλο-
 αίωνιους δὲ αὐτὰ ἐκφλοῦσι διότι τε ἀκούοντες, ῥῆϊν γινώσκων
 διαδραμουσῶν ἐπιτελεῖσθαι κήρυκτος γοῶν κατὰ τὴν ἰω-
 μῆν, καὶ πῶν ἰταλίαν διεφύτων, καλοῦσθαι ἦμιν, καὶ θεάσασθαι
 πάντα, ἀ μὴτε ἔδον, μὴτε ὄφονται. οὐτως ὁ μεταξὺ
 χρόνος τῆς παρελθούσης ἰορτῆς, καὶ τῆς μελλούσης, ἔδη-
 λούτο, τᾶσαν ἡλικίαν ἀνθρώπων ὑπεβάτων. διαβίβασ-
 δὲ ἰκνούς χρόνους ἐν τῇ ἰώμῃ, τοῦ τε ἕως αὐτῶν κων-
 νούσι τῆς βασιλείας, καὶ αὐτηράτρας ἀποδείξας, βουλόμενος
 δὲ ξαν ἀραδαί νίησι, μὴ μόνον ἐμφυλίου τε, καὶ κατὰ
 ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, ἐφ' ἣ καὶ θριαμβῶσαι ἠδέσθαι, ἀγα-
 καὶ κατὰ βυρβάρων ἰστέροι βόπαια, προφασιν ποιούμενος,
 πῶν Βασιλίου τοῦ ἀρηνίων βασιλείας, πρὸς Νίηρον Φιλίαν,
 ἐστράτευσεν ἐπὶ πῶν ἀνατολῆν. παρῶν δὲ, καὶ πῶν ἀρμενίαν
 κατὰδραμῆν ἠθέλησε φθάσας δὲ ὁ τῶν ἀρμενίων βασιλεῦς,
 χημάκτα τε αὐτῶ, καὶ δῶρα, ὁμήρους τε ἰκισίων ἐπι-
 με, σπονδᾶς, καὶ ἄνοιαν ὑπὸ χημάκτος δὲ σιβήρος τῶν ἐν
 ἀρμενίᾳ προχωροῦσάντων κατὰ γῶμιν, ἐπὶ τῶν ἀρηνίων ἠ-
 πέριετο. προσέφυγε δὲ αὐτῶ καὶ ὁ δρωονίων βασιλεῦς Ἀν-
 γαρος. τοῦ τε πάδωσ ὁ μνηρῶν εἰς ἀσφάλειαν πῆγως ἐξέ-
 δωκε, τοξότας τε πλείους συμμάχους ἦσαν. ὁ δὲ σιβή-
 ρος διαβάς πῶν τῶν ποταμῶν μέσση γῆν τε, καὶ ἀρηνίων χῶ-
 ραν ἐπέδραμε, καὶ πῶν ἀσάμωνα δραβίαν. φέρει γὰρ πόσας
 αὐδῶς, αἷς δῶμασι, καὶ θυμιάμασι χρωμάμασι. πολλὰ δὲ κῶ-
 μασι, καὶ πόλεις φθῆσας, τῆν τε χῶραν λιηακτίσας, ἔλθων
 εἰς πῶν ἀρηνίων χῶραν προσκαθίζομενος, τὰς ἀρᾶς ἐπι-
 λίσκει. ἦν δὲ πόλις ἐπ' ἀρᾶσ ὑφιλοτάπιδρους τέλει με-
 ρίσω, καὶ γινώσκων πριβεβλημένη, πληθεὶ ἀνδρῶν τε τοξοτῶν
 ἀκμάζουσα. ὁ δὲ τῶ σιβήρου στρατῶς προσκαθίζομενος, ἐπι-

BIBLION. 2.

λίσκει παντὶ θένει, πρῶτος πῶν πόλιν ἐξελθὼν. μηχανά-
 τε παντοδραπῶν προσήγοντο τῶν τείχων, καὶ οὐδὲν παρελείπε-
 το εἶδος κλορησίας. οἱ δὲ ἀρηνίοι, γινώσκων ἀπὸ μαχοντο. ἦ-
 ξοις τε, καὶ λίθοις ἀνωθεν βάλλοντες, οὐ μικρῶς ἐλύπρω τῶν
 τῶ σιβήρου στρατῶν. σικλή τε κέραμου πεπηγμένα πληροῦ-
 τος πῆντων, μικρῶν καὶ ἰσοβόλων δὲ θηρίων, ἐπέβαλλον αὐ-
 τοῖς. τὰ δὲ ἐπιπίπτοντα ταῖς ὄφιοι, καὶ εἴ τι που παρυγνύ-
 μωτο τῶ σώματος λαμβάνοντα, καὶ παρσίοντα, τὶς ῥῶσκον-
 τά τε αὐτοῦ, ἐλυμάνιτο. καὶ μὴ φέροντες τὸ πινυδὲς τῶ
 αἶρος διὰ τὸ ὑπεβάλλον τῶ ἡλλίου πύρ, νήσοις πριπίπτοντες,
 διεφθοντο, ὡς πλείων μέρος τῶ στρατῶ διὰ τοιαῦτας αἰ-
 τίας μάλλον ἀπόλλυσθαι, ἢ πρὸς τῶν πολέμιων ἀπατοροῦσθαι.
 ἦς τε τῶ στρατῶ πρὸς τὰ εἰρημῆνα τῶν τε κλορησίας, μὴ προ-
 χωρούσης, ἀλλὰ μάλλον βλαπτομένων τῶν ῥωμαίων ἢ κλορ-
 θωσάντων, καὶ στρατῶ ὁ σιβήρος ὡς μὴ διαφθαρεῖν τῶν ἀπρα-
 κτων ἐπανήγαγε δυσφοροῦσάντων, ἐπὶ τῶ μὴ ὡς ἐβούλετο τὰ
 τῶν κλορησίας αὐτῶ προκχωρηθῆναι. εἰκότων γὰρ πάντοτε ἐν
 ταῖς μάχαις εἶθις μένος, τὸ μὴ πριγενέσθαι ἦσαν ἠέστο. πλὴν
 παρεμυθῆσάτο αὐτῶν ἠ σωκρομένη ἦς τοῖς ἐκείνου πρᾶ-
 γμασι τῶ χη. οὐ γὰρ παντάπασιν ἀπρακτος ἐπανήθηεν, ἀλλὰ
 μέγιστα κλορθώσας, αὐτῶ ἠέπισε. κατὰ πῆλιν γὰρ ὁ στρατῶς
 ναυσι πῆλαις, οὐκ εἰς αἷς ἐβούλετο ῥωμαίων ὄχθας καπι-
 νέχθαι. ἐπιπλείων δὲ αὐτῶν ἐξαγαρόντος τῶ ῥώματος, προ-
 σῶκελε ταῖς παρθυαίων ὄχθας, αἰ μὴ πολλῶν ἡμῶν ὄσθων
 ἀπέχον τῶν εἰς κησιρίων ἀρῶσθαι. ἔνθα ἦν τὰ βασιλεία
 τῶ παρθυαίου. καὶ αὐτῶν διέβριθεν εἰρημῆν ἄγων, μινδὲν τι προ-
 σῆκεν νομίλων ἑαυτῶ πὰς πρὸς τοῦ ἀρηνίου σιβήρου μά-
 χας. ἠ σὺ χαλιν ἑαυ, μινδὲν τι δῆλον προσκαθίζομενος. ὁ δὲ τῶ
 σιβήρου στρατῶς, αἰων προσκαθῆς ὑπὸ τῶ ῥώματος ταῖς ἐ-
 πίνενα ὄχθας, ἀποβασίεν τε ποιησάμενος, τῶ γῆν ἐλιηακτί,

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ἐπιμαχάται τὰ ἐμπιπόμενα αὐτῶν, ἵνα ἔχη φόβον. καὶ
κώμασ' ἐμπιπράς τὰς ἐμπιπύσας, κατ' ὀλίγον τε προῶν,
ἐπίσημι κτιστῶντι ἐνθ' ἡν ὁ μέγας βασιλεὺς δόταβανος. προ-
αυσούσθ' δὲ εἰ ῥωμαῖοι ἀπαρσικανάσαις τοῖς βαρβάραις,
πάντα τε ἵνα ἐμπιπόμενα ἐφάνον, καὶ διήρασαν τὰ ἐν τῷ
πόλει. πάντας τε παῖδας, καὶ γυναῖκες ἀχμαλώτους ἔλα-
βον. φυγόντος δὲ τοῦ βασιλέως σὺ δλίγοις ἰππέσσι, τοὺς τε
θισαυρὸς τῶν χιματῶν αὐτῶ ἀρούσι, καὶ πάντα ἵνα κώμασ'.
καὶ κειμήλια ἀρπάσαντες, ἐπανίσταν. οὐτὸς δὲ σιβήρος
τύχη μάλλον, ἢ γυναικὶ κατὰ κερθικῶν νίκη κινδουμνο-
τούτων δὲ αὐτῶ δ' ἐξίως, καὶ ἕτερ' ἅπαν ἀχλὴν προχωρισάν-
ται, ἐπέσει τῆ τε συγκλήτῃ, καὶ τῷ δήμῳ. τὰς τε πράξεις
μεγαλιωρῶν, τὰς μάχας τε, καὶ τὰς νίκας, δημοσίαις ἀνέθηκε
γραφαῖς. ἢ δὲ σύγκλητος, πάσας τε τιμὰς ἐψήφισατο αὐτῷ,
καὶ προσηγορίαν ἀπὸ τῶν ἰθύνων τῶν κειρωμένων. κατόρ-
θώσας δὲ τὰς κατὰ πῶν ἀνατολῆν ὁ σιβήρος, εἰς πῶν ῥώμην
ἠπειροῦ, ἄγων καὶ τὸς πικρίας, εἰς ἡλικίαν ἐφύβων ἡδὲ τε-
λοῦσας ἀνήσας δὲ πῶν δόσι προίαν, τὰ τε ἐν τοῖς ἔθνεσι διοί-
κῆσας, ὡς ἐκείσ' ἀπ' ἑτέρῃ χρεώδεις, τὰ τε ἐν μυσταῖς, καὶ πᾶσι
σραφίεθ' ἐπελθὼν γινυρόρος ὑπὸ τοῦ ῥωμαίων δήμου, με-
τὰ μεγαλῆς ἀστυμίας τε, καὶ θρησκείας ὑπεδέχθη. σοφίας
τε, καὶ ἑορτῶν, θείας τε καὶ παννυγίρης τῷ δήμῳ παρέχε. νομίας
τε μεγαλοφρονίας ἐπίδει, καὶ θείας τιμῆσας ἐπιμύνης, ἐπὶ
ἐκ δλίγων ἐν τῷ ῥώμῃ θείεσι, δικάζων τε σωεχῶς, καὶ τὰ
πολιτικῆς διοικῶν, τὰς τε ἑτέρας παιδῶν, καὶ σωφρονίζων, οἱ δὲ,
ἡδὲ μεράκια ἦσαν, ὑπὸ τῆς ἐν ῥώμῃ βυρῆς, καὶ διαίτης, τῆς
τε πρὶ τὰ θεάματα ὑπὲρ βαλλούσης σωφίας, ἡνιοχέας τε, καὶ
δραχέσας τὰ ἡδὲ διεθρόντο. πρὸς τε ἀμύλην ἐπιστάζον δι-
ἀδελφοί, τὰ πρῶτα καὶ ὑπὸ παιδαριώδους φιλονεικίας, δι' ἄρ-
τύγων μάχας, καὶ ἀπειρῶτων συμβολῶν, πάσας τε παῖδων

BIBLION.

ἀμύλοις ἐρίζοντες. ὅτε πρὶ τὰ θεάματα αὐτῶν ἢ τὰ ἀκρομα-
τα σωφίᾳ, φιλονεικῶς ἐκείσ' ἐμρίξίτο. καὶ ἐδενὶ ὁ μρότε-
ροῖο μοίωσ' ἠρέσκοντο, ἀπὸ πάντ' ἢ τῷ ἑτέρῳ φίλον, τῷ ἄλλῳ
ἢ χθρόν ἢν. σωφίρων δὲ αὐτὰς ἐκτέραθεν, οἵτε κολακῆς, καὶ οἱ
θράποντες, πρὸς τὸ ἡδὲ τῷ ἡλικίᾳ κολακῶντες, καὶ ἀνέθε-
κοντες. οἱ δὲ σιβήρος ταῦτα πικθανθ' ὄλιος, σωφίρειν τε, καὶ
σωφρονίρειν τὰ πρῶτα ἐπεράτο. τὸν δὲ πρὸς βύτερον, ὃ γνή-
σιον καὶ ἵνα ὄνομα Βασιανὸς, πρὶν εἰς τὸν βασιλείου οἶκον
παρελθεῖν, ὅτι δὲ πῶν τῆς ἀρχῆς, τιμὴν αὐτῷ χίσε σιβήρος,
ἀντωνίων ἀνόμασι, Μάρκῳ θιλύσας αὐτὸν προσηγορίαν φε-
ρειν. ἢ ἀπὸ τε αὐτῶν γυναῖκες, γάμῳ σωφρονίσαι θέλων. ἢ δὲ
ἐκείνι θυγάτρ' ἢ ἐπαρχοντος ἢ σραφίεθ' ὄλιος. Πλαυτιανὸς ἢ
ἢν ὄνομα αὐτῶ. τὸν τὰ καὶ πρῶτα τῷ ἡλικίᾳ, ἀπὸ τῆς τινος
αὐτῶν, καὶ περυσθ' ἀθῶναι ἔλεγον, ἀνοῦται ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ πολλοῖς
ἀμαρτημασιν. ὅντα ἢ πρὸς τὴν αὐτῶν, λίβυς ἢ καὶ κείνος ἢν, ὡς
μὲν τινες ἔλεγον, πρὸς γένος αὐτῶ ὑπαρχοντα. ὡς δὲ ἑτεροι
διέβαλλον, ἀμαρῶσθ' τῷ ἡλικίᾳ γινόμενον παιδικῶ. πλὴν
αὐτῶ σιβήρος ἐκ μικρῆς, καὶ ἀπὸ τῆς τύχης, εἰς μεγάλην προή-
γαγεν ἐξουσίαν. πᾶσ' τε ὑπὲρ βαλλόντι, ἐκδομῆσας, ἢ ἀναρ-
μῆτων χαριζόμενος τὰς ὑφ' αὐτῶν, ἢ δὲ ἑτέρον, ἀπὸ ἢ μρίσας-
νος πρὸς αὐτῶ πῶν ἀρχῆν, ἢ πρὸς ἐκείνος ἀποχωρῶντος, ὅτε ὡμο-
πτος, ὅτε βίβας ἐν πᾶσιν οἵσι ἑπράπειν, ἀπειχέτο, φοβερώτε-
ρος τῶν πῶποτε ἀρχόντων γινόμενος. τῆς πῶν θυγατέρα δὲ
σιβήρος ζῶσας τῷ ἡδὲ τὸν οἶκον ἠγώσεν. οἱ δὲ Ἀντωνίους, οὐ
πάνυ τι ἡδόμενος τῷ γάμῳ ἀνάγκη δὲ μάλλον, ἢ προαιρέσει
σωφίαν γένος, ἀπεχθῶς αὐτῶ πρὸς πῶν κόρην δίδικετο, καὶ
πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶ, ὡς μῆτε ἀντῆς, μῆτε ἐστῶσ' κωνωνεῖν,
μυσάθειθα τε πῶν κόρην. ἀπὸ τῆς τε ἐκείσ' ἀποκτενεῖν καὶ
αὐτῶν, καὶ τὸν πατέρα, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἐγκαθῆσ' γένεται μό-
νος. ταῦτα δὲ ἢ κέρη ἐκείσ' ἀπὸ γέλλε τῷ πατρί. καὶ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ἡ γὰρ μου τὸ μῖσος διηγουμένη, παράξινεν αὐτῶν, ὃ δὲ Πλαυ-
 τιάδος, ὁρῶν ἅν κινῶ Σιβήρον πρεσβύτην τε ἡδὴ, καὶ σωε-
 λῶς ὑπὸ νόσου ἐποχλοῦμαι, ἅν δὲ Αντωνίνον ἐμβριθῶ, καὶ
 θρασυῶ γενίαν δεδώς τε αὐτὸ τὰς ἀπειλὰς, ὁκῶσά τι μάλ-
 λον φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἠθέλησιν. ἔτι τε αὐτῶν καὶ
 πλάτῃν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπέθοντα. κλυ-
 του τε πριβαλῆ, ἢ μὴ πρότερον τινι ἰδιωτῶντι ἐγένετο.
 στρατιωτῶν τε θραπέται, τιμὰς τε, αἰ παρὰ τῶν ὀρχομένων.
 ἤμα τε ἢ προῆξ. ἢ μάλιστα γὰρ τῆν τε πλατύσημον ἐδῶκα,
 ἔν τε τοῖς δαυτέροις ὑπατεύσασιν ἐτίτακτο. παρηώρησά τε
 αὐτῶ ξίφος, καὶ παρὸς ἀξίωματος ἤμα ἔφρε μόνος. προῖων
 ἰσοβροδῆν ὡς μὴ τῆν παροισίαι ἀμὰ ἢ, τοῦ ὑπατωμέ-
 νους ἀνατρέφειν. οἷτε πριόδοτῶ αὐτῶ, ἐκέρυθηον μινίνα πα-
 ρεπίαι μὴ δ' εἰς αὐτῶν βλέπειν, ἀμὰ προσέρεσθαι, καὶ κῆτο
 βλέπειν. οἷτε πρ καὶ ὁ σερβῆρος ἀγγελομένοις, οὐ πάνυ τι ἠρό-
 σικτο, καὶ ἀπεχθὴς ἡδὴ, καὶ βαρὺς κῆνέω ἐγένετο, ὡς κα-
 ρικεῖν τ να αὐτῶ τῆς ἐξουσίας τῶν σιβήρον, καὶ πέσαι κω-
 λῶν τ ὑπὲρ βάλλον τ ἄλαζονείας. ἃ δὴ μὴ φέρων ὁ Πλαυ-
 τιάδος, ἐρήμισεν ἐπιβουλεύσας τῆ ὀρχῆ. καὶ μιχαῖται
 τοιάδε. Σατορίνος ἦν εἰς τῶν ὑπ' αὐτῶ χιλιάρχων. ὁτος
 ὑπὲρ βυλλοῦτος ἦν Πλαυτιανὸν ἐθράπευε. καὶ πάντων ἢ τῶτο
 ποιούτων ἐκένος δὲ κλειόν θρησκείας ἠνεώτω αὐτῶν. τῶτο
 πιστότατον ἠγούμηνος, καὶ μόνον οἶον τε φυλάξει, καὶ πλη-
 ρῶσαι ἀπορήτους ἐντολὰς, πρὶ δὲ ἑλιν μεταπεμφάμενος,
 πάντων ἀνακλιχωρικιδων, ναῦ σοι καιροῖς ἐπι τέλος γενναῖον
 ἐπιθέιναι αὐτοῖς τε, καὶ ὑπηρεσίᾳ, ἢν πρὸς με ἐπεδείξω.
 ἐμοί τε ἀμειψασθῆαι σε κατ' ἀξίαν, καὶ πῶν προσήκουσαν χά-
 ριν ἀποδοῶμαι. πρὸν, ται δ' εἰ σοι αἰρέσις ἢ τῶ εἶναι, ὅπρ ἐμὴ
 ναῦ ὀρῶς ὄντα, καὶ τῆν δὲ πῶν ἐξουσίαν παραλαβῆν διαδε-
 ξάμεν ἢ με, ἢ τιθέναι αὐτίκῃ, ἀπειθείας ὑποχόρτα τιμῶν
 ρίαν. μὴ

ΒΙΒΛΙΟΝ. 7.

ρίαν. μὴ δ' εἰ τὸ ἔργον τὸ μέγθος ἐκλυπῆτο, μὴ δὲ τὸ βασι-
 σιλικῶν ὄνομα παραπέτο. εἰσεῖναι τε γὰρ μὴ χι τὸ δωματίον,
 ἴνα ἀναπαύονται, δυνάσαι μόνος αὐτε πῶν τυκτβικῶν φον-
 ρῶν ἐκ πριόδου ἐκτεχέρισμένος. ὅτι δ' αἰ μίλλοις πρῶ-
 τειν, λανθάνων, ἀκωλύτως δὲ τέλος ἔξεις, ἐπεὶ μὴτ' ἐμὲ ἔτι
 τοιαῦτα κελῶναι προσδέξῃ, μὴ τε σὲ ὑπακούσαι. ἀνελθε δὴ
 εἰς πῶν βασιλῆον αὐλήν, καὶ ὡς τινος ἀγγελίας ἐπειρούσας,
 καὶ ἀπορήτους παρ' ἐμοῦ φέρων ἐπεισελθὼν αὐτοῖς, ἀποκτε-
 νειν ἀνὴρ δὲ γενναῖος γινού, ἰσθῶς κατ' ἔργασάμεις πρεσβύ-
 τη τε καὶ παιδάριον. μεταχῶν γὰρ τὸ μέρος τῶν κινδύων,
 καὶ μινδῆξ καὶ τῶν μινδῆξ τῶν κατορθώσεως τιμῶν. Ταῦτα
 ἀκούσας ὁ χιλιάρχης, ἐξελθὼν ἰδὼν πῶν φυλῆν οὐκ ἔτα-
 ράχθη δὲ πῶν γινόμεν. αἰ αἰτῆρ οὐκ ἔξω φοιτῶν καθεστῶς,
 καὶ γὰρ ἦν τῶ γένει σῦρος, δριμύτβι δ' ὡς πρὸς τὰς ἐπιτοίαις οἰ-
 ὑπὸ πῶν ἀταλῆν ἄνθρωποι, ἅν θυμὸν ὀρῶν ἐπιθωσιῶντα τῶ
 κελῶντος, καὶ πῶν ἐξουσίαν εἰδῶς, οὐκ ἀντίπει, ὡς μὴ
 παρ' αὐτῶ κολαθεῖν. προσποισάμενος δὲ ἀντιτά, καὶ ἄσπα-
 σα ἀκούειν, προσκωῖσας τε ἡδὴ βασιλῆα, γραμματεῖον
 ἦτοσε τῶ φένου φέρων τὰς ἐντολὰς. ἴθος γὰρ τῶτο τυραννικόν
 εἰ τινα ἐκπέμποιεν ἐπὶ φόνου ἀκρίτον, ἐπιλλεσθαι τῶτο δια-
 γραμμάτων, ἴνα μὴ γινόμενον, ἢ ἀκτασθῆμαντον. ὁ δὲ
 Πλαυτιανὸς, τυφλώπων τῆ ἐπιθυμίας, εἰδῶσιν αὐτῶ τὸ γραμ-
 ματεῖον, καὶ ἐκπέμπει ἐπὶ τῶ φόνου, ἐπιταλάμεις, ἐκπῶ μ-
 φοτέρους διαχρήσται, πρὶν διαβῆτον γενεῖσαι τὸ πραχθῆν,
 πέμψαι τοὺς κελῶσοντας αὐτῶν, ἴνα ὀρθῶ πῶν ἐν τοῖς βα-
 σιλείοις, ἢ ἀκουσῆ πῶν βασιλείαν παραλαβῶν. ἐπὶ ταύταις
 δὴ τὰς σωθῆναις ἀνελθὼν ὁ χιλιάρχης, εἰσῆλθε ἰδὼν δια-
 πάσης τῆς βασιλικῆς οἰκίας κατὰ τὸ ἔθος ἀκωλύτως. εἰδῶς
 δὲ ἀδωκτόν ὄν δύο διαχειρίσθαι βασιλείας, καὶ ταῦτα ἐν
 διαφοραῖς οἰκίαις διαχοῖβοντας, ἐπιστῆ τῶ δωματίῳ τῶ σέ-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

βίβρου κελύσας τους τῆ βασιλικῆς θαλάμης φύλακας κείω-
 σιν εἰσαχθῆναι εἰς αὐτὸν, ὡς δὴ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶ τινὰ
 ἀγγέλλων· οἱ δὲ, δηλώσαντες τῷ Σεβήρῳ, καὶ μελίσσαντο·
 αὐτὸς τῆ χιλιάρχου εἰσήγαγον· ὁ δὲ, εἰσελθὼν, ἦν σοὶ εἶρη
 ὡς εἶπατα, ὡς καὶ ὁ πέμψασάντα, φρονεῖ, καὶ δήμεος· ὡς
 δ' αὐτὸς ἀρχομαί τε, καὶ βούλομαι, σωτήρι τε, καὶ ἀρχέπης.
 Πλαυτιανὸς γὰρ ἐπιβουλεύων τῷ δόχῳ, ἐπέταλα πρὸς φίλον
 σοῦ τε καὶ τῆ παιδοῦ· καὶ τὸ τοῦ λόγους μόνον, ἀλλὰ καὶ γραμ-
 μασι· καὶ μαρτυρεῖ τὴ γραμματεῖον· ἐγὼ δὲ ὑπεχόμενον μὲν,
 ὅπως μὴ ἐμοῦ τὸ ἔργον καταρτισαμένου, ἀλλὰ ἐχρησθῆ-
 σοὶ δὲ ταῦτα δηλώσων ἦν, ὡς ἂν μὴ λάβῃ τὰ τοιαῦτα
 τοιαῦτά τινὰ λέγοντος αὐτὸ, καὶ διακρύβοντος, οὐκ ἀθέως
 ὁ Σεβήρος ἐπίσταται· ἀλλ' ἄτε πολὺ ἔχων ἐν τοῖς εἰρηνοῖς
 τὸ Πλαυτιανοῦ φίλον, συσηκῆν τινὰ, καὶ σκηνῶν τὴ πρῶ-
 γμα ὑπόπαιον· ἠγείτο τε τὸν ἕδον αὐτὸ ἔχει τῷ Πλαυτι-
 ανοῦ, καὶ μίσει τῆς ἐκείνου θυγατρὸς, ἀρνητικῆς τινὰ τέχην
 κατ' αὐτὸ, καὶ διαβολῆν θανατηφόρον· μετακατεμάχουτος
 δὲ τὸν ἕδον, ἠγείτο, ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα κατὰ ἀν-
 θρωπίνου, καὶ οἰκείου· ὁ δὲ Αντωνίνος, τὰ μὲν πρῶτα, ἀπέ-
 μινυτο, μὴ δ' εἰδέσθαι φάσκων τὰ λεγόμενα, ἐνεχόμενον δὲ τῷ
 χιλιάρχου, καὶ τὸ γραμματεῖον δεινιώτος, περιθάρσασθε
 τε αὐτὸν, καὶ πρῶτον εἰς τοὺς ἱερέους ὁ Αντωνίνος, ὁ δὲ
 χιλιάρχης ὄρων ὅς ὅσον ἦκει κινδύνου, δεδιώς τε πῶν πρὸς
 τὸν Πλαυτιανὸν τῷ Σεβήρῳ ἄνοιαν, ἐπίστατος ὡς εἰ λάβοι
 ἢ ἐπιβουλή, καὶ μὴ ἐλεγχθεῖν, ὁλεθρὸς αὐτῷ ὡς ἄ τυχῶν
 ἐπὶ ἥρπται, καὶ τίνα ἔρη ὡς εἶπατα, ἔλεγχον μετ' ἑνα βου-
 ληθεῖ, ἢ ποῖαν ἀποδείξειν φανερωτέραν; ἐπέγραφε γὰρ δὴ μοι
 εἶρη, προελθόντι τῶν βασιλέων, δ' ἄ τις τῶν ἐμοὶ πιστῶν δη-
 λῶσαι ὅτι δὴ τὸ ἔργον κατεργασαί· ὁ δὲ, ἀγείρεται πιστῶσα,
 καὶ οἰόμενος ἔρημα τὰ βασιλεία καταλήψεται, ὅταν δὲ ἀρ-
 κηται,

ΒΙΒΛΙΟΝ.

κηται, ὑμέτερον ἦδη ἔργον ἀρεῖν πῶν ἀνέβαιναι· ἡσυχίαν δὲ
 εἶναι πολλὴν ἀνά τὰ βασιλεία μελίσσατε, ὅπως τὸ πραπίθε-
 τον μὴ προσηύδῃ ἀναστῆναι· ταῦτα εἰπὼν, ἐπέλαττα τινι
 τῶν πιστοτάτων αὐτῷ ἀγγέλλει Πλαυτιανῷ ἠμὲν πῆτα χι-
 σην· κείθεα γὰρ ἀμφοτέρους τοὺς βασιλείας· καὶ εἶναι αὐτὸν
 ἄνδρον, εἶναι πρὶν ἐκπυστα τῷ δήμεω γινέσθαι, ὡς ἂν τ' ἀμροπό-
 λως κατελημμένης καὶ τῆς βασιλείας ἰσχυμένης, ἐκόν-
 τας τε καὶ ἀκόντας πάντες ὑπακούον, οὐκ ἐσομένη βασιλεία,
 οἷον ἦδη ὅτι· τοῖς πιστῶσα ὁ Πλαυτιανὸς ἦδη πρὶ δὲ δει-
 λην ἐσπείραν ἄρθεῖ τῆς ἐλπίσι, θάρρα καὶ ἀμπερύντα τῆ
 τῶ σώματος ἀσφαλείας χάριν· κρύψασ δὲ αὐτὸν τῆ λοιπῆ
 εἰδήσει, ἐπίβας ὁ χήματος ἀειδιώσης εἰς τὰ βασιλεία κητέ-
 γητο, ὁλίγων αὐτὸν κατακεκρότων, οἱ παρῆσαν, οἰόμενοι κε-
 κληθεῖαι ὑπὸ τῶν βασιλέων διά τινὰ ἐπέξαιτα· ὡς δὲ ἐ-
 πέσει τῆ βασιλείῳ αὐτῷ ἀνωλύτως τε εἰσῆλθεν, ἀννοουμένων τὸ
 πραπίθεμον τῶν φυλάκων ὑπαντώμενος δ' ὁ χιλιάρχος, εἰ-
 φροῶν τε, προεἶπεν αὐτοκράτορα· καὶ δὴ ἔπειν σωήθως λαβὸ-
 μένος τῆς χειρὸς, εἰς τὸ σώματιον εἰσήγαγεν, ἵνα ἔφασκεν
 ἐρίσθαι τὰ τῶν βασιλέων σώματα· ἦδη δὲ παρισυναίκε
 ὁ Σεβήρος νεκρῶσ τῶν πρὶ αὐτὸν σώματοφυλάκων, οἱ
 συλλήφοντα αὐτὸν εἰσελθόντα· ὁ δὲ Πλαυτιανὸς ἐφ' ἔτε-
 ραι εἰσελθὼν ἐλπίσιν, ὄρεε τοὺς βασιλείας ἀμφοτέρους ἐρ-
 πῶτας· συλληφθεῖτε, κατέχετο· ἐκπαίεσθε τε τῷ πρῶ-
 γματι, ἐδέετο, καὶ ἐλιπέρει· ἀπελορητό τε πάντα σά-
 σκων λανθῆ εἶναι, καὶ συσηκῆν κατ' αὐτὸ, καὶ, δασμα
 ἐσοσάδα· πολλὰς δὲ τῶ καὶ Σεβήρου ὑπερβύοντος ἀβρε-
 σίας τε καὶ τινὰς, τῶ δὲ, πίστωί τε, καὶ ἀνοίας τῆς ἀνωθιν
 ὑπομνήμοντος, ἠρέμα πρὸς ὁ σεβήρος κητέγεται πεθῶ τῶν
 ὑπὸ τῷ Πλαυτιανῷ λεγόμενων, εἰς τε δὴ ὑπερῶν τῶ θώ-
 ρακος μέρος, κατὰ ἕνα χθεῖσος τῆς ἐπ' αὐτῷ εἰδήτος· ὅπρ.

Η ΡΩΔΙΑΝΟΥ

ιδών ὁ Αντωνίνος, νέος, θρασύς, θυμοειδής τε καὶ οὐσί μισῶν
τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πρὸς δύο ἔρη ταῦτα, τὴν ἀν' ἀποκρίνας
ἢ κείνους πρὸς βασιλείας ἑσώρας, μὴ κελύσαντας; ὁ δὲ εὐραξ
σοι, τὴν βουλήται, τίς γὰρ εἰς ἐστῆσιν, ἢ κῶμον, ὠπλισμένοι ἔρ-
χεται; καὶ ταῦτα εἰπὼν, κελύει τῷ χιλιάρχῳ, τοῖς τε περὶ-
σι πασσαμένοις τὰ ξίφη, φρονέσαι τὸν ἄνδρα, ὡς ὁ μολορου-
μίνως πλέμιον, οἱ δὲ, μὴ μελλήσαντες, κελύσαντι τῷ νέῳ
βασιλεῖ, κείθενται ἀναρωσί τε αὐτῶν καὶ τὸ σῶμα ῥήπουσιν
εἰς πῶν κωφρόρον, ὡς ἂν πᾶσι φανερὸν γένοιτο, καὶ ὑπὸ μισθῶ-
των ὑβριθεῖν. τοῦτ' ἔρη δὴ τῷ τέλει Πλαυτιανὸς ἐχρήσατο,
ἀπ' ὧν τε ζήσας πάντων ἐπιθυμία, καὶ χρησάμενος ἐν τῷ
τέλει ἀπλήρῳ ὑπηρεσίᾳ δὲ σεβήρος, τὸ κωλοποιῶν, ὑπάρ-
χοντας δύο τῶν στρατοπέδων κητέυσεν. αὐτὸς δὲ, τὰ πλείστα
τῶ βίου διετέριβεν ἐν τοῖς βασιλικαῖς προαξείοις, καὶ τοῖς πα-
ρακίοις τοῖς κωματανίαις χωρίοις, διεκίχων τε, καὶ τὰ πολιτικὰ
δικαιῶν ἀπάσι ἰδὲ ἠέλει τοῦς παῖδας τὴν ῥώμην διαλέπς χρη-
στῆς ἀπολαῶν, ἐπέπρ' αὐτῆς ἑώρα πρὶ τὰ θείματα ἑαπου-
δακτότα ἀπρεπέστερον, ἢ βασιλεύσιν ἠρμοζεν, ἢ τε πρὶ ἐκείνα
αουδῆ καὶ φιλονεμία, διάφορον ἔχουσα, καὶ ἀντίπαλον ἀεὶ
πῶν ῥώμην, τῶν ἀδελφῶν ἐτάραξε τὰς ψυχὰς ἐκασμακά τε
ἔριδος, καὶ ἔχθρας παρέχε. μάλιστα δὲ ὁ Αντωνίνος ἀφορι-
τοῖς ἂν ἀποσινασάμενος τὸν Πλαυτιανὸν ἤδειτο δὲ, καὶ ἐφο-
βέιτο τὸν πατέρα πρῶταί τε ἀνῆλσον, τῆ τε θυγατρὶ μὲν ἐκέ-
νου ζωακίη δὲ αὐτῶ, παντὶ ῥόπῳ θάνατον ἐμειχανάτο. ὁ δὲ
σεβήρος, αὐτὴν τε ἐκείνη, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, εἰς σικελίαν
ἐξέπεμψεν, αὐτάρ κη δούς πριουσίαν εἰς τὸ βιοῦ δαφιλῶς,
μεινσάμενος τὸν σεβαστῶν, καὶ γὰρ ἐκείνος τοῖς Αντωνίνῳ πα-
σι πολέμιον γένομίνον, ἄτος ἐχρήσατο. αὐτὸς δὲ ἐπειρῶτο
σωθῆναι ἀεὶ τῆς παῖδας εἰς φιλιαν, καὶ προηέπειν εἰς ὁμό-
ποιαν, καὶ συμφωτίαν μύθων τε ἄρχαίων, καὶ δοματῶν ὑπε-

μίμησεν

ΒΙΒΛΙΟΝ.

μίμησεν ἀεὶ, βασιλείων ἀδελφῶν συμφορῆς ἐκ πάσαις
δινούσας, θησαυρῶς τε, καὶ νέως, πάντα ἐδείκνυε χρημάτων
πλήρη, πλοῦτῶν τε καὶ δύναμιν ἐκ ἐσθίας ἔξωθεν ἐπιβυλῶ-
σαι, τασαύτης μὲν ὄσας οἰκοὶ πριουσίαν, ὡς ἀρξιδῶς, καὶ δα-
φιλῶς τοῖς στρατιώταις χορηγῶν, τῆς τε ἐν ῥώμῃ διανάμωσ
αὐτῆς τερομασιαθεῖσας, καὶ στρατοπέδου τοσούτου πρὸ τῆς
πέλειως ἰδρυθείτος, ὡς μηδεμίαν εἶναι διαμιν ἐξωθεν ἐχέ-
ρου, μὴ δ' ἀντίπαλον πλῆθος στρατῶ, μὴ τε μεγέθει σωμάτων,
μὴ τε χρημάτων περιουσίᾳ, πλὴν ὅδ' ὄρελος τούτων πάν-
των ἔλεγε, τασαζόντων πρὸς ἀλλήλους, ὅτε τὸ πολέμιον ἔνδον
ἔντος, ὁ μὲν δὴ τοιαῦτά τινα λέγων ἐκείνοτε, ποτὲ ῥῶν λιπα-
ρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήτων, σωφρονίζεν αὐτοὺς ἅμα, καὶ σωμά-
ρειν ἐπείρατο, οἷον ἔτι γε ἐκείθεντο ἀρνησάμενος δὲ, καὶ ἐπι-
δοσαν εἰς τὸ χεῖρον, ἄτε δὲ νεανίας σφριζόντας, καὶ ὑπὸ βια-
σιλικῆς ἐευσίας εἰς πάσας ἡδονῶν ἀρέξας ἀπλήτους ὄρω-
μίνους, ἐκείνοι τῶν πολιτικῶν ἀνθέλλων πρὸς αὐτοὺς, οὐ
μὲνον ὑπηρετοῦ μιναι τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν, καὶ τῆς περὶ
τὰ ἀέγιστα αουδαῖς, ἀλλὰ καὶ αἰεὶ ται παιδῶν ἐξαρτίοντες,
δι' οὗ ἀφρανῶσι τῶν ἐκασάμενον, λυπήσασαι δὲ τὸν ἀδελφόν.
ἠδὲ ζωακίη τε καὶ λαβῶν ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις ὁ σε-
βήρος, ἐκλόσεν. ἀχάλλωντι δὲ αὐτῶ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ βίῳ τῶ
παίδων, καὶ τῶ πρὶ τὰ θείματα ἀπρεπέ αουδῆ, ἐπιτελλῶ ὁ
τῆς βρετανίας ἡγούμενος, τασαζέει τῆς ἐκεί βαρβαρῶν φά-
σιων, καὶ καταπέχοντας πῶν χώρων, λείαν τε ἀπαρχαίην,
καὶ κρηβῆν τὰ πλείστα δεῖσθαι τοῖν χερῶν πλείονος πρὸς βου-
θραν τῶ ῥου, ἢ βασιλικῆς ἐπιδημίας. ὁ δὲ Σεβήρος ἀσμε-
τως ταῦτα ἀκούσας, φύσῃ μὲν, καὶ φιλεδέξας ἄλλο ὑπάρχων,
καὶ μετὰ τὰς ὑπὸ ἀνατολῆς, καὶ ἀρτηρηνίαν, καὶ προσηγο-
ρίαν, βουλόμενος καὶ ἐκ τὰ βρετανῶν ἐγείρει πρόστακα, ἔτι
δὲ καὶ τοὺς ἡοὺς ἀπαρχαίην τῆς ῥώμης θέλων, ὡς ἀν' ἐπέριον

Z. 111

εἰς στρατιωτικῶν βίῳ καὶ σώφρονι, ἀπαχθέντες τὰς ἐν ῥώμῃ
 πρῶτης καὶ διαίτης, ἐπαγγέλει πῶς εἰς πῶν βρετανῶν ἔξο-
 δον, πρεσβύτης τε ἦδη ὢν, καὶ ὑπὸ τῆς ἀσθενείας νόσου
 κέμων. ἀλλὰ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, ἔρωτο ὑπὲρ πάντα νεα-
 ρίαν. τὰ πλεῖστα γὰρ καὶ φερόμενος, τῆς δόξης πρίσ-
 εῖχετο. οὐδὲ πῶς ποτε ἐπὶ πολὺ μόνων ἀνεπαύετο. αἰύσας δὲ
 πῶν δόξῃν ἀμα τοῖς παισὶ, παντὸς κέρου, καὶ ἐλπίδος, θαῖπον
 ἦν ὡνεκὸν διαπλοῦσας. βρετανῶν ἐπέση. τοῖς τε παντα-
 χόθεν στρατιώταις ἀφροσας, καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγείρας,
 τὰ πρὸς ἦν πόλεμον παρεσκευάζετο. οἱ δὲ βρεταῖοι τῆς τῆ
 βασιλείῃς ἐκπαχθέντες αἰετὶ ἐπίσημια, διακίμν τε ἀν-
 σαντὸς καμπεύον ἐπ' αὐτοὺς ἀφροσάσαν. πρεσβείας ἔπεμ-
 πον, πρὶ τε εἰρήνης διαλέγοντο. ἀπολογεσά τε ἐβούλοιοτο
 πρὸς τὰ προηκρημένια δὲ Σεβῆρος διατροβῆς τε χόου
 ζήτων, ὡς ἂν μὴ πάλιν εἰς πῶν ῥώμην ἐπέροτο, ἵτι δὲ καὶ
 βουλόμενος προστίσασθαι πῶν κατὰ βρετανῶν νῆμιν τε,
 καὶ προσηγορίαν, τοὺς κἄν πρὸς βίς αὐτῶν ἀπράτους ἔπεμ-
 ψεν. οὐ πρότις δὲ τὰ πρὸς πῶν μάχην. μάστιγα δὲ γερύρας δια-
 λαμβάνην ἐπ' ἄστω τὰ ἐλώδη χωρία, ὡς ἂν ἐπ' ἀσφαλοῦς
 βάνοντὸς οἱ στρατιώται, ῥαδίως τε αὐτὰ διατρέχον, ἐπ' ἔδ-
 χουρὸν βήματα τοῖς ἄστω τὸς μάχοντο. τὰ δὲ πλεῖστα τῆς
 βρετανῶν χώρας ἐπικλυζόμενα τῆς ῥώμης σινοχῶν ἀμε-
 πώτισιν, ἐλώδη γίνετα. οἱ ἔθος τοῖς κἄν βαρβάρους ἐνὶ χε-
 ραί τε, καὶ διαθεῖν βρεχομένους μέχρ' εἰς ἔξοον. ζυμνοὶ γὰρ ὄν-
 τες τὰ πλεῖστα τὸ σώματος. τῆς ἰλῆος κατατρονοῦσι. οὐδὲ
 ἔδ' ἐσθῆτος ἴσασι χῆσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν λακέρσας, καὶ τοὺς
 προαχλοῦς, κοσμοῦσι σιδῆρα, καλλώπισμα τῶν, καὶ πλύ-
 του σύμβολοι νομίζοντες. ὡς πρὸ ἦν χρυσὸν οἱ λοιποὶ βάρ-
 βαροὶ. τὰ δὲ σώματα σίχονται γραφαῖς ποιήλων ζώων παν-
 τῶν εἰκόσι. ὄθεν οὐδ' ἀμνηστικαί. ἵνα μὴ σιέπω-

σι τῆ σώματος τὰς γραφάς. εἰσὶ δὲ μαχίμωτατοῖτε, καὶ
 ποιικώτατοι, ἀσπίδα μένιν πῆν πριβεβλημένοι, καὶ δὲ-
 ρυ. εἶφος δὲ παρηρημένοι, ζυμνοῦ σώματος. θάρακος
 δὲ, ἢ κράους, οὐδ' ἴσασι χῆσιν, ἐμπόδιον νομίζοντες
 πρὸς πῶν δόξον τῆς ἐλῶν. ἐξ ὧν τῆ ἀναθυμιάσας, καὶ
 παχυτῆτος, ὃ κατ' ἐκείνην πῶν χῶραν ἀῆρ, ῥορώδης ἀεί-
 φάιεται. πρὸς δὲ ταῦτα. ἤρτυεν δὲ Σεβῆρος, ὅσα σινοί-
 σεν ἔμελλε τῶ ῥωμαίων στρατῶ, λυτήσεν δὲ καὶ ἐμπαδῆν
 πῶν τῶν βαρβάρων ὄρμην. ὡς δὲ αὐτάρκως ὤρεν αὐτῶν τὰ
 πρὸς ἦν πόλεμον ἀπρεπίθαι, ἦν μὲν νῆγρον τῶν ἦων ἦν
 Ἰγίαν κελουδῶνον, κατὰ κίτων ἐν τῶ ὑπὸ ῥωμαίου ἔδειν δι-
 κῆσοντά τε, καὶ τὰ λοιπὰ διοικησόντα πολιτικῆς τῆς ὄρχης,
 δουδ' αὐτῶ σινοίλους τῶν Φίλων τοὺς πρεσβυτέρους, ἦν δὲ
 Ἀγνυῖνεν παραλαβῶν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ὑπήγετο. ὑπρ-
 βάντος δὲ τὰ στρατῶ τὰ προβεβλημένα ῥώματα τε, καὶ χῶ-
 ματα τῆς ῥωμαίων ὄρχης, συμβολαῖ, καὶ ἀεροβολισμοὶ
 πολλοὶς ἐγένετο, προκάτε τῶν βαρβάρων. ἀλλὰ τοῖς μὲν,
 ῥαδία ἦν ἡ φυγῆ, καὶ διεκλάνθανον. εἰ τε οὐ μῖος, καὶ ἔλεσι, καὶ
 τῆ τῶν χωρίων γνώσει, ἀπρ πάντα ῥωμαίους ὄντα ὑκατῆς.
 πλεῖστα παρέχε τῶ πολέμῳ πῶν διατροβῆν. ἦν δὲ Σεβῆ-
 ρον ζηροῦν ὄντα, ἦδη νόσος ἐπιμνηστέρα καταλαμβάνεν.
 ὄθεν αὐτὸς μὲν, ἠεκαζήετο μένεν οἶκοι. ἦν δὲ Ἀγνυῖνεν
 ἐπ' ἔρατο ἐπιμνην διοικησόντα τὰ στρατιωτικῆ. ὃ δὲ Ἀγ-
 ταιῖνος, τῶν κἄν πρὸς τοὺς βαρβάρους, μνηρῶς ἐρρόντιζεν,
 ἐπ' ἔρατο ὄντι, ἔθαι τὰ στρατῶματα. ἦν πάντας ἀνεπέθει εἰς
 αὐτὸν βλέπειν μόνον. ἔμναστέ παντὶ πρόσωπῳ τῆς μοναρχί-
 αν, διαβῶλλον ἦν ἀδελφόν. ὃ δὲ πατῆρ ἐπιπῶν νοσῶν, καὶ
 πρὸς ἦν θάλασσαν βραδύων, ἐπαχῆς αὐτῶ, καὶ ὄχληρος
 ἔρανετο. ἀνεπέθει τε ἰατροῦς, καὶ ὑληρέτας κενουρῶν-
 σάτι πρὸ πῶν ὄρχησις τὰ γέροντος, ὡς ἂν τῆρον αὐτῶ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

επαλασσει. πλην αμα μολις πτε Σεβηρος αυτη η πλεισαν
διασφραξει, αντιπαυστο τω βιου, ενδοξοτατα βιωσασ οσον
προς τα πολιμικη των πωποτε βασιλιων. ουτε γαρ εμυ-
λια κστ η χηρων, ουτε ξινα κστα βαρβαρων, τοσαυτα τις
πρω αωτς ηγερε βωπια. βασιλιασασ δε ο ιτακαδικη ετι-
σιν επι πμοι νεκνιαισ διαδοχοις, αντιπαυστο, χημα-
τα τε αωτοις κσταλιτων οσα μηδεις πωποτε, κστ δωκαμιν
σρατιωτων ανανταγωνισον. ο δε Αντωνιος, τω παρδσ απ-
θανοντος, λαβωιδιος εξουσιασ, αωτουσ αν εστασ παντασ
φοροσιν ηρξατο. τουσ τε ιαφουδσ ανελων, οι μη υπηκου-
σαν αωτω, κελωσαντι κσκουρησαι, κστ την θανατον επει-
ξαι τω γεροντος, τουσ τε φροφεισ αωτς κστ τω αδελφου, επειδη
προσκειντο λιπαρωαωτθσ αωτην υπερ ομοιοσασ, ουδεια δε
ετασσι πρινην εσθαι των εντιμη γινομετων, η θραπεια τω γε-
ροντος, ιδιαι τε δωροις, κστ μεγαλαισ υποχεισισι τουσ των
σρατοπεδων ηγνμενυσ εθεράπκων, οπωσ αναπεισσαν την σρα-
την αποδεδεξαι μόνον αωτοκράτορα. κστ πασαν μηχανην κστ
τα τω αδελφου εζητη. ου μνην επηθε η σρατιωτικη. μι-
μημνημοι δε τω Σεβηρου, κστ οτι αμροτερουσ ισουσ δεη εν
παδων παραθρησειαν, ισων αωτοισ υποκεισιν, κστ ονοιασ
πρεφχογτο. ο δε Αντωνιος, επει μη προειχωρη αωτω τα των
σρατοπεδων, σπεισάμοιοσ προς τουσ βαρβαρουσ, δουσ τε
ειρήνην, τα τε πισα λαβων, εσηγ τε ησ βαρβαρων. προς τα
την αδελφον ηδη, κστ πτω μητερα ηπειγτο. ωσ δε κστα η
αωτη ελθοντο, σωαζην αωτουσ η μητηρ επηρατο, κστ οι εν
αξιωσει οντθσ, κστ σωαδροιοι παρρωοι φιλοιο. ο δε Αντωνιος
παντων αωτω προς α εβουλετο εναντιου μινων, ανακη μάλ-
λον, η γωμη, υσ ομνιοιαν, κστ φιλιην επιπκασον μάλλον, η
αλιθη, πρινηγτο. ουτω δε τα ησ βασιλειασ αμροτεροι
διοικοαωτθσ εν ομοτιμη ορχη, απερα ησ βρετανιασ η-

θίλησασ.

ΒΙΒΛΙΟΝ

θίλησασ. εις τε πτω ρωμην ηπειγοντο, κωρμιζοντθσ τα η παρδσ
δειχασα. η σωματιον πυρι παραδοντθσ, την τε νδην σω
δρωμασιν εις κελπην αλαβασρου εν μβαλοντθσ, απειομιζον
εις πτω ρωμην, εις τα βασιλεια αλοθοσδμοιοι, ιβω μηματα.
αωτοι δε την σρατην αναλαβοντθσ, νικηροιοι δεη κστα βρε-
τανων εις πτω αντικειμενην γαλλιαν διαβαγντθσ, την ωμαγον
αφικοντο, οπωσ κωσ δεη Σεβηρος την βιουσ ματηλλαξε, κστ οι
πωδωσ αωτω πτω ορχην διεδεδξαντο, εν τω βιβλιω τουτω δε-
δηλωται.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗ ΜΕΤΑ
ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙ-
ΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Α μω δεη προχθβητα Σεβηρω βα-
σιλιασσαντι οκτωκαδικη ετισιν, εν
τω προ τωτου βιβλιω δεδηλωται. οι
δ ηγεισ αωτς ηδη νιατια, αμα τη
μωρι εις πτω ρωμην ηπειγοντο, ηδη
αωσ κστα η οδον σκωσιζοντθσ προς
αμηλουσ. ουτε γαρ κστα γωαισ τασ

αωταισ εχρωντο, ουτε σκωσιζοντο ενμηλοιο. πτω δε η υποπρον
εν απασιν, εδωσ μασι τε, κστ πομασι, μητισ αωτων προλα-
βων, κστ λαβων, η τινασ αναπεισασ των υπορετων, διληπριω
ρησινται φαρμακω. ταυτη γωω, κστ πτω οδοιοριαν επι
μαλλον ηπρωσ, αδεστροιοι εκστροιοι κστροιοιοι προσδμοιων,
ει εν τη ρωμη γινογτο. κστ τα βασιλεια διλλαμοιοι, εν πλα-
τεια, κστ παλλω οιασ, κστ πασασ πολειασ μειζονι, κστ εαυτην
εκστροιοιοισ βουλοιοιοισ δε αφικοντο εις πτω ρωμην,

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ὁ τε δήμος αὐτῶν δαδνηροῶν ὑπεδέξατο, ἢ τε σύγκλητος
προσηγορεύσει. ἦτο αὐτοὶ δ' αὐτοὶ μὲν πῶν βραχίλων φέρον-
τος προῦραν, εἴ ποτε δ' εἰπὼν αὐτῆς, οἱ πῶν ἕκαστον ἀρχὴν
ἢ τε δὲ πρὸς κελὴν φέροντες, ἐνθα ἦν τὰ Σεβήρου λεί-
ψανα, οἱ τε προσηγορεύοντες τοῦ νέου αὐτοφάτορα πα-
ριόντες, καὶ πῶν κελῆν προσελεύοντο. ἐκείνην μὲν οὖν παρα-
πέμφαντες, καὶ προπομπάουσι αὐτῆς, ἀπεδέοντο ἐν τῷ
τεῷ, ἐνθα μέρκου τε, καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς βασιλέων ἰδὲ μή-
ματ' ἀείνυνται. ἐπιτέλεσαντες δὲ τὰς νεομισμῆνας ἰε-
ρουργίας ἐπὶ τῆς βασιλικῆς εἰσοδοῖς, ἀνῆλθον εἰς τὰ βα-
σίλεια, διελοῦσθαι δὲ αὐτὰ, ἐκτέρος ἦν, παραδράποντες τε
πάσας εἰσοδοῦς, εἴ τι τις ἔσχε λαμβάνουσαι μόναις δὲ τῆς
δημοσίαις, καὶ αὐταῖς ἀνάσσειν χρωμαίσοι φουροί, τε ἐπιση-
σαντες ἰδίῃ ἐκτέροις δὲ συνόντες, εἴ μὴ πρὸς ἀλλήλων ὄσον
δημοσίῃ, εἴ ποτε ἐβήθησαν. ἐπιτέλεσαν δὲ πρὸ ἀλάτων πῶν
εἰς τὸν πατέρα τιμῆν. Ἔθος γάρ ἔστι βωμάσις ἐνθεῖναι
βασιλέων τοὺς ἐπὶ διαδοχῆς πασι τελευτήσαντας, τὴν τε
τοιχάτην τελετῶν ἀποθνήσκοντες καλοῦσι. μιμνήσκοντες δὲ τι πῶν
θεοῖς ἑορτῆ, καὶ θρησκείῃ, κατὰ πάσαν πῶν πῶν δεινύται. ἢ
μὲν γὰρ σῶμα τὸ τελευτήσαντος, πρυτελεῖ κηδείᾳ κατὰ
θάπτουσι ἀνθρώπων νόμῳ. κηροῦ δὲ πλάσσαντες εἰκόνα
πάντα ὁμοίαν τῷ τελευτησθέντι, ἐπὶ μεγάλῃς ἐλεφαντι-
νῆς κλίνης εἰς ἕως ἀρθείσης, προτιθέουσιν ἐν τῇ τῶν βασι-
λέων εἰσοδῶν, χρυσοῦρας βρωμαῖς ἀπορρωγνύουσι. ἢ δ' εἰ-
κῶν ἐκείνη, ἐν χήματι νοσοῦστος πρόκειται ὡς χρωμαῖς τῆς δὲ
κλίνης ἐκτέρωθεν κθέλιονται ἐπιπέσον τῆς ἡμέρας, ἐν
καὶ τῷ λαῷ μέρει, πᾶσα ἡ σύγκλητος μελαίνας ἐνεστῆ-
σι χρωμαίσοι. ἐν δὲ τῷ δεξιῷ, γυναῖκες πάσαι, ὄσας ἀν-
θρώπων, ἢ πατέρων ἀξίωμα, τιμῆς ἐνδοῦ μετὰ δ' ἴω-
σιν. οὔτε δὲ χρυσοροῦσά τις αὐτῶν ἐράται, οὔτε πῶν

ΒΙΒΛΙΟΝ. δ.

ριδ' ἄρα τοῖς κόσμου μίμν, ἀλλὰ λιτὰς ἐσθῆτας λαχὼς ἀμ-
φινύμναι, χήμα παρεχουσι λυπουμένων. ἐπὶ μὲν οὖν
ἡ μῶν τὰ εἰρημῆνα ἐπιτελεῖται. ἰσθῶν τε εἰσόντες ἐκεί-
σοτε, προσίκοι τῇ κλίμῃ, καὶ δῆθεν ἐπισκεψάμενοι τὸν νομ-
σοῦντα, χαλεπότερον ἔχειν ἀπαγγέλλουσι ἐκείσοτε. ἐπὶ
δὲ δόξῃ τετιλαντινῆς, πῶν μὲν κλίμῃ ἀράμενοι, τὸ τε
ἐπικίου τάγματος ἀννέτατοι, καὶ τῆς συγκλήτου ἐπι-
λετικοὶ νεανίαι, κατὰ κομίλοισι διὰ τῆς ἰδῆς ὄσου, ἐκεί-
πῶν δὲ χημῶν ἀγορᾶν προτιθέουσιν, ἐνθα οἱ βωμάτων ἀρχῆ-
ναι ἀπομύννται. ἐκτέρωθεν δὲ, βάρβαρον τινα σύγκηται,
ἐν κλίμῃκος χήματι. καὶ ἐπὶ καὶ ἑστέρω μέρους τῶν
ἀνεστῶτων, καὶ ἀπαρτίδων, χοροὶ ἐπὶ κημῶν. ἐν δὲ
τῷ ἀπτικεμῶν, γυναῖκων τῶν ἐν ἐξιάσει εἶναι δοκουσῶν.
φουροὶ δὲ ἐκτέροι, ὕμνους τε, καὶ παιᾶνας εἰς τὸν τι-
λαντινῶν, σεμνῶν μέλει, καὶ θρηνώδῃ ἐρρωμισμένους.
μετὰ δὲ τῶν βασιλέων πῶν κλίμῃ, φέρουσιν ἔξω τῆς
πέλιως, εἴ τὸ κελούμιον ἀρεῶς πρὸς ἐνθα κατὰ σκόπῃ-
ται ἐν τῷ πλατυτάτῳ τῷ πρὸς τὸν πῶν, τεράτων ἢ τι, καὶ
ἐσθῆταρον, ἄλλης καὶ ὕλης οὐδε μίας μετέχον, ἢ ἐμῶ-
ναι τε συμπήξῃς ἐύλων μετῶν, εἰς χήμα οἰκηματός.
πᾶν δὲ ἐκείνο, ἐνδοθεν καὶ φουράτων πεπληρωται. ἐξῶ-
θιν δὲ, χρυσοῦρας βρωμαῖς, ἐλεφαντινῆς τε ἀλάμμοι,
θραυαῖς τε ποιήλαις κησομῆται. οὔτε ἐκείνη δὲ ἕτερον,
χήματι μὲν, καὶ κόσμῳ, παραπήσιον μικρότερον ἐπι-
κῆται, πηλίδας ἔχον, καὶ ἑσθῆτας ἀνεκώχῃας. τρίτον τε,
καὶ τῆς τρίτον, ἀπὸ τῶν ὑποκειμένου μῆσιν, ὅς τε τελευταῖον
βραχυτάτον, πρᾶσιται, ἀπεικῆσαι τῆς ἀπὸ τῶν χήμα τῶ
κατὰ σκεῆσματος φουριτοῖς ἀπὸ τῶν λιμῶν ἐπικίμῃται,
νύκτωρ διὰ τὸ πυρὸς ὅς ἀσφαλεῖς διαχωρῆσαι τὰς ναῦς χηρα-
πῶν. φάρος δὲ αὐτῶν πολλοὶ καλοῦσι. ὅς δὲ τὸ οἰκημα

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ἄλλοτερον ἀνακομίσαντες ἅ κλήνην τιθείασιν δώματα τε,
καὶ θυμὰ μακρὰ πάντα ὅσα γὰ φέρει. εἴτε τιτες κερκοί, ἢ πόδα-
χυμοί τε συμβαλλόμενοι πρὸς αὐσφίαν ἀνακομίζονται, καὶ
σωρηδὸν χέονται. οὐτε γὰρ ἔθνος, οὐτε πόλις τις, οὐτε τῶν ἐν
ἀξίωσιν, ἢ τιμῆς ἔστιν, ἢ μὴ δῶρα τῶντα ὕστατα πάλαι φι-
λοτιμῶς ἢ τιμῆν τῆ βασιλείας. ἐπὶ δὲ μέγιστον χῶμα
δοθῆν τῶν δώματων, πᾶς τε ὁ ῥόπος πληρωθῆ, ἢ πασία πρὶ
τῆ κατασκευᾶσ μα ἐκείνο γίγνεται. πᾶν τε ἡ ἐπικινὸν τάγμα
πρὶθεὶ κνήμη μετὰ τιμος ἀταξίως, καὶ ἀνακυκλώσεις,
πυρρίχθω δρωμα, καὶ ῥυθμῶ. ἀρμακτά τε πρὶέρχεται ἡ μόσια
ἀταξία φέροντα τοὺς ἐφετώτας, ἢ μρισμίνους ἢ τὰς πρὶ
πρῦραν ἐφῶτας, προσωπέα δὲ πρὶκειμένους, εἰκόνας ἔ-
χοντα, ὅσοι ῥωμαίων ἐσθλῶς ἐσρατήησαν, ἢ ἐβασιλεύσαν.
τούτων δὲ σωτικῶν ἔβνταν λαβῶν λαμπάδα δὲ τῶ βασιλείαν
διαδεξάμενος, προσφέρει τῶ οὐκίματι. οἶτε λοιποί, παντα-
χόθεν πῦρ πρὶτιθείασιν. πάντα δὲ ῥῶτα ἀνάπεται αὐμαρῶς
ὑπὸ τῆ πυρὸς φρυγάνων τε πλῆθους, καὶ θυμιαμάτων ἐπι-
θέντος. ἐν δὲ τῆ τελευταίου, καὶ βραχυτάτου κατασκευᾶσ μα
τος, ὡς πρὸ ἀπὸ τινος ἐπάλειψι, ἀέρας ἀφίεται, σὺ τῶ πυρὶ
ἀελασθῶ ἰθὺς εἰς τὸ ἀέθρα. ὅς φέρειν ἀπὸ γῆς ἢ οὐρανὸν
πῶ τῆ βασιλείας. ἡ χλὴν πισανίται ὑπὸ ῥωμαίων, καὶ ἐξ ἐκεί-
νου μετὰ τῶν λοιπῶν θεῶν βρησινάηται. ταῶτην δὲ πῶ τιμῆν
ἐκθῶσαντες οἱ παῖδες ἢ τῆν πατέρα, ἐπανήθων εἰς τὰ βα-
σίλειαν. ἐξ ἐκείνου δὲ ἐσταίον πρὸς ἀμήλους. ἐμίσου τε
καὶ ἐπεβούλασιν. πάντα τε ἐπραπῆν ἐκτερος, πειρώμενος τῆν
ἀλλοθῶν ἀπροκινάσασθαι, εἰς αὐτῆν τε μόνον πρὶκαρῶν πῶ
τῶ χλὴν. ἐμβρίοντο δὲ καὶ πάντων ἀγνώμαι, ὅσοι ἐν ἀξίωσει,
ἢ τιμῆ τινι ἦσαν κατὰ πῶ πλείω. ἰδίᾳ γὰρ αὐτῶν ἐκτερος
ἐπέσσελλε τε λαυθάνων, καὶ ἠκειούτο, μὲγάλως ὑποχέσασθαι
πρὸς αὐτῆν ἀέλικων. καὶ τῆ πλείων μέρος, εἰς τῆν Γέταν

BIBLION. 47

ἔβλεπε. φαντασίαν γάρ τινα ἐπιχέας ἐπίδεικνυτο. μέ-
ριον τε, καὶ πρῶν ἐαυτῆν τοῖς προσίοσι παρέρχεν. ἐπιπῶμα-
μασί τε αουδαιότεροις ἐχῆτο, προσείδους τε τοὺς ἐπὶ
παίδειᾳ ἐπαινουμίτους, ἐαουδακῶς τε πρὶ παλαίστρων, καὶ
γυμνάσια ἐλασθῶρα χησῶς τε ὦν, ἢ φιλοάνθρωπος τοῖς σωῦσι,
φῆμυ, καὶ δέξῃ δόξῃ κλείου εἰς ἄνοιαν, καὶ φιλίαν προύχ-
λείτου δὲ Λατωῖοις ἐμβριθῶς τὰ πάντα, καὶ θυμοειδῶς ἔ-
πραπῆ. πῶ δὲ ἀλάων ἐαυτῆν τῶν προειρημένων, σρατιωτι-
κού τε, ἢ πρὶμικου ἐραστῆς εἶναι προσποιεῖτο ἐργῆ τε πάντα
τα πρῶτων, καὶ πρῶτων μᾶλλον ἢ πείθων φόβω, καὶ οὐκ αὐ-
γία, φίλους ἐκτάτο. ὡς πασιζόντας δὲ τοὺς ἀελλοῦς ἐν
ἀπαισι, οἷς ἐπραπῆν, μίχρη τῶν ἀτελευτάτων ἔργων, ἢ μὴ πρ
σωλῆν ἐπειρώτο. καὶ πρὶ ἐδοξεν αὐτοῖς ἴνα δὲ μὴ μίον-
τάς ἐν τῆ ῥώμῃ, ἀμήλοισ ἐπιβουλοῖσιν, νεύμασθαι πῶ δὲ χλὴν.
σωκαζῶντες δὲ τὰς παρῶν φίλους, τῆς τε μίρδς πα-
ρούσης, ἢ ξέου διακερῶνται τῆ βασιλείαν, ἐκ τὰ ἰθὺ ὑπὸ αὐρῶ-
την πάντα, ἔχεν τῆν Λατωῖον. πῶ δὲ ἀντικειμένῃν ἠπειπ-
ρον, ἀσίαν τε κελευμένῃν πᾶσαν, Γέτα παραδοθῆναι. οὐτα
γὰρ ἔλεγον καὶ θεῶς τινὶ προῖοι τὰς ἢ κείρους διηρῶσαι τῶ
προποντίδος ῥάματι. ἢ ῥισκι δὲ τῆν ἰθὺ Λατωῖον, ἐπὶ τῶ
βυζαντίῳ ἰδούσαι σραπῆσαν. τῆν δὲ Γέταν, ἐκ κελχιδῶς
τῆς βιδωίας, ὡς ἀντικείμενα ἀμήλοισ τὰ σραπῆσα, φρου-
ροῖ τε πῶ ἐκτέρου δὲ χλὴν, καὶ κηλοῖ τὰς διηρῶσαι. ἐσθ-
κει τε τῆς συνηκῆτου βουλῆς τοὺς μὲν ἀρωπαίους πάντα,
ἀπομείματα τοὺς δὲ ἐκείθιν, ἀπειθῆν σὺ τῶ Γέτα. τῆ τε
βασιλείᾳ τῆ αὐτῆ, αὐτῶρη ἴσθαι ὑποδοχῆν ὁ Γέτας ἔ-
λεγον, ἢ πῶ ἀντιόχων, ἢ πῶ ἀλεξάνδρων, οὐ πῶ τῆς ῥώ-
μης ὡς ἔστο μετῶς ἀπολεπούσασ. τῶν δὲ ὑπὸ μισημβρίῳ
ἔθων, μαυρουσίους ἰθὺ, καὶ νομάσας, λιβύς τε τὰ παρα-
κάμα, Λατωῖῳ παραδοθῆναι. τὰ ἢ ἐπέμεινα, μίχρη ἀνα-

ἩΡΩΔΙΑΝΟΥ

τῶν προσηνῶν τῶ Γέτα. ταῦτα δὲ αὐτῶν διατυπωσάντων,
 οἱ δὲ ἄλλοι πάντες, συνθροπῶσι προσώποις ὡς γῆν ἔνοιωσαν.
 20 Ἡ δὲ Γουλία γῆν κίβητι, καὶ θαλασσαν ὀτρύνει ἀρρίσσει
 21 τε, ὅπως νεμίσει. καὶ τὰν ἡπείρου ὡς φάτι, ἢ πόντιον γῆν
 22 ἄθρον διαίρει. τὴν δὲ μητέρα, πῶς αὖν διέλοιθε; καὶ πῶς ἡ
 23 ἀδελφία ἐγὼ εἰς ἐχέτερον ὑμῶν νεμθεῖν, ἢ τ μινεῖν; πρῶτον
 24 δὲ ἐμὲ ποτασσει, καὶ διελόντες, ἐχέτερος παρ' ἐαυτῶν τὸ μί-
 25 ρος θαπίετα. οὐ γὰρ αὖν μετὰ γῆς, καὶ θαλάσσης εἰς ὑμῶν με-
 26 ρισθεῖν. Ταῦτα δὲ λέγουσα μετὰ διακρίων, καὶ οἰμωγῆ, ἄμ-
 27 ποτέροις τε τὰς χεῖρας πρὶ βάλλευσα. καὶ ὑπὸ τὰς ἀγκύλας
 28 ἄγουσα, σιωπῶν ἐπ' ἄρατο. πάντας δὲ οἰκτου καταλαβόντος,
 29 διελύθη τὸ σιωπῶν, οἷς ἐπέλις ἀπεδοκιμάθει. ἐχέτερος
 30 τε εἰς τὰ ἐαυτῶ βασιλείαν ἀνεχώρησε. τὸ δὲ μῖσος, καὶ ἡσά-
 31 σις ἤνευτο. εἴτε δὲ ἡγεμόνας ἢ ἀρχοντας εἶδει ποιεῖν, ἐχέτερος
 32 τῶν ἐαυτῶ φίλος προάγειν ἠθέλειν. εἴτε δικάζουεν, τὰ ἐναντία
 33 ἐφρόνουεν, ἐπ' ἀλέθρω τῶν δικάζομένων ἴδιόν τι. πλεον γὰρ ἦν
 34 κηρ' αὐτοῖς τὸ δικαίον ἢ φιλονεικον. ἐν τε θεάμασι, πρὶ τὰ
 35 ἐναντία ἐσπουδαζον. πάντα τε εἶδη ἐπιβουλήν ἐξήρτυον.
 36 οἶνοχόους τε, καὶ ὀφλοποιούς ἀνέτιθον ἐμβλαστὴν δημητηρία
 37 φάρμακας. οὐ γὰρ δίδωσι δὲ αὐτῶν οὐδέτερον προέχωρος, ἐπ' ἄρα
 38 μετὰ πολλῆν ἐπιμέλειαν, καὶ φρουρῶν διητῶν το τέλος δὲ, μὴ
 39 φέρων ὁ Αντωνίνος, ἀλλ' ὑπὸ τῆς πρὶ τὴν μοναρχίαν ἐπίου-
 40 μίας ἐλαυνίωτος, δ' ἐννο δ' ἄρα τι, ἢ παθεῖν γινάσκον, δια-
 41 ξίφους χωρήσας, καὶ φόνου. μὴ προχωρούσης γὰρ τῆς λατ-
 42 θανούσης ἐπιβουλῆς, ἀναρχίαν ἠγάτα τὴν κινδυνώδη τε,
 43 καὶ ἀπεγνωσμένην. τῆς ἰδῆ, δ' ἄρα σορῶν. τὸ δὲ δ' ἐπιβουλήν.
 44 Γέτας ἰδῆ δ' ἄρα φρεῖς κείρους, προχέας τὸ αἶμα τοῖς τῆς μη-
 45 τρὸς εἶθεσι, μετήλαξε τὴν βίον. ὁ δ' Αντωνίνος, κατ' ἄρα
 46 ἀέντος αὐτῶ τὰ φόνου, προηδῆ τὰ δωματίου θέων. φρό-
 47 νικός τε δ' ὄλων τῶν βασιλείων, ἐβόα μέγαν κίνδυνον ἐν-

BIBLION 48

περιγῆναι, μόλις τε σωθῆναι. τοῦς τε στρατιώτας, ὃν φρου-
 ροῦσι τὰ βασιλεία κελύει αὐτῶν ἀρπάζοντας, ἀπάρειν εἰς τὸ
 1 στρατόπεδον, ὡς αὖν σωθῆν ἐκεῖ συλαχθεῖν. μέγας γὰρ ἐπὶ τῆς
 2 βασιλείου ἀδελφίαν ἔλεγον ἀπολεῖσθαι. πρὸ πάντων τε ἐκείνοις,
 3 ἢ, τε πεπραγμένοι ἔνδον οὐκ εἰδότες, θεοῖσι αὐτῶ, καὶ φε-
 4 ρομένῳ, σιωπῶν ἕνα μόνον πατῶν. παραχρῆ τε κτεῖχε τὴν δὴ-
 5 μοι, ὄρωντα πρὶ δέλιον διὰ μέσης φθόρων τῆς πόλιος
 6 δρομῶν τῶν βασιλείας δὲ ἐσέπειον εἰς τὸ στρατόπεδον, ἐς τε
 7 τῶν νεῶν, ἔνθα τὰ σιμεία, καὶ τὰ ἀγάλματα τῶ στρατοπέδου
 8 προσκυῖσται, ῥίψας ἐαυτῶν εἰς γῆν. ὡ μολοῖται τὴ χαριστήρια,
 9 ἴδου τε σωτήρια. ἢ δ' ἰσηγγέλι τὸ τοῖς στρατιώταις, ὡς οἱ
 10 ἴδου, ἢ δ' πρὶ λουρὰ εἰς χον οἱ δὲ, ἀνεπαύοντο, πάντες ἐν πα-
 11 ρῆτι, σιωπῶν. ὁ δὲ, προελθὼν, τὸ μὴ προχθῆν ἀδελφῶν οὐχ
 12 ὡ μολοῖσιν. ἐβόα δὲ περιγῆναι κίνδυνον, καὶ ἐπιβουλήν
 13 πολεμίου, καὶ ἐχθρῶν. τῶν ἀδελφῶν λέγων, μόλις τε, καὶ
 14 μετὰ πολλῆν μάχης τῶν ἐχθρῶν κερκατηκίαι κινδυνώσαν-
 15 τιν δὲ ἀμειότερων, καὶ ἔνα ἐαυτῶν βασιλεία τεπρέσθαι
 16 ὑπὸ τῆς τύχης. τοιαῦτα δὲ τινὰ πλαιῖος ἐμπαύων, νοεῖ-
 17 θαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ προχθῆντα, ἢ ἀκούεσθαι. ὑπὶ
 18 χιεῖται δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ τῆς ἐαυτῶ σωτηρίας, καὶ μοναρχί-
 19 ας, ἐκείνῳ μὴ στρατιώτη, διχίλιος, καὶ πεντακοσίας
 20 δραχμὰς ἀπῆκε. προσθήσει δὲ τῶ σιτηρεσίῳ ἄλλο τὸ τε-
 21 λουμῆνον ἡμισυ. κελύει τε ἀπελθόντας αὐτοῦς ἢ δ' ὑποπ-
 22 δέχεσθαι ἢ τε τῶν νεῶν, καὶ τῶν θησαυρῶν τὰ χρημάτα,
 23 μῖας τε ἡμέρας ἀρεθῶς ἐκχέας πάντα, ὅσα ἐπι-
 24 σιν ὀπιπυκάλους ὁ Σεβῆρος ἠθροισέτε, καὶ κτεῖκεσιν
 25 ἐξ ἀμορῶν συμφορῶν. οἱ δὲ στρατιώται, τοσοῦτον χρη-
 26 μάτων πλῆθος ἀκούσαντες, καὶ σιωπῶν τὸ πιπραγμέ-
 27 νον, ἢ δ' ἢ τε καὶ τὸ φόνου διαβακτου γονομένου ὑπὸ τῶν
 28 ἔνδον φαιρόντων, μέγαν τε αὐτοκάτορα ἀναχωρῶν-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

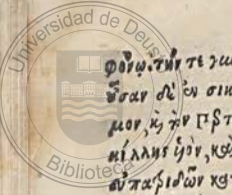
Ἦν αὐτὸν καὶ τὸν Γάτον Κελοῦσι πολέμιον. ἐπιμείναν δὲ ὁ
Αντιγόνος τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἐν τῷ νεῷ τῆς στρατοπέδου
θαρήσασ τε, καὶ τὰς ἐπιδόσεις οἰκισσάμενος τοὺς στρατιω-
τάς, εἰς πῦρ σύγκλητον ἐστῆλε μετὰ πάντος τοῦ στρατοῦ ὡπλι-
στῆναι μάλλον, ἢ ἕδος ἐστὶ βασιλεία προπομπὴν. εἰσελθὼν
δὲ, καὶ θύσας, τὸ τε βασιλείου ἐπιβάς θρόνου, ἔλαξε τοιαύτα.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ.

20 Οὐκ ἀγνοῶ μὲν ἅτι πᾶς οἰκείου φθόγου ἀνθρώπου ἀκούσθεις,
21 μὴ μίσηται. τὸ τε ὄνομα τῶς ἀνοκίας ἅμα τῷ προσώπῳ ἐν
22 θύς φέρει χαλεπὴν διαβολὴν. τοῖς ἑθῶν γὰρ δυσχρήσασιν, ἔλε-
23 ος. τοῖς δὲ κρατήσασιν, φθόγου παρακολουθεῖ. καὶ τὸ μὴ ἠθῶν,
24 τοῖς τοιούτοις ἀδικεῖσθαι. τὸ δὲ νικῆσαν ἀδικεῖν δοκεῖ. πᾶν ἐ-
25 τίς ὀρθῇ κρίσει, καὶ μὴ διαβῆσει τῇ πρὸς τὴν πίσυνοντα. τὴν
26 πρᾶξι μόνον λογιζοίτο, τὴν τε αἰτίαν αὐτῆς, καὶ πῶς ὑπόβισιν ἐξ-
27 τάχοι, αὐτοὶ ἀντὶ τοῦ καὶ ἀλογον, καὶ ἀναγκαῖον τὴν μέλλοντα
28 πείσεσθαι δεινόν, ἀμύνασθαι μάλλον, ἢ ὑπομείναι. τῷ ἑθῶν ἔ-
29 συμφορῶν τὸ πισύντος, καὶ ἀνδροειᾶς φθόγου παρακολουθεῖ. ὁ δὲ
30 κρατήσας, ἅμα τῷ σεσῶσθαι καὶ δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκη-
31 το. τὰ μὲν οὖν ἄλλα, ὅσα διὰ δηλητηρίων φαρμάκων, καὶ διὰ
32 πάσης οὐδίας ἐπιβλάσασί μοι, εἴστιν ὑμῖν καὶ διὰ βασί-
33 των χωρήσασιν μαθεῖν. καὶ γὰρ διὰ τῶτο, τοὺς ἐκείνῳ ἐν τοῖς
34 ὑπέρταταις ἐκλήσασιν παρεῖχε, ὅπως εὖριτε πῶς ἀλῆθειαν.
35 εἰσι δὲ τινὲς αὐτῶν, καὶ ἡδὴ ἐξετασθέντες, καὶ τῆς ἐξετάσεως
36 ἐπαυῶσαι δυνάσασιν. τὸ δὲ οὖν τελευταῖον, ἐπῆλθε μοι παρα-
37 τῇ μητροῖ ὄντι, ἐξ ἰβήρας ἔχων τινὰς δὲ τῶτο παρισυνασάμε-
38 νους, ὅπρ' ἐγὼ προμυθεῖα πολλῇ, καὶ ἀχρηστὰς σωεῖς, ἢ μισο-
39 μιν ὡς πλείον ἐπεὶ μὴ τε γνάμην ἔτι, μὴ τε ὄρμην ἔφρι-
40 ριν ἀδελφοῦ. ἢ μισοῦσάσιν αὐτὸς ἐπιβουλοῦντας οὐ μόνον
δέικον,

ΒΙΒΛΙΟΝ.

21 δίκαιον, ἀλλὰ καὶ σωῆσθαι. αὐτὸς γὰρ ὁ τῆς δὲ τῆς πόλεως
κτίστης Γραμῆλος, οὐκ ἠνεγκιν ἀδελφὸν ὑβρίσαντα μόνον εἰς
22 τὰ ἐκείνου ἔργα. σιγῶν Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος, καὶ Τίτον τὸν
23 Δομητιανῶν. Μάρκος αὐτὸς φιλοσοφίαν, καὶ ἐπιείκειαν προ-
24 σσοῦν μένος, Λουκίου πάλιν ὑβριν οὐκ ἠνεγκιν ὄντος γαμβρῶν,
25 ἀλλ' ἐπιβουλήσιν αὐτὸν ἀπισίασαστο ἐγὼ δὲ, δηλητηρίων πα-
26 ρισυνασάμενων, εἴρους ἐπικωρημένον, τὸν ἑθῶν ἢ μισοῦσιν.
27 τῶτο γὰρ αὐτῷ τὸ ὄνομα ἐστὶν τοῦ τὰ ἔργα ὑμῶν δὲ καὶ πρῶτον
28 μὲν θεῶν εἰ δέσται χάριν, ὅτι καὶ τὸν ἕτερον ὑμῖν τῶν βασι-
29 λῶν, ἐσωσαν. παύσασθε δὲ ἡδὴ τὰς ψυχὰς, καὶ τὰς γνώμας
30 δηλητηρίων. εἰς ἕνα δὲ βλέποντες, ἀμειψόμενος βίου. Βασι-
31 λῶν δὲ ὁ ἐξ ἑ, ὡς πρὸ αὐτὸς ἔχει μόνος θιάσιν, οὐτὰ καὶ ἀνθρώ-
32 πων ἐπιδίδωσι. Ταῦτα εἰ πῶν, μετὰ δὲ βου-
33 πληρωμένον, βλέμματα δριμύτη ἀφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου φρι-
34 λους, βέροντάς τε, καὶ ὡχρῶντας τοὺς πλείους καταλιπὼν,
35 εἰς τὰ βασιλεία ἀνέδραμεν. αὐτὸς δὲ πάντως ἐφονεύοντο οἱ
36 ἐκείνου δικαιοὶ τε καὶ φίλοι, καὶ οἱ ὄντες ἐν τοῖς βασιλείοις, εἴθε
37 ἐκείνος ἦκει. ὑπὸ κρείται τε πάντως ἀναίρουντο. οὐ δὲ τις ἦν
38 φειδῶ ἡλικίασ, οὐτε μὲν χινητῶν. τὰ δὲ πῶματα φερόμενα
39 μὲν ὑβρίων, πάσαις ἀμάξαις ἐπιθέοντα, ἔξω τῆς πόλεως κα-
40 μιθεῖντα, σωρῆδον ἐκτελίμματα, ἢ ὅπως δὴ ἐφίππετο. δὲ εἰς
41 δὲ πριεζέτο, τῶν καὶ μερίων ἐκείνων γνωσθέντων. ἀθλητῶν
42 δὲ, καὶ ἡθῶν, ὑποκριτῶν τε πάσης μούσης, καὶ ὀρχήσεως,
43 πάν τε ὅπρ' ἐκείνος δὴ ἡδονῆσ ἔχει δάμας, ἢ ἀκουσμα, διε-
44 φθερίτο. τῆς τε συγκλήτου βουλήσ, ὅσοι γένοι, ἢ πλουτῶ
45 ὑπὲρ ἄλλων, ἐπὶ βραχυτάταις, ἢ οὐδ' ὑποψώσεως αἰτίας ἐκ
46 τῆς τυχεύσεως διαβολῆσ, ὡς ἐκείνου φίλοι ἀνηραῦτο, τὴν τε
47 Κομμόλου ἀδελφὸν προεβύτην ἡδὴ, καὶ πρὸς πάντων βασι-
48 λῶν, ὡς Μάρκου ευχατέρα τιτμημένην ἀδελφῆν, αἰτίαν
49 ἐπαγαγῶν, ὡς δακρυσάση παρὰ τῇ μητρὶ αὐτῆ, ἐπὶ τῷ παιδῶσ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

φθίνουσα τε ζωαίκα γενόμενήν ἑαυτῆς, Πλατωνίαν θυγατέρα,
 ἔσαν δὲ ἐν σικελίᾳ, τὸν τε ἀνεψιὸν αὐτῆς Σεβήρω τε ὁ μόνον
 ἦν, καὶ τὸν Περτίανος ἦν, τῆς τε Κομμῶν ἀδελφῆς Λου-
 κίλλης ἦν, καὶ εἴ τι γένος ἦν βασιλικόν, ἢ ἐν σικελίᾳ, ἐξ
 ἀπαρτίων κρητάρων, πάν ἐξέλοφεν, εἴς τε τὰ ἔθνη πέμ-
 πων ἠγεμόνας τε, καὶ ἐπιτρόπους, ὡς ἐκείνου φίλους πάντας
 διεχρήσατο. πᾶσα δὲ νύξ ἔφθε νόθους παντοδαπῶν ἀνθρώ-
 πων, τὰς τε τῆς ἑστῆς ἰβείας, ἰβήσας κρητάρην, ὡς μηρυ-
 λαπούσας πᾶν παρθινίαν. τὸ δὲ τελευταίον, καὶ μὴ πτε γενέ-
 σθαι ἔργον, ἰπποδομίαν μὲν ἐθίατο, ἀπέσκωφε δὲ τι τὸ
 πλῆθος εἰς τὴν ἠϊόχον, πρὶ δὲ ἐν ἐκείνους ἑαυτοδύνας. ὁ δὲ οἴη-
 θεὸς αὐτῶν ὑβρίσθαι, μελλοίεν τῷ κλίθει προσαιεῖν τὸ στρατεύ-
 μα, ἀλλ' ἔπειτα, καὶ φοναίην τοὺς κενῶς τὸν ἠϊόχον εἰπόντας·
 οἱ δὲ στρατιῶται, τὸ βιάσθαι τε, καὶ ἀρπάξαι λαβόντες ἐξ-
 σίαν, οὐκέτι διεκρίνοντο τίνος ἦσαν οἱ προκετέλλον φθεγ-
 ξάμενοι, καὶ γὰρ ἦν ἀρίσκειν ἀδελφόν, ἐν δὲ ἡμῶν τοσούτω μη-
 δεὺς ὁ μολογοῦσῶν, ἀρεθῶς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀπάγον-
 τες, ἀνήρουν. ἡ ἀφαιρομένοι ἀπὸ εἶχον, ὡς πρὸ λύβρα, μόλις
 ἐφείδοντο. τοιαῦτα δὲ πράττων ὑπὸ τῆς τῶν ἔργων σωπι-
 σίως ἐλαυνόμενος, καὶ πρὸς πᾶν ἐν τῇ πόλει διακρίβην ἀπε-
 χθῶν ἔχων, ἀποδημιῶσαι τῆς ῥώμης ἠέλησεν, ὡς δὲ διοικη-
 σων τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις, καὶ τὰ ἔθνη ἐπολιόμενος. ἀφ-
 ῥασ δὲ τῆς ἰταλίας, ἐπιτε τῆς ὀχθαίης τῆς Ἰστροῦ γενόμενος,
 διώκει δὲ τὰ ἀριστερά τῆς ὀχθαίης μέρη, γυμνάσια τὸ σάμα-
 νος ποιούμενος ἠϊόχου, καὶ θυρίων παντοδαπῶν συστα-
 δὲ ἀναείρας διχῶν ἰδὼν ἀσπίδας, πλὴν τοῦσαι τὸ κρινό-
 μενον αὐτῶς ἦν, ἀσπίδας τε πρὸς τὰ λεχθέντα ἀπρηρίκασαι.
 ὤκειώσατο δὲ καὶ πάντας τὸς ἐπέκεινα γερμανοῦς. εἴς τε φι-
 λίας ὑπερηγόρητο, ὡς καὶ συμμάχους παρ' αὐτῶν λαβείν, καὶ τὰ
 σάματα, ἑαυτῆς φρουρὰς ποιῆσασθαι, γενναίους τε, καὶ ὠραίους
 ἐπιλεξάμενος.

ΒΙΒΛΙΟΝ. Δ'

ἐπιλεξάμενος. πολλοὺς δὲ καὶ ῥωμαίων ἀποθέμενος χλα-
 μύδα, ἠμφιένυτο τὰ γερμανῶν περιβλήματα. ἐν τε χλαμύ-
 σιν, αἰς εἰώδα ἐν ὄργυρον περιβλήμεναις, ἑώρατο. νόμους τε
 τῆς κεραιῆς ἐπέτιθετο ξανθῆς, καὶ εἰς κουράν τῆς γερμανῶν
 ἠσκημένους. τοῦτοις δὲ χαιρόντες ὁ βαρβαροὶ, ὑπερηγόρων
 αὐτῶν. χαιρον δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ῥωμαίων στρατιῶται. μαλίστα
 ἰδὼν δὲ τὰς τῶν χημάτων ἐπιδοσεις, αἰς ἀρεθῶς προσεφέρετο
 αὐτοῖς, ὅτι τε πάντως στρατιῶτης ἐπράττειν, εἴτε ὄργυματι ὀ-
 ρυθίεν ἔδει, σιμάτιων πρῶτος, εἴτε ῥέθρον γερυῶσαι, ἢ βάθος
 χῶσαι, πάνθ' ἑαυτῶν ἢ χημάτου σώματος ἔργον, πρῶτος
 εἰργάζετο. φάλαγγα τε αὐτῶν παρετίθετο. ἐφ' ὅπῃ καὶ φυλί-
 νοις ὄντων, καὶ ἐξ ὅσων χημάτων σιμάσειν. ἄρτον τε προ-
 σεφέρετο αὐτοῦ ἔδιον. οἴτην γὰρ ἀλλήσας τῆς ἑαυτῆς χειρὶ δ'
 ἠρως μόνον, μάλλον τε ποιήσας, καὶ ἐπ' ἀνθρώπων ὀπίσσω, ἐ-
 σιτέτο, καὶ πάντων ἰδὼν τῶν πλουτελιῶν, ἀπέχετο, ὅσα δὲ αὐτε-
 λέστα, καὶ τοῖς κενεστόις τῶν στρατιῶτων ἀμαρῆ, τοῦτοις
 ἐχέτο, συστρατιῶτης τε ὑπ' αὐτῶν μάλλον, ἢ βασιλικῆς κελεύ-
 μενος, χαιρὸν προσεποιεῖτο. τὰ πλείστα τε αὐτοῖς σιμάσας
 πρὶ παρ', ἀσπίδας ἀρματος, ἢ ἢ πρὸς ἐπιβάλλων. τὰ τε ὄπλα
 βυβαίων ἑαυτῶν, εἴς τ' ὅτι καὶ τὰ τῶν στρατοπέδων σύμβολα,
 ἐπιμήνη ὄντα, καὶ χρυσοῖς ἀναθημασι πολλοὺς κενσομημίαι,
 μόλις ὑπὸ τῶν γενναϊοτάτων στρατιῶτ' ἑβόμεια, ἐπιθεὶς τοῖς
 ὤμοις, ἔφερεν αὐτῶν δὲ τὰ αὐτὰ, καὶ τὰ πύκτις ὄμοια, ὡς στρα-
 τιωτικὸς ὑπ' αὐτῶν ἐφιλείτο, καὶ ὡς γενναῖος ἑδαιμάλετο. καὶ ἢ
 θάμματος ἀξίον ἐκ μικρῶν πάντων ἢ μέγιστος σάματι, γενναίως
 πόγων ἀκίησις τοσαύτη, ἐπέδ' αὐτῶν, πρὶ τῶν Ἰστρον στραπέ-
 σα διώκεισε, κρητάρων τε εἰς θράκην, μακροδοσι γεντιώσας,
 αὐτῶς ἀλλ' ἄγανθος ἦν, καὶ τὴν τε μὴ μὴν αὐτῶν παντοῖως ἀνε-
 νεώσατο. εἰκένον τε, καὶ ἀνδοιάντας ἐν πάσαις πόλεσι,
 ἀτασῆται ἐκίλησε. τὴν τε ῥώμην ἐπλήρωσεν ἀνδοιάντων,
 Η ἱ ἱ

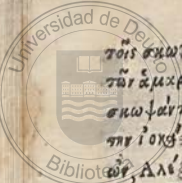

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

κῆς ἐπιπόλων, ἐν τῷ κρηπταλίῳ, κῆς ἐν ἄλλοις ἱεροῖς τῆς πρὸς
 Ἀλεξάνδρου σωμείας. ἐξ ὅπου δὲ κῆς χλωμῆς εἰδομένη ἀέτι
 αἰς εἰκόνας ἐν γραφαῖς ἐνὸς σώματος, ὑπὸ πριβριβεία κερφαλῆς
 μίας, ὅφεις ὑμῖν μὲν δύο, Ἀλεξάνδρου τε, κῆς Ἀντωνίου.
 προφῆς δὲ αὐτῶς ἐν μακεδονικῷ χήματι, καυσίαν τε ἐπὶ πῶ
 κεραλῆν φέρων, κῆς κρηπίδας ὑποδύμενος. ἐπιλεξάμενος τε
 νεινίαν, ἡσρατῶσαν, μακεδονικὴν ἰκχέει φάλαγγα, τῆς τε
 ἡγυμείους αὐτῆς, φέρων τὰ πῶν ἐκείνῃ στρατιῶν ὀνόματα.
 ἀπὸ τε σωάρτης μετακτιμῆσθε νεινίαν, λακωνικόν, κῆς
 πτανάκην ἐκχέει λόχον. ταῦτα δὲ ποιήσας, τὰ τε ἐν ταῖς πό-
 λεισι διοικῆσας ὡς ἐνεόχετο, ἠπέχθη εἰς πύργαμον τῆς αἰσί-
 κῆς, χρῆσασθαι βουλομένης θεραπείας τῆ ἀσουλπιῶ. ἀφικόμε-
 νος δὲ ἰκκῆς, κῆς ὅσον ἠέλεε τῶν ὀνδράτων ἰμοφορθεῖς, ἤκει
 εἰς ἱλίον. ἐπελθὼν δὲ πάντα τὰ τῆς πόλεως λείψανα, ἤκει ἐπὶ
 τὸν Ἀχιλλεύς τάρων. σιφάοις τε νοσημῆσας, κῆς ἀνθεσι πλυ-
 τελῶς, πάλιν Ἀχιλλεῖα ἰμιμῆτι. ζητῶν τε κῆς Γάτρον κῆς ὀντινα,
 ἰποίησθε τὸν τῶν. Ἡ αὐτῶ τις τῶν ἀτέλουθέρων φήλατα=
 τος, φῆσος κῆς ὄνομα, τῆς δὲ βασιλείου νημῆς, προετῶς-
 ὄτος, ὄτος αὐτῆ ἐλίψ, ἐτελοῦσεν, ὡς μὲν τις ἐλίπον,
 φαρμάκῃ ἀταρθεῖς, ἰνῶς Γάτρον κῆς τῶν δὲ ἐτῶν ἴφα
 σιον, νόσῃ διαφθαρεῖς, ὅσον νομιθῶναι κελύξ τῶν νέκῃς,
 ξύλων τε πλλῶν ἀρροσῶναι πυράν. ἐπιθεῖς τε αὐτῶν ἐν μέ-
 σῃ, κῆς παντοδαπὰ ζῶα κῆς τῶν φάξας, ὑφῆψέ τε. κῆς φάλαγγ
 λαβῶν, ἀνένδον τε τοῖς ἀνέμοις, ἀνέχοτο πάντῃ τὸν ἰλο-
 κῆρως, πλάκῃ μὲν ἐπιθεῖναι τῶ πυρὶ ζητῶν, ἐτελοῦτο. πλλῶ
 ὦν εἶχε προχῶν, ἀπικειράτο. ἐπῆρξεν κῆς στρατιῶν μάλι-
 πῶ, συλλαν τε τῶν ἰωμάκων, κῆς Ἀτίβαν τῶν λίβην. ἀν-
 θροιάνας τε αὐτῶν, κῆς ἐκείνῃ ἀνέστησεν. ἀπάρσας δὲ τῆς
 ἱλίου, διατέ τῆς ἄλλης αἰσίας, κῆς Βιθυνίας, τῶν τε λοιπῶν
 ἐκείνῃ, κῆς ἐκείνῃ διοικῆσας τὰ πρακτικῆ, εἰς πῶν ἀγτίο χεῖαν ἀφί-
 κητο.

BIBLION. 81

κῆς. ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖς πλυλετῶς, κῆς διαβίβας χρόνου τι-
 νος, ἐπὶ πῶν ἀλεξάνδρου ἐπέλετο, πρόφασιν κῆς τοιοῦ μῆτος
 πθῆν πῶν ἐπὶ ἀλεξάνδρου κηθῆσαν πόλιν, κῆς τῶν θῆς χῆσα=
 θαι, ὄν ἐκείνοι σέβουσιν ἐξαιρέτως. δύο γὰρ ταῦτα ὑββά-
 λῶντως προσεποιεῖτο, τῆν τε τῆς θεοῦ θρησκείαν, κῆς πῶν τῆ
 ἡρωος μνήμην. ἐκ τῆς μῆτος τῆ δῶν κελύξ παρασκευασθῆ-
 ναι, ὄκρησ μῆς τε παντοδαπῆς. ὄς δὲ διηγγέλη τῶ τῶν ἀλε-
 ξανδρῶν πλῆθει, οὔσαι μὲν ὄντι τὰς γνώμας κῆς φορῶν κῆς
 ἐπὶ τοῖς βραχυτάτοις ἔξτα μῆτος, ὅτε δὲ ἐξέπῶντο πῶ
 τῆ βασιλείας σῶν δῆν τε, κῆς ἄνοιαν πτωσάμενοι. ὑποσχῆ δὲ
 παρεσκευάσθη, ὄκῃν μῆτος πῶν βασιλείῃ γενέσθαι φασί.
 τῆς τε γὰρ μῆτος ὄκῃναι πάντα χεῖς διακείμενα, ποιηθῶν
 ἡχον εἰργάζετο ὄκῃναι τῆς παντοδαπῶν, κῆς θυμαμάτων
 ἀτμίθας, ὄκῃναι παρῆχον τῆς εἰσόδους. δαδου χῆς τε, κῆς
 ἀνθῶν βολαῖς, ἰτίμων τῶν βασιλείας δὲ ἐσηλασιν εἰς πῶ
 πόλιν σῶν παντὶ τῶ στρατῶ, πρῶτον εἰς τῶν νεῶν ἀνελθῶν,
 πλλῶν ἐκ τῆς μῆτος κῆς τῶν, λιβῶν τε τοῖς βωμῶς ἐσῶ-
 ρουσιν. ἐκείνῃ δὲ ἐλθῶν εἰς τὸ Ἀλεξάνδρου μνήμα. τῆν τε
 χλαμῆδα ἠν ἴφερην ἀλουρῆ, δακτυλίους τε, ὄς εἶχε λί-
 θων τιμῶν, ζωσῆρας τε, κῆς εἰ τι πολυτελεῖς ἴφρε, πριελῶν
 εἰ αὐτῆ, ἐπέθῃν τῆ ἐκείνου σαρῶ. ἀ δὲ ὄκῃν δὲ ὄκῃς, ὑπερέ-
 χαιρε παντὶ χῆς τῆ, κῆς ὄκῃν τῶν, ὄκῃν εἰδῶς πῶν τῆ βα-
 σιλείας λαθάνουσιν γνώμην. ταῦτα γὰρ πάντα ἐκείνος ὑπε-
 κρινάτο βουλομένης τῶ πλλῆθος αὐτῶν διαφθεῖραι. ἢ δὲ αὐτῆ
 τῆ λαθάνοντος μῆτος, τοιαῦτα τις ἠν ἀπῆγγέλετο αὐτῶ δια-
 τῆ βίβοντι ἐπὶ τῆς ἰωμῆς ἐτι, κῆς τῆ ἀδελφῆ περιότος, κῆς με-
 τὰ τῶν ἐκείνου φόνον ὄκῃν ἴφα εἶν, πλλῶ εἰς αὐτῶν ἀποσῶ-
 φανθῆ. πεφύκῃσι δὲ πῶς εἶναι φιλοσῶν μῆτος, κῆς λέγειν
 αὐτῶ χῆς ὑπῆρξας ἢ καὶ δῆας, ἀπῆρῆπιθῆτες εἰς τῆς ὑπῆ-
 λῶντας, πολλὰ χαρίεντα μῆς αὐτοῖς δοκῶντα, λυτιρά δὲ

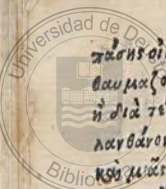

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

τοῖς σωφροθετοῖσι τῶν γὰρ τοιούτων κινῆσαι μάλιτα, ὅσα ἐλέγχει τῶ ἀμικρημάτων πύ ἀλλήθην. πολλὰ τοίην αὐτῶν ἐκείνων σκωφάντων, ἢ τε πύ τῆ ἀδελφῆ ἀναίρεισιν, κῆ πύ πρὸς βύπτι ἰοχρῆσιν κελῆτων, ἐκείνοι δὲ χλαυχρότων, ὅτι δὴ μικρὸς ὄν, ἀλλ' ἐατάρου, κῆ ἀ γιλλῆα, γενναϊοτάτους, κῆ μίρῖσους ἥρωας ἐμίμειτο, τοιαῦτάτινα παίξεν αὐτῶν δοκῶντων, δ' ἐλεῖσθαι, κῆ ἐπίβουλα κῆτ' αὐτῶν σέφασθαι τῶν Αντιονῶν κῆ ἀγκῆσαν, φῶσει ὄντα ὀργῆλον, κῆ φοινικώτατον, συμπαυνηγυρίσασ τοίνυ αὐτοῖς, κῆ σωφροτάσασ, ὡς εἶδε πᾶσαν τῆ πόλιν πῆθου μίρῖσου πεπληρωμένην τ' ἀπὸ πῆλῆς πρὶ αὐτῶν χῶρασ ἐκεῖ συ γελῶντων δια προγράμματος, πᾶσαν τῆ γελοῖαν εἰς τι παίδεον κελῆαι σκελεθῆν φῶσα εἰς τ' ἀλεξάνδρου τιμῆν φάλαγγα βούλειθαι σὺσπῆσθαι ὡσπρ' μηχανορραφίῃ κῆ σαρτυάτιν, ὡτα κῆ τ' ἥρωα, ἐπανύμουσ, κελῶν δὴ σιχῆσθαι τὸς νεανῆσ εἰσ πάντας διασπῆσαι, ἀγ' ἀν' ἐπελῶν, ἐκῆσυν ἰδῆ, πῶς τε κηκῆσ ἐχρῆ, κῆ μίρῖσους σώματος, κῆσ ἀν' εἰσ εἰς στρατῆαν ἐπι πείθῃ, ταῦταισ αὐτῶν ταῖσ ὑποχέσεται πισύσαντῶσ ὀνιανῆσ παύτῶσ, ἰοικῶτα τῆ ἐλλῖσιντῶσ δια τῶν πούπάρεσσαν παρ' αὐτῶσ τῆ πόλιν τιμῆν σωῆλθον ἄμα γονύσῃ τε κῆ ἀδελφοῖσ, σωηδομένοισ αὐτῶν ταῖσ ἐλλῖσιν. ὁ δ' Αντιονῶσ διασπῆσασ αὐτῶν, ἐπ' ὡν ἐκῆσυν ἐδοπιέμενος, κῆ ἄλλο ἄλλῶ λῆγῶν ἐγκῶμιον παρῆα, εἰτ' αὐτῶσ οὐκ εἰ τι ὀρῶντασ, ὡτε προσδοκῶντασ, τ' στρατιωτικῶν πᾶν ἐκ κλωῶτα, ὡσ δὲ ἐτεμῆρα, τοῦ δὴ αὐτῶσ εἶναι ἐπ' ὄπλον πρῖζιλημῖνῆσ, κῆσ ὡσπρ' ἐκδικτύοισ σισακηνῶν μέγῶσ, ἐπελῶν πάντας, ὡτῶσ πῶ πεξέρχεται μὲθῆσ εἰ χε φηρῶσ πρὶ ἐαυτῶν, ὡπ' ἐνὶ δὲ σιμείω προσπισῶντεσ πανταχῶσιν οἱ στρατιῶται, τ' ἐν μέσῶ πᾶσαν γεολῶαν, κῆ εἰ τινεσ ἄλλῶσ παρῆσαν, παντὶ προπῶ φῶνῶν ἀναρῶσιν, ὡπῆσ μένοι τῆ ἀπῆλῆσ, κῆ πανταχῶσιν πρῖζιληρότῶσ τ' ἡ στρατιωτῶν οἱ κῆ, ἐφῶσιν οὐκ εἰσθῆν, οἱ δ' ὠρῶσ πῶν ὀρύγματα μῆ-

ΒΙΒΛΙΟΝ. 52

γισα, ἐλευντῆσ τε, τὸς ἐμπίπτοντασ ἀέβαλλον, πληρωῶντῶσ σωμάτων, κῆ πύ τῶν ἐπιχέοντεσ, μίρῖσιν ἤηρον ταχῶσ πωλυάνδριον, πολλοῖτε, κῆσ ἡμισυῆτῶσ ἐλευνῶσσαν, εἰτι τῆ ἀπρωτῶσ σὺ σωηχῶσσαν. ἀλλὰ μὲν κῆσ τῶν στρατιωτῶν οὐκ ὀλγῶσ προσεκπῶλλωτο, ὅσοι γὰρ εἰτι ἐμπιέντῶσ, κῆσ διασῶμῶσ μετῶίωσ ἐχόντεσ, σωηθῶντο, περιπλεθῶμενοι, συγκαθεικῶν αὐτῶσ. τοσοῦτεσ δὲ ἐγένετο φῶσ, ὡσ φῆσροισ ἀέματος δια τῆ πεδίου, τῶσ τε ἐκβολῶσ τῶ νεῖλου μίρῖσασ οὐσασ, τῶν τε πρὶ πύ πόλιν ἀγικλῶν, πάντα φοινιχῶται. τοιαῦτα δὴ ἐργασάμενοσ πύ πόλιν, ἀπῆρασ, εἰσ ἀντιῶχῆαν, ἀδῖκτο, ἐπιθυμῖσασ δὲ μετ' οὐ πῶλυ παρθικὸσ κληθῶναι, κῆσ ῥωμαῖοσ ἐπισέηκε ὡσ χηρσάμῶσ τοῦσ κῆσ τῶ ἀνατολῆν βαρβαρούσ, καὶ τοῖτε οὐσῆσ εἰρήνησ βαθείασ, μιχαῖνάσ τῶσ δὲ τι. ἐπισέηκε τῶ βασιλεῖ παρβαλῶν, δὸσ τῶσχοσ δῆσ ὄνομα αὐτῶ, πῆμπε τῆ πρῖσβείαν, κῆσ δῶρα πᾶσῶσ ὕλησ τῆ πλυτελοῦσ, κῆσ τέχνησ ποιήλησ. τὰ δὲ γράμματα ἐλεγειν, ὅτι δὴ βούλειται ἀγαθῶσ αὐτῶ πύ θυγατέρα πρὸσ γάμον. ἀρμῖζει δὲ αὐτῶ, βασιλεῖτε κῆσ βασιλέωσ ὡπ, μὴ ἰδιώτου τινὸσ, κῆσ ὀτελοῦσ, γαμβρόν γειῶσασ. ἀγαθῶσασ δὲ βασιλῆσ τῆ, κῆσ βασιλέωσ μίγῶλοσ θυγατέρα. δῶσ δὴ ταῦτασ ὀρῶσ εἶναι μίρῖσασ, τῆν τε ῥωμαῖῶν, κῆσ πύ παρβαλῶν. ὡσ σωηχῶσσεσ κῆτ' ἐπιγαμίαν, μινικῆσ πταμῶσ διορισμένῶσ, μίκαρ ποιῆσεν δὸσ χῆν ἀνταταγῶνισον. τὰ γὰρ λοιπὰ βαρβαρα εἶδη, ὅσα νῦν ὑπὸ ταῖσ τούτων βασιλείασ, ἀλέωτα εἰσθῆαι αὐτοῖσ, κῆσ τὰ εἶδη, κῆσ κατὰ τῶσ συστήματα ὀρῶσ ὀμῆνα. εἶναι δὲ ῥωμαῖοσ ἰδῆ, πῶσιν στρατῶν, κῆτ' δὴ δῶρα τῶν συσῆσθῆν μάχην ἀνταταγῶνισον, παρβαλοῖσ τὸ ἰππον τῆ πολλῶν, κῆ πύ δὴ ἀέξων ἀύσχοσ ἐμπερίαν, ταῦτα δὴ σκελεθῶντα, πάντων τῆσ, οἱσ πᾶλεμῶσ κῆτ' ῥοῦται συμπαυνῶντων, ῥεῶσῶσ αὐτοῦσ ὡπ' ἐνὶ διασῆματι βασιλεύειν

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

πάσης οἰκου μένεις. πᾶτε παρ' ἐκείνοις φερόμενα δρώματα, ὅ
 θαυμάσιον ἔστιν ὑπόσταμα ἢ παρὰ ῥωμαίοις μεταλλασμα, ἢ
 ἢ διὰ τὴν ἰκτανούμην, μινύτι μάλιστα καὶ σπανίζοντα,
 καιθόνοντά τε, δι' ἐμπορῶν νομισθῆσθαι. μίας δὲ γὰρ ὄντι,
 καὶ μίας ἐξουσίας ποιήν, ἢ ἀκώλυτον ἀμφοτέροις πῶ ἀπό-
 λαυσιν ἴσθαι. τοιούτοις αὐτὴ γράμμασιν ἔτυχαν ὁ παρ-
 θαύσιος, τὰ μὲν πρώτα ἀντέλεξε φάσκων οὐχ ἀρμόζειν ῥω-
 μάτω γάμον βαρβαροῦ. τίνα γὰρ ἴσθαι συμπονίαν ἐν αὐ-
 τοῖς, μήτε τῆς ἀλλήλων φωνῆς σωλήσιν, ἢ τε διαίτη καὶ
 σκωπῆ, διαφέρουσιν ἀλλήλων; εἶναι δὲ παρὰ ῥωμαίοις ἀ-
 κηροῖσιν πολλοῦς. ὅτε τίποσ ἐπιλέσθαι δεικνύται ἄν θυγα-
 τέρα, παρὰ τε αὐτῶ ἄρκασι δασ. καὶ μὴ δὲν μινέτρεν
 γένος τοῦ αἵματος. τὰ ἰδὼ οὖν πρώτα, τοιαῦτα ἐπισέλων,
 παρητήτο ἐγχειμέου δὲ τὸ Ἀντωνίου, δώροισ δὲ πολλοῖς,
 καὶ ὄροις πῶ πρὸς τὴν γάμον αουδῆν τε, καὶ ἄνοιαν πι-
 σουμίον, πέθειται ὁ βαρβαρος, καὶ δώσεν τὴ ὑπὸ χιτῶνι.
 καλεῖτε γαμβρόν ἐσόμενον. διαδρομύσης δὲ τῆς φήμης,
 οἱ ἰδὼ βαρβαροί, ἀρέπειον πάντα εἰς πῶ ὑποδοχὴν τὸ ῥω-
 μάτων βασιλέως. ἢ χαίρον τε εἰρήνης αἰετοῦ ἐλπιδί. ὁ δὲ
 Ἀντωνίος διαβάς τοῦσ πταμοῦσ ἀκώλυτως, εἰσελάσασ εἰς
 πῶ παρθυαίων γῆν ὡς ἰδῆν ἡδῆ, πανταχοῦ θυσιῶν αὐτῶ
 προσαγαμένων, βωμῶν τε ἐπεμμένων, δρώματων καὶ θυ-
 μαμάτων παντοίων προσφερομένων, χαίρειν τοῖς γινομένοις
 ὑπὸ τῶν βαρβαρῶν προσποιεῖτο. ὡς δὲ προχωρήσας ἴτε
 πᾶσι τῆς ἐπιτορίας αὐτῶσ, ἡδῆ τοῖς βασιλείοις τὸ δα-
 ταβάνου ἐπιτο ἄρον, οὐκ ἀταμείνωσ ὁ δαταβανος ὑπὸντι-
 το αὐτῶ ἐν τῶ πρὸ τῆς πόλεως καιδίῳ. δεξιούμινος νυμφί-
 ον μὲν τῆς θυγατροῦ, γαμβρόν δὲ αὐτῶ. πᾶν δὲ τὸ πᾶθος τῶν
 βαρβαρῶν ἀνθεοῖ τοῖς ἐπιχωρίοις κατεμείνον, ἐδῆτι
 χρυσῶ, καὶ βραχέσ διαφόροις πεποιημένον, ἰώρταε. πρὸς
 τε αὐλῆς,

BIBLION Δ'

τε αὐλῆς, καὶ σύριγγασ, τυμπάνων τε ἡχοῦσ, ἐσιρήταν αὐροῦ
 θμωσ. χαίρουσι γὰρ τοιαῦτην τινα ὄρχησιν κινουμένοι, ἐπὶ
 αἰνοῦ κλείουσ ἐμρορηθῶσιν. ὡς δὲ πᾶν σωῆθε τὸ πᾶθος, τῶν
 τε ἰκταν ἀπέβησαν, φαρῆσασ τε καὶ ἴσα ἀπθῆμειοι, τε-
 ρὶ ἀπονδᾶσ ἐ, κύλικεσ εἰχοσ, κλείουσ δὲ πᾶθος τῶν βαρβα-
 ρῶν ἡδῆροσ, καὶ αἱ ἐτυχαν ἀτάκτοσ εἰσήκουσ, οὐδὲν μὲν
 ἀτοπον προσδοκῶντῶσ, αὐδῶν ἢ ἕκαστοσ ἰδεῖν τὴν νυμφίον.
 ἴτε ὑφ' ἐνὶ σημείῳ κελύει ὁ Ἀντωνίος τῶ ἰδῶ σρατῶ ἐπι-
 δραμείν, καὶ φονάειν τοῦσ βαρβαροῦσ. ἐκπλαγῆντεσ δὲ τῶ
 σρατῶματι, κηδόμενοι τε, καὶ τῆσ σκῆσ, ἢ ἴρακοντο. αὐ-
 τοῖσ τε δαταβανος ἀρκαίεσ ὑπὸ τῶν πρὶ αὐτῶν δορυφορῶν,
 ἢ πῶ τε ἐπιτιθεῖσ, ἀπέδρα μολίσ μὲ ὀλίγων. ἢ δὲ λό-
 πὸν πᾶθος ἐκὸσ πῶν βαρβαρῶν, αὐτε τοῦσ ἴπουσ ἐχῶν-
 των, οἱσ ἤνται μέλιτα, ἀπβιβηκῶσ τὸν εἰσήκουσ,
 ἀνέντεσ ἐκείνοσ νέμωσαι, ὅτε δρομῶ χήσασθαι δαυαμί-
 των πρὸσ φυγῆν, ἐμποδίζουσιν αὐτοῦσ τῆσ πρὶ τοῖσ π-
 σῆ χυλῶν ἐδῆτοσ. φαρῆσασ δὲ, καὶ ἴσα ἢ χῆσ. τὶ τὸν
 ἢ χῆσεν αὐτῶ πρὸσ γάμουσ; πολὺν δὲ ἐρκακῆμνοσ ὁ Ἀντωνί-
 οσ φονῶν τῶν βαρβαρῶν, λείαν τε καὶ ἀχμαλώτοσ παρ-
 κληθεῖσ συλλαβῶν, ἀπῆσ, μινδῶσ αὐτῶ ἀσθετόσ. κώμασ
 τῆ, καὶ πόλεσ; ἐμπιπῶν δασ ἐξουσίαν τοῖσ σρατιώτασ, ἄρ-
 κᾶσεν τε ἐκῆσασ, δ δαυάται, καὶ δ βούλεται αὐρσ κησασθαι.
 τοιούτῳ ἰδῶ δὲ κᾶσ ἐχρησῶντο οἱ βαρβαροί οὐ προσδοκῆ-
 σῆντι. ὁ ἢ Ἀντωνίος, ἐπὶ πολὺ τὴ παρθυαίων γῆσ ἐλάσασ, ἡδῆ
 ἢ τῶ σρατιωτῶν κειμηνίεταν ἐν αὐτῶ τῶ ἀρκαίεσ, ἢ φονάειν,
 ἢ πονῆθεν εἰς πῶ μισοποταμίαν. ἐκεί δὲ γένομνοσ, ἐπι-
 σέλασ τῆ τε συγκλήτῳ καὶ τῶ ῥωμαίων δέμῳ, πᾶσαν ἀγατο-
 λῆν κειχερωῶσαι, καὶ τῆσ ἐκείνησ βασιλείασ πάντασ αὐτῶ
 παρακισχωρηκῆσαι. ἢ δὲ σύγκλητοσ, οὐκ ἀγνοοῦντῶσ μὲν τὰ
 σπρατῶματῶν, λαθεῖν τὸν ἢ ῥω βασιλέωσ ἀδωάτοσ,

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

πληρ. λέει, καὶ πολυακεία. ψυρίζονται αὐτῶ, πάσασ τιμὰς ἐπι-
νιήσας. διέσπειρε ἢ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ ὁ Αντα-
νίνος ἠγιοχίαις χαλκῶν καὶ θυρίαι πα τοσαυτὰ ἀναρῶν ἦσαν
δὲ αὐτῶ ἐπαρχοῦντο τοῦ στρατοπέδου δούο ἰδὼν πρὸς βύ-
σσης, πάντο τὰ καὶ ἄλλα ἰδίωσι, καὶ πολιτικῶν πραγμάτων
ἀπέριως ἔχον. στρατιωτικὸς δὲ γεννηθεὶς δοκῶν. Ἐυδεντος
ὄνομα αὐτῶ δὲ ἢ ἔττος, Μακρίνος τ' ἐκλείτο. τ' δὲ ἐν ἀγορῆ,
ὅν ἀπέριως εἶχε. καὶ μάλα τινος ἐπισήμης. εἰς τὸτο ἐν ὄψ
μὴ ἢ στρατιωτικῶν μὴ δὲ γεννηθῶν, δημοσίᾳ πολλοὶ ἀπέ-
σκιοπε, καὶ μέγρις ἀχρηστὸν βλασφημίαι. ἐπεὶ δὲ ἦκουεν αὐτῶν
καὶ διατῆ ἐλευθερίῳ χροῦμενον, καὶ τὰ φαῦλα καὶ ἀπερίμνητα
τῶν ἰδουμαίων, καὶ πῶτος μυσσηθόμενος οἷς ὡς στρατιωτικὸς
δὲ ὁ Αντανίνος ἔχαιρας, χαλαμύδιον, ἢ τινὰ ἄλλην ἐδῶτα
ἀμυρυσάμενος ἀρετιότερον εἰς ἀνευδοσίαν, καὶ ὁφθαλμοὺς
διέβαλλεν ἀεὶ τε ἀκροντινῆν ἠπέτης. ἀπὸ οὐ φέρων ὁ μα-
κρίνος, τάνη χαλλε, σαυέβη δέ τι καὶ τισύτον, ἔδει γὰρ ἄρα
τέλος λαβεῖν τῶν Αντανίνου βίον. πρὶ βροδῆτος ἔων, οὐ μὲν
τον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἠδελει, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῶ τε,
καὶ δὲ μόνια πολυπραμονεῖν ἀεὶ τε πάντα ὑπὸ πᾶσιν, ὡς
ἐπιβουλοῦντάς τε χροῦ πρῶτων, πάντων ἐεπορεῖτο, τοῦς τε παν-
ταχόθεν μαύους, καὶ ἀρροτόμους τε καὶ οὐτάσ, μετεπέμπετο
το. καὶ οὐδέ τις αὐτῶν ἐλάθαι τῶν πῶ ζοντιέαν τὰ πῶν ὑπι-
χρυσάμενον ὑπὸ πᾶσιν δ' αὐτοῦ ὡς ὃ τάλιθ' αὐτῶ, ἢ καὶ πρὸς
πολυακείαν θεσιζόντος, ἐπισέλλει Μακρτιανῶ τινι, ὅτε πα-
σασ ὑπ' αὐτῶ ἐν φάμη πράξεις ἔργε χειρισμένῳ, πισυτῆτω
εἶναι δοκοῦντι φέλων, καὶ μόνῳ ποινανῶ τῶν ἀπ' ἔργων. κελῶς
δὲ αὐτῶ μάλα πρὸς ἀρίστους ζητήσαντι, νικητῆ τὲ χρυσάκειον,
μαθεῖν τ' ἢ τὸ τέλους τῶ βίου αὐτῶ, καὶ μὴ τι ἄρα ἐπιβου-
λοῦσι τῶ ἄρ' ἢ δὲ Μακρτιανὸς χρυσάμενος ὁδῶς τοῖς ὑπὸ
τῶ βασιλείως κελουθεῖσιν, εἴτε ὄτως αὐτῶ δαμῶνται ταῦτα

BIBAION. 54

θεσιπασταν, εἴτε ἄλλως συνομολογούμενος τῶ Μακρίνον, ἐπε-
σίλλει Αντανίνῳ ἐπιβουλοῦντι τῇ ὁρ' ἢ τῶ μακρίνον καὶ θεῖν
αὐτῶ ἀποσηνάσασθαι. ταῦτα τὰ γράμματα ἀποσημῆ-
μειος μετὰ καὶ ἔττων ἐπισυλῶν κατὰ τ' ἔθος, δίδωσι τοῖς
δικηομίζουσιν, οὐκ εἰδῶσιν, ἀ φέρουσι. τῶ δὲ σωθῆναι τὰ-
χει τῶς ὁρεπορίσας ἐκείνοι χρυσάδοσι, ἐφίπνται τῶ Αν-
τανίνῳ. ἦδη τὲ σιανὴν ἠγιοχίου ἀνεληφῶτι, καὶ τὲ ἀρματος
ἐπιβάνοντι, προσκομίζουσι πάντα τῶν σωδισμον τῶν
ἐπισυλῶν. ἢ αἰς ἦν κατὰ τὸ Μακρίνου γράμματα. ὁ δ' Αντα-
νίνος πῶ ὁρ' ἢ ἦδη, καὶ τῶ μιν πρὶ τ' ἢ ἢ πρὸς κομῆσαι ἔχον,
κελαῖε τῶ Μακρίνῳ ἀπασάντι, καὶ ἰδιόταντι, ἐν τῶ χροῖ τοῖς
γράμμασι, καὶ εἴτε ἐπέχον εἶν, δηλώσαι αὐτῶ. εἰ δὲ μὴ, τὰ ἐξ
ἔθους αὐτῶ διοιησῶσι ἔπαρχον. πολλοὶ δὲ τὸτο κελῶν ἦν
σύμβησ αὐτῶ, καὶ ὁ μὴ ταῦτα προτάξασ, εἴ χροῦ τ' προκειμένῳ
ὁ δὲ Μακρίνος, καὶ αὐτῶν γενόμενος, τὰς τε ἄλλας ἐπιλέ-
ται ἐπισυλάς. τριτυχῶν δὲ καὶ τῇ καὶ αὐτῶ θανατηφό-
ρον, ὁρ' πρὸ πῶν κίνδων ἐπιειμένον. εἰδῶσι τε τὲ Αν-
τανίνου. τῶν θυμῶν, καὶ τῶ φοινδῶν ἐπὶ τοῖς δὲ γράμμασι,
καὶ πρὸ φασιν αὐτῶ ἀλογον ὁ ἄρ' ἔφασαν, πῶ ἰδὼ ἐπισυ-
λῶν, ὑφαιρεῖται. πρὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἀπαγγέλλει, ὡς εἶν
σωθῆσθαι. φοβηθεὶς δὲ μὴ καὶ δούτ' ἔφον ταῦτα ὁ Μακρτιαν-
νὸς ἐπισέλη, δρασά τι μάλλον ἠδελισεν, ἢ ἀναμένεσθαι
πασεῖν. πολμῶ δὲ τοιοῦτο. ἦν τις ἐκ τῶν τῶ χροῖ, Μακρ-
τιανῶς ὄνομα αὐτῶ, τῶν σωμπαφουλῶν τῶ Αντανίνου,
ἀεὶ παρετόμειος αὐτῶ. τούτου τῶ ἀλλοφῶν πρὸ δλίτων
ἢ μὲρῶν ἀκρήμης, διαβληθέντα ἰδὼ, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ
αὐτῶ τε τῶ Μακρτιανῶ ἐνὶ βρῖσειν, ἀναδρον αὐτῶν, καὶ
ἀνιητῆ κελῶν καὶ μακρίνου σίλων. τῶτον ἐπιστάμειος ὁ Μα-
κρίνος ἀλλοφῶν τε σφιδῶς ἐπὶ τῇ τῶ ἀδελφῶ ἀναρῶ-
σαι, μὴ φέρωντάς τε τὰς εἰς αὐτῶ ὑβρεις, μετὰ μετε-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

τάς ἐσθλὰς δὲ αὐτῶν θραύουσιν· τε αὐτὴν ἀνοθεύει, καὶ πολλὰ
ὑπ' αὐτῶν ἀβηπύεσσι πέθει τε κειρὸν ἐπιτήθειον παραφυ-
λάξαντα, ἐπιβουλεύουσι τῷ Αντωνίνῳ. ὁ δὲ ταῖς τε ὑπο-
χέουσι τῷ Μακρίνῳ ἀναπειθείς, μισῶν τε ἄλλως, καὶ τιμωρῶ-
σα θέλων τῷ ἀδελφῷ πάντα ποιήσεν ἀσμένως ὑπὸ γένεταί,
κειρὸν ἐπιτήθειον εὐρῶν· σωθέν δὲ μετ' οὐ πλὴν τὸ σκέλεος
ταύτης, θελήσας τὸ Αντωνίνον διαβιβόντα ἐκ χέρας τὸ μεσοπ-
ταμίαισ, προελθεῖν τὸ βασιλείας, ἀπελθεῖν τε εἰς τὴν νεώτην
σιλήνης, ἣν μάστιγι ἐπιχάριοι σέβουσιν. ἀρεσθῆναι δὲ τῆς
πόλεως ὁ νεὸς πλὴν ὡς ὁδοιπορίας χηρῆσιν· σωτὴρ ἄσιν αὐ-
τοῖσι, ἵνα δὴ μὴ πάντα τὸν στρατὸν σπύλαι, πλὴν ὁδοιπορίαν
ἐποιεῖτο· ὡς δὴ θύσασα τῆ θεῶν ἐπανελθοί. κῆρα δὲ πῶ μόνον
ἔδον ἐπειχθεῖς ὑπὸ τῆς στρατῶν, ἀπὸ τῆς τε πάντας κη-
λεύσας, ἀνεχώρει σωτὴρ ἐν ὑπερήτῃ ἀπροκατασμένωσ τὰ ἐνο-
χλοῦσα. πάντες τοῖσι ἀπεστράφησαν. καὶ ὡς πρῶτάτω
ἀπῆσαν, τιμὴν, καὶ ἀδελφῶ τῷ γιγισομένῳ νέμεντο. ὁ δὲ Μακ-
ριάλιος, τοῦσ κειρούς πάντας παραφυλάγων, ἰδὼν τε αὐτὴν
μεμωμένον, ὡς δὴ κληθεῖς ὑπ' αὐτῶν νόματι ὄρων τι, ἢ
ἀκουσόμενος προσβέχει. ἐπιστῆς τε αὐτῶν τὰς ἐσθλὰς τῶν
μικρῶν κῆρῶν ἐπι, ἀπεστραμμένῳ παύσεισιν, ὁ μετὰ χεί-
ρας ἔφερε λαοθάνων. κειρῶν δὲ τῆς κληρῶν ἐπὶ τῆς κῆρα-
κλειδος γιγισομένῳ, ἀπροσδοκῆτας, καὶ ἀουλάτους ὁ Αντα-
νίνος ἀνῆρθεῖν· πῶσάντος δὲ αὐτῶν κηρῶν ἰππῶ, ἔφωσεν ὁ
Μαρτιάλιος. τὸ βραχὺ δὲ ἰππῆς, οἷς ὁ Αντωνίνος ἔχειρε,
φρουροῖς τε τῶ σώματος ἐχρήτο, οὐ τοσοῦτον ἀρετῶν, ὅσ
ἔδον οἱ λοιποὶ, πρῶτότε ἰδόντες τὸ γινόμενον, διαξάντες τὸν
Μαρτιάλιον, κῆρα κηρῶν ὡς δὲ καὶ λοιπὸς στρατῶν εἶδε τὸ
πραχθῆν, πάντες σωτὴρ ὄραμον, καὶ πρῶτος ὁ Μακρίνος ἐπι-
στάς τῷ πῶματι, ἄλαφρ' ἰεθεῖα τε, καὶ θρηνεῖν προσεποιεῖτο·
ὅ, τε στρατῶν πῶν χηρῶν, καὶ δυσφόρως ἦνεκε τὸ πραχθεῖ-

BIBLION. 55

ευστρατιῶν γὰρ, καὶ κοινῶν τῶ βίον, καὶ ἄλλοι ἄρχοντα ὄντο
ἀποβεβλημένοι. καὶ οὐδεμίαν πῶ ἐπιβουλήν ὑπὸ πῶσιν ἐκ
τῶ Μακρίνου. ὄντο δὲ τὸν Μαρτιάλιον οἰκείαν ἔχοντα ἀ-
μύνησθαι, καὶ οἱ κηρῶν, ἐξ ὧσ εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῆσαν. ὁ δὲ
Μακρίνος πυρὶ παραδούς τὸ σωματίον, τὴν τε κῆρῶν κῆρα
τινὶ ἐμβολῶν, ἔπεμψε τῇ κηρῶν αὐτῶ κῆρα θάλασσι, ἐναντιο-
χῆρα διαβιβούσῃ. ἐπειθὲ δὲ ἐπὶ ταῖς τῶν κῆρῶν ὁμοίως
συμφοραῖς εἶτε κηρῶσ, εἶτε κηρῶσ, ἀπεκατέριστο
τοῦσ τῶ κηρῶσ ἐπὶ τῆσ ἑκείνου ὁ Αντωνίνος, καὶ ἡ κηρῶσ ἐ-
κείνου βιώσαντες, ὡς προεῖρηται. τὰς δὲ ὁ κηρῶσ, ἐκ ὧσ μόνος
ἐβασίλευσε ἄνα τῶ παρῶσ, καὶ τῶ ἀδελφῶ, ἐκ ἑῶσ ἐτίσιν οὐ-
νετεῖα θη. τελευτήσαντος δὲ τῶ Αντωνίνου, ἐκ ἀφαιρία τε ἦν
ὁ στρατῶσ, καὶ ἀπὸ τῶσ πρῆκτεῦ. ἔμειναν τε ἡμέρας δύο ἀ-
βασίλευτοι. ἐξήταισ τε, ὄν ἐπιλέσονται ἄρχοντα. καὶ γὰρ
ἠγγέλετο μετὰ πολλῶ κηρῶσ, καὶ δυνάμεισ, ἰππῶν
Αρτάβανος δίκῆσ ἀπακτιῶσ, τιμωρῶσ τῶ τοῖσ ἐκείνου-
σῆσ, καὶ εἰρήνη ἀνῆρμένοι. ἀραῶσ τε δὴ βασιλεῖα πρῶτον
κεῖν Δυσαντον, ὡς στρατιωτικῶν τε, καὶ ἔταρχον οὐ φάλλον
γινόμενον ὁ δὲ, γῆρας προῖχομένος, παρητήσατο. μετ' ἐκεῖ-
νον δὲ τὸν Μακρίνον, πῶσάντων αὐτοῦσ χηρῶσ, οἱ κηρῶσ
ἐπιβουλήσ τῶ Αντωνίνου σιωμῶται, καὶ κοινῶν τῶ Μακ-
ρίνου γινόμενῶσ ὑπὸ πῶσ ὄραμον μετὰ πῶσ ἐκείνου τελευτήσ,
ὡς ἐκ τοῖσ ἐξῆσ ἐρούμεν, παρελαβῆ τε πῶσ βασιλεία Μακ-
ρίνος, οὐ καὶ οὐτῶσ ἀνοίξ, καὶ τῶσ τῶσ στρατιωτῶν, ὡς ἀνάγκη,
καὶ χηρῶσ τῶ κηρῶσ. τοῦσ δὲ πρατῶσ μείων, ἐφῆσται ὁ
Αρτάβανος μετὰ μετῶσ κηρῶσ, καὶ δυνάμεισ, ἰππῶν τε
πολλῶν ἄνων, καὶ τοσοῦτῶν κηρῶσ πῶσ, κῆρα φράκτους
τῶ ἀπὸ κηρῶσ ἐξῶσθεν μακροῖσ δόρασιν. ὡς δὲ ἀπῆγγελε
προσῶν, συγκέλευσ τοῦσ στρατιώτασ ὁ Μακρίνος, ἐλε-
ξε τῶσ.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΜΑΚΡΙΝΟΥ

27 Αλλ' ἔν ἡ ὑμᾶς πάντας ἐπὶ τοῦτον βασιλέως, ἡ ἴνα τὰ
 28 λιθὴ λέγοιμι, στρατιᾶν ἀποβολῆ, θωμάσων ἄδ' ἔν φέρειν δὲ
 29 τὰς συμφορὰς, κὲ τὰ προσπίπτοντα μερίως ὑπομένειν, ἀνθρώ
 30 των ἔργον σωφρονόντων, ἡ μὲν γὰρ ἐκείνῃ μνήμη, ἔν τε τοῖς
 31 ἡ μετέροις σέρονις ἐγχεῖσεται, τοῖς τε εἰς ὕστερον παραδοθή
 32 σεται, κὲ δόξαν αἰδίου φέρουσα, μετᾶλων τε, κὲ γινναίων ἔργων,
 33 ὡν ἔδοξασι φίλῶν τε, κὲ αὐτοῖα, καμμάτων τε κοινοῖα, ἡ
 34 πρὸς ὑμᾶς, ταῦ δ' ἡ καιρὸς τιμήσαντας ὡς χ' ἡ πῶ μνήμην
 35 τὸ τετελευτηκότος ἀρροισωσάμενους τὲ τὰ πρὸς ἐκείνους, ἔχε
 36 σθαι ἡ ἐπὶ γρόντων, ὄρατε ἴν βαρβαρον ἐφειώτα σὺ πατρί
 37 τῶ τῆς ἀνατολῆς πλῆθ' κὲ δοκῆντα προφρασιν ἀλορον ἐχέιν
 38 ἔχθρα, ἡ μὲν ἂ ἀδ' ἴν πρὸς κλησάμεθα παρασσονδῆσαντῶν,
 39 κὲ ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα πόλεμον ἡ γέρας, ἡ ἄρπται δὲ νῦν πᾶσα
 40 ἡ ῥωμαίων δόχῃ, ἡ ὑμετέρας ἀνδρείας τὲ κὲ πείσους, ἡ γὰρ
 41 πρὶ ὄρων γῆς, ἡ δὲ ῥέθρων πταμῶν ἡ φιλονεκία, πρὶ τῶ
 42 πάντες δὲ πρὸς μέγαν βασιλεία, ὑπὲρ κλέδων, κὲ συγγενῶν, ἡ
 43 ἐκείνος ἀδίκως, κὲ παρὰ τῶν ὄρκους οἶνται ἀνρηθῆσαι, τὰ τε ἔν
 44 ὅπλα λαμβάνωμεν, ἡ τῆ σωθῆς ῥωμαίους ἀνοσμία, ταπῶ
 45 μεθα, ἡ γὰρ τῶς παρατάξει, ἡ ἴδω τῶν βαρβάρων ἀτακτον
 46 πλῆθος, κὲ προσκάρως ὄρισ μίνον, αὐτ' ἑαυτῶ ἴσως γένοιτ' ἂν
 47 ἕκαστῶν, τὸ δ' ὑμέτερον, ἀντακτόν τε ἂν, κὲ συγκεροπημένον,
 48 μετατὲ ἡ κειρίασ μαχόμεον, ἡ μῖν τε ἔσαι σωτήριον, κὲ
 49 κείνοις ὀλέθριον, μετ' ἀγαθῶν ὄω τῆς ἐλπίδας ἀγώγιεθε, ὡς
 50 ῥωμαίους πρέτει, κὲ σωθῆτες, ἡ γὰρ τῶς τε βαρβάρους ἀπά
 51 σεσθαι ὑμῶς, κὲ δόξης κλέος δαδάωσοι μέγα ῥωμαίους τὲ, κὲ
 52 πᾶσιν ἀνθρώποις, δέξεθε, τῆν τε προτέραν νίκην πισυώσθε,
 53 ὡς μὲν δόξα, κὲ ἀπάτη παρασσονδῆσαντῶν, ἡ δίκηςατε, ἀμὰ
 54 δι' ὅπλων νικῆσαντῶν, ἐκρατήσατε. Γοιᾶτὰ τίνα εἰπέν
 55 τος αὐτῶ, οἱ στρατιῶται πῶ ἀνάγκην τῶ πράγματος ὀρωτῶν,

1 παρατάκτον, κὲν τοῖς ὅπλοις ἦσαν, ἡ μὰ δὲ ἡλῶ ἀνίχοντι,
 2 ἔραν Ἀρτάβανος σὺ μερίση πλῆθ' στρατῶ ἀσυστάμοι δὲ
 3 ἔν ἡλιον ὡς ἔθος αὐτοῖς, οἱ βαρβαροι, μερίση τὲ κλαγγῆ βοή
 4 σαντῶν, ἐπίδοξαμον τοῖς ῥωμαίοις, τοξέοντες τε, κὲ κρηπι
 5 πώνοντῶ, οἱ δὲ ῥωμαῖοι, αὐτάκτως τὲ, κὲ ὀσφραλῶς συσίσαν
 6 τῶ τὰς Φάλαγγας, ἐκτεῖρωθεν τὲ τῶς ἰπέεις, κὲ τῶς μαυρ
 7 σίους παρατάξαις, τὰ τε κενὰ πληρώσαντῶ τῶν κρηως, κὲ
 8 αὐτακῶς ἐκρέχεν δαυαμίνων, δὲ ξάμοις τοῖς βαρβαροις,
 9 ἐμάχοντο, κὲ ἡ βαρβαροι, τῶ πλῆθ' ἡ ῥέων, τοῖς τε ἐπι
 10 μήμοις δόρασι τῶν κρησφρακτων, ἀπὸ τῆ ἰππων, κὲ κμήλων
 11 τρωσκοντῶ αὐτῶς, μετᾶλω ἀνωθεν ἔβλαπτον, οἱ ἡ ῥωμαῖοι,
 12 ἡ συσασθὸν μαχομένων, ῥαδίως ἐκράτην, ἔπει δὲ αὐτοῖς
 13 ἡτε ἰππος πλῆθ' ἦσαν, κὲ τῶν κμήλων πλῆθος ἐλυμάνιτο,
 14 προσωῖομοι ἀναχωρεῖν, προβόλους τε, κὲ πρὸς ἀλλατεχνά
 15 σματα σιδῆρων δευτάτων ἐξοχαί πρηνέειν, ἀερίπεν, παρ
 16 ραλανθάνοντα δὲ ἐν τῶς ἡάμοις, κὲ κρησφρακτικῶν ὑπὸ τῶν
 17 ἰπέων, ἡ ἡ κμηλιτῶν, ὀλέθριον ἦν αὐτοῖς, πατῶντῶ γὰρ οἱ
 18 ἰπποι, αὐτε κμήλοι μάλιστα ἐχουσι ἀπαλὰ τὰ κέματα, ὡ
 19 κλαζον, κὲ τῶς ἐπιβάτας εἰς ἔβρον ἀπεισέοντο, οἱ δὲ ἐπέ
 20 κῖνα βαρβαροι, ὅς ἔσον ἰδῶ ἐποχουῖται ἰπποις, ἡ κμηλοῖς,
 21 γινναίως μάχονται, ἡ δὲ ἀποβῶσιν αὐτῶν, ἡ κρητεχθῶσι,
 22 ῥατὰ ἀλίσκονται, μὴ φέροντῶ πῶ ἐκ συστάσεως μάχην,
 23 πρὸς τὸ φυγεῖν, ἡ διώξει, εἰ δέοι, ὑπὸ τῆς πρὶ τοῖς σκέλε
 24 σιν ἐσθῆτος χανῶς παρηωρημένους, ἐμπεδίζονται, πρῶ
 25 τῶ ἰδῶ ὄω, κὲ δαυτέρας πάγους ἡμέρας ἐξ ἑωθινοῦ εἰς
 26 ἑσπέραν ἐμάχοντο, κὲ νύξ ἐκλυοῦσα, δέλυσε τὰς
 27 μάχας, ἐκτεροῖ τε ἐπατήλων εἰς τὰ ἑαυτῶν στρατόπεδα,
 28 νικῶν ἀξιοῦτῶν, τῆ δὲ βίτη ἡμέρα, σωθῆσαν εἰς τὸ αὐτῶ
 29 πεδίον μαχομένων, ἡ κρησφρακτων δὲ οἱ μὲν βαρβαροι, πλῆτι τῶ
 30 πλῆθ' τῶν ὑπὲρ χοντῶν, κλησάσθαι τῶς ῥωμαίους, κὲ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

σάχην ἄσαι. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἐκτί τὰς φάλαγγας ἄν βαθὸς συ-
 νίπασαν. εἰς μῆκος δ' ἐκτίνοιστο αἰετὸν κυκλῶμενον, ἐκπε-
 διζον. πλῆθος ἢ πᾶσιν ἀνδρῶν τε, καὶ κτηνῶν ἐφορᾶθη ὡς πᾶν
 πληρωθῆναι τὸ πείδιον μετρίως τε σωρῶς πτωμάτων εἰς ὕψος
 ὄρθῃναι, καὶ μάλιστα τῶν κούλων ἐπ' ἀμύλων πίπτουσῶν. πρὸς τε
 οὖν τὸ διαβέχην, ἐκποδίζοντο οἱ μαχομένοι. ἐκτί δὲ οὐδὲ
 κθεϊρῶν ἀμύλους, μετὰλου ὄντος τῶ χύματος ἐν μέσῳ, καὶ
 δυσβάτν ὑπὸ τῶν σωματῶν, σισωραμείων. ὕδ' ὅ κωλυμένοι
 τοῖς ἄλλοις ἐπίγειαι, ἔχουσι ἐπαγῆλθον εἰς τὴν αὐτῶν στρα-
 τίδα. ὁ δὲ Μακρίνος σιωεὶς ὅτι ἢ ἄλλως Ἀρτάβανος ἐκθῶ-
 μως τε μάχεται, καὶ προσμένει, ἀπὸ οὐδ' αἰὶς Ἀντωνίου μά-
 χεσθαι, εἰσθότων αἰετῶν βαρβαρῶν ἔχουσι ἀποκρίμενη, ἐβλο-
 κηεῖν τε, εἰ μὴ τί ἐν ταῖς πρώταις ὁρμαῖς κροτορῶσιν ὅτε
 δὲ προσμένοντες, ὡς ἀπὸ πύ μάλιν ἀνανεώσαντο, μετὰ πύ
 τῶν νεκρῶν ἀνέλθειν τε, καὶ κητάρλεξιν, ἐκ οὐμίνων τεθνη-
 κέναι πᾶν τῶν ἔχουσι αἰλίον, πῆμπε προσβείαν, ἐπιστάλη τε
 τῶν παρθυαῶν, λέγων, ἦν μὴ πρὶ τὰς σπονδὰς, καὶ τῶν ὄρκους
 ἀδιδόναντα βασιλεῖα, τιθηνίναι. δίκης τε ἀξίως ὡς ἔδοξε,
 δεδωκέναι ῥωμαῖοις δὲ, ὡς ἔφη ἢ δοχῆ, ἰαυτῶν τε τὰ τῆς βα-
 σιλείας ἐμειχερίμιναι, μήτε δόξινωσαι τῶν πραχθεῖσιν,
 ἀεχμαλώτους τε τοὺς πρὶν ὄντας ἀποδοῦναι, χημάτα τε, ὅσα
 ἤρπαιον ἀποτίσαι, φίλων τε ἀντὶ ἔχουσι χημάτα, καὶ τῶ εἰρήνην
 ὄρκοις, καὶ σπονδαῖς βεβαιώσαι. ὁ δὲ Ἀρτάβανος ταῦτά τε ἀνα-
 γνούς, καὶ διδάχθεις ὑπὸ τῶν πρὶσβειων πρὶ τῶ Ἀντωνίου ἀνα-
 ρέσεως, αὐτάρην τιμωρίαν τῶν παρασπονδισαντα δεδωκέναι
 νομίζων, τυτέπη θανάτῳ τῶ αὐτῶν τεβρωχόμεν, ἀγαπῶν τε τῶ
 ἀεχμαλώτους, καὶ τὰ χημάτα ἀναμωτὶ ἀποβῆν, σπεισά-
 μνος εἰρήνην πρὸς τὸν Μακρίνον, εἰς τὰ ἑαυτῶ ἐπανέρχεται.
 ὁ δὲ πᾶν τε στρατὸν ἀπὸ πλάξας τῶ ἐν μισοποταμῶ δια-
 βιβῆς, εἰς πύ ἀντίοχεια ἠκέρητο.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

97
 ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ
 ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙ-
 ΔΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ
 ΓΕΜΠΤΟΝ.

ῥως ἰδὼ δὲ ὁ Ἀντωνίος ἠρξεί τε, καὶ
 ἐτελώσσει, δεδῆλωται ἐν τῶ πρὸ τῶ
 του συγγράμματι. ἦτε πρὸ τουτου
 ἐπιβουλή, καὶ διαδοχῆ, γενόμενος δὲ
 ἐν τῶ ἀντιοχεια ὁ Μακρίνος, ἐπι-
 σίλλει τῶν τε δῆμων ῥωμαίων, καὶ τῶ
 συρκλητῶν, λέγων τοιαῦτα. Εἰ εἰδο-

σι μὴ ἢ μὴν τὰ τε βίου μου πύ ἐξ ἄρχῆς προέρεσιν, τῶ τε
 βόπου τὸ πρὸς χριστότητα ἐπίρρητις, καὶ τὸ πρᾶν τῶς διοί-
 κηθείας πρότερον πράξεως, οὐ πλύ τι ἔξουσίως, καὶ διασά-
 μως βασιλικῆς ἀποδοῦσης, ὅπου γε καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεῖα
 τοῖς ἐπάρχουσι τῶν στρατοπέδων πεπίστανται, πρὶ τῶν νο-
 μίω μακροζορεῖν. ἔστ' ἄρ' με καὶ οἱς ἐκένος ἐπραῖεν, οὐκ
 δόξινωδῶν, καὶ προκινδυνύσαντα ὕμῶν, ἐν οἷς πλάκῆς
 τῶς τυχεύσεως διαβολαῖς πιστῶν ἀφειδῶς ὕμῖν προσεφέ-
 ρητο, καὶ με καὶ κημῶς ἠγόρου, καὶ διημοσίᾳ πλάκῆς τὸ μέ-
 γιστον, καὶ πρὸς τοὺς δοχόμενους φιλανθρώπων διαβά-
 λων καὶ διασωπῶν εἰς ἑαυτῶν, καὶ βότων χαυνοῦτητα.
 κολακείας δὲ χαιρών, καὶ τοὺς εἰς ὠμότητα παροξυνόοντας,
 τῶν τε ἐμῶν τὸ ἐκδοσίμον αὐτῶ διδόντας, τῶν τε ὄρην διαβο-
 λῶς ἐγείροντας, αὐτοὺς, καὶ πιστῶς ἔδοκίμασε φίλους, ἐμοὶ
 δὲ ἐξ ἄρχῆς τὸ πρᾶν, καὶ μέγιστον προσφιλέ. ἦν γοῶν πρὸς
 παρθυαίους πῆλεμον μετρίως τε ὅττα, καὶ ἔφ' ἑσά ῥωμαίων
 ἐσάσαν ἄρχῆ, κατελύσαθον, καὶ ἐν οἷς ἀνδρείως παραταξά-
 μασι, οὐδὲν τι ἠτήμωθα, καὶ ἐν οἷς σπεισαντο μετὰ πλάκῆς

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

22 Διάσωμας ἐλθόντα μέγαν βασιλεία πιστὸν, φίλον αὐτῷ ἔχθρῶ
 23 δυσμάρτυρον ἐποίησα, ἡ δὲ ἐμοῦ δὲ κραταῦτος, ἐν ἀδείᾳ τε, καὶ
 24 ἀναμωτὶ πάντες βιώσονται. ὄρισεν κρατῖα τε μάλλον, ἢ βασι
 25 σιλεία νομιθεῖσθαι. μὴ δὲ τις ἀπαξιῖτω, ἢ τυχὺς πᾶσι μα
 26 τομιζέτω, ὅτι δὴ ὄντα με ἐκ τῆς παλῆος τάξεως, ἐπὶ τὸ το
 27 ἦγαγε. τί γὰρ ἄφελος ἀνιένεσθαι, εἰ μὴ χριστὸς, καὶ φιλοάνθρωπος
 28 σωσοικεῖ ἄποδος, τὰ ἢ γὰρ τῷ τυχεῖ δῶρα, καὶ ἀναξίοις πρι
 29 πιπέει. ἢ ἢ τὴν ψυχὴν δάσει, ἢ δὴ ἐκείνην δόξαν πριτίθισιν.
 30 ἀνιένεα δὲ, καὶ πλούτος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, μακροῖς γίνεται, καὶ
 31 οὐκ ἐπαινεῖται, ἀλλὰ κατὰ ἄλλου δόθεν. ἐπιεικεία δὲ, καὶ χρι
 32 στος, ἅμα τῷ θαυμάσιον, καὶ τῶν ἐπαινῶν πῶν ἀναδορᾶν
 33 εἰς αὐτὸν τινα ἔχει τῶν κατορθώματα. τί γὰρ ὁ μᾶς ὠνησιν ἢ
 34 Κομμόδου ἀνιένεα, ἢ Αντωνίου ἢ παρὰ τὴν διαδοχὴν, οἱ μὲν
 35 ἄνδρες ὄντες ὄρλημα κληρονομίας εἰληφότους ἀποχωρῶνταί τε,
 36 καὶ ἐυβρίζουσιν, ὡς ἀνῶν ἐδῶ κτηματι. οἱ δὲ, πρὸ ὕμνων
 37 λαβόντες, χάριτες τε ἀδύτου εἰσὶ χρεώται, καὶ πειρῶνται ἀ
 38 μεΐψασθαι τοὺς ἀβρεγίαις προσηλυφῶντας. καὶ τῶν μὲν ἀπα
 39 ριστῶν βασιλέων ἠδύνη, εἰς ὑπερφίαλὸν ἐκπέπει κατὰ προ
 40 νῆσει τῶν ὑπικινῶν, ὡς πλὴν ἐλαπτόνων. οἱ δὲ ἐκ μετρίων
 41 πράξεων εἰς πῶτον ἐλθόντες, πριτίθουσιν αὐτῶν ὡς καμῶν
 42 κτηνῶν. ἀδύτω τε καὶ τιμῆν ἀποτίμωσιν, ἢν εἰώθεισαν τοῖς πρ
 43 τε κρείθουσιν. ἐμοὶ δὲ σοσιπὸς μηδὲν τι πράξην ἄνῶν τῆς ὑ
 44 μετέρω γνώμης. κοινῶν τε, καὶ συμβύλους ἔχεν τῆς τῶν
 45 πραγμάτων διοικήσεως. ὁ μὲν δὲ, ἐν ἀδείᾳ, καὶ ἐλευθέρῃ βιώ
 46 σαθειῶν ἀρηρέθιτε, καὶ ὑπὸ τῶν ἀπαρτιστῶν βασιλέων, ὅσοι
 47 σαυῶνα δὲ ὅ μιν ἐπειράθισαν, πρότερον μὲν, Μάρκος, ὅσοι
 48 ρον δὲ, Πριτίναξ, ἔξ ἰδιωτικῶν ἀσφαρῶν ἐπὶ τὸ ἐλθόν
 49 τας. γένους ἄνδρες ἔσονται ἀρχὴν αὐτῶν παραχρῆν, καὶ τῶν ὑπερ
 50 γένει ἀμύτων, ἢ κλῆρος προσηλυφῶν παραλαμβάνοντα, ἴσῶν
 51 φωνῶντι κατὰ χυλῶν. Διακλιθεῖσθαι δὲ τῶν τοιαύτων
 ἐπιστολῆς,

BIBLION. 27

ἐπιστολῆς ἀφῶ μετὰ τὴν ἢ σύγκλητος, καὶ τὰς σίβασμις
 τιμὰς πάσας φηρίζεται. οὐχ οὗτω δὲ ἀφῶραι πάντας ἢ
 Μακρινῶν διαδοχῶν, ὡς ὑπερῶν τε, καὶ πανδημείων ὠρ
 τῶν ἐπὶ τῷ Αντωνίου ἀπαλαγῆ. ἐκείνος τε ἦτορ μάλιτα
 τῶν ἐν ἀείωσει τινὶ, ἢ πρᾶξει καθεστῶτων, ξίφος ἀποσιείσθαι,
 τοῖς αὐχέσιν ἐπαιρῶμενον. συκοφανταί τε, ἢ δοῦλοι, ὅσοι
 δεσπότης κατήγγελλον. ἀντισκοποῖσθαι. πᾶσα ἢ τε ῥω
 μάων πέλις, καὶ χεδνὴ ὑπὸ ῥωμαίων οἴκου μὴν, καθεστῶ
 σα πινῶν ἀνθρώπων, τῶν μὲν, καὶ ἀνῶν, τῶν δὲ, ἐξ ὠδίν
 ταν, εἰ δὲ τινες καὶ ἄλλοι δὲ ἀλλὰ βίαν ἢ ὑποχρόνων, ἐν ἀδείᾳ
 πλῆθι, καὶ ἐκείνην ἐλευθέρῃ εἰβίωσαν ἐκείνου. ἔτις, ὁ μόνος ὁ
 Μακρινῶν ἐβασίλευσε. κοσμήν ἢ ἡμαρτιν, ὅσοι μὴ δὴ ἐλευσιν
 ἀδύτως τὰ στραπέδα, καὶ ἐκείνους εἰς τὸ ἐλευτῶν ἀπέπεμψεν.
 αὐτὸς τε εἰ πῶ ῥωμῶν πῶσαι ἢ πέχθη, τὸ δὲ μόνος ἐκείνους
 καλῶντος μεγάλης βωαῖς. ἐν δὲ τῷ ἀντιοχείᾳ, δὴ ἴβρι, γε
 νειν τε ἀσπῶν, βαδίζων τε πλεόν τῶν δειοτος ἡρεμαῖως, βρα
 δύτατά τε, καὶ μολις τοῖς προσύσιν ἀποκρινόμενος, ὡς μὴ
 δ' ἀκούσθαι πρᾶξις διὰ τὸ καθεῖ μόνος τῆς φωνῆς. ἔχων δὲ
 ταῦτα ὡς δὴ Μάρκον ἐπιπεδῶματα. ἄνδρες λοιπὸν βίον, οὐκ
 ἐμιμήσατο. ἐπιδύσῃ ἢ ἐκείνους εἰς τὸ ἀβροδύτων, ὁρῶντων
 τε θέας, καὶ πάσης μέσης, νινῶσας τε αὐτοῦ ὑποκρινῶν
 χολάζων, τῶν τε τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀμείως ἔχων. προη
 τε πορταῖς, καὶ ζωσῆρι, χρυσῶ πλῆθι, καὶ λιθοῖς τιμίοις πεποι
 κημένοις πεσομῆ μένος, τῶν τοιαύτων πρυτελής. κατὰ τοῖς
 ῥωμαίων στρατιώταις ἢ καὶ παιου μείνης βαρβάρων δὲ μάλλον,
 καὶ θηλυπρεπῆς εἶναι δοκῶσις. ἀπὸ ῥῶν δὲ οἱ στρατιώται, οὐ
 πάνυ τὶ ἀπειδέχοιτο. ἀπυρέσιον ῥοτε αὐτῶ τῶν βίω, ὡς ἀν
 μένῳ μάλλον, ἢ κατὰ τὸν στρατιωτικόν. παραβάλλοντες δὲ
 πῶ μνήμη τῷ Αντωνίου διαίτη, ἐπιστραφῆσαι τε, καὶ στρα
 τιωτικῆ γένεσθαι, κατερίτωσκον τῆς Μακρινῶν πρυτελής.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ἔτι τε ἠγαθήν αὐτοῖ μὲν ὑπὲρ σκηνῶν, κ' ἐν ἀλλοδαπῇ διαί-
τῳ γίνοιτο, ἔσθ' ὅτι καὶ ἀνιόντες τῶν ἐπιπέδιων, εἰς τε τὰ
ἑαυτῶν οὐκ ἐπαίνοντες, εἰρήνης εἶναι δοκούσης. ὀρώμεν δὲ
τῶν Μαυρίων χλιδῆ καὶ τροφῆ διατώμενον, ἀρνησάντων
ἡδὴ πρὸς ἀμύλους, αὐτῶν κενῶς ἠδύρανον προσφασίως τε ὀλί-
γης λαβείναι ἀχοντο, εἰς τὸ ἀποσπασάσθαι τὸ λυποῦν.
ἔχρην δὲ ἄρα Μαυρίων ἑαυτῶ μόνου τῆ βασιλείᾳ ὄν-
τροφῆσαντα, ἅμα τῷ βίῳ καὶ τῶν ὀδύων καταλύσαι, μι-
κράν, καὶ ἀτελῆ πρόφασιν τοῖς στρατιώταις εἰς ἀέβουλον
τοτῆς τύχης παραχούσης. Μαισάῃν τις ὄνομα, τ' ἦν ἰσφοί-
σια, ἀπὸ ἐμέσου κελου μέγιστος οὕτω πόλεις ἐν φοινίκῃ ἀδελ-
φῆ δὲ ἐγένετο Ἰουλιᾶ καὶ τῆς Σιβῆρου γυναικός, Λυτωνί-
ου δὲ μητροῦ. παρὰ πάντα ὄντα ἦν τῆς ἀδελφῆς βίον, ἐν τῇ
Βασιλείῳ δ' ἠγορίων αὐτῆν χρέου πολυτοῦς, παρὸν Σιβῆρος
τε καὶ Λυτωνίος ἐβασίλευσαν. τῶν δὲ Μαισά τούτων, ὁ
Μαυρίος μιτὰ τῶν ἀδελφῆς τελευτῆ, Λυτωνίου δὲ ἀνάρε-
σιν, προσέταξεν εἰς τὴ παροῖδα ἐπαλεθούσαν, ἐν τοῖς οἰκείοις
καταβιῶναι πάντα ἔχουσιν τὰ ἑαυτῆς. πλείον τῆν χημῶ-
των ἀνάγκη, ἅτε μακρῶ χρέω βασιλικῆ ἐξουσίᾳ ἐν τεθρα-
μίνῃ ἐπαλεθούσα δὲ ἢ πρὸς βύτις, διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτοῖς.
ἦσαν δὲ αὐτῆ θυγατέρες δύο. Σοαιμῆς καὶ ἢ πρὸς βυτέρα ἐκ-
λέτο ἢ δὲ ἑτέρα. Μαμάκα. καὶ δὲ δὲ ἦσαν τῆ καὶ πρὸς βυ-
τέρᾳ, Βασιανός ὄνομα. τῆ δὲ νεωτέρᾳ, Αἰλιανός. ὑπὸ δὲ ταῖς
μητροῖς, καὶ τῆ μαμάκῃ, ἀνετρέφοντο, ὁ καὶ Βασιανός περὶ
ἐπ γερωνῶν τεσσαρισκαίδεκα, ὁ δὲ Αἰλιανός, δεκάτου ἔτους
ἐπιβιβηκῶ. ἰέροντο δὲ αὐτοῖ θεῶ ἡλίω. τούτων ἰδὲ οἱ ἐπι-
χωροῖσι σίβουσι τῆ φοινίκων φωνῆ, ἑλαγὰ ββαλον κελωῶν ὄν-
τιῶν δὲ αὐτῶ μέγιστος κατισκηνάσω αὐτῶ, χρυσῶ πολλῶ, καὶ
ἀργυρῶ κεισο μημίνας, λίθων τε πολυτελέᾳ. θρησκείας
δὲ οὐ μόνον πρὸς τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν οἱ γει-
τωνῶν δὲ

τωνῶν δὲ

ΒΙΒΛΙΟΝ. 6

τωνῶν τε σαυράπα τε, καὶ βασιλεῖς βάρβαροι, φιλοτιμῶς
πέμπουσι τῶ θεῶ ἐξου ἔτους πλυτελῆ ἀνάθηματα. ἀγα-
μα καὶ ὄν, ὡς πρὸς ἑλλησιν, ἠρωμάσις, οὐδὲν ἔσκε χρο-
ροποιήτων, θεῶ φέρον ἑκόντα. λίθος δὲ τις ἐστὲ μέγιστος, κα-
τωβιν πδιφρῆς, λίθων εἰς ὄξυ πτωκ. κωνοσὲς αὐτῶ χημά-
μίλαινα τε ἢ χροιά. διοτιτῆτε αὐτῶ εἶναι σεμνολογοῦσιν.
ἔξοχὰς τί τινος βραχέας, καὶ τύπους δεινύουσι. εἰδήνα τε
ἢ λίου ἀνέργασιν εἶναι θέλουσιν, οὕτω βλεπτες. τούτω δὲ
τῶ θεῶ ὁ Βασιανός ἰδωμένος, ἅτε γὰρ πρὸς βυτέρᾳ ἐκείνῃ
ἐνεχέριστο ἢ θρησκεία προφῆ τε χημάτι βαρβάρῳ, χιτώ-
νας χρυσοῦφεις, καὶ ἀλουρῆς χειριδωτοῦς, καὶ ποδῆρες
ἀνέλωσ μέγιστος, τάτε σκελη σκεπων πάντα ἀπ' ὀνύχων ὄν-
μιρῶς, ἐσθῆτιν ὁμοίως χρυσῶ, καὶ πορφυρᾳ πεποιηλ μέ-
γιστην τε κεφαλῆν ἐκός μεζέανος, λίτων πολυτελέων χρυσῶ
δεινύου μέγιστος. ἦν δὲ τῶ ἡλιανός ἀμασῶς, καὶ τῶν δὲ ἰν τῶν κα-
τὰ αὐτῶ ἠρωάστατος μεραλῶν πάντων, εἰς τὸ αὐτῶ δὲ σι-
νῶντων κελου σώματος, ἡλιανός ἀμασῶς, ἀβρεῦ χημά-
τος, ἀπείκασεν αὐτῆς τὸ μεράκιον Διονύσου κελῶς εἰπῶσιν.
ἰβουροῦ αὐτῶ δὲ πῆτον, πρὶ τε τοῖς βωμοῖς χορεύοντα νό-
μα βαρβάρων, ὑπὸ τε αὐτῶ, καὶ σύριξί, παντοδαπῶν τε
ὀργάνων ἠχο, πρὶ βυτέρῃον ἐπέβλεπο ὀτε ἀλλοῖ ἀνθρώπων, καὶ
μαλιστα οἱ στρατιῶται, εἰδοτες γένος οὐτα βασιλικῆ, καὶ τῶ ἠρας
αὐτῶ πᾶτων τῶν ὄφεις εἰς ἑαυτῶν ἐπιστρεφούσης. ἰγνῆνα-
ξε δὲ τῆ πόλει ἐκείνῃ τό τι μέγιστος στρατῆρος ὁ τῆς φοινί-
κης προήσασιν. ὑπερον δὲ μετῆν χρεῖ, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἐρού-
μεν φοιτῶντες ὄντα οἱ στρατιῶται ἐκίστοι εἰς πῶ πόλιν, εἰς τε
τῶν ἰόντες θρησκείας δὲ χάριν τὸ μεράκιον ἐδέως ἔβλε-
πον. ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν καὶ πρὸς βυτες οἰκείοι τε τῆς μα-
σῆς. πρὸς ὅς ἐκείνῃ θαυμάζοντας ἦν πᾶσα, ἕτε πλάσμι με-
τη, εἴτε καὶ ἀλιθαύουσα ἐξείπιν, ὅτι ἄρα Λυτωνίου ἡσὲ ἐστ

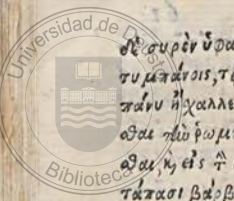
τῆ φύσει τῆ δὲ ὑπολήψει, ἄλλου δοκοῦν ἐπιφοιτῆσαι τὸν αὐτὸν
 τὰς θυγατρῶν αὐτῆς νεκας τε οὐσας, καὶ ὠραίας, καὶ ὄν
 κειρον ἐν τοῖς βασιλείοις σαυτῆ ἀδελφῆ διὰ τριβιν ὅτι β
 γοὶ ἀνύσαντες, τοῖς συστρατιώταις κατ' ὄλιγον ἀπαγγέλλον
 τες, διαβάντων ἐποίησαν πλὴν φήμην, ὡς εἰς πᾶν χωρῆσαι ἢ
 στρατιωτικόν. τῆ δὲ μισθὴ ἐλέγχο σωροῦς εἶναι χημάτων.
 ἐκείνην δὲ ἐτόμως πάντα προέδοι τοῖς στρατιώταις, εἰ πλὴν
 βασιλείαν τῶ γένε ἀναγνώσαιο. ὡς δὲ σαυθίετο νύκτωρ εἰς
 τίλοιν λαθόντες ἀνοίξεν τὰς πύλας, καὶ δέξασθαι πᾶν ὅτι
 τοῖς ἐνδον βασιλεία τε, καὶ ἕν ἀπόδειξιν Ἀντωνίνου, ἀπέδωκεν
 ἐαυτῷ ἢ πρὸς βυτίς ἐλομένη πάντα κίνδων ἀναρρίψαι μάλ
 λον, ἢ ἰδιωτῶν, καὶ δοκεῖν ἀπερρίψθαι νύκτωρ τε λάθρα τῆς
 πόλεως ὑπεξήλθε σαυτῆς θυγατρῶν, καὶ τοῖς ἐγγίνοις κατα
 γωνόντων τε αὐτῆς τῶν προσκυρόντων στρατιωτῶν, κινόμενοι
 πρὸς τῆ τείχεα τῆ στρατοπέδου, ῥῆτα ὑπέλαβον. αὐθὺς
 πρὸς τῆ πύλα, πᾶν τὸ στρατόπεδον Ἀντωνίνου προσήγορασαν.
 τῆν τε περὶ φῦραν χλαμυδί πριβαλόντες, εἰχον ἐνδον. πάντα
 δὲ τὰ ἐπιθήσεια, καὶ πύλας, καὶ γυνάκας, ὅσα τε εἰχον ἐν
 κήμας, ἢ ἀγροῖς τοῖς κλητόν, εἰς κομισάντες, τὰς τε πύλας
 ἀπρηλείαντες, παρεσκόλεζον ἐαυτοῖς, ὡς εἰ δόλοι, ὑπμε
 νοῦντες κλιορῆν. ὡς δὲ ταῦτα ἀπηγγέλι τῶ Μακρίνῳ ἐν
 ἀντιοχείᾳ διαπύβοντι, ἦτε φήμη δίδραμο ἀνὰ τὰ λοιπὰ
 στρατοπέδου τῆ Ἀντωνίνου ἕως ἀρέθῃ, καὶ ὅτι ἡ Ἰουλίᾳ
 ἀδελφῆ χημάτα δίδωσι, πάντα τὰ λεγόμενα, καὶ ἐνδεχό
 μενα, καὶ ἀληθῆ πισύσαντες εἶναι, τὰς χυχὰς ἐξ ἠπίθοντο. ἡ
 χε δ' αὐτοῦ, καὶ ἀνεπειθὴν εἰς πράγματων καινοτομίαν, ὅτε
 Μακρίνου μίσος, καὶ τὸ Ἀντωνίνου τῆς μνήμης πάθος, καὶ
 πρὸς ἀπάντων, ἢ τῶν χημάτων ἐλπίς, ὡς πολλοῦς, καὶ
 αὐτομολοῦντας φοιτῶν πρὸς τὸν νέον Ἀντωνίον. ὁ δὲ μα
 κρίνος καταρρονῶν τῆ πράγματος ὡς παιδαριώδους, χρώ
 μος τε

μινδστε τῆ σωθῆς προθυμίᾳ αὐτῆς μὴ οἰκοῖ μινε. τί κτε
 δὲ ἵνα τῶν δολοχόντων τῆ στρατοπέδου, δύναμιν δούς, ὄση
 ῥῆτα ῥῆτα ἐκπορῆσεν τούτῳ ἀφειώτας. ὡς δ' ἠλθεν Ἰουλιᾳ
 νός, ὅτο γὰρ ἦν ὄνομα τῶ ἐπάρχῃ, καὶ προσέβαλλε τοῖς τέ
 χαισιν, ἐνδον οἱ στρατιώται ἀνιθόντες ἐπὶ τε τοῦς πύ
 ρους, καὶ τὰς ἐπέλεξες, ὡς τε πύλας τῆ ἔξωθεν κλιορῆ
 τι στρατῶ ἐδέκνυσαν, Ἀντωνίνου ἕως ἀρρημοῦντες. βα
 λάντια δὲ χημάτων, μετὰ δέκακ προσοσίᾳ αὐτοῖς ἐδέ
 κνυσαν. οἱ δὲ πισύσαντες Ἀντωνίνου τε εἶναι τίμινον, καὶ
 ὁμοιόταν τε, βλεπὴν γὰρ οὕτως ἦβελον, τῆ μὴ Ἰουλιανῶ
 πλὴν κερῶν ἀποτίμουσι, καὶ πῆκουσι τῶ μακρίνῳ. αὐ
 τοῖ δὲ πάντες, ἀνοίχουσιν αὐτοῖς τῶν πυλῶν, εἰς τὸ στρα
 τοπέδον ἐδέχθησαν. οὕτως ἡ δεικνύει ἀξέθεσσα, ὁ μόνον
 ἦν πρὸς τὸ ἀπομάχεσθαι κλιορῆν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συστῆναι,
 καὶ ἐξ ἀντ' αὐτοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀξίως. ἔτι τε καὶ τῶν
 αὐτομολῶν ἢ πῆθος ἐκῆσσε, εἰ καὶ κατ' ὀλίγους προ
 σιόν, πλὴν δεικνύει ἠξέθην. ὁ δὲ μακρίνος ὡς ταῦτα ἐπύ
 θάνετο, ἀθροίσας πάντα ὅν εἶχε στρατῶν, ἔγειν ὡς δὴ κλι
 ορῆσων τούτῳ ἐκείνῳ προσεχωρησάσας. ὁ δὲ Ἀντωνί
 νος, οὐκ ἀναμείδων τῶν σαυτῆς στρατιωτῶν κλιορῆ
 θῆναι, θάρρησαντων δὲ μετὰ πάθος προθυμίᾳ ἐξελεῖν τε,
 καὶ ὑπαντῆσαι τῶ μακρίνῳ ἐκ παραδείξας ἀγωνίζεσθαι,
 ἐξ ἀγῆ πλὴν αὐτῆ δεικνύει. συμμίξαντα δὲ ἀλλήλοισ τὰ στρα
 τοπέδα φοίνις τε, καὶ συρίσας ἐν μεθορίᾳ, οἱ δὲ, ὑπὲρ
 τῆ Ἀντωνίνου προθύμως ἠγωνίζοντο, δεδότες εἰ ἠπ
 θείν, πλὴν ἐπ' αὐτῆ ἔδρασαν τιμωρίαν ἀναστέλλασθαι. οἱ δὲ,
 σαυτῆ μακρίνῳ ῥαθυμόδον προσέφερον τῆ ἔργῳ, ἀπ
 διδρασκοντες, καὶ μετιόντες πρὸς τὸν Ἀντωνίον. ἀπ
 ῥῶν ὁ μακρίνος, φοβηθεὶς τε μὴ παντάκαστον μινωθεῖς
 τῆς δεικνύει, ἀχμαλώτως τε ληρθεῖς, ἀχίως ὑβρι

ὅτι τῆς μάχης σωτηρίας, ἰστέρας ἦδη προσίδουσ',
 ἀποβήσας τὸ χλαμύδιον, καὶ ἔτι χημά βασιλικὸν περι-
 κητο, λαβὼν, ἀποδιδράσκει σὺν ὄλοις ἐκ τὸν τάρχεος. οὗς
 πιστοτάτους ᾤετο, τὸ γένοιτο ἀποικεράματος, ὡς μὴ γνώρισοι-
 το. ἐβήτη τὴν ἀσπορικὴν λαβὼν, καὶ πῶν κεραιὴν ἀπὸ σκί-
 πων, νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν ὠδοιπόροι, φθάσαν πῶν φη-
 μιν τῆς ἑαυτῆ τήχης, πῶν τε ἐκ τὸν τάρχεων μισθὰν ἰσοῦσε
 τὰ δ' χημάτα ἐπερὸντων, ὡς ἂν ὑπὸ Μακρίνου ἔτι βασιλεὺς
 τοῦ ἐπί τινα σπουδαίου περιθνήτων ὁ μὲν, ὅν ἔβουλε ὡς
 ἔρηται. ὁ δὲ στρατὸς ἐκτέρωθεν ἐμάχοντο ὑπὲρ τὸ Μακρί-
 νου οἰσώματος ὕλας, καὶ δορυφόροι οὗς δὴ πραιτωριανούς
 καλοῦσιν. οἱ γὰρ νῆως ἀνθεσθῆσαν παντὶ τῷ ἄλλω στρατῷ, ἀτα-
 ὄντες μίσις τε, καὶ ἐπίλοιποι. ὁ δὲ ἐπίλοιποι πᾶν πᾶθος,
 ὑπὲρ τὸ Λατωνίνου ἠγνίζοντο. ὡς δὲ ἐπιπλῆν τὸν Μα-
 κρίνον οὐκ ἔβλεπον οὐδ' ὑπὲρ αὐτῶν μαχόμενοι, οὐδὲ τὰ πᾶς βα-
 σιλείας σύμβολα διηπόρου δὲ πού ποτε ἀρα εἶν, πότρον
 ἐν τῷ πλήθει τῶν κειμένων, ἢ ἀπὸ χάρις ᾤχετο, ἠγνίζω τε πῶς
 χηνοῦται τῷ πράγματι. ὅτι γὰρ μάχεται ἦθελον ὑπὲρ τὸ
 μὴ παρότος, παραδοῦσαι δὲ αὐτοῦν ἐκδύτους, καὶ ὡς πρὸ
 ἀχμαλώτους, ἠδ' αὐτοῦ. ὡς δὲ παρὰ τῶν αὐτομόλων ἐπύθε-
 το Λατωνίνου πῶν τῶ Μακρίνου φυγὴν κίμψας κήρυκας, δι-
 δάσκει αὐτὸς, ὅτι μάλιστα ὑπὲρ ἀνδρου, καὶ θυμῶδος μάχο-
 ται. ἀδείαν τε, καὶ ἀμνηστὴν ἐνόμωσ ὑπὸ χηνοῦται, κατέπετε καὶ
 αὐτὸς δορυφορήσονται. οἱ μὲν οὖν πρῶτον, προσεχόμενοι
 ὁ δὲ Λατωνίνος, κίμψα τῶν διώκοντα τὸν Μακρίνον πλῆ-
 σσοι χωρηιότα. ἐν καλῶν ὁνοῦ τῆς βιβλικῆς κατελεί-
 φθη νοσῶν χαλιπώτατα, ὑπὸ τῆς σωτηρίας ὁδοιπορίας
 σωτηροί μινός. ἐνθα αὐτὸν ἀρόντες ἐν τινι κρυπόμενον
 προσεῖψ. οἱ διώκοντες, πῶν κεραιὴν ἀπίετοι. ἐλθόντο δὲ
 αὐτὸν εἰς πῶν ῥώμην θαρρῶν τῆ τὸ δῆμου πρὶ αὐτὸν σπ-
 δῆ. πρᾶν μινος

δῆ. πρᾶν μινος δ' αὐτὸν εἰς τὸ ἀρῶν δια τῶ σπυ τῆς προ-
 ποπίδος πορβου, ἦδη τε τῶ βυζαντίῳ προσελάοντα, φασ-
 σὶν ἀντιπνοῖα χηνοῦσαι, ἔπαιοντος αὐτὸν τὸ πνύματος
 εἰς πῶν τιμωρίαν. παρὰ τοσοῦτον ἰδὼ δὴ μακρίνος οὐκ ἐξέ-
 φυγε τοὺς διώκοντας. τίλει τε ἐχρήσατο ἀχρῶ, ὕστερον δε-
 λήσας εἰς πῶν ῥώμην ἀνελθεῖν, δέον ἐν δὲ χη τῆτο ποιῆσαι
 ὁ μὲν δὲ ἔπαισε καὶ γνώμη, καὶ τῶ χη. τίλει ἰδὼ δὴ τοιοῦτω
 ὁ μακρίνος ἐχρήσατο, σιωπαιρεθῆντος αὐτῷ καὶ τῶ παισός,
 ἐν ἣν ποιῆσας κάλορα, Διάσου μινανὸν κελούμενον. ἐπεὶ δὲ
 ὁ τε στρατὸς πᾶς μετελθὼν πρὸς τὸν Ἀντωνίνον, προσεῖπε βα-
 σιλεία, τά τε τῆς δὲ χη ὑπεδέξατο, διοικηθέντων αὐτῶ κα-
 τὰ πῶν ἀνατολῆν τῶν ἐπερὸντων ὑπὸ τῆς μάμης, καὶ
 τῶν σωόντων φέλων. αὐτὸς γὰρ ἦν νέος τε πῶν ἡλικίαν, προ-
 γμάτων τε, καὶ παιδείας ἀπείρος, οὐ πολλοῦ χρόνου διαποι-
 φασ, εἴχε πρὶ ἐξέδοι, σπιδουσις μάλιστα τῶ μακρῆς εἰς τὰ
 σωῶν ἑαυτῆ βασιλεία ῥώμης. ὡς δὲ τῆ τε συγκλητῶ, καὶ τῶ
 ῥωμαίων δῆμῳ τὰ πραχθέντα ἐδηλώθη, δημοφῶρος μὲν πάν-
 τες ἠκούσαν, ὑπήκουον δὲ ἀνάγκη, τὸ στρατὸ ταῦτα ἠρημίν-
 κατεγίγνωσκόν τε τὸ μακρίνου ῥαθυμίαν τε, καὶ ῥόπων χουα
 τόπτα. αὐτὸν τε ἦν ἄλλος, ὡς ἢ αὐτὸν ἑαυτῶ γνησθῆσαι ἔλε-
 γοι. ὁ δὲ Ἀντωνίνος ἀπάρσας τῆς συρίας, ἔλθων δὲ εἰς πῶν
 νικομήδων, ἐχέμαζε, τῆς ὥρας τὸ εἶτος οὕτως ἀπαύθης
 αὐτῶς τε ἐξέβαλε χηνοῦται. τὴν τε ἱερωσίων τῶ ἐπιχωρίου δὲ,
 ἢ ἐπίδραπτο, πρὶ βότρον ἐξέωρ χητο, χημάσι τε ἐβήτος π-
 λυτελείας χῶμινος, διὰ τε πορβύρας χρυσοῦ ῥάσμα-
 σι, πρὶ δὲ βραείσι τε, καὶ φελίλοις κομύδωσι. εἰς εἶδος δὲ τι-
 ρασ πεφάνη, ἐπικείωνος χρυσοῦ, καὶ λίθων ποιηλοῖς τιμί-
 οῖς. ἦν τε αὐτῶ τὸ χημα, μεταξὺ φοινίκης ἱερῶς σολῆς, καὶ
 χηλῶς μηδικῆς, ῥωμαϊκῆς δὲ ἢ ἑλληνικῆς, πᾶσαν ἐδῆτο
 ἔμισάπερ, ἐρίου φάσκων εἰργάσας, πρῶν μακρῶν ὠτελοῦς. τοῖς

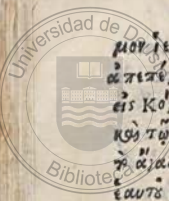

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

δὲ αὐρὴν ὑψώματα μόνους ἠέριστικο. προήει τε ὑπὸ αὐλοῖς, κὶ
τυμπάνοις, τῷ θεῷ Ἰδὴν ὀριζέων. ἢ ἢ Μικισὰ ταῦτα ὄρωσα,
πάνυ ἠγαλλε. πείθει τε λιπαροῦσα, ἐπειράτο μεταμρῖσα-
σαι πῶν ῥωμαίων σολήν. μήλλοντά τε εἰς πῶν πόλιν ἀρίξει-
σαι, ἢ εἰς τὸ σύγκλητον εἰσιλαοσεῖσαι μὴ ἄλλοδαπὸν ἢ παν-
τάκασι βάρβαρον τὸ χήμα ὄρθιν, αὐτοῖς λυψήσιν τοὺς ἰδοῦ-
τας ἀνθεῖς τε ὄντας, κρῖο μόνους τὰ τοιαῦτα κελωπίσμα-
τα ἢ ἢ ἀνδοσιν, ἀλλὰ θλιείας πρέπειν ὃ δὲ κελωρονήσας
τῶν ὑπὸ τῆς πρεσβυτέρου λελθόντων, μὴ δ' ἄλλω τινὶ πειθεῖς,
οὐδὲ γὰρ προσίετο, εἰ μὴ τοῦ ὀμοιοδόπου τε, κὶ κόλακας
αὐτῶ τῶν ἄμικρμάτων, βουλομένος ἐν ἔσθ' γενέσθαι τῆς τῶ
χήματος ὄφως, τῆν τε σύγκλητον, κὶ τὸν δῆμον ῥωμαίων,
ἀπόντος τε αὐτῶ πείραν δοθῆναι πῶς φέρουσι πῶν ὄφιν τῶ
χήματος, εἰ κὶ ἀκα μείζην ἡράσας παντὸς ἑαυτῶ ὀιος προσίω-
τε, κὶ ἰβουρρωῶν ὄφαιετο, παρατήσας ἐν τῇ γραφῇ τὸν τύπον
τῶ ἐπί χωρίου θεοῦ, ἢ δὲ κελλιβζῶν ἐγγράπιον, πέμψας τε
εἰς πῶν ῥωμῶν, ἐκέλευσεν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς συγκλήτου
τόπῳ ὑφίλοτατῳ τῶν εἰκένῳ ἀραιθῆναι ὑπὲρ κεφαλῆς τῶ
ἀγλαμάτος τῆς νίκης, ὡς σαυόντῳ εἰς τὸ βουλατήριον, ἢ λι-
βανωτῶν τε θυμῶσιν ἕκαστος, κὶ οἶνου ἀνένδωσι, προσέταξέ
τε πάντας τοὺς ῥωμαίων ἀρχοντας, κὶ εἰτινῶς δημοσί-
ας συσίτας ἐπιτελεῖσι, πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν, ὡς δὲ κελου-
σιν ἰβουρρωῶν, ὄνομάζην τὸν νεῖν θεῶν Ελεγάβχαλον. ὡς
δὲ εἰς πῶν ῥωμῶν ἀλῆντο τῷ προσηρῖμῳ χήματι, οὐδὲν
παρῶδοξον εἶδεν οἱ ῥωμῶνοι, τῇ γραφῇ ἐπιθεσμένοι. δουδὲ δὲ
τῶς σαυῆθεις τῷ δῆμῳ τομὰς ἐλὶ τῇ τῆς βουλακείας δικδο-
χῆ, φιλοτίμους τε, κὶ πολυτελεῖς ἐπιτελέσας παντοδαπῶς
θεῶν, κελῶ τε μέγιστος, κὶ κελλῖσον κελωσιν ἀνάσας τῷ θεῷ,
βωμοῦς τε κελῖσους πρὸ τῶν νεῶν ἰδρῶσας, ἐκῆσσε προῖων
ἑωθεν, ἐκ τῶ μβας τε ταύρων, κὶ προβάτων πολὺ πλῆθος κελ-

ΒΙΒΛΙΟΝ. 62

τίσφαπτε τοῖς τε βωμοῖς ἐπιτίθει, παντοδαπῶς ἀρώμασι
σωρῶν, οἶνου τε τῶ παλαιότατου, κὶ κελλῖσον, πολλοὺς
ἄμωροισ τῶν βωμῶν προχέων, ὡς εἶθερα φέρεσαι οἶνου
τε, κὶ ἀμάτος μεμιγμένον, πρὶ τε τῶ βωμοῦς ἐχόρουν,
ὑπὸ παντοδαπῶς ὄχου ὀργάνων, γυμνά τε ἐπιχώρια ἐχό-
ραν σαυῶ αὐτῶ, πρὶθεῖντα τοῖς βωμοῖς, κὶ μβαλα ἢ τῷ μπα-
να μετα χεῖρας φέροντα. πρὶσῆμῳ δὲ πῶσα ἢ σύγκλητος,
κὶ τὸ ἰπικὸν ταγμα ἐν θεῶν χήματι. τὰ δὲ σολάχνα
τῶν ἰβουρρωῶν, τὰ τε ὄρωματα, ἐν χυσοῖς σολῶσι
ὑπὲρ κεφαλῆς, οὐκ οἰκείται δέτινες, ἢ ὄτελεῖς ἀνθρωποι
ἔφρον, ἀλλ' οἱ τῶ παρχοῖ τῶν στρατοπέδων, κὶ οἱ ἐν τῶς
μεγίστης πρῶσειν, ἀνέλωσ μόνους, οἱ κελ, χιτῶνας ποδῶρας,
κὶ χερσιώτους, νόμῳ φοινίκων, ἐν μέσῳ φέροντες μῖκν
πρῶραν ὑποδήμασι τε λίγου πεπονημένους ἐχῶντο, ὡς-
πρὸ κελ ἐκείνα τὰ χωρία προσηταλόντες. ἐδοῖεν δὲ τῷ μῖκν
μεγίστην νέμην, οἱ ἐκονῶνται τῆς ἰβουρρωῶν, πλὴν καὶ τοῖς χο-
ραῖν αἰ, κὶ ἰβουρρωῶν δοκῶν κελῖσους ἀπικτήν τῶν ὄρβ-
ζων τε, κὶ πλουσίων, διαβληθῆντας αὐτῶ, ὡς ἀπαρεσκο-
μένους, κὶ σαυῶ πειτας αὐτῶ τῶν βίον. ἢ ἄντο δὲ ζωαῖες,
πῶν ἀνεγέσθη ῥωμῶν. ἢν Σεβαστῆν ἀναγοράσας, μετ'
ὄλιγον χρόνον ἀπέπέμψατο, ἰδιωτῶν, κελῶσας, κὶ τῶν τε
μῶν παρελθῶν. μετ' ἐκείνην δὲ, προσηοισάμους ἐραν ἢ
ἰνα δὲ κὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν πρῶτην δοκῆν, παρβῆνου τῆς
ῥωμῶν ἐστῶς ἰβωμένους, ἀνεῶν τε πρὸς τῶν ἰβῶν τό-
μων κελωμένους, κὶ μετ' ἐκείνου τῶ βίου παρβῆναι-
σαι, ἀποπάσας αὐτῶ τῆς ἐστῶς, κὶ τῶ ἰβῶ παρβῆνω-
νος, ζωαῖες ἔθετο, ἐπισείλας τῇ συγκλήτῳ, κὶ παραμυ-
θισάμενος ἀσίβημα τε, κὶ ἀμάκρημα πλικοῦτον, φῆ-
σας ἀνθρωπινόν τι πεπινθῆναι πάθος. ἔρωτι γὰρ τῆς κῶ-
ρης ἐκλωπῆται. ἀρμῶσόντα τε, κὶ σιβάσμιον εἶναι γά-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

μον ἱερέως τε, καὶ ἱερέως. πλὴν καὶ ταύτην οὐ μετ' οὐ πλὴν
ἀπεπέμφατο. ἵππην δὲ πάλιν ἠγάγετο, ἀναφέρουσιν ἡ γένος
εἰς κομμωσον. ἐπαίει δὲ γάμους οὐ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ
καὶ τῶ θεῷ, ὡς ἱεράται, γαμῶν ἐξήτης. καὶ τῆςτε παλάδος
τὸ ἀγάλμα, ὃ κρυπτόν, καὶ ἀόρατον σέβουσι ῥωμαῖοι, εἰς τὴν
ἐαυτὸ θαλάσμεν μίτηρχε, καὶ μὴ κινήθην ἐξ οὐπρ ἠδὲν
ἀπὸ ἡλίου, εἰ μὴ ὅτε μὲρ ἐκτετραχῆσθ' ἰσως, ἐκίνησαν δὲ
τος, καὶ πρὸς γάμον δὴ εἰς πλὴν βασιλείον αὐτὴν τῶ θεῷ ἀνή-
ρχε. ῥύσσα δὲ ἀπαρίσκει αὐτῶ ὡς πάντα ἐν ὄφθοις, καὶ
πλεμινῆ θεῷ τῆς οὐρανῆσ ἡ ἀγάλμα μετεπέμφατο, σι-
βόντων αὐτὸ ὑπερφυῶς κερχιδονίω τε, καὶ τῶν κατὰ πλὴν
λιβύην ἀνθρώπων. φρασί δὲ αὐτὸ διδῶ πλὴν φοίνικαν ἰδου=
σασαι, ὅτε δὴ πλὴν δὲ χάλαν κερχιδονα πόλιν ἔκτισε βύρσαν
κστατεμούσαν. λίβυς καὶ αὐ, αὐτὴν οὐρανῆν κελούσι.
φοίνικος δὲ ἀσπράχην ὀνομαζέσσι, σελήνην εἶναι ἐλέγντο δὲ
ἄρμωσιν τοῖσι κλῆρον ὁ Ἀγτωνίος γάμον ἡλίου, καὶ σελή-
νης, ἡ τε ἀγάλμα μετεπέμφατο, καὶ πάντα τὴν ἐκείθεν χρυ-
σόν. χρῆματα τε πάμπλεστα πλὴν θεῶν εἰς προίκε δὴ ἐπίδυνα
ἐκλήσσι. κομωθέν τε ἡ ἀγάλμα, σιωφίσει δὴ τῆ θεῷ, κελού-
σσα πάντα τοὺς κατὰ ῥώμην, ἢ ἰταλίαν ἀνθρώπους; ἑορ-
ταζέσιν παντοδαπῆς τε ἀνθρωπείας, καὶ ἀνωχίαις χρῆσασ
δημοσίαι τε, καὶ ἰδίαι, ὡς δὴ γαμοαύτων θεῶν. κστασκού-
σαι δὲ καὶ ἐν τῷ προκασίω κλῶν μέγιστον τε, καὶ πλυτελέτα-
τον. εἰς δὲ ἐκείσιν ἔτους κατῆσ τε θεῶν, ἀκμαζόντος βέρου.
παινήσεις τε παντοδαπῆς σιωε κροτῆ. ἢ πποδορμους τε κα-
κστασκούσασ, καὶ θέατρα, δία τε ἡνιο χείας, καὶ πάντων θεαμά-
των ἡ ἀκουσμάτων κλείστων ἀνωχούμωρον ἢν δῆμεν, ἢ πα-
τυ χείσιντα ἀφράνεν φῖτο. ἢν τε θεῶν αὐτῶν ἐπιστάσ ἀρ-
ματι χρυσῶ τε, καὶ λίθοις τιμιωτάτοις πεποικιλμένον, κα-
τῆν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προκασίον. ἡ δὲ ἄρμα ἦεν ἐξάμ-

BIBΛΙΟΝ. 63

πωλον, ἢ πωλωνικῶν, μέγιστον τε ἡ ἀσπίων, χρυσῶ πλῆθῶ,
καὶ φάλαροις περικίλοις κησομημένον. τὰς τε ἡνίας κατέ-
χην. οὐ δὲ πο δὲ τὸ ἄρματος ἀνθρώπος ἐτίθειεν. αὐτῶ δὲ
πρίκεινο, ὡς ἡνιοχουτῆ δὴ τῶ θεῷ, ὁ δὲ Ἀγτωνίος ἔβει πρό-
τὸ ἄρματος, ἀναποδίξων εἰς τὸν πῖσω, εἰς τε ἢν θεῶν ἀπο-
βαίπων, καὶ τοὺς χαλινούς ἀντίχων τῶν ἵππων. πάσαι τε ἢ
ἑδόν ἢ νε βέχων ἢ μεταλιν ἐαυτῆ, ἀροῶν τε εἰς ἢ πρόθην
τῶ θεῷ πρὸς τε ἢ μὴ πῖσαι αὐτῶν, ἢ διοικισθῆναι ἢ χ' ὄρων=
τα ὄκου βαίνει. ἢν τε ἢ χρυσίζουσα, πᾶμπλεσι ὑπερρωτα.
ἢ τε προκασίοντος, ἐκτέρωθεν ἀντέχον, τῆς ἀσφαλείας
τῆ τριούτου ὁδομοῦ προνοουμένοι δὲ δῆμος ἐκτέρωθεν
παρέθε μετὰ παντοδαπούς δαδου χείας, σεράτους, καὶ ἀνθη
ἐπιρίπτοντες ἀγάλματα τε πάντων θεῶν, καὶ ἔτι πλυτελέ
ἀνάθημα τίμιον ὅσα τε τῆς βασιλείας σύμβολα, ἢ πλυ-
τελή κερμῆλικα. ἢ τε ἢ πῖται, καὶ στρατῆς πᾶς προεπέμπερον ἢ
βιοῦ. μετὰ δὲ ἢ κστασκούσιν αὐτῶν, καὶ ἰδουσαι ἐν τῶν κλῶ,
τὰς τε προερημίνας θυσίας, καὶ παινήσεις ἐπατελει. πύρ-
ρους τε μεγίστους, καὶ ὑμνοτάτους κστασκούσασ, ἀντιῶν τε
ἐπ' αὐτοῖς, ἢ ἢ πῖται τοῖς ὄχλοις, ἀράξην πᾶσιν ἐπιβέτων
ἐκτώματα τε χρυσῶ, καὶ ἄργυρῶ, ἐδῶν ἦται τε, καὶ ὀβένσασ παν-
τοδαπῆς. ζώη τε πάντα ὅσα ἡμέρα ὅσα ἀτίθασα πλὴν χεί-
ρων. τούτων γὰρ ἀπέχρητο φονίκων ἡ δῆμος ἐν δὴ τῆς ἀρπα-
γῆς, πολλοὶ διερβέροντο. ὑπὸ τε ἀνῆλων πατούμενοι, καὶ τοῖς
δὲ φρασί τῶν στρατῶν πριπίπτοντες, ὡς πλὴν ἐκείνου ἰορπῶ, πλ-
λοῖς φέρην συμφορῶν αὐτῶ δὲ ἐβλήπτο πολλοῖς ἡνιοχῶν, ἢ
ὄρχου μέγος. οὐ δὲ γὰρ λαθάνεν ἢ δὲ λην ἀμαρτάνων. προίξ τε
ὑπογραφομένος τῶς ὄφθαλμούς, καὶ τὰς παρζας ἐρυθράτων.
φύσει τε πρόσωπον ὠρῶν ὄβριζων βαρζῶ ἀχῆμοσι ὄρω=
σα δὲ ταῦτα ἡμαιοῦ ὑποπῖδουσα τε τοὺς στρατιώτας ἀπα-
ρίσκει αὐτῶ πλούτῳ τῆ βασιλείας βίῳ, καὶ δεισινῆ μῆ τι

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπιλεχθεῖσι, πιστοτάτοις τε εἶναι δεικνύσιν·
 ἐξ Ἰσίδου δὲ καὶ χρήματα λαμβάνουσα διανέμειναι τοῖς στρα-
 τιώταις κρύβδην, ὅπως αὐτῶν πλὴν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον εὐ-
 νοίαν, καὶ διὰ χρημάτων εἰς ἃ μάλιστα ἀποβλέπουσιν, οἰκώ-
 σονται ταῦτα δὴ ὁ Ἀντωνίος πωθαγόμενος, παντὶ χρόνῳ
 ἐπιβούλευε τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ τῇ μητρὶ αὐτῶ· ἀλλὰ τὰς ἐπι-
 βουλάς πάσας ἀπέργε, καὶ ἐκώλυεν ἢ κοινῇ μᾶμμι ἢ μ-
 φοτέρων Μάισα θυγὴ καὶ ἄλλως ἐνβέχης, καὶ τῇ βασιλείῳ
 ἀλλῇ πρᾶξιν ἐπὶ τῶν οὐδαιαθῆσά, ἅτε τῆς Σιβήρον γυναι-
 κός Ἰουλίαν ἀδελφὴν γινόμενῃ καὶ τὰ πάντα σώσασα αὐτῇ ἐν τοῖς
 βασιλείοις διαβίβασα. οὐδὲν οὖν εἶναι αὐτῷ ἐλάνθανε τῶν
 ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου βουλομένων, φύσει τε χυαίου τὸν ῥό-
 τον ὄντος καὶ ἀρρώστῳ πάντα, καὶ φανερῶς ἀέβουλάν τε λέ-
 γοντος, καὶ πρᾶξοντος· ὡς δὲ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῷ οὐ
 προεχώρη, παραλύσαι τῆς τοῦ Καίσαρος τιμῆς ἠθέλησε τὸν
 παῖδα, καὶ οὐτε ἐν ταῖς προαγοραῖσιν, οὐτε ἐν ταῖς προδοσίαις
 Ἀλέξανδρος ἐτιμᾶτο· οἱ δὲ στρατιώται, ἐπέζητοῦν τε αὐτῶν,
 καὶ ἠγανάκτουσι, ὅτι δὴ τῆς ἀρχῆς παραλυθεῖν· διεσκέδασε
 δὲ ὁ Ἀντωνίος καὶ φήμην, ὡς τὸ Ἀλεξάνδρου τὴν ἠένοειναι
 μέλλοντος· ἐποίησεν τε ἀποπείραν, ὅπως οἴουσι οἱ στρατιώ-
 ται τὸ θυλλοῦμένον· οἱ δὲ ἐπὶ μῆτε τὸν παῖδα ἐβλεπον, ὑπὸ
 τῆς φήμης τὰς ψυχὰς ἐβύβησαν, ἀναγκηθέντες, οὐτε
 πλὴν σωθῆναι φρουρὰν ἐπιμύσαν τῷ Ἀντωνίῳ· κατακλείσαν-
 τές τε αὐτοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ἑρῷ ἠ-
 ξίουν ἰδέειν· ὁ δὲ Ἀντωνίος ἐνδείξας πολλῶν γινόμενος, παρα-
 λαβὼν τὸν Ἀλέξανδρον, συγκραθεῖς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλείῳ
 φορέῳ, ὅπρ' διὰ χρυσοῦ πολλοῦ καὶ λίθων τιμίων πεποιήθη-
 το, κατήλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον σώσας τῷ Ἀλεξάνδρῳ· ὡς δὲ
 ἀνείσαντες τὰς πύλας, εἰδέξαντο αὐτοὺς, εἰς τε τὸν νεῶν τὸ
 στρατοπέδου ἤγαγον, τὸν ἑαὐτὸν Ἀλέξανδρον ὑπερφύως ἠπα-
 σσέν τε,

οὐκ ἔτι,

ΒΙΒΛΙΟΝ. ι.

ζοντό τε, καὶ ὑπερφύως, τῷ δὲ Ἀντωνίῳ ἀμελέστρον προσε-
 φέροντο· ἐρῷ δὲ ἐκείνος ἀναγκητῶν καὶ διακινητερόσας ἐν τῷ
 ἑρῷ τὸ στρατόπεδον, πάλιν ἠγάλλε, καὶ τοῖς στρατιώταις ἀρ-
 γίεσσιν ἐκλήλει τε τοὺς παρασήμους καὶ ὑπερφύως τὸν Ἀλέ-
 ξάνδρον ἐν τῇ μέσαστά, τοὺς δὲ αἰτίους δίδειν χάσας, καὶ
 θορύβου, συλλαμβάνεσθαι πρὸς τιμωρίαν· οἱ τε στρατιώται
 ἐπὶ τούτῳ ἀναγκηθέντες, ἄλλως ἢ μισοῦσθαι τὸν Ἀν-
 τώνιον, καὶ ἀποσημασάσασθαι θέλοντες ἀχρημοσύνα βασι-
 λεία, ὅτι καὶ τοῖς λαμβανομένοις ἐπαμύνειν δεῖν ἠκού-
 μοι καίρων ἀκαίρων, καὶ πρόφασιν δινάσασθαι μίζαντες, τὸν
 καὶ Ἀντωνίον αὐτῶν τε, καὶ πλὴν μῆτερα Σοαιμίδα, παρεῖν
 γὰρ ὡς σεβασθεῖτε, καὶ μήτηρ, ἀναρῶσι· πύς τε πρὶ αὐτῶν
 πάντας, ὅσοι ἴσδον κατηλείθησαν, ὑπερέτα τε καὶ σωθ-
 ροὶ ἐδδοκῶν εἶναι τῶν ἀμνηστικῶν· τὰ δὲ σώματα τὰ τε
 Ἀντωνίου, καὶ τῆς Σοαιμίδος, παρέδωσαν σύρειν τε, καὶ
 εὐβρίσειν τοῖς βουλομένοις· ἅπρ' ἐπὶ πλὴν διὰ πάσης τῆς
 πόλεως συρέντα τε, καὶ λωβηθέντα, εἰς τοὺς ὀχλοῦς ἀ-
 τερίφθη, τοὺς εἰς τὸν εὐβρίον πεταμένον ῥύντας· Ἀντωνίος
 μὲν οὖν, εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας, καὶ χησά-
 μενος τῷ προεφημίῳ βίῳ, οὕτως ἅμα τῇ μητρὶ κατέστρε-
 φιν· οἱ τε στρατιώται αὐτοῦ πρᾶρα τὸν Ἀλέξανδρον ἀναγορά-
 σαντες εἰς τὰ βασιλεία ἀνήγαγον, κομιδῆν ἔδον, καὶ πάλιν
 ὑπὸ τῇ μητρὶ, καὶ τῇ μᾶμμι, πωθαγώσασθαι.

I

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗ ΜΕΤΑ
ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙ-
ΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ
ΕΚΤΟΝ.

Γαίῳ ἔθ' ἡ τέλει ὁ δὴλωθεὶς Ἄντων
ἦνος ἐχρήσατο, ἐν τοῖς προσημίαις
δεδήλωται. παρακαβόντος δὲ τῶν
χὴν Ἀλεξάνδρου, τὸ γῆμα, καὶ τὸ
νομὸν τῆ βασιλείας ἐκείνου πρέκει-
το. ἡ μὲντοι διόκησις τῶν πραγμάτων
τῶν καὶ ἡ τῆς δόξης οἰκονομία, ὑπὸ
ταῖς γυναιξὶ δὴμητῶ ἐπιτετῶ σωφρονέστερον, καὶ σεμιότε-
ροι, πάντα μιτάειν ἐπειρωτό. καὶ πρώτων μὲν τῆς συζυγί-
του βουλή, τῶν δοκοῦντων καὶ ἡλικίᾳ σεμιοντάτους, καὶ βίῳ
σωφρονεστάτους, ἐκκαλέσκει ἐπιλέξαντο σωτέρας εἶναι, καὶ
συμβούλους τῶ βασιλείας. ὃ δὲ τι ἐλέγετο, ἢ ἐπράπτετο, εἰ μὴ
καὶ αἰνοῖτο αὐτὸ ἐκίρινατῶ. οὐ μὲντοι ἐγένοντο. ἦρισκόντε
τῶ δὴμῳ, καὶ τοῖς στρατοπέδοις, ἀλλὰ καὶ τῆ συζυγίῳ βουλή τῶ
γῆμα τῆ βασιλείας ἐκ τυραννίδος φουβρίσου, εἰς ὄριστορα-
τίαν τυπὸν μετεκίριχθῆσεν. πρώτων μὲν τῶ τὰ ἀγγέλματα τῶν
θιῶν, ἀπὸ τῆς χὴν ἐκείνος κινήσας, καὶ μεταγαγὼν ἐπιμύσαν
εἰ τῆς δόξης καὶ εἰς τῆς ναυῶ. τε καὶ σικῆς τῆς τεύπ' ἐκεί-
να ἀλόγως, ἢ ἐφ' ὅτι αὐδοκίμῆσεν ἀμαρτήμασιν, εἰ τι μάτ,
καὶ ἐξουσίᾳ προαχθῆναι τῶν δοθῆντων ἀελοητό, ἐκστους
αὐλοῦ. ἔτι δὲ εἰς τῶν προτίραν αὐτῆς ἐπανίνα τῶ ἀέρας ἀρι-
σιν. τὰ τε πράξει ἀπάσας, καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολι-
τας, καὶ ἀγοράτας, ἀεχέρισαν τοῖς ἐπιλόγους αὐδοκίμῶτα-
τοις, καὶ νόμων ἐμπείροις. τὰ τε στρατιωτικῶ, τοῖς ἐξετασθεῖ-
σίντε, καὶ αὐδοκίμῶσιν, ἐν ὑπᾶνταις τε, καὶ φιλικῶσιν προ-

ξείν.

ξείν. ἐπὶ πλὴν δ' ἄνω τῶ δόξης διοικου μίνης, ἢ ἄλλο Μαισα
προσβύτις ἢ δὴ ὅσα ἀντασάτο τῶ βίου ἔτυχε τε βασιλι-
κῶν τιμῶν, καὶ ὡνομί' ἡσὶ βρωμάτοι, ἐξ εὐδοκίμῆς δὲ Μαισα
μόνῃ τῶ παιδὶ καταλευθεῖσα ὁμοίως αὐτῶ ἀρχεῖν τε, καὶ
κρατεῖν ἐπὶ γῆρατο. ἢ δὴ τε ὁρῶσα ἐν δόξῃ ἢν νεανίαν γινώσκον,
καὶ δεδοκίμα μὴ ἀρα ἡλικίᾳ ἀμαρτήσασα ὑπηρετῶσιν ἀδέσασ
τε καὶ ἐξουσίᾳ, εἰς τι τῶν γενιῶν ἀμαρτημάτων ἐξοκίλη,
πανταχόθεν ἐφρῦρει πλὴν ἀλλήν. ὃ δὲ τίνα εἶα προσίνα τῶ
μερανίῳ, τῶ ἐπὶ φάσσω βίῳ διαβιβλημένων, μή πως τῶ ἦθος
διαφθαρεί, προχρησασμένων αὐτῶ τῶν κολάων τὰς ὁρέξει
ἀμαρτήσασ εἰς ἀγῆρας ἐπιθυμίας, ἀπὸ τῶν τῶ ἀνὸν ἐπὶ
θε σικῆσῶτα, καὶ ἐπὶ πλεῖστον τῆς ἡμέρας, ὡς ἀπὸ ἀχολού-
σῶσ πρὶ τὰ κείησασ, καὶ τῆ βασιλείας ἀναγαῖα, μὴ ἔχοι
καυρὸν εἰς τῶ ἐπιπλάσων τῶν ἀμαρτημάτων. ὑπὸρχε δὲ τι
καὶ ρυσιῶν ἦθος πρῶτον, καὶ ἡμερον τῶ Ἀλεξάνδρου, εἰς τε τῶ
φιλάθρων τῶν ἐπιβραῖες, ὡς ἐδῆλωσιν, καὶ τῆς ἡλικίας
προχωρούσιν. εἰς τε ἀριστικῶ δὲ κῆστον γῶν ἡλάσασ τῆς βα-
σιλείας ἔτος, ἀναμῶτι ἦρεν. ὃ δὲ τίς εἰ πείν' ἔχει ὑπ' ἐκεί-
να φοναθέντα. καὶ τοι τινῶν μετῆσιν αἰτίαις ὑποπεσόνταν,
ὁμοίως ἐφείσαστο ὡς μὴ φοναῦσαι, οὐ βρῶσιν τῶ ἄλλο βα-
σιλείας τῶν καὶ ἡμῶν ποιῶσαντος, ἢ παραφυλάξαντος μετὰ
πλὴν Μάρκου δόχῃ. ὑπ' Ἀλεξάνδρου δ' οὐκ ἄν τις εἰ πείν' ἔχοι,
ἢ μνημονῶσαι ἐπὶ τῶ τῶσδοις ἀνρίτως φοναθέντα ἦτάτο
δὲ καὶ πλὴν μετέρας, καὶ πλὴν ἡ χαλλιν, ὁρῶν αὐτῶ ὅσαν φι-
λοχῆματοι, καὶ πρὶ τῶ τῶ ὑβρῶσιν ἐπῶν δαμῆσαν. προσησι-
μῆνι ἢ ἀβροῖζον αὐτὰ, ἵνα ἔχοι τοῖς στρατιώταις ἀρόνως,
καὶ βρῶσιν ὁ Ἀλεξάνδρου χαροῖ, εἶθαι, ἰδίᾳ ἐθισαῖριζε, καὶ
δὲ βεβαλλιν ἐπὶ τῶ τῶ πλὴν δόχῃ αὐτῶ, ἀκρόν τε καὶ ἀχά-
λωντος, οὐσίᾳ τινῶν, καὶ κληρονομίας ἐξ ἐπιπέρας ὑφάρ-
πασσῶσιν ἐκείνης. ἡ γὰρ τῶ δ' αὐτῶ καὶ γυναιξὶ τῶν ὑπα-

πρωτων. ην σωσοικουσαν, και αρχαρωμην, μετα ταυτα των βασιλειων εδιδωξεν ευβοριουσα τε, και βασιλεια ειναι θλουσα μνησθουσα τε της προσχοριας εκεινη, εις τοσυτον προχωρησεν υβρωσ, ως εν πατερα της κορης, και τοιυτ' Αλεξανδρου γαμβρου οντας πανυ τιμωμνον, μη φεροντα των Μαμακων ευβοριουσα αυτω τε, και τη θυγατρι αυτη φυζειν εις τ' στρατιδον, τη αυη Αλεξανδρου χαριν ειδωτα, εφ' οις ετιμωτο, τ' δε Μαμακων αιτιωμνον, εφ' οις υβριζετο. εκεινη δε ανακητισασα αυτην αναρεθωαι εκηλασε. η τ' κορη εβληθεσαι των βασιλειων, εις λιβυην ευγαλασει ταυτα δε εκρηκτο, ανοκς τε, και ανακαλομενου τε Αλεξανδρου. ηρχε η αυτη και υβριζαλλωντος η μητρος. η των η κελουόμενον εκεινος εκεινος. τοτο δ' αειτις μονον εχεν εζκαλισαι αυτω, οτι δη υπερ πριστης παρτυτος, και αιδωσ κλειστος, η εχην τη μητροι ουοις απηρεσικτο, ομως εκειντο. ετων μιν δυο προκαλειεκε, ουτος οσον ε' αυτω, των βασιλειων αμειμπως διακικσε. τα δε τεταρασθησασα και η τε αειφιδιως ενομιωι γραμματα των κστα συριαν τε, και μεσοποταμιαν ηγεμνων, διλωαυτ' ετι Αρταξερξης ο πρσων βασιλεα, μετα τ' παρθουοις κβαλειν, και της κστα των ανατολην αρχης παραλυσαι Αρταβανον τε των πρστων κελουμνον, ην μιν βασιλεια, και δυοι διαδύμαιοι χρωμνον, απηκτεται, παντα τε τα περιεκε βαρβαρα χειρωσασθαι, η εις φρον σωστικηαν υκαθεσαι, να ησου χαζει, εδ' ενος τη ηριδος πααμυ μινει, και ταυτ' εχθασ υβρβατων, και τας της ηρωματων αρχης ορους, μεσοποταμιαν τε κστα τοι χει, και συροις απηκει. πασαν τε των αντιημειν ηπειρον ευρωπη, και διαουρμεν αιγαυ τε, και τη πορρω της προπετιδος, ασιαν τε πασαν κελυμνιν, προσοικον ητιμα ηρωμεινος, τη πρσων αρχη ανακτησασθαι βυλεια, φασκων απε κυρου τ'

πρωτου

πρωτου των αρχων εν κηδων εις πέρσας μετασησαντος, μεχρι θαρειου το τελευταλου πρσων βασιλειος, ου των αρχων Αλεξανδρος δ μακιδων κβαθει, παντα μεχρις ιωνιας, και κεριας, υπερ σατραπιας πρσικος διεκείσθαι. προσηεν δυο αυτη πέρσας ανακτισασθαι πασαν οδω κληρον, ην πρστων εχον αρχην ταυτα τόνωω δηλωσάντων, και επισφραγτων τ' υπερ τας ανατολαις ηγεμνων, πρσ των αιφιδιων, και παρ ελπιδα νομιωθεισαν αγγελιαν, ου μετρωσδ Αλεξανδρος εταραχθη. και μελιτα ειρηνη εν παιδων εηραρεις, και τη κστα τ' κελιν αει κελασσουρη. τα αυ εις πρωτα, εδωξεν αυτω κονωσασμενη των φηλοισ, ηρεσθειαν πεμψαι, η δια γραμματα των κωλυσαι των αρχων, η ελπιδα τ' βαρβαρου. ηγε δε τα γραμματα δεεν μινεν τε αυτην εν τωσ τ' εδωξεν αρχοισ, η μη καινοτομειν, μη η κσταλς ελπισιν κωρυμνον, μιναν εζειρηνη πολεμον ανακητιας η εχεν εκασον τα αυτη, μη η δε μοιασ εσεσθαι μακην αυτω πρσ ηρωματους, οιαν κελιν πρσ τους κσταπνωστας, η ομορδλους βαρβαρους. υπι ημνησκει δε τα γραμματα, τ' τε τα Σιβασου, η τα Γραυην, Ακκην τε, και Σεβηρη και αυτη φροκλων. ταυτα και εδωτικα ο Αλεξανδρος ετσειλασ. ητο πεσειν, η φοβησειν εις τ' ησου χαζειν τον βαρβαρον. εδ' εδεν τι φροντιζων των εκπεκωμνων, οηλοισ, και ου λοροισ οιδμενος δεεν τα πρσματα διοικεσθαι, κειντο, κων, και φερων τα ηρωματων απαντα. κστα τοι χειν τε, και κβαπτατων μεσοποταμιαν, κλεισ τε απηλαυε, και τα ετι κειμμενα φρατο πεδα τας εχθρας των παμωων προσοικοντα τε της ηρωματων αρχης, επολις ρειρε. ρυση δ των αλατων, και τας παρ ελπιδας απραγμιας εταρβειμος, παντα ηρωμιας χειρωσασθαι προσεδεκε. ην δε αυτην τα απηκθειοντα η μικρα εις επιθυμιαν αρχης μεζονος. πρωτος γαρ ετελμισε τη παρθυατων αρχη επιθεσθαι, πέρσας τε των βασιλειων ανακτι-

σάσαι. μετὰ γὰρ Δαρειὸν ἦν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τὸ μηχανώ-
 νος τῆ· δὲ χῆ· παραλυθίνα, παρακίσεις ἐκείνοι, μακροδ-
 ρος μὲν, καὶ οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι, τῶν ὑπὸ τῆς ἀνατολῆς
 ἐσθλῶν κατ' ἀσπίαν ἀπαταν νημάδων, κατὰ χώρας ἐβασιλεύ-
 σαν, ἐκείνους τε πρὸς ἀμήλους διακρομένων, πολέμοις τε
 σωηθείη τῆς μακροδύτων δυνάμεις ἐξαοινύσους, πρῶτος
 Ἀρσάκης λέγεται, τὸ γένος παρθυαῖος, ἀναπέσαι τοὺς ἐπέ-
 κεινα βαρβάρους ἀποστῆαι μακροδύτων. πρὸς τὸν ἐπι-
 διάδημα ἐκόντων παρθυαίων καὶ τῶν προχώρων βαρβάρων,
 αὐτὸς τε ἐβασιλεύσας, καὶ τῶν ἐκείνων τὸ γένος ἐπὶ κλη-
 στον παρέμεινεν ἡ δὲ χῆ, μέχρι ἀρταβαάνου τὸ καὶ ἡμῶν γενο-
 μένου, δὲ Ἀρταξέρξης ἀπυτείνσας, πέρας τὸ δὲ χῆν ἀνεκτι-
 σατο. τότε γεννηθῆναι ἐκ τῶν βαρβάρων χειρωσάμενος, ἐξείως
 ἦδη καὶ τῆ Ῥωμαίων δὲ χῆ ἐπιβύλασεν. ὡς δὲ τῶ Ἀλεξάν-
 δρου ἐθελῶν διακρίβοντι ἐν τῆ Ῥώμῃ, τὰ κατὰ τὰ ἀνατολῆς
 ὑπὸ τῶ βαρβάρων κλημάδων, ἢ ἀναχίτῶν ἰδόμενος, κλην-
 των δὲ αὐτὸν καὶ τὴν ἐκείνη ἡγεμόνων ἀχάλλων ἦ, καὶ παρὰ γνῶ-
 μη, ὁ μὲν δ' ἔχει πρὶ ἔξοδος. ἐν τῶ αὐτῶν ἐπιπέλας καὶ τὸ
 ὑπὸ Ῥωμαίοις πάντων ἐσθλῶν λογισθῆναι. πῶν στρατιῶν ἡθρο-
 ζοντο ὅσοι σώματος ἀείξαι, καὶ ἡλικίας ἀκμῆ, εἰς μάχην ἐπε-
 τῆσαι οἰομιζοντο. κίνησιν τε μετ' αὐτῶν. πῶσι τὸ ὑπὸ Ῥωμαίοις
 ἐκείνη δυνάμεις, ἰσορροπία ἀθροισμῆς πρὸς τὸ ἀλλοτρίοις
 νοτὶ ἐπιποχόντων βαρβάρων πᾶσι. ὁ δ' Ἀλεξάνδρου ἀθρο-
 σασ τῶν ἐν Ῥώμῃ στρατιῶν, σωηθείη τε πάντας κλημάσας δὲ
 τὸ σωηθῆναι πεδίον, ἐπὶ βῆματος ἀνελθόν, ἔλεξε τοιαύτα.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ
 ΤΗΣ ΜΑΜΑΙΑΣ.

» Εβουλόμην ἰδοὺ ὧ ἀνδρες συστρατιῶται, τοὺς σωηθείη
 » πρὸς ὑμῶν ποιῆσαι λόγους. δι' αὐτὸς τε ἐκαστοῦ μιν δι-
 » μηροῦν ὑμῶν τε ἀκρόντας, ἀφραϊνον. εἰρήνης γὰρ πολυτε-

» τῆς ἀπολαύσαντες, ἐπιμαίνον ἰὺν ἀκούετε, ἴσως ἀν' ἰσὶ παρ'
 » ἐπιτάλαχθέντι ἐπιμαίνετε. χρῆσ' ἀνδραγαθῶν γενεαῖος τε, καὶ
 » σώφρονος, ἀχάλλων καὶ ὑπάρχων τὰ βέλτερα, φέρειν τε τὰ προ-
 » σπιπότητα. καὶ ἡ δὲ ἰσορροπία πραπίσματων, ἢ ἀπολαύσεις γλυ-
 » κείας. τὸ δ' ἐκ ἀνάγκης κατορθωμένων, ἰσορροπία ἀνδραγαθῶν. καὶ τὸ
 » ἢ ἀρχει ἀδύτων ἔργων, ἢ ἀνὴν ἡμῶν ἐκ τῶν πρὸ κληνοῦ. τὸ
 » ἢ τῶν ὁ κληντῶν ἀπείθεσθαι ἐν τῶ ἀσπῆ σωηθείσας, ἔχει
 » τὸ βαρβαρῶν, καὶ ἐν τῶ μὴ ἀδύτων, ἀνὰ μισθῶν, ὑπάρχει τὸ
 » αὐλεπι. Ἀρταξέρξης ἀνὴρ πέρας τῶν αὐτῶν δεσποτῶν Ἀρ-
 » τῶν ἀποκτείνσας, τὴν τε δὲ χῆν εἰς πέρας μετασῆσας,
 » ἀνὰ καὶ τὸ ὑμετέρων ὅλων καταβαρῆσας, καὶ τὸ Ῥωμαίων
 » δόξης καταρροήσας, περὶ αὐτὰς καταρροήσας, καὶ λυμαινώσας
 » τὰ πῶν ὑμετέρων δὲ χῆν κτήματα. τὸν ἐκείνων τὸ πῶν
 » τον, ῥαμασσι, καὶ πρὸς παύσαι τὸ ἀπείθεσθαι μανίας, καὶ τὸ ἀπο-
 » βῶν ἐπιθῶν μίσησ. ὁ δὲ βαρβάρων φερόμενος ἀλαζονείας, ὅτε
 » μένει οἰοῦ βῆματα προκλαίται τε ἡμῶν εἰς μάχην. μὴ δὲ
 » μέλλομεν, μὴ ἡδονῶμεν ἀμῶν ἢ πρὸς ὑμῶν, ὑποπ-
 » κησῆσαι ἑαυτοὺς προπαίων, ἀμῶν Σαβύρον, καὶ Ἀππῆνιον
 » τὸ ἐμὲ παρὸς ἡεράτε πρᾶσι, κατὰ βαρβαρῶν ἀσπῆ καὶ
 » κηδόντες, δόξης, καὶ κλέος ἐπιθῶν μίσησαι, εἰς αὐτὸς ἐπιπαρῆ, καὶ
 » εἰρήνην ἀγειν πρᾶσι, καὶ μετ' αὐτῶν ἐπίπασι, καὶ τὰ πολιμῆσ τὸ
 » χεῖρας ἀπαύθους, γενναίως κατορθῶντες, τὸ ἢ βαρβαρῶν, πρὸς
 » ἰδοὺ τὰ ὑπέκοντα, καὶ ἀνεγνῆτα, βαρβαρῶν. τῶ δ' ἀντι-
 » πίπουντι, ἐκ τῶ ὁμοίως ἀντιχῆ, ἐπὶ μὴ ἐκαστοῦ σώσεως αὐτοῖς
 » ἢ μάχην κατὰ τῶν ἀντιπαλῶν ὑπὸ χεῖρας τὸ ἀλλεπι, ἀμῶν
 » ἐξ ἐπιδοκμῆς, ἢ οὐκ ἔστι κερδῶν νομίζοντι, ὅπρ' ἀν' ἡμῶν
 » σι, δι' ἀπαρῆς, ἢ μὴ τε καὶ τὸ ἀνταπῶν ἀμα τὸ κοσμίω
 » ὑπάρχει, καὶ νικῶν αὐτοὺς ἀεὶ δεδιδάμεθα. Τοιαύ-
 » τάτινα εἰπόντα ἦν Ἀλεξάνδρου, πῶς ὁ στρατὸς ἀναψῆ-
 » μῆσας πρὸς μίαν τε πᾶσαν δὲ τὸ πολεμῆν ὑπὸ χεῖρας τῶν ἐπι-

δους αὐτοῖς κρημάτα μεταστροφῶς ἀπρετίξασθαι τὰ πρὸς
 πῶν ἔσθον ἐκέλευσε καταλιθῶν τε εἰς πῶν σύγκλητον Βουλῆν,
 καὶ τοῖς προσηρμῆσις ἴμοια διαλεχθεῖς ἐπὶ γυγλιε πῶν ἔσθον
 καταλαβούσας δὲ τῷ ὠρισμένῃς ἡμέρας, θύσας τὰς ἐπὶ
 τῶν ἔσθον νενομισμένας ἱερῆσ, παρατεμθεῖς τε ὑπὸ
 τῆς συγκλήτου, καὶ παῖρας τὸ δῆμου, τῶν ἰωμῶν ἀπῆρην, ἐπι-
 σφρομῶσις αἰετὸς πῶν πάλιν, καὶ δακρύων, ἀγῶν δὲ τῆς δημο-
 τῶν ἢ τις θ: ἀδακρυτὴ παρέπεμπεν αὐτῶν πόθον ἰδῶν ἰαυτῶ
 τῶ πῶνθι ἐμπεποιήκει ἀναπρῶσις τε ὑπὸ αὐτοῖς, καὶ μετῶσις
 ἀξῆσ τούτων ἐπῶν, μετὰ πῶνθις ἀσπυδῆς ποιησάμενος
 πῶν πορείαν τὰ τε ἰαυρικῶ ἔθνη, καὶ στραπέδα ἐπὶ λῶν, πλεί-
 σην τε δῶν κριν καὶ κείθην ἀδρόισας, εἰς πῶν ἀντιόχευα ἀπῶ-
 νιτοῦ κεί δὲ γινῶσι, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξ ἔρτου, συμῶ-
 ζων τε τοῖς στρατιώταις, καὶ τὰ πολιμικῶ ἀπῶν, ἔδοξε δὲ αὐ-
 τῶ πρὸς βέλαι πάλιν ἀμῶσι πρὸς τὸν πείρην, καὶ πρὶ εἰρῶ-
 νης, καὶ θιγῆσ διακλήσθαι. ἠλπίζε γὰρ αὐτῶν πείρην, ἢ φεβῆ-
 σην αὐτῶν κερῶν, δὲ βάρβαρος, τῶν ἰωθ πρὶσβης τῶν ἰω-
 μῶν ἀπέτεμψεν ἀπράτους, αὐτῶς ἢ ἐπιλεξάμενος τετρακο-
 σίους πείρῶν τῶν μαγῆσ, εἰδῶσι τε πολυτελεσι, καὶ χρυ-
 σῶ κεισ μιν μένους ἢ πῶν τε, καὶ ῥῶν παρασῶν, πρὶσβης
 ἐπιμῶ δὲ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, καταπῶνθι εἰς οἰθῆσι τῶν
 ῥωμῶν τῆ τε ὄψι, καὶ τῶ κρημάτι τῶν πρῶν. ἔλαζε δὲ
 πρὸς βέλαι, ὅτι δὲ κελῶν μέγας βασιλῆς Ἀρταξέρξης ἀπῶ-
 σιαδα ῥωμῶν τε, καὶ τῶ ἀρχοντα αὐτῶν συρίσασ τε ἀτάσισ,
 αἰσῶ τε τῆς ἀρῶπῆ ἀντιμῶνθι, ἐάσαι δὲ ἀρχῆν πείρῶσ
 μέχρις ἰωίσασ τε, καὶ κερῆσ, καὶ ὄσα ἀγῶν, καὶ πόντῶ ἔθνη
 διακρῶται, εἶναι δὲ αὐτὰ πείρῶν προγοικῶ κημάτα. Γοισῶ
 τὰ τῶν πῶν τετρακοσίων πρὶσβῶν ἀπῶν γυγλιῶν, κελῶσι
 ὁ Ἀλέξανδρος τῶν τετρακοσίους συλληθῆναι, καὶ παρελῶ με-
 τος πῶν τῆς πρὶσβῆσ ἰωθ, εἰς φρυγίαν ἐξ ἐπιμῶσι,
 δους

δους κῶμας τε οἰκῆν, καὶ χάραν γωρῆν τούτων αὐτοῖς
 ἰπιθεῖς τιμωρίαν ὡς οἰκῆδ, μὴ ἐπαλεθῆν. ἀποκτεῖται ἰδῶ
 ἀνδρῶν, καὶ ἄ πῶν ἀνδρῶν ἠγῆσαστο, μῆτι μαχομῶν, καὶ
 τὰ κελῶσ ἐν τῶ πῶν τῶ ἰαυτῶ πῶνθι ἀγγῆσαστο, τῶν δὲ
 ἔτω πρῶθι μένων, παραπῶνθι μένων τε τὸ Ἀλέξανδρου, καὶ
 διαβῆσαι τῶν πταμῶν εἰς τε πῶν βάρβαρον γῆν καὶ στρατῶ
 γαγῆν, ἐγίνοντο τινῶσ καὶ ἀπῶσσις στρατιῶτ, ἀπῶσις ἐγῶν-
 πῶν ἐκλυθῶν, ἀλλὰ μιν καὶ τῶ κρημάτι συρίαν κεινοτομῶ-
 σῶσι τῶν ἐπιχρησῶν, πρὶ πῶν βασιλείαν οἰταχῆσ φω-
 ραθῆνθι, ἐκλαθῆσαν, ἀλλὰ κῶσι τῶν στρατοπέδων με-
 τέσπην ὁ Ἀλέξανδρος εἰς ἔγῶσ χωρία, ἐπιπῶ ἰδῶσ δο-
 κούσῶσι εἶναι πρὸς τὸ κελῶν τὰ τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῶσ
 τούτων δὲ αὐτῶ διοικηθῆντων, τῆς τε στρατῶσ παραπῶνθι
 σωληθῆνθι, ὅτι δὲ ἀντίπῶσ, καὶ ἰσῶσ τῶν ἰωθ εἶναι τὰ
 ἰαυτῶ στρατάματα τῶ πῶνθι τῶν βαρβάρων, σιελῶσ
 σῶσ τοῖς φίλοις, ἐν μετῶ στρατιωτικῶν εἰς ζῆσις μοίρῶσ. καὶ
 πῶν ἰωθ μῶν, ἐκέλευσε πρὸς τὰ ἄρκιτῶ μέρη ἀφῶσσαν,
 διῶρμῆσις ἐπὶ λῶσσαν, φίλῶ ῥωμῶν δρομῶσ, κατα-
 ζῆσ πῶν μῶν χωρῶν, πῶν δὲ ἔτερῶν, ἐπεμῶ πρὸς τὰ
 δῶκῶσ μέρη τῆς βαρβάρου γῆς βλεπῶσσαν, ἐνθα συρῶσ
 τῶν τῶν τῆρῶσ, καὶ τῶν ἀφῶσ, ἴλι πῶνθι τῶν ὑποδῶ
 σῶσ ἀλῶσσι, καὶ λαθῶνθι πῶνθι μῶν μῶν δια τῶ
 τὰ ἐκλυθῶσ, πῶν δὲ πῶσ πῶνθι μῶν, καὶ γῶνθι τῶσ τῶ
 τῶ αὐτῶ ἰωθ ὑπέχετο ἐπῶσ τῶσ βαρβάρῶσ κρημά μῶνθι
 πῶν πορείαν ἔτω γῶ ἰωθ διακρῶσι ἐρῶσσις ἐφῶλῶσ τῶσ καὶ
 ἀπῶσ πῶσ αὐτοῖς ἐκλυθῶσ, καὶ τῶ πῶνθι τῶν πρῶν ἀδῶ
 πρὸς τοῦ ἐπῶσσις διακρῶσσι, ἀδῶσ πῶν τε ἰωσασ,
 καὶ ἀτῶ πῶσ μῶσ κρημάσ. οὐ γὰρ δὲ μισοφῶσσις χῶσσις
 στρατιῶσσις οἰ βάρβαροι, ὡς πρῶ ῥωμῶν ἰωθ στραπέδα ἰωσ
 σισσῶσ, καὶ μῶσσις, πολῶ μῶν τῶσσις ἰωσσις

ἐπιβήσονται. ἄρα τὸ πλείονος σωθῆναι εἰσφορῶμενοι, χα-
 λιπῶς προσοῦντες, διεσπείροντο, ἐπανελευθῆναι τε εἰς πῶν ἀντιό-
 χειαν ἐβουλόσατο. καὶ ἐπέμψασαν τὴν ἐν μηδίᾳ στρατὸν ἐπανε-
 λθεῖν ἐκίλευσιν. ἐκείνος ἰδὼς στρατὸν ἐπαίων, πλείους ἐν τοῖς
 ἔργοις διεσπείρει. καὶ ἠκρωτηρίαθῆσαν ἐν ὄλῳ ἐκαστοῦ χειμῆρος
 χῶρα, ὡς ὄλῳ πᾶσι ἐν πολλῶν ἐπανελευθῆναι. καὶ δὲ σὺν
 αὐτῷ πλείους ὁ Ἀλέξανδρος εἰς πῶν ἀντιόχειαν ἐπανάγα-
 γει, πολλῶν καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς μοίρας ἀπολωθῆναι, ὡς μετρί-
 σην ἐνεργεῖν δύσθυμια τῶν στρατῶν, καὶ Ἀλεξάνδρου ἀδοξίαν
 σπαλέντι, καὶ γῶμα καὶ τύχη, καὶ τῆς βίῃς μοιρᾶν τῶν στρατῶν,
 ὡς εἴη μετρίως πλείους ἀποβιβαλόντι διαφόροι συμφοραὶ γένηται,
 πλείω κέρει γενόμενος δὲ ἐν τῇ ἀντιόχειᾳ ὁ Ἀλέξανδρος,
 αὐτὸς τε ῥαδίως ἐπερῶσθαι τῶν ἀντιόχει, καὶ αὐτῶν τῆς πό-
 λιος, μετὰ τὴν ἐν μεσοπταμίας ἐκέρδιον ἀχθῆναι. τοῦς τε στρα-
 τιώτας ἀνεκτάτο. καὶ ἐφ' οὗς ἐλελυκῆναι, παρεμυθεῖτο με-
 γαλοδωρῆς χρημάτων. τῶτο γὰρ μόνον εἰς ἀντοίαν ἀνάγκησιν
 στρατιωτῶν ἐνὸς μίσε φάρμακον. διαβάμιν τε ἠέροιζε, καὶ πα-
 ρισπάζειν, ὡς δὴ πάλιν ἐπέσῃν πέρας, εἰ εὐχόλοισιν, καὶ μὴ
 ἦσαν χαλοῖν ἀπὸ πηγάλλετο δὴ καὶ ὁ πέρας λῦσας πῶν διαβά-
 μιν, καὶ ἐκείτους εἰς τὰ ἐαυτῶν ἀποπέμψασαν. εἰ γὰρ καὶ ἐν
 τῷ κρείττονος ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεννηθῆσαι οἱ βαρβάροι,
 πλὴν ὁ μὲν ἐτιμῶντο ταῖς τε καὶ ἐν μηδίᾳ πάλαισι γε-
 νομέναισι συμβολαῖς, τῆ τε ἐν καρβίᾳ μάχῃ, πολλῶν μὲν πε-
 σόντων παμπλείων δὲ τερωμένων. οὐ γὰρ ἀνάνδρους οἰώ-
 μασι ἠγῆθησαν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τοῦς πλείους ἐσθ' οὗ κα-
 κώσαντες. παρὰ τῶτο δὲ ἀπολῆθῆσαν, κατ' ὅσον πλείω ἐλάτ-
 τους ἀρέθῆσαν, ὡς χερδὸν ἰσαριθμοῦ γενομένου τῶν ἐκεί-
 ρων πεσόντος στρατῶν, ἢ πρὸς ἐλευθῆναι τῶν βαρβάρων, πλε-
 θῆ, καὶ οὐ διαβάμει δεκῆν νενικηέναι. δεῖγμα δὲ τῶτο οὐ μί-
 κρον τῆς βαρβάρων κακώσεως. ἐπὶν γοῶν βίῃν, ἢ τεπέρων

ἡούχασαν. οὐ δ' ἐσθ' οὖν ἐγένοντο. ἀπ' ἑμὸν βούλων ὁ Ἀλέ-
 ξανδρος, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀντιόχειᾳ διέτριβεν. αὐθιμότερος δὲ,
 καὶ ἀδύνατος γενέσθῃς ἀνέμους αὐτῷ τῆς πρὸ τὰ πλε-
 μίκα φροντίδας, ταῖς τῆς πόλιος ἐχόλαζε βουλαῖς. οἰομένου
 δὲ αὐτῷ τὰ ἐν πέρας ἐν εἰρήνῃ μὲν συζήματα ἦσαν χα-
 λειν ἔχειν δὲ ἀνανωχῆν, καὶ μίλλησιν τῶν βαρβάρων, πρὸς τὸ
 πάλιν ἐλάειν τὸν στρατὸν. δὲ ἀπ' ἐξ διαλυθεῖς, ὁ ῥαδίως ἠέροι-
 ζετο, αἰτε μὴ σωπταίμινος, μὴ δὲ σωπτος, ἀλλ' ὅλος
 μάλλον ἢ στρατὸν ὑπάρχων. καὶ τῶν ἐπιστομῶν αὐτοῖς το-
 σούτων ὄντων, ὅσον αἰ ἐκείτους ἀρηνούμηνος πρὸς τὸ ἐαυτῶν
 χερῶδες ἐπιεργεῖται. καὶ δύσασπασίας τε καὶ δύσθυμίας
 κατὰ τὰ ὄντων τέλεια, καὶ γοῶν, καὶ πῶν οἰκίαν χῶρας,
 αἰρῆσιως ἀγγελοῖτε, καὶ γράμματα, ἐτάραξε τὸν Ἀλέξαν-
 δρον, καὶ εἰς μείζονα φροντίδα ἐβίβαλεν, ἐπισπειλόντων αὐ-
 τῷ τῶν ἐμπεισιανμίτων πῶν ἰλλυρίδος ἡγεμονίαν, ὅτι ἀρα
 γβανοὶ ῥήνον, καὶ ἔσπον διαβαίνοντες, πῶν ῥωμαίων προθ-
 σιν ἔρχην, καὶ τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις στρατοπέδα ἐπέκειμενα.
 πόλις τε καὶ κώμασιν πολλῶν διαβάμει κατὰ τῆς χόσιν, εἴη τε ἢ
 ἐν ὄλῳ κινδυνῶν τὰ ἰλλυρικῶν ἔθνη, ὁμοροῦντα, καὶ γητιῶν-
 τα ἰταλῶν. δεῖσθαι τοῖσιν τῆς αὐτῶν παρουσίας, καὶ τῶν στρα-
 τῶν παντῶν, δὲ ἦν σὺν αὐτῷ. δηλοῦντα δὴ ταῦτα, γόντε Ἀλέ-
 ξάνδρου ἐτάραξε, καὶ τοῦς ἐν τῇ ἰλλυρικῷ στρατιώτας ἐλύ-
 πησε, διπλῶν δόκουστων μεχθῶν ἐπὶ τῶν ἀντιόχειν τε ἀντιόχει-
 θισαν, πέρας μεχθῶν ἐπὶ τῶν ἀντιόχειν τε ἀντιόχειν τε ἀντιόχει-
 κείους ἐκείτους ὑπὸ βρμανῶν ἀπολωλότας. ἠγῆσθαι τῶν
 καὶ τὸν Ἀλέξανδρον εἰχον ἐν ἀετίᾳ ὡς τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατο-
 λῆς δι' ἀμείλιαν ἢ δολίαν προδεδωκότα. πρὸς τὰ ὄντων
 μέλλοντα, καὶ ὀκνεύοντα. ἦν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῶν Ἀλεξάν-
 δρου, τοῖς τε σωσῆσι φίλοις ἦσιν, καὶ πρὸς αὐτῆς ἰταλίας. οὐ
 γὰρ ὁμοιοῦσθαι τὸν ἐν πρώτων κινδυνῶν, οἶον ἐν γβμα-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

νων. οὐ μὲν γὰρ ὑπὸ ταῖς ἀγατολαῖς κατοικοῦσθε, μακρὰ γὰρ
 καὶ θαλάσῃ πολλὰ διηρημένοι πῦν ἰταλῶν χωρὰν μόλις ἀ-
 σκόνουσι. τὰ ἑλληνικὰ δὲ ἐθῆσι πᾶσι ἔθρα, καὶ οὐ πολλὴν ἔχον-
 τα πῦν ὑπὸ ῥωμαίοις γὰρ, παρὰ τοσοῦτον ὁ μῦθος, καὶ γένοι-
 τας πρὶς ῥωμαίους ἰταλιώταις. ἐπαγγέλλει δὲ ἄκαρ ἰδὼν, καὶ
 ἑλλήνων πῦν ἔξωδον, πῦν τις ἀνάγκη αὐτῶν κελούσθαι. κα-
 ταλιπῶν τε δαύμιν, ὅσιν αὐτάρκη ἦτο ῥυθῶσαι τὰς ῥω-
 μαίων ὄχλους, τὰ τε στρατὰ ἔθρα, καὶ τὰ φρούρια ἐπιμελέ-
 σιρον τειχίσασ, καὶ πληρώσασ ἔχρα τὰ ὠρισμένου στρατῶ,
 αὐτὸς εἰς ῥωμαίους ἠπειροῦ ἄμα τῶ λοιπῶ πῦνθαι. αὐτοῖσ
 δὲ πῦν ὄδον, μετὰ πῦν ἄσπυδῶν ἐπέση τῶσ τε ῥήνου ὄ-
 χλους, καὶ τὰ πρὸς τὴν ῥωμαίωνοι πολέμου περισκευάζετο.
 τὸν τε ποταμόν ναοὶ διακαμβάτων, ὡς πρὸς ἀνέλεσ σαυ-
 δεθῶν γυνωθενῶντα, ἀμαρῆ πῦν διάβασι τοῖς στρατιώταις
 παρέξεν ἦτο. μέγιστοι γὰρ δὴ οὗτοι ποταμῶν ὑπ' ἀρετῶ
 ρίουσι, ῥήνοσ τε, καὶ ῥοσ, ὁ ἰδὼν ῥωμαίους, ὁ δὲ, παύσασ πα-
 ραμείβων. οἱ θέρους ἰδὼν, ναοὶ πόρον ἔχουσι ἠ ῥέθρον δια-
 βάσος τε, καὶ πῦν. τὸ δὲ χεῖμῶνσ παρῆντος ὑπὸ τὰ κρῦσ
 ἐν πεδίου χήματι καὶ πῦν ἄντα ἀντιτυπῆσ ἠ ὄτα, καὶ σπῆρόν
 γίνεται τὸ πρὶ ῥέθρον, ὡς μὴ μόνον ἰπῶν ὄπλασ, καὶ πρὶν
 ἀνθρώπων ἀντέχιν, ἀλλὰ καὶ τῶσ δαύσαδαι θιλοττασ μὴ
 κῶλπασ ἐπ' αὐτῶ μὴ δὲ κῶλπασ σικυ φέρειν. πῦνθαι δὲ, καὶ
 δικήλασ, ἰν' ἐκὼσ ἰανθῶν, γυμνοῖ τε σκῶουσ ἑρῶμιοι τὸ
 ὕδωρ φέρωσιν ὡσ πῦν λίθιν. φῦσιν ἰδὼν δὴ τῶν πῦν μῶν αὐπο-
 ὁ δὲ Ἀλέξανδρου, μαυροσίους τε κῶλπασ, καὶ τοσοῦτῶν ἀ-
 ρισμὸν πῦν ἐπαρῶμιοσ ἀπὸ τῶ ἠστολῶσ ἔκτε τῶσ ὄσρα-
 σῶν χωρῶσ, καὶ εἰτῶν τε παρῦσῶν αὐτῶμιοι, ἠ χήμασιν
 ἀναπεθεῖν τε, ἠκοποθεῖσικασ αὐτῶ βοθηῶσεν τε. ἐξ ἠρτυσ
 δὲ ῥωμαίοσ ἀντιτάων. μέγιστε ἠ τῶστος στρατῶ, ὁ χληρὸσ
 ἐκείνοσ γίνεται. τὸ μαυροσίον πῦν ῥωθεῖ ἀκοπιθῶντα, κα

BIBLION 5. 72

τὰς ἐπιδρομας, τὰς τε ἀναχωρήσεις, κούφωσ τοῖσ μῶν, καὶ
 τε τοσοῦτῶν ὅσ γυμνάσ τὰς κερῶλασ αὐτῶν, καὶ σώματα ἐπι-
 μένη ῥέθρα, καὶ πῦν ῥωθῶν κατὰ σκοποῦ τοσ ἀντιτυπῶν, ἐπιθεῖν τε
 πρὸς πῦν συσπῶν μάχην ἀντιτυπῶσ, καὶ ἰσδροποὶ πῦν ἄκασ
 ῥωμαίοσ ἐγένετο. Ἀλέξανδρου μὲν οὐ τοῖσ ἦν. πῦν ἔξω-
 ξεν αὐτῶ πρὶσβῆαν τε μῦσαι πρὸσ αὐτοσ, καὶ πῦν εἰρήνησ
 δικήλασ, καὶ πάντα τεῦ πῦν χῆνοσ παρῦξεν, ὄσων δέοντασ,
 καὶ χημάτων ἀρεθῶσ ἔχεν. τούτῶ ἠ μέγιστε ῥωμαίοι πῦν-
 θοῖτα, ῥιλαρῦρῶν τε δὴν τε, καὶ πῦν εἰρήνησ αἰ πρὸσ ῥωμαίοσ
 χησίου κατῆλθῶν τε. ὅθεν ὁ Ἀλέξανδρου ἠ κερῶλοσ ὠνῆσα-
 σαι μάλλον τὰσ πρὸσ αὐτοσ ἀσπυδῶσ, ἠ δια πῦν μῶσ κιν-
 σαυοῦν οἱ μῦν τοῖ στρατιώται χηλῶσ ἔθρον, διαβῆσ τε
 ματαῖσ ἐγγινομῆνσ, καὶ μῦσεν τε γυνῶσ ἠ πρὸσ μῶσ εἰσ
 τὸ πῦν μῶσ παρῦχοντοσ τὸ Ἀλέξανδρου, ὡσ ἠ ἰσχοῖσ, καὶ
 ῥυφῶσ προσέχοντοσ δέον ἐπεξελθεῖν, καὶ τιμωρῆσικασ ῥω-
 μαίοσ ἐπὶ τοῖσ προτετολμῶμιοσ. ἦν δὲ τῶσ ἐν τῶ στρα-
 τῶ, μαξίμῶνσ ἔνομασ τὸ μῦν γένοσ, τῶν ἐνδοτάτων θῦρῶν, καὶ
 μῦσ ὀβρῶσ ἄπὸ τῶσ κῶμῶσ, ὡ ἐλίγετο, πῦν ὄσρα, ἠ ἐν
 κατῶ τοῖ μῶνσ, ὡσ μῦ δὲ τῶσ κῶμῶσ γυνῶμιοσ δια μῦ-
 γησ, καὶ ἰχῶσ σώματοσ, εἰσ τοῖσ ἠ πῦν ὄσρασ στρατιώτασ
 κατῶταγῶσ. εἰτα κατ' ὄσρασ αὐτῶν χηραχῶσ ὄσρασ τῶσ πῦ-
 χησ, ἐλθῶν δια πῦνσ τῶσ στρατιωτῶσ, ὡσ στρατοπέ-
 δον τε ἐπιμέλειαν, τῶν ἐθῶν τε ὄσρασ πῦν ὄσρασ. τῶν δὲ
 μαξίμῶνσ τῶσ δια πῦν προεθρημῆνι στρατιωτῶν ἠ μ-
 περιάν, ὁ Ἀλέξανδρου ἐπέσησ πῦν τῶ στρατῶ νεολαῖσ,
 ὡσ ἀσκόλοσ τε αὐτοῖσ τὰ στρατιωτῶσ, καὶ ὅσ τὸ πολεμῆν
 ἐπιπείδουσ παρῦσῶσ. ὁ δὲ, μετὰ πῦνσ ἐπιμείλειασ
 πῦν μῶσ τὰ ἐγχεχρησῶμῶσ, αὐνοῖαν πῦν κατὰ τῶν
 στρατιωτῶν ἐκτίσαστο, οὐ μῦν δὲ δῶσ κωσ αὐτοῖσ τὰ ποι-
 τῶσ, ἀλλὰ καὶ τοῖσ ἠρῶσ πῦν πῦν προηροῦμιοσ, ὡσ μῦ μα-

θητάς εἶναι μόνον, καὶ (καὶ τὰς καὶ μιμητάς τῆς ἐκείνου ἀν-
 δοξίας) ἔτι τε καὶ δούροις αὐτοῦ, καὶ πανταπαῖς τι μάστιγι ἀν-
 σατοῦ ὄντων οἰκιστῶν, οὗσι δὲ τὸ πλὴν πῶτος παιδίων μάλιστα,
 τῆ δὲ ἀνδρείου τῆ μαξιμίονος ἔχαιρον. τὸν δὲ Ἀλέξανδρον
 ἐπέκωπον ὡς ὑπὸ τῆς τι μηδὲ δολοφονίας, καὶ δίκην μόνων
 ἐπραγματῶν ὑπὲρ ἐξουσίας τε καὶ γυναικὸς γυναικός. ῥαθύμως
 τε καὶ ἀνδρῶς τοῖς πολεμίοις προσφρομένῳ ἐκείνῳ. ὑπε-
 μίμησκον δὲ ἀγῶνι τῆ ὑπὸ τῆς ἀτατοαῖς διαμέλλου-
 σιν αὐτῶ πῶτος μάστιγι, ὅτι μηδὲ ἀνδρείον, μηδὲ γενναῖον
 παρέχοιτο, εἰς γὰρ μὴν ἐλθὼν. ὄντων οὖν καὶ ἄλλως πρὸς τὸ
 κινητο μὲν ἐπιτήσοι, καὶ τὸ ἰδίον παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ
 μῆκος ἐξουσίας ἠκούμενοι ἀνεκδῆς τε ἦσαν, τῆς πρὸς ἀπαιτη-
 μένης φιλοτιμίας, καὶ μᾶλλον καὶ προσίον, ἔσαι τὸ κερδαλέον
 αὐτοῖς ὄντων, καὶ τῆ κτημένη κατὰ προσδοκίαν, τῆ μίαν τῆ καὶ
 πρὸς ἑαυτῶν ἐβλάσαντο ἀποκονισσάσθαι ἰδίον τὸν Ἀλέξαν-
 δρον, ἀντὶ τὸ αὐτοκράτορα καὶ σέβαστον, τὸν μαξιμίονον,
 συστρατιώτην τε αὐτῶ ὄντα, καὶ σύσκινον ἔς τι τὸν παρόντα
 πόλεμον δι' ἐμπόριαν καὶ ἀνδοξίαν ἐπιτήσοι δούκοντα. ἀ-
 θροισθέντες οὖν εἰς τὸ πρῶτον ὠπλισμένοι, ὡς δὲ ἐπὶ τὰ σαυῆ-
 θη γυναικίαν προελθόντα, καὶ ἐπιστάτα αὐτοῖς τὸν μαξιμίονον,
 εἴτε καὶ νοῦντα τὸ πρῶτον, εἴτε καὶ λάβρα τῶτος προκ-
 τασκασάντα, κορυφῶν ἐπιβλάντες βασιλικὴν αὐτοκρά-
 τορα ἀναγορεύουσιν. ὁ δὲ, τὰ ἰδίον πρῶτα, παρήτα, καὶ τὸ
 κορυφῶν ἀπερὶ πρῶτος δὲ ὀφείκειτο ἐπιβῆσαι, ἀποκτείνῃ ἀ-
 κελῶντες, τὸ παρόντος κινδύου τὸ μᾶλλον προελόμενος,
 ἀνεδέξατο πᾶσι τιμῆν, πολλὰς αὐτῶ πρόξρον ὡς ἔλεγε, καὶ
 σμῶν, καὶ ὄντων τῶτος αὐτῶν τῆ χυνη προειρημένων, εἰ πῶν
 πρὸς τῆς στρατιώτας, ὅτι ἄνωγ ἰδίον καὶ μὴ βυλόμενος ἀνδρέ-
 χεται, πεδόμενος τῆ ἐκείνου βυλῆσει. παραγγέλλει δ' αὐτοῖς
 ἔργῳ βιβραῖσσαι τὰ δόξαντα, ἄρα μὲν τε τὰ ὄπλα, αὐτῶν
 ἐπιστῆναι

ἐπιστῆναι τῶ Ἀλέξανδρῳ ἀνοῦντι πᾶσι φῆμιν ὀφείσαντας,
 εἴ κ' ἐπὶ αὐτῶ τῶς σωῖσταις ἐκείνῳ στρατιώτας, καὶ φρου-
 ροῦς τῶ σώματος, ἢ πέσαιν ὀμνηγμένους, ἢ ἔξαι βιά-
 σαιντο ἀταρασκάτους τῶ μηδὲν προσδοκῶν, ὡς δ' αὐτοῦ
 ἄνοιαν καὶ προθυμίαν πᾶν προεχέσασα, τὰ τε σιπρῶν
 ἐπιδηλασίῃσι, νομάς τε, καὶ δόσης μισθῶν ὑπέχετο, τι-
 μορίαν τε, καὶ κηλίδας πάλαι αὐτοῖς ἀνήκον. ἐπὶ τῆ π-
 ρείαν ἐξέτασαν, ὑπὸ δ' ἀρεσίῃσι τὸ χωρίον, ἔθα ἔσκηον δ'
 Ἀλέξανδρος, καὶ οἱ σωῖ αὐτῶ ὡς δ' ἀπαιτητῆ τὰ πρὶ τῶ μα-
 ξιμίονου, ὁ Ἀλέξανδρος ἐν μετῆ ταραχῆ γενόμενος, καὶ τῶ
 παραδέξῃ τ' ἀγγέλλας ἐκπαρῆς, προσπρόσας τ' βασιλεῖν
 σκηνῆ, ὡς πρὸ ἐκθουσίῳν, δακρυρροῦν, καὶ ἔβριμω, τῶ τε μα-
 ξιμίον ὡς ἀπίστον, καὶ ἀχαρίστου κατηγόρει, καὶ τῶς εἰς
 ἐκείνον ἀβρεσίας κατὰ τῆς βίβας πρὸς αὐτῶ δειγνύμενος, τῆς
 τε γεννίας συστρατιώτας ἠτίητο, ὡς προτιτῶν, καὶ ἐπιόριων
 ταῦτα τιτολημνέτας, δώσαν τε πάντῳ πικρῆτο, ὡν δίκοντο
 το, καὶ ἐπαροθῶσαι εἴ τι μὲ μοιροῖτο, οἱ δὲ σωῖ αὐτῶ στρα-
 τιώται, ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἀφηνεῖσαντες αὐτῶν, παρήτημ
 φαν, ὑποχόμενοι παντὶ δένεγ προαπύξεν αὐτῶ. τῆς γεννίας
 δὲ διαδραμούσης, κατὰ τὸ πρῶτον ἀγγεικάντων τινῶν, ὅτι
 δὲ μαξιμίονος πρῆσει, κούρις τε πρῶτον ἐξαρμένη φανέ-
 ται, βοῆς τε ἦχος πᾶντος ἐξακούεται, πάλιν προελθὼν ἔθ' τὸ
 πρῶτον ὁ Ἀλέξανδρος συστρατιώτας τε τῶς στρατιώτας, ἐδέξα-
 το προμαχῆν, καὶ ὡς ἐν δὲ ἀντιβῆσαντο, καὶ ὑπὲρ βασι-
 λῶντι τε κεραικῶν δὲ καὶ ἐτίσιν ἀμέμπτως βιβραῖσσαν. πᾶν
 τῶς τε εἰς οἶκτον, καὶ ἔλεον προσκαλούμενος, ἐκείλιν ὀπλίξ-
 σαι, καὶ ἐξελθόντας, ἀντιτάπεισαι. οἱ δὲ στρατιώται, τὰ ἰδίον
 πρῶτα ὑπὸ χυνητο, κατ' ὀλίγους δὲ ἀνεχώρουν. ἢ δ' ὄπλα λα-
 βῆν ἠέλειον, οἱ δὲ τινες, τὸν ἐπαρχόν τε τῶ στρατῶ, καὶ τῶς οἰ-
 κείνους Ἀλέξανδρον ἤττωα πρὸς ἀνείρεσιν, πρόβασιν ποιόμενοι,
 αἰτίους τῆς ἀποστάσεως γεννησάσθαι, οἱ δὲ πᾶσι μνῆρα ἐμίμη-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

Φαίη, ὡς φιλαργυρον, καὶ τὰ χρήματα ἀπολείουσιν, διὰ τε
μικρολογίαν, καὶ ἢ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀνηρόν τῷ Αλέξαν-
δρου μίσησιν ἰμένου, καὶ μέχρι μὲν τινος τοιαῦτα διαφόρως
βοῶντες προσέειπον. ὡς δὲ τῷ μαξιμίῳ οὐ στρατὸς ἦν τι ἐν
ἐκείνῳ ἢν, στρατιώτας καταλιπεῖν μὲν τῶν μικρολόγων,
καὶ μερῶν μικρὸν, μηδὲ συλλῶν, προσείηαι δὲ ἀνδρῶν
μικρῶν, καὶ σῶσθαι, συστρατιώτη τε ἐν ὅποις αἰεὶ, καὶ πλε-
μικοῖς ἔργοις διητημένῳ. περὶ δὲ οἱ στρατιώται, ἢν ἰδῶ
Αλέξανδρον καταλείψουσιν, αὐτοῖς προσίωσι τῷ μαξιμίῳ,
αὐτὸν ἰσχυρὰ τε ὑπὸ πάντων ἐλέειο ἀναγορεύεται. ὁ δὲ Αλέ-
ξανδρος βέβαιον, καὶ λειψυχῶν μόλις εἰς πῦρ σινην ἔπα-
νείχεται. ἢν τε μηδὲ πρὸς πλοῦς, καὶ ὡς φασιν, ἀποδουρμε-
νός τε, καὶ αἰτιώμενος ὅτι δι' ἐκείνῳ τὰυτα πάχει, ἀνέβη
ἢν φονεύοντα. ὁ δὲ μαξιμίος ὑπὸ πάντων τῶν στρατῶ
σι-
βασῶν προσαναρωθεὶς, πέμπει χιλιάρχην, ἐκστράτηγος
τέ τινας τῶν φονεύοντων ἢν Αλέξανδρον, καὶ πῦρ μητέρα,
καὶ εἴ τινας ἀντίπαντα τῶν σωῶν αὐτῶ. οἱ δὲ, ἀριδιόδοι, καὶ
ἐπιπυθόσαντες τῆ σινηνῇ αὐτῶν τε ἀναρῶσι, καὶ πῦρ μητέρα,
καὶ εἴ τινας ἐδούλωσεν ἐκείνῳ φίλοι, καὶ τίμιοι. πλὴν τῶν πρὸς
ὀλίγον φουγῆν, ἢ λαθεῖν δεικνύοντων. ἐς πάντας μετ' οὐ πολὺ
ὁ μαξιμίος συλλαβῶν, ἀπέπειται. τέλος ἰδῶ δὲ τοιοῦτον
κατάλαβε ἢν Αλέξανδρον, καὶ πῦρ μητέρα, βασιλεύσαντα
ἔπειτα τεταρταριόδοι, ὅσον πρὸς τοὺς δόχοι μίθος ἀμέ-
πως, καὶ ἀναμωτῶ φούων τε γῆρ, καὶ ὠμόπτος, ἀγίται τε
ἔργων, ἀλλοθίος ἐγένετο. εἴ τι τῶν φιλαίθρων, καὶ ὠβριτι-
κώτερον, ἐπίβραπῆς. πάντων γὰρ ἢν ἡ Αλέξανδρου βασιλεία
αὐδοκίμῳ μισῶν εἰς ἢν ὀλοκλήρον, εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῶ τὰ
τῶν μηδῶς, εἰς φιλαργυρίαν τε, καὶ μικρολογίαν.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ
ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙ-
ΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΝ
ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἰνὶ ἰδῶ βίῳ Αλέξανδρος ἔχθησθε,
τίλει τε ὀπίω, βασιλεύσας ἔτων
τεταρταριόδοι, ἐν τοῖς προεφημε-
νοῖς ἐδούλωσεν. ὁ δὲ μαξιμίος
παρὰ λαβῶν πῦρ δόχην, πάλιν πῦρ
μεταβολῆν ἐποίησθε, βαχίματα,
καὶ μετὰ πλλοῦ φόβου τῆ ἐξουσίῃ

ἔχθησθε. ἢν τε πράξεισ, καὶ πῦρ ἡμέρου βασιλείας εἰς τυ-
ραννίδος ὠμόπτος μετὰ μὲν πάντα ἐπύρατο, δυσμείων
ἐαυτῶ σωφροδῶς, ὅτι τε πρῶτος εἰ ἐντελέσας τῆς ἐχθῆς, εἰς
τοσαύτην τύχην ἤλασε φύσας δὲ ἢν ἢ θεοῖς αἰτῆρ καὶ ἢνός,
βαρβαρος, ἢν τε φονικὸν πάριον ἔχων, καὶ ἐπιχώριον, πρὸ-
νοικαν ἐποίητο δι' ὠμόπτος πῦρ δόχην βεβαιώσας, δεδῶς
μῆτε τῆ συγκλήτῳ, καὶ τοῖς ὑπικηνοῖς ἀκχεταρρόντος ἐ-
νται. οὐκ εἰς πῦρ παροῦσαν αὐτῶν τύχην ἀπορῶσιν, ὡς εἰς
τὰ τῶν γενέσεως ἀτελή ἀάργατα. τεθρύλλητο γὰρ παρὰ
πᾶσι, καὶ διεβέβλητο, ὅτι δὲ ποιμαίνων ἐν τοῖς θρακίοις
ἔργων, ἐπίδούς τε αὐτῶν διὰ μίθος, καὶ ἢν γὰρ σώματος, καὶ
ἀτελή, καὶ ἐπιχώριον στρατεῖαν, ὑπὸ τῆς τύχης ἐπὶ πῦρ ἴω-
μῶν δόχην κεχίρασθη. αὐδῶς δὲ τῶν φίλων πάντας,
ὁ σωφροδῶς τῶ Αλέξανδρου, σωφροδοὶ τεύπο τῆ συγκλήτῳ Βη-
λίῃ, ἐπιλεχθέντες ἀπιστοῦσθε. καὶ δὲ ἢν, εἰ τῶ μὲν ἀπ-
τεμῆ, τῶν δὲ, ἐπὶ προάσει διοικήσεως ἀπιστοῦσθε, μόνος
εἶναι βυλλόδοις ἐν τῶ στρατῶ, καὶ μηδὲν αὐτῶ παρῆναι ἐν
σωφροδῶσεως ἀγνοῦς κρείητονα. ὡς ἢν ὡς τῶ ἐξ ἀποπόλων
κεκλήνους αὐτῶ παρῆντος, ἢν ἢν ἀδῶ ἀνδρῶν ἔχει τοῖς τυ-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

θραυίδος ἔργους χολάζει τὴν τε θεραπείαν πάσαν, ἢ συγγι-
 γόροι τῷ Ἀλεξάνδρῳ τασούτων ἐτῶν, τὴ βασιλείαν αὐτῶν ἀπέ-
 σι μφε-τούς δὲ πλείους, αὐτῶν κ, ἀπέκτεινεν, ἐπιβουλὰ ὑπο-
 πύων ἦσαν γὰρ ἀλλοεῦτας ἐπὶ τῇ ἐκείνου ἀναίρεσι. ἔτι δὲ
 κ, μᾶλλον αὐτῶν εἰς ἀμόπτα, κ, πῶς πρὸς ἀπαντας ἐργῶν
 πρὶ κελίστα, σωμοσία τις διαβληθεῖσα, κ, τ' αὐτὸ συμφο-
 του μίνι. πολλῶν τε ἐκστοντάρων συμπίπτων, κ, τῶν
 ἀπὸ τῆς βολῆς ἀπάντων, μάγος τις ὄνομα ἦν, ζῆτιν ἀπαροι-
 δῶν τε, κ, ὑπατικῶν. οὗτος διεβλήθη σωμῶν κ, τ' αὐτὸ
 χεῖρα, κ, στρατιώτας πιάς πέθξεν εἰς αὐτῶν πῶς δόχην με-
 τάγειν, ἢ δὲ συσπλῆ τοιαύτην τῆς ἐλεῖντο ἔσεισαι. γεφυρώσας
 τῶν ποταμῶν ὁ μαξιμίονος, ἔμελλεν ἐπὶ γεφυρωμένους διαβήσε-
 θαι, ἀμα γὰρ τῷ πῶς δόχην παραλαβὴν, ἀθῶως πολεμικῶν
 ἔργων ἤρξατο. κ, διὰ σώματος μίσητος, κ, ἔχον στρατιω-
 τικῶν, κ, ἐμπερίαν πολεμικῶν δοκῶν ἐπιτελέχθαι, ἔργους
 πῶς δόξαν, κ, πῶς τῶν στρατιωτῶν ὑπόληψιν ἐπισυῦτο. τῆν τε
 Ἀλεξάνδρου μέλλησιν, κ, πῶς πρὸς τὰ πολεμικὰ ἔργα δει-
 λῶν, ἐλεῖ χεῖρ ἐπειράτο, εἰκότως κ, τεργισμένην. ἀσπῶν τε ἐν,
 κ, γυμνάσιον τοῦ στρατιώτας, ἢ διέλιπεν αὐτὸς τε ἐν ὄπλοις
 ὦν, κ, τῶν στρατῶν αἰετῶν παρορμῶν. ὅτε τοίνυν πῶς γέφυραν
 ζῴεσας, ἔμελλεν ἐπὶ γεφυρωμένους διαβήσεσθαι. ὁ δὲ μάγος,
 ἐλεῖντο στρατιωτῶν ἢ ὀλίγους, ἀμα τοῦς ἐξοχωτάτους, κ, ἄλλοι
 μάλιστα τοῦς πῶς φρουρῶν τῆς γεφυρώσεως, κ, πῶς ἐπιμελεσθαι
 πεποιημένους, ἀναπέσσε μετὰ τὸ διαβῆναι τῶν μαξιμίονος
 λυσαντας πῶς γέφυραν, προσδοκῶν τοῖς βαρβάρους, ἢ ὑπερ-
 χύσεως αὐτῶν ἐπὶ πῶς δόξαν. πᾶσι γὰρ, κ, βάθξ μίσητος ὁ ποτα-
 μὸς ῥέων ἀβρατος αὐτῶν ἐγένετο, ἔτε ῥέων ὑσῶν ἐν τῆς πολε-
 μίας ἢ χύσεως, τῆς γεφυρώσεως λυθείσης, ἢ μὲν τῆς διαβολῆς φή-
 μη, τοιαύτη ἐγένετο, εἴτε ἀληθῆ: ὑπάρξασα, εἴτε ὑπὸ τῶ μα-
 ξιμίονος συσπλῆσθαι. ἀκριβὲς δὲ εἰπῆν, οὐ ῥῆσιον, εἴπερ
 ἐμπερὶ ἀναεῖλεντος. ὁ μὲν τὸν κῆρσει πῶς μεταδῶς, μὴ τε
 ἀπλοῖα,

ἀπλοῖα, πάντα δὲ ὑπὸ πῶν ἀερινίδος σωμαρπαδῶντος,
 ἀρειδῶς ἐφῶντοσιν. ἐγένετο δὲ τις κ, ὄνομα τῶν τοσῶν ἀπό-
 σαισι, οὐ πᾶν ἀλλοεῦτας ἐπὶ τῇ Ἀλεξάνδρου τελευτῇ, πρι-
 τυχόντες τῶν ἀπὸ ὑπατίας, κ, φίλων Ἀλεξάνδρου πῶς,
 κομαρτῶν δὲ ἦν ὄνομα, ὄν μαξιμίονος ἐπέμψας ἦν τῶ
 στρατῶ ἀρπάζαντες ἀκοντα, κ, ὑδὲν προσιδῶτα στρατιῶνται
 τῶν κ, τῶσιν. πρῆσαν τε, κ, πῶς τὸ μακρόντα. διελθούσι
 τιμῆς: ἐλδομισαν. ἐπὶ τε πῶς δόχην ἔχον. οὐτὶ βουλομένους
 ἐκείνος ἢ ὄν ἐν τῇ σινητῇ κ, τῶσιν, ἐπιβουλοῦσθαι ἰνῶντα,
 ἀερινίδος ἀνηρέθῃ ὑπὸ τῶ σινητῶ αὐτῶν, κ, δοκοῦσθαι φί-
 λου, τῶν τε ὄνομα πρῶτον ἦν ὄνομα μένου. Ἰανιδῶν ἦν ὄνομα
 αὐτῶν καὶ τῶ τῆς ἀρπάζης, κ, τῆς ἀποσάσεως δόχην, κ, ὄν
 ὁμογῶμος, τοῖς ὄνομασι γενομένους. ὄν ἢ ἕμῶν αἰτίαν
 ἐχθρῶν, οὐτὶ μῆσους ἔχον, ἀπέκτεινεν αὐτῶν ἢ ἠρπάζε, τε,
 κ, ἀπέπεισεν ὄνομασι τε μετὰ χαρῆς εἰσαι τῶ μαξιμίονος
 πῶς κεφαλῆν ἀποτεμῶν, ἐκδομισαν ὁ δὲ ἦσαν ἔδω ἐπὶ τῶ ἔρ-
 γῳ, πρὶ τῆς πολεμίας ὡς ἔπειτα ἐκείτων μῆ, καὶ τῶ μετὰ ἐλ-
 πίζοντα, κ, δοκοῦσθαι ἀμοιβῆς ἐξαιρέτου ταῖς εἰσῶσαι, ἀπέ-
 κτεινεν, ὡς κ, τῆς ἀποσάσεως γενομένης δόχην, κ, ἀπῶνται
 ταῖς, ὄν αὐτῶ ἀκοντα ἀπέπεισεν, ἀπῶνται τῶ γενομένους πρῶ-
 τῶν φίλων, τοιαύται μὲν δὲ τῶσιν αἰτίαι, ἔτι μᾶλλον εἰς ποτα-
 χύπτα, κ, ὡς ἀμόπτα ἠδῶντοσιν πῶς τῶ μαξιμίονος ἔχον,
 κ, πρῶτον ὄνομα πεφυκῆν. ἦν δὲ κ, πῶς πῶς φεβρωτάτος,
 κ, μίσητος τὸ σῶμα, ὡς μὴ ῥῆσιον αὐτῶ τῶν μὴ τε ἐλ-
 λῶν τῶν σωμασκούστων, μῆτε βαρῶν τῶν μαχίμωντα-
 τῶν ἐξισυῖσθαι. διοικήσας δὲ τὰ προσηρημένα, πάντα τε τῶ
 στρατῶ ἀναλαβῶν, κ, διαβά: ἀφῶσως πῶς γέφυραν, εἴλετο τῶ
 πρῶτον γεφυρωμένους μαχίς, μετὰ δὲ τι πῶς, κ, ἔχον ἀπῶ-
 σαν πῶς ῥῶμαίων δύναιμιν σιδηρῶν ἐπὶ σῶσαι. μαυροσίω-
 τε ἀκοντιστῶν δόδοιμόν πῶς πῶς, κ, τῶσιν, ὄνομα τῶν τε,
 κ, ὄνομα τῶν ἦσαν, οὐ μῆ, ὄνομα τῶν, οὐ δὲ, φίλοι, κ, σῶμα-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

μαχοι. κὺς εἶπινδ παρθυκίαν ἢ χήμασι πειθίτηδ, κὺς ἀ-
πομολίσχητε. ἡροδ. τίθε ἀχμαλώτοι ῥωμαίοις ἐδύλονο-
τά δε πλῆθη ταῦτα τῶ στρατῶ κὺς πρότρων ὑπὸ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ἡδρῆσι. ἡν ἐβη δὲ ὑπὸ τῶ μαξιμίμου, κὺς εἰς πολέμικὴν
ἀσκησιν συμμερόπτο. μάλιστα τὴ οἰακονίσι, κὺς οἰτοξότα
πρὸς τὰ ῥωμαίων μάχασ ἐπιτήθειοι δοκούσι, ἐπιχεχον-
τέ. τε αὐτοῖς κούρωσ οὐ προσδοκῶσι, ἀναχωροῦντες ῥο-
δῶσ. γινόμενος δὲ ἐν τῇ πολέμικῃ μαξιμίμου, πολλῶν γὰρ
ἐπὶ ἤλθεν, οὐδὲνδ αὐτῷ ἀνεπίωτος, ἀλλὰ τῶν βαρβάρων
ἀνακχωρήκωτων. ἐδῶς τε οὖν πᾶσαν πλὴν χώρην, μάλιστα
τῶν ληϊον ἀχμαλώτων. τὰς τε κώμας ἐμπιπράς, διαρπῶ-
ζειν ἐδῶδου τῷ στρατῷ. ἀμαρέστα γὰρ τῷ πύρ ἐπιέμνται.
τάς τε πόλεις αὐτῶν, ἀχμαλώσι, κὺς τὰς οἰκίσεις ἀπέλασ. λι-
θων μὲν τὸν παρ αὐτοῖς ἡπλῆθων ὀπῶν, σάγης. ὕλα δ' ἄ-
δενδοσι. ἄθεν ἔϋλων ὕσσις ἐπνείεσ, συμπερικαῶτες αὐτὰ
κὺς ἀρμολόντες, σκιννοποιῶνται. ὁ δὲ μαξιμίμος, ἐπιπλῶ
αὐθὼ προεχάρησε, πρῶτων τε τὰ προηρημῖνα, κὺς λείασ ἀπε-
λαθῶν διδούς τε τὰς ἀγέλας τῷ στρατῷ, αἰετὶ πρὶς τὴν χα-
νον. οἱ δὲ ῥωμαίοι, ἀπὸ αὐθὼ τῶν πεδίων, κὺς εἶπινες ἦσαν
χῶραι ἀδεδόδοι, ἀνακχωρήκωσαν. ἐν δὲ ταῖς ὕλαις, ἐκρῶ-
πῶντο. πρὶ δὲ τὰ ἐλη διέτριβον, ὡς ἐκεῖ τὰς μάχασ, κὺς
τὰς ἐδῶδους ποιοῦτο, τῆς σμειχέας τῶν φυτῶν ἀπαχολῶ-
σις εἰς ἑαυτῶν τὰ βέλη, κὺς τὰ ἀκόντια τῶν πολέμικῶν. τῶ
τε ἀχμαλώτους τῶν ἐλῶν, ῥωμαίοις μὲν δὲ ἀνοιαν τῶν ῥῶπων
ἐπιστραλοῦς ἐσομένους, αὐτοῖς δὲ δὲ ἐμπερίαν τῆς χώρας
ἐγνωκόσιν, ἀβάτα κὺς ἀντιτυπῆ τῶν ῥῶπων, ἐς ῥοῦν τε βρε-
χομένους, διαρπῶχεν ῥαδίῳ. εἰσὶ δὲ κὺς πρὸς τὸ νῆχε-
θαε ἰγγυμνασμίνοι, ἀτι μόνω δευροῦ τῶς πρῶτοις
ῥῶμοινοι. πρὶ ἐκεῖνα οὖν μάλιστα τὰ χωρία, ἀε συμβολαδ
ἐζήνοντο. ἔγθα κὺς γιναιότατα αὐτῶς ὁ βασιλεὺς τῆς μάχης
ἤρην. ἐπὶ γάρ τινι ἐλεῖ μεγίστῃ, τῶν αὐθὼ ῥωμαίων ὡς αὐ-

BIBLION. ζ'. 76

τῶν ἀναχωροῦντων εἰς φυγήν, εἰς δῶδωιν δὲ ῥωμαίων ἐπι-
σθεθῆν ἐννῆντων, πρῶτος ὁ μαξιμίμος ἀματῆϊ πῶν ἐμβα-
λῶν εἰς τὸ ἔλος, καὶ τοῦ πύρ γαστέρα τῶ ἴπυ βρεχομένῃ, τῶ
ἀδεδῶτασ ἐφόνωσε βαρβάρους, ὡς τῶν λοιπῶν στρατῶν ἀδε-
θῶντα προσδοκῶι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεὺς πολυμῶ-
σαί τε κὺς τοῖς ἐλεσιν ἐπὶ σθεθῆν. πλὴν δ' εἰς τὸ πῆθος ἐκρῶ-
ρῶθιν πεισῆν, κὺς ῥωμαίων αὐθὼ τῶν δὲ βαρβάρων ἄδῶν πλὴν
ῥῶτε παροῦσαν δύναμιν, ἄρῆσι ὑντος αὐτῶ ὡς τὸ τεῖλος σω-
μάτων πληρωθῆναι, τῆν τε λίμνην ἀματῆϊ κρῶθεῖσαι, πρὶσ-
μαχῶντι στρατῷ τῶ μαχῶσ ὄλιν παραχῆν. ταῦτην τῇ μα-
χῆν, κὺς πλὴν ἄρῆσαι αὐτῶ, οὐ μόνον διὰ γραμμάτων τῆ τε
συγκλήτῃ, κὺς τῷ δῆμῳ ἐδύλωσιν, ἀλλὰ κὺς γραφῆναι κελῶ-
σασ, μετῶσις εἰκόσιν ἀνέθηκε πρὸ τῶ βουλαπρῖον, ἵνα
μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γινόμενα, ἀλλὰ κὺς βλέπειν ἔχωσι ῥο-
μάιοι. πλὴν δ' εἰκότα ὕπερ κρῶθειν ἢ συγκλητος, μετὰ
τῶν λοιπῶν αὐτῶ τιμῶν. γινῶσι δὲ κὺς ἴπῶραι συμβο-
λαδ, ἐν αἰετῶσ αὐτοῦρῶς τε, κὺς αὐτῶ χειρ τῆς μάχης, ἀρι-
στῶν τε παταχῶ ἐπνείτο. πολλοὺς δὲ χειρῶσάμους αὐ-
τῶν ἀχμαλώτους, κὺς λείαι ἀπέλασασ, χεμῶνος ἦδη
κρῶταλαμβάκωτος, ἐπανῆλθεν εἰς πάλινασ. ἐν τε σιρ-
μῆν διατρίβων, τῆ μεγίστη ἐκεῖ πόλῃ δοκούσῃ, τὰ πρὸς
αὐθὼ εἰσοδῶν εἰς τὸ ἔαρ παρισκαλέτο. ἡπείκει τὸρ, κὺς
τοῖσιν ἔμελλεν, ἐκνίλειν τε, κὺς ὑποτάξειν τὰ μέγρι
ἀνεανῶ ῥωμαίων ἐθνη βαρβάρων. τὰ αὐθὼ εἰς πλεμικῶ τοῖου-
τος ἦν, κὺς εἰς δῶδῶν ἦρθῃ ἀνὴ ἡπῶσις αὐτῶ, εἰ μὴ τοῖς οἰκεί-
οις, κὺς τοῖς ὑπὸ κούσι βαρῶτῶσ ἐζήνονε, κὺς φοβρῶτῶσ. τῆ
γὰρ ἦν ὄφελος, βαρβάρων ἀνακχωρήκωτων, πληθῶνων, γιν-
μένωσ φθῶν ἢ αὐτῇ, τῆ τε ῥώμῃν, κὺς τοῖς ὑπὸ κούσι
ἐθνεσιν, ἢ λείασ ἀχμαλώτους ἀπέλῃν τῶν ἐχθρῶν, γυ-
μνοῦντα, κὺς τὰς οὐσίεσ ἀπαιρούμενον τῶν οἰκείων,
αἰεσίς τε τὸρ πᾶσα, μᾶλλον δὲ κὺς πρὸ κούσι δῶδοσιν οὐ-

παράταται, ὅς τ' ἐπιτρέψῃ, καὶ κινήσῃ πράγματα προσηγορῆς
 εἰς τὸ χεῖρ, καὶ ἀνωτα καὶ ἀνεξέλεγκτα. μόνον τί τις κληθεῖς
 εἰς δικαστήριον ὑπὸ συγκοράτου, αὐθιγῶς ἢ ἡμέρας ἄλλης, καὶ
 τῶν ὑπαρχόντων πάντων περιθείσῃ. ἐκ τῆς γοῦν ἡμέρας ἢ
 ἑξῆς τούτους ἐχθρὸς πλουσιωτάτους, τῆς ἐπιτοῦς μεταποικίας.
 τὸσαυτὴ τις ἢ τῆς τυραννίδος ἢ φιλορηματίας ἐπὶ προφά-
 σει τῆς πρὶ τῶν στρατιωτῶν χρημάτων σιωχοῦς χορηγίασ.
 ἢ τὸ καὶ τῆς ὡς κῆφος ὅς διαβολῆς, ἢ κληθῆσθε τε, καὶ ἀπο-
 ματος ἀφ' ἑσθῶν ἔχωρ. κλείσους γοῦν τῶν ἔθνη, καὶ στρα-
 πεία πεπιστευμένων μετὰ ὑπατέρας τιμῆς, ἢ δὲ εἶσθ' ἐπιτρο-
 πείοις προσσηγομένῃν ἐν μικρῶς, καὶ ἀτελοῦς διαβολῆς
 ἀναρπάσους ἐποίησ. καὶ ἐκείνους τε ἀνά ὑπερησίασ μόνους
 ὀχλήμασιν ἐπιτιθέντας, ἀναδανύτωρ, καὶ μὴ ἡμέραν ὀδύων
 τὰς ἐξ ἀνατολῶν, ἢ δὲ σῶσας εἰς τὸ χεῖρ. ἀπὸ τῆς μισσηβρίας
 εἰς πείνας, ἢ θά διατρέβη σκύλασ δέ, καὶ ὑβρίσας, φυγῆς,
 ἢ θανάτοις ἐξ ἡμῶν. ὅς ὅσος μὲν οὖν τούτους κῆρ ἔνα ταῦτα
 ἐπράξτε, καὶ μέχρις οἰκείων ἔμενῃ ἢ συμφορᾶ, ὃ πάντι
 20 τοῖς δῆμοις τῶν πόλεων, ἢ τοῖς ἔθνεσι διερέρε. τὰ γὰρ τῶν ἀ-
 21 δαιμονεῖν δοκούντων, ἢ πλουσιῶν πᾶσιμακα, πρὸς τῶν ὀχλῶν
 22 ἢ μόνον ἀμελεῖται, καὶ τινὰς τῶν κερκόθων, καὶ φαύλων ἔσθ'
 ὅτε καὶ ἀφραγῆ φθορῶν τῶν κρηπιδῶν, καὶ αὐτὸ χουώτων. ἐπεὶ
 δὲ ὁ μαξιμίνοσ τούτους κλείσους τῶν ἐσθῶν οἰκῶν ὅς πενή-
 κρισίασ, αὐτὸ μικρᾶ καὶ ὀλίγα, αὐτὸ αὐτάρκη τῆ αὐτῶν βου-
 λίσθ' ὡς το, μετῆλθεν ἐπὶ τὰ δῆμοσια. καὶ εἴ τινα ἦν χημά-
 τα πολιτικῆς εἰς ἀδυνασία, ἢ νομάς τ' ἡλιτῶν ἀβροζόμενα, εἴτε
 θειάγοροι, ἢ πατηγύρεσιν ἢ ἀνακείμενα, εἰς ἑαυτὸν μετῆρε, καὶ ὡν
 τι ἀγαθῆματα θεῶν τε ἀγαθῆματα, καὶ ἠρώων τιμάς, καὶ εἴ τις
 ἦν νόσμος δῆμοσίων ἔργων, ἢ κῆλλωπίσματος πόλιωσ, ἢ
 ὕλης νόμισμα ποιῆσαι δαυκαμίνης, πάντ' ἔχων αὐτό. ὁ πρὸ καὶ
 μέλισται τὸς δῆμοις ἐλύπησε. πένθος τε δῆμοσίον ἐκποίησ δι-
 χῶ μαχῆς, καὶ αὐτὸν ὀφλῶν, ὅψις πολιουρίας, ὡς τινὰς τῶν
 δημοτῶν

δημοτῶν καὶ χεῖρας ἀνατιθέσθαι, καὶ τούτους νεῶς φρουρεῖν.
 εἰ τοῖμοι τε ἔχει πρὸς βρον ἀνατιθέντας πρὸ τῶν βωμῶν τε
 σῆν, ἢ σῶλα τῶν πατριδῶν δέσιν. οὐτὸθεν δὲ καὶ μέλισται
 κατὰ τε πόλις, καὶ κατὰ ἔθνη δὲ οὐδὲν τῶν ὀχλῶν αἰ ψυχῶ.
 ἀπὸ τῶν κῆρ τε καὶ οἰ στρατιῶται τοῖς πραπίμονοις, ὅτε δι-
 ζόντων αὐτοῖς ἐπιρθῶνους συγγενῶν τε, καὶ οἰκείων, ὡς δὲ δὲ
 αὐτῶν ταῦτα πράξοντος τὰ μαξιμίνοῦ αἰτία μὲν δὲ τοιαῦ-
 τα οὐτι γέ ἄλλοις εἰς μῖσος, καὶ ἀπόσπαι τὸς ὀχλους πα-
 ρώξων, καὶ πάντ' ὡς αὐχοντο καὶ θεῶς τῶν ἀδίκου μέτους
 ἐπικέλωσ. ἀρξάσθαι δὲ εἰς ἔργα μα. εἰτε συμπαρηρο μί-
 νης αὐτῶ πριτῆς βασιλείας ἐν μικρῶς, καὶ ἀτελοῦς προφά-
 σεις, οἰα τυραννίδος σφάματα, πρῶτος ἐπλα ἐκίτησαν. ἔσπ
 τε ἀπόσπαι ἀπαθῶν ὡρμησαν λίβυσι, ἔξ αἰτίας ταῦτασ.
 Επὶ τὸ πάλαι τις τῆς καρχιδονίας χεῖρας προχύτατα, καὶ
 μετὰ πάσης ὡμότητος, κατὰ τῆς τε ἐπικέτω, καὶ χημάτων
 εἰς πράξας, βουλόμοις ἀδουκίμην παρὰ τῶ μαξιμίνοῦ. οἰκῶ
 νῶς τε γὰρ ὁ ἦλε ἀρμόζοντας, τῆ αὐτῶ γῶμη ἐπικέτωσ οἰτε
 πριτωτῆς τε ταμείου πτε, εἰ καὶ σπαιῶς χρηστὸ ἐμπε-
 πῶκισαν, πτε τε ἢ ἔθνηον πρῶτον ἔχοντες, καὶ πῶ ἐκείνου
 φιλορηματίας εἰς τῆς, ἀνορτες ὁ μὲν τῶς λοιποῦς ἐμιμοῦσ
 τοῖς τοῦν κατὰ πῶν λιβύνη ἐπίτροποι, τοῖς τε ἄλλοις βελίωσ
 προσερέρετο, καὶ νεαρίσμοις τῆας τῶν παρ' ἐκείνοις αὐ γεγο-
 ῶσων, καὶ πλουσιῶν, κατὰ δίκαις πριβαλλῶν, εἰσπράξην τὰ
 χημάτα αὐθιγῶς ἐπειράτο, πατῶν τε, καὶ προσηγοῖν ὕσιων
 αὐτῶς ἐφικεῖσθαι ἐροῖς ἀλλήσκατες οἰ νεαρίσμοι, τὰ μὲν χη-
 ματα, αὐτῶ ἀπόσπαι ὑπέχοντο, πρῶτον ἢ μβῶν αὐτῶ-
 σαιτες ἀνεο ν. σ. α. μ. ο. σ. α. δὲ ποιησάμενοι, πάντας τε, εὐθ
 ἦδισαν ἢ πεποιθῶσ τὸς θεῶν, ἢ παθῆν δέδοικῆσ, ἀνα-
 πείσαντες, μελῶσοι νύκτωρ κτελεθῆν τῶς ἐν τῶν ἀρῶν νεο-
 ρίσκοις, ἐύλατε, καὶ πελῆσθεσι πιφρέσθαι. οἰ δὲ, πρῶθεντας κε-
 λῶσοι τοῖς δευόσταις, πρὸ τῶς ἐν σ. α. ἡ. ἡ. οἰς πῶ τῶν.

κερύνοντες υπό τῆς ἐπιθῆσιν, ἀΐρον αὐτοχεδέου πολέμου
 ἄλλα μέλα δέ τι πλῆθος ἠθροίθη. φύσει γάρ πολυάνθρωπος
 οὐσα ἢ λιβύη, πολλοὺς εἶχε τοὺς ἄγῃν ζωροῦσας ἀμικ
 δὲ τῷ παραχρᾶμα ἢ πρὸ θρόνου προσελθότες οἰκιστῆ-
 ροι, τὸ μὲν πλῆθος τῶν οἰκιστῶν κελούσιν αὐτοῖς ἐπιθεῖαι ἄς
 ὄντας μέρος τὸ λοιπὸν ἄλλου, προσέειπεν ὅτε ἀποκλει-
 σθῆναι ἄβερρον ὄπλα, καὶ γενναίως ἀντιτάσαι, εἴτις ἢ στρα-
 τιωτῶν, ἢ θημιτῶν αὐτοῖς ἐπίοιαν ἐκδομοὶ ἢ γενησομένον ἔργον.
 αὐτοὶ δὲ λαβόντες ἐρχομένη ἀποκοιλία, προσέειπεν τῷ ἐπι-
 πρόπῳ, ὡς δὴ πρὸ τῆς ἀποδοθείας τῶν χρημάτων διαλεξό-
 μνοι. προσπεσόντες τε ἀρνιδίως ἢ προσδοκῶντα, πλε-
 σσυντες, φονεύουσι. τῶν δὲ πρὸ αὐτῶν στρατιωτῶν θυμω-
 σάντων τὰ εἶφι, τῷ τε φόνῳ ἐπιγελευίν θελόντων, οἱ ἐκ τῶν
 ἀγρῶν κατελιλυθότες, προβαλλόμενοι τὰ ἐξ ἄλλου, καὶ τὸς πε-
 λίκης ὑπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, τοὺς ἀντιπῶντα ἀρ-
 δίως ἐπείφατο. ὅτω δὴ προχωρήσαντος τὸ ἔργον, οἰκιστῆροι
 ἀπαξ ἐν ἀπογνώσει γινόμενοι, μὲν ἢ ἄλλοι ἐαυτοῖς σωπ-
 ρίαν ὑπάρχουσαν, εἴ τὰ τολμηθῆναι αὐτοῖς ἀνέστησαν ἔρ-
 γοις μετῴσοι, καὶ κοινῶν τὸ κινδάλου ἢν ἠγούμενον τὸ ἔθνος
 παραλάβοιεν, πᾶν τε ἄνδρες ἀναπέσαι εἰς ἀποτασιν, ὅπρ
 ἠδίσαν πάλαι μὲν ὄχεθαι μίση καὶ μίσην, φόβῳ δὲ κωλυ-
 θαι. σὺ πάντι τοῖσιν τῷ πλῆθῳ ἠδὴ μεσσησῶσις ἡμέρας,
 ἐπίστιν ἐπὶ πῶν τὸ ἀνθυπαύοντος οἰκιστῶν. ζωροῦσας μὲν
 ἢν ὄνομα, κληρῶν μὲν πῶν ἀνθυπαύων λαχῶν, πρὸς βύτης
 δὲ εἰς ἔτος ἠδὴ πρὸ πῶν ὄνομα ὄνομα ἠλλοκῶν, πολλῶν δὲ
 πρῶτον ἀρεσῶν ἐθῶν, ἢν τε πρῶτοι μετῴσοις ἐξ ἑτασῶν ὄ-
 θιν αὐτῶν τε ἠδὴ ὑποδῶσαι πῶν ἀρχῶν ὄνομα, ὡς πρὸ κο-
 ρυραῖον τέλος τῶν προσηγομένων πρῶτοι, τὴν τε συκλητοῦ,
 καὶ τὴν ῥωμαίων δὴ μόνον ἀσμένως δέξασθαι ἀνδρα ὄνομα ὄ-
 τα, καὶ ἐκ πολλῶν ἠγεμοιῶν, ὡς πρὸ κατὰ κολοῦβίαν ἐπὶ τὸ-
 το ἐλθόντα, σαμβῆβαινε δὲ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἢ τὰ αὐτὰ ἰ-

πρῶτον, οἰκιστῶν ζωροῦσας διακρίβην ἡσυχάοντα δεδωκῶ
 τα τοῖς κῆμασι ἀνάπαυαν, ἀρῖαι τε τῆς πρῶτοι. οἱ δὲ
 νεανίσκοι ἐφῆρες σὺ πάντι τῷ πλῆθῳ βιασάμοι τῆς τῆς
 αὐλαῖς ἐφῆτας, εἰσπῆδῶσαντες, κατὰ λαμβάνουσιν αὐτῶν
 ἐπίστιν οἰκιστῶν ἀναπαύμενοι. πρὸς πάντες δὲ χλαμύ-
 δι πορφυρῶν βιβᾶλλοι, σεβασμίαις τε τιμῆς προσγο-
 ρήουσιν. οἱ δὲ τῷ παραδῶν τὸ πραγματοῖς ἐκκλησίαι, ἐπέ-
 δομα, καὶ συσκλην ἐπιβουλήσας ἑαυτῶν νομίον, εἰς ἄσ ἀπο-
 τὸ σκίματος εἰς τῶν ἑαυτῶν, εἰς τὸ φείδῶσαι γέροντος, μὲν
 αὐτῶ ἀδίκησαντος, σώζειν δὲ πῶν πῶν, καὶ πῶν αὐτοῖς τῷ βα-
 σιλεύοντι. ἐπὶ ἢ οἱ μὲν ἐφῆρες ἀέκοντος, ἐκείνος ἡγῶν δέους,
 καὶ ἀρῖαι ἢ ἡδὴ πρὸς πρῶτον, ὡς τὸ πρὸς τῆς τῆς
 ἀέκον, εἰς τῶν νεανίσκων ὄνομα αὐτῶν γένει, καὶ δὴ αὐτῶν κῶν πο-
 λων, τῶν λοιπῶν κατὰ σκῆσαι, ἡσυχάοντες προσέειπεν ἔχων
 » πρῶτον πρὸς εἰς ἢ εἰς πρὸς αὐτῶν τοῖσιν, ἄσ κινδάλου
 » πρῶτον μὲν, πρὸς ἢ, τῶν τῶν, τὸ ἢ, μίλλοντος, καὶ πρὸς ἢ, ἢ δὴ
 » πρῶτον, τὸ δὲ, ἐκ ἀμφιβόλων τῆς, εἰς ἄσ σὺ δέει ἄμερον
 » σάξασθαι μετῴσων, καὶ πρῶτον σκῆσαι ἐπὶ τῶν κρῆσῶν, ἢ
 » πάντες κατὰ σκῆσαι, ἢ τῶν αὐτῶν ἢ δὴ πρὸς ἢ μῶν. εἰ μὲν δὴ
 » τῶν κῶν τὰ εἰς, πολλὰ τὰ ἐφῆσαι εἰς ἀρῖαι εἰς ἄσ τῶν
 » μετῴσων πρὸ πᾶσι μῶσι, πᾶσι τε τυραννίδος ὡς μῶν ἄ-
 » πᾶσι, εἰς καὶ ἐν τῆς προσηγομένων πρῶτοι οἰκιστῶν μῶσι.
 » ἢν τε συκλητῶν, καὶ τῶν ῥωμαίων δὴ μῶν, τῶν ἢ ἀσ μῶν, καὶ
 » τιμῆς ἐν δέους ἀεί. ἀντὶ πάντι δέους, καὶ μὴ συμπαύσαντι
 » ἢ μῶν τῆς μῶν, τέλος ἐπὶ κῆσαι ἀποκλύμειν ἢ, αὐτοῖς
 » δέους, προσηγομένους. ἔργον ἢ ἢ τῶν κῶν, μετῴσων ἀπ-
 » γῶσῶν δεδόμενον. κῆσαι γάρ ὄ τῆς τυραννίδος ὑπῆρτης
 » καὶ δὴ κῶν ὡς μῶν τῶν κῶν, φονεύσας ὑπὸ μῶν, ἐπὶ δὴ μῶν
 » ἢ μῶν σαμβῆβαινε, καὶ κοινῶν τῶν κινδάλων γένει, αὐτῶν τε τῆς
 » ἐκ βασιλείης τιμῆς ἀπολάσσει, τὸ τῶν μῶν πρῶτον μῶν ἔρ-
 » γον, ἐκαινεθῆσεται, καὶ οὐ κολῶσῆσεται. τοῖσιν τὰ τῶν

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

λεγοτος τε νεανισκν εκ αναρχομειον το λοιπον πληθος σωμ
δραμοντων ηδη κη παντων τε κστα τε πολιν, εκδη διεφορησεν
η φημι.σεβασον γορδιανον αναγορας. παρακνημεις η,
κη γρησ προιχόμενος εκεινος, άλλως δε φιλέδοξος ων, ε δε
αδως υπεση, ελομένος μάλλον εν μέλλοντα κίνδων. η εν
παρόντα. εν τειρηε χαθη, ε πάντι δεινδν τομίζων ε δέιοι,
εν βασιλικαίς τιμαίς κη, τελευτησσαι. πάν δη τε λιβύων εθνος
αδείως εδεδόνητο. κστα τας κη τε μαξιμίην τιμαίς, κσθροω.
ει πόσι δε, κσθ ανδριασι γορδιανη τας πόλεις εκδοσμεν. τω τε
κυριω αυτονομαχι προσενθεσ, αφρικην εν εκχλισαν αφ εαυ=
ται. ητω κη λιβύου υπο μισθμβριαν τη ρωμαίων φωνη κσ=
αγνται. ο δε γορδιανος εν διασί. φασ τη θυσση, ενθα ταυτα
ε παραχρη η μβρων τινων, ηδη φέρων βασιλέως ενομα κη, γη=
μα, αφερασ τε τη θυσση, εις πτω κερχιδόνα η περχη, ην ηδσ
μεισσην τε εσαν, κσθ κλυάνθρωπων, εν ωσπ εν ρωμη, πάντα
πράπη. η γυν πόλις εκεινη, κη, δωαμει χημάτων, κσθ πληθσ τε
κστοινώντων, κη, μισθη μόνης ρώμης απολείπειτα, φιλονησ=
σα προς τε εν αλγυπώ Αλεξανδρου πόλιν πρι δαυτιρείων. εη=
πιτο δε αυτω πάσα η βασιλική πομπή. τε κω στρατιω τε, οίτι=
ν εθ ησαν εκει, κη, τε κστα πτω πόλιν επιμικιστρων νεανισων
εν χηματι τε κστα ρωμην προιδντων δορυφθρων, αε τε εάβδου
ε δακρυνοδρον, επερ δετ σύμβολον εις το διαγιγνώαι τας βασι=
λικας απο τε ιδιωτικων. το δε πύρ προεπομπάνεν, ως δέιν, κη,
τύχην εχειν προς ολιγον, ως π εν εικότι η ρώμης πτω κερ=
χιδονίων πόλιν. ο, τε γορδιανος γράμματά τε πάμπαισα
εκπέμπη προς εκσσην τε κστα τε ρωμην πρωταίνε δονώντων,
τώς τε η συγκληίτη δοκιμωτάτοις επισλλη, ων ησαν αυτω
πλεσοι φίλοι τε, κη, συγγενείς. ε ποιησε δε κσθ δημοσια γράμ=
ματα προς τε εν ρωμάων δημον, κσθ πτω σύγκληιτον. δι ων
τήν τε λιβύων εδηλν εις εαυτην σύμπνοια, τε τε μαξιμίην
ωμόπης κσθ ηδρε, σφοδρότατα εδως μιον μέτην. αυός τε

πασαυ πρώτα υπιχέτο, συνοφάιτας τε πάντας φουα=
δων, κσθ παλιδμικαν διδς τοίς αδείως κστα κριθείσι, τες
δε φυγάδσ εις τας παρίδσσ επαναγω. τός δε στρατιώτσσ
υπέχτο επίδοσιν χημάτων, εσην υθείς πρότερον. τω τε δη=
μη νομάς εκήγγηλε. πρόνοστα δε τε πρότερον αναιερθώαι
τη κστα πτω ρωμην τε στρατιώνων προεστώ. βιταλιανός η
ητ ενομα αυτω. τετον ηδη φαχύτατα, κσθ ωμότατα πρά=
τοια, φίλτακν τε εητα, κσθ κσθωσιω μένον τω μαξιμίην.
υποπώντων αυ μη τοίς πρώτοις γενναίως αντιση, κσθ τω
εκείνσ φόβω μηδεις αυτω σωφρηται, πέμπει εν ταμίαν η
εθους νεανισκον αυσσ αυτολμον, κσθ το σωμα εν αλεγειη, κσθ
τη ηλικίαν ακμάζοντα, προδύμον τε δε εν υπέρ εαυτο κίν=
δων, παραδς αυτω εκστοιπάρχασ, κσθ στρατιώτσσ τινας,
οίς εδωκε κστασσημασ μέλα γράμματα εν πυκτοίς πίνα=
ξι. δι ων τα απορήτα, κσθ κρυπτά αγγέλικα τοίς βασι=
λυσιν επισέλλεται. κσθ δε αυτοίς προ η εωείς τε ρωμην
κσθελδσιν, επισήμαι ετι δικσζοντι. κσθ αναιε χωρηότι τω
βιταλιανω εν τω τε δικσζιρίν οικισση, ενθα μόνος τα α=
τόρήτα, κσθ κρυπτά δεκόντα υπέρ σωπρίας τε βασιλέως,
ηρανια τε, κσθ εσηταε, δηλώσα τε οτι φέρσι γράμματα
προς μαξιμίην απο ήρητα. επι τω ρε παρατυ πεμφθώαι
υπερ απφαλείας η βασιλέως. προσοπισσάσαι δε βύλεσσαι, κσθ
διαλεχθώαι αυτω ιδιάτερον, απαγγελάι τε τα εντεταλμέ=
να. διαχολε μένω δε εκεινω πρι τε τσθραγίδων επίτησιωιν,
προσσοινι μένωσ ως δε ερυντασ τι, οίς εηχων υποκολληπίδεις
εξίφεισι, φοεσσαι απρ πάντα προχωρησσει, ως εκέλευσεν. ετι
κη νικησ ησους, ως π εν κεινοίς εώθει, προ ημείρασ προίεναι
υπέσσησαν αυτω ιδιάζοντι, μη δε πάλυ πληθος παρόντος. οι
κη, κη δε προειληνθεσαν. οι η προσκορούσαντες, προ ημείρασ
αναιε χωρηόμισαν ησυχίασ εν ησους, ολιγον τε προ τε οικεί=
σκν, δηλώσαντες αυτω τα προσημεία, εκάδως εις εθερχθη.

σαν ἐπιδόντες δὲ τὰ γράμματα, ἐκείνου τὰς σφραγίδας τὰς
 ὄψιν ἐπιβάλλοντος προσβαλόντες τὰ ξιφίδια, καὶ πάλαν-
 τος, φονάουσιν. ἔχοντες τε αὐτὰ πρόποσα, προκηδύσιν. οἱ
 δὲ κροῖντες ἐκπλαγνόντες, ὡς χάρωσαν, οἰόμενοι μαγεμίνοι
 πάντῃ κελῶσιν εἶναι. καὶ γὰρ ἐκεί, τὸ το πλάκεις, καὶ πρὶ τοὺς
 δοκούοντας εἶναι φιλάτους. κατελευθέντες δὲ διὰ μίσεως τῆς
 ἱβρᾶς ὁδοῦ προτιθέασιν τὰ πρὸς τὸν δῆμον τὸ γορδιανὸν γράμ-
 ματα τοῖς τε ὑπατοῖς, καὶ τοῖς λιπτοῖς, τὰ ἐτεταγμένα δι-
 δόσιν. διασκευάζονται τε ὑπ' αὐτῶν ἑβραῖοι, ὡς ἄρα καὶ μα-
 ξιμίνοις εἶναι ἀνημίνοις. ὡς δὲ φησὶ ποιεῖ ταῦτα, αὐτῶς πᾶς
 ὁ δῆμος ὡς πρὸς ἰουδαίους διέδρα πάντα χυθὺν καὶ πάντες ἰδὼν ἔ-
 ὄχλοι, κοῦροι πρὸς τὰ καινοτομοῦν κωα. ὁ δὲ ῥωμαίων δῆμος,
 ἐν πλῆθει μετῴσθη καὶ ποιήθη, συγκαλέσαντες ἀνθρώπων π-
 λυ καὶ ῥάδιοι ἔχθη τῆς γνώμης ἀκρίντων ἀνδραίνοντες ὅσω,
 καὶ εἰπόντες, τιμὰς τε πᾶσαι τὸ μαξιμίνοι, κατεπαύοντο. καὶ
 τὸ κρυπτόν πρότερον διαφύβον μίσησι, ἀλλῆς, καὶ αὐτεξέθειον
 γινόμενον ἀκωλύτως ἐτεχέτο. ἦτε συγκλητος συναβουόσα
 πρὶν τὸ ἀκριβὲς εἰδέναι πρὶ τὸ μαξιμίνοι, ἐκ τῆς παρῶσης
 τύχης, τὰ μέλλοντα πιστεύσαντες, τὸν γορδιανὸν ἀματῶν ἦθη,
 σεβαστὸν ἀναγορεύουσι τὰς ἡ τὸ μαξιμίνοι τιμὰς ἀνακρίθη
 σι. συκοφανταί τε ὄσω, καὶ οἱ γινόμενοι τινῶν κατήγοροι, ἢ ἔ-
 φασιν, ἢ ὑπὸ πᾶν ἀδικηθέντων ἀνηροῦντο. ἐπίβοποιτε, καὶ
 δικαστὰς οἵ τινες ἐκείνου ὁμόπτοι ὑπὸ κέρτα, συβρίνθη ὑπὸ τῶ
 ὄχλου, εἰς τοὺς ὄχλους ἐβρίθοντο. φόβοι τε ὑπὸ ὀλίγος
 ἐγένετο, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντων ἀνθρώπων. δανειστὰς γὰρ
 ἑαυτῶν, ἢ καὶ ἀντιδίκους, ἐν πράγμασιν ἀγοραῖσι. καὶ εἰ τις
 πρὸς τινα βραχύναν αἰτίαν εἶχε μίσητος, ἐπαναβαίνοντες
 τε, οἰκίσεις ἀπροσδοκῆτως ἐπιρρίνοντες, ὡς συκοφαντὰς
 ἐσπλησάν τε, καὶ ἐρόντων. ἐν προχέματι ἐλευθερίας ἀείδω
 τε εἰρηνικῆς ἔργα πλείου ἐμυλλῆ ἐγένετο, ὡς καὶ τὸν τῆς
 πόλεως ἐπὶ ῥοχτὰ μετὰ πρᾶξεις πλάσι ὑπακίχης, σαβίνος

δὲ ἢ ὄνομα αὐτῶ βυλόμιον κωλύσαι τὰ γινόμενα. ξύθη
 παιδίοντα κατὰ τὸ κρανίου, τελευτῆσαι. καὶ ὁ μὲν δῆμος, ἐν
 τούτοις ἦν. ἢ δὲ συγκλητος, ὅπως ἀναρρίφεντος κηδύων,
 φόβω τὸ μαξιμίνοι πάντα ἔπραθην, εἰς τὸ ἀποψῆσαι αὐτὸ
 τὰ ἔθνη. πρεσβείαι τοῖσι πάντα χυθὺν πρὸς πάντας ἠγνέμενος
 ἐξ ἐπέμψθησαν, ἐπιτελέσαντων ἀνδρῶν. ἢ τε τῆς συγκλητου
 αὐτῆς, καὶ τὸ ἰπικινὸν τοῦ μακτος οὐκ ἀδοκίμων. γράμματα τε
 πρὸς πάντας πᾶν ῥωμαίων, καὶ τῆς συγκλητου γνώμην δι-
 λούνη, προβάλλοντα τε τοὺς ἠγνέμενος, συναίρεσθαι τῆ κοι-
 νῆ καβίθη, καὶ συνακρίθη βουλάουσι. τὰ δ' ἔθνη, πέθεισαι ῥω-
 μάσις, ὡς δὲ μοῖον ἀνάθην τὸ πρᾶτος ἐστίν. αὐτὰ τε φίλα, καὶ
 ὑπὸ κωα ἐν προτόντων. οἱ πλείουσι ἰδὼν ἔθνη προσέειπτο πᾶν πρε-
 σβείαι. καὶ τὰ ἔθνη ἀποψῆσαντες, ῥάδιοις μίση τῆς μαξιμί-
 νου τυραννίδος τοῦ, τε ἐκείσε πρᾶθοντα, εἰ τὰ μαξιμίνοι
 φρονεῖν ἀπακτείναντες, προσέειπτο ῥωμαίοις. ὀλίγοι δὲ τινες,
 ἢ διεχόμενοι τοὺς ἐλόθοντας πρᾶξεις, ἢ μετὰ φρηρᾶς πρὸς
 ἐκείνου παρέτε μίσησαν. οὐδ' συλλαμβάνων ὡμῶς ἐνόλαξε. τὰ
 ἰδὼν κατὰ πᾶν ῥωμαίων πόλιν τε, καὶ γνώμην, τοῦ αὐτὰ ἦν. ὡς
 δ' ἀπηγγέλη τῶ μαξιμίνω τὰ πικραγμένα, σκυθρωπὸς τε
 ἦν, καὶ ἐν μεγάλας φροντίσι, προεποιοῖτό τε αὐτῶν κατὰ
 φρονεῖν. τῆς μὲν ὄσω πρώτης, καὶ δευτέρας ἡμέρας, ἔνδον ἐ-
 μινεν ἰσουχάτων, καὶ τοῖς φίλοις πρὶ τὸ πρακτεῖς κοινῆ μινος.
 τὸ δὲ στρατῶν παντὸν ἡ σὺ αὐτῶ, οἷτε ἐπικνετα πάντες
 ἀνθρώποι ἐγνώσαν ἰδὼν τὰ διαγγελθέντα, καὶ διοΐσανον πᾶσιν
 οἱ ἦν χαί, πλείωντων ἔργων ὀπλῶν καινοτομία. οὐδέ τις
 πρὸς τινα ἔλεγε τι, ἢ τὸ εἶδέναι τι προσεποιοῖτο. τοσοῦτος γὰρ
 ἦν ὁ μαξιμίνοι φόβος, ὡς μηδὲν αὐτῶν λιθθαίνην, παραρυ-
 λάθησθαι δὲ πάντων, οὐ μένον τὰ διαφωτῆς, καὶ γινώσκης
 προσπρόβοντα, ἀλλὰ καὶ τὰ δι' ὄψιν ἰσάματα. ὁ μὲν τρι μα-
 ξιμίνοις συγκαλέσας πάντα τὸν στρατὸν εἰς τὸ πρὸ τῆς πό-
 λεως πεδίον, προσελθὼν τε τῆς τρίτης ἡμέρας, ἀνελθὼν τε

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

Ἐπὶ τῷ βιβλίῳ, ἐπιβιβασμένος τὸ βιβλίον, ὅτι αὐτῶν ἦσαν σωτῆρες
ἑστέ, τινὲς τῶν φίλων, ἐξ ἀγαγιώσεως ἐλάξε τοιαῦτα.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΜΑΞΙΜΙΝΟΥ.

Ἀπὸ τὰ μὲν οἶδα, καὶ παράδοξα, λέξω πρὸς ὑμᾶς ὡς δὲ
ἰσὼ οἶμαι, ἢ θαύματος, ἀλλὰ χλοῆς καὶ γέλωτος ἄγρια. ὅπλα
ἔφ' ἡμᾶς, καὶ πῦρ ὑμῶν μετέραν ἀνδρείαν ἢ γρηματοὶ ἀεῖνται ἕως
πληθύνει σιγήσαμεν, ἢ σωρομάται, οἱ πρὶ εἰρήνης ἐχέσθη
ἰκετοῦντες, πέρσαι τε, οἱ πάλαι μισοπραμίαν καταβέβηχον
τόν, ἡμῶν ἡσυχάζουσιν, ἀκαπτός ἔχοντες τὰς αὐτῶν, δόξης
τι τῆς ὑμῶν ῥασι ἐν τοῖς ὅπλοις, δοῦναι τι πέρας τῶν ἐμῶν
πράξεων, ὡς ἐγνωσαν ὅτι τῶν ἐπὶ ταῖς ὁλθῶν στρατοπέδων
ἠγῶμεν ἀνεχούσης αὐτῶν, ἀλλὰ ἴδω μὴ τι ἄρα καὶ καταγέλα-
σον εἴπειν, κερχιδόνιοι μεμψίσι, καὶ πρὸς βύπν. ἄλλοιον ἐν
ἐχάτῃ γῆρᾳ παραφροῦνται περὶ χιτῶν, ἢ βισαμίνοι, ὡς πρ
ἐν πρὸς πᾶσι πᾶσι βασιλείαν. τίνι θαρροῦντες στρατῶ, καὶ
παρ' οἱ εἰς πῦρ τε ἠγούμεθα ὑπερείσων, ὁμοῦ βαρβάρους,
ποῖα φέροντες ὅπλα, παρ' οἱ δὲ ἄλλοι πλεόν δορατίων, οἱ πρὸς
θυρία μοτομαχῶσι, τὰ πλεμικῶ αὐτοῖς θυμῶσι, χοροὶ, καὶ
σκάμματα, καὶ ἰσομοί, μὴ δέ τινα ὑμῶν ἐκκηπέτω τὰ κα-
τὰ ῥώμην ἀγγελθέντα, Βιταλιανὸς μὲν ἀνὴρ ὄν, δόξα, καὶ ἀ-
πᾶτηληροῦς τὸ δὲ ῥώμικον δῆμον ἰκνῶρον, καὶ ἀμιτάβο-
λον, ἢ κ' ἀνοεῖτε, καὶ μετ' ἰσομοί, θρασυ, εἰ δὲ οὐ, ἢ φρεῖς ὀπίσσω
ἴδουσιν μόνον ὑπ' ἀγκλων ἀθούμνοι τε, καὶ πατοῦ μιννο, φά-
γων ἕσσης τὸν ἴδιον κίθισον, τὸ κοινῶ ἀμελῶς ἔχειν εἰ δὲ καὶ
τὰ τῆς συγκλήτου τῆς ἡμῶν δι' ἡγεῖται, μὴ θαυμάζετε, εἰ τὸ
ἐμὸ ἡμέτερον σωρὸν βραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, τὸ δ' ὀμόσπον, ἐν
ἀπολάσῃ βίῃ ἐκείνου προτιμᾶται. καὶ τὰ ἴδω ἀνδρεία, καὶ
σεμνὰ τῶν ἔργων, φοβρὰ προσωροῦσαι. τὰ δ' ἀνεμίνα, καὶ
ἐκβιβασχαιμεία ὡς ἡμῶν δὲ, ἢ δονῆς ἔχουσι, δὲ πρὸς πῦρ

ἔμνη

BIBLION. 81

ἢ ἐμὸν ὄρῳ ὄσαν ἐπισφῆ, καὶ κόσμιον, ἀμορῶς δὲ α-
ἰκνῶται, ἢ ὁμοῦσαν δὲ τῷ γορδιανῷ ὀνόματι, ἢ τὴν διαβεβλη-
ῖνον βίῃ οὐκ ἀνοεῖτε. πρὸς τοὺτους, καὶ τοῖτους ἡμῶν
ὁ πόλεμος, εἰ τις ἕως αὐτῶν κλεῖν βυλοῖτο, ἰσὼ καὶ γῆρ ἡμῶν
μαῖ ὡς οἱ κλείσει, καὶ χεῖδὸν πᾶντες, εἰ μόνον ἰταλίαν ἐπι-
βαλῶμεν, ἢ κεντρίασ θαλλῆς, καὶ τέκνα προτείμαντας, ὑπερῶ-
σεν αὐτῶν, τῆς ἡμετέροις πρὶν, οἱ δὲ λοιποὶ δὲ δειλίαν καὶ
φαιλοπταφάξονται ὡς ὑπάρξει αἰμοί τε, καὶ ὑμῶν τὰ ἐκεί-
ων πάντα δοῦναι, ὑμῶν τε ἀδελῶ λαβοῦσι, καρπῶσαι.

Τοιαῦτά τινα εἰπὼν βαλασθημάτα πηλαεῖς τῷ ῥώμην,
καὶ πῦρ συγκλητῶν, δὲ ὡν παρεβέγγητο ἀπὸ βίβλασ, ταῖς τε δὲ
χειρὸς ἀπειλοῖς, καὶ βραχίσι προσώτων ναύμασι ὡς πρὸς πα-
ρόντας ὀργισθεῖς, ἐπαγγέλλει πῦρ ἐπὶ ἰταλίαν ἔξεδον, διανέ-
μασ τε αὐτοῖς τὰ μπεῖσα χημάτα μίαν ἡμέραν δικλι-
πῶν, τὸ δὲ εἰ χετο, πλῆν τι πλῆθος ἐπαθόμικος στρατῶ. τίν τε
ὑπὸ ῥωμαῖοῖς δαμάμιν εἴπητο δὲ αὐτῶ καὶ γρημανῶν ἢ ἀκε-
ταρρόντος δριμόδος, ἔς τοῖς ὅπλοις ἡ χεῖρωτο, ἢ πείσσο ἄς
φιλίαν, καὶ συμμαχίαν, ἐπὶ πῦρ, μηχανάει τε, καὶ πλεμικῶ ὀρ-
γανα, καὶ ὅσα πρὸς τῶν βαρβάρων ὡν ἐπεῖρετο, ἀπὸς ἰσομο-
λατέραν πῦρ ὀδοπρίαν ἐποιεῖτο δὲ πῦρ τὸ ὄχημάτων, καὶ ἐπι-
πείδων πανταχόθεν συνημοδῆν ἀφιστοῦν, ἢ γνομένης τῆς
ἐπὶ ἰταλίαν ὀδῶ, ἢ ἐν προσίσσο ὡς πρὸ εἰδῶει, ἀλλ' ἐξ αὐτο-
χεῖδῶν, καὶ περὶ οὐσῶν ὑπερείσσο, τὰ χεῖρω τῷ στρατῶ ἡθροῖ-
ζετο ἴσοξεν ὄσω αὐτῶ προπέμειαι τὰς τῶ παιδῶν φάλαγγας.
ἐκείνοις ἴσο μάλας ἐπίσαν, οἱ πρὸ αὐτῶν καὶ πρῶτοι αἰεῖπον
βασιλεία, ἐθέλονταί τε ὑπὲρ αὐτῶ κινδυνῶν ὑπὸ χιτῶντο. ἐ-
κείλασιν ὄσω αὐτοῖς φάσαι πῦρ λοιπὴν δαμάμιν, καὶ τὰ ἐν
ἰταλίᾳ χωρία προκταλαβεῖν, καὶ οἱ μιν, πρὸ μαξιμίον
ἄδοιτο ὀρην, ἐν δὲ τῷ κερχιδόνι, ἢ χῶς ἠλλίμισαν τὰ πρᾶ-
γματα πρὸ χῶρει, καὶ πελλινδὸς γῆρ ἢ τῆς ὀνομα τῶ ἀπο συ-
κλήτου ἠγῆτο δὲ μαυροσίω τῶ ὑπὸ ῥωμαῖοῖς, τομαδῶν δὲ

Λ

κλου μένω. τὸ δὲ ἔθνος στρατοπέδους πέτραιτο, διὰ τὴν
 ρηθιμειον πῆθος μαυροσίων τῶν βαρβάρων, ὡς αὐτὸ ἐπί-
 ροι αὐτῶν τὰ ἐπιπορομῆς ἀρπαγῆς. εἶχεν οὖν ὑπὸ ἑαυτῷ
 δύναμιν ἢν αὐχεται ῥοιτον στρατιωτικῆν. πρὸς δὲ τὴν κε-
 πηλιανὸν τῆτον, καὶ ὁ γορδιανὸς ἀπεχθῶς προσεικίτο ἀνω-
 θιν, ἔκτινος ἀγορχίου διαφοράς. τότε τοίω ἦν τῷ τῆς βασι-
 λείας γενέδρου ὀνόματι, διάδοχόν τε αὐτὸν ἐπέμπε, καὶ τὸ
 ἔθνος ἐξελθεῖν ἐκίλευσιν. ὁ δὲ πρὸς τε ταῦτα ἀγαπητήσασ,
 τῷτε μαξιμίω κερσοσίμω, ἢ ἢ καὶ πῶν ἡγεμονίαν πε-
 πίστευτο πάντα τὰ στρατὸν ἀβροίτας ἀναπέσασ τε μαξιμίω
 πρεῖν πῶν πίσει, καὶ ἦν ὄρκον, κατῆλθιν ἐπὶ πῶν κερχιδό-
 σα, δύναμιν ἄγων μίσην τε, καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίας
 ἀμύχουσαν, καὶ παντοδαπῶν ὀπλων παρασκευῆν ἐκρητυμέ-
 νην, ἐμπεριεχεῖ τε πελεμικῆν καὶ τῆ πρὸς τοὺς βαρβάρους μά-
 χης σιωθεῖα ἰστοίμην, ὡς δὲ ἀπηνήλι, τῷ γορ-
 διανῷ ὁ στρατὸς προσίω τῷ πόλει, αὐτὸς τε ἐν ἑκάτῳ δέξῃ ἦν.
 αἰτε κερχιδόνιοι ταραχθέντες, οἱ μίνοι ἐκ πῆθος ὄχλου,
 οὐκ ἐν εὐταξίᾳ στρατὸν ἔσπελιν τῆς νείης εἶναι, πανδη-
 μεί πάντες ἐξίδασιν, ὡς δὲ τῷ κηπελιανῷ ἀντιτα ὀμι-
 νοι γορδιανὸς μὲν οὐκ ὁ πρεσβύτες, ὡς τινεῖ φασι, ἅμα τῷ
 τῆς κερχιδόνος ἐπιβῆσαι, ἐκ ἀπινώσει γενέματος, ἐκ νοῶν τῆ
 δύναμιν μαξιμίω, ἢ δὲν δὲ ὀρών ἐκ λιβύθι ξείλομαχρον ἰσθρο
 πρὶ ἀνήρτησιν ἑαυτὸν βρόχῳ. χρυσομένως δὲ αὐτὸ τῆς τε-
 λουτῆς, ἦν ἡδὲν αὐτὸ στρατηγόντα δὲ τὸ πῆθος εἶλον-
 το. γινόμενης δὲ συμβολῆς, οἱ ἐκὼν κερχιδόνιοι ὄχλω
 πλείους ἦσαν. ἀτρεῖτοι δὲ, καὶ πελεμικῶν. ἔργων ἀκα-
 δαντοί, αἰτε ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τετραμμένοι, ἰορταῖς τε, καὶ
 προυφῆς χολάσονται αἰε, γυμνοί τε ὀπλων ἢ ὄρῶν πολεμι-
 κῶν. ἔκτος δὲ ἐπερέτετο οἰκοθιν ἢ ξηφίδιον, ἢ κίλευν,
 δορατῆα τε ἐκ κωνησιῶν. βαρέασ τε τὰς ἐμπροσούσας πε-
 ριτεμόντες, καὶ ξύλα κατὰπρῆσαντες εἰς τὰ παρατυχόντα

χῆματα,

χῆματα, ὡς ἔκτος ἐδαυτο, πρὸ βλήμα τὸ σώματος ἰποιεῖ
 τ. οἱ δὲ τομάδου ἀνογτισαῖ τε αὐτοχολ, ἢ ἰπέεις ἀρῖστο, ὡς καὶ
 κηλιανὸν ἀν. ἰάβδω, μόνῃ τῶν ὄρῶν τῶν ἰπῶν κηβρῶν
 ἔβρα οὐκ ἐπὶ τῶν τῶν κερχιδόνων τὸ πῆθος. οἱ πρὸ οὐχ
 ὕπομείναντες αὐτῶν πῶν ἐμβολῶν, πάντα ἰβῆσαντες, ἴφου-
 γοι-ἰδού μίνοι δὲ ὑπὸ ἀμύλων, καὶ πατου ἰδου, πλείους ὑπὸ
 τῶ οἰκείου πῆθους ἐφάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πελεμῶν. ἐνθα
 καὶ τὸ γορδιανῷ ἡδὲ ἀπώλετο, οἰτε πρὶ αὐτὸν πάντες, ὡς
 διὰ πῆθος πῶματῶν μήτε κερῶν ἀταίρεισιν πρὸς ταφῆν
 γενέσθαι δεινωθῆναι, μήτε τῶν γορδιανῶν σῶμα ὄρε-
 θῆναι. οἱ μὲν, γὰρ φάροντες, ὅσοι τε ἦσαν εἰσρύνθη εἰς πῶ
 κερχιδόνα, ὅσοι τε λαθεῖν ἠδυνήθησαν, σιδαθεῖτες εἰς
 πῶσαν πῶν πόλιν οὐσαν μίσην τε, καὶ πολλὴν, ὄλῃσι ἐκ
 πολλῶν ἰσώθησαν. τὸ δὲ λοιπὸν πῆθος πρὶ τῆς πύ-
 λης σίνοχωροῦ μίνοι, παρεσθῶσαι σπουδαῖοντος ἔκτος,
 βαλλόμενοι τε ὑπὸ τῶν ἀνογτισῶν, καὶ τιτωσκόμεινον ὑπὸ
 τῶν ὀπλῶν, διεσθῆτετο. πολλὴ δὲ σίμωνῃ κατὰ πῶν πόλιν
 γυμνακῶν τε, καὶ παιδῶν, ἐκ ἐν ὀφεί οἱ φίλτατοι ἀπώλον-
 το. ἰτρῶι δὲ φασιν ὡς δὲ ταῦτα οἰκοι μεμνηνῶσι διαγῆ-
 ρασ τῷ πρεσβύτῃ γορδιανῷ ἀπηνήλι, ὅτε κηπελιανὸς εἰ-
 σλαύων εἰς πῶν κερχιδόνα ἐδηλώθη. ἐκ ἀπογνώσει δὲ
 πάντων γενέματος, εἰσελθὼν μίνοι εἰς τὴν οἰκίσην ὡς δὲ
 κερσοσίμων, ἐξάρτησας ἢς ἐπερέτετο ζῶνις τῆν κερχιδ-
 λον ἐκ βρόχῳ, τὸ βίον ἀνεπέσαστο. τοιούτω μὲν δὲ τῆ-
 λει ὁ γορδιανὸς ἐξῆσαστο, βιώσας τὰ πρῶτα ἀνδραμῶντος,
 ἐκ οἰκῆν τε βασιλείας τελευτήσασ. Ὁ δὲ κηπελιαν-
 ρὸς εἰς κερχιδόνα εἰσελθὼν, πάντα τε τοὺς πρωτῶν-
 τας ἀπέκτετειν, εἰ τινεῖ καὶ ἐσώθησαν ἐκ τῆς μάχης.
 εἰς ἑλῆρ τε οὐτε ἰδῶν συλλήσειας, οὐτε χρημάτων ἰ-
 σωτικῶν, καὶ δημοσίων ἀρπαγῆς. ἐκίαν τε τὰς λοι-
 πὰς πόλεις, ὅσαι τὰς μαξιμίω τὴν κερχιδόνα, τοὺς

μίς, ἔξελκτοσας, ἐφ' ὅταν σκευὴ δὲ δὴ μέγας, ἐρυγὰ δὲ ἀνεγεί-
 ρους τι, καὶ κωμάσας ἰμπίπρῳσι λιλκατέν τε τοῖς στρατιώ-
 ταις ἐπίγρῳσι, προσοιοῦ μινος κὼ τιμωρίαν εἰς πᾶσαν ἐφ-
 ὅς εἰς μαξιμίονον ἡμαρτήκοσαν. λαθρανέντως δὲ, ἀνοιασ
 ἰκωτῶ κατὰ τῶ στρατιωτῶν μενόμενος. ἰν' εἴτι πᾶσαισιν τὰ μα-
 ξιμίονου πρᾶγματᾶ, αὐτὸς ἔχων διακμιν εὐνοοῦσαν, τῆς ἀρ-
 χῆς ἀντιπρῳήσατο. τὰ μὲ δὴ κατὰ τὴν λιβύην, ἐν τῷ τοῖς ἡν. Ως
 δὲ εἰς πῶ ῥωμιν ἐδηλώθη ἢ τὴ πρῳβύτου τιλαυτῆ, ἐν πλ-
 ῆ ταραχῆ, καὶ ἀρατῆ ὅ, τε δὴ ἄμος ἦν, ἢ τε σύγκλητος,
 μέλιτα γορδιανοῦ τετελευτηκότος, εἰς ἐν ἡλίκοσαν. ἦδε-
 σαν γὰρ αὐτῶ οὐτὴ φειδωλόντινος. ὡς γὰρ καὶ εὐσε ἀπο-
 πρῳς, καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς δὴ ἔμετρετε, καὶ ἐλ' ἀνδ-
 ροῖς αἰτίας, ὡς ὁ μολογοῦ μένοις ἐχθρῶς εἰκότως ὠρῆζιτο.
 ἦ δὲ οὐκ ἔαν σιωληθεῖν, καὶ πρὶ τῶν πρακτικῶν σὴ φανδα.
 ἀπαξ τε ἀναρῆ φαντας κίτθινον, πόλεμον ἔρασθαι, προσ-
 σχαμίους ἰαυτῶν χειροτονηθέντας βασιλείᾳ. οὐς ἠδὲ ἡλι-
 σαν μερίσαι πῶ δὲ χῆν ὡς μὴ πάλιν ἰούσαν ἔξουσίαν, εἰς
 τυραννίδα πάλιν ἐξεκέλη. σιωληθεῖν ἔαν οὐκ εἰς τὸ σαύ-
 θος σιωληθρῶν, ἀν' εἰς τῶν τῶ δὴ δὲ νεῶν κερπιτωλίου, ὄν σέ-
 βουσι ῥωμάσοι ἐν ἀκροπόλει. συγκλείσαντες ἔαν αὐτοὺς ἐν
 τῷ σηνῶ μόνους, ὡς πρὸ ὑπὸ μαρτυριτῶ δὲ ἰ, καὶ σιωληθεῖν,
 ἐπιστοπῶ τε τῶν πρᾶπομένων, ἐπιλεξάμενοι τῶν ἐν ἡλίκο
 καὶ ἀξίωματι πρῳχόντων, οὐδ' ἐδουκίμαζον κατὰ πῶ φηρο-
 φῳρίαν ἐχθῶν καὶ ἄλλων φήρους διακρῳσῶν τε καὶ τῶ πῶ-
 στυ τῆς γνῳμῆς. μαξιμίονε, καὶ βαλβίνον ἀνεπαόντες, αὐτο-
 κράτορας ἐποίησαν. τῶτων δ' ἦν ὁ μὲ μαξιμίος, ἐν τε πῶλλας
 στρατοπέδων ἀρχῆς γινόμενος, τῆς τε ῥωμάων πόλεως ἔκπαρ-
 χος κατὰ τῆς, ἀνεπιγρόφως τε ἀρξῆς, καὶ ἐν ὑπολήφει πκρά-
 τῶς ὄχλοῖς φρενῶν τε, καὶ ἀρχινοίας, καὶ βίον σῶφρῶσι. ὁ δὲ
 βαλβίνος, γινόμενος κὼ ἀπακρίδης, εἰς δαυτῆραν τε ὑπα-
 τέαν ἐλληκῶς, ἐθῶν τε ἡγρησάμενος ἀμέμπως, τὸ δ' ἦθος
 ἀπλοῦστος.

ἀπλοῦστος. τὸ χειροτονίας ἐκείνης ἀνεγρῳσῆς, σεβαστοῖ τε
 ἀνηγορῳθῆσαι, καὶ πᾶσαι τῆς βασιλικῆς τιμῆς ἢ σύγκλη-
 τοῖ διαδῳματῆς αὐτῶ, ἐνδομοισιν. ὁ δὲ δὴ ἄμος, τούτων ἐν τῷ
 κερπιτωλίῳ πρᾶπομένων, εἴτε ὑποβαλόντων τινῶν γορδιανοῦ
 φήλων, καὶ οἰκείων, εἴτε γινόμενῶ ὑπὸ φήμης, παρξῆσῆσαν τῆς
 φύλας, φρᾶ ἀντῶς πᾶσαι πῶ εἰς τὸ κερπιτωλίον ἄνοσον τῶ
 πῶ ἴθει τῶ ἄλλων. λίθους τε καὶ ξύλα ἐπιμέφροττο, ἀντιπρῳήσον
 τες τοῖς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐψηρομένοις, καὶ μέλιτα τῶ
 μαξιμίονο παρῳτιῦμένοι σερρότθον τῆς πόλεως. πολυτε τὸ
 ἐπιγρῳεῖς ἔχε πρὸς τοὺς φαύλους καὶ κούρους τῶν ὄχλων.
 ὅθιν δὲ δίδοτες, ἀκρῆσοντο αὐτῶ, ἐβδῶν τε, καὶ ὑπείλου ἀπο-
 τεινῆν αὐτοὺς. ἢ ἔξου γὰρ τῶ γορδιανοῦ γένους βασιλείᾳ ἀρε-
 θῶναι, τὴ τὸ ἀδοκροτορικῆς ἀρχῆς ὄνομα ἐκείνῳ τῶ ὄνομα,
 καὶ ὄνοματι μέναι. ὁ δὲ βαλβίνος καὶ μαξιμίος, ἐκ τῶ ἰπικου
 τάματος τοὺς νεατίας, παλαι στρατιώτας τε, οὐκ ῥωμιν δὲ ἐ-
 ρῳβον, πρῳήσαντες αὐτοῖς εἰσηφῳρῶς, προσληθεῖν τε τῶ κερ-
 πῶ ἰου ἐβιάσαντο. ὑπὸ δὲ πῶλλους ξύλων καὶ λίθων, ἐκωλύ-
 θησαν. ἢ τε δὴ ὑποβαλόντες τῆς αὐτοῖ τῶ ἄμος ἰσοφῳσαν-
 το. ἢν τι παιδίον ἢ τι πιν τῶ γορδιανοῦ θνητοῦ τῆνον, τῶ
 πᾶ πρὸ μῶν μῶν, πῶ μῶ φαντες τοῖνον τῶν σῶ αὐτοῖς τῆνας,
 κελάνουσι τὸ παιδίον κομοθῆναι. εἰ δ' ἀφῳρῶντες αὐτὸ ἀθύρον
 οἰκοῦ, ἀμέμνοι ἐπὶ τῶν ὤμων, δὴ μῶσος τε πῶλλους δεικνύν-
 τες τοῖς ὄχλοῖς γορδιανοῦ τῆ ἔκροτο, ἀγῳντες, καὶ τῶ αὐτῶ προ-
 σηγορῆ ἀποκροσῳτες, ἀνῳουσιν εἰς τὸ κερπιτωλίον ἀνεμῶ-
 μοιον ὑπὸ τῶ δὴ ἄμου, καὶ φυλλοβρολιῦμενοι. τῆς τε συγκλήτου
 κῶσῳρα αὐτὸ ἀποδῆξῳσις ἐπρῳ δὲ δια πῶ ἡλίκοιαν ἄχ ὄδος τε
 ἦν πρῳήσῳσαι τῶν πρᾶγματων, τῆς τε ὄρῳς ὁ δὴ ἄμος ἐκᾶ-
 σατο. ἢν ἔχοντες τε προσληθεῖν εἰς πῶ βασιλίον αὐλήν. Συ-
 νεβῳ δὲ κατὰ τῶς αὐτῶς χῳνους πῶσῳ μα ὄλεθρῶν τῆ ῥωμά-
 ων πόλει, δὲ χῳν καὶ πρῳφῳσιν λαβῳν ἐξ ἀρῳ μῶ θρῳσους
 ἀνο ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ συγκλήτου. σιωληκῳθῆσαν γὰρ εἰς τὸ

βουλαπύριον πάντες σκεψάμενοι πρὸ τῆς καθυστάσεως· μαθόντες δ' οἱ στρατιῶται, οὓς ἐν τῷ στρατοπέδῳ μαξιμίνοσ κστα-
 λλοῖται, ἦδη γὰρ πρὸς ἀριεὶν τῆς στρατείας, οἷτες, καὶ δὴ ἰλι-
 μίαν οἰκίαν μεμενηότες, ἦλθον μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς συ-
 κλήτης, βυλλοῖδοι τὸ πρακτόμενον μαθεῖν, ὅπως ἔμελλεν ἐπι-
 λιπῆαι δὲ ἐσθλῶσι, καὶ ἐφ' ἑρσίσι· ἐπέθεσαν δὲ μετὰ τὸ λοιπὸν
 δῆμου, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, πρὸ τῆς θυρῶν ἔμεινον, δύο δὲ ἢ προῖτι, τι-
 ριβρόττον ἐπακούσαι τῆς βουλομένηων θελήσαντες, εἰς τὸ συ-
 κέριον εἰσῆλθον, ὡς τὸ ἴδου μένον βωμόν τῆνικος ὑπερβῆ-
 ναὶ τῆτους, τῆς ἢ συγκλήτου ἀνὴρ ὑπο ὑπακτίσας ἔκωστ' ἰτα-
 λικῶν, ὄνομα, καὶ ῥαχιδότιος δὲ τὸ γένος, καὶ ἔτ' ἄλλο στρατηγικὸς
 τὸ ἀξίωμα, κικίνησας καλεῖμενος, ὃ δὲ ἐν τῇ προσδοκῶντας
 τῆς στρατιῶτας, ἔχοντας ἢ τὰς χεῖρας ὑποκαθήμενας τὰς
 ἐφ' ἑρσίσι, παύσαι κληῖται· κατακαρδίως ἐξίρειν, οἱ ἐπερ-
 ροντα ὑποκοπίοις· πάντες γὰρ διὰ πῦρ ἔσαν εἰσὶν τε, καὶ τα-
 ραχίον, οἱ μὲν φανερῶς, οἱ δὲ καὶ κρυβδῆν ἐξίρηφύρουεν ἀμω-
 τήρια δῆθεν φέροντες ἑαυτῶν, διὰ τῆς ἀεφιδίως ἐπιβουλόων
 τὰς ἐχθρῶν τὸ τε δὴ οἱ στρατιῶται κληθέντες μετ' ἄλλοις ἀπροσε-
 δοκῆτως προβαλεῖν ἑδωθηέντες, πρὸ τῆς βομῆς ἐκείνου· οἱ δὲ
 λοιποὶ στρατιῶται τὸ το θεασόμενοι, ἐκπαγίντες τῷ πάθει
 τῆς συστρατιωτῶν, φθβιδέντες τῆς δῆμου τὸ πῆθος, ἀνα τε ὅπως
 ὄντες, ἐφυγον, ὃ δὲ γαλλικῶν ἐκδοραμῶν τὸ συγκλήτου εἰς τὸ
 δῆμον μέσον, δεικνύς τε τὸ ξίφος, καὶ τὴν χεῖρα ἡμαχμίνην,
 διαικλιόετο δίδωειν, καὶ φονάειν τούτους ἐχθρῶν καὶ συγκλήτην,
 καὶ ῥωμίων, οἴλους δὲ, καὶ συμμάχους μαξιμίνην, ὃ δὲ δῆ-
 μοι ῥῆτα τῆς θεῆς, ἢν ἰδὼ γαλλικανὸν αὐτῆς· τῆς δὲ στρα-
 τιῶτας ὡς δυνατὴν ἦν δίδωκοντες, ἐβαλλον λίθους, οἱ δὲ φθβῶ-
 σαντες ὀλίγων τινῶν, καὶ πρῶθῆσαν, εἰς τὸ στρατόπεδον κα-
 ταφυγόντες, καὶ τὰς πύλας κλείσαντες, ὅπως δὲ ἀναλαβόντες,
 ἐφύρουον τὸ τείχος στρατοπέδου, ὃ δὲ γαλλικῶν ἀπαξ τολ-
 μήσας ἔργον πλικοῦτον, ἐμψύλον πολέμοι, καὶ ὄλεθρον μέ-

γαν ἠγῆρε τῆς πόλεως, τὰς τε γὰρ δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὀπλων,
 εἰ τινας ἦσαν πρὸς πομπὴν μάλλον, ἢ μάχην ἐπιτίθεισι,
 ἀναρρήξαι τούτους ὄχλους ἔπεισε· τὸ τε σῶμα ἔκαστος φραπέ-
 σαι, ὡς οἶδ' τε ἦν τὰ τε τῶν μονομάχων καταγῶν ἀνοί-
 ξας, ἐξήγαγε τοῖς οἰκείοις ὄχλοις ἔκαστον ἐφ' ἑρτυμένον· ὅσοι
 τε ἠνοικίαις, ἢ ἐργαστηρίοις ἔδρατα, ἢ ἐξίθη, κλεικίης τε,
 πάντα, διηραζέτο· ὃ τε δῆμος ἐουθουσιῶν, πᾶν τὸ ἐμ-
 πτίπιον ὑλίας ἀξιομάχου ἐργαλείων, ὅπλον ἐποίητο· ἀθροί-
 σθῆντες δὲ εἰσῆλθον τῷ στρατοπέδῳ, καὶ ὡς πολιορκησόντες
 αὐτὸ δῆθεν, προσέβαλλόν τε τὰς πύλας, καὶ τοῖς τείχε-
 σιν, οἱ δὲ στρατιῶται μετὰ πολλῆς ἐμπειρίας ὠπισθήμενοι τε
 τὰς ἐτάξεις, καὶ τὰς ἀσπίδας, κέκοις τε αὐτοὺς βαλλον-
 τες, καὶ δόρασι μικροῖς ἀπέριοντες, τὸ τείχος ἀπέδωκον·
 ὡς δὲ καμῶν ὁ δῆμος, οἷτε μονομάχοι τιρωσόμενοι, ἦδη
 καὶ ἐσπῆρας προσιοῦσιν, ἐπλεθῆν ἠθέλησαν θεασσόμενοι αὐ-
 τούς, οἱ στρατιῶται ἐπεσραμμένους, καὶ τὰ πῦρα δειώ-
 κόντας, ἀπὸντας τε ἀμειλίτρον, οἰόμενους μὴ τολμήσων
 ἐπιελεθῆν ὀλίγους πῆθος τοσούτου, ἀνοίξαντες ἀνιδῶν τὰς
 πύλας, ἐπέδραμον τῷ δῆμῳ, καὶ τούτους τε μονομάχους ἀπέ-
 κτειναν, τὸ τε δῆμου μέγατι πῆθος ἀπώλετο ὠθεύμε-
 ρον· οἱ δὲ, τοσούτοις διώξαντες, ὅσον μὴ πολὺ τὸ στρα-
 τοπέδου ἀπέστηαι, πάλιν ἐπαικλον, ὡς τε τὸ τείχος
 ἔμεινον, ἐκτῶθεν μείζον ἢ ὀρῆ τὸ τε δῆμου, καὶ τῆς συγκλήτης
 ἐκείνου, στρατοῦ τε αὐτῶν κατελέγητο ἐκτεπάσης ἰταλίας λο-
 γάδαι, ἠτενεοκῆα πᾶσα ἠερίστο, ὅποις τε ἀποτοχέοις, καὶ
 τοῖς πρостуχοῦσιν ὠπλίετο· τούτων δὲ τὸ μὲν κλειστὸν μέρος
 ὃ μαξιμίου σὺν αὐτῶν ἀπῆγαγεν, ὡς δὴ μαξιμίνῳ πολέμῶσων·
 οἱ δὲ λοιποὶ, ἔμειναν, ὡς πῦρ πόλιος φρουροῦν τε, καὶ πρῶτα-
 σίλοιεν αὐτῆς ἔκαστε αὐτῶν τείχεα τῶν στρατοπέδου ἐκείνου
 το προσβολαῖ· ἠπραπὸν δὲ οὐδὲν, προμαχομένους ἀνωθεν
 τῶν στρατιωτῶν, οἱ δὲ βαλλόμενοι, καὶ τιρωσόμενοι καὶ καὶ

ἀπὸ πολλῶν οἰκιστῶν ἐκείνων, διατάγματι προ-
 βεβηκέναι τὴν δὴ μὴ εἰς ἀλλοδαπὰς χωρῆσαι. τοῖς τε στρα-
 τιωτικαῖς ἀπὸ τῆς ἀμενείας, ἀνεῖν τε πάντων ἐξ ἰδίου ἀμαρ-
 τικῶν. ἀλλ' οὐδ' ἑτέρας ἔπειθε. καὶ δὲ δὴ τὸν ἔκθεστος ἦν ἔστο,
 τὸ ἴδιον τούτου δὴ μὴ ἀπαξίνετος ὑπὸ τῶν κηραφρονι-
 θῆται, τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀγκυκλήτων, ὅτι δὴ ταυτὰ ὑπὸ
 ῥωμαίων ὡς ὑπὸ βαρβάρων παχῆσι. καὶ δὴ τελευταίον, ἐπεὶ δὴ
 τειχομαχῆντες ἔδον ἐπαρῶν, ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς ἐκδο-
 θῆαι πάντα τὰ ἐξ ἑσθίωντας εἰς τὸ στρατόπεδον ἀγωγῆ. ὑδα-
 τος, ἰσχυρῆ τε ποταμῶν καὶ ἐνδοξῶν ρεῖθρων αὐτοῦ παραστήσαν-
 τες. προσιεοῦντες δὲ αὐτῶν, πάντες ὁ ἴδιος τὸ στρατόπεδον εἰς ἑτέρα
 ρεῖθρα μεταχέτανον, ἐκδοῦντες, καὶ εἰσφράσσοντες τὰς εἰς τὸ
 στρατόπεδον εἰσόδους αὐτῶν. οἱ δὲ στρατιώται ὄρωντες τὴν κίν-
 δωσιν, ἐκ ἀπορῶσιν δὲ γενόμενοι, τὰς πύλας ἀνοίξαντες, ἐ-
 πείληθον. μάχης τε κερτρῶς γενόμενης, καὶ φυγῆς τῶν δη-
 μοτῶν, ἐπὶ πλὴν τῆς πόλεως διώκοντες οἱ στρατιώται, πρῶ-
 θισαν. ἐπεὶ δὲ οἱ ὄχλοι ταῖς συτασθῶν μάχαις ἠπώμενοι,
 ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώματα, τῶν τε κρημνῶν βλάλλοντες ἀ-
 τοῦς, καὶ λίθων βολαῖς, τῶν τε ἄλλων ὄσφραων, ἐλυμαίνοντο,
 ἐπαταβῆναι μὲν αὐτοῖς δι' ἀγνοίαν τῶν οἰκιστῶν, ὅτι ἐξ ὄφθι-
 σαν οἱ στρατιώται. κηραφρονῶν δὲ τῶν οἰκιστῶν, καὶ τῶν ἐργα-
 σιῶν τῶν θύρας, ἢ εἰ τις ἦσαν ἐξ ὄφθι, πολλὰ δὲ
 αὐτὰς κατὰ πλὴν πύρ προσετίθεσαν. ἔπειτα δὲ διὰ πυ-
 κνόπτα τῶν σιωσιμῶν, ἐυλαθεῖς τε πλῆθος ἐπάλληλον, μέγι-
 στον μέρος τῆς πόλεως τὸ πύρ ἐπέμθη, ὡς πολλὰς καὶ ἐκ πλῆ-
 σίων ποιῆσαι πέντασ ἀποβαλοῦντας θυμασῶν, ἢ ἀμφιλα-
 φῆ κτηνῶν. ἐν τε προσόδους πλουσίας, καὶ ἐκ ποιικίλην π-
 λυτελείαν, τίμια πλῆθος τε ἀνθρώπων συγκετερέλχθη, φυγῆν
 μὴ δυνάμεντων διατῆσαι ἐξ ὄφθι ὑπὸ τῶν μέρους προκτε-
 λῆθαι οὐσίαι τε ὅλας πλοσίων ἀνθρώπων διηρπάσαν, ἐγ-
 χεταμίξαντες αὐτοῦς τοῖς στρατιώταις πρὸς τὸ ἀρπάξεν
 κηραφρον,

κηραφρον, καὶ αὐτεῶν δημοτῶν ποσῶν δὲ μέρος τῆς πό-
 λεως τὸ πύρ ἐλυμαίνετο, ὡς κηραφρονῶν τῶν μετῶν πόλεως
 ἐλόκηρον δυνάσαι τῶν μερῶν ἐξισωθῆναι. καὶ τὰ ἴδια κατὰ
 τῶν ῥωμαίων, τοιαῦτα ἦν. οὐδὲ μαξιμίονος ἀνύσαστο πύρδοσι-
 ρίαν, ἐπέσει τοῖς τῆς ἰταλίας ὄροις. εὐδαίει τε ἐπὶ τῶν μεσο-
 ρίων βασιμῶν τῆς ἐπὶ ἰταλίαν εἰσβολῆς εἶχετο. ἐκίλευσε τε
 πάντα τὴν στρατὸν ἐκ ὄφθι εἶναι, καὶ μετ' αὐτὰ εἶσο προχω-
 ρεῖν. πλὴν κηραφρονος λιβύης ἀπόστασιν, καὶ τὴν κατὰ πλὴν ῥωμῶν
 ἐμφύλιον πόλεμον, τὰ τε μαξιμίονος πραχθέντα, καὶ πλὴν εἰς
 ἰταλίαν ἀρξίεν αὐτῶν, ἐδηλώσαμεν. τὰ δὲ ἐπόμενα, ἐν τοῖς
 ἑξῆς λεχθήσεται.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ
 ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙ-
 Α Σ, ΒΙΒΛΙΟΝ
 ΟΓΔΩΘΟΝ.

Α' ἴδιον δὲ μαξιμίονος πραχθέντα με-
 τὰ τὸν ἠρῶδιαν τὸν τελευτήσαντα, ἢ εἰς ἰτα-
 λίαν ἀρξίεν αὐτῶν, λιβύης τε ἀπόστα-
 σις, καὶ ἢ ἐκ τῶν μετῶν τῶν στρατιωτῶν
 πρὸς τὴν δὴ μὴ διαφορά, ἐν τοῖς πρὸ
 τούτων λέλειπται. Οὐδὲ μαξιμίονος
 ἐπιστὰς τοῖς ὄροις, πρῶτον μετὰ σιοπῆς
 τοῦς ἐρουησόντας, μή τις ἐνδοξαῖ ἐκ κοιλῶν ὄρων, ἢ λό-
 χμας ὕλας τε κρημνοὶ εἶεν. αὐτῶν τε κηραφρονῶν εἰς τὸ πεδί-
 ον τὴν στρατὸν, τὰς ἴδιων τῶν ὄφθι τῶν φάλαγγας ὅς τεράζωνα
 ἔταξε χήματα, ἐπιμάχης μάλλον, ἢ βαθείας, ὡς αὐτῶν πλείον
 τὰ πεδίου διακλῶν. τὰ δὲ σκαιορόρα πάντα, κτήνη τε, καὶ
 ὄφθιματα, ἐκ μίσθι τάξασ, αὐτῶν ἅμα τοῖς σκαιορόροις ὄφθι-
 φουλακῶν, εἶπετο. ἐκτερωθῆς δὲ παρῆεν αὐτῶν τῶν κηραφρο-

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

μετανιπέων Ἰλακί, μαυροῖσι ἀκοντισαί, τοῖσθα τε οἱ ἀπὸ
τῆς ἀτατολῆς κρηρβμανὸν ἐπέων μέγα τι πῆθος ἐλήετο
συμμάχους. ἐκείνους γὰρ μάλα τε πρὸ βάλλετο, ἢ ἔκδ' ἔχων
ταῖσων πολεμίων τὰς πρώτας ἐμβολὰς, ἢ μετὰ δὲ ὄντες,
καὶ αὐτομάτῃ δὲ ἄρχομένη μάχη, εἰ δ' ἄρα ἢ κινδυνώοντες ἴοι,
ἀκταρρόνιτι ὡς βαρβαροί, ὡς ἢ πάν τ' ἐπείον διήλθιν ὁ
στρατὸς μετ' ἀκουσίως τε, καὶ αὐτὰ ἴσα, ἐπέσσαν πρώτῃ τα
λίαν πόλιν, ἢν κελούσιν ἡμῶν οἱ ἐπιχώριοι. πρόκειται δὲ
αὐτὴ ἐπ' ἀκροτάτῃ πεδίῳ, ἰδρυμένη πρὸ τῆς ὑπαρείας τῶν
ἀλκιων. ἐνθα ὑπαντάμενοι τῷ μαξιμίῳ οἱ προθύλακτες, καὶ
σιστοποι τῶ στρατῷ ἠγγέλαι κινῆ ἀνθρώπων εἶαι πῶ πόλιν,
πανδημίῃ τε περὶ γέναι, ἐμπρὸς αὐτὰς τὰς θύρας ἰβῶν τε,
καὶ οἰκίων, πάντα τε ἴσα ἢ ἐν τῇ πόλει, ἢ τοῖς ἀγροῖς, ἀλλὰ
ἐκρορήναι τὰς, ἢ ἡ κταρπῆσαν τὰς, καὶ μήτε ὑποζυγίαις μήτε
ἀνθρώποις κταλλεῖσθαι φραδί, ὁ δὲ μαξιμῖνος ἦδη πρὸ ἐπὶ
τῇ τῶν ἰταλιῶν αὐθὺς φυρῆ ἑλπίζων πάντα τοῦ δέμου
τέτο ποιήσιν αὐχὺ τομῆον τὰς πῶ ἔροδον αὐτῶ. ὁ δὲ στρα-
τὸς, ἢ χθερ αὐθὺς ἐν λόγῃ λιμοῦ τ' ἰσάμινος. διακνυτὸς ἄσαν
τὸς οὖν οἱ κιν, ἐν τῇ πόλει ἐν αὐθὺς, καὶ κοινὰς πάντων οἰ-
κίαις, οἱ δ' ἐν τῷ πεδίῳ ἀμά ἡλίῳ ἀνέχοντι, ἐπὶ τὰς ἀλκίαις
ἢ πέροντο. ἀπὸ τῶν ὑπὸ ἡμῶν ὡς πρὸ τῶν ἰταλίας, ἢ φυ-
σις ἠγγριν ὑπὸ ἡμῶν τ' ὕψος, ἐπιμνήματα δὲ, ὡς πᾶσαν
ἰταλίαν δις κληρότα κελθῆκεν. ἐν πρὸ τοῖς δεξιοῖς ἰταλίας μέ-
ρεσιν εἰς τὸ τυρρηνάον πέλασος, ἐν δὲ τοῖς λαίῃς εἰς τὸν ἰόνιον
κόλπον σιπέται δὲ ὕλκας διασείεις, καὶ κιννάες. τὰς δὲ διε-
ξόδους ἐνῶται, ἢ διὰ κρημνῶν εἰς βάθος μέγιστον ἀποβῆσαν
τὰς ἢ διὰ πείρων φαχύτητα. σινωποὶ γὰρ εἰσι χειροποίητοι
μετὰ πολλοῦ κελμάτου τοῖς πάλαι ἰταλίῳ τῶας εἰργασμένοι.
μετὰ δέους οὖν πολλοῦ, δίνῃ ὁ στρατὸς, ἐλπίζοντες τὰς τε
ἀκρας κταλλεῖσθαι, περὶ ἄρχαι τε τὰς διόδους ὅς κωλύμην
τῆς αὐτῶν διαβάσεως. ἠλπίζον δὲ, καὶ ἰδεοῖσιν αἰκότα, τ'

χωρίων τε κελρῶμοι πῶ φύσιν. ὡς δὲ διέβισαν ἀκωλύ-
τας, μηδὲν δὲ ἐμποδῶν γενομένου, κταβαίνοντες εἰς τὸ στρα-
τόπειον, ἢ δὲ ἀνιθάρρησαν τε, καὶ ἐκασίαν. ἴσαστε αὐτῶ
πάντα προχωρήσιν ὁ μαξιμῖνος ἠλπίσαν ἰταλίων μὴ δὲ
ταῖς δουχίαις τιθαρήνόντων ἢ θῶν ἢ κρημνῶν αὐτοῦ, καὶ σῶ-
ξιν ἢ δ' αὐλῶν, ἢ δ' ἐκείνους ἐπιβουλοῦσαι, μάχεσθαι τε αἰώ-
θιν, ἐξ ὑπὸ κρημνῶν χωρίων γενομένης δὲ αὐτῶν ἐν τῷ πε-
δίῳ, οἱ σιστοποι ἀπῆγγεσαν πόλιν ἰταλίας πῶ μεγίστην, ἀ-
κωλύσαν δὲ κελρῶ μὲν, κελρῶσθαι τὰς δὲ προπερθεῖσας
φάλαγγας τῶν παίδων, προθύμως κιντὴ χρομαχῆσαι, πλ-
λάκεις δὲ προσβαλοῦσας, αὐθὺς ἐν δὲ ἀπορορῶσιν δὲ, ἢ ἀνα-
χωρεῖν βαλλομένους, λίθοις τε, καὶ δόρασι, πῶν τε πλείθει
ὁ δὲ μαξιμῖνος ἀγκυκτῆσας πρὸς τοὺς στρατηγούς τ' αὐθ-
ων, ὡς ἀμελέστρον μαχομένους, αὐτὸς σῶν τῶ στρατῷ ἢ πέ-
ριτο, ἐλπίζων ἴσασθαι ἀρήσιν πῶ πόλιν, ἢ δὲ ἀκωλύσαι, καὶ προ-
τρεν ἰσάσθαι μεγίστην πόλιν ἰσάσθαι μου πλυάνθρωπος ἦν, καὶ
αὐτὸς πῶν ἐμποδίων ἰταλίας ἐπὶ θαλάσῃ προκειμένη, καὶ
πρὸ τῶ ἰλλυριῶν ἐθῶν πάντων ἰδρυμένη. τὰ τε ἀπὸ τῆς
ἢ πέριε δια γῆς, ἢ πρῶτων κτακτομῆσας, παρῆκεν ἢ μ-
προσέσθαι τοῖς πλείοσι. τὰ τε ἀπὸ θαλάσσης τοῖς ἢ πρῶταις
ἀγαθῶν, ἢ παρ' ἐκείνοις χώρα δια χειμῶνος ὅν ἢ ἄσφο-
ρος, ἀνέπεμπεν εἰς τὸ ἄνω γῆν, πρὸς οἰόν τε μέγιστα πλύρονον
χώραν κωρῶν τὸς ἀρθροῖσιν πῶ παρῆκε τοῖς ἀμπελον μῶ
γεωργῶσιν. ἐνθεν πολλὴ πλῆθος ἐπεδίμῃ ὁ πλιτῶν μένον,
ὅσα ξένων τε, καὶ ἐμπορων. πῶ τε δὲ μᾶλλον ἐπολυπλασιδ-
σθι τὸ πλῆθος τῶν ὄχλων πάντων, ἐξ ἀρῶν ἐκείσε συβῆονταν,
πῶ χῆρας τε, καὶ κώμας τὰς πρῆκει μὲν τὰς κταλλοπόντων π-
σεσάντων δὲ αὐτῶ τῶν τε μεγίστην τῆς πόλεως, καὶ τῶν προβε-
βλημένων τῆς χῆς, ὁ παλαιότατον, ἐκ τῶν πλείους μέρους πρότερον
ἀλλὰ κτατῆρῆσθαι, ἀ τε μετὰ τῶ ἰωμάων δὲ γῆν μινῆσι τ' ἐν
ἰταλίᾳ πόλεων, ἢ τειχῶν, ἢ ὄλων δευθεσῶν, μετῆληρωῶν

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

δε αὐτὴ πόλεμον εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ τῆς παρὰ ῥωμαίοις
 πλεῖστα κοιωνίαν πλὴν τότε ἢ χρειαῖς ἤξει ἢ τείχος ἀνανώ-
 σασθαι, τὰτ' ἐρείπια ἀνοικοδομήσας, πύργους τε καὶ ἐπιπέδους
 ἐγείρει. τὰ χίλια δὲ φράξαντες τῷ τείχει πῦρ πόλιν, τὰς τε
 πύλας κλείσαντες, καιδίμει ἐπεὶ τῶν τειχῶν νύκτωρ τε,
 καὶ μετ' ἡμέραν ἰδοὺ μένοι, τοῖς προσιοῦσιν ἀπειμάχοντο. ἔγρα-
 πτήρουν δὲ αὐτῶν, καὶ πάντα εἶχον διὰ φροντίδος ἀνδρῶν δύο,
 ἀπὸ ὑπατείας ἰδὴ, ἐπιλεχθέντες δὲ ὑπὸ τῆς συγκλήτου. ἦν
 ὁ κ. κριτωίνος ὁ δὲ κινυρίδιος ἐκλεῖτο. καὶ μετὰ πολλῆς προ-
 νοίας τὰ τε ἐπιπέδεια ἀμειψίζα εἰσοκομίσαντο, ὡς ἐκτε-
 νεῖαν εἶναι, εἰ καὶ ἐπιμικεστέρα γένοιτο πολιουσία. ἦν δὲ καὶ ὕδα-
 τα ἄρθονία φρεατιῶν. πολλὰ γὰρ τὰ ὀρυζήματα ἐν τῇ πόλει.
 ποταμός τε πρὸ ἔπει τὸ τείχος, ὁμοῦ παρέχων τε προβολὴν
 τάρρου, καὶ χορηγίαν ὕδατος. τὰ μὲν οὖν ἐν τῇ πόλει, ἔτω πα-
 ρεσιπιάσθω. τῷ δὲ μαξιμίμῳ, ἐπεὶ δὴ ἀπηνήλιον φρουροῦ μέ-
 νη, καὶ κελύρομένη γενναῖος ἢ πάλις, ἔδοξε πέμψαι ἐν γῆμα-
 τι πρεσβείας τοὺς κείτους διαλεξομένους, εἰ ἄρα πείσασιν
 αὐτοὺς ἀεῖσαι τὰς πύλας. ἦν δὲ ἐν τῷ στρατῷ χιλιάρχος,
 ὃ πατρὶς ἰδὴ ἡ ἀκυλίαι ἦν. τίνατε, καὶ γυνή, οἰκιστοί τε,
 πάντες ἔσαν ἀπεικλήεντο. τῶν οὖν ἔπει μὲν οὐκ ἐτίροις
 ἐκστρατηγῶν ἐλλείπασθαι πείσθη ὡς πόλιν ἀρκομένους
 δὲ οἱ πρέσβεις, ἔλεγον ὅτι ἄρα κελύει μαξιμίμους ὁ κοινὸς
 βασιλεὺς ὅπλα μὲν αὐτοὺς καταθέσθαι ἐν εἰρήνῃ, φίλον δὲ ἀν-
 τὶ πολέμου δέχεσθαι ἀπονόου δὲ μάλλον καὶ θυσιάς χο-
 λαῖεν, ἢ φόρους, μὴ δὲ πρὶ ὄραν παρῆσθαι μέλλουσαν ἄρδην,
 καὶ ἐν θεμελίῳ ἀπολύσθαι, ἔδον αὐτοῖς τε σώζεσθαι, καὶ πῦρ
 παρῆσθαι σώζειν, δίδοντας αὐτοῖς χριστοῦ βασιλείως ἀμνηστῶν,
 συγγνώμην τε τῶν ἀμαρτηθέντων. οὐ γὰρ αὐτοὺς αἰτίους
 γεννησθαι, ἀλλ' ἄλλους. οἱ ἰδὴ οὖν πρέσβεις, τοιαῦτά τινα κέ-
 σω παρεστῶτες ἐβόων, ὡς ἐβόουσα εἶναι. ὁ δὲ πλείους δῆμος,
 τῷ τείχει, καὶ τοῖς πύργοις ἐρείτως, πλὴν τῶν τὰ λοιπὰ μέρη

φρουραῶν, ἐπῆκουεν, ἡσυχάζων, τῶν λεγομένων. ὁ δὲ κρι-
 τωίνος φοβηθεὶς μὴ πως αἰτε ὄχλος τῶν ὑποχέσεισι ἀναπει-
 θεῖς, εἰρήνην τε αὐτῷ πλείον ἐδόμισεν, ἀνοίξῃ τὰς πύλας,
 πρὸθεν τὸ τείχος ἐδέετο καὶ ἐλιπαρεῖ μὲν γε τε βαρβαλλῶς,
 καὶ αὐτῶν γενναῖος μὴ δὲ προδιδόναι πῦρ πρὸς πῦρ σύ-
 κλητον, καὶ ῥωμαίων δῆμον πῖσιν σωτήρῶν δὲ, καὶ προμά-
 χος ἰταλίας πάσης ἀναγραφῆναι, μὴ πιστεύειν δὲ ὑποχέσεισι
 τυράνιου ἐπιόρετε, καὶ ἀπατεῖναι, μὴ δὲ χριστοῦ λόγους δε-
 λεωθέντας ὁλέσθω προῦπῳ παραδοθῆναι, ἔδον πισῶσαι π-
 » λέμου ἀκριβοῦς τῆς χη, πολλὰ κινυρίδιος κεινῶν
 » πρὶ γένοντο, καὶ δομοῦσθαι ἀδινῆ περι κεινῶν τοὺς ἐν ὑπο-
 » λήφει ἀνδραγαθῶν μέγιστος, μὴ δὲ ἐν πλείονεσσι τῷ πλείονε
 » στρατῷ. οἱ ἰδὴ γὰρ ὑπὲρ ἄλλου μαχομένοι, καὶ τῆς παρ' ἐτέρων
 ἰσομείης ἀδαιμονίας ἐπὶ γένοιτο, μετρίως οὖν ἐν τῷ προ-
 σῶμα τῆς μάχης, εἰ δόξας ὡς τῶν ἰδὴ κινυρίδιος, αὐτοὶ μετρί-
 ζουσι. τὰ δὲ μέγιστα, καὶ κορυφαῖα τῆς νίκης, ἄλλοι κερτώσε-
 ται. τοῖς δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχομένοις, καὶ παρὰ τῶν θει-
 ῶν ἐλπίδες κρείττους ἐπειθὴ οὐ τα ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ
 αὐτῶν σώζειν ἀσχυραῖς, τε δὲ τὰς μάχας πρῶτον, οὐκ
 ἐξ ἄλλου κελύσθωσιν ἀλλὰ ἐξ οἰκείας ἀνάγκης ἔχουσιν, ἐπεὶ καὶ
 τῆς νίκης πᾶς ὁ κερτῶς αὐτοῖς πρὶ γίνονται. τοιαῦτά τινα λέ-
 γων ὁ κριτωίνος, καὶ πρὸς ἐκείτους, καὶ κοινῶν φῶσει καὶ ἀλ-
 λους ἀδείσιμος ὡν, ἐν τῇ ῥωμαίων φωνῇ, ἀπρόσφορος ἐν
 λόγοις, ἐπεικνῶσθε αὐτῶν πρεσβῶν, ἔπεισε μὲν γὰρ ἐν τοῖς προκεί-
 μένοις. τῶν τε πρέσβων ἀπράκτους ἀπίναι ἐκλήσαντες, ἔπει-
 το δὲ τῇ ἐσπέρει τὸ πολέμου ἐμνησθῆναι, πλὴν ἔδον ἔρ-
 των πρὶ θυτικῆν τε καὶ ὑπατοσκοπίαν ἐμπερίων, τὰ τε ἰε-
 ρὰ ἄσια ἀπαγγελλόντων. μάλιστα γὰρ τῇ σιμῆς ταύτης πι-
 σάουσι ἰταλιῶται. καὶ χριστοῖ δὲ τίς ἐδέδοντο, ὡς δὴ
 τὸ ἐπιχωρίου θεοῦ νίκην ὑπὸ χριστοῦ μένου. βέλτε δὲ κελύ-
 ει τῶν. σίβουσι τε ὑπερφῶς, ἀπόλλωντα εἶται ἐδί-

ζωντῶν· ὃ καὶ πῶ ἐκείνα ἔλεγον τινὲς τῶν μαξιμίνου στρατιῶ-
των φαίνεαι πολλὰς ἐν ἀέρι ὑπὲρ τῆς πόλεως μαχομένην·
ὅπρ' ἔτε ἀληθῶς ἐφαντάζεσθαι τισίν, ἢ καὶ βουλομένοις μιᾶ-
ξιμονεῖν, τοσούτοι στρατὸν πρὸς ὄχλον δημοτῶν πλὴ ἐλάπο-
νά μὴ ἀντιχρόντα δοκεῖν δὲ ὑπὸ θεῶν, ἀλλὰ μὴ ὑπὸ ἀνθρώ-
πων νικηθῆναι, εἰπεῖν οὐκ ἔχω· τὸ δὲ παράδοξον τῆς ἀπο-
βάσεως, ποιεῖ πάντα πισύσαι· πλὴν τῶν πρέσβειων ἀπράκτων
πρὸς μαξιμίνον ἐπαυθέντων, ὁ ρῆγ, ἢ θυμῷ, ἢ ἰσχυροῦς, κλει-
νει, μάλλον ἢ πείρησεν ἐπεὶ ἤγερετο πρὸς τινι πταμῷ μεγίστῳ,
ἀπέχοιτο τὴ πόλεως σημεῖα ἐκκαίδεν, τὸ ἔθειρον αὐρὴ διά τε
μειζυνοβάτους, ἢ πλάτους φερόμενον· τὸ ὑπὲρ βειμένων δ' ἔων
ταῖς δι' ὄλου τῆ χειμῶνος παρείσασ χιόνας λύουσα ἢ τῆ ἔτους
ἄρα παμμεγέθη τὸν χειμῶνον εἰργάζετο· ἀπόρος δ' αὖ ἦν ἢ
ἀθάβασις τῷ στρατῷ· πῶ γὰρ γέφυραν ἔργον μιᾶ, ἢ καλλίστην
ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων γενημίον, ἐκτετραπέδων λίθων,
πυλίστι κατ' ὄλιγον αὐξανομέναι ὑψηλιμίνον, διηρηκασαν,
ἢ καταλείψασαν οἱ ἀκυλῆσιοι· ὅτε δ' ἔγερσεν ὄσους ἢ τενεῶν,
ὁ στρατὸς ἐν ἀδασίᾳ κενθήσκει· γβ μανοὶ δὲ τινες οὐκ εἰδότες
τῶν ἰταλιωτῶν πταμῶν τὰ σφοδρὰ καὶ καταρρηγνύμενα βού-
μχτα, οἳ κμοὶ δὲ χαλαύτερα ἐπινύχουσαι τοῖς πεδίοις, ὡς-
πρὸ παρ' αὐτοῖς διὸ καὶ πίνυνται ῥαδίως, μὴ σφοδρῶς κινυ-
μένου τῆ βούματος, ἐπασσηθήσαντες ἀμφοῖς ἵπποις δια-
νύχουσαι εἰδισμένοις, παρενεχθέντες ἀπώλοντο, δ' αὖ ἰδὼν αὖ,
ἢ βρωτῶν ἢ μερῶν σκηνοτομοσάμενος ὁ μαξιμίνος, τάρρου τῷ
στρατῷ πρὶ βλαθείσας, μὴ τινες ἐπέλθοιεν, ἔμεινεν ἐπὶ τῷ
κεθ' αὐτῶν ὄχθῃ· σκεψάμενος δ' ὅπως ἦν πταμὸν γεφυρώσει,
ἐπεὶ δὲ ἐξύλων ἦν ἀπορίκ, καὶ τῶν, δὲ ἔσει ζουχθείσασ γε-
φυρώσει τὸ ἔθειρον ἐπέβαλον τινὲς τῶν τεχνιτῶν πλάθειναι
κενὰ οἰοδόρα σισίη πρὶ βρωτῶν ἐξύλου ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀγροῖς,
ὅτε ἐρῶντο κμοὶ πρὸ τῶν οἰκητοικοῦστων εἰς ὑπερσίαν
ἐαυτῶν, καὶ παρακίμπη τὸν οἶνον ἀγρολῶς τοῖς ελομένοις.

ἄτρ' ὄντα κῶλα δέκην νεῶν, ἀμύλοισι σωθεῖντα, ἐπινύξε-
σθαι ἰδὼν ἔμελλεν ὡς πρὸ σισίη, μη παρενεχθῆσθαι δὲ δια-
τετὲ δλομοῦ τὴ ἐπ' ἀλλήλων, φουδιάν τε ἀνωθεν ἐπιβλη-
θέντων, καὶ τε τῆς γῆς μέρους ὅς αὐτὰ σωραθέντο· χειρὶ
πλήρῃ κροσσου δ' ἢ ἐρετώτος αὖ αὐτῶ, δαβαὶ δ' ἔρακτς, ἐπὶ
πῶ πόλιν ἐχῶρεται πῶ οἰοδομήματα τῶν πρῶσείων ἔρημ-
μα ὄρισκον· ἀμπελούς μὲν τοι, καὶ δένδρα πάντα ἐξέκο-
πιον· δὲ δὲ ἐπιμπρασαν, ἢ πῶ πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρ-
χουσαν ἄραν κατήχμων· δένδρων γὰρ σοῖ χοῖς ἴσοις ἀμπε-
λων τε πρὸς ἀμύλοισι δέσεις πανταχόθεν ἠρτυμῶν ἐν ἔρ-
τῆς χύματι περῶν ὅν τις τὴ χῶραν κικκομῶσαι τε κη-
ρατο ἀπρὸ πάντα ἔρθεῖν ἐκκοψας ὁ στρατὸς, ἐπὶ τὰ τέχνη
ἢ πείρησεν· κικκομῶσι δὲ αὐτῶ, προσβαλέν ὑβήσας οὐκ ἔσο-
ξε· μέγαν τῶ δὲ ἔσω τῶς ἀμάτος, καὶ διηρηθέντες κατὰ
ἀόχους, καὶ φάλαγγας, πρὶ πᾶν τὴ τέχνη ὡς ἐκ τοῖς κατὰ
μέρος προστίκτο, μῶς ἢ μέρσ ἀναπαυσάμενοι, τὸ λοιπὸν
εἴχοντο τῆς πολιορκίας· κικκαῖ τε αὖ παντοῖα προσέ-
φρον, ἢ τῶ μαχόμενός παντὶ ὄχθῃ, ὅσον παρέλκον εἶδος
πολιορκίας· πολλῶν δὲ καὶ χεῖδον ἐκ τῆς ἢ μέρσ γενομένων
προσβολῶν, καὶ παντὸς τῶ στρατῶ ὡς πρὸ σατυρῶσαντος πῶ
πόλιν μετὰ πολλῆς βίας, ἢ πρὸ θυμοῦ μάχης τε χρομαχῶν-
τες, ἀντέχον οἱ ἀκυλῆσιοι· κμοὶ μῶς, καὶ οἰκίσας ἀποκρίσασαν
τῶς, πανδημῆ δὲ ἀμπελοῖς, καὶ ζουχίον ἀνωθεν ἐπ' ἀμπελῶν
τε, καὶ ὑργῶν ἀπομαχόμενοι, ὃ εἰς τις ἢ ὅπως ἀχριστοῖσι λι-
κίξ· ἢ μὴ μετέχειν τῆς ὑπὲρ τῆς παρίσας μάχης· τὰ κμο
γὰρ πρῶσεία, καὶ εἰ τι τῶν πυλῶν ἐξέωθεν ἦν, ὑπὸ τῶ μαξι-
μίνου στρατῶ κατέσραπτο· τῆ τε ἐλευθέριον οἰοδομημάτων,
εἰς τὰς κικκαῖς κατενέχοντο· ἐβιάζοντο δὲ τὸ τε χῶρος κῶν
μέρος τὶ κενθῆν· ἢ ἐπ' ἀμπελῶν ὁ στρατὸς, πάντα τε διαρα-
πάσῃ καὶ κατακκοψας πῶ πόλιν, κικκοβοντο καὶ ἔρημον πῶ
χῶραν κατακίμπη· οὐ δὲ γὰρ ἄλλως αὐτῶ πῶ ἐπὶ βῶμην

ἔδον ἀπρεπῆ, καὶ ἐνδοξον ἴσθαι, μὴ τῆς πρώτης ἐπιτάλῃ
 πόλεως ἀντιστάσης, καὶ θαυριθείσης. ὑποχέρισται τε οὖν δουρατῶν,
 καὶ δέησεν αὐτῶν τε, καὶ ὁ ἦδ' αὐτῶν δὴ πεποιήκει κλάρα, καὶ
 πρὶθέοντες ἰπποισι τοχοῦ μιννοι, στρατὸν ἀνέτενον λιπαροῦ
 τες, εἰς προθυμίαν τε ἐθέροντες. οἱ δὲ ἀκυλιῆσοι λίθοισι τε ἔ-
 βαλλον ἀνωθεν, καὶ κηρῶντες θείῃ τε καὶ ἀτραπῷ, τίηαν ἐ-
 λούτες, κοίλοισι σκεῦασιν ἐμβαλόντες λαβρὰ ἐπιμίχθεις ἔχ-
 σι, καὶ πυρώσαντες, ἅμα τῷ προπελάειν τοῖς τεύχεσι τῶν
 στρατῶν, κατισκιδάινουσαν, κατὰ χέροντες ὄμβρου δῖνον ὁμο-
 θυμῶν. φρομένη δὲ ἡ πῖνα σαώσις προείρηται, δουμένη
 τε, διὰ τῶν γυμνωμένων μετῶν τῶ σώματος εἰς πᾶν ἔχει-
 το, ὡς τε τοὺς θαλάσσιους αὐτοῦ πεπρωμένους ἀπορίππειν, καὶ
 τὰ λοιπὰ ὅπλα, ὧν ὁ σῆθερος ἐβρμάετο. τά τε ἐβρῶσῶν
 τε καὶ ξύλων, ἐφλέζοντο, καὶ σκεῦασιν. ἦν γὰρ ἰδεῖν γυμνω-
 μένους τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ σκεῦασιν ὄψιν
 ὅπλα παρῆχεν ἰρριμμένα σοφία τέχνης, καὶ οὐκ ἀνδρείου
 μάχης, πρὶνρημίαι, ἐν τε τῶ τοιούτου, κάμπησιν πληθος
 τῶ στρατῶ, τάς τε ὄψιν ἐπιρῶσῶν καὶ τὸ πρόσωπον, ἠρωτα-
 ριάζετο τὰς χεῖρας, καὶ εἴ τι γυμνὸν ἦν, τῶ σώματος ἀναμῆν
 καὶ τὰς μηχαναῖς προσαγγιμίαι, δῆλα εἰς ἐβαλλον ὁμοίως
 πῖνα, καὶ ριτὴν δεῖμα μίνας, ἐπὶ τῶ ἀκρῶ βιλῶν ἀκίδασ
 ἐχούσας, αἰ ἀναρθεῖσαι φρόβησαι, ἐμπαρῆσαι τὰς μηχαν-
 αῖς, καὶ προπερὶ κῆρα, ῥαδίως αὐτὰς κατέφλεζον. τῶν δὲ ὄψιν
 πρώτων ἡμῶν, ἀντίπαλῶς πῶς, καὶ ἰσθόροπος ἔμεινεν ἡ τῶ-
 χη τῆς μάχης, χροῦ δὲ ἐγγυμνόμενου, ὅ, τε στρατῶς τῶ μα-
 ξιμίτου ὀνηροῦ ἐγγίγντο. καὶ πᾶσι τῆς ἐλπίδος, ἀθύμως
 δέεζοντο. οὐδ' γὰρ ἠλπίσαν μινδεμίαν ὁπομιεῖν προσβο-
 λην, τοῦτους αὔρισον οὐκ ἀντέχοντες, μείον, ἀλλὰ καὶ ἀνθε-
 σῶτας. οἱ δὲ ἀκυλιῆσοι ἐπὶ ῥῶν αὐτῶν τε, καὶ προθυμίας πα-
 σης ἐπετίμηναντο. τῆ τε σκεῦῃ τῆς μάχης, πέτραι, καὶ
 θάρσος ὁμοῦ προσλαμβάνοντες, κατεπρόνοι τῶν στρατιω-
 τῶν, ὡς

τῶν, ὡς καὶ ἀποσκώπειν ἐν αὐτοῖς ἐνυβρίζειν τε τῶ μαξι-
 μίνῃ περινοσῶσιν αὐτῶν, καὶ τὴν παῖδα ἀπορίππειν δου-
 σφίμου, καὶ ἀεχρὰς βλασφημίας. φράσας ἐκείνος νινουμέ-
 νος, ὁρῶν μάλλον ἐπετίμηναντο, χροῦ δὲ κατὰ τῶν πλε-
 μίων οὐδ' ἀνώμινος, ἐκλάσει τῶς πλείους τῶν ἡγουμένων ἔ-
 δῖων στρατιωτῶν, ὡς ἀνάνδρους, καὶ ῥαθυμῶς προσφρομέ-
 νους τῆ τῆχομαχίῃ. ὄθεν αὐτῷ πρὶγίετο, πρὸς δὲ τῶν
 οἰκείων, μίσος τε, καὶ ὀργή. παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων, πλείων
 ἢ κατὰ πρόνοις. σκεῦασιν δὲ τοῖς ἀκυλιῆσοις πάντα ὑπάρ-
 χειν ἔκπερα, καὶ ἐπιτιθείων ἀρῶνται ἐν πολλῆς παρασκευ-
 ῆς, εἰς πῶ πόλιν πάντων σεσωραμένον, ὅσα ἦν ἀσθρόποις,
 καὶ κτήνεσι, εἰς προφῶς, καὶ ποτὰ ἐπιτίμειν. ὁ δὲ στρατῶς,
 πάντων ἐκπέπειν τῶν τε καρποφόρων δένδρων ἐκιννομμε-
 νων, τῆς τε γῆς ὑπ' αὐτῶ δεδωμένους, μένοντες δὲ ὑπὸ σκε-
 νῶς ἀποχευοῖς, οἱ δὲ πλείους, ὑπὸ γυμνῶ τῶ ἀκρῶ, ὁμο-
 βρων τε, καὶ ἡλίου ἠνίχοντο, λιμῶ τε διεφθειρόντο, μὴ δὲ
 ἐπεισάντου προφῶς αὐτοῖς τε, καὶ ὑποζυγίοις, εἰς κομιζόμε-
 νης. πανταχόθεν ἰδὲ τὰς τῆς ἰταλίας ὁδοῦς παρεφρόσαν-
 τες ἦσαν οἱ ῥωμαῖοι, τειχίον τε ἐγγίρσει, καὶ πυλῶν
 ἀσκήσεισιν. ἀνδρῶς τε ὑπὸ πᾶσι κῆρας ἐξέπεμψεν ἡ σύγκλη-
 τος σαῶ ἐπιλέκτοισι, καὶ λοζῶσιν ἀπὸ ἰταλίας πάσης ἀνδρά-
 σιν, ἢ ἀξιολοῖτε πάντες, καὶ λιμῶν φρουρῶνται, καὶ μηδε-
 νὶ ἑκπλους συγχωρήται, ὡς ἄπυστα, καὶ ἀίνωσται εἶναι μαξι-
 μίνῃ τὰ ἐν ῥώμῃ παρὰ ὁμεινα, αἰτε λεωφόροι ὁδοῖ, καὶ ἀσφατοῖ,
 πᾶσαι ἐφυλάσσοντο, ὡς μηδένα διαβαίνειν. σκεῦασιν δὲ τῶν
 στρατῶν δοκοῦντα πολιορκεῖν, αὐτῶν πολιορκηθείσας, ἐπεὶ μὴ
 τε πῶ ἀκυλιῆσαν ἐλεῖν ἐδύνατο, μή τε ἀποστῆς ἐκείθεν, ἐπὶ
 πῶ ῥώμην χωρῆσαι, διὰ τε νῆαν, καὶ ὄχημάτων ἀπορίαν.
 αἰ πάνται γὰρ προκτελέητο, καὶ σκεῦῃ ἐκλάσει. φῆμαι δὲ μετ-
 ζους ἐξ ὑποφῶσ ἀλθεῖσας ἐδίδοντο, ὅτι πᾶσι δ' ἄμμος ὁ ῥω-
 μαίων ἐν ὄπλοισι εἶν, ἰταλίας τε πᾶσα συμπεπυθῶκοι, πάντα τὰ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ἔθνη ἑλληνικὰ καὶ βάρβαρα τά τε ὑπ' ἀνατολάς, καὶ μισση-
 βότας, στρατὸν ἀείροισι, μιᾷ τε γνώμῃ, καὶ ψυχῇ ὁμοίως
 μαξιμίως μεμίσσηται. ὅθεν ἐν ἀπογραφῇ ἴσαν καὶ πάντων
 αἰσῶν οἱ στρατιῶται, σχεδὸν ἢ ὕδατος αὐτῶ. ὁ γὰρ ἦν μόνον ἐν
 τῷ παραρρέοντος ποταμοῦ πᾶν, αἵματι, καὶ φόνους μεμια-
 σμένοι ἐπίπνυτο. οἳ τε γὰρ ἀκυκλιῶσι, τὰς ἐν τῇ πόλει τελευτῶν
 τὰς οὐκ ἔχοντες ὅπως θάψωσιν ἐν ποταμῷ ἀπερρίπτοι
 οἳ τε ἐν τῷ στρατῷ φονοῦμένοι, ἢ διασθροβόμενοι νέσω, ἐδί-
 σθοντο τῷ ῥωμαίῳ, οὐκ ἔχοντες αὐτῶν τὰ πρὸς προφῶς ἐπι-
 τήδεια. παντοδαπῆς αὖ ἀπορίας, καὶ δυσθυμίας ἦν στρατὸν
 κατεχούσης, αἰφνιδίως ἀναπαυομένου τῷ μαξιμίῳ ἐν τῇ
 σινηῇ, καὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ἀνέσει τὸ πολέμου εὐσῆς,
 πᾶσι τε πλείων δὲ τὰς σινηάς, καὶ τὰ ἐγκυχερισμένα τῆς
 φρουρᾶς χωρὶς ἀνακεχωρητότων, ἔδοξε τῆς στρατιῶταις,
 οἳ πρὸς τῇ ῥωμαίων πόλει στραπέδον εἶχον ὑπὸ τῷ κελευ-
 μων ὄρος ἄλβικόν ἐνεβα πᾶσι, καὶ γυναικῶν καταλαλοί-
 πισαν, φονῶσαι ἦν μαξιμίῳ ὡς παύσαντο μὲν χρόνιου, ἢ
 ὑπεράντα πολιορκίᾳ, μινέτι δὲ πορθεῖεν ἰταλίαν ὑπὲρ τυ-
 ράννου κατεγενοσμένου καὶ μεμισσημένου. τοιμήσαντες αὖν,
 ἐπίλοιποι τῇ σινηῇ αὐτῶ πρὸ μίσση ἡμέραν. σωκραμένων
 δὲ αὐτοῖς καὶ πᾶν φρουροῦτων δορυφόρων, τὰς τε ἐκόν-
 τας ἐν τῶν σημείων καταπαύσει, καὶ αὐτῶν σαυ τῷ πικρῷ
 προελθόντα τῆς σινηῆς, ὡς δὴ ἀρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, οὐκ
 ἀναχόμενοι ἀναμυροῖσι. ὄσαν αὖσι δὲ καὶ ἦν ἔπαρχον τῆς στρα-
 τῆς, πάντας τε τοὺς ἐκείνῃ θυμῆς φίλους. ἴφφαντες τε
 πᾶ σώματα τοῖς βουλομένοις ἐνυβρίξιν καὶ πατεῖν, εἶσαν
 κισί τε καὶ ὄρησι βοράν. τὸ δὲ μαξιμίῳ, καὶ τῷ παιδὸς
 τὰς κεφαλὰς, εἰς πῶ ῥωμῆν ἐπιμψαν. τοιούτῳ καὶ δὴ τέ-
 λη μαξιμίως, καὶ ὁ πᾶς αὐτῶ ἐχρήσαντο, θίλασ ποιηρὰς
 ἀρχῆς ὑποχόντες. ὁ δὲ στρατὸς πᾶς ὡς ἐκτύθη τὰ γενόμενα,
 ἦν τε ἀφρασίᾳ ἴσαν, καὶ οὐ πᾶν τι τῷ προχθέντι πάντες
 ἠρίσαντο.

ΒΙΒΛΙΟΝ. Η'

ἠρίσαντο. καὶ μαλιτὰ ἡ δὲ πάλους, καὶ ὅσοι βάρβαροι θρε-
 νες, οἳ καὶ πῶ δόχην αὐτῶ ἐγκυχερίσαν. πᾶν τὸ ἔργον
 ἀπαξ γενοῦτος, ἀκούσας μὲν, ἔβρον δὲ ἀτάκην τε ἦν σωμ-
 δεσθαι τοῖς προχθέντι ὑποκρινόμενοι. καταβήμενοι τε τὰ
 ὅπλα ἐν εἰρητικῷ χήματι προσήσαν τοῖς τείχεσι τοῖς ἀκυ-
 κλιῶν, ἀγγέλλοντες ἦν φόνον τῷ μαξιμίῳ. τὰς δὲ πύ-
 λας ἀνοίξαν ἠξίσαν, δέχοντες τὸ φίλους τοὺς χεῖτε χερσῶν.
 οἳ δὲ τῶν ἀκυκλιῶν στρατηοὶ, τὰς ἢ πύλας ἀνοίξαν ἦν ἐπι-
 ποιῶν. προθέντες δὲ τὰς εἰσόδους μαξιμίῳ, καὶ βαλβίνου,
 γορδιανῶ τε καὶ κάρου, σιφάνου, καὶ δάνας κισομημίας,
 αὐτοῖς τε ἐν ῥωμῆν, καὶ τοὺς στρατιῶτας ἠξίσαν γνωρίσαι, καὶ
 ἀνεπείν, ἀφημῶσαι τε τοὺς ὑπὸ ῥωμαίων συγκλήτου ἀνα-
 δεχθέντας αὐτοκράτορας. γορδιανῶς δὲ ἤλυσον ἐκείνους
 εἰς οὐρανὸν, καὶ θεὸν ἀνακεχωρητίαν. προύθεσαν τε ὑπὲρ
 τῶν τειχῶν ἀγορὰν, ὡς παρῆχοντες πάντων τῶν ἐπι-
 πιδείων, προφῶν τε παντοδαπῶν, καὶ πᾶν ἀφρονίαν. ἐδῆ-
 πος τε καὶ ὑποδημάτων, καὶ ὅσα ἐδωάτο παρεχέιν εἰς χρῆ-
 σιν ἀνθρώποις πόλις ἀδαιμοιούσα, καὶ ἀμμάουσα. ὅθεν
 καὶ μάλλον ἐεπλήθη ὁ στρατὸς, σωμῆς ὅτι τοῖς μὲν, πάντα
 αὐτάριον ἦν, εἰ καὶ ἐπὶ πλεόν πληροῦντο. αὐτοῖς ἢ ἰσπᾶν πᾶν
 τῶν ἐπιπιδείων θᾶπρον διεφθάρσαν, ἢ ἔλον πάντα ἔχου-
 σαν πόλιν. ὁ δὲ στρατὸς ἔμεινε παρὰ τοῖς τείχεσι, ἔχων τὰ
 πρῶσθην, ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, ὅσα ἐκῶστος ἐβύ-
 λητο. διελθόντες τε ἀμῆλοισι. καὶ ἦν ἐράνης καὶ, καὶ φιλι-
 ας, διαδῆσι. χήμα δὲ ἔτι πολιορκίᾳ τῶν τειχῶν κεκλεσμέ-
 νων, καὶ τῷ στρατῷ πρὸ αὐτῶ δικταμῆτου. τὰ καὶ αὖν κατὰ
 πῶ ἀκυκλιῶν, οἳ τούτοις ἦν. οἳ δὲ πᾶσι οἳ πῶ μαξιμίῳ
 κεραλῆν κομίζοντες ἀπὸ τῆς ἀκυκλιῶς, ὁδοπορήσαντες με-
 τὰ πᾶσιν ἐπείεως, οἳς ἐπιροτιῶσιν αὐτοῖς τὰς νοικᾶς πό-
 λεις, πύλας ἀνοίγουν. καὶ διαρρηφοραῶτες αὐτοῖς οἳ δῆμοι,
 ὑπεδέχοντο. ὡς δὲ διέπλυνον τὰς τελεμῶνας, καὶ τειχῆν, με-

ἐξ ἁλτίου, κὶ ραβέννης, πρὶ ἐν τῷ μαξιμίω αυτοκράτορι
 διαπραβοῦντι ἐν ραβέννῃ, ἔθα τῆς τε ἀπὸ ῥώμης ἐπιλέτους, κὶ
 τοὺς ἀπὸ τῆς ἰταλίας λογάδας ἤθροισεν. ἀρίπτο δὲ αὐτῷ κὶ
 ῥωμαῖοὺς οὐκ ἐλίγη συμμάχια πεμποῦσα ὑπ' αὐτῶν, κατ'
 ἀνοικίαν ἢ εἶχον πρὸς αὐτῶν ἀνωθεν, ἐξ ὑπὲρ ἢ αὐτῶν ἐπιμι-
 αῶς ἄρξασ· παρασκευάζοντι αὐν αὐτῷ πῶν διαύκμιν ὡς πολε-
 μήσουσαν τῷ μαξιμίω στρατῷ, προσίσιν οἱ ἰπέτες, πῶν κε
 φαλὴν τὲ τε μαξιμίου, κὶ τὲ παιδὸς φέροντες, γίνην τε,
 κὶ ἀπραγίαν ἀγγέλλοιτε, ὅτι τε ἄρα ὁ στρατὸς τὰ ῥωμαί-
 ων φορεῖ, κὶ σέβει αυτοκράτορα, οὐδ' ἠσυχλιτος ἐπίσιε.
 τούτων δὲ κατ' ἐλίθη ἀγγελθέντων, θυσιῶν τε βωμοῖς αὐτοῦ
 προσήοντο, κὶ νικίαν ἐπαίνον πάντες, ἢν ἀνοικίαν ἐκίησαν.
 ὁ δὲ μαξιμος κελευθίσασ, ἐπέμπε τούς ἰπέτες εἰς πῶν ῥω-
 μιν ἀγγελοῦσάς τε τὰ πραχθέντα τῷ δῆμῳ, κὶ τὴν κερα-
 λὴν κομιζόντας, ἰπέτ δὲ ἀρίπτο, εἰσέπεισόν τε εἰς τὴ πόλιν,
 δειννώτες τὴν κεραλὴν τὴν πολεμίου ἀνεσκολοπισμένην, ὡς πα-
 σι πρίσπιος ἐλίθη δὲ εἰπέτ ἄρα ἄρα τὴν ἡμέραν ἐκείνης τὴν ἑορ-
 τὴν ἔτε ἡλικία τις ἦν, ἢ μὴ πρὸς τὰς βωμῶν τε, κὶ τὰ ἰβὰ
 ἠπέτρετο, ὅττι τις ἔμειν εἰκοί, ἀγῶς πρὸς ἐνουσιώντες ἐφείρον-
 το, σιωπῆδ' οἱ τε ἐμῆλεις, κὶ ὅς τὸν ἰπδοχομον σιωθεύοντες,
 ὡς πρὸς ἐκκλινοῖσάσιν χωρίῳ, ὁ δὲ βακβίνος, κὶ αὐτὸς ἐκασίμ
 βασ ἔθευ, ἀρχαί τε πάσαι, κὶ σύγκλιτος, ἐκασὸς τε, ὡς πρὸ
 ἀπροσεσάδουος πέλιτω τῶν αὐχέσιν ἐπικέμω, ὑπερ-
 ανρράνετο. ἔστ τε τὰ ἴθην ἀγγελοι, κὶ ἠήρμικες δαρνηθῶ-
 ροι διεπέμποντο. κὶ τὰ μὲν κατὰ πῶν ῥώμιν, ἑορτῆς
 εἶχιν οὕτως, ὁ δὲ μαξιμος ἀπὸ τῆς ραβέννης ἄρξασ, ἐπέ-
 σιν ἀκυλητῶν διαβάς τὰ τεύχη, αἵτε ὑπὸ ἠριδαγοῦ ποτα-
 μοῦ πληροῦσθασ, κὶ τῶν πρὶ κει μέτων ἑλῶν ἐπὶ αὐτῶν
 μοσιν, ὅς βαλαπῶν ἐκίηται, ἔνθεν κὶ τῷ φωνῇ κελοῦσιν οἱ
 ἐπιχώριοι ἐπὶ αὐτῶν πελάγῃ τὴν λίμνην ἐκείνην. αὐτοῦ αὐν οἱ
 ἀκυλητοῖσι τὰς πύλας ἀνοίξαντες, ὑπέδελοντο, ἀέτι ἀπὸ ἰτα-

λί' α' πόλεις, πρὸς βείσασ ἕπεμον ἀπὸ τῶν πρωτόντων παρ'
 αὐτοῖς ἀνοικῶν, οἱ λαχέμοιοι αὐτῶν, κὶ δαρνηθῶροι, θείω πα-
 ρίων ἐκασοὶ προσεικόμζον ἀτάλματα, κὶ εἴ τινας ἦσαν σέ-
 φανοι χρυσοῦ ἐξ ἀναθημάτων, αὐφῆμου τε, κὶ ἐφυλλοβο-
 λοῦστω τὴν μαξιμόν, ὁ δὲ στρατὸς πῶν ἀκυλητῶν πληροῦσασ,
 προσῆν, κὶ αὐτὸς ἐν εἰρηνικῷ χημάτι δαρνηθῶρος. οὐκ ἐξ
 ἀλυθοῦς μὲν διαθεῖσας πᾶς, προαποῖητ δὲ αὐτοῦ, κὶ τιμῆ
 δια πῶν παρῶσαν ἐξ ἀτάλμης τῆς βασιλείας τὴν χιν. οἱ κεί-
 σοι γὰρ αὐτῶν ἠγαθήτω, κὶ λανθανέντως ἠλασιν, τὴν μὲν
 ὑπ' αὐτῶν ἐπιλεχθέντα βασιλεῖα, κὶ θρημίνον, κρατοῦσασ
 δὲ τούς ὑπὸ συγκλήτου ἠρμίνους, ὁ δὲ μαξιμος ἰν τῷ
 ἀκυλητῶν ἐνδοξωος πρῶτος ἐδῶ, κὶ δανέρας, ἰβουρτίαις ἐξῶ-
 λαξέτη δὲ βίτη τῶν ἡμῶν συγκελεύσασ ὅς τὸ πείδιον πάντα
 τὴν στρατῶν, βῆμακός τε αὐτῶν κατὰ σκαυαδέντος, ἔλεξε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΜΑΞΙΜΟΥ.

- » Οσοι μὲν ἡμῶς ὤκησε μεταγιωντάς τε, κὶ τὰ ῥωμαίων
- » φρονήσαντας, πείρα μεμαθήκατε, ἀπὶ πλείμου μὲν, εἰρήνην
- » ἔχοιτε πρὸς θεοῦ, ὡς ὁ μωμώκατε. κὶ νῦν φυλάσσοντες τὴν
- » στρατιωτικὸν ἄρμον, ὅς ἔπ τῆς ῥωμαίων δόξης σεμνὸν μν-
- » σῆριον, χη δὲ ὑμῶν, κὶ τὸ λοιπὸν δια πάντος τούτων ἀπο-
- » λαθεῖν, τὰ πιστὰ προῦσασ ῥωμαίους τε, κὶ συγκλήτω, κὶ αὐ-
- » τοκράτοσιν ἡμῶν, οὐδ' ἐξ ἀγέτας, κὶ πᾶσιν πράξιων, κὶ
- » μακρῶς διαδοχῆς, ὡς πρὸς κατ' ἀκολουθίαν ἐπὶ τῷ ἀναβαίν-
- » τασ, κίναντὸς ὁ δῆμος, κὶ ἡ σύγκλιτος, ἐπελέξατο, οὐ γὰρ
- » ἐνὸς ἀνοικῶς ἰδίον κτήμα ἢ δόχῃ, ἀλλὰ κοινὸν τὸ ῥωμαίων
- » δῆμου ἀνωθεν, κὶ ἐν ἐκείνη τῷ πόλει, ἢ τῆς βασιλείας ἰδρου-
- » ται τὴν χιν μὲν δὲ διοικεῖν, κὶ δέπειν τὰ τῆς δόξης, σιω-
- » ὑμῶν ἐκίη χειρὶ σμεθα. ταῦτα δὲ μετ' ἀταξίασ τε, κὶ κ-
- » σμου τὲ πρὸς τῶντος, αἰδέου τε, κὶ τιμῆς πρὸς τοῦ ἀρχον-

11 τῶν ὑμῖν κτθ' ἀδελφόντων, κτθ' πάντων ἀντιδρῶν τὰρεξεί βίον·
 12 τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσιν ἀνθρώποις, κατὰ τὴν ἔθνη, καὶ κατὰ πόλεις,
 13 εἰρήνην, καὶ πρὸς τοὺς ἡγουμένους πειθῶ. βιώσεις δέ τε καὶ κτθ'
 14 τὰ γινώσκοντες ἐν τοῖς οἰκείοις, οὐκ ἔστι ἀνοδοπατῆ κακοπαθοῦσθε.
 15 ὑπερδὲ τὸ καὶ τὰ βάρβαρα ἢ συχαίεν ἔθνη, διαφροντίδος
 16 ἡμεῖς ἐσομεθα. δὴ καὶ γὰρ ὄντων βασιλέων, ἀμαρτίαν καὶ
 17 τὰ ἐν τῇ ῥώμῃ διακινεῖται, κτθ' ἐπὶ τῆς ἀνοδοπατῆ. ἐπέ-
 18 ροι πρὸς πᾶν γένειον αἰετὸ πρὸς τὰ κελουῶτα ῥαδίως πα-
 19 ρόντος. μὴ δὲ τις ὑμῶν οἰδέω τῶν πεπραγμένων εἶναι τινα
 20 μνησθῆναι, εἴ τι ὑπ' ἡμῶν, ἐκείσεσθε γὰρ, εἴ τι ὑπὸ ῥωμαίων, ἢ
 21 τῶν ἄλλων ἔθνων, οἱ ἀδικήσαντες ἀπέπεσαν. ἀλλὰ γὰρ ἔγω πάν-
 22 ταν ἀμνηστῆ, καὶ σπονδαὶ φυλάσσει βαβαίου ἀνδρίας τε, καὶ
 23 ἀνοσομίας πίσις αἰώνιος. Τοιαῦτά τινα εἰπὼν ὁ μάρξιμος,
 24 νομάς τε χρισμάτων μεγαλοφρόνως αὐτοῖς ἐπαγγέλλας, ὅλι-
 25 γον ἡμῶν ἐν διαβίβασιν ἐν τῇ ἀκηνήα, πᾶν δὲ ῥωμῆν ἐπα-
 26 ρον συζητεῖ. καὶ τὸ μὴ ἄλλο στρατιωτικόν, ἀλλ' ἐπέμψεν ἐς
 27 τε τὰ ἔθνη, καὶ τὰ οἰκεία στρατεύματα. αὐτὸς δὲ ἐπανῆλθεν ὄν-
 28 πῶ ῥωμῆν, σάω τε τοῖς θουρῶν, οἱ πᾶν βασιλείων φρουρῶ-
 29 σιν ὄντων, σάω τε τοῖς ὑπὸ βαβαίην στρατομῆνοις. ἐπαῖν-
 30 θον δὲ καὶ οἱ ἀπὸ γερμανίας ἐκλυθόσθε σύμμαχοι. ἐθάρσει
 31 γὰρ αὐτῶν τῇ ἀνοίᾳ, αἰετὸ καὶ τὸ ἴονος ἐπιμῶς πρὸς θρον
 32 ἄρξας, ὅτε ἰδῶσθαι. εἰσὶν γὰρ αὐτῶν δὲ πᾶν ῥωμῆν, ὃ, τε
 33 βαβαίτης ὑπὸ πᾶντο ἐπαρῶντος γορδιανὸν κίσαρῆν. ἢ δὲ σύμ-
 34 κλητος, καὶ ὁ δῆμος ἀρτιμοῦστας, ὡς πρὸ θριαμβώσεως ὑ-
 35 πεδὲ χοντο. ἔρχον δὲ τὰ λιπυτῆς πόλιως μετὰ πάσης ἀτα-
 36 ξίας, καὶ ἀνοσομίας, ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ πανταχοῦ ἀφω-
 37 μούμοιοι. ἔχαίρετε ὁ δῆμος αὐτοῖς σεμνωδῶν ἀπα-
 38 κρίσας, καὶ ἀνοίᾳ τῆς βασιλείας ἀτοκράτορι. οἱ μὲν ται
 39 στρατιώται, διοίθαιον τὰς ψυχάς. καὶ ὅτε τὰς ἀφωμίας τὸ
 40 δῆμου ἠρέσκοντο. ἐβαρῶσθε τε αὐτῶν ἀπὸ πᾶν ἀγένηαν,
 41 καὶ ἡγανάκτου, ὅτι ἄρα ἔχοντες ἐν συζητητῆ βασιλείας. ἐλυ-

1 πῶν δὲ αὐτοὺς καὶ οἱ γερμανοὶ παρὸν τῶ μαξίμῳ, ἐν τε
 2 τῇ ῥώμῃ διαβίβοντες. ἀντιπάλους γὰρ ἔξεν ἡλίον, εἴ τι
 3 τολμῶν. καὶ ἐφειδῶν αὐτοῖς ὑπὸ πᾶνον, εἴ τι δόλω ἀπο-
 4 ζωσθῆν ἐκεῖνο, καὶ αἰτε παρὸν τῶ ῥαδίως ὑποκτασθῆναι.
 5 τε σιβήρου ὑποδραγμα, ὃς τυτὸς πρὸς τῆς ἀποκτείναντας
 6 ἀπέξωσεν, εἰσὴ αὐτοῖς. ἐπιτελομένου δὲ ἀγῶνος τὸ πᾶν κα-
 7 τιπῶν, πάντων τε πρὸ πᾶν πανήγυρι, καὶ τὰς θέας ἀχο-
 8 λουμῆτων ἀρνιδίως ἢν εἶχον γινώσκον λαυθάνουσαι, ἐξέδη-
 9 καν. καὶ τὸ θυμῷ μὴ κρατήσαντες, ὄρμη δὲ ἀλόγῳ χρισά-
 10 κησιν, ἀνῆλθον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὰ βασιλῆα. τοῖς τε πρὸς βύ-
 11 ταις βασιλῆων ἐπεισῆλθον. σάω βίβασιν δὲ καὶ κείνους μὴ πάν-
 12 τι ἀμῆλοι ὁμοιοῦν, κτθ' ὅτι πρὸς μοναρχίας ἐπιθυμία, καὶ τὸ
 13 ἀνοιάνητον ἐν ταῖς ἐξουσίας, ἐκείσε πρὸς αὐτῶν πᾶν δὴ αἰ-
 14 μιν ἀνθέλκεν, ὁ δὲ βαβαίτης, κατὰ ἀνέστην, καὶ διπλῆν
 15 προαύουσαν ὑπατέταν πρωταῖσιν ἀγῶν ὃ ἡ μάρξιμος δὴ τε
 16 τὸ ἔπαρξον τῆς πόλεως γινέσθαι, καὶ ἔχον ὑπολήψεις ἐμ-
 17 περιῶσ πρακμάτων. ἐκτέρωθεν τε ἀνεῖς ἀπακρίσας, καὶ
 18 γένους πᾶντος ἀταρξίας εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχίας, ἐπειθε-
 19 ὅτι ἂν αὐτοῖς καὶ μάλιστα γέροντι ἀπωλείας αἰτίου. ὡς γὰρ ἐπύ-
 20 θετο ὁ μάρξιμος ἀρτινεῖσθαι ἐπὶ δὲ ἀπὸ αὐτῶν τοὺς πραιτω-
 21 ριανούς κελουμῆτους, ἐβούλετο μετακίμῆσθαι τυτὸς γερ-
 22 μανούς, συμμάχους ὄντας ἐν ῥώμῃ, ἀταρξίας ἐσομένους
 23 ἀπτιπῆναι τοῖς ἐπιβουλεύουσι. ὁ δὲ βαβαίτης οἰδέως δό-
 24 λον τινα εἶναι κατ' αὐτὸ καὶ σόφισμα, ἢ δει εἶναι τοὺς γερμα-
 25 νους τῶ μαξίμῳ ἀνοσοῦστας, ἐκλυτῆ, φάσκων οὐκ ἔν κελου-
 26 μιν οὐ δὲ ἀντί ταισιν αὐτοῦ τῶν πραιτωρικῶν ἀρξέσθαι.
 27 αἰετὸ τὸ πρὸς τῆς τῶ μαξίμῳ πᾶν μοναρχίας ἐν τῷ δὲ πρὸ
 28 τούτων διαφέρονται, εἰσδραμόντες ὁ στρατιώται ὁμοθυμα-
 29 δον ἀπαντες, ἐκάντων αὐτοῖς τῶν πρὸ τῶν ἀλείας εἰσδ-
 30 ρους φυλακῶν τῶν ἀρκάσους τυτὸς πρὸς βύτῳ. πρὸ ῥήσαν-
 31 τες δὲ αἰετὸν πρὸ τοῖς σῶμασιν ἐπὶ τῶν λιτῶν, αἰετὸ οἰκοι

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ἡμετέροις βουλήσι, ἡμῶν δὲ τῆς βασιλείου ἀολῆς ἐξέλκυσσι μετὰ
 πάντων ἀρχόντων, καὶ ὑβρεως, παλόντες τε, καὶ ἀποσιωπῶντες
 τοὺς ἀπὸ συγκλήτου βασιλέως γενεῶν τε, καὶ ὀφρῶν σα-
 ραμίσι, καὶ πάσαις ταῖς τῶ σώματος λώβαις ἐμπαροινῶν-
 τες, διὰ μίσην τῆς πόλεως ἐπὶ τῷ στραπέδον ἀπῆγον, οὐ
 θελήσαντες ἂν ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπουτέιναι, ὡς ἴσασιν ἐν-
 βρίσασθαι, ἢ ἐπιπλέον ὧν πάχυσιν, ἀέθοντο. ἐπεὶ δὲ ταῦτα
 πυθόμενοι οἱ ἄρματοι, λαβόντες ὄπλα, ἠπείγοντο ὡς ἀμει-
 νῶντες αὐτοῖς, μαθόντες οἱ πραυτωριανοὶ ἀρικνουμένους, φου-
 νάουσιν ἢ δὴ πᾶν τὸ σῶμα λελωβημένους τοὺς βασιλέας, καὶ
 καταλιπόντες τὰ σώματα ἔρριμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου,
 ἀράμενοι δὲ τὴν γορδιανὴν κἀστρα οὕτως, αὐτοκράτορά τε
 ἀναγορεύσαντες, ἐπειδὴ πρὸς τὸ παρὸν ἄλλον οὐχ ἄρον,
 βουόντες τε πρὸς δῆμον, ὅτι ἄρα εἶναι ἀπιτονοῦτες, οὐδ' ὅ-
 δῆμος ἔτι ἐβλήτο ἐν δόχῃ ἀρξάει, γορδιανὴν τε ἐπέλεξαν,
 ἐκείνου τε ἀπόρονον, καὶ ἐν αὐτοῖς ἰωμάσιν ἐξεβίασαντο, ἔχον-
 τες αὐτὴν ἀπελθόντες ὅς τ' ἐστράπεδον, συγκλείσαντες τὰς
 πύλας, ἠσύχασον. οἱ δὲ ἄρματοι μαθόντες ἀνηρημένους τε, καὶ
 ἔρριμμένους, ὧν χάριν ἠπείγοντο, οὐχ ἐλθόμενοι πῶλεμον
 μάταιον ὑπὲρ ἀνδρῶν τεθνηκότων, ἐπανῆλθον εἰς τὸ ἑαυτῶν
 καταστῶριον. Τέλει μὲν δὴ τοιούτω ἐχρήσαντο ἀναξίω τε
 ἅμα, καὶ ἀνοσίφραστοι, καὶ λόγου ἀξιοὶ πρεσβύται, ἀζινεῖς
 τε, καὶ κατ' ἀξίαν ἐπὶ πῶ δόχῃ ἐληλυθότες. ὁ δὲ γορδιανὸς
 πρὶ ἔπι του γιγνώσκουσαν ἀδελφὸν αὐτοκράτορα τε ἀνεδείχθη,
 καὶ πῶ ἰωμάσιν δόχῃ ἀνεδείξατο. Τέλος.

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ

Omnes quaterniones excepto M diurnione.

Venetijs in aedibus Aldi mense Septembri

M. D. XXIII.

HERODIANI HISTO-
RIARVM LI-
BRI VIII.

3
ANGELVS POLITIANVS ANDREAE
MAGNANIMO . S .

Esagitari scribis istic ab ijs, qui libros exci-
e dunt formis, Herodianum meum, meum enim
iure appello, quem quasi latinitate donauerim:
tum rogas codicem tibi ipsum tuum remittam aliquan-
do nostra, q̄ illos aspere au, manu emendatum: remitto:
sed, ut uerum fatear, leniter potius, quam seuerè castiga-
tum: sic autem, ut nostra errata plura in eo, quam
librarij deprehendas. crediderim tamen stylo ipsi certe
nico, hoc est interpretis, plus aliquanto uenire debere,
quam authoris: quoniam meliuscule uestigant ferè,
quæ scribas ubi sit liber quasi cursus: quam quæ uer-
tas, ubi nihil extra prescriptum. Accedit & illud, q̄ hoc
mibi unius interpretandi quasi leuioris operæ fuit: ut
pote qui diebus pauculis dictauerim sic deambulans:
Itaq; tantum abest, ut mihi inde laudem petam: ut etiam
abunde pulchrum fore putem, si uitauero grauiorem
culpam. Quare cum amicis reliquis, tum tibi in pri-
mis, omnem huius operis defensionem non remitto so-
lum, sed etiam propè interdico: uosq; integros ad alia
referuo, quæ post edentur. Sed quanquam plurimi sunt
apud uos, qui mihi etiam plus nimio fauent: unus tamen
es tu Andrea Magnanimo cognomente isto tuo gentilicio
dignissime, quem equidem faciam plurimi: cum q̄ ex bo-
nis ortus, & opibus flores, & honoribus: tum uel maxi-
me, q̄ ingenio es elegantissimo: moribus suauissimis: gra-
tia penè quadam, quicquid agis, quicquid loqueris, im-
mo etiam, si nihil agis, nihilq; loqueris, singulari: ac

multu deniq; ipso, quod dicitur, homines deuincti. Itaq; nihil quenquam metuo, ubi tu mihi studeas: nunquam enim male de Politiano sentiet, qui placere eum Magnanimo intellet. Vnum tantum est, quod a te nunc contendo: cures pro reliqua in nostris rebus diligentia, ut quamminum quasi degenerent ab origine, quae mox uoluntaria formabuntur: ut quia ne ille ipse quidem adnotatuncule omissantur, quas marginibus adseri sinus. inter eas uero, etiam locos puto tres, quatuorue ad summum reperies, ubi fuit excusatione utendum, corrupti apud Graecos exemplaris. ad haec uero facile procuranda, obeundaq; magis idoneum habere, magisq; ex usu tuo neminem possis, quam Alexandrum sartium ciuem tuum literarum hominem, nostriq; studiosum: tum, qd ego in hac re primum puto, neuiquam in amici negotio dormitantem. Vale in Rusculo Fesulano. Pridie Nonas Maias. Anno Salutis. M. CCCXCIII.

ANGELI POLITIANI AD INNOCENTIIUM. VIII. Pontificem Maximum praefatio in Herodiani historiam e graeco in Latinum conuersam.

VM Romae abhinc triennium ferme in comitatu essem Florentinae legationis, quae tibi sancte Pater Innocenti Don. Max. ad supremam istius dignitatis fastigium nuper euecto gratulatum aduenerat: nummi abs te mihi magna celebritate cura delegari, uertedi in latina oratione Romanorum principum res gestas, si quae adhuc inter graecorum monumenta nostris intactae hoibus reperiretur. quare cum caelestis animi tui iudicio. non plus mihi honoris additum, quam oneris innumeri animaduertere: ut primum Florentiam sum reuersus, altissima sollicitudine circumspicere coepi, quem potissimum ex omni Graecorum copia interpretandum suscipere. Ocurrit autem in primis Herodianus hic excellens rerum scriptor: qui diu in palatina uersatus aula, affectuq; iam aetatis, historiam de suis temporibus componere aggressus, neque eloquentiae caruerit laudibus: et fide tamen in primis, libertatemq; retinuerit. Hoc ubi opus a nobis, neque multo sane negotio neque inuita, ut arbitror, Minerva elucubratum est: ea mox tempora inaderunt: quibus et nostra impedirentur studia, et, quae plurimum ualet in scribendo: omnis prope modum alacritas exciteretur. Postea uero quam pro tua prouidentia, et pace Italiae asipienti reddidisti: et cum patrono meo Laurentio Medice amplissimo quidem fortune, sed amplioris ingenij, prudentiaeque uiro, priuatiuam affinitatem contraxisti: cessit uidelicet ille quasi nubibus: suaque mundo reddita serenitas est: sic ut nos iam

ipsos colligamus, atq; ut grauati pluuia flores, penesq; de-
 cidui ad noua lucis radios erigamur. Ergo & uetera
 edere in publicu, & noua prociudere iam libet: unde
 aliqua modo uel tuo sacratissimo nomini celebritas, uel
 nostris temporibus claritas, uel studiosis et hoibus utilitas
 pariatur. Cateru Herodianu hunc nostru, donec maiora
 tibi, ac fortasse meliora parturimus: uti precludu aliquod
 ueri, iustiq; laboris, leta rogamus fronte excipias summe
 Pontifex: magna in eo negotioru, personaruq; uarietate,
 multa reru nouitate deprehensus: crebraq; in utraq;
 parte fortune ceu uacillatis exēpla, consiliaq; admirabi-
 lia, et cōsiliorum inopinatos cūctus, grauesq; pro tēpore
 sententias, et plenā ubiq; dignitatis, plenā suauitatis ora-
 tionem, copiosam uidelicet quandā ad instruēdos mores
 supellectile, et ceu speculū humanitatis, in quod inspicere
 omnis uita, unde ea capere, atq; haurire documēta queat,
 per que uel publicis, uel priuatis roibus cōsulatur. Quo
 sane nostrae fuerūt partes, tentauimus profecto: utinamq;
 et effecerimus, uti oia ex fide responderēt: ne inepta pere-
 grinitas, ne græculæ usq; figuræ, nisi si que iā pro rece-
 ptis habētur: latinā quasi polluerēt castitate: ut eadem
 propemodu esset lingue uiriusq; pspicitas: eadēq; mun-
 ditie: idē utrobq; sensus, atq; indoles: nulla nocū moro-
 sitas: nulla anxietas. Tu quādo nobis aliquod ceu signum
 ex arce ista tui Pōtificaltus ad bene sperandū susulisti,
 perge obsecro Sanctissime Pater: perge inq; fouere atq;
 illustrare bonas artes, que sese pedibus istis sanctissimis
 aduoluūt supplices: numēq; tuū aduersus rudē insatiā,
 tetraq; barbariā implorans: ut à quo pax Italiæ, atq;
 adeo terraru orbi restituta est: etiā ab eodē pacis alumne
 literæ, ab iniuria scilicet, atq; indignitate uindicerentur.

5

HERODIANI HISTORIAE DE IMPE-
 rio post Marcum, uel de suis temporibus,
 liber primus è græco tralatus,
 Angelo Politiano interprete,
 ad Innocentium. VIII.
 Pon. Max.

PROOEMIUM.

VIRES antiquas posteris prodi-
 derunt, ueterenq; historie memoriā
 renouare literis studuerunt: ei ma-
 gna ex parte, dum famam eruditio-
 nis affectant, nomenq; suum conan-
 tur ab iniuria obliuionis asserere: mi-

nus sane nullam in ueri peruestigatione, q̄ in exornan-
 da, componendaq; oratione, industriam posuerunt: rati
 sineq; siquid in rebus à suo seculo remotissimis falsi
 proderecur, posse refelli: & se tamen suauitate narratio-
 nis amplissimum laboris, ingenijq; sui fructum perce-
 pturos: alij uero priuatis imitarijs, tyrannorumq; odio
 prouecti, aut in laudes principum, ciuitatum, priuatoruq;
 hominum immodicis assentationibus effisi, tenues per se
 res, atq; humiles, scribendi tamen artificio, longe supra
 ueri fidem sustulerunt: ego uero contra, non quidem ac-
 ceptam ab alijs, aut incognitam, aut testibus egentem histo-
 riam: sed eorum, qui legent sensibus adhuc, memoriæq;
 inherentem, summa uel fide, uel diligentia collectam,
 conscribendam suscepi: sperans haud iniucandam fore
 posteritati earum rerum notitiam, que multæ sanè, atq;

magna, haud ita longo tempore acciderunt. nam si quis ab Augusto usq; principe omnem aetatem complectatur animo: cum. s. Romanorum potentia ad inuis est arbitrium deuoluta: ne annis quidem illis circiter ducentis (tot enim ferme ad Marcum tempora numerantur:) aut imperiorum tam diuersas successiones reperiet, aut bellorum uel civilium, uel externorum tam uarios casus, atq; euentus: in tot excitas gentes, tot urbes nostras, barbarasq; expugnantas, praeter ea terrae motus, & pestilentias, uitas quoq; principum, & tyrannorum a deo nouas, atq; inauditas: ut nulla ijs apud ueteres consimilia exempla, aut certe quae paucissima inueniantur: quorum alij diuurnam, alij breuem potentiam obtinuerunt: nonnulli autem uix dum inuito honore, imperatoresq; duntaxat appellati, eodem illo, quo susceperant die, imperium amiserunt. nam cum sexaginta annis plures, quam pro tempore principes urbs Roma pertulerit: factum ex eo est, uti multae sane, uariaeq; res, atq; admiratione dignae exoriretur. quippe aetate promecti principes, ut pote rerum, negotiorumq; periti, diligentius sese, suosq; regebant: contra adulescentes molliter, atq; indulgenter habiti, noua, spernunt designabant: quo factum est, ut dispari aetate, atq; licentia, disparia quoq; studia morisq; sequerentur. Haec quemadmodum gesta sint temporum ipsorum, atq; principum seruato ordine perscribemus.

Imperator Marcus filias quidem suscepit coplures, mater autem duos: horum alter natus minor adulescentulus admodum fato est functus: uerissimo nomen fuit: alterum uero Commodum nomine, magna diligentia, curaq; pater educauit: acatis undiq; uiris doctrina claris, maximasq; proposita mercede, uti mores pro se quisq; filij, in-

geniumq; excolerent. Filias porro cum adulescent, optime ex ordine senatorio uiris collocauit: neq; enim qui longam generis seriem praeferrebat, aut qui opes nimias ostentarem: sed qui morum probitate atq; modestia, uitaq; innocentia praecellerent, eos sibi generos deligendos putabat: haec enim sola animi bona certa esse, stabiliq; dicebat. Virtutem nullam non magnopere exercebat: adeo literarum antiquitatis studiosus, ut nemini sit in eo genere Graecorum, Romanorumq; secundus. argumento sunt permulta, quae ab illo dicta, atq; conscripta, ad nos usq; peruenerunt. Adeo uero ciuilem sese, & commodi omnibus principem praestabat: ut aduentum cuius dextram placide daret: neminemq; a suis custodibus prohiberi aditu pateretur: solusq; imperatorum sapientiae studium non uerbis, aut decretorum scientia, sed grauitate morum, uitaq; continentia usurpauit: quo factum est, ut magnum sapientum uirorum prouentum aetas illa extulerit: solent enim plerumq; homines uitam principis emulari. Quae cumq; igitur ab illo modesta, atq; fortiter domi, forisq; sunt gesta: qualemq; porro se aduersus barbaras nationes septentrioni subiectas, soliq; orienti gesserit: ea sunt multorum, doctissimorumq; hominum comprehensa monimentis: quae uero post Marci obitum per uniuersam aetate uisa mihi, auditaq; sunt: nonnulla item in experiundo cognita, ut pote in publicis officijs, principibusq; uersato: ea nunc describenda suscepit. Senem iam Marcum, neq; aetate solum, sed laboribus multis, curisq; confectum, dum in Pannonijs ageret: grauissimus repente percussit morbus: quare cum deplorata plane salutem suam sentiret: anxius uidelicet agebat, ne filius, qui tum primam inierat adole-

scientiam: siue etatis feruore nimio, siue licentia quadam
 summa, quā in orbitate esset habiturus: bonis artibus, stu-
 dijsq; relictis, ebrietati sese, & crapula dederet: quippe
 facile ingenia adolescentium à recta, honestaq; disciplina
 ad luxū, uoluptatesq; delabuntur. Terrebat insuper ho-
 minē minime imperitū, multorū memoria principū, qui
 inuenes imperiū suscepissent: ut Dionysij Siciliae tyranni,
 cuius tanta fuit intemperantia uictus: ut nouarū uolupta-
 tum inuentores summis afficeret premijs: ut itē eorū, qui
 Alexandro successerūt: ita. n. cōtumeliose, uolēterq; domi-
 nati sunt: ut illius imperio graue dedecus cōaliarint. Si-
 quidē Ptolemæus ed turpitudinis prolapsus est: ut contra
 Macedonū, atq; adeo grecorū oīum leges, et sororij amo-
 ribus implicaretur. Antigonus autē quo liberum patrem
 representaret, pro causa et diademate Macedonico, he-
 deram capiti circūdare, thyrsūq; pro sceptro gestare est
 solitus. Sollicitabāt aīum senis recentia quoq; exempla: ut
 Neronis ipsius, q ne à materna qdē cæde abstinerit, &
 se ridiculū populo spectaculū præbuerit: ut itē Domitiani,
 q nihil sibi ad extremā crudelitatem reliq; fecerit. Has
 igitur tyrannidū imagines cū aīo uoluitans, inter spē, ma-
 tumq; agitabat. Terrebat præterea illū Germaniæ nū-
 cina gens: quā nōdum plane subiicerat: sed partim in
 societate adsciuerat: alios armis belloq; edomuerat: non-
 nulli et ex ijs effugerāt, metuq; principis in præsens con-
 tinebatur. quare dubitabat, ne despecta mox filij ætate,
 arma resumerēt: qppe barbaris mos, qlibet leuibus mo-
 mentis, aut causis i pelli. His igitur curarum fluctibus æ-
 stuans, amicos, propinquosq; oēs, quotquot aderāt, cōuo-
 catri iubet: q postq; cōuenerūt: cōsultato in eorū conspectu

adolescente filio, paulumq; se è grabato subleuans, huius-
 scemodi habuit orationē. Volere uos, atq; ang, qm ita
 me affectum cōtemplamini, minime mirandi: quippe hu-
 manū est humanis casibus ingemiscere: multoq; magis mi-
 sericordiā prouocant, quæ oculis usurpanus. cæterū pe-
 culiaris uobiscū nostra ratio est: nā de mihi erga uos ani-
 mi cōscientia mutua spero à uobis quasi meo iure bene-
 uolentiam. Nunc autē illud incidit, cū & mihi sit iudiciū
 faciendū, frustra ne uobis honorē rādū habuerim, stu-
 diumq; omne meum lūēs deulerim: et uobis referenda
 gratia ostendēdum, nō esse eorum, quæ acceperitis imo-
 mores. Videtis filium quē ipsimet educastis, primas nunc
 adolescentiæ nutas ingredientē, quasiq; in salo atq; in stu-
 ctu uitæ gubernatoribus indigentē, ne rerum imperitia
 de recto quasi cursu ablatus, malis artibus impingat. Est
 igitur uos illi pro me uno multi parētes, excolēdos. atq;
 optima suggerendo: neq; n. aut pecuniæ uis tyrannidis lu-
 xuriā explere, aut stupantia satellitum agmina tueri prin-
 cipem possim: nisi illi ipsi, quos regas, animū imperanti,
 beneuolentiamq; accommodent: quippe ij demum diu, tatoq;
 imperant: qui nō metum ex crudelitate, sed amorē ex
 bonitate cūiū suorū animis insillant. neq; n. quos ser-
 uire necessitas cōegit: sed quos obtēperare sua quēq; uo-
 luntas adegit, ij sunt in agendo, patiēdoq; à suspitione
 oī, assentione q; uari: nunq; imperia delectant, nisi
 uolenter, cōtumelioseq; sint habiti. Est autē difficile in ma-
 xima licentia moderari sibi: quasiq; frenos imponere ca-
 piditatibus. quod si bene uiuendi auctores illi fueritis: &
 quæ nunc corā audit, idēdem admonueritis: una opera
 & ipsum uobis, reliquisq; omnibus optimum principem

reddetis, & memoriam nostram demerebimini: quam-
 immortalē hac una rōne poteritis efficere. Talia
 dicentem Marcum ita repente animus defecit: ut statim
 contaceret, ac langore nimio supinus in lectulum re-
 laberetur. Tanta autem qui omnia aderat miseratio inua-
 sit: ut ex ijs nonnulli pro dolore parum animi cōpotes, cla-
 morem extollerent. sed ille cum diem unum duntaxat,
 noctemq; superuixisset: fato est functus: sic, ut magnum
 sui desiderium eius ceteris mortalibus, posteris uero etiā
 uirtutis memoriā reliquerit sempiternā. Postq; uero illius
 mortem fama uulgauit: incredibilis repente exercitum
 ipsum, plebemq; adeo omnem luctus occupauit: neq; ullā
 sane Romanæ ditionis mortales fuerunt, qui nō eiuscemo-
 di nuntiū multis lachrymis exceperint: omnesq; cum ue-
 lut una uoce alij parentem probū, alij bonum imperatorē:
 quidā fortissimum ducem, nonnulli et continentem, mode-
 ratumq; principē uocabant: neq; sanē quisq; falsus ha-
 bebatur. Paucis autem post diebus, celebrato iam funere,
 uisum amicis est, adolecentem adducere ad exercitum, ut
 & milites alloqueretur, & (qui nouis imperatoribus
 mos est) pecunijs elargirendis, uelut authoramento quodā
 illorum sibi animos adiungeret. Edictum itaq; omnibus,
 ut in campū de more adessent frequentes. Cum itaq; pro-
 cecisset Commodus, ac rem diuinam fecisset: erectumq;
 ad hoc ipsum medijs castris tribunal ascendisset: pater-
 nis amicis, qui multi sanē, doctissimiq; uiri aderant, cir-
 cumstantibus, ad hūc ferme modum uerba fecit. Com-
 munem mihi esse uobis, huius moerorem calamitatis:
 neq; uos aliter quā me ipsum affectos esse planissime
 persuasum habeo. neq; enim ego superstitute parente ipso

meo, superiorem me uobis unquam gessi: im ille ita nos
 uniuersos, ut unum aliquem diligebat: libentiusq; me cō-
 militonem, q̄ filium uocabat: quippe hanc naturæ ap-
 pellationem, illam uero uirtutis communicationem existi-
 mabat. Quin infantem sepe me in ulnis gestans, uobis
 dabat in manus: quassq; uestra mandabat fidei: qua-
 propter minime dubito, quin mihi omnem stat beneuolen-
 tiam exhibitori: cum pro alumno me maiores natu ha-
 bere debeant: ipsos autem æquales cōdiscipulos armorū
 iure appellauerit. Nequidem enim nos uniuersos, ut unum
 aliquem pater diligebat: omniq; uirtutum studio, ac bonis
 artibus curabat instituendos. Nunc me post illum uobis
 fortuna principem dedit: non quidem ascitum, quales
 ante me fuerunt: neq; uelut acquisito imperio gloriantem:
 quippe unus ego uobis natus, educatusq; in a. la, priua-
 tusq; intactum cunabulis, statim me ut ex alio prodie-
 ram imperatoria purpura suscepit: simulq; sol hominem
 me uidit & principem. Hæc cum animis uestris repu-
 tantes, iure principem colite, non datum uobis, sed na-
 tum. nam pater quidem iam in celum euectus, consors
 est, confessorq; deorum: nobis autem orbis terrarum gu-
 berna. rula, rerumq; humanarū cura incumbit: que quos
 successus, quantasq; habituræ sint uires, in uestra manu
 est. si enim belli reliquias foriter deleueritis, & impe-
 rii romani terminos ad oceanum usq; promoueritis: cū
 ipsi uobis ingentem gloriam comparabit: tum communis
 parentis memoriæ debitam gratiam referens: atq; eum
 quidem exaudire, que dicimus, & intueri præsentem
 que gerimus, credite nos autem felicissimos, qui be-
 nefactorum nostrorum testem eiuscmodi sinus habituri.

HERODIANI

Quae igitur ad hanc diem fortissime prosperrimq; ges-
sistis illius. s. sapientia, gubernationiq; tribuntur: quae
autem mecum, hoc est cum iuvene imperatore uestro pra-
elate feceritis: ea sunt uobis ipsi quasi peculiarem cum
fidei, tum uirtutis claritudinem paritura. Quocirca et
aetati meae rebus strenue gerendis auctoritatem concilia-
bitis: et barbara gens initio noui principatus repressa,
neq; in praesens contemptu aetatis nostrae se effret auda-
cius, et suis nunc edocta periculis, metu deinceps perpe-
tuo cohercebitur. His dictis pecuniā magna copia elar-
gatus, ut sibi animos militum fidos faceret: in aulam reuer-
sus est. Igitur breue sane ad tempus oīa paternis amicis
authoribus gerebantur: qui assiduitate, prudentiq; consilio
nullo loco deerant: tantum ei tribuētes laxamenti, quā
satis esse ad tuendā corporis ualetudinē arbitrabantur.
Paulatim deinceps irrepere nonnulli ex aulico famulatio:
qui sibi ad corrupendā iuuenis imperatoris indolē nihil
facere non reliqui. Quippe mensarii adulatores, qui uentre,
atq; obscenis uoluptatibus foelicitatē metiebantur: idē tūc
illum urbis deliciarum admonebāt: et nunc quae illic ni-
si, auditūq; iucunda foret, commemorabāt: nunc rerum
oīam copiam, atq; affluentiā ferebāt laudibus: adhuc ri-
pas Histri ut omni tempore incōmodas uiluperabāt: quae
neq; pomiferos haberēt fructes, et perpetuis rigoribus, nu-
bibusq; obtinerētur. Nunq; ne imperator, diebant, cōcretā
gelu, atq; effosā potare aquam desines? alij calidis fon-
tibus, riuorumq; fluentium frigore, aurisq; et caelo illo
fruentur Italiae peculiari. Tali. s. illecebrarum mentione,
facile adolescentis animum uoluptatum cupidinibus in-
cenderunt. Itaq; statim cōuocatis amicis, teneri se patriae
desiderio

desiderio non dissimulauit, causas tamen tam repētinae mu-
tationis fateri ueritus, sollicitum se aiebat esse, ne quis opu-
lens ex nobilitate domum occuparet principis. Dein colle-
ctis uiribus, quasi ex manitissima arce summam sibi rerū
uindicaret, posse ex populo satis magnam uim delectorum
inueniunt constari. Talia causante illo, reliquis metu de-
fixis terramq; tacto multu, maestoq; intuentibus, surgens
Pompeianus, qui et aetate reliquos anteibat, et Commodi
sororem natu maximā in matrimonium habebat: Ten ri-
te inquit o fili et domine, patrie desiderio minime mirā-
dum. Quippe eadem nos quoq; rerū domestiarum cupido
solicitat, sed ei tamen resistimus, quoniam priores partes a-
gunt, magisq; incumbunt nobis, quae hic expedienda su-
per sunt. Nam illis quidē uel in posterum diutius persue-
ris. Roma autē illic est, ubi imperator est. Ceterū bellum
relinquere inchoatum praeterq; in indecorū uidetur, etiam
periculosum est. Quippe audaciam barbaris iniāmus,
neq; enim remeandi cupiditate decessisse nos, sed ausu gisse
metu percussos arbitrabūtur. Tibi autem q̄ fuerit pulchriū
deuictis hostibus, atq; imperij finibus ad oceanū usq; pro-
pagatis, redire in urbem triumphantē uictorūq; et ca-
ptiuos praeter agenti reges Satrapasq; barbaros? his. n.
artibus prioribus seculis Romani hoies magni atq; illu-
stres euaserunt. Nihil est autē quod uereare, ne qua illic
res tuae periclitentur. Nam et optimus quisq; senator tecū
hic est, et exercitus uniuersus tuum coram propugnāt im-
perium. quin aerariū quoq; principalis pecuniā nobiscum
est omne. Ad haec patris tui memoria aeternam tibi apud
potestates quae libet fidem, atq; beniuolentiam roborauit.
Cum ad hunc modum potiora suadens Pompeianus lo-

catus esset, paulū modo in praesens conatus adolescentis re-
 pressit: qui reueritus senis dicta, cum nihil haberet, quod
 saltem honestum specie responderet: concilium dimisit, dili-
 gentius affirmans consideraturum. Deum uero ministris il-
 lius magis, magisq; instantibus, nihil iam ad amicos retu-
 lit: sed datis Romam literis, ac praepositis, quos uisum
 esset tuende Histri ripae, et barbarorum insultibus coher-
 cendus: profectioem continuo edicit. Illi igitur demanda-
 ta sibi munia obeuntes, haud ita longo tempore multos ar-
 mis barbaros subegerunt: quosdā aut ex ijs magnis praem-
 ijs in amicitiam sibi adiunxerunt. Quod quidē haud
 difficile factū fuit: quippe barbari suapte natura pecunie
 auidi, periculorum despicientes, aut in cursibus populatio-
 nibusq; uictum parant: aut proposita mercede, uenalem
 pacē habent. Quod intelligens Commodus, ut pecunia, qua
 maxime abundabat, securitatem redimeret: nihil uidelicet
 petentibus denegabat. Vbi autē dedita profectiois fa-
 ma per exercitum est: ingens repente totis castris motus ex-
 titit, nullo non redire Romā cupiente, relictoq; hostili so-
 lo urbanas affectante delitias. Postea uero q̄ fama, ac nunci-
 cijs vulgatum est, reueritū in urbem principem: incredibi-
 lis uniuersam plebem letitia peruagatur, spem sibi uno-
 quoq; optimam de iuuenis imperatoris praesentia propo-
 nente: credentibusq; uniuersis paternis eum uestigijs per-
 recturum. Sed ille festinato iter faciens, et iuueniū quo-
 dam ardore omnes in medio urbes curriculo pertrāsens,
 regioq; cultu, letisq; populorum celebritatibus exceptus,
 gradus nimirum omnibus, atq; optatus adueniebat. Sed
 ubi Romam appropinquauit, senatus statim uniuersus,
 populusq; Romanus, magno pro se quisq; anteuertendi
 studio effusi,

studio effusi, laureatiq; ac flores omnifariam, quos dabat
 anni tempus cōferentes, q̄ qusq; ab urbe longissime poterat
 occurrerebant: usuri principē etate atq; nobilitate conspi-
 cium. Quippe amabant illum, et quidē uerissimis affe-
 ctibus: natum apud ipsos educatumq; tertioq; iam gradu
 imperiū nobilitatemq; Romanā cōplectentem: nam pa-
 ternam ei genus a primoribus senatorij ordinis: mater
 autem Faustina principis uxor, Antonij Pij filia, Hadriani
 etiā per matrem neptis, seriem ipsam generis ad Traianum
 proauū referebat. Hoc editus genere Commodus est: cui
 dem praeter etatis florem, et formae dignitas suffragaba-
 tur: congruus corporis modus: pulchra, uirilisq; facies:
 et anquilla facies oculis, atq; micantes siuaa et crispa cae-
 saris, ut in sole ambulanti uelut igne quodam rutilaret:
 sicut euntem quidam sobe aurea putarent aspergeri: qui-
 dam etiam pro argumento diuinitatis acciperent, ac radios
 esse illos circa uerticem genituius opinarentur. Ad haec la-
 nugo malis proserpebat, easq; quasi floribus conuiescebat.
 Talem igitur imperatorem faustus omnibus acclamatio-
 nibusq; et coronarū, florumq; sparsionibus exceperunt.
 Sed postq̄ urbem ingressus est: iouisq; primum, dein cate-
 rorum deorum templa consulitauit: gratiasq; senatui uni-
 uerso, et pretorianis militibus egit seruatae sibi fidei: in
 aulam palatinā se recepit. Pauculis igitur annis nihil nō
 honoris paternis amas exhibebat: oibusq; eos negocijs in
 cōsilio habebat. Cura dein totius imperij alijs demādate,
 Peremiuū Italicum hominem militaris disciplinae peritissimū
 praetorianis praefecit. Is adolescētis etate abutens, delitijs il-
 lum, ganeisq; corrupi sinebat, curaq; omni laboribusq; su-
 ceptis, totum planē imperiū administrabat. Erat in hon-

in fine inexhausta diuitiarum stis, sic ut nihili, quae acquisierat
 pedens, nouis semper lucris insatiabilis inhiaret. Hic
 et paternos Commodi amicos calumnijs premere, et locu-
 pletissimum quoque nobilissimumque in suspicionem adducere
 instituit. Sicut perterrefacto adulescente, atque illis supplicio affe-
 ctus, eam pietatemque ipse haberet in eorum bona, et fortunas
 inuadendi. Caeterum aliquandiu cum patris memoria, tum am-
 corum reuerentia continuit adulescentem. Deum uelut mali-
 gna quaedam, atque inuida fortuna, rectum adhuc moderatumque
 illius ingenium subuertit. Nam ita res accidit. Lucilla erat
 Commodi maxima nati soror. Ea prius. L. Veri impera-
 tori nupserat, quae consortem sibi in principum Marcus adsciuerat:
 locataque in matrimonium sorore, firmissimo affinitatis uin-
 culo adstrinxerat: sed postquam L. Fato functus est, manentibus
 adhuc Lucilla principatus insignibus: Pöpeiano eam
 pater despondit: nihilo tamen secius pristinum illi honorem Com-
 modus reliquit usurpandum: nam et sella imperatoria sesti-
 tare in theatro, et igne de more praeferrere patiebatur. Po-
 stea uero quam Commodus uxorem duxit Crispinam, ac necesse
 fuit principis uxori primo loco cedere: iniquo. hoc animo
 Lucilla ferens, atque illius honorem in sua contumelia uertem:
 cum sciret a uiro suo Pöpeiano Commodum diligere: minime au-
 sa est, quippiam ad ipsum super occupando in pio referre, sed
 animum Quadrati nobilissimum locupletissimumque adulescentis
 periclitata, cum quo est stupri consuetudinem habere existima-
 batur, grauissimeque apud eum de accepta iniuria contestata,
 paulatim adulescentem eo perpulit, ut in senem, uniuersumque
 senatum perniciosissime consuleret. Quippe inter caeteros
 senatorij ordinis, qui secum in id facinus conspirarent, etiam
 adulescentem quendam Quintianum nomine, prompti atque

audacis

audacis animi sibi adiunxit, persuasitque ut pugnam in
 sinu celans tempus locumque caperet, factoque repente impetu
 Commodum occideret: reliqua se pecunij largitibus cura-
 turum. Ille in aditu Amphitheatri subsistens (quippe ob-
 scuro loco facile se occultum sperabat fore) nudato confe-
 sum pugione, ac magna uoce proclamans, hunc tibi se-
 natus mittit, dum loquitur, nudumque ostentat pugionem,
 comprehensus a militibus, poenas amentiae dedit, suoque in-
 diao author a se cauedi fuit, aperto magis, quam impleto com-
 silio. Haec igitur prima, maximaque odij eam adulescenti ad-
 uersus Senatum exitit: ita namque animum uerba illa sancta-
 rant: ut oes hostium loco haberet, semperque eius memoriae
 uox illa irruentis in se inuenus inhereret. Neque uero tan-
 tam hanc occasione Perennius omisit, sed ei persuasit, ut prae-
 cipuum quemque succideret, neque emanere quempiam pateretur:
 quorum ipse in bona impetum faciens, facile omnium eius aetatis
 hominum locupletissimus euasit. Quaestiones autem Perennio
 diligenter exerceente, soror ipsa Commodi coniurataque oes, cae-
 terique praeterea quatuordecimque suspicionem attraxit, supplicio
 affecti sunt. Igitur Perennius, sublatis e medio quos impe-
 rator uerebatur, quique illum paterno quodam affectu comple-
 tebantur: atque ipse illius tuendam salutis cura suscepta, ni-
 hilque non auctoritatis adeptus, imperium iam ipsum a se in-
 uaserat: persuasitque Commodum, ut suos liberos adulescentes ad-
 huc, illiricis praeficeret exercitijs, ipse pecuniam uim in-
 gentem contrahebat, ut, si praetorianos ab ipso amplissimis
 largitionibus abalienaret. Filijque item eius clanculum com-
 pias colligebant, eo consilio, ut cum primis Perennius Com-
 modum occidisset: ipsi principatum arriperent. Proditae autem
 sunt insidiae incredibili quodam modo. Ludos Romani Io-

in capitolino faciunt: tanta hominū confluente multitudine, quantum par est confluere ad tanta urbis celebritatem. Spectare aut, ac praesidere in theatro unā cum sacerdotibus, quos ordo singulis annis postulat: etiā imperator solent. Cum itaq; nobilissimus senatus operam daret, sedens imperatoria sella Commodus: pleno spectatoribus theatro, suisq; cuiq; locis ad sedēdū pro dignitate attributis, priusq; quicq; diceretur, agereturq; in scena: repente quidā philosophi habitu, manu baculum gestans, per amq; semivivus ab humero suspensus, curriculo prodijt: mediq; in scena consistens, manuq; silentium imperans, Non hoc inq; ludorum tempus o' Comode: neq; spectantibus, celebritatq; uacandū. Imminet cernicibus tuis Perennij gladius: ac nisi caueris, non quidē impēdens, sed iam praesens periculum peristi: nam & ipse hic aduersus te copias pecuniarq; colligit, & nati exercitus Illyricos sollicitant: quos nisi statim praenicias, occidisti. His dictis siue forte quadam diuinitus huc impellente, siue id auso homine, ut gloriam sibi ignarus, atq; obscurus acquireret: seu quia speraret ingenis aliquid praemiū ab imperatore consecuturum: sane illum de repente obstupefecerat. Caeteri autē & si nō de nihilo ea dicta suscipiebantur: tamē fidē habere dissimulabāt. At Perennius cōprehendi hoīem iubet: ac pro furioso, & uaniloquo, igne cōburi. Ita s. poenas dedit intēpestuae libertatis. Caeterū qui se Comodi studiosos uideri uolebāt: perosi antea quoq; Perennium, ut pote intolerāda hominē superbiae, cōtumeliae q; nactiq; opportuniū tempus, calūnijs eū premere aggrediuntur: sed scilicet ita futurum erat: ut & Commodus insidias euitaret, & Perennius una cum liberis penderet poenas. Quippe haud multo post milites quidam

tes quidam etiā Perennij filio nūmos quosdā attulerunt illius imagine percussos: eosq; ignaro etiā Perennio, quāq; erat praefectus, Comodo ostēderunt: totiq; insidiarū ordine patefacto, maximis sunt muneribus affecti. Quocirca, inscio negocij totius Perennio, actum nihil minus expectanti, submissi noctū a Comodo quidā, caput absiderunt: iussiq; statim ad illius filium p̄gere, cū nihil ad celeritate sibi reliqui fecissent: et rumores famamq; eorū, quae Romae facta essent praecenerunt. Ti amicus ei literas ab imperatore reddiderunt, quae magna proposita spe, Romam reuerti iubebant. Ergo & consiliorum, & oīs eius paratus, postremo paterni casus ignarus, cum quidā nunciū dicitarens, et paternis ipsum uerbis accitū: qui ne ipse quidem scribere super sedisset: nisi satis momenti habituras imperatorias literas existimasset. Credidit uidelicet adulescentem: & quāuis iniquo aīo ferret interpellari suae consilia: tamen paterna frenus potētia, quā esse adhuc incolumem putabat: ad reditū se cōparat. Tum deinde ut attingit Italiā, per eos, quibus negociū datum fuerat, occiditur: hunc illi exitum habuerunt. Post haec, Commodus duos constituit praefectos: tutius fore ratus, tantā illam potestate non uni duntaxat credere: sed dissectā in partes, imbecilliorē eo pacto contra primāpē reddere. Verum haud longe post, aliae in illum huiusmodi insidiae intendantur. Maternus erat quidā miles multa auisu nefaria: is repēte desertis castris, atq; aliquot in societatem commilitonibus ascitis: magnā perditorum manū breui collegerat: uicōsq; primo, & agros populabatur. Magna dein pecuniae in collecta, plures quotidie sibi ex sacrorosis copulabat: pollicensq; ingentia cuiq; operaprecia, & in praedae

comminatione inuitans, eò rē adduxit, ut non iam latronū,
 sed iustorū hostiū haberent auctoritatem. Quippe ma-
 gnas et urbes occupabant: efractūq; per vim carceribus,
 captiuos sine discrimine oēs uinculis exinebant: coiq; si-
 bi impunitate, ac beneficijs adiungebant. Igitur Galliā
 oēm, atq; Hispaniam incurſibus uastabant: Et ut quancq;
 ex magnis urbibus uicēperant, incensa, direptaq; proti-
 nus abibāt. Quē ubi Commodus cognouit: rectoribus gen-
 tium plenas iræ atq; minarum mittit epistolas, castigans
 Et ignauiam exprobrans, simul cōparare aduersus illos
 exercitum imperans. Quod ubi latrones acceperunt: de-
 cedendū sibi ex illis regionibus rati, etiam per uia que-
 dam cōpendia, seorsum alijs ab alijs in Italiā puenerunt:
 ac iam de regno maioribusq; rebus Maternus cum suis
 deliberabat: nā quando hactenus oīa illi spēlterius pro-
 cesserant: aut aliqd magnum inuadendum sibi existi-
 mat: aut certe quando in id discriminis inciderat, nō obsu-
 re neq; ignaue moriendū. Sed quoniā se nō tantis esse uiri-
 bus intelligebat, quātæ ad resistendū Cōmodo collata acie
 satis essent: quippe Et Romane plebis Et pretorianorum
 militum propensa in Cōmodum uoluntas credebatur, ar-
 te sibi cōsilioq; grassandum statuebat. Quo circa tale quid-
 dam cōmīstatur. Veris initio stato soleniq; die, pompam
 matri deū Romani celebrant. in ea quæ apud quēq; sunt
 diuitiarū præcipua, suppelleq; pleraq; in patria, ma-
 teriæ aut artis spectandæ, præferri ante deā solent: pas-
 simq; oibus ludendi licentia permissa, sicut personas in-
 duant, quas cuiq; libitum: nullamq; non magistratum
 quoq; imaginem, prout cuiusq; studiū, representent. Sic ut
 non temere a falsis ueros dignoscatur. Putauit hoc Mater-

nus idoneū celandis insidijs tempus: ratus fore, ut si perso-
 nam supatoris alicuius indueret, suosq; ad eandē simili-
 tudinē armis ornaret, ac se hastatis immisceret, sic ut pars
 esse comitatus in patorij crederentur: nullo uidelicet præ-
 caute: repente impetu factō, Cōmodū obrunarent. Sed
 proditus in pateri a socijs quibusdā, qui unā cū ipso ue-
 nerant in urbē: indignantibus, siquidē eum non pro la-
 trone iam, sed pro principē habituri forent: anteq̄ festus
 dies adesset, Et ipse cōprehensus, ac multatus capite, Et
 qui eiusdem factionis erant, meritis supplicijs affecti. At
 Cōmodus facta re diuina, gratulatusq; de eō festum agita-
 bat, pōpamq; eandem frequentabat: sed Et populus oīs
 pro impatoris salute diē lætundus celebrabat. Quis
 autē ratio sit, cur huic Deæ tantum honorē Romani ha-
 beant: non alienum uideatur, quantum ex historia accipi-
 mus, commemorare: præsertim cum ea re plerisq; georū
 ignota esse uideatur. Ipsum igitur simulachrū cœlitus (ut
 aiunt) demissum: neq; qua sit materia, nec a quo fabrica-
 tum artifice, satis cōstat: neq; planē hoīum manibus cre-
 ditur factum. Hoc igitur decidisse cœlitus ferunt in quen-
 dam phrygiæ agrū, cui nomē Vestimanti, a casu eius simu-
 lachri factū putat: ibi nā a principio cōparuisse, licet apud
 alios cōperit, pugnā illic Iulum phrygiæ, Tantalumq; Ly-
 dum inter se cōseruisse, siue de uia oriā siue potius ob ra-
 ptum Ganymedis: cumq; diu egs uiribus decertatum fo-
 ret, ac p̄multi utriusq; cecidissent: nomen ex ea clade loco
 esse impositu. hic et fama fert Ganymedē ipsum trahēti-
 bus in diuersa, germani atq; amatris manibus uitz esse
 orbatū, sublatumq; e medio pro calamitatis solatio rela-
 ta ad Ionē raptorē fabula, diuinis fuisse honoribus affe-

rum. In hoc quæ diximus pesinunte phrygæ olim orge-
 alebāt ad ipsum flumē Gallum, a quo et curati Deæ
 sacerdotes cognominantur. Sed ubi res Romana creuit: re-
 sponso ac prompto manserunt imperiū, atq; ad summā auctum
 iri, si pesinuntia deā ad se trāsferrent: missi in Phrygiā
 legati sunt petiti Deæ simulachrū: quod quidē facile cōces-
 sum est, cōsanguineos se dictantibus, atq; oriūdos ab Aenea
 phrygæ. Cum itaq; nauigio deuectū simulachrū ad ipsas
 Tiberis fauces appulisset, quibus tum Romani uice portuū
 utebantur: confestim diuina quadā uī nauigiū substitit: neq;
 ullis Romani populi certatim trahētis moueri uiribus po-
 tuit, donec uestalis sacerdos adesset. Ea cum uirginitatem
 perpetuo seruandā polluisse falso argueretur: damnationē
 metuens, supplex petiit a populo, ut iudicium de se Deæ
 pesinuntie cōmitterent: quo impetrato Zonam recinxit:
 clare precatā, ut si intemeratam se esse, ac uirginem dea
 sciret: nauim progredi iuberet. Quæ ubi dixit: statim alli-
 gatam Zonam manu ducta nauis sequi cepit. Ita sunt
 pariter Romani manifestam numinis diuinitatem, atq; in-
 nocentiam uirginis admirati. Sed hæc hæctenus de pesi-
 nuntia Dea: prolixius et fortasse, q̄ decuit: haud insuaue
 tamen sciam allatura ijs, qui res Romanas minus cogni-
 tas habeant. Commodus autē ciuitatis maternis insidijs, ma-
 iore se custodia muniebat: rarus prodire in publicū: ple-
 runq; tēporis in suburbanis, aut in principibus præ-
 dijs procul ab urbe cōsumere: abstinere prorsus ab iurisdic-
 tione, omniq; actu imperatorio. Per idē tempus accidit,
 ut ingens Italiā quidē uniuersam pestilentia occuparet:
 sed in ciuitatem Romanā uehementius tamen seuiret: ut po-
 te quæ et per se populo abundaret, et aduenas toto or-

be consuetes exaceret. Quare magna iumentorum atq;
 hominum strages consecuta, tum Commodus (ita scilicet
 quidā mediane periti per suaserant) Laurentum secessit:
 q̄ frigidior ea regio sit: sylvisq; et lauri per multis opa-
 ca, quo etiam regioni inditum nomen. Valere. n. plurimum
 aiebant ad acris euitandā contagionē, cum odores lau-
 rorum, tum ipsarum amœnitatem umbrarum. Quocirca
 in ipsa quoq; urbe de medicorū sententia pleriq; unguen-
 tis suauissimis nares, atq; aures opplebant: suffitiq; et
 odoramentis assidue utebantur: q̄ meatu sensuū (ut qui-
 dam dicunt) odoribus illis occupati, neq; admittant acri-
 tabificum, et si maxime admiserint: tamen eū maiore qua-
 si uī longe superari. Ceterū nihilo secius morbus ingra-
 uescere: hominesq; passim et pecora inter homines agri-
 tantia interire: sed et fames eodē tēpore ciuitate oppressē-
 rat: hac de causa. Clander erat quidam phryx genere: ex
 ea nota hominum, qui publice per præconem uenueunt:
 hic cum in domum imperatoriam seruitus esset traditus,
 et cum ipso Commodo accreuisset: eodē salutaris honoris,
 atq; authoritatis prouectus est: ut et corporis custodiam,
 et cubicali curam, præterea militum præfecturam, solus
 obtineret. Ceterum diuitie ac luxus, etiam illum ad im-
 perij spem instigabant. Quocirca grandi coacta pecunia,
 plurimū frumenti coemit. Id autē occultum habebat: spe-
 rans sibi Ro. populi, atq; exercitus uoluntates adiunctu-
 rum: si prius rerū necessariarū penuria laborātes, magnis
 repente largitionibus demereretur. Idē gymnasiū quoq;
 maximū exædificauerat, publicatis et balneis: ut eo mō-
 populū inesceret. At Romani in fensi iam pridē, ac totius
 causam pestilentie in eū conferētis simul perosi hoimē di-

ius inexplabilem, prius qdē cōfertim per theatra iden-
 tē traducebant. Dein agente in suburbanis Cōmodo, re-
 pente uniuersi magnis clamoribus cōcurrerunt, Cleandru-
 ad necem deposcentes. Cum autem suburbanum omne tu-
 multu cōpleretur: Cōmodus ipse in alto scēssu uolu-
 ptatibus indulgeret, inscius, que gereretur: (nam id Clea-
 der cauerat) repente extra omniū expectationem arma-
 ti equites principis eruperunt: Cleandri iussu proruentes
 obuium quēq; ac uulnerantes: neq; scōlicet populus ex-
 cipere illorum impetum ualebat inermis armatorū: pede-
 ster equitum. quare fuga facta, in urbem reiciuntur: ibiq;
 permulti, neq; modo quos ferro milites conficiebant: neci
 dedit: sed quos etiā ipsi proculcauerunt equites: quiq; aut
 conferta turba, aut equitum incurfu conflictabatur. Igitur
 ad urbis portas sine ullo impedimento persecuti, magnam
 populi partem interfecerunt: qui autem in urbe remanse-
 rant, calamitate suorum intellecta, clausis domibus, cum in-
 tectā, & culmina euasissent: lapidibus tegulisq; equites
 desuper incessabant. Itaq; statim conuersa fortuna est: nul-
 lo in manibus decertare auso, sed omni multitudine de-
 super quasi ex tuto dimicante. Quocirca sauciū magna
 pars, cū tolerare iam ulterius nequirent: terga fugę man-
 darunt. Multi itaq; cadebant crebro telorum iactu: multi
 equis excutiebantur, inter deuolutos lapides fallente uesti-
 gio lapsantibus, sed & pedites, qui in urbe stationes ha-
 bebant: populo suppetias aduersus inuisos sibi equites ra-
 ptim tulerunt. Itaq; cum ciuile bellū esset: nemo tamen que
 gererentur nunciare Commodo audebat, metu Cleandri
 potentie: donec maxima natu soror, Fadilla nomine, ac-
 currens ad imperatorem, quippe facialis aditus sorori, cri-

nibus solutis proiecta humi: ac plane in lugubrem habi-
 tum deformat: Tu quidem, inquit, o' princeps oam agrā
 tans, & omnium, que gerantur ignarus: extrema in pe-
 riculo uersaris: nos autem sanguis tuus propemodū occidi-
 mus. actum de po-ro. actum magna ex parte etiam de
 exercitu est: & que ne a barbaris quidē nos passuros ex-
 spectabamus: ea nobis domestica faciunt: & in quos maxi-
 ma contulisti beneficia, eos primos inimicos habes. Clean-
 der aduersus te populum, & exercitum armauit: quoruq;
 alteris inuisus est, alteris charus, utriq; tamen in armis
 sunt: eademq; inter se patrant, & ciuili sanguine Romā
 replent. Sed in nos uidelicet utriusq; multitudinis recidet
 calamitas: nisi tu q̄primū neci dedideris: sceleratissimum
 famulū, qui tantę eladis illis iam fuit: nobis mox futurus
 est author. Hęc loquēs uestem scidit, multiq; item, qui ade-
 rant sumpta de uerbis mulieris audacia, Cōmodum terri-
 tabant. Is expauesfactus, cū iam non ut impendens, sed ut
 pręsens periculū formidaret: acari ad se Cleandru pro-
 ptere iuber: nihil dum certi scientē, sed tamen aliqd suspe-
 ctantem in patori renunciatū: accedentēq; ad se impe-
 rat cōprehendi: & caput eius amputatū, antoq; pręfixū
 circumferri: uoluptuosum scilicet, atq; optatū populo specta-
 culum prębiturus. Ita id malum sedatū, atq; utriq; di-
 micatio dirempta: siquidē milites cum oisum uiderent,
 pro quo decertabant: iram quoq; imperatoris formida-
 bant, cui uerba data: nihilq; non factū contra illius sen-
 tentiam cōpererant. Populus contra satisfactum sibi au-
 thoris supplicio putabat. Sed & liberi Cleandri (binos. n-
 uirilil sexus habebat) & quotquot illius amici fuerāt: ad
 unum omnes contrucidati, tractiq; per urbem caduera,

et contumeliosissime habitus, postremo in cloacas abiecta.
 Hæc finis Cleandri fatorum fuit: quasi in uno illo uelut
 ambitiosius ostentaret natura (ut sic dixi erim) humana:
 posse ex infimo loco ad supremum fastigium euehi homi-
 nem: atq; euectum dein rursum deurbari quâlibet exi-
 guo, atq; in sperato fortuna momento. Ceterum Commo-
 dus tamen si uerebatur, ne quid fortasse populus etiâ con-
 tra se noui moliretur: tamen suadentibus amicis, in urbem
 reuersus est: ac lætis acclamationibus, magnoq; comitatu
 exceptus, in aulam principalem se contulit. Enimvero ex
 illo, tot aditis iam periculis, cepit nulli satis confidere: sed
 occidere hunc, atq; illum, nulli non calumniæ fidem ac-
 commodans. Ad hæc neminem, cui uirtus ulla esset, amicum
 sibi adiungebat: sed a cunctis æque rectis studijs animû
 auocauerat. Quippe quem die, nocteq; aliæ ex alijs effren-
 na corporis uoluptates grauissimo seruitio premebant: ne-
 minemq; nõ ab limine uelut insidiatorem submouebat:
 quentunq; aut probitas, aut disciplina ulla etiâ mediocris,
 illustraret. Scurræ uero, et qui turpissima quæq; repræ-
 sentabant, quasi addictum sibi habebant: aurigando etiâ,
 bestijsq; conficiendis, supra modum exercebatur: ob quæ stu-
 dia adulatores eum fortitudinis gloria celebrabant. quan-
 re illa minus decore tractabat, q̄ modesto principi conue-
 niebat. Extitere ea tempestate et quedam in caelo prodigi-
 gra: stellæ enim per diem perpetuo apparuerunt, quedamq;
 ex ijs in longum productæ, medio quasi aere suspense ui-
 debantur. Præterea animalia quæne genis minime suam
 naturam seruauit, cum figura corporis prodigiola, tum
 membris haudquaq; congruentibus edebantur. Maximû
 autem nefas cum in præsens dolorẽ attulit: tum in futu-

rum pessimo augurio uniuersos conterruit. Nam cum neq;
 imbres ulli, neq; nubes, tantumq; exiguis terræ motus an-
 recessisset: seu nocturni casu subminis, siue igni aliquo in
 ipso terrarum motu uelut exirito: totum de improviso pa-
 cis templum consumptum incendio est: quod unum scilicet
 opus cinctorû tota urbe maximû fuit, atq; pulcherrimû.
 Idem templorum omnium opulentissimû, egregieq; muni-
 tum, multoq; ornatum auro, et argento. Quippe uniuersi
 ferme suas illuc diuitias, quasi in thesaurum congrebant:
 ideoq; per noctem debacchatus ignis, multos ex opulentis
 egenos reddidit. Quapropter eodem quidem iacturâ pu-
 blicæ ois, suam autem quisq; priuatim deplorabant. Sed ubi
 templum omne consumptum ignibus est: plurima quoq; et
 pulcherrima urbis ædificia conflagrarunt: inter quæ, et
 uestæ templum: sic ut palladium quoq; conspiceretur, quod
 in primis colunt, atq; in arxano habent Romani: Troia
 (ut perhibent) auctum, ac tum primum postq̄ in Ita-
 liam deuenit conspectum ab hominibus. Quippe raptum
 id uestales uirgines media sacra uia in aulam Imperato-
 ris transtulerunt: multæ præterea pulcherrimæq; urbis
 partes combustæ: plurimosq; dies peruagatum incendium non
 prius sedatum est, q̄ repentinis imbribus extingueretur.
 Itaq; totam rem Dijs imputabant eius ætatis mortales,
 quorum scilicet uoluntate et inchoasse incendium, et de-
 fuisse arbitrâbatur: ac portendi bella, quæ sunt deinceps in-
 secuta consumpto pacis templo interpretabatur. quam de-
 inceps famâ rerum euentus corroborauit. Enimvero pluri-
 mus maximûq; in commoditatibus laborante ciuitate, non
 iam ut antea multitudo beniuole Commodum aspicere: sed
 referre ois eius calamitatis causam in illius iniustus actus,

Et reliqua uitæ crimina. Siquidē neq; latebant populū
 scelera hominis, neq; latere ipse uolebat: sed quæ domi non
 sine infamia patrabantur: ea etiā in publicum ostentare
 haud uerebatur: eōq; uiciorū petulantiaq; processit: ut
 paternum primo cognomen repudiaret, ac pro Comodo
 Marcī filio, Herculem se Iouis filiū iussit appellari: de-
 positōq; principū Ro. cultu, leonis pellem subterneret, ma-
 niq; clauam gestaret: simul purpureas sibi, atq; auro in-
 textas uestes circumdaret, non sine omniū irrisione: quippe
 eodem Schemate et foeminarū luxum, et heroum uirtutē
 representabat. Tale se uidelicet quotidie præstabat. Idēq;
 mensium nomina demutauit, ac pro uetustis appellationi-
 bus, nouas de suis cognominibus imposuit: quorum ad
 Herculem plerq; tanq; salicet ad fortissimū referbantur.
 Quin statuas quoq; sibi tota urbe poni iussit: inq; ip̄s unam
 pro curia, quæ arcū contendere: ut etiā imagines ipse ter-
 rores, atq; minas præ se ferret, quā dein tamen senatus post
 illius obitum substulit: proq; ea, libertatis imaginē repo-
 suit. Commodus aut cum temperare iam sibi ultra nō pos-
 set: publicæ spectacula edere professus: omnis se sua ma-
 nu feras occisurū pollicebatur: et cū fortissimis quibusq;
 inueniuntur singulari certamine depugnaturum. Ea cum ru-
 moribus celebrarentur: concurrerant ex Italia omni, ac
 finitimis gentibus uniuersi ad id spectaculū, quod nec an-
 tea oculis usurpauerant, neq; unq; fando audierant. Siqui-
 dem ita esse certa manus illius dicebatur: ut quodcumq; de-
 stinaret, iaculo sagittaue cōtingeret. Erantq; cum illo assi-
 due parithorum lectissimi sagittarij, ac Numide iacula-
 tores: quos ille tamen omnes longe artificio superabat. Vbi
 autē spectaculi dies adfuit: pleno amphitheatro exadisi-

atus

atus Commodus peridromus fuerat, per quem decurre-
 re in orbem possit, ne cōtinus cum bestijs pugnas pe-
 riclitaretur: sed superne, ac de tuto loco tela iacendo, ia-
 culandi potius scientiam, quā fortitudinem ostentaret.
 Cernos igitur et damas, uem cornigera alia præter tau-
 ros, currens pariter ipse, atq; insequens impetebat: ac præ-
 uenta fuga, certissimis ictibus prosternerat: leones uero et
 pantheras, aliāq; id genus nobilissima animalia, currens
 in orbem superne iaculis confodiebat: sic ut nec telum
 quisq; secundum nec uulnus uiderit nisi lectiferum. Nam
 ut primum se fera concitauerat: statim illam uel in fronte
 uel in corde sauciabat: nullo præterea usus scopo, neq;
 ad aliā corporis partem telo destinato: sic ut pariter cū
 uulnere ipso conficeretur. Caterum bestie conquireban-
 tur undiq; ac tum primum uidimus, quæ antea in pictu-
 ris mirabamur. Quippe ex India, Aethiopiaq; itemq; a
 meridie et a septentrionibus, quicquid incognitū prio-
 ribus sæculis fuerat: confecit ille pariter, atq; ostendit, nul-
 lo non obstupescito, tam certa illa manu, tanq; nusq; telis
 oberrantibus. Idē aliquando sagittas lunatæ cuspis in
 Maurusias struthos interquebat, quæ et pedū celeritate
 et alarum quasi uelis ocissime ferebantur: sic ut summū
 contingeret collum, atq; ita capita amputeret, ut ex sectis
 ceruicibus (qui teli impetus fuerat) aliquā diu tamen ui-
 uentibus similem cursum cōtinuarent. Quin et panthe-
 ram, quæ scilicet eductum quendam in arenam cursu
 acerrimo comprehenderat: sic ut iam iam laniatura ui-
 deretur: ita opportuno uulnere consecutus est: ut inter-
 secta belua hominem seruauerit, ac dentium quoq;
 aciem cuspide ipsa iaculi præueniret. Leones item ca-

hea centum eductos totidem missilibus uniuersos occidit
 ita suo ordine iacentibus corporibus, ut numerari facillime
 singula possent: nullo scilicet superuacuo incidente te-
 lo. Haecenus igitur quae gerebantur, quamuis a principe
 aliena uiderentur: tamen quonia fortitudinem, scientiamque
 praeferebant, popularem quandam gratiam emerebantur.
 Verum ubi iam nudus ingressus amphitheatrum est:
 sumptisque armis numeros gladiatorios implebat: tum ue-
 ro triste Romano populo spectaculum id usum: nobilissimum
 Imperatorem post tam multos parentis sui, maiorumque
 triumphos, non quidem aduersus beluas arma
 capere militaria, uel Romanorum imperio congruentia,
 sed amplissimam dignitatem turpissimo, foedissimoque cul-
 tu contaminare. Facile autem dimicans suos comparans
 superabat: neque tamen ultra uulnera procedebat: dan-
 te unoquoque manus, atque imperatorem potius, quam gla-
 diatorem agnoscente: eoque uesaniae proiectus est: ut de-
 serere principalem aulam, atque in ludum gladiatorium
 migrare insisteret: neque se amplius Herculem appella-
 ri patiebatur: adoptato nobilissimi gladiatoris nomine,
 qui iam uita excessisset: quin simulachro illo colosso, quod
 Romanis uenerabile est, solis effigiem gerens: capite dem-
 pto, suum imposuit: atque in basi subscripsit, non quos
 consuescit imperatorios paternosque titulos, sed pro ger-
 manico mille gladiatorum uictorem. Ceterum ipsum
 quoque desinere aliquando ab sua ueordia, et ciuitatem
 tyrannide liberari oportebat: idque anno incunte: quem
 diem Romani festum agunt: ad Ianum uetustissimum
 Italiae deum referentes: cuius etiam Saturnum ipsum
 ab Ioue filio pulsum fuisse hospitem praedicant: et quod
 ibi

ibi latuisset, nomen latio inditum. Quo circa etiam nunc
 Romani Saturnalia prius, dein uero initium anni mo-
 re suo concelebrant: estque eius dei biceps imago: ut a
 quo incipit, et in quem desinit annus. Cum igitur
 hunc diem festum ciuitas ageret: in quo Romani in-
 uicem se colunt, salutantque: et nominata alter alteri,
 ceteraque omnifariam munera mittunt: summique ma-
 gistratus conspicuam sibi, et solemnem purpuram in-
 diuunt: uniuersis diem concelebrantibus, statuit Com-
 modus, non quidem ex imperatoris (ut mos erat) edi-
 bus, sed ex ipso gladiatorio ludo prodire in publicum: ac
 pro eleganti uestitu, purpuraque imperatoria, procedere
 armatus deducente gladiatorum agmine, in conspectum
 Romani populi. Quod ubi consilium suum ad Martiam
 rettulit: unam e suis concubinis, cui scilicet plurimum
 deferebat: ac prope uxoris eam loco habebat: sic, ut
 praeter ignem omnes honores uelut Augustae tribuerentur:
 intellecto mulier tam absurdo turpique consilio, orare
 multis lachrymis, supplexque ad genua accedere: ne aut
 Romanum imperium pollui pateretur: aut ipse uitam
 suam perditis, ac deploratis hominibus tam periculo-
 se committeret: sed cum nihil profecisset: lachrymans dis-
 scessit. Ille praefectum exercitibus, Laetum nomine, et Ele-
 ctum cubiculi custodem ad se accitos, parare iubet in lu-
 do ipso gladiatorio, quo se dormitum recipiat: ut illinc
 ad sacrificandum mane procederet: ac se armatum R. po-
 pulo ostentaret. Illi multis precibus persuadere tentabant,
 nequid indignum principe conaretur: quibus Commodus
 ira percussus, facessere ab se iussis, statim in cubiculum reuer-
 sus, ut, quae admodum consueuerat, meridiaretur: sumpto in

HERODIANI HIST:

manus libello, quales de philura tenuissimi, atq; in utraq; partem replicabiles sunt: conscribit in eo quoscumq; illa nocte interficere destinauerat. ex quibus prima erat Martia: mox Lætus, atq; Electus: post hos ingens eorum numerus, qui plurimum autoritatis in senatu obtinebāt: si quidem senes uniuersos paternos amicos, tollere e' medio, ne censura illorum sua interpellarentur flagitia: bonaq; ipsa diuitem dilargiri partim militibus, partim gladiatoribus decreuerat: ut alteri se defenderent, alteri oblectarent. Eum igitur libellū ita conscriptum supra lectulum deposuit: neminem ad se introiturum suspectans. Erat autem pūso quidam infans adhuc ex ea nota, qui uestitus cætero nudi, sed auro gemmisq; ornati, solent delicatissimo cuiq; Romanorum esse oblectamento: is ita Commodo charus erat: ut cum illo sæpe etiam cubaret, ac philocommodus appellaretur: ipso indicante nomine amorem principis. Hic itaq; puer forte ludibundus, occupato inter balnea & crapulas Commodo, cubiculum ut consueuerat ingressus, sumpto in manus libello, qui cum lustraret, foras processit: ac forte quadam in Martiam incidit: quæ cum puerum etiam ipsa diligeret: complexa prius, atq; deosculata, libellum manu aufert: uerita nequid ob infantiam inscius puer rerum fortasse grauiorum labefaceret. agnita dein Commodi manu, ac legendi cupidine illecta, ubi finestra contineri, ac se primam peti intellexit: Lætumq; & Electum subsequi: tantamq; deinceps reliquorum futuram cædem: hæc secum ingemiscens confusurrabat. Euge Commode: hæcine premia beneuolentia, amorisq; sunt? ita scilicet de te merui: cū tam multos annos contumelias, ebrietatemq; tuam pertuli? Sed nequaquam

LIB. I.

19

quaquam tibi hæc ita successerint uiro temulento, aduersus sobriam mulierem. His dictis, Electum ad se arcessit: quem etiam ipsa aliquando per se conuenire utpote cubiculi custodē solita: & cum eo quoq; stupri habuisse consuetudinem credebatur traditoq; in manus libello, uide, inquit, Electe cuiusmodi sumus hac nocte festum celebraturi. Is eo lecto expauesfactus, (erat autem ægyptius genere audax homo, ac promptus & irasci facilis:) statim signatum libellum per hominem sibi fidum Læto legendum mittit: qui item exterritus, ad Martiam contendit: stumulans de ipsi ire se consultatum, quæ ad concinnandum ex iussu principis ludum gladiatorum pertinerent. Hoc igitur usi prætextu, constituunt aut faciendū sibi q̄ primum, aut patiendum aliquid: nullū moræ locum, nullum procrastinationi esse. Placium autē est, rem ueneno agri: quod se facile daturam Martia recipit: quippe solita primum illi miscere, atq; offerre poculum, ut ab amica porrectum suauis biberetur. Igitur redeuntē ex balneo ille diu lauando, uenandoq; collecta siti, ueluti de more propinatum sibi, temere interbibit. quare statim capitis grauedine occupatus, atq; in soporem prolapsus, cum id ex labore accidisse opinaretur: quieti se tradidit. Electus autem, & Martia recedere omnes confestim, & suam quenq; domū reuerti iubent: ne somni indigum Commodum expergerent. Id autem aliis quoq; ex ebrietate nimia facere consueuerat: nam cum uel balneis, uel epulis operam daret: nullum scilicet habebat præstitutum quieti tempus. Etenim alia ex alijs uoluptates, eæq; inter se maxime diuersæ, seruire sibi hominem etiam inuitum quocunq;

tempore subigebant. Pauxillum igitur cum requiescit: ac iam se ad stomachum, & alium ueneni uis insinuasset: oborta uertigine, uomitus, & quidem affatim, consecutus est: siue ipso cibo, quæ largiter ante sumpserat: multaq; meri potione uirus expellente: seu quoniam principibus mos est, antequam cibum capiant, medicamento uti, quo uenena prohibeantur. Cæterum cum multa euomisset: ueriti illi ne ueneno quoq; omni eiecto colligeret sese, atq; una omnes cædi imperaret: per suaserunt magna mercede Narcisso cuidam, audaci strenuoq; adolescenti, ut ipsum in cubiculo strangularet. Hunc finem uitæ Cômodus habuit. xiiij. annos post parentis obitum imperio administrato: uerus omnium ante se imperatorum nobilissimus, omniumq; eius ætatis hominum formosissimus. Quod si dicendum de fortitudine quoq; est: ne in hoc quidæ cuiq; præsertim destinandis ictibus, concessurus. Sed tamen totam uitæ rationem studijs, ut dictum est: foedissimus contaminauit.

HERODIANI A MARCI
PRINCIPATV HI-
STORIAE LIBER
SECUNDVS.

Cæso Cômodo, quæ admodum superiore uolumine demonstrauius: cum cælare factum interfectores, & aulicis excubiis fallere uellent: nili quodam siragulo inuolutum, constrictumq; corpusculum, ac duobus exploratæ fidei famulis impostum, ædibus exportandum, uelut aliquid superuacuum ex cubili sum-

pellebile,

pellebile, curauerunt. Qui autem exportabant, per medios euasere custodes, partim ebrios, dormitantesq; ac manu languida tenentes hastilia: partim etiam scordes eorum, quæ ad se parum pertinere arbitrabantur. ita corpus principis furtim elatum, ac per noctem uehiculo impostum, in Aristeum miserunt. Lætus autem, & Electus, Martialisq; quid agendum foret diu delibato: tandem decernunt: ita de eius morte rumores ferre: quasi repente in apoplexiam incidisset: quod facile de illo creditum iri existimabant, quæ constabat identidem solitum immoderatis epulis sagnari. Sed ante omnia tamen uisum est: aliquæ prouectum ætate, ac modestum hominem deligere ad imperium, per quæ & ipsi incolumes forent: & omnes a seua immoderataq; tyrannide respirarent. Igitur diu consultato, neminem sic idoneum inueniunt, ut Pertinacem. Erat autem Pertinax genere italus: domi, belliq; rebus gestis clarus: multisq; insignis tropæis, quæ aduersum Germanos, atque orientales barbaros erexerat: unusq; erat reliquus è grauissimis illis, quos pater Cômodo amicos reliquisset: cuiq; plurimum ex oibus socijs ducibusq; detulerat: tutus hætenus, uel grauitatem ipsam uerito: uel ob paupertatem hominis dissimulante Cômodo. siquidem id quoq; illius laudibus accedebat: quæ cum plurima omnium administrasset: tamen erat omnium pauperrimus. Hunc igitur Pertinacem nocte intempeste sopitis omnibus, Lætus, atq; Electus cum paucis eiusdem factionis adueni: & cum ianuam occlusam offendissent, ianitorem excitarunt: qui ubi adaperuit, militesq; & Lætum præfectum adesse uidit: perterritus, atq; expauesfactus Pertinaci renunciat. Is admitti illico iubet:

euentura mox inquit, quæ sibi ad eam diem mala præ
 saguerat. Tanta porro fuit animi constantia: ut ne lecto
 quidem se mouerit, aut habitum oris demutauerit: sed
 ingressis Læto, atq; Electo, quis ad se occidendum missos
 crederet: pleno audaciæ uultu, minimeq; pallenti, iam-
 pridem inquit, hunc exitum uitæ singulis etiam noctibus
 sperabam: qui ex omnibus paternis amicis unus adhuc
 essem reliquus: itaq; demirabar, quoniam tam diu rē dif-
 ferret Commodus. proinde quid statim quin facitis impe-
 rata? meq; a tristis aliquando, ac perpetua formidine li-
 beratis? Ad hæc Lætus, desine, inquit, indigna te, & su-
 periore uita fabulari: neq; nos mortem tuam, sed salutem,
 cum nostram, tum Romani imperij petimus uenimus. Iac-
 cet enim Tyrannus, debitasq; luiti poenas ea passus a nobis,
 quæ in nos facere moliebatur. Quare huc adsumus,
 imperiū tibi traditur: quæ inuam ex omni senatu uel tem-
 perantia uitæ, uel autoritate, uel ætate etiam, & graui-
 tate morū scimus esse præstantissimum, charumq; populo,
 & uenerabilem sperantes, quod agimus, & optabile il-
 lis, & nobis salubre futurum. Ad hæc Pertinax, desimi-
 te, inquit, senem ludere hominem: atq; ita timiditates ar-
 guere: ut prius decipere, dein occidere studeatis. Atquis
 inquit Electus, quando nobis parum credis: atpe libel-
 lum hunc, (nam manū certe agnoscis Comodi) ac tute le-
 ge: cognosces proculdubio, quantum effugerimus periculi:
 neq; tentamentū aliquod in nostris uerbis, sed ueri fidem
 deprehendes. Quod ubi Pertinax fecit: iam profecto uiris
 antea quoq; sibi amicissimus credendum ratus, intellecta
 omnire, totum se illorum potestati permisit. Placuit igitur
 primo exercitum adiri: ac militum tentari animos: quos

tamen

tamen Lætus in sententiam suam facile se adducturum
 pollicetur: quippe cuius aliqua, utpote præfecti, futura es-
 set apud illos autoritas. Quocirca omnes, quotquot ade-
 rant: ad exercitum festinant: cum iam multum noctis pro-
 cessisset, instante Cal. Ianuariarum die. Mittunt præterea
 fidos homines, qui passim rumorem disseminant: uita de-
 functum Commodum, Pertinacemq; iam imperaturum
 contendere ad exercitum. Qui ubi rumor euagatus: re-
 pente populus uniuersus lymphato similis, ebacchari, &
 discurrere per uias, ac letabundi omnes renunciare pro-
 se quisq; amicis, quibus aut dignitas, aut diuitiæ supera-
 bant: namq; illis potissimum discrimen impendebat a Cō-
 modo. Ibant igitur ad templa & aras, Dijs gratulatum:
 alij alia uociferantes. Quidam iacere Tyrannum: pars
 gladiatorem: nonnulli etiam multo his fœdiora, quæq; hæ-
 cæuus metus represserat: ea nunc, licentia ac libertate ob-
 orta, impune iactabatur. Sed & pleraq; pars populi cur-
 su concitato, ad exercitum contendebat: ueritis omnibus, ut
 satis libenter imperatorē Pertinacem milites acciperent.
 quippe moderatum principem, non sanè nimis ex sen-
 tentia futurum sperabant militibus: qui scilicet tyrannidi
 seruire, uimq; omnem, ac rapinas exercere consue-
 uissent. Itaq; uelut ad obsequium impulsuri, confluxere
 ad castra frequentes: quo ubi peruenit: ingressi Lætus,
 & Electus una cum Pertinace sunt: ibi conuocatis mi-
 litibus ad hunc modum Lætus uerba facit. Commodus
 imperator uester apoplexiæ morbo interijt: causa mor-
 tis nemo aliis, sed est ipsemet sibi. Nam cum frustra
 nos optima, atq; salutaria subiceremus: gerens ille se
 quemadmodum omnes nostis: cibo, potuq; nimio suffocatus

tus est: atq; is quidem suo sibi fato extinctus, perijt. quippe non una eademq; cunctis hominibus mortis causa: sed alia alijs: cunctisq; tamen ad eundem tendentes uita: sine. Verum pro illo adducimus uobis ipsi, ac Ro. populus uirum etate grauem: uita moderatum: militaris disciplina peritissimum: cuius bellicam uirtutem, nos quidem ueterani saepenumero experti: ceteri tot annos urbi praefectum, no honore solum, sed etia admiratione dignissimum iudicatus. Igitur fortuna non principem solum uobis dat, sed parentem quoq; optimu: cuius principatus no uobis modo, q eum praesentes uemini: sed ijs etiam iucundissimus futurus est: qui ripas fluuiorum, ac Romani terminos imperij defendant, uidelicet res eius praecclare gestas memoria retinentibus. Neq; uero iam barbaros nobis pretio conciliabimus: sed eorum memores, quae hoc duce perpassi sunt: metu potius subigentur. Hec dicente Leto, minime iam se contulit populus: quin cessante adhuc, et dubitabundo milite, Augustum illum declararet: patremq; appellaret: et faustus omnibus acclamationibus prosequeretur. Idem etiam milites factitabant: quanquam non pari alacritate: sed circumsusa undiq; in erinibus, festumq; agitantibus diem, populi turba, facile illos acclamare, ac Per tinacem uocare Augustum coegit. mox iurati de more in illius nomen, factaq; re diuina, laureati omnes populus, atq; exercitus prosequerentur. Sed postq in aulam imperatoriam per noctem (ut diximus) a milite populog; deductus: magnis curarum motibus estuabat. et quis animo esse forti constantiq; uideretur: tamen illum uehementer praesentia territabant: non de salute sua magnopere sollicitum, quippe alia: grauiora pericula contempserat:

sed repentine tyrannidis mutationem animo uersantem, nobilitatemq; nonnullorum senatorum reputantem: quos minime passuros arbitrabatur, post imperatorem generosissimum recidisse principatum ad hominem priuatae stirpis, atq; obscurae. Nam si uita ipsius plane temperans, ac frugalis bene audiebat: maximamq; in bellicis negocijs gloriam fuerat adeptus: attamen claritate generis impar habebatur. Igitur postquam diluxit, in curiam se contulit: neq; ignem sibi praeferri, neq; ulla principatus insignia passus attolli: donec senatus sententiam sciretetur. sed eum omnes simul atq; uiderunt: Letis acclamationibus unanimitate exacerunt: Augustumq; et imperatorem consalutarunt. At ille recusare institit, tanquam rem inuidiosam, nomen imperij: excusare senectutem, ueniamq; orare: multos esse dictitans patrios uiros, quibus magis imperium conueniret: simul Glabriorem matris comprehensum proirahens, sessitare imperatoria sella iubebat. Erat enim ille omnium patriorum nobilissimus: ad Aeneam ueneris, et Anchisae filium seriem generis referens: idemq; iterum consul: qui tamen ita tum locutus est. Equidem egomet, quem tu omnium putas dignissimum: cedo tibi imperio, atq; una mecum senatus omnis summam tibi potestatem decernimus. Ibi uero ille uim poenae afferentibus, atq; impense rogantibus uniuersis, uix tandem dubitandus sellam imperatoriam conscendit: atq; orationem huiusmodi habuit. Consensus hic uester, studiumq; eximium mihi plurimum in tanta ista nobilitate deferendi, cum omni adulationis suspitione uacet: argumentumq; beneuolentiae fidemq; praeferat: alium fortassis audaciorum, atq;

lacriorem redderet ad ea, quae traderentur suscipien-
 da: sperantem facili se gubernatione usurum: qui tantam
 in uobis beneuolentiam animaduerteret. Me autem con-
 tra, magna ista scilicet, atq; egregia, sicut honoris sensu
 obstupesciunt: ita metu quodam, curaq; sollicitant: siqui-
 dem arduum in primis est, magnis acceptis beneficijs, pa-
 riam referre. Nam in beneficiorum uicissitudine, si magnam
 gratiam referat, qui paruam debuerit: non tam facilis
 remunerandi expeditur, quam in ipso argumentum grati-
 animi commendatur. Sed cum prior quispiam eximia in
 te quaedam contulerit: tum si illi parum ample demerearis,
 non tam deesse, quod reponas: quam ipse inops sensuum,
 ac plane ingratissimus uideare. Cerno igitur iam animo,
 quam mihi arduum sit propositum certamen: ne tanto a
 uobis accepto honore, parum me fortasse dignum exhi-
 beam. quippe non in sella ipsa fastigium dignitatis: sed in
 operibus situm, quae illam minime dedecorent. nam quan-
 tum praeterita odimus: tantum de futuris bene speramus.
 Et ut tenax est iniuriarum memoria (quod enim offen-
 dit, nunquam obliteratur:) sic beneficia in ipso excidunt
 usu: siquidem non tam delectat libertas, quam seruitus of-
 fendit: neq; habendam quisq; gratiam putat, q; rebus suis
 pro arbitrio utatur: quippe id sibi deberi iure autumat.
 Qui uero suis exiit bonis, nunquam sane iniuriarum
 obliuiscitur: neq; quisq; lucro apponit, q; utilitatem in com-
 mune pariat. quae enim publice profunt: parum cuiq; cu-
 re sunt. Sin quae propria cuiusq; sunt, minus ex senten-
 tia ceciderint: tum nemo satis secum benigne aq; putat.
 Ad haec quicunq; enormibus tyrannorum, atq; immen-
 sis largitionibus insuerunt: u; si frugalius paulo, aut con-

tinentius ex pecunia inopia agere insitias: non tam
 id moderate quidam dispensatione, prudentiq; attri-
 buunt: quam auaritiam continuo tibi, et sordes expo-
 brant. neq; autem cogitant neminem posse magna cui-
 us diligerri: qui se a ui, atq; a rapinis abstineat. Qui
 autem recte, ac pro cuiusq; dignitate dispensat: non mo-
 do nihil cuiquam iniuste eripit: sed et ceteros fruge
 esse docet, et parcere pario. Haec igitur cum animus ue-
 stris reputantes, aditumini uos quoq; mecum patres:
 communemq; hanc imperij administrationem existi-
 mate. quippe in repu-optimatum, non autem sub ty-
 rannide uicturi, cum sibi optimam habere ssem, tum
 reliquis etiam debetis polliceri. Haec locutus Pertu-
 nax, senatum animum addidit: uotisq; exceptus, et ac-
 clamacionibus: habitusq; honorificentissime, Iouis,
 aliorumq; Deorum templis consulutatis, sacrificioq; de-
 more facto, in aulam palatinam se contulit. Postea ue-
 ro quam fama uulgauit, quae ille uel in senatu dixisset:
 uel ad populum scripssisset: leti omnes agitare: speran-
 tes seruum se et clementem principem, parentemq; adeo
 magis, quam imperatorem habituros. Nam et militi-
 bus edixit, ne cui ex populo contumeliam facerent, ne ue-
 quem uiatorem pulsarent: cunctaq; denique ad hone-
 sti cultum, modestamq; referebat. Ipse cum aut ingre-
 deretur, aut ius diceret, comem scilicet ac mansuetam in-
 dolem ostendebat. Et cum Marcum in primis referre
 uideretur, seniores quidem admonitu delectabat, reli-
 quos autem a crudeli contumeliosaq; tyrannide ad mo-
 destam uitam tranquillamq; uindictos, facile ad se
 amandum impulerat. Quae cum fama latius euagare-

tur nationes omnes, atq; exercitus subiectos Romanis, aut
amicos: ad deferendos ei diuinos honores incitauit. Quin
Barbari quoq; siqui aut fienos depulerant: aut sedi-
tiones moliebantur metu uirtutis, quam praestitisse eum
superioribus bellis meminisse: insitiaeq; fide, cum ne-
minem ab illo scirent ulro offendi: sed gratiam cuiq;
pro meritis referri: uimq; abesse & crudelitatem: sponte
illi se dediderunt. Legationes praeterea undiq; consue-
bant: gratulatum Romano populo, qd Pertinacis imperio
gubernarentur. sed, quod plerisq; omnibus publica, priua-
timq; gratum fuit: modestum, mansuetumq; principem
Popu. Romano contigisse. Id uero urbanae cohortes impe-
ratorum custodiae adhibitae, grauius, molesteq; fere-
bant: siquidem a rapinis, iniurijsq; ad temperantem uitae
cultum reuocatae, ac mitem illam civilemq; gubernandi
rationem in contumeliam suam, ac dedecus accipientes,
ut ex qua licentiam sibi ademptam intelligerent: nullo
iam pacto rectorem huiuscemodi tolerandum statuebant.
Igitur principio contumaciores se gerere, minusq; dicto
audientes esse: postremo nondum bimestri imperio ex-
pleto, cum quidem ille iam non dubium suae probitatis
specimen dedisset: uniuersis in optimam spem erectis, in-
uidit repente mala sors, quae omnia funditus euertit: sic,
ut egregij illi conatus uehementer omnibus profuturi, in
medio quasi cursu prolaberentur. Nam primum quidem
quicquid in Italia aut alibi gentium inculti, soli etiamq;
sub regibus uacaret: id totum occupantibus & colentibus
adiudicauit: decemq; annorum immunitatem, ac perpe-
tuam libertatem agricolis concessit. Imperatorijs autem
possessionibus nomen suum inscribi prohibuit: non esse

illas distans imperantium proprias, sed communes Ro-
manorum, & publicas. Vt cetera quoq; omnia, quae ad
contrahendas pecunias tyranni excoctauerant: in flu-
uorum ripis, in urbium portibus, perq; uias, & itinera,
penitus remisit: atq; in antiquam libertatem reuocauit.
multaq; item ad id exemplum facturus uidebatur: nam
& delatores urbe exegerat: & ubiubi inuenirentur pu-
niri imperauerat: cauens, ne cui de nanis criminibus pe-
riculum constaretur. Ergo in maxima tranquillitate sese,
beatissimoq; rerum statu uicturos, senatus, ceteriq; ar-
bitrabatur: siquidem adeo se aequabilem, pacemq; cae-
teris praestabat: ut filium quoq; iam adolescentem in au-
lam palatinam unquam adduxerit, sed intra priuatos
parietes contineret: sic ut in ludum quoq; literarium, atq;
gymnasia de more itaret nihil priuatis absimilis: erudi-
returq;: & omnia perinde, ut quibus medio agtaret: neq;
ullam aut tyrannicam, aut omnino imperatoriam pom-
pam ostentaret. Cum in hac morum uitaeq; modesta age-
ret: soli scilicet praetoriani milites praesentem rerum con-
ditionem haud satis aequo animo ferentes, ueterem illam
licentiam uiolenter se gerendi, raptandiq; omnia af-
fectabant: interq; uina, & epulas consilia iniierunt,
Pertinacem e medio tollendi, grauem ipsis atq; one-
rosam: alterumq; eius loco imponendi rebus Roma-
nis indulgentem, atq; intemperantem: nihilq; deniq; non
licentiae praebiturum. Igitur confesam haud opinato cun-
ctis ocium agitantibus, turbidi, ac fruenter, militari cur-
su meridie ipso, protentis hastis, nudis gladijs, frequen-
tes ad imperatoris aedes feruntur. re autem subita, in-
spertatq; perterriti cubicularij palatini, pauca plurimum, et

inermes armatis minime ausi resistere: relicta sua quisque statione, diuersi alij alio defugerunt. Dauid tamen ex amissimis, nunciato militum concursu persuadere pertinaciter conabantur, uti fuga sibi consuleret: populique auxilium imploraret. ille autem tametsi utilia in praesens audiebat: tamen indecorum existimans, atque illiberale, minimeque dignum imperatoria maiestate, atque antea vita fugae aut latebris salutem debere: occurrere periculo, ac procedere in medium decreuit: sperans persuasurum quae uellet, et furentes in praesens animos placaturum. Igitur cubiculo egressus, factusque irruentibus obuiam, querere causas institit tam subiti motus, et a foedissimo illo tumultu abstertere: non attonitus periculo, sed habitum oris grauem moderatumque retinens, paremque imperatrici dignitati: ac nihil humile, nihil pauidum, aut obnoxium, nihil denique supplicis dignum praesefrens, ita ad eos uerba fecit. Me quidem o milites inquit, si occiditis, neque ipsi rem magnam facitis: neque mihi sane grauem, homini uelidelicet huius aetatis et gloriae: siquidem humane uitae finis certe est aliquis necessarius. uos autem principis curae, custodietis: et propulsandis aliunde periculis adhibitis, eadem ipsos facere primos: neque civili tantum, sed imperatorio quoque sanguine polluere dexteras: id uero uidete: ne uel in praesens flagitiosum sit uobis, uel in posterum periculosum: neque enim ego ulla uos iniuria affeci: si enim Commodi doletis interitum: nihil profecto nouum fuit mori, qui homo natus fuerat: sin dolo necatum putatis: non meum sane id crimen: quippe quem ipsi scitis ab omni etiam suspitione procul abesse. quae enim tunc acta sunt, uos primi cognita habuistis: ut etiam siquid

obortum

obortum suspicionis est, id utique alios attigerit. Caterum ne illo quidem extincto quicquam uobis defieri patiemur: quod modeste atque ex dignitate uestra, non autem per uim et rapinas concipiueritis. Ita loquente eorum quidam ex his permotum iri uidebantur: neque sane pauci abire iam coeperant, ueriti sanctimoniam principis, ac senectutem: sed a ceteris facto impetu, obrutuntur. Qui statim eo perpetrato scelere, multitudinem declinantes indignissime latram id facinus, occupant in castra abire: muroque continent se: dispositis pro turribus armatis, qui populum a moenibus arcerent. Hunc finem Pertinax fortitus est uitae, morumque (ut supra diximus) laudandus: sed ubi caedis illius fama per populum dedita: tumultu fluctuque omnia compleri: discurrere uniuersi furentibus stimles: neque certi quid agerent, querere ipsos aucthores, quos neque inuenire tum poterant, neque ulcisci. Praecipue uero senatus indigne id ferre: communemque eam calamitatem existimare: desiderans parentem optimum, ac principem indulgentissimum: rursumque tyrannidem metuentem, quam cordi esse militibus intellegebat. Sed cum dies unus, itemque alter abiisset: plebsque uniuersa suo quisque metu quietem ageret: et qui dignitate auctoritateque pollebant, in sua praedia, quolongissime poterant, ab urbe secessissent: nequid in eligendo successore grauius obijceretur: cognito milites et quietum esse populum, et existere neminem, qui principem interfectum uindicaret: ipsi quidem castris se continebant. constituto autem supra murum uocalissimo quoque, edicunt uenale imperium: traditurosque se ei, qui plurimum pecuniae polliceretur: tutoque in aulam deducturos. Id audium

HERODIANI HIST.

neminem e' senatu grauitate, atq; auctoritate praeditum, neminem e' nobilitate, aut ex his deniq; permouit: quinq; adhuc opulenti superabant, tenues reliquiae Commodi Tyrannidis: neq; ausus quisq; aut muro succedere: aut turpem contumeliosumq; dominatum pecunia pacisci. Sed enim Iuliano cuidam consulari uiro, qui grandem habere pecuniam credebatur: uespere supra coenam nuntiatum inter uirum, atq; epulas militum edictum: quippe homo alioqui parum uitae continentis habebatur. Persuadent igitur uxor, atq; filia, & parasitorum turba, ut relicta mensa accelere: & quid agatur intelligat: ac subinde inter eundem adhortantur, occupet proiectum imperium: superaturum largitione omnes, qui tantum diuitiarum possideat. Igitur ubi ad muros accessit: clamare occcepit, daturum quae uellent: habere se magnas opes, plenos auri thesauros atq; argenti. Eodemq; tempore Sulpitanus & ipse uir consularis, ac praefectus urbi, foerq; Pertinacis, imperium licitabatur: uerum in eo milites suspectam habuerunt Pertinacis propinquitatem: subesse aliquid fraudis suspectantes, quo illius caedes uindicaretur. Ergo Iulianum scalis demissis supra muros attollunt: non prius ausi referare portas, quam conueniret de numero da'dae pecuniae. Ille ingressus in castra, primum quidem honores Commodi, & statuas, quas tulerat senatus, instauraturum pollicebatur: concessurumq; ipsis, quam quondam sub illo licentiam obtinuissent: praeterea militibus singulis plus multo argenti daturum, quam aut petere auderent, aut accepturos expectauerant: neq; in dando moram futuram: nam domi ea pecunia adseruari quibus adducti rebus milites, atq; in tantam spe erecti,

Iulianum

Iulianum declarant principem: simul ei Comodi cognomen imponunt. Tum signis sublatis, impositisq; illius imaginibus deducere hominem tendunt. Igitur de more sacrificio in castris peracto, exijt maiore militum comitatu, quam caeteri consueuerant: siquidem per uim contraq; populi uoluntatem, perq; turpitudinem, & dedecus, imperium emeratus, iure impetum multitudinis uerebatur: sed induit armaturas milites, circumspectiq; undiq; testudine facta, ut etiam si res posceret, dimicarent: receptoq; in medium imperatore suo, clypeis, hastisq; supra capita elatis, ut tutiores forent, si forte lapides e' tectis mitterentur: deducunt eum in aulam: neq; auso resistere populo, neq; (ut mos est) faustus acclamationibus prosequente, sed diras procul imprecantibus uniuersis, grauiusq; exprobrantibus, quae sibi imperium parauisset. Tunc primum uidelicet corrupti militum mores: foedaq; & insatiabilis pecuniae cupiditas, & contemptus imperatoriae maiestatis inoleuit. Nam cum neq; uindex existeret ullus tam crudeliter interfecti principis: neq; promercale factum imperium, foedeq; uindictatum quisq; prohibuisset: id uero initium, causaq; militibus fuit: ut etiam imposterum turpissimum, contumacissiq; euaderent: sic, ut auaritia indies, ac principum contemptus etiam usq; ad sanguinem prouideretur. Enimvero Iulianus imperium adeptus, delictis continuo, crapulaeq; se dedere: circa rem publicam indiligens, uitamq; mollissimam luxuq; circumfluentem traducere. sed & sem militum sefellat: neq; implere fidem promissorum potuerat: siquidem nec opes domi, quantas iactabat: & publicum ararium sumptibus illis insanis iam

HERODIANI HIST:

pridem à Commodo exhaustum. Quare cum milites habebat infensos: tum à populo totius rei conscio facile contemnebatur. Itaq; & pratercuntem maledictis infestabantur: & turpes ambiguasq; uoluptates exprobrabant: sic, ut propalam etiam in arce, quo maxima uis hominum consuit: Iulianum incesserent: ac uindictam Romani imperij, praesalemq; principatus Nigrum uocarent: orantes ut q̄primum adesset, ipsosq; à tantis contumelijs affereret. Is Niger consulum gesserat, ac tum Syriae praerat uniuersa: qui honos ea tempestate multo maximus erat: quippe etiam Phoenices, omnisq; ad Euphratem regio Nigri suberat imperio. Ipse etatis erat iam ad senectutem spectantis: multisq; & magnis in rebus uersatus, famam obtinuerat mansuetudinis, ac dexteritatis: sic, ut etiam Pertinacis uitam putaretur amulari: quibus maxime rebus populi fauorem adeptus uidebatur. Hunc igitur assidue frequentis populi clamores implorabant: ac praesentem Iulianum conuictio lacerantes, illum etiam absentem uniuersi principalibus acclamationibus, faustusq; uocibus prosequerantur. Quibus intellectis, Niger putans omnia sibi ex sententia sua assura: & q̄ à milibus negligebatur Iulianus, ut qui fidem minime impleuerat: & contemnebatur à populo, ut parum dignus empto principatu: spem cepit imperij uindicandi: ac primo quidem ex ducibus, tribunisq;, ceterisq; militibus, qui plurimum haberent auctoritatis diuersos aliu alio tempore domum dimittebat: edoctos rerum omnium, quae sibi roma afferebantur. Id hoc consilio faciebat, ut quamlatissime toto oriente rumores disseminarentur: ita enim sibi adiuncturū q̄ plurimos existimabat: si non imperium ex

perium ex insidijs occupaturus, sed opem uocantibus, atq; implorantibus allaturus uideretur. Proinde uniuersi con festum adesse: obsecrare pro se quisq;, obtestariq;: uti quamprimum Remp. capesseret. Est autem Syrorum gens natura leuis, pronaq; ad res nouandas. amabant autem uehementer Nigrum; q̄ & imperium apud illos humanissime gesserat: & ludis multitudinem, ac celebritatibus detinuerat. Sunt autem Syri suapte natura huiusmodi oblectamentorum cupidiores: è quibus Antiocheni maximam faelicissimamq; urbem inhabitantes, totum ferme annum uel in urbe ipsa, uel in suburbanis ludos, & festa concelebrant. Quocirca edendis assidue spectaculis, ac remittendis exhilarandisq; oao animis, ita sibi unigus adiunxerat: ut ab omnibus magnopere coleretur. quae cum ita se habere intelligeret: iussis adesse dicta die milibus, reliqua etiam coniuente multitudine: ita pro suggestu ad id ipsum exiuncto uerba fecit.

Qua mire ingenium quantaq; in rebus maioribus aggre diendis nostra cautio sit: forsitan ipsi quoq; iam pridem cognouistis: neq; ego nunc apud uos processissem uerba facturus: si uel priuato consilio, uel incerta spe, aut spem superante cupiditate adducerer. sed me uocant Romani: & assidue clamantes fatigant: ut eis manum porrigam salutarem: neq; patiar tam excellent, tamq; gloriosum relictum à maioribus imperij iacere abiectum ter piter. Vt autem citra occasionem aliquam res aggredi tantus, audax sane, temerariumq; sit: ita si implorantibus, ac rogantibus opem deneges: timeditatis, & proditionis crimine labores. quapropter eo consilio ad nos huc prodij: ut scitarer, quid factu opus esse duceretis: uobisq;

uter et, quasi totius negotij huius consultoribus. quod si ex
sententia successerit: communis mihi inde uobis seu erit uti-
litas. Neq; s. leues opes, aut leues sunt, quae nos sollicitant:
sed ipse Ro. Po. cui rerum omnium potestatem superi tri-
buerunt: ipsum Romanum imperium fluctuans adhuc,
neq; apud quenq; certa sede residens. Sed neq; parū tuta
inimū consilia: his implorantiū animis, nullo ad prohibē-
dum resistendumq; parato. Nā qui illinc ueniunt: ne ip-
sos quide milites, unde imperiū emptauerit, satis ei fido-
fore affirmant, quoniam promissa non soluerit. quae
sit igitur uestra mens ostendite. Talia loquentem conti-
nuo exercitus omnis, ceterumq; uulgus imperatorē, atq;
Augustum consalutant. Tum amiciū purpura, reliquosq;
exornatum aulico paratu, ibidē ex tempore cōquisito, praē-
cedente et igni, in Antiochiā primū templa, mox ad suas
aedes deduxerunt: quas et seu non iam priuatas omnibus
extra insignibus imperatorijs adornauerūt. His laetus Ni-
ger, cum s. et Romanorum animos, et ceterorum studia
hominum animaducretet: iam haud dubie rem omnem
sibi esse in uado arbitratur: qui postq; rumor increbruit:
statim quae ainq; aduersum Europae continentem nationes
incolunt: festinare pro se quaeq;, ut praesto illi essent: lega-
tiq; undiq; Antiochiā confluere, uelut ad legitimum prin-
cipē: Reges quoq; et Satrapae trans Euphraten, Tygrinq;
habitantes, gratulatū miserunt: suamq; operā in omnem
euentum pollicebatur. quos ille amplissimis affectis mune-
ribus, gratijsq; actis dimittebat: nullis sibi in praesens opus
esse auxilijs affirmans: satis nuntium imperiū, idq; gestu-
rum se inueniunt. Quare tanta spe sublatis animis, supi-
nū iam, negligentiusq; agitabat: seq; populūq; Antio-
chenū,

chenū, otio delitijsq; oblectans, ludosq; edens, et spe-
tractula. Neq; uero aut Romam, quod res maxime postula-
bat: proficisci studuit: aut illyricos exercitus, qui s. in pri-
mis aduendi conciliātiq; fuerant: ullis de rebus certiores
fecit: sperans statim intellectu re, cū Romanis eos pariter,
cumq; orientis totius exercitibus consensuros. Hae dum
agitaret leui, incertaq; spe subnixus: fama iam per Pāno-
mos, Illyricosq; increbruerat: perq; exercitus omnes, q. pro
ripis Danubij, Rheniq; excurantes coherentis barbaris
Romanum tuerentur imperium. Praerat autem Pannonijs
diuersis, (nam unius regebantur imperio) Seuerus qui-
dam genere afer: uehemens homo negotijs gerendis, ac fe-
rox, uitaeq; insuetus durae, et asperae, promptus excog-
tandis, ac exequendis rebus: qui postq; Romanum prin-
cipatum pendere sublimem, quasq; direpti expostum ui-
dit: alterum quidem, ut desidem: alterum ut parū effica-
cem contemptui habuit. Addebant praeterea spē somnia
quedam, et oracula, ceteraq; futurorum praesagia: tum
deniq; fidem ueri impetrantia, cum sint euentum sorti-
ta: quorum pleraq; ipse in libris de uita sua conscripsit:
ac publice in tabulis picta dedicauit: sed quod illi extre-
mum, maximiq; momenti somnium spem propemodū oem
conaliuit: id ne nobis quidem silentio praetereundū. quo
enim tempore nuntiatum est, Pertinacem ad imperiū ascē-
tum: peracto Seuerus sacrificio, iuratusq; fidem principi,
ubi primum domum redijt: somno cōprehensus, uidet per
quietem magnum quendam, ac generosum equum orna-
tum phaleris imperialibus, qui Pertinacem ipsum
per urbem ueheret media sacra uia: sed ubi ad ipsum
fori peruenit ingressum: in quem olim liber popu-

lus frequens conueniebat: uisus est excaussisse Pertinacem
 equus, atq; abiisse humi: proximeq; astanti Seuero ter-
 gum subternere: eumq; perferre sublimem tato in fo-
 rum medium, conspicuū uenerabunde multitudini. Ma-
 net autem adhuc huius imago somnii eodem ipso loco, in-
 gens ex ære constata. Ad hunc igitur modū sublatis ani-
 mis Seuerus, ac se diuina prouidentia sollicitari ad im-
 perium ratus, decreuit animos periclitari militum. quare
 primum quidē præfectos, tribunosq; & primos mili-
 tum sibi adiungens, cumq; ijs de Romano imperio sermo-
 nes serens, abiectum id esse dicitabat: existente nullo,
 per quē fortiter, atq; ex dignitate gubernaretur. inuchēs
 præterea in prætorianas cohortes, quæ sacramentum mi-
 litare civili, imperatorioq; sanguine polluisent: uindicā-
 dam esse aiebat, ac persequēdā Pertinacis cede: minima
 ignarus, extubare adhuc memoriā Pertinacis apud Illy-
 rios exercitus: quoniam sub imperatore Marco multa il-
 lius ductu aduersus Germanos tropæa excitauerant: &
 cum præfectus Illyrico foret: nullum non exemplū uir-
 tutis in prælio ostentauerat: beneuolentiā porro, ac pro-
 bitatem ad hæc, civile, moderatumq; imperiū socij præ-
 stiterat. quocirca memoriā eius principis colentes, tan-
 tam in illum editam crudelitatem indignissime ferebant.
 Hanc igitur seuerus occasione arripies, facile eos, quo
 uellet adducebat: simulans non se quidem imperium
 querere: aut summam potestatem affectare: sed ire
 ultum sanguinem tanti principis. Nam ut eius regionis
 homines corporibus utuntur præualidis, atq; proce-
 ris: & in pugnam, cædemq; paratissimis: ita pingui
 sunt ingenio: quare haud facile sentiunt, siquid agas di-
 cas'ue astute,

cas'ue astute, ac subdole. Quocirca cum fidem fecisset
 Seuerus, cædem se Pertinacis persequi uelle: ita sibi
 uniuersos conciliauit: ut imperator diceretur: summamq;
 ab eis acciperet potestatem. Sed ubi Pannoniorum ani-
 mos explorauit: statim uicinarum quoq; gentium præsi-
 des, quæcunq; Romano subiactæ imperio: magnis il-
 lexit præmijs. Erat autem Seuerus unus omnium mortæ-
 lium ad amorem simulandum maxime factus: sic, ut
 ne iusurandum quidem fallere dubitaret, si ita usus po-
 sceret: longeq; aliud in lingua promptum, quàm in ani-
 mo reconditum gerebat. Igitur Illyrico omni, rectori-
 busq; prouinciarum per literas insinuatus, collectisq;
 undecunq; militibus, ac suscepto Pertinacis cognamine,
 quod non Illyriis modo, sed Romano etiā populo
 gratissimum fore suspicabatur: conuocatis omnibus in
 campum, ita pro suggestu locutus dicitur. Quan-
 tum uel fidei, uel religionis erga deos, per quos iurati
 estis: quantumq; honoris imperatoribus exhibeatis,
 quos adeo ueneramini: facile ostenditis milites: cum tan-
 toperè indignamini, cohortes urbanas, pompæ magis,
 quàm uirtutis administras, adeo fœdum facinus perpe-
 trasse. Ac mihi quidem in uotis est, nunc primam tan-
 tam spem auspicienti, (nam profecto scitis, quàm sem-
 per audiens dicto principibus fuerim:) perducere ad
 exitum, atq; explicare, quæ uobis cordi sunt: neq; Ro-
 manum imperium abiectum pati: quod quidem apud
 maiores summa semper autoritate gestum, ueneran-
 dum omnibus uidebatur. Postea uero quàm ad Commo-
 dum recidit: & si ob illius adolescentiam se penumero
 impetui: attamen omne uicium, cum ipsius principis nobili-

tate, tum sanctissimi parentis memoria obumbrabatū:
 neq; tam errata illius odium, q̄ misericordiam emereban-
 tur. Quippe non tam ipsi, quæ gerebantur: q̄ assinatori-
 bus imputabamus, ceterisq; malorum artium consuleri-
 bus, atq; ministris: donec ad sanctissimum illum senem, cuius
 adhuc uirtutis, & probitatis, nostris mentibus memo-
 ria residet: delatum fuit imperium. quem tamen tan-
 tum abest, ut tolerare illi potuerint: ut cædē etiam nefā-
 ria talem uirum e medio substulerint. Post hunc autem
 terræ, marisq; imperium, nescio quis turpissime auctio-
 natus, & populo quē admodū auditis, inuisus est: & mili-
 tes ipsos, quibus imposita: parū fidos habet. qui tamen si
 etiam defensuri illū forent: attamen neq; numero uinuerst,
 neq; uirtute singuli conferendi sunt uobis. Ad hæc bellia
 uos negotia exercuerūt: nam & cum barbaris pedē con-
 ferre, & labores omnes perferre, & algores, æstusq; de-
 sticare, & concreta gelu calcare flumina, & potare effus-
 sos latices, non haustus, & uenatu inuigilare consueuistis:
 omnia deniq; ad uirtutē adepti uatiat: sic, ut nemini facile
 sit, uestris obsistere uiribus. Etenim labore miles probatur,
 non mollitudine: qua illi exsaturati, atq; enutriti, ne uocē
 quidē uestram, nedum pugnā poterunt sustinere. Quod
 sicui Syriæ res formidabiles uidentur: is uel ex eo cogitet,
 q̄ imbecillæ sint: quāq; tenui spe nitentur: quod neq; adhuc
 progredi quoq; neq; de urbe petenda deliberare ausi: se-
 desq; illas boni consulentes, delicias in diē quæsitis, lucrū
 esse ambigue potestatis arbitrantur. Est autē ad iocā &
 canilla in primis factum Syrorum genus: tum qui An-
 tiochiam colunt: ij studere Nigro potissimum creduntur:
 nam gentes reliquæ, & ciuitates, cum adhuc neminem

imperio dignum aspiciant: quiq; sit tempu. fortiter, mo-
 derateq; gesturus: ei. Sobedire se tandem simulant. Quod
 si ab illyrico exercitu ducem creatum cognouerint: simulq;
 nostrum nomen inaudierint: non obscurum sane apud
 ipsos, neq; ignoratum: quippe illic etiam cum imperio præs-
 fuimus: neq; me profecto desidiæ, aut torporis argue-
 rint: neq; uestrum exceptare impetum, aut bellicam uirtu-
 tem uolent experiri: præsertim cum & corporum pro-
 ceritatibus, & armorum exeritationibus, & conferen-
 da manu, longe uobis impares habeantur. Quare oau-
 penus q̄ primum Romam, laudem ipsam imperij reliqua
 dein facile expedituri, cum deorum oraculis, tum arma-
 rum, corporumq; uestrorum uiribus confidentes. Hæc
 locutum Seuerum factis acclamationibus milites exceperunt:
 Augustum, Pertinacemq; appellantes, studiumq; in
 eum propensum, atq; egregiam uoluntatem polliceban-
 tur. At Seuerus nihil procrastinandum ratus, armari
 quam expeditissime iubet: iterq; ad urbem edicit: distribu-
 tisq; uirtutem abarijs, omninq; uaticio, nihil sibi ad celeri-
 tatem facit reliqui: nullis interquiescens locis, ac uix re-
 sidere tantisper milites passus, donec a nimia itineris
 contentione respirarent. Ipse inter primos laborans, ui-
 liq; tabernaculo utens, abum potumq; eundem, quem
 etiam ceteri milites capiebat: nihil unquam impera-
 toriæ luxuriæ, nihil deliciarum ostentans: sic, ut ac-
 ceptior indies militibus fieret. Nam cum laborum om-
 nium, non modo particeps, sed princeps etiam auctorq;
 foret: adeo cunctis uenerabilis erat: ut nihil non pro
 illo cupidissime facturi uiderentur. Postea uero q̄ emensa
 Pannonia ipsos Italiæ montes in sedis: samamq; sui præ-

ueniens prius coram confectus est, quam aduentare au-
ditum fuerat: magnus scilicet omnes Italiae ciuitates, tanto
confecto exercitu, metus inuasit. Quippe homines in Ita-
lia iam pridem ab armis, belloq; remotissimos, agros, pa-
cemq; colebant: etenim quandiu libera ciuitas egi: atq;
a senatu belli duces eligebantur: fuere in armis semper
Italiae nationes: Graecisq; & barbaris subactis, terra si-
bi, marisq; imperium pepererunt: neq; ulla orbis terra-
rum pars, aut coeli tractus fuit: quo non vires suas Ro-
manorum arma protulerint. Postea uero quam Augustus
rerum potius est: & laborem italys ademit, & arma
destraxit: milites tantum quosdam certis auctoramentis
habuit mercenarios, qui Romanum tuerentur imperium:
tum stuniorum magnitudine, atq; fossarum, montibusq;
asperrimis, desertisq; locis, atq; imperujs, circumseptos
imperij limites comuniuit. Quocirca merito omnes, postq;
aduentare Seuerum cum tanto milite audiuerunt: in sueta
re perterriti, cum neq; stare contra, neq; prohibere aude-
rent: ibant obuiam laureati, portisq; eum patentibus ex-
cipiebant. Ille tandem locis singulis immoratus, quoad uult
sacra faceret, aut populos alloqueretur: Romam e ue-
stigio pergebat. Quae ubi Iuliano nunciata sunt: actum
de se prorsus existimauit: nam & exercitus illyrici poten-
tiam, multitudinemq; audiebat: & populo parum fide-
bat, cui se cernebat inuisum: neq; sat magnam spem in
militibus habebat: quos uidelicet sefellisset. Itaq; collectas
undiq; pecunias partim suas, partim ab amicis acceptas:
tam quas unq; in templis, alijsq; locis publice inuenisset:
diuidere militibus instituit: ut eo pacto illorum bene-
uolentiam redimeret. Sed ei, tametsi multa, magnaq; ac-

ceptant nullam tamen habebant gratiam, persolui des-
bitum sibi, non dari manus aliquid interpretantes. Cae-
terum suadentibus amicis Iuliano ut exercitum educeret,
atq; alpium angustias occuparet: (sunt autem alpes alti-
ssimi montes, quales in his regionibus nulli: porrecti ad
muri formam, circumdatiq; Italiae, quasi ad reliquam
regionis eius foelicitatem: hunc etiam quasi cumulum na-
tura addiderit, ut munitionem haberet inexpugnabilem:
pertinentem scilicet ad septentrionali, ad id mare, qd ad
meridiem spectat.) non ausus tamen ille urbe egredi, sup-
plicatum militibus mittebat: uti arma caperent, exercere-
rentq; se: ac fossas ante urbem duerent: omnemq; bel-
li apparatus in ipsa denum urbe expediebat: siquidem
elephantos quoq; quos ad pompam institutos habebat:
in suofacere conabatur sefforem pati: ratus Illyricos mi-
lites, equosq; eorum perterritum iri facie, magnitudineq;
belluarum, quales antea nullas aspexissent: totaq; ciuitas
armis fabricandis, bellicisq; instrumentis conficiendis
erat intenta. Sed cunctantibus adhuc Iuliani militibus,
ac se comparantibus ad bellum, nunciatur adesse iam
Seuerus. Is multos e militibus suis sparsim dimiserat,
qui clam Romam proficiscerentur: quare alij alijs itinere-
ribus noctu ingressi urbem, protectis armis, habitu
paganorum operiebantur: iamq; intus hostis erat, super-
no adhuc Iuliano, & quod ageret ignaro. quae ubi po-
pulus intellexit: cunctis metu perculsis, ac Seueri po-
tentiam formidantibus, sentire iam se cum illo simula-
bat: & Iulianum quidem q. imbellis, Nigrum, q. lenus, atq;
iners, utiq; erantes Seuerum ipsum iam aduentantem, magno
pere admirabantur. Enimvero Iulianus haestitalundus, atq;

inops consilij, conuocato prius senatu, literas ad Severum mittit: quibus foedus pacifceretur, eumq; in communionem acciperet imperij. Caterum senatus, & si illa omnia decernebat: tamen ut eum pauitate desperata salute animaduertit: totus iam ad Severum incuberat. Biduo uero post, triduo ue, audito Severum iam plane adesse: omnes contempto Iuliano in curiam conuenere iussu consulum: (quippe ijs curiae Romanae res est, quoties de imperio ambiguntur:) qui postq; frequentes affuerunt: quod factu opus esset, inter se delibabant: manente adhuc in aula Iuliano, ac fortunam suam miserante: suppliciterq; rogante, ut sibi eurare imperium liceret: omnemq; eam potestatem Seuero transcribere: sed ubi intellexit senatus pauidum Iulianum, perterritos corporis custodes, ipsum penè ab omnibus desitutum: decretae illius nec, Severum imperatorem declarant. Tum legatos ad eum mittunt: partim qui magistratum obtinere: partim q; maximam haberent in senatu auctoritatem: ut omnes illi honores Augustorum deferrent. Occidendi aut Iuliani datur uni e tribunus negotiis imbellem miserumq; senem, qui sibi ipse tam infelicem exitum propria pecunia emisset: deseruissimam, desitutumq; ab omnibus, inter foedissimas complorationes trucidauit. Quae ubi Severus audiuit: maiora iam moliens animo, consilium inijt capiendorum militum omnium, quicumq; Pertinacem interemissent. Datis itaq; clam ad tribunos centurionesq; literis, hortatur, multa pollicens, persuadeant militibus urbanis, ut sibi dicto audientes sint: ipse edictum proponit, ut relictis intra castra armis, exeant pacatorum habitu, quales procedere in pompam, aut ludos celebrare consueuissent: iurensq; in Seueri nomen,

se spem sibi optimam proponentes, praesto sint, ut nouum imperatorem comitentur. His creditis milites suasu quoq; tribunorum, relictis armis, pompae habitu laureati processerunt. sed ubi ad exercitum Seueri peruenerunt: nuntiato iam adesse, iubet in campum conuenire fruentem, quasi salutaturus, ac perbenigne accepturus uniuersos. E numero cum ad tribunal principis accessissent, unanimiter acclamantes: dato repente signo comprehenduntur. itz enim praeeperat Seuerus: ut cum stare pendentes eos ab ore principis uidissent: circumirent uniuersos milites sui, more hostium, neminemq; uulnerantes, aut pulsantes, tantum orbe facto, clausos in medio continerent: pila duntaxat intendentes, & hastas: ut scilicet metu uulnerum nudi resistere armatis, pauciq; plurimum minime auderent. Quos ubi uelut indagne armorum conclusos, captiuosq; habuit: magna uoce, ac turbido spiritu, itz ad eos uerba fecit. Superari uos a nobis, uel sapientia, uel uiribus, uel etiam numero, re ipsa uidetis: capti estis q; facillime: ac nullo ferme negotio tenemini: quid futurum de uobis sit, in ea manu est: iam scilicet uictimae hic statis obnoxiae nostro imperio, si sceleris uestro debitum queratis supplicium: nunq; sane inuenietis sanctissimum illum senem, imperatoremq; optimum seruandum, tuendumq; uobis: ipsi occidistis: Romanum imperium perpetua clarum gloria, quod maiores nostri, aut uirtutis, aut nobilitatis nomine suscipiebant: hoc uos turpiter, foedeq; uelut aliquid ex priuatorum instrumento, quasi sectores uendidistis: ac ne eum quidem ipsum, quem sic ad imperium produxeratis: seruare saltem, aut defensurum aufi, homines timidissimi prodidistis. Ob haec igitur

tur crimina, ac scianora uestra, mille uobis debetur mor-
tes, si quis par noxae supplicium studeat petere. Proinde,
quid nos æquum pati sit: sanè uidetis: ego tamen san-
guine abstinebo, neq; uestras imitabor manus. Sed quo-
niam ius, fasq; negat, stupari à uobis tam principem:
uiolato iureiurando, ac manibus ciuili, & imperatorio
sanguine pollutis, proditq; fide, custodiaq; animas
quidem, & corpora uobis nostra largietur humanitas.
Porro militibus meis ita præcipio: recingant uos, ac ue-
stimentis exutos militariibus, nudosq; dimittant uobis au-
tem, sic impero, discedatis quàm longissime. edico item,
uirosq; ac denancio: capite poenas daturum, si quis ue-
strum posthac intra centesimum ab urbe lapidem con-
spicietur. His imperatis, è uestigio milites illyrici concu-
runt: breuesq; illos gladiolos detrahunt: quos auro ar-
gentq; ornatos in usum pompæ suspensos habebant. tum
Iouis, uestiq; & cæteris militiæ insignibus per uim
ablatis, nudos ad unum exauthoratosq; dimiserunt.
Enimvero illi proditos se uidentes, atq; astu captos, pa-
tientiam scilicet præstabant. nam quid agerent nudi ad-
uersus armatos pauci aduersus plurimos? Discessere igitur
complorantes sese, concessanq; salutem loco muneris
interpretantes. pertasi tamen, ac dolentes, qd inermis
egressi, capiendos se turpiter, ignominiosq; obtulerant.
Vnus item alio consilio Seuerus est: quippe metuens, ne
reuenti, exauthoratq; deploratis rebus, rursus castra
repeterent, resumerenq; arma: præmissos alijs itine-
ribus, ac semitis electissimos quosque, & exploratissi-
mos suorum militum, iubet clanculum uacua castra ir-
rumpere: armisq; ipsorum occupatis, excludere redeun-
tes. hanc

tes. hanc igitur poenam Pertinacii interfectores dederunt.
Post hæc Seuerus cum reliquo exercitu instructo armis,
Romam petiit: attonitis nutuentibusq; pariter primo con-
spectu Romanis, audaciamq; iri, ac fortunam repeten-
tibus animo: quem quidem senatus populusq; uniuersus
laureati exceperunt: primum scilicet ex omnibus homi-
nibus, atq; imperatoribus citra sanguinem, atq; adeo ci-
tra puluerem tanti effectorem operis. Omnia porro ma-
rabilia in illo: præcipueq; ingeniij acumen: laborum to-
lerantia: rebusq; maximis aggrediendis, bonam sibi spem
proponens audacia. Postea uero quàm eum populus fau-
sus acclamationibus suscepit: & senatus uniuersus ad por-
tas urbis consalutauit: in ito Iouis templo, factaq; re di-
uina, reliquisq; item sacris adibus de more consalutatis,
notissime ad domum imperatoriam se recepit. Postridie
uero curiam inijt: ibiq; placidus orationem habuit ple-
nam optime spei: simul omnes publicæ priuatimq; beni-
gne complexus, uenisse in urbem aiebat, ut occisum Per-
tinacem ulcisceretur: daturumq; operam, ut status opti-
matum fundamenta se principe iacerent. Nullum nisi
iudicio damnatum, capite, bonis ue multatum iri: non
passurum delatores: æmulum se Marci futurum geren-
do imperio: neq; solum Pertinacis cognomen, sed mentem
quoq; habiturum. In hæc sententiam uerba faciens, fauo-
rem sibi, fidemq; conciliabat. quidam tamen è maiori-
bus nati, qui consuetum ipsius haberent ingonium: iam
tum clanculum reliquis prædicabant, uersipellem hunc
esse hominem: nihil non astu, & arte tractantem: simu-
latorem, dissimulatoremq; idoneum: nihil pensi haben-
tem, dum id efficeret, qd usui sibi, aut emolumento cre-

debet fore: quod seniorum iudicium, haud ita multo post
 eventus comprobauit. Igitur Seuerus paucos in urbe dies
 moratus, dato plebi uberrimo congrario, donatisq; abunde
 militibus, & ex his robustissimo quoq; in locum exau-
 thoratorum delecto ad imperij custodiam, statim ipse in
 orientem profectiorem parat: cunctante Nigro adhuc, &
 sup̄ iō, atq; antiochenis delitijs uacante: ratus prope-
 randum sibi: ut inexpectatus imperatum opprimeret. Edi-
 cto igitur militibus, ut ad iter se accingerent: contractisq;
 undiq; copijs, ac delectu iuniorum tota Italia habito, si-
 mul reliquis illyrici exercitus, quae in Thracia reman-
 serant: occurrere iussis, neq; secius ingenti classe coacta,
 completisq; armato milite totius Italiae triremibus, ingen-
 ters sibi omnis generis copias incredibili celeritate com-
 parauit siquidem haud exiguis uiribus esse opus intelligen-
 bat, aduersus nationes partem orbis Europae oppositam
 incolentes: quae scilicet uno ordine omnes Nigri seque-
 bantur auspicia. Ad hunc igitur modum bellum Seuerus
 instruebat: ceterum prouidus homo, ac sobrius, non nul-
 la suspitione tenebatur de britanicis exercitibus, maxi-
 mis uidelicet, pugnacissimisque: quibus praerat uniuersis
 Albinus senatorij, patrijque generis: uir summis opibus,
 ac delitijs inuitus. Hunc sibi igitur Seuerus astu ratus
 adiungendum: ne scilicet diuitijs, genere, exercitibus,
 fama; nominis magnis ad concupiscendum imperium
 factibus instinctus, summam sibi rerum posceret: Romaeq;
 haud procul a Britania distantem, se bellis orientalibus
 implicito occuparet: statuit cum specie quadam honoris
 inescare leuem aliqui, & simplicem: tunc uero etiam iu-
 ranti per literas credentem. quare eum Caesarem ap-
 pellans,

pellans, spe cupiditateq; hominis anticipat potestate par-
 ticipanda. mittit item plenas humanitatis literas: obsecras,
 ut ipse potissimum curam suscipiat imperij: opus esse ui-
 ro aliquo nobili, & aetatis integre, qualis ille foret: se
 iam senem, morboq; articulari affectum: natos adhuc in-
 fanter: quibus creditis, Albinus honorem libenter susce-
 pit: latus circa pugnam, aut discrimen ullum comitem
 se uoti factum. Ceterum Seuerus, quo omnia credibiliora
 forent: isdem illis ad senatum relatis, numisq; imagine
 eius percuti iussis, statuisq; erectis, simul alijs collatis ho-
 noribus, fidem gratiae suae fecit. Quae postquam sapien-
 ter ab illo promissa sunt: nullo iam ex Britannia impenden-
 te metu: collectis in unum circa se illyricis exercitibus, re-
 liquisq; rebus ex usu comparatis, copias aduersus Ni-
 gram educare institit. Igitur quibus loci itinere illo remo-
 ratus sit: quae apud quanc; ciuitatem uerba fecerit: quae
 signa diuinitus apparuerint: regiones item peragratas, co-
 stictisq; & uirumq; caesorum numerum, cum pleriq; hi-
 storie auctores: tum maxime poetae uersibus suis uberrime
 sunt executi: materiam totius operis ipsam, deniq; Seue-
 ri uitam diligentes. mihi autem propositum est: septuaginta
 annorum res, quas habere cognitissimas, sub diuersis prin-
 cipibus gestas, in unum corpus comprehensas, literarum
 mandare monumentis. Quocirca excellentissima, & pra-
 epta quaeq; rerum a Seuero gestarum deinceps perse-
 quemur: neq; ad gratiam uero quippiam affingentes: quod
 fecisse uidemus, qui illa aetate scriptitarunt: neq; tacitum
 praeterreutes, siquid modo mentione dignum, memo-
 riaq; uidebitur.

HERODIANI A MARCI
PRINCIPATV HI-
STORIAE LIBER
TERTIVS.

Vperiore libro Pertinacis interitū, eadē-
demq; Iuliani, simul profectōne Seue-
ri ad urbē, susceptamq; mox aduersus
Nigrū expeditionem edocuinus. Enim
uero Niger ubi Romam a Seuero oc-
cupatam: ipsum a Senatu appellatū
imperatore, nihil tale expectans audiuit: praeter ea omnē
illyricum exercitum contra se, pedestres, naualesq; copias
educi: perturbato uehementer animo, monet provinciarum
praesides, aditus omnes, portusq; custodiant: mittitq; roga-
tum auxilia ad Parthorū, Armeniorum, atq; Atrrenorum
reges. cui quidem Armenius, neutras se partes suscepturū
respondit: tantum res suas defensurū Seueri aduentu. Par-
thus autē, Satrapis imperaturum per epistolas, uti copias
congregarent: ita n. facere consuevit bellum cōparaturus:
siquidē mercenarios milites, atq; ordinarios exercitus Par-
thi nullos habent: ex Atrrenis autem sagittarij auxiliares
uenerunt missū regis Barsemij: qui tunc in eis regioni-
bus imperitabat: reliquas omnes copias e militibus, qui
adcrant, potissimum confluuit: plurimis etiam e populo,
maximeq; Antiochenis, cum aetatis leuitate, tum ipsius
Nigri studio impulsis, audacius, quā prudentius nomi-
na dantibus. Sed e Tauri montis angustias, ac praerupte
loca muro ualido Niger, munimentisq; obstruebat: rarus
montem illum imperuuium, magnum orienti propugna-
culum

culum futurum: siquidem Taurus inter Cappadociam,
Ciliciamq; dorsum erigens, nationes discriminat orienti
ac septentrionibus subiectas. Idem Byzantium praesidio
occupauit: urbem Thraciae maximam, felicissimamq; uiri-
busq; e opibus ea tempestate florentem: quippe quae in
angustissimo Propontidos constituta fretu, uestigalia pisci-
tumq; a mari accipit: simul agros possidens amplissimos,
uberrimosq; utroq; uelut elemento, lucrum facit. Visum
igitur Nigro talem hanc urbē praesidijs occupare: ut clas-
ses, nauigatq; per eas angustias transgredi ex Europa in
Asiam prohiberentur. erat enim munita urbs: ualido in-
gentiq; muro: qui melesio quadrato lapide constructus,
adeo tenui iunctura fuit: ut nemini compositum opus,
sed ex uno tantum, perpetuoq; lapide uideretur: ac nunc
quoq; ruinas ipsas, reliquiasq; cum uideris: mireris utiq;
uel eorum artificium, qui primi extruxerunt: uel horum
uires, qui deinceps sunt demoliti. Ad hunc igitur modum
Niger suas res comprobat: prudentissimo scilicet, ut ipse
putabat, tutissimoq; consilio. Ceterum Seuerus quantum
maxime poterat, cum suis copijs festinare: nullum desti-
diae quietiq; locum relinquere. Cognito autem praesidijs
teneri Byzantium, q; sciebat munitissimam esse urbem: ad
Cyicum se conuertit: hoc intellecto, dux Asiae Aemilia-
nus, cui summam Niger totius belli, maximumq; impe-
rium tradiderat: e ipse Cyicum proficiscitur: e co-
pias adducit uniuersas, quascomq; aut Niger miserat, aut
ipse contraxerat. Sed ubi uentum ad manus: aliquot acer-
rime editis praелиjs, uictoria tandem penes Seuerum stetit:
fuso, fugatoq; Nigri exercitu. Ita: confestim fracti orient-
talium animi: illyricanis autem spes ingens addita. Neq;

desuere qui crederent, Nigri res initio statim proditas ab Amiliano: cuius consilij duplicem asserrunt causam. alij Nigro inuidisse: ferentem scilicet haud equo animo, si quem paulo ante in Syria suarssorem habuisset, eundem superiorem mox, atq; adeo imperatorem, dominumq; esset habiturus. alij persuasum a liberis patris per epistolas: vitam salutemq; suam commendantibus, quos Romae inuentos Seuerus in custodia habebat: siquidem hoc quoq; usus est providentissimo consilio. Mos fuerat Commodo retinere apud se liberos eorum, qui ad regendas prouincias cum imperio proficerebantur: quasi obsides quosdam beneuolentiae illorum, fideiq;. Igitur Seuerus cum primum est imperator appellatus: supersite adhuc Iuliano, misit sirtim, qui suos liberos ex urbe subducerent: ne in alterius essent potestate. Caeterum ipse cum primum Romam ingressus est: comprehensos omnes ducum liberos, caeterorumq; item, quicunq; munus Publi in oriente, Asiaq; tota obirent: atq; in custodiam datos secum retinebat: quo per ea quasi pignora Nigri ducibus persuaderetur: uti illum desiderio salutis liberorum proderent: aut certe si in fide permansissent: liberum sibi relinquerent eade filiorum, quos uellet ulcisci. Victi autem ad Cylicum Nigri milites, quam quisq; maxime poterat, aufugerunt: partim praeter Armenia montana: quidam per Asiam, Gallatiamq; superare: tantum festinantes, ut scilicet intra munimenta se reciperent. At uero Seueri exercitus Cylicum per agrum, in Bithyniam finitimam regionem contendebat: sed ut Seuerum uicisse fama diuulgauit: repens confestim in eis locus seditio, discordiaq; urbes inuasit: non tam quidem ipsorum imperatorum odio

rum odio aliquo, aut studio, quam aemulatione quadam, et contentione, inuidiaq; inter eiusdem gentis homines sumo fustissima. antiquum id uitium Graecorum: qui dum seditiones agitant, atq; eminentissimum quensq; tollere e medio conantur: totam iam consumpsere Graecia. Caeterum illi quidem inueterati iam, attritiq; inter se: captiui prius Macedoniae, dein mancipia quoq; Romanorum facti sunt. ea uero labe annulationis, atq; inuidiae, florentibus etiamnum aetatis nostrae ciuitatibus incubuit. Igitur in Bithynia, statim post res ad Cylicum gestas, Nicomedenfes ad Seuerum defecerunt: missis legationibus, quae se exercitum accepturos, omniaq; tradituros pollicerentur. Nicenses contra, illorum instigati odio, Nigri partibus studebant: eiusq; suscipiebant milites: sine qui se ex fuga receperant: sine qui ad tuendam Bithyniam mitterentur. Quocirca ex urisq; urbibus, quasi e castris egressi, milites iterum concurrerunt: magnoq; commisso praelio, longe superior Seuerus fuit. inde etiam fuga facta, Nigri milites, qui praelio supersuerant: ad Tauri montis angustus euaserant: clausasq; munitiones tuebantur. at Niger relicto ibi, quantum satis fore praesidij putabat: profectus Antiochia est: ut exercitus pecuniamq; contraheret. Interea Seueri exercitus Bithyniam, Galatiamq; egressus, cum se mox in Cappadociam quoq; incitasset: oppugnare munitionem incepit. Ibi multus est laboribus consistatus. quippe arta, asperaq; uia: lapidesq; superne iacentibus, ac fortissime dimicantibus, q summis insisterant moenibus: eoq; facile paucis arcantibus plurimos. etenim angustissima uiaq; uia est: cuius pars altera mote altissimo defenditur: altera per imane praecipit desue-

te montibus aqua redundat. tum ualida munitione Niger obstruxerat: ut scilicet undiq; hostis aditu prohiberetur. Dum hæc in Cappadocia geruntur: interim seditiones inter se quoq; agitant pari emulatione odioq; Laodicea quidem in Syria Antiochenorum odio: Tyros autem in Phœnicia Berythijs infensa: quæ nunciata Nigri fugi, sublatis illius honoribus, Seuero prospere acclamarunt. At Niger audita re, cum quidem Antiochiæ ageret: iure scilicet, homo alioqui benigni, mansuetiq; ingenij, defensione illorum, contumeliâq; irritatus, immittit utrisq; urbibus Mauros iaculatores, quoscunq; secum habuerat: simul partem sagittariorum iussos occidere obuium quenq; diripere urbes ipsas, atq; incendere. Sed enim Mauri (ut est genus hominum suapte natura cædis auidißimum: nihilq; non facile audens: ac desperatis simile: contemptu uidelicet mortis, ac periculorum.) Laodicenis de improviso oppressis, populum ipsum omni genere crudelitatis, urbemq; uastarunt: inde Tyrum pergentes, direptis omnium bonis, ac patrata ingenti cæde, totam incendunt. Quæ dum in Syria gerebantur: contrahente copias Nigro, interea Seueriani milites munitionem Tauri montis oppugnabant: tristes utiq; ac circa spem uictoriæ: quippe ualida inexpugnabilisq; per se, monte quoq; ipso, præcipitiq; defendebatur. Igitur iam defatigatus, alia aduersariorum securitate, eae tibi noctu maximi repente ruere imbres: oppleri omnia nitibus: ut sunt difficiles in Cappadocia hyemes: maximèq; ad Taurum montem. quocirca subitus impetu magno erupit torrens: cursusq; impedito, quod munitione exitum prohibebat, maior iam, uiolentioreq; factus: quando artem superante

natura,

natura, tantum impetum suscinere munitione non poterat: laxatis paulatim coagmentis, ac fundamentis loco emotis, iter sibi torrens patefecit. Quo animaduerso qui in præsidio erant: metu, ne ab hoste circumuenirentur: nullo mox futuro propugnaculo simul unda refedisset: prodita custodia, cuncti fuga dilabuntur. Igitur læti Seueriani, confirmatiq; animos, uelut dijs ipsis immortalibus manu ducentibus: cognito custodes aufugisse, facile scilicet nullis prohibentibus, Taurum supergressi, in Ciliam mox impetum fecerunt. His nuntiatis, Niger, cum quidem ingentem exercitum, sed pugnae, laborumq; inscium collegisset: magnis itineribus accelerabat: quamplurimis eum mortalibus, omniq; ferme Antiochenorum iuuentute sequentibus ducem: multa scilicet animorum alacritate: cæterum uirtute, ac perita belli, nulla ex parte cum illyrico milite conferendis. Ita concurrerunt ad Issicum, quem appellant. sinum, longe lateq; spatiosissima in planitie: quæ perpetuis subiecta collibus, in theatri speciem litus habet a mari longissime excurrens: quasi quoddam belli stadium fabricata natura. quin eodem quoq; loco Darium ab Alexandro ferunt maximo, extremoq; illo prælio prostratum, capiumq; Septentrionalibus etiam tum uiris, orientis nationes superantibus. Manet adhuc tropæum, & tantæ uictoriæ testimonium urbs in colle Alexandria: simul æneum ipsius simulacrum, unde loco impostum nomen. Euenit autem, ut Seueri, ac Nigri exercituum non congressus modo in eum locum, sed fortuna etiam fortunæ similis fuerit. utrinque enim sub uesteram parati ad pugnam consisterant: aris deim, pauoribusq; totam noctem extraxerant insomnem: statimq;

rum solis ortu duabus utrinque adhortantibus, incredibili
 acritate utrinque se incitauerunt: tanquam de omni spe re-
 liqua nouissimo illo congressu dimicaturi: disceptante illic
 super romano imperatore fortuna. Sed ubi diu pugnatum
 acerrime: tantaque edita utrinque strages, ut flumina per
 eam planitiem decurrentia maiore aliquanto ui sangui-
 nis, quam aquarum in mare se uoluerent: fusi tandem
 prostratique orientales, imminentibus a tergo illyricia-
 nis, partim in mare saucij potrudebantur: partim in col-
 les summos fugitantes, a persequentibus obrumabatur:
 cumque ijs una uulgus ingens hominum, qui ex urbibus
 uicinis, agrisque confluxerant: superne, quasi ex tuto lo-
 co prelium spectaturi. At Niger ualido euectus equo, pau-
 cis comitantibus Antiochiam peruenit: ubi fugiente pas-
 sim multitudine, magnaque ubique fletu, clamoribusque, mator,
 fratresque lugentium, deploratis et ipse rebus suis fugam
 capit: occultantiisque dein se in suburbano quodam, et ab
 equitibus reperto, caput amputatum. Hunc habuit exitum
 uitae Niger, dato cunctationis, tarditatisque supplicio: ho-
 mo alioqui (ut perhibent) publice priuatimque minime im-
 probus. Sed occiso Nigro, Seuerus omnes statim illius ami-
 cos supplicio affecti: siue qui sponte, siue qui necessitate co-
 acti, rebus illius studuissent: militibus tantum, qui ef-
 fugerant, ac trans flumen Tygrim metu Seueri ad
 barbaros abierant: impunitate proposita receptis: quip-
 pe magna uis hominum in ea loca concesserat. quo esse-
 ctum est: ut ualidiores deinceps barbari aduersus Ro-
 manos conferenda manu euaserint: ignari antea pugna-
 re, tantum arcu ex equis: neque armatura muniti, neque
 hasta, gladioue satis audaces, leui pendulaque ueste plu-

uimum inter fugendum auersi sagittas intendebant. Po-
 stea uero quam Romani aliquot milites, fabrique nonnulli
 in eas regiones confugerunt ibi etatem acturi: non so-
 lum armis uti, sed ea quoque fabricari barbari didice-
 runt. Rebus autem orientis ex sententia gestis, atque ut
 res posere uidebatur ordinatis, cupido iam Seuerum
 habebat, regem quoque Atrenorum bello tentandi: ac
 Parthorum regionem occupandi: quos utrosque in socie-
 tatem Niger adsererat. quibus tandem rebus in aliud
 tempus reiectis, cogitare institit: quo pacto sibi ro-
 manum imperium, liberisque suis bona fide adiu-
 dicaret. nam sublato Nigro reliquus erat Albinus,
 quem sibi parum ex sententia, parumque usui fore ar-
 bitrabatur: uulgato rumore iam nimis illum impoten-
 ter, nimisque moleste nomen Caesaris usurpare: praeterea
 multos esse et primoribus senatus, qui ad eum clamda-
 rent literas: hortantes ad reditum absente adhuc, occu-
 patoque Seuero: quippe nobilitas omnis Albinum male-
 bat imperatorem, ortum illustri genere, ac bonae indolis
 iuuenem. Quibus rebus cognitis, Seuerus minime utique
 apertis inimicijs, ac manifesto bello agendum putans,
 nulla existente causa, quae saltem specie honesta uideri
 posset: decreuit eum dolo insidiisque tentare. Quare tabel-
 larios aliquot ex ijs, qui literas imperatorias perferunt:
 fidissimos sibi homines, cum literis, mandatisque ad eum
 mitte: praemonitos, uti redditis publice epistolis, quae-
 dam habere se dicerent, quae apud illum remotis arbitris
 loqueretur: quare ut primum seorsum a custodibus nacti
 eum forent: facto impetu obrumarent, quin uenena quoque
 dedit, quibus eum si possent per aliquem ab epulis, aut

cyatho aggregerentur. Erat autem illius amicis suspecta seueri fides: itaque cauendum identidem admonerat hominem perfidiosum: plenum fraudis, & insidiarum. Nam uulgo etiam paruum constanti fide habebatur: impulsis, ut dictum est, per ipsorum filios Nigri ducibus, ad res illius prodendas: dein postquam eorum opera abusus est: suaque omnia ex sententia composuerat, ipsis, liberisque enecatis. Igitur insidum, subdolumque ingenium, res ipse declarabant: obquam id maiore se custodia Albinus circummunierat: neque enim temere quisquam a Seuero missus ad illum introducebatur: nisi prius deposito militari gladio, sinuque excusso. Postquam igitur a Seuero tabellarum ad eum perueniunt: redditusque publice literis, habere se dixerunt, quaedam secretis renuntianda: indulgens suspicionibus Albinus, comprehendi illico iubet: dein seorsum explorata re, insidiasque ordine intellectis, ubi noxios supplicio afficit: iam ipse se, ut aduersus manifestissimum hostem comparabat. Quibus cognitis, Seuerus homo iracundo ingenio, non iam celandas sibi inimicitias putauit: sed omni conuocato exercitu, huiusmodi habuit orationem.

Neque leuitatis me quisquam anteacta insimulet: neque infidum, aut ingratum putes aduersus eum, quem pro amico habuerim. omnia nos quidem praestitimus, etiam in partem principatus, & quidem stabilissimi recepto: quod ne germanis quidem fratribus facile quisquam indulserit: quod enim uos mihi uni detulisset: id ego cum illo communicauit: tantis autem beneficijs nostris pessimam uidelicet gratiam rettulit. Albinus: contempta uirtute nostra, suaque immemor fidei, ardensque inexhausta cupiditate, id uniuersum periculose praeripiendi, cuius particeps esse contra bellum,

ac dimicationem ullam potuisset. Neque deos reueretur, per quos toties iuratus: neque uestris parat laboribus, quos tantum cum gloria, uirtuteque pro nobis perulisset: quippe successuum uestrorum, nec ipse fructu carebat: immo autem si fidem seruasset, maior illi portio contigisset: ut autem si ipse author malorum sis, iniustus uideare: ita si non ulciscere acceptas iniurias, ignauius. Nam cum bellum aduersus Nigrum gessimus: non ita sane speciosas inimicitiarum causas habebamus: non enim quasi raptorem occupati a nobis principatus oderamus: sed positum eum in medio, atque adhuc in disceptatione uersantem, pari uterque ambitu ad se traherat. Verum Albinus despecto foedere, ac iurciurando, cum sit nostro munere adeptus, quae tantum legitimis liberis tribuuntur: hostis esse manu non bis, quam familiaris: ut igitur pridem beneficio affectum, honore, gloriaque cohonestauimus: ita nunc perfidiosum, atque imbellem ipsius animum coarguamus armis: neque enim sustinere ille exercitus poterit exiguus, atque insularis, uires nostras. Nam cum uos propemodum soli alacritate quadam, & uirtute uestra tam multis praelijs peruiceritis: totumque uobis orientem subegeritis: quis dubitet, quin nunc quoque tantarum accessione uirium (quippe hic totus pene Romanus exercitus) facile prostrigari paucos stis, ne sub uiro quidem sobrio, nedum sub forti Duce militantes? Quis enim luxuriam illius ignorat? uitamque hominis subulcorum potius gregibus, quam militum legionibus congruentem? Proinde eamus audacter in illum, qua solentis alacritate animi, atque uirtute: dum freti authoribus ab eodem impie peieratis: simul memores excitatorum sepe a nobis tropaeorum, quae scilicet ab ip-

so despecta sunt. Hæc locato Seuero, confestim exercitus uniuersus Albinum hostem declarat: exceptoq; faustus acclamationibus ipso, nihil non alacritatis, & studiij clamoribus ostendentes, magis, magisq; hominem spe addita suaderunt: qui amplissimo donatuo milites profecutus, statim uniuersos contra Albinum educit: missis item pariter, qui Byzantium expugnarent, clausam adhuc receptis Nigri ducibus: quæ deinde urbs fame capta: totaq; plane diruta: simul theatro, thermisq;, omniq; cultu, atq; honore detracto, & in uici formam redacta, Perinthijs: adiudicata est: quemadmodum Antiochia quoq; Laodicenis. Tum pecunie magnam curauit ad reficiendas instaurandasq; urbes, quas Nigriani milites deuastauerant. Ipse iter faciebat sine intermissione, neq; festos dies, neq; labores ullos magnopere curans: algoris atq; aestus iuxta patiens. sæpe etiam per altissimos montes hyeme sæua, niuibus celo ingruentibus, ibat aperto capite: ut milites ad alacritatem, patientiamq; laborum re ipsa cohortaretur: quocirca non metu quodam, ac lege, sed æmulatione magis, atq; exemplo principis ad proferenda omnia incitabantur. Misit etiam, qui angustias occuparent alpium: atq; aditus Italiae obsiderent. Enimvero postq; nuntiatum Albino est, nihil cunctari Seuerum, sed adesse iam: suppinus hætenus, ac delicias agitans, magno tum metu percussus, statim e Britannia transmittens, in aduerso Gallie litore castra collocauit: literisq; aduicinarum gentium præsidem missis, pecunias, commatunq; exercitibus inuandis corrobabat. Qui igitur dicto audientes fuerunt: pessime illud in se consuluerunt: nullo non sup-

plio dein post bellum affecti: qui uero imperium detrectauerunt: cum quidem felicius, quam prudentius id egressent: euasere incolumes: euentu, ac fortuna rerum utraq; consilia discernentibus. sed ubi iam in Gallia Seueri copie perucnerunt: leues quædam primo pugna, quasq; uelitates fuerunt: donec postremo apud Lugdunum magnam urbem, atq; opulentam, prælium in manibus fuit. nam cum se moenibus tenuisset Albinus: exercitus emisit in pugnam. ut uero ad manus uentum: diu quidem utrinq; decretatum est æquis uiribus: sic, ut ambigua uictorie fortuna penderet: (neq; enim Britani, uel animi magnitudine, uel auaritate cædis Illyricis concesserint.) ita conflictu primo ualentissimorum exercituum neutra in partem acies inclinabat: atq; ut nonnulli prodiderunt eius ætatis authores, qui non ad gratiam, sed ad fidem loquuntur: longe potior fuit Albi acies, qua in parte Seuerus curabat: sic, ut fugerit quoq; & ab equo deciderit: abiectisq; paludamento deliuerit. Sed insequentibus iam, uictoribusq; Britanis, ceu plane uictoribus, apparuisse extemplo Lætum Seueri ducem, cum recenti adhuc exercitu: quippe male audijt, quasi euentum pugnae expectauerit: cunctatus de industria retento milite, ut sibi met imperium uindicaret: siquidem non prius in pugnam protulit pedem, quam ubi Seuerus cecidisse nunciatus: quam suspicionem et deinde euentus approbauit. quippe rebus omnibus ex sententia mox compositis, atq; in maxima securitate agitans Seuerus, cū quidem cæteros belli duces magnis affectisset præmijs: Lætum ipsum tamen (ut par fuit) memor proditoris, morte multauit. sed ista quidem post fuere. Tunc autem conspecto (ut diximus) Læ-

fo, spes addita Seuerianis est: ac sublati in equum Seuerus, & paludamento purpureo circumdatus. At Albiniani iam se victores rati: confusis ordinibus, incitante se in eos de improviso ualida, recentiq; hostium manu, cum paulum primo resistissent: terga demum uerterunt. Rufos igitur, fugatosq; eos persecuti Seueriani, magna edita strage, ad urbem ipsam peruenerunt: occisorum utrinq; aut captiuorum numerus, uarie, prout uisum eius aetatis scriptoribus, proditur. direpta mox incensaq; Londinum: & Albino caput abscisum, perlatumq; ad Seuerum est. Ita duo maxima exiit tropaea ad orientem, ac septentriones: sic, ut nihil sit, quod cum Seueri contentionibus, aut uictorijs conferas: siue copiarum multitudinem, siue nationum motus, siue numerum pugnarum, siue itinerum longitudinem, celeritatemq; consideres. Nam Caesaris quidem aduersus Pompeium, Romano utrinq; militate, magna profecto fuerunt: item Augusti aduersus Antonium, aut Pompeij liberos: & quae antea a Sylla, Marioq; ciuilibus, externisq; praelijs gesta sunt: sed qui unus uir tres imperatores rerum iam potius susulerit: qui urbanos exercitus, Romam ipsam, ac palatium obtinentes, astu circumuenerit: quiq; unum e principibus in ipsa palatina aula curauerit occidendum: alterumq; iterum in oriente rursus gubernacula rerum tenentem, appellatumq; a Romanis imperatorem: tertium porro Caesaris honore, atq; auctoritate praeditum, in potestatem redegerit: haud facile alter inuenietur. Hunc finem uitae habuit Albinus breui sane letatus funesto honore. Ceterum Seuerus omnem statim iram, atq; atrocitatem animi sui, in illius necessarios Romae effudit: ac primo quidem,

quidem, praemisso in urbem capite Albinii absaso, iussuq; publica patibulo praefig: in una epistola, qua de sua uictoria populum edocebat, hoc quoq; adscripsit: ideo se capti illud publice in patibulo spectandum misisse: ut exemplum caperent, quid item ipsis patiendum foret. Rebus igitur Britannia ordinatis, cum totius insulae administrationem bisariam dispersisset: itemq; omni Gallia, quemadmodum quidem uidebatur, composita ex sententia, supplicioq; de Albinii amicis sumpto, siue quos ei sua queq; uoluntas, siue necessitas adiunxerat: continuo Romam proficiscitur: exercitum seorsim omnem adducens, quo terribilior uideretur: confectiq; magna uelocitate itinere, quemadmodum consueuerat: infestus adhuc superstitibus Albinii amicis, Romam intrat: occurrente laureato populo: ac magno honore, faustisq; acclamationibus exipiente: senatusq; uniuerso consalutante, tametsi plerosq; metus consternauerat: quod sibi haud quaquam parsurum rebantur immitem suapte natura, & sanguinari, neq; sane magna causa indigentem ad inferendas iniurias, ceterum tunc probabiles odij rationes habiturum. Postea uero quam in templum Iouis ingressus est: omniaq; sacrificia de more peregit: reuersus in palatium, magnoq; congrario populum romanum uictoriae nomine profecutus, ac numos militibus largitus est: simul alia permulta induxit, quae nunquam antea acceperant. Nam & frumenti summam primus adauxit: & aureis anulis uti, & domi habere mulierem permisit: quae omnia procul a militari disciplina suauitas eos, paratosq; ad bellum minime praesitura uidebantur. primusq; ipse duritiam atq; asperitatem uictus, toleran-

HERODIANI HIST.

namq; laborum, disciplinamq; omnem, ac ducum reuerentiam subuerit, inhicare pecunijs, & munditias colere militibus insuefactis. His ergo optime pro suo iudicio constitutis, curiam deinde ingressus, sedensq; imperatoria sella, accusare in fit truculentæ oratione Albini amicos: prolati etiam quorundam arcanis epistolis, quas apud illum sepositas deprehendisset: quibusdam autem exprobrans, qd eum splendidioribus muneribus affecissent: alijs, quod amici orientalibus: alijs, quod Albino fuerunt notiores: eoque pacto eximium quensq; senatu tum, ut quisq; in provincijs genere, aut opibus excelleret: omnes sine discrimine supplicio afficiebat: ulciscens (ut quidem præ se ferebat) inimicos, sed re uera subigente auaritia, qua supra omnes imperatores laborauit. Nam ut animi patientia, atq; in laboribus perseverantia, simul rei militaris gloria nemini, etiam laudatissimo concesserit: ita questui supra quam diu possit addictus, iniustus cædibus, atq; adeo cuiuscumodi ex causa pecuniam colligebat: imperium metu magis, quam beneuolentia retinens: quanquam popularis esse in primis uolebat, edendis omnifariam magnificentissimis spectaculis: centenis etiam sepe numero ocasis bellis, quas omnibus regionibus nostris, barbarisq; conquirebat. Sed & congraria dedit uberrima: & certamen proposuit, undiq; acatis lusonibus, atq; athleticis. Vidimus item sub illo quosdam omnis generis ludos, cunctis editos theatris: simulq; supplicationes, & peruigilia ad formam Cereris initorum. secularares hi tunc appellabantur: celebratos, ut aiunt, derursus trium spatio etatum: siquidem urbe tota, atq; Italia præcones itabant: conuocatum omnes ad ludos, quos nec

LIB. III.

42

quos nec uidissent hæcenus, nec uisuri postmodo forent: ita scilicet interuallum præteritæ, futuræq; celebritatis, supra omnem esse hominum etatem significantes. Igitur aliquandiu Romæ moratus, participato filijs imperio, cum se civili tantum uictoria, conerq; romanos exercitus habita, clarum hæcenus intelligeret: ex qua etiam triumphum recusauerat: decreuit item barbarorum inclarescere tropæis. quocirca prætextu uindicandi Barsenijs Atrenorum regis, qui Nigri partes fouerat: exercitum in orientem eduxit: iamq; in Armeniam facturus impetum, præuentus a rege Armeniorum est, mittente obsides ultro, & munera: ac suppliciter petente, ut sibi cum illo inire amicitiam, foedusq; ferire liceret. quare Seuerus procedentibus ex sententia rebus, in Armeniam perrexit ad Atrenos. sed & rex Osyhoenorum Augurus ad eundem transfugit: traditisq; obsidio liberis, fidem suam autorauit, sagittariorumq; uim magnam misit auxilio. Cæterum Seuerus regionem interarmiam, agrorumq; Albenorum transgressus, etiam in Arabiam scilicet excurrat: illic enim herbæ promeniunt odoratæ: quos nos aromata, suffimenta q; habemus. Ibi expugnatis uicis, urbibusq; permultis, omnemq; agrum depopulatus, in Atrenorū regionem mox ingressus, Atas circumfedit urbem scilicet altissimo impositam monti: ac maximis, ualidissimisque obseptam mœnibus: florentemq; ingenti sagittariorum copia. Igitur hæc urbem seuerianus exercitus quanta maxima ui poterat, oppugnabat: machineq; omnifariam mœnibus admouebantur, nullo oppugnationis genere prætermisso. Contra aut Atreni uadaster urbem

defensare: sagittasq; ac lapides superne iacientes, pessime accipere seuerianos: etiamq; uasa fictilia uolucris quibusdam, uenenatisq; bestiolis oppleta deuoluere: quæ cum aut oculis inuolitare: aut in apertas corporis partes sensim obrepere: grauiter singulos consanciabant. in caderatq; in morbos romanus miles, æstum illum cæli nimio sole præseruidi parum ferens: sic, ut longe plures ob hos casus, quàm hostili manu interierint. Proinde fatigatis iam, et confusis omnibus, procedente secus obsidione, ac plus iacturæ, quàm lucri Romano faciente: decreuit exeratum seuerus prius q̄ uniuersus perierat, deportare ex eis locis, tristem uidelicet infecto negotio. quippe assuetus uincere prælijs omnibus, uictum se tunc putabat, quia non uicerat. Sed eum prospera fors, et fauatrix, statim consolatur: neq; enim planè rebus infectis rediit: sed maiore quàm sperauerat successu. Nam impositus nauibus permultis exercitus uniuersus, nequaquam scilicet quo intenderat, romanæ appulsus ripæ: sed undarum impetu, Parthorum ad agrum prouectus, haud procul Ctesiphonte, qua in urbe sedes regis est. Is tunc pacem agitant, ac nihil ad se pertinere seueri pugnas autumans, quas gereret cum Artrenis: ociosus uidelicet nihil expectabat mali. Ceterum seueri exercitus, cum ad eas ripas ui fluminis inuectus, moxq; in terram esset expositus: omnem illico depopulari agrum cœpit: abactisq; ut in quæq; inciderant, pecoribus ad uescendum, uicisq; aliquot incensis, paulatim usq; ad Ctesiphontem perrexerunt: qua in ciuitate magnus rex Artabanus commorabatur. Igitur imparatos nacti barbaros, cæsis primo quicunq; resistissent: direptaq; mox urbe, pueris foeminisq;

in captiuitatem

in captiuitatem abductis, tantum ipso rege cum paucis equitibus elapso, thesauris illius, ornatisq; omni, et suppellectile ponti, uictores regressi uidentur. ita seuerus fortuna magis, quàm consilio parthicam uictoriam adeptus est. Igitur prospere succedentibus rebus, literas ad senatum Populiq; Ro. de se magnificas dedit: ac depictas in tabulis pugnas, uictoriasq; suas exposuit: nihil non honorum decernente senatu, et super his cognomina imponente deuictarum gentium. Ipse interea rebus ad orientem sic gestis, Romam reuertebatur: filios iam puberes se cum adducens: confectoq; itinere, ac prouincijs, ut cuiq; usus foret, ordinatis, Myjsorumq; et Pannoniorum recognitis exercitibus, urbem deim triumphans inuectus est: multis acclamationibus, omniq; cærimonia populo excipiente. Cui quidem ipse festus dies, sacrificiaq; et spectacula, ac celebritates indulxit: magnosq; dato congrario, et ludos pro uictoria celebrauit. Romæ deinde haud paucos moratus annos, ius dicebat: frequenter ciuilibus negotijs, et liberis erudiendis intentus. At illi iam tum adolescentes, delitij, uictisq; urbano, nimioq; spectaculorum, aurigationisq; et saltationis studio bonam indolè corruperant: interq; se fratres dissidebant: puerili primum certamine, edendis cothurnicis pugnis, gallinæcorumq; conflictibus, ac puerorum colluctationibus exorta discordia. Nam seu quod in scena audirent, siue item spectarent: semper utiq; diuersis accedebant: nusquam eisdem studente utroq; sed quod alteri carum foret, id alteri statim odiosum: committentibus etiam utrinq; ipsos adulatoribus, atq; ministris: nihilq; non ad gratiam suggerentibus, ut ad se quicq; pro uirili diuersos reuoluerent. His cognitis seuerus

HERODIANI HIST.

reducere in gratiam, atq; emendare conabatur. cum Bas-
siano, qui tunc honores imperatarios adeptus, Seuerus
Antoninus accepto Marci cognomine uocabatur: ac ma-
ior natus erat: uxorem dedit, filiam Plautiani præfecti
cohortibus urbanis. hic (ut perhibent) Plautianus ab in-
itio ætatis tenui fortuna fuit: seditionisq; & aliorum cri-
minum reus, ac multatus exilio: sed erat Seueri mun-
iceps, æser natione, atq; (ut quidam putant) etiam consan-
guinitate propinquus: ut uero alij affirmant: flore magis
ætatis per suprum conciliatus. Hunc autem Seuerus ex
parua, humiliq; fortuna, ad opes maximas prouexerat:
ac damnatarum bonis adiudicatis, longe supra ceteros col-
locatæ uerat: tantum non i perio quoq; participato, quis
ille opibus, licentiæq; abutens, nihil crudelitatis, aut ui-
olentiæ, ut quidq; ageret, omittebat: cunctis etiam atrocior
omnium ætatum principibus. ergo huius filiam Seuerus
uxorem filio suo tradidit. Enimvero Antoninus ipse pa-
rum lætus eo matrimonio, ac necessitate, quam uolun-
tate impulsus, puellam ipsam pariter, & puelle pa-
rentem pessime oderat: sic, ut ne thorum quidem, la-
remq; cum ea communem pateretur: adeoq; aduersa-
batur: ut minaretur quotidie occisurum ipsam, patremq;
simulatq; imperium solus obtinuisset. Quod cum illa idem
ad patrem referret simulq; quâto pere foret inuisa
patrefecisset: magnopere hominem irritauit. Igitur Plautia-
nus senem iam Seuerum ipsum ærens, ac morbo sepe la-
borantem: contra uero Antoninum ferocem in primis, au-
dacemq; inuenem: pauidus ob illius minas, decreuit faci-
nus inuadere aliquod, priusq; ipse opprimeretur. suberãt
præterea multa, quæ hominem ad imperij cupiditatē in-
flammarent:

flammarent: opes q̄tus nemo antea priuatus possederat:
militum præterea obediētia: & apud omnes romanæ di-
tionis homines maximi honores: ad hæc habitus, quo in pu-
blicum prodibat: siquē latum clauum perpetuo habebat:
atq; in secūdis cōsularibus numerabatur: ensem præterea
gestabat: ceteraq; omnia supreme dignitatis insignia: adeo
quacūq; incederet, trux, atq; horribilis: ut non modo non
adiretur a quoq; sed etiã qui fortuito occurrerant, ab eo
uenterent oculos. Quin antea bulbones aliquot quacūq;
iter faceret, denuntabant: ne quis in proximo consistere,
ne ue illū conuerti auderet: sed auerterent uniuersi oculos,
terrãq; despectarent. Quæ cum cognouisset Seuerus, ne
ipse quidem prorsus æqui boni facere, sed molestus iam,
grauisq; ferre: sic, ut nō nihil etiã de illius auctoritate de-
traheret: ac persuadere homini conaretur, aliquid iam e-
tantã illa insolentia immuneret. Quorū impatiens Plau-
tianus, nō dubitauit imperiū ipsam appetere insidijs. quo-
circa talia quædã machinatur. Saturninus erat quidã tri-
bunus, qui Plautianū in primis obseruabat: & cū faceret
idem oēs: unus tamen ille maiore quadã uenerationis spe-
cie, magis, magisq; homini obresperat. hūc sibi igitur fidis-
simum fore putans, ac solū deniq; cōmissã tacite habiturū,
& imperata facturū: uocari ad se sub uesterã iubet: re-
motisq; arbitris. Nūc illud inquit est, cū summam impo-
nere manum debeas amori, obseruantieq; tue, cuius mihi
hactenus dedisti specimē: cumq; ego remunerare te pro mo-
ritis, ac debitam referre gratiã possim. Datur optio tibi,
uelis ne ille ipse euadere, quem nunc esse ærens,
atq; huic tantæ potentiæ succedere: an perire statim,
dato contumacis animi supplicio. Neq; tu, uel ma-
6 iij

gnitudinem rei pertinueris: uel nomina imperatorum ex
 pueris: intrare tibi in cubiculum, ubi somnum capiunt
 soli nempe licet: redeunte uice nocturna custodia, etiam,
 nulloq; prohibente facile quod uolueris transiges. Nihil est
 autem quod hic meum iam expectes imperium: abi modo
 in aulam principum, quasi aliqua a me mandata habeas
 arcana, & graua: atq; ut uirum fortem deat: senem
 unum, ac puerum intra suum utrumq; cubiculum obruta-
 ca. nam cum in partem ueneris periculi: etiam re conse-
 cta, in partem maxime honoris succedes. Hec dicta, ut
 animum tribuni perterruerunt, ita minime consilium ex-
 cusserunt: sed ut homo neuiquam mente captus, (erat eni
 genere Syrus, ac sunt ferme ad orientem mortales acer-
 rimis ingenijs:) cognito furore, ac uecordia, quantumq; ei
 liceret minime ignarus, haudquaq; ausus deirectare: ne
 scilicet continuo daret poenas: cum se optata, ac libentia
 simularet audire, prius adorato illo, tanquam imperato-
 re, iam libellum petebat demandatæ sibi cædis. Quippe
 mos tyrannis, cum aliquem indemnatum occidi iubent:
 per literas potissimum iniungere, ne dein cædis imperatæ
 nullum relinquatur argumentum. hic Plautianus cæcuties
 nimia cupiditate, dat libellum tribuno: atq; ad cædem
 mittens, admonet diligenter, ut interfecto utroq; principe,
 priusq; divulgetur facinus, se iubeat aciri: quo ante in
 palatio conspiciatur, quam occupatum imperium quisq;
 audiat. Sub hac pactione tribunus digreditur: ac de
 more totam libere domum principis peruadit: cognitoq;
 quam difficile factu foret, duos ab uno homine principes,
 & quidem diuersis habitantes cubiculis obrumari: adit
 ad Seuerum: & cum ianitoribus agit, ut se ad principem
 intromittant:

intromittant: afferre se, que ad illius salutem ptineant.
 Illi hæc Seuero renuntiant: qui tribunum continuo iubet
 acari: ingressus, uenio inquit, tibi o domine, ut sane putat
 is, a quo sum missus: ad cædem tui, carnificiamq;: ut ego
 met. opto, ac uolo, beneficij author tibi, & salutis. Plautia-
 nus imperium captans insidijs, cædem mihi tuam, filijsq;
 tui mandauit: neq; uerbis modo, sed & literis: testimonio
 est hic libellus. Equidem ego recepi facturum, que impe-
 raret: ne alter scilicet me detrectante, negotium suscipe-
 ret: uerum ad indicandam rem tibi sum præsto, ne igna-
 rum illius opprimat audacia. Dicenti hæc tribuno, atq;
 ubertim lachrymanti, non continuo tamen fidem Seue-
 rus habebat: quippe adhuc in pectore multum ex Plau-
 tiani amatorio insederat: quin esse id totum negotium cõ-
 positum, ac fabulosum suspectabat: ratus filium suum Plau-
 tiano infestum, natamq; eius perosum, commentum esse te-
 chnam huiusmodi, ac mortiferam calumniam. Quare ac-
 citum ad se grauiter increpare instituit: q; in hoïem ami-
 cum, atq; domesticum talia machinaretur. Antoninus autem
 primo quidem deierabat ignarum se totius negotij: dein
 instanti tribuno, & libellum ostendenti, animum, auda-
 ciamq; addebat ad crimen coarguendum. sed ille cognito,
 quam magnum in discrimen uenerat: tum præterea haud
 ignarus, quam acceptus Seuero Plautianus foret: neq; non
 etiam intelligens, si latuissent insidiæ, parumq; indicium
 probaretur, exquisitissimum sibi impendere supplicium:
 & quodnam inquit, o Domini argumentum amplius,
 quod ue apertius queritis indicium? sinite egrediar regia,
 perq; aliquem fidum mihi hominem significem Plautia-
 no, facta esse iam que imperauerat: adert ille statim re

eredita: uacuam scilicet regiam occupaturus: ibi uestri munere
 fuerit, et totam deprehendere iubete modo in aedibus
 quietem agitari, ne praecognita res omne consilium subuer-
 tat. Haec locutus, fidissimum sibi hominem deligit, qui Plau-
 tianum suis hortetur uerbis: acceleret, atque adit quam pri-
 mum, dum uterque princeps iacet: oportere antequam res populo
 innotescat, intus esse eum: ut scilicet occupata arce, constabili-
 toque imperio, uelint, nolint, uniuersi, non scilicet principa-
 tum aduerti, sed iam plane principi obediant. His cre-
 ditis, Plautianus (erat autem iam diei uesper) magnam in-
 spem sublatus, lorica induitur sub uestem, tuendi corporis:
 gratia simul conscenso uehiculo properat in regiam pau-
 cis, modo qui aderant, deducuntibus: ratisque eum magnis
 de rebus ab imperatoribus acciri. Ut autem in aula nullo
 prohibente ingressus est: ignaris, quae agerentur custo-
 dibus, occurrens tribunus, coposito dolo salutem imperato-
 rem: deim manu prehensum deducit intra cubiculum, ubi
 proiecta esse imperatorum caduera mentiebatur. iamque
 aliquot e corporis sui custodibus Seuerus coparauerat,
 qui statim ingresso manus iniicerent: at Plautianus, cum
 longe alias animo spes agitare: ut ingressus cubiculum
 est: cernens utrumque illic stantem principem, comprehen-
 sumque se teneri sentiens, re tanta perterritus, rogare, sup-
 plicare, falsa illa omnia commentum id in se, fabulamque
 exogitatum. Igitur exprobrante hinc Seuro beneficia,
 et honores, illinc Plautiano fidei beneuolentiaeque suae ue-
 teris testimonia repetente, paulatim labascere Seuerus,
 atque adduci Plautiani uerbus, donec pars loricae per scis-
 sum uestimenti apparuit. Qua Antoninus animaduersa,
 audax iuuenis, et iracundus, ac iam antea homini infe-

sus: atqui inquit, ad haec certe duo quid respondeas ex-
 pecto. Veni ad imperatores sub uesperam. Numme ac-
 cius: dein quid sibi, rogo, haec lorica uult? Quis ad conu-
 uersationem ue armatus accedit? Simul haec dicens, iu-
 bet tribunum, ceterosque, qui aderant: illum eum strictis
 gladijs obrunare, ut hostem manifestarium. Nihil illi
 cunctati, iussa faciunt iuuenis imperatoris: occiduntque
 hominem: et cadaver in uiam proijcunt ad uulgo ludi-
 brium. hunc finem habuit parem uitae Plautianus, in ex-
 hausta homo cupiditatis. Caterum Seuerus duobus praefec-
 tis militaribus constituit, plurimum in suburbanis, aut
 circummaritimas Capanae oras agitabat: uis dicens, et
 civilibus negotijs intentus: cupiensque in primis, uti Ro-
 mae sui liberi bonis moribus instruerentur: nam ludis
 eos, spectaculisque uehementius studere animaduertat,
 quam principibus conueniebat. Quo fieret, uti studio
 certamineque semper in diuersum tendente, etiam ani-
 mi inuenum distraherentur: quibusdam quasi ad motus
 contentionum, atque inimicitiarum facibus. Maxime ta-
 men Antoninus intolerandus, sublato iam e medio
 Plautiano, terribilisque, et formidolosus erat omni-
 bus: tum illius nae, coniugi scilicet suae, quibus ma-
 xime artibus, aut machinis poterat exitum intendebat.
 At Seuerus ipsam pariter cum filiolo, quem pepererat, re-
 legauit in Siciliam: datis opibus, quantae ad uictum, atque
 usum abunde sufficerent: imitatus in hoc Augustum, qui fi-
 lios Antonij, posteaque hostis inditatus est: eodem modo tracta-
 uerit. Ipse ad pacem, concordiamque reuocare liberos, et
 reconciliare utrumque alteri conabatur: admenem identi-
 dem ueterum fabularum, in quibus plerumque regum calamita-

HERODIANI HIST.

tates fraternis orta seditionibus memorantur. Huc addenda thesauros, templaq; pecunijs plena esse: diuitias foris ex uestigijs accedere posse in tanta opulentia militem largitione teneri: auctas in quadruplum copias urbanas: tantum sedere exercitum ante urbem, ut nulla externa uis, seu multitudinem ipsam militum, seu corporum magnitudinem, seu pecuniæ abundantiam spectes: par inueniri tantis opibus possit: sed ea in nihilum recessura, ipsis inter se discordantibus, atq; intestinum agitantibus bellum. Hæc ille quotidie edisserens, precæq; castigacionibus admiscens, reprimere illorum spiritus, ac reducere germanos in gratiam studebat: ceterum omnia frustra erant. Quippe frenos ore depulerant, proni semper in peius: atq; illos adolescentes adhuc, in ipso ætatis feruore, atq; in summa licentia uoluptatum omnium irritamentis incitatos, etiam adulatorum ministeria diuersos trahabant: scilicet qui nõ modo illorum obsequerentur cupidinibus, atq; flagitijs: sed noua semper aliqua excogitarent, unde alteri gratum fieret, alter offenderetur: quorum etiam nonnullos Seuerus ipse in huiusmodi ministerijs deprehensos supplicio affecit. Hanc liberorum suorum uitam, & indecora in spectaculis studia ferens grauius senex imperator, literas a Britanniæ præfecto accepit, quæ docebant barbaros illic seditiones agitare: regionemq; omnem incursionibus, ac depopulationibus uastare: quare maiore manu ad resistendum, uel etiã principis ipsius præsentia opus esse. Lætus ea Seuerus accepit: quippe homo suapte natura gloriæ appetentior, post uictorias ad orientem septentrionemq; & cognomina utriusq; partæ, etiã tropæa contra Britanos exatate aliqua cupiebat. Ad hæc filios quoq;

abducere ex urbe: ut procul a munditijs urbanis, in castris militari uita, ac sobriæ inuenes insuescerent. Itæ expeditionem in Britanniam edicit senex, iam & morbo articulari laboras: tanta autem animi uirtute, quanta nemo unq; uel inuenum. Igitur iter ingressus, lectica plurimum uehebatur: nulloq; cessabat loco quare confecto itinere, spæq; omni, ac sermone celerius enauigato oceano, Britanniam ingressus est: collectusq; militibus, ac maximis conflatis uiribus bellum comparabat. Ceterum Britani repente principis aduentu percussis, auditoq; tantas contra se comparari copias: legatos ad eum de pace, ac seipsos expurgatum miserunt. At Seuerus moras de industria neccens, ne uacuo sibi Romam redeundum foret, cupidus uictoria, cognominisq; britanniæ, legatos quidem re infecta domum dimittit: ipse quæ bello usui forent, magna solertia comparabat: sed in primis tamen curæ habuit, pontibus occupare paludes: ut stare in tuto milites possent, atq; in solido præliari: siquidẽ Britanniæ pleraq; loca frequentibus oceani alluionibus paludescunt. Ver eas igitur paludes barbari ipsi natant: excursantq; ad illa usq; demersit: ac pleraq; corporis nudi, cænum contemnunt: neq; enim uestis usum cognorunt: sed uentrem, atq; ceruicem ferro incingunt: ornamentum id esse, ac diuitiarum argumentum existimantes, perinde ut aurum ceteri barbari. quim ipsa notant corpora pictura uaria, & omnisariam formis animalium: quocirca ne induuntur quidem, uidelicet picturam corporis ne adoperiant. Sunt autem bellicosissima gens, atq; auidissima cædis: tantum sento angusto, lanceaq; contenti: præterea gladio nudis corporibus dependente: lorice, ac galeæ penitus ignorans usum: im-

pedimentum id esse transgrediendis paludibus arbitrantes: quarum uaporibus, aestuq; caelum ibi semper caliginosum. Ad haec Seuerus nihil non comparabat, quod usui romano militi, quod detrimento barbaris, impedimentumq; foret. Vbi uero satis ex sententia prompta sibi esse, ac parata omnia intellexit: iuniorum filium, Cetaem nomine in parte insulae Romanis subiecta reliquit, ut irridicundo, rebusq; ciuilibus administrandis praesert: eiusq; consiliarios ex amici natu grandibus reliquit, Antonino secum aduersus barbaros educto. Transgresso igitur romano exercitu amnes, aggeresq; eos, qui obiecti barbaris Romanorum fines determinant: pugnae quaedam tumultuariae fiebant, & excursions uictore ubiq; Romano. Ceterum facilis erat ex fuga receptus barbaris: quippe inter silvas, ac paludes, & loca ipsis notissima deirescentibus: quae omnia Romanis aduersa, moram bello addebant. Interea Seuerum iam confectum senio longior inuasit morbus: sic, ut ipse domi residere, atq; Antoninum mittere in bellum, ad imperatoris obeunda munia cogere. Ceterum Antoninus haud magnopere de barbaris sollicitus, exercitum sibi adiungere, & confirmare uniuersos tendebat, ut se unum intuerentur: soli sibi imperium vindicatis, ac germano identidem obtrectans. Quin longior quoq; patris ualetudo, ac mortis mora diuinius, anxium uidelicet adolescentem habebant: sic, ut medicis ministrisq; subinde conaretur persuadere, senem ut e medio quamprimum quoquo modo tollerere: donec tandem Seuerus maerore magis, quam morbo consumptus, uitaeq; defunctus est, clarissimus omnium imperatorum bellicis operibus. Neq; enim aut ciuiles quisquam aduersus inimicos,

aut externas aduersus barbaros totidem alius uictorias reportauit: annisq; duodeuiginti gesto imperio decessit: successoribus liberis, tanta pecuniae relicta copia, quantam antea nemo: tum ampliore exercitu, quam cui obistere ulla uis possit. Igitur Antoninus mortuo Seuero summam potestatem nactus, confesum uniuersos ab ipso (quod aiunt) lare interficere cepit. nam & medicos supplicio affecit, q; sibi parum obtemperauerant, iuuenti senis maturare necem: nutritiosq; suos iuxta, & fratris, q; de reconciliandis egressent: ne uno quidem reliquo suae crudelitati facto ex eo ordine hominum, qui in honore aliquo fuerant, quicq; ipsius parentem obseruauerant. Duces porro exercitus magnis muneribus, ac promissis adhortabatur, persuaderent militibus ut se unum imperatorem declararent: nullasq; non machinas aduersus germanum intendebat: neq; id tantum persuadere militibus potuit: quippe memores, utrunq; a Seuero iam inde a pueritia pari honore, cultuq; educatum: etiam ipsi parem utriusq; obedientiam, beneuolentiamq; exhibebant. Igitur Antoninus cognito parum sibi rem aduersus exercitum procedere, icto cum barbaris foedere, dataq; pace, & obsidibus acceptis decedens illinc, ad matrem iam germanumq; festinat: congressos reducere in gratiam mater conata, aduentibus honestissimis quibusq; Seueri amicis, & consiliariis. Igitur Antoninus, cum nemo non eius libidini resisteretur: ut potius q; uoluntate ad concordiam, amorisq; simulationem adducitur. Ita ambo pari honore imperium gerentes, soluerunt ex Britania, Romanumq; cum patris reliquijs contendebant: nam corpusculo ignibus tradito, cinerem ipsum cum odoribus in uasculum alabastrum coniectum Romam

HERODIANI HIST.

referebant: ut uidelicet in sacris principum monimen-
tis componeretur. Ipsi exercitum deportantes, uictoresq;
iam Britannia, in aduersam Galliam emenso oceano per-
uenerunt. Quo igitur pacto, & diem suum obierit Se-
uerus, & liberi eius imperium susceperint: in hoc uo-
lumine demonstratum est.

HERODIANI A MARCI
PRINCIPATV HI-
STORIAE LIBER
QUARTVS.

Es gestas Seueri principis per annos
duodeciginti superiore libro sumus
persecuti. porro autem ipsius liberi
adolescentes iam, una cum matre Ro-
mam festinabant: seditiones etiam
tum in itinere agnantes. quippe di-
uersorij, mensaq; nunquam eisdem utebantur: multumq;
suspicionis in cibo omni, potiq; ne alteruter ante capto
tempore, ipse clam, aut per ministeria ueneno rem gere-
ret. ob eamq; causam etiam iter properantius faciebant:
tutus rati uicturos, ubi iam in urbem peruissent: di-
uisaq; inter se regia, amplis, ac spatiosis aedibus, maio-
ribus etiam reliqua urbe, pro suo uterq; arbitrio sepe-
ratim agerent. Postquam uero in urbem peruentum:
populus eos uniuersus laureatus excepit: & senatus con-
salutauit. Praebant igitur principes ipsi cum purpura im-
peratoria: post sequebantur consules: urnam cum Se-

ueri

LIB. IIII. 49

ueri reliquis gestantes: qui autem nouos imperatores con-
salutauerant, progressi deinde, urnam quoq; ipsam sup-
plices adorabant. Ita comitati magna pompa, composue-
runt ipsum in templo, ubi Marci, ac superiorum princi-
pum sacra uisuntur monumenta. Re igitur diuina, caerimo-
nijsq; de more concelebratis, uterq; in regiam discedunt:
partiti inter se domum, ianaisq; secretioribus obstructis,
publicis tantum, atq; atriensibus promiscue utentes. Quin
& custodes corporis separatim sibi delegerunt: uix un-
quam congregantes, nisi pauxillum dumtaxat, ut in pu-
blico a multitudine ipsa conspicerentur. Sed in primis ta-
men iusta parenti persoluerunt. mos est enim Romanis con-
secrare imperatores, qui superstitibus filijs, uel successo-
ribus moriuntur: quiq; eo sunt honore affecti, relati di-
cuntur inter diuos. Est autem tota urbe quasi luctus qui-
dam, festae celebritati promiscuus: quippe functum uite
corpus, ritu hominum sumptuoso funere sepeliunt: sed
certam imaginem defuncto quam simillimam fingunt:
eamq; in regiae uestibulo proponunt supra eburneum le-
ctum maximum, atq; sublimem, uestibus instratum au-
reis: & quidem imago illa ad aegroti speciem pallida re-
cumbit. Circa lectum uero utrinq; magnam partem diei
sedent: a leua quidem senatus omnis uestibus atris ami-
ctus, a dextra uero matronae, quas uirorum, aut paren-
tum dignitas honestat: harumq; nulla, uel aurum gestans,
uel ornata monilibus conspicitur: sed uestibus albis exili-
bus induta, moerentium speciem praebent. Haec ita per
septem dies continuos faciunt, medicis ad lectum quotidie
accedentibus, inspectumq; uelut aegrum, deterius se ha-
bere subinde pronuntiantibus: dein ubi iam uisus obisse

7

diem: lectum humeris attollunt equestris, senatorijq; ordinis nobilissimi, ac lectissimi iuuenes: perq; uiam sacrā in uetus forum deferunt: ubi magistratus romani deponere imperium consueuerant. Vtrinq; autem gradus quidam sunt ad scalarum similitudinem extructi: in quibus altera ex parte puerorum chorus est: e nobilissimis atq; patricijs: altera foeminarum illustrium hymnos in desumctum, pæanasq; canentium uerendo, ac lamentabili carmine emodulatus: quibus peractis tollunt iterum lectum: atq; extra urbem perferunt in Mariū campum, ubi quæ latissime campus patet suggestus quidam s; ecie quadrangula, lateribus æquis assurgit: nulla præter, quàm lignorum ingentium materia compactus in tabernaculi formam. Id quidem interius totum est aridis fomitibus opulentum: extra autem intextis auro stragulis, atq; eboreis signis, uarijsq; picturis exornatum. infra uero alterum minusculum quidam positum est: sed forma & ornatu per simile, portis, ianuisq; patentibus: tertiumq; item, & quartum semper superiore contractius: ac deinceps alia, donec ad extremum, quod est omnium breuissimum perueniatur. Possis eius ædificij formam comparare turribus his, quæ portibus imminentes, noctu igne præelato, naues in tutas stationes dirigunt: Pharos uulgo appellam. Igitur lecto in secundum tabernaculum sublato, aromata & suffimenta omnis generis, fructus, herbasq;, succisq; omnes odoratos conquirunt, atq; acernatim effundunt. Quippe neq; gens est, neq; ciuitas, neq; qui honore ullo, aut dignitate præcellat: quin certatim pro se quisq; suprema illa munera principis honori deferant. Vbi uero ingens aromatum acernus aggestus est: ac locus omnis expletus: tum

circa

circa ædificium illud adequantur: uniuersis equestris ordinis cetera quadam lege, ac recurso, motuq; Pyrrhichio, minorq; in orbem decurrentibus. Currus item arcu aguntur in fessis purpuratis rectoribus, qui personas ferant. Dum cum omnium romanorum, principumq; illustrium. Quæ ubi celebrata sunt: facem capit imperij successor, eamq; tabernaculo admouet: tum ceteri omnes undiq; ignem subiiciunt: unctaq; illico fomitibus illis aridis, odoramentisq; referta, igni ualido corripuntur. Mox ab extremo, minusq; tabernaculo, tanquam e fastigio quodam simul cum subiecto igni aquila dimittitur, quæ in cælum creditur ipsam principis animam deferre: ac iam ex illo una cum cæteris numinibus imperator colitur. Ita consecrato parente, reuersi domum iuuenes, discordias quotidie, & similitates exercere: insidiari inter se: moliri: parare omnibus modis, atq; ea modo uterq; in animo habere, quibus alter dolo caperetur: postremo quauisq; uia grassari ad singulare imperium: ac nihil inuicem prætermittere, dum consortē potestatis expungrent. Sed & mentes, animiq; omnium urbanorum, qui uisq; honore aliquo, aut dignitate præstarent: diuersi r. thebanar: utrosq; seorsum literas clanculum missitante, magnisq; pollicitationibus sibi homines adiungente. Maior tandē pars ad Getam spectabat: q; opinionem nonnullam ostenderet pro litatis: moderatumq; se, & lenem in congressibus præstaret: studia porro tractabat honestissima. Quippe & disciplinarum laude celebres circa se frequentes habebat: & in palestra, ac reliquis ingenij exercitationibus uersabatur: placidus præterea in omnes, atq; humanus: fama & gloria quadam optima, plurimos ad amicitia beneuolen-

HERODIANI HIST.

tiamq; alliciebat. Contra uero Antoninus cuncta asperius
ferociusq; gerebat: atq; ab his rebus, quas supra diximus,
alienus, militaris uitæ, ac bellicæ uideri amator affecta-
bat: nihilq; non iracunde faciens, immitant, quàm sua-
dendo, metu, quàm beneuolentia sibi amicitias quærebat.
Sed cum diu frustra mater discordans inter se germa-
nos redigere in gratiam studeret: uisum aliquando ambo-
bus est, imperiū inter se diuidere: ne Romæ agitantes, al-
ter alterius essent insidijs opportuni. Quare conuocatis p-
ternis amicis, coram ipsa matre de imperio diuidendo di-
sceptabant: sic, ut Europa omnis, Antonino, tellus autem ad
uersa, quæ omnis Asia nuncupatur: Getæ adiudicaretur: ita
enim diuina quadã prouidentia utraq; continentem pro-
pontidos in cursu determinari. Placebat autem ut Antoni-
nus castra ad Bizantiū haberet: Getæ uero in Calchedona
Bithyniæ urbe: quæ scilicet opposita inter se, utriusq; im-
perium tuerentur, atq; a transmittendo prohiberent: tum ut
e senatorio ordine quotcumq; ex Europa forent, in urbe
ipsa remanerent: reliqui Getam sequerentur. Sedes impe-
rij sui Getæ destinabat Antiochiã, uel Alexandriam urbes
magnitudine haud longe infra Romam. Tum ex gentibus
ad meridiū habentibus Mauros, Numidasq; Antonino con-
cedens, reliquos ad orientem usq; Getæ sibi assignabat. Hæc
illi agitarent: reliquis omnibus mæsto uultu terram
intuentibus, ita Iulia mater locuta est. Terram quidẽ
et mare o' filij iam inuenistis, quo pacto diuidatis? et conti-
nentem utraq; ut dixit pontici discriminant fluctus: ma-
trem uero quonam modo diuidetis? quonam modo infelix
ego distribuar inter utrumq; uestrum, aut discicabor? Me
primam igitur occidite: dimidiamq; uterq; apud se partem
sepeliat,

LIB. IIII. 51

sepeliat, ut ego quoq; inter uos cum mari, terraq; ipsa di-
uidar. Hæc locuta multis cum lachrymis, euulsiq; manus
ambobus iniiciens, complexa utrumq; reconciliare inter se
conabatur. Quare cohorta miseratione, cuncti discessere
improbato consilio: ipsiq; in ades suas reuersi. Sed glisc-
bat in dies odium atq; discordiæ: nam siue duces, ac ma-
gistratus aliqui eligerentur: uterq; amico suo potissimum
suffragabatur: siue ius dicens, semper diuersa sentiebãt:
magno illorum periculo, cuius res agebatur. pluri enim
studium suum, quàm ius, aut æquum faciebant: etiã in
ludis ipsis diuersarum semper factionum: nihil præterea
insidiarum omittebant: coquos identidẽ, et pincernas co-
nati ad ueneficia impellere. Quæ ubi tardius proce-
debant: q; scilicet uterq; magna diligentia, curaq; abum ca-
pesserent: postremo impatiens Antoninus, atq; imperij to-
tius cupidine instigatus, deliberat magnum aliquid, uel fa-
cere, uel pati: ferrumq; et cædem molitur. Et quando
seus non procellerant latentes insidiæ: necessarium puta-
bat, periculo omni, ac spe posthabita, quouis modo ince-
ptum patrare. Quare irrupto fratris cubiculo, nihil eum
tale expectantem supra matris pectus multo undantem
sanguine seuis obrunat: quo facto, exilit statim: ac per
totam regiam currens, clamitat magnum se periculũ ef-
fugisse, uixq; euasisse incolumem: simul imperat militibus
regiæ costodibus, raperent illico se, atq; in castra dedu-
cerent, ubi tutius asseruatur: periturum dictitans, si diu-
tius in ædibus moram trahat. Illi pro ueris ea dicta ac-
cipientes, simul ignari quæ intus gesta: currentem eum,
currentes et ipsi comitantur. fit ingens populi tumultus,
raptim agente se sub uesteram principe mediam

HERODIANI HIST.

per urbem. Vt autem castra attingit: adiculaeque eam, intra quam signa, ac simulachra exercitus adorantur: proci dens humi gratias agebat, uotis quasi pro salute susceptis. Ea re militibus nunciata, partim iam lauantibus, partim requiescentibus, statim illuc omnes exterriti feruntur: ille progressus in medium, non quidem continuo rem ipsam, prout erat gestis, fatebatur: sed effugisse periculum clamabat, insidiasque inimici hominis, atque hostis: (nam ita fratrem appellabat:) uixque tandem post longum certamen aduersarios superatos: quippe uerusque periclitantibus, se postremo unicum imperatorem fortuna relictum donot. Talia quaedam obliquans, atque inuoluens, intelligi quae fecisset, quam audiri malebat. Tum pro salute, imperioque suo singulis militibus atticarum drachmarum duo milia supra quingentos pollicetur: praetereaque ammonae supra quam sueti accipere, dimidium: iubet item iam tum ex templis, thesaurisque sibi ipsos pecuniam sumere largiter: effugis uno die, quae eamque per duodeviginti annos Seuerus collegerat, atque recondiderat alienis calamitatibus. At milites tanta pecuniae magnitudine illecti, totaque iam negotio intellecto, uulgata passim caede per eos, qui adibus effugerant: unum illum declarant imperatorem, Cetera hoste appellato: gignit ea nocte moratus in templo Antoninus, ac fretus largitionibus, quibus sibi milites adunxerat: contendit postridie in senatum, toto stupente exercitu, sed armis instructiore, quam consuevit principem deducere. Ingressus deinde, ubi rem diuinam fecit: conscendit sellam imperatriciam, atque ad hunc modum uerba facit. Non me quidem fugit, omnem domesticarum caedem, statim atque auribus inciderit, odiosam uideri:

nomenque

nomenque ipsam ut primum audiatur, afferre grauem calumniam: quippe infelices misericordia, potentes inuidia sequitur: ac uictus accepisse, uictor attulisse iniuriam uideatur: ceterum si quis uero magis iudicio, quam studio erga defunctum aliquo, rem ipsam expendat, causamque eius, et consilium exquirat: facile scilicet inueniet, rectum esse, et necessarium uindicare magis, quam accipere iniuriam. Quippe ad ocaisi calamitatem etiam infamia timiditatis accedit: uictor, praeter quam quae incolamus est, etiam gloriam rettulit fortunam: ac cetera quidem, quae saepe in me, cum ueneficis, tum omni genere insidiarum intendit, facile uobis est exquirere tormentis. quippe idcirco adesse omnes illius ministros imperaui, ut uerum deprehendatis. Sunt autem nonnulli quoque ex his iam terti, quorum exaudire confessionem possitis. Postremo autem, cum ego apud matrem forem, uenit ille, in me quosdam secum adducens gladius accinctos: sed ego re praecognita, ultus hostem sum: neque enim iam, aut fratris mentem gerebat, aut fraternam moliebatur. Vltus autem illum, qui prior insidietur, ut iustum est: ita usu quoque iam receptum. Quippe pene ipse quidem urbis huius auditer Romulus germanum perculit, suis tantum operibus illudentem. Taceo Germanicum Neronis, ac Titum Domitiani fratres. Marcus ipse philosophiae simulatur, ac mansuetudinis, Lucij generi sui contumeliam non pertulit. Ego uero uenenis comparatis in me, gladioque impendente ultus hostem: quippe hoc illi sua opera nomen imponebant. Vos autem deis gratias agite, quod alterum uobis principem seruauerint: neque mentes uestras in diuersa partiti, sed unum

tantum spectantes imperatorem, uitam securi traducite. Imperium autem Iuppiter sicut ipse inter deos solus possidet, ita uni tantum mortalium adiudicat. Hec locutus magna uoce, irarumque plenus, ac truci lento uultu illius amicos inueniens, trementibus, pallentibusque plerisque, in regiam reuertitur. Continuo igitur cepti occidi domestici omnes fratris, atque amici: quique in aedibus habitabant, quas ille incoluerat: ministrique; item uniuersi: sic, ut ne aetati quidem infantium parceretur. porro ipsa caduera plaustris omnibus per contumeliam imposita, atque extra urbem exportata aferuatum: aut temere iniecta rogis, comburebantur. nec quisquam superfuit ex ijs, qui leuim modo cum Getæ notitiam habuisset. Athletæ etiam et aurigæ, atque omnifariam histriones, et quicquid denique, uel oculis illius, uel auribus incundum fuerat: passim occidebantur. Præterea senatorij ordinis, quicumque aut nobilitate, aut opibus excellerent: minima quoque de causa, uel plane nulla, quantumlibet leui delatione, pro illius amicis interimebantur. Quin et Commodi sororem iam anam, atque omnibus imperatoribus, ut Marci filia oportuit, magno in honore habitam, morte afficit: causatus, quod Getæ necem apud ipsius matrē desseuisset: et coniugem quondam suam Plautiani filiam, quæ fuerat in Sicilia relegata: ac consobrini Seuero cognomine, filiumque Perthinacis, et Lucillæ Commodi sororis. postremo quicquid ex cognatione imperatoria, aut in senatu ex patricia nobilitate supererat, plane quasi ab stirpe abscidit: ducesque provinciarum uniuersos, ac procuratores ueluti Getæ amicos neci dedit: totaque nocte cædendis plurifariam mortalibus impendebantur. Sed et uestales uirgines uiuas

obruit

obruit terræ, quasi temerata uirginitate. Denique id, quod nunquam aliàs factitatum: cum circenses spectant eo, porro in aurigam, cui studebat, nescio quid cauillatus esset: ratus sibi contumeliam illatam, repente omnem exercitum facere impetum iussit in populum: ac raptare, et occidere quicumque in aurigam dixissent. At milites accepto semel uiolandi, rapiendique potestate, cum discerni a reliquis nequirent, qui fuerant proteruius locuti: nullo scilicet in tanta multitudine uerum fatente: passim ut quæque inaderant, aut occidebant, aut omnibus ereptis, quasi salute redempta uiuos ægre dimittebant. His actis, stimulantem malorum facinorum conscientia, uitamque perosus urbanam, statuit Roma secedere: ut et milites ordinaret, et provincias inuideret. Igitur Italia decedens, ad ripas Danubij peruenit: ac partes imperij romani septentrioni subiectas. Ibi aut corpus exercebat aurigando, cædendisque comminus omne genus beluis, aut ius dicebat: rarius id tamen, statimque sententiam ferens ac respondens, pauculis dumtaxat auditis. Cæterum Germanos illic sibi omnes adiunxit, atque in amicitiam conciliauit: sic, ut ex his socios bellorum, et custodes corporis ualidissimum quæque, et pulcherrimum sibi adstauerit. sæpe etiam romano cultu deposito, uestem germanicam induebat, atque in eorum sagulis argento uariogatis conspiciebatur: etiam flauam capiti cæsariem imponens, ad modum germanicæ tonsuræ, quibus læti barbari mirifice eum diligere, gaudere etiam romanus miles, quem scilicet ille amplissimis largitionibus prosequeretur: ipse nullum non militæ munus prompte obire: et siue quid fodiendum foret, prius fodere: siue pons flumini imponendus, aut exitu-

Aus agger: siue quod opus manuum faciendum, aut labor
 subeundus, primus omnia occupare: tenuisq; mensa, ac li-
 gnecolis poculis, uasisq; esculentorum contentus esse: pa-
 nemq; etiam temere factum comesse. Quippe tritico quan-
 tum satis uni foret, sua manu molito, massaq; inde facta,
 atq; in carbonibus decocta uesci solitus. omnia deniq; ele-
 gantiora aspernari: Et uilissimis quibusq;, ac uel pau-
 perrimo, gregariisq; militi facillimis uti: tum commilito-
 nem, quam principem uocari se malle: ac plerumq; iter
 facere perinde, atq; ipsi, pedibus ambulans: raroq; uehi-
 culum conscendere, aut equum: sibi ipse portare arma:
 nonnunq; etiam signa militaria longissima, Et aureis or-
 namentis pregraua, ac ne robustissimis quide militibus
 facilia, ipse humeris subire. Ob haec igitur, aliaq; huiusce-
 modi, ut homine militem diligere eum suus exercitus,
 Et ut uirum fortem admirari: quippe instar mira uili ui-
 debatur, tantula homine stature, tantis esse laboribus pa-
 rem. Sed ubi milites apud Danubium ordinauit, atq; in
 Thraciam Macedonibus contermina discessit: continuo Ale-
 xander alter enasit: nam Et memoria regis eius omnibus
 modis renouauit: statuas imaginibusq; nulla non urbe po-
 ni iussit: Romamq; ipsam, capitoliumq;, Et templa uniuersa
 referfit Alexandri simulachris. Vidimus item imagi-
 nes nonnullas ridicule depictas, quae uno corpore duas fa-
 cies praeferrere Alexandri, atq; Antonini. Ipse prodibat
 Macedonico habitu caussiam gestans, Et crepidas: ac lectis-
 simam iuuenum manum in exercitu phalangem mace-
 donicam appellabat: iussis ducibus nomina sibi ducum
 Alexandri imponere. Praeterea iuuenes spartae acutas,
 laconicam, Et pitaritem centuriam uocabat. His igitur

actis, atq; urbibus prout quaq; poterat ordinatis,
 Pergamum adit Asiae ciuitatem: ut Aesculapij curationi-
 bus uteretur. quo postquam peruenit: somnijs quandiu uo-
 luit captatis, Ilium mox petiit, Et cunctis urbis reliquijs
 collustratis, ad Achillis tumulum processit: eoq; coronis,
 floribusq; magnifice exornato, rursus imitari Achillem
 cepit. Sed Patroclum desiderante aliquem, libertorum
 omnium charissimus Festus, a memoria, dum ad Ilium
 moratur, uita defunctus est: ueneno (ut quidam aie-
 bant) extinctus, quo scilicet Patrocli more sepeliretur:
 ut alij affirmant, morbo interceptus. Huius igitur cada-
 uer efferré iussit: compluribusq; lignis rogam strui:
 dein imposito in medium, mactatisq; omne genus ani-
 malibus, subiecit ignem: phialamq; manu tenens, ui-
 numq; libans, uentos preabatur: cumq; esset raro ca-
 pillis, Et crinem quereret, ut imponeret ignibus, de-
 ridiculo erat omnibus: ceteru quos habuit capillos, tamen
 rotendit. Laudabat autem ex omnibus ducibus, praecipue
 Sylla romanum, Et asrum Annibalem: quibus etiam sta-
 tuas, atq; imagines excitauit. Decedens autem Ilio, Asiaq;
 omni, Et Bithynia, gentibusq; religis pertrastis, atq; ubiq;
 rebus copiosus, deuenit Antiochia: ubiq; exceptus honorifi-
 centissime: atq; aliquadiu moratus, Alexandria contendit:
 praetens huic itineri desideriu uisende urbis ab Alexan-
 dro constructae: simul consulendi illorum numinis, quod
 egrege incola ueneratur: ac simulans haec duo in primis,
 religionem dei, Et herois memoriam, iubet hecatombas
 comparari, ac parentationes omne genus. quod ut pri-
 mum est alexandrinae multitudini nuntiatum, leuissimam
 suapte natura, Et omnibus momentis expositam: studium

benevolentiamq; principis omnes, quasi animorum impo-
 ter accipiebant. Igitur ad excipiendū illum se compara-
 bant, quanto nunquam antea honore consueuerant: quip-
 pe omnifariā musica instrumenta disposita, ubiq; uarium
 edebant sonitum: præterea aromatum, ac suffimentorum
 uapor omne genus additus, cunctos optimis replebat odo-
 ribus: tediis præterea, & florum sparsionibus honora-
 bant. sed ubi in urbem iam peruenit, primo quidem tem-
 plum ingressus est: multisq; uictimis immolatis, ac thure
 cumulatim altaribus, ad Alexandri monumentū se contulit:
 paludamentumq; purpureū, & claris speciosisq; gemmis
 anulos conspicuos, balteumq; & siqua alia gestabat ele-
 gantiora, dempta sibi, tum illius imposuit tumulo. Hæc cer-
 nentes Alexandrini, læti supra modū, noctibus totis, ac die
 bus festum celebrabāt: ignari, quid intra ulceratū pectus
 imperator oculeret: hæc enim omnia per simulationē fa-
 ciebat, ut uniuersam illorū multitudinē contruadaret. Læ-
 tentis odij causa talis erat. Nuntiatū ei fuerat Romæ agen-
 ti, uiuo adhuc patre, atq; itē post extincto, multa in ipsum
 dicere Alexandrinos: sunt enim homines suapte natura
 dicaces, atq; ad describēdum illudendumq; maxime facti:
 iactantes in optimū quenq; & potentissimū dicitaria quo-
 dam, ut quidem ipsi putant, festiua: ut autem uidentur ijs,
 in quos dicuntur longe grauissima: quippe huiusmodi ioc-
 eorum uel maxime illa permouent, quibus delicti ueritas
 arguitur. Quare cum multa in eum dixissent: ne dissim-
 lata quidem fraterna cæde, matremq; etiam Iocæ-
 stam uulgo appellarent: irridere nēq; ipsum, q̄ tan-
 tulle homo staturæ Alexandrum, atq; Achillem maxi-
 mos, ac fortissimos heroes æmularetur: dū ludere se pu-

tans, eō impulerūt Antoninum hominem suapte natura
 iracundum, atq; sanguinariū, ut perniciem illis, insidiasq;
 moliretur. Igitur celebritate, ac festo iam peracto, cum ui-
 deret maximam hominum multitudinē ex uicinis regioni-
 bus confluisse in urbem: mouit edictū, ut in planitiem
 quandā inuenus uniuersa conueniret: uelle affirmans, st-
 cuti macedoniam, spartanamq; habebat, ita etiam in Ale-
 xandri honorē ipsius herois cognomento phalangem con-
 stituere. Iubet igitur consistere iuuenes uniuersos, relicto
 intervallo, ut singulorum ætatem, staturamq; & corporis
 habitudinem militiæ idoneā consideraret. His creditis iu-
 uenes, ac uerisimili spe ducti, ob insignem honorē paulo-
 ante exhibitum principi, conueniunt frequentes una cum
 parentibus, atq; germanis, lætis, gratulantibusq;. at uero
 Antoninus singulos inter se distantes circumiens, contre-
 ctansq; & aliud in alio laudans præteribat: donec illos,
 neq; id animaduertentes, neq; expectantes uniuersus cir-
 cumueniret exercitus. Ut uero coniecturam fecit, iam
 esse omnes militum suorum armis inclusos, quasiq; reti-
 bus implicatos: ipse statim cum suo præsidio excessit,
 ac signum militibus dedit: qui statim factū undiq; impe-
 tu, deprehensam in medio incermem iuuentutem, cæte-
 rosq; qui aderant magna cæde contruadant: atq; è mi-
 litibus, alij cædem tantum faciebant: alij foueis ingen-
 tibus caduera obruebant, aggestaq; desuper humo, im-
 manem tumulum excitauerunt: multi etiam in cas foueas
 semiuui protrahabantur: multi adhuc integri derrude-
 bantur. sed & milites nonnulli simul perierunt: nam qui
 reliquias adhuc aliquas spiritus retinebant, neq; peni-
 tus defecti erant uiribus: impliciti proruentibus se mi-

litibus, eos quoque secum trahebant in foueam. Tanta est autem facta caedes: ut riuus cruoris per planitiem decurrerentibus, cum fauces ipse Nilus inuolueret, tum litus omne circum urbem purpura sereret. Sed affectans Parthici cognomen, famamque deuictae ad orientem Barbariae, quanquam in altissima pace, tale quiddam machinatur. Dat literas ad regem Parthorum Artabanum: simulque legatos cum muneri- bus mittit materiae, et artis conspicuae. In eis literis fuerat scriptum, uelle se regis filiam ducere in matrimonium: principem se esse, et principe natum: quare haud decorum privati cuiusque, et tenuis fieri generum: sed Regnam ducere potius filiamque magni regis. Duo maxima imperia esse Romanum, et Parthicum: quibus affinitate illa in unum coeuntibus, ac nullo iam discriminante fluuio, unam tantum potentiam factum iri, nullis expugnabilem uiribus: nam reliquas barbaras nationes, quae nunc amborum imperijs subiectae sunt: facile inquam toleraueras, si proprios gens quaeque, et conuentus sit habitura rectorum. Esse Romanis pedestrem exercitum, qui hastis, et strataria pugna ceteros antecellat: Parthis uero equitatum plurimum, peritissimosque sagittarios. His igitur concurrentibus, et quae usui ad bellum sunt: in unum conspirantibus, facile ipsos sub uno diademate totius orbis terrarum imperium retenturos: praeterea odoramenta, quae apud illos proueniunt, telasque laudatissimas: contraque apud Romanos metalla ipsa, et quae cuiusque arte aliqua conspicua uisuntur: non iam uix, raroque, et elanculum per mercatores importatum iri, sed in una duntaxat terra, unoque imperio: communemque fore utrisque usum rerum omnium, minimeque impeditum. His literis Parthus acceptis, primo

quidem abnuere: negare Romano conuincere barbarum matrimonium. Quam enim fore concordiam, neque uoce satis congruentibus, et uictu, habuitque inter se distantibus? Esse Romae patricios permultos, quorum sibi ille optare liberos in matrimonium possit: sicut itidem apud se accidere: neque ullam sane extere causam, cur alterutrum genus aduheretur. Haec igitur a principio rescribens, conditionem aspernabatur: sed instanti Antonino, donisque, et inreuerando fidem studij sui, et charitatis uxoriae facienti, credidit barbarus: ac pollicitus daturum filiam generum iam ipsum appellabat. Cuius rei uulgata mox fama, barbari scilicet omnes ad romanum suscipiendum principem se comparabant: spe quadam semperiternae pacis exultantes. Ceterum Antoninus prohibete nullo, fluuio transgressus, ac iam parthicae regionem quasi propriam peragrans, sacrificantibus passim uniuersis, supraque coronata altaria odores incenditibus, laetum se honore illo barbarorum magnopere simulabat. Postea uero quam magno itinere facto, ad ipsam Artabani regiam appropinquabat: occurrit ei rex in quadam ante urbem planitie: nouum nuptum excepturus, generumque suum. Sed barbarorum magna multitudo floribus indigenis coronati, atque induti uestes auro, diuersisque coloribus uarias, festum agebant: ad tibiarum fistularumque, et tympanorum sonitus saltantes numerose. Quippe huiusmodi tripudijs supra modum delectantur: praesertim cum se temeto largus inuiterunt. sed ubi omnis multitudo confluxit: ac relictis equis, pharetrisque, et arcibus depositis, inter libamina, et calices agebant: collectique in unam barbarorum quamplurimi, te-

mere inordinatq; confluxerant: nihil suspicantes mali, sed pro se quisq; studentes videre nouum nuptum. Tum signo dato Antoninus, militibus imperat, impetum, caedemq; in barbaros faciant. Illi re subita perterriti, caedentibus, sauciantibusq; Romanis, terga obuertunt. ipse Artabanus a suis stipatoribus raptus, atq; equo impostus, uix, aegreq; cum paucas fugiens, elabatur: reliqua uero multitudo barbarorum passim caedebatur. Quippe neq; equos habebant, quibus maxime utuntur: descenderant enim ex ijs, partumq; dimiserant: neq; ipsi euadere fuga poterant, impediende cursum fluxa ueste ad pedes usq; deducta. Porro pharetras, aut arcus omnino non attulerant: nam quid illis opus ad nuptias? Ita ingenti caede barbarorum facta. Antoninus, praedaq;, & hominibus magna copia captis, discedit resistente nullo uicisq;, & urbibus incensis, data potestate militibus rapiendi, quod quisq; possit, aut uellet. Hanc igitur calamitatem, haud opinato barbari acceperunt. Antoninus autem regionem parthicam penitus ingressus, defessis iam rapiendo, caedendoq; militibus, reuertit in Mesopotamiam: indeq; senatus, Populoq; Roma per literas significat subactum a se orientem, cunctosq; illius regni mortales in suam ditionem concessisse. at senatus quanquam totius negotij gnarus: (quippe principum res latere nullo pacto possunt.) metu tamen atq; assentatione, cunctos illi honores uictoriae decernunt. Substitit autem post id Antoninus in Mesopotamia studio auarigandi, ac beluarum uenationibus intentus. Erant praefecti exercituum duo, Audentius, & Macrinus, quorum alter senex iam, rerumq; nihil planè rudis, haud tamen imperitus rei mili-

tatis habebatur: alter & in foro uersatus, & legum comisissimus. In hunc igitur, ut parum militarem, minimeq; fortem uirum, publice nonnunquam princeps cassillabatur: nec conuitijs quidem abstinens. Nam audito illum & uictum usurpare liberaliore, & aspernari uilissima, abietissimaq; cibaria, quibus Antoninus militariter delectabatur: chlamydemq;, & uestem ceteram ad urbanum modum gestare: quasi degenerem ipsum, morboq; muliebri laborantem calumniabatur: minitans etiam occisurum. quorum impatiens Macrinus uehementer exacerbatu est. Accidit autem res huiusmodi: quippe habitura finem aliquando fuerat Antonini uita. Nam cum suapte natura curiosior esset, non hominum modo res cognoscere studebat: sed deorum, daemonumq; etiã rimari arcana: metusq; semper insidiarum nullis non oraculis incubabat: acutis undiq; magis, astrologis, haruspiciibus, ac nullo plane praeterito, qui huiusmodi fallacias profiteretur. sed eos quoq; suspectans ut parum uera loquentes, omniaq; ad assentationem uaticinantes: scribit ad Maternianum quendam, cui rerum suarum omnium curam in urbe crediderat: & quæ sibi ex amicis omnibus fidissimam putabat: consciumq; omnium secretorum habuerat: magos undiq; optimos conquirat: atq; euocatis manibus de fine ipsius uitæ consulat: & an quisq; imperio insidietur. At Maternianus nauate principi opera, siue id re uera manes significauerant: siue alioqui Macrinum perosus, rescribit Antonino, Macrinum esse, qui insidietur imperio: eumq; e medio tollendum. Has igitur literas, ut mos est, cum reliquis obsignatas dat ignaris, quid ferrent, tabellaris: illi consuetæ usi itineris celeritate, ad Antoninum perueniunt: quo

ille potissimum tempore ad aurigandum se parabat, ac iam currum conscendebat. Ita ei reddunt integrum epistolarum fasciculum: in quibus erant etiam literæ, quæ ad Macrinum pertinebant. At uero Antoninus studio iâ omni, atq; animo ad aurigandum intentus, imperat Macrino, ut ipse literas seorsum inspiciat: ac siquid maioris momenti sit, renuntiet: sin minus, ipse de more suum, hoc est præfecti officium exequatur. quippe talia identidem iniungere consueuerat: ipse deinde ad suum studium perrexit. Macrinus seorsum epistolis omnibus solutus, etiam in eam incidit, quæ ipsi perniciem afferebat. Cognito igitur quantum periculi impenderet: ac gnarus Antonini iracundiæ, truculentiaq; præsertim tam specioso prætextu, subtrahit epistolam illam: cæterarum uero (ut solebat) argumenta principi renuntiat. Sed metuens, ne iterum super eiusmodi rebus Maternianus rescriberet: malens facere ipse aliqd, quam expectando pati: tale quiddam comminiscitur. Erat Martialis quidam centurio unus e custodibus corporis Antonini, semper illum affectari solitus: cuius fratrem paucis ante diebus princeps delatum tantum, sed minime redargutum occiderat: ipsumq; Martialem per contumeliam timidum, ac degenerem, & Macrini amicum appellauerat. Hunc uehementer dolentem fratris necæ, proprijsq; incitatum contumelijs, gnarus omnium Macrinus ad se uocat, studiosum iam pridem sui, ac multis obstrictum beneficijs: cui persuadet, ut captato quamprimum tempore Antoninum obrunet. Ille, cum promissis adductus, tum proprio odio, ac uindictæ fraternæ studio incitatus, libenter omnia se facturum pollicetur, cum primum occasio euenisset. Euenit autem

autem haud multo post: quippe agens Carris, quæ est Mesopotamiæ urbs: Antoninus deæ Lunæ inuisit templum, quod in ea regione distans aliquantum ab urbe præcipuo honore ab incolis colitur. eod secum paucos equitum eduxit: relicto exercitu cætero, ut sacrificio factò, in urbem reuerteretur. medio autem itinere uno tantum simulò committatus, ac reliquis abstinere iussis, recessit ad requisita naturæ: quare auersis omnibus, & quamlongissime recedentibus honoris, ac reuerentiæ causa, Martialis, qui omnes temporum captabat articulos, ut eum solum esse animaduertit: cui uultu principis ad uidentium aliquid, aut audiendum uocatus, accurrit: auersumq; & subligacula sibi deducentem pugione traiecit, quem calatam manus atulerat: & cum in ipsam iuncturam ferrum incidisset, letali scilicet uulnere, de improviso Antoninus minima defensus occubuit. quo factò Martialis statim equum inscendit, ac fuga euadere conatur. Cæterum germani equites, quibus & delectabatur Antoninus, & custodibus corporis utebatur: propiores cæteris, primiq; facinus conspicati, Martialem consecuti, missilibus confodiunt: quod ubi exercitus reliquus cognouit, omnes subito concurrerunt: primusq; Macrinus supra cadauer conqueri, ac delamentari per simulationem cepit. Grauis ea res, & molestia militibus incidit: commilitonem, conuictoremq; aliquem amississe, non principem existimantibus. Neq; de Macrino quippiam illis adhuc subuoluerat: putantibus Martialem proprias inimicitias persecutum. ita in sua quisq; tabernacula discessere. At Macrinus tradito igni corpore, reliquias intra urnam coniectas mari ad sepulturam remisit. Ea tunc Antiochiæ morabatur:

moxq; ob liberorum calamitates, incertum sponte, an imperio alicuius mortem sibi conscivit. Hunc finem habuerunt Antoninus, & Julia mater: cum quidem ad eum, quem diximus modū uixissent: ac sexennium tantum ille sine parente, germanoq; suo imperauisset. Extincto Antonino incerti, ignariq; quid agerent milites, biduo sine imperatore fuerunt: quærentes inter se, quem potissimum principem deligerent: siquidem aduentare magnis copijs Artabanus nuntiabatur: poenas exacturus, & cæsis inter pacem, ac libationes missurus inferias. Igitur principem deligunt, primo quidem Audentium, militarem scilicet uirum, præfectumq; non improbum: sed ille senectutem excusans, abnuat imperium. dein uero Macrinum, suadentibus potissimum tribunis, quos etiam conscios insidiarū Antonini, ac Macrino participes consilij fuisse post illius mortem suspicio extitit: quem admodum in sequentibus dicemus. suscepit autem Macrinus imperiū, non tam fide militum fretus, quāam necessitate impulsus, usq; præfenti. His actis, iam scilicet Artabanus multis copijs ac uiribus aderat: equitatum ingentem & sagittariorū multitudinem adducens: præterea cataphractos chamelis insidentes, qui prælongis contis præliarentur. Quo cognito, Macrinus conuocato exercitu, ita locutus perhibetur. Dolete uos omnes principis huiusmodi, uel ut uerius loquar commilitonis interitu minime mirandū: sed calamitates, casusq; humanos modice ferre, id uero est prudentium. Ceterum illius memoria uestris æternum præcordijs insidebit, atq; ad posteritatem propagabitur, rerum fortiter, ac magnifice gestarum: præterea amoris, beneuolentiæq;, & communicatorum uobiscum laborum laudem secum

dem secum deferens sempiternam. Nunc autem postulat tempus, honore habito illius memoriae, iustisq; omnibus persolutis, occurrere imminenti periculo. Videtis Barbarum instantem cum totius orientis multitudine: ac iustas (ut uidetur) belli causas præferentem: siquidem nos illum priores lacessuimus, uiolato fœdere: atq; in altissima pace bellum excitauimus. Nunc omnia romanarum imperium in uirtutem uestram recumbit, & fidem: neq; enim de finibus imperij, aut de summis dimicatio nobis aduersus magnam regem, sed de omnibus fortunis est: cum scilicet liberos, consanguineos suos ultum ueniat: quos iniuste a nobis, contraq; fœdera ocasos arbitratur. Igitur arma capiamus: atq; (ut mos Romano est) ordines in prælio seruemus: quippe in acie barbarorum incomposita multitudo, ac tumultuaria, ipsa se fortasse impedit: uester autem ordo, atq; consensus, pugnantiq; periticia, sicuti uobis salutem, ita hostibus perniciam attulerit. Quapropter sic uelim bene sperantes dimicetis, ut Romanos decet: uisq; hæcenus consuectus: ita enim & barbaros ipsos fuderitis: & gloriam insignem adepti, fidem Romanis, ceterisq; omnibus feceritis: non dolo aut fraude ulla, sed uirtute, & armis superiorem uictoriam a uobis partam. Quæ postquam locutus est: cognita necessitate, milites in ordines se recepere: atq; in armis agitantibus. Sole autem oriente, conspiciunt Artabanum maximas secum copias adducentem. Ut autem solem Barbari de more propitiarunt, confestim edito ingenti clamore concurrunt in Romanos: usq; ad equitantes sagittas ingerunt. At Romani acie instructa, Maurorumq; equitatu per latera disposito, ac receptis per intervalla expeditis mi-

HERODIANI HIST.

litibus, quibus facilis esset excursio, fortiter resistentes, impetum barbarorum sustinebant: qui scilicet et sagittarum multitudine, et prælongis contis, quibus cataphracti ex equis, aut chamelis depugnabant, pessime Romanos accipiebant: contra Romanos quoties pedem conferebant, facile scilicet aduersarios superabant. Postea uero quam ab equitatu, et chamelitarum multitudine premebantur: fuga simulata, tribolos, aliâq; machinamenta ferrea acuminata proiecebant: quæ sub harenis latentia, neq; cuiquam inspecta perniciem equitibus, et chamelorum infessoribus afferebant. Quippe illis calcatis, equi, potissimum uero chameli, quoniam huic generi mollissima sunt ungula: succidue claudicabant excussis tergo infessoribus. Cæterum Barbari illi quandiu equis, aut chamelis inuehuntur, acerrime scilicet confligunt: ubi autem, uel descendere iam, uel exidere, faciles sunt capti: neq; prælium in manibus gerere audent: et si fugendus, aut insequendus sit hostis, curra scilicet fluxa ueste præpediuntur. Vno igitur, alteroq; die à mane ad uesperam pugnatum: nox prælium diremit: reuersiq; sunt in castra utriq; quasi uictoris. Tertia die in planitiem pugnatu conuenere: tentante autè Barbaro, ut pote qui numero præstabat, circumuenire Romanum, quasiq; indagare concludere: contra non iam profundiore, sed in frontem productam constituebant Romani aciem: ac se circumueniri prohibebant. Tanta autem uirorum, iumentorumq; multitudo cecidit: ut omnis completeretur campus, maximiq; cadauerum acruum in altum atollerentur: præsertim uero chamelorum, quæ aliæ super alias procubuerunt. Ergo nec liber pugnantibus cursus erat, nec inter se cernendi copia: uelut ingenti quodam,

ti quodam, ac uix pernio aggere cadauerum in medium extracto: quo scilicet prohibente trāsitum ad reliquos, singuli se in sua castra receperunt. At Macrinus cognito nõ alia de causa tam acriter, ac pertinaciter pugnare Artabanum, nisi quia se pugnare contra Antoninum arbitrabatur: (solent enim barbari paulo negotio quasi fatiscere: uelutiq; oneri cadere, si modo primis congressibus parum ex sententia res gesserint: tunc autem persistebant, prælium integraturi, cum primum caduera concremassent: ignari perisse, qui has inimicitias concitauerat): mittit Parthis legatos cum literis, quæ declararent occidisse imperatorem: ac debitum supplicium luisse, qui foedera, et iusuradum temerauerat: sibi esse à Romanis, quorum ipsum tandem imperium sit: summam rerum traditam: non placere uero quæ acta forent: itaq; captiuos qui cumq; superessent, raptâq; omnia redditurum: cupere se illum ex inimico amicum facere, pacemq; iurcurando, ac libaminibus sancire. Quibus lectis Artabanus, edoctusq; à legatis de Antonini cæde, satis dedisse supplicij uolantem foederis arbitratu, contentusq; reddi sibi citra ullum cruorem captiuos, prædamq; omnem, foedus cum Macrino ferit, atq; in proprias sedes reuertitur: sed et Romanus imperator deducto ex Mesopotamia exercitu, Antiochiam profectus est.

HERODIANI A' MARCI
PRINCIPATV HI-
STORIAE LIBER
QVINTVS.

d E Antonini imperio, cædeq; insidijs,
ac successione item, superiore libro di-
ximus. Cæterum Macrinus ubi An-
tiochiam peruenit, literas senatui,
Populoq; Roma. misit in hanc senten-
tiam. Cum satis ipsi cognitum habe-
tis, quod nam fuerit meum iam inde a principio totius
vitæ institutum: quamq; ad benignitatem propensi mo-
res: quæ mansuetudo in ea potestate explicata, quæ non
multum abest a principatu: (siquidem ipse quoq; impe-
rator fidei se præfecti cohortis credit:) superuacuum
esse arbitror multis uerbis uti apud uos: nostis enim &
ipsi parum me lætum fuisse ijs rebus, quæ ab illo gereban-
tur: ac sepe uestra causa periclitatum, dum ille nulli non
calumniæ fidem habens, uelut effrenus contra nos irruer-
et. Itaq; identidem mihi obrectare solitus, etiam publice
modestiam in me, atq; humanitatem uituperabat, se-
gnem, & fluxis moribus uocitans. Quippe homo assen-
tationibus gaudens, qui cumq; ipsum ad crudelitatem exa-
cuebant: rabiemq; insitam, quasi signo dato prouocat-
bant: & calumnijs iram excitabant: eos sibi deniq; be-
neuolos, fidosq; in primis amicos arbitrabatur. mihi au-
tem iam inde a principio nihil lenitate antiquius, mo-
destiaq; fuit. Igitur parthicum bellum longe maxi-
mum, & in quo omne romanum imperium fluctua-
uerit, ita

uerit, ita consecimus: ut nec in acie fortiter dimicando
hostibus cesserimus: & regem maximas secum trahen-
tem copias, isto sædere ex inimico amicum reddideri-
mus. Porro me principe liberi, incruentiq; omnes agita-
bunt: magisq; optimatium conspiratio hæc erit, quam
principatus. neq; tamen est, quod quisquam indignum
imperio censeat, aut fortunæ crimen putet esse: q̄ ex
equestri ordine ad imperium peruenerim: nam quo ob-
secro nobilitas ipsa, nisi morum benignitas adsit, & hu-
manitas? Siquidem fortuna munera etiam parum di-
gnos exornant: animi uirtus, propriam cuiq; gloriam
concliat: & claritas quidem generis, diuitiaq; atq; id
genus reliqua, & si beatorum propria putantur: mini-
mo in ipsis, ut pote ab alijs tradita laudantur. Lenitas au-
tem, ac benignitas, & si ipsæ quoq; admirationi sunt:
attamen habenti quoq; laudem accumulant. Quid enim
uobis profuit Commodi nobilitas? aut Antonini paterna
successio? scilicet eiusmodi homines, quasi ipsis debitam hæ-
reditatem adepti, ueluti proprio patrimonio per contume-
liam abutuntur: qui autem a uobis imperium acceperunt:
uelut in perpetuum obstricti, etiam referre gratiam pro
meritis enituntur. Ad hæc patricia principu nobilitas sæ-
penumero in superbiâ uertit, despectis omnibus uelut in-
ferioribus. at qui modestiæ ex perimento ad imperiũ ascen-
dunt: quasi patrũ labore tuentur semper, uerenturq;
& colunt, quos consueuerant. Mihi sanè decretum est,
nihil sine auctoritate uestra gerere: ac uos participes,
consiliariosq; habere reipub. gerendæ: uiuentiq; pro ar-
bitrio uestro in libertate illa, quam uobis antehac a pa-
tricijs imperatoribus creptam, Marcus dein, Pertinaxq;

refatuere conati sunt: ambo ad imperium priuatis curabulis inuaditi. quippe generis initia clara posteris relinquere ipsum praestat, quam accepta a maioribus, fœdis moribus contaminare. Hac lecta epistola conelamatum a senatu uniuerso: nulliq; non honores Augustorum Macrino decreti. neq; uero tantopere letus senatus Macrini successione fuit: quam uulgo uniuersi gratulabantur extinctum Antoninum: nam ut quisq; autoritate aliqua, aut dignitate præcelleret: ita maxime imminentem suis ceruicibus depulisse gladiū arbitrabatur. Delatores autem, & serui omnes, quicunq; dominos deuulerant, patibulo suffixi: totaq; urbs, atq; adeo romanum imperium sceleratis hominibus perpuratum, partim supplicio affectis, partim exilio mulctatis: quod si qui tamen latuerūt: metu quiescentium et ipsi libertatis quandā imaginem præferebāt. anno duntaxat uno, quo Macrinus imperium obtinuit. Quippe hoc tantum peccauit, qd non exercitum illico dimisit: atq; unoquoq; domum reuerti iussit, ipse Romanam sui cupidam statim non petiit: uocante populo quotidie se, ac Macrinum uociferante: sed Antiochia morabatur barbam nutriens, & incedens, quam solebat lentius: tardissimèq; ac uix aduentibus se respondens: adeoq; interdum submissa uoce, ut ne exaudiri quidem possit. hæc enim demum sibi de Marci moribus imitanda proposuerat: cum ad illius reliquam uitam nullo pacto aspiraret. Quippe delitiosus in dies agens, histrionibusq; & saltatoribus intentus, & gubernandi negligens, incedebat cum fibulis, ac balteo auratis, gemmatisq;: qui luxus minime romano grauis exercitui: certe quem barbaris putant, scemi-

nisq; congruentiorem, quam principi. Talia igitur inuenientes, magnopere improbare omnes: uitamq; planè hominis, aspernari molliorem, quam ut militari uiro conueniret: simul comparare inuicem Antonini uitæ exemplum, solertis in primis, ac planè militaris uiri, & Macrini luxuriam. Præterea grauiter indignari, qd ipsi adhuc in tabernaculis agrene procul a patria: ac non unquam rerum quoq; necessariarum indigeret: neq; domum dimitterentur etiam pace facta: cum scilicet ille contra mollissimo, ac delitiosissime uitam coleret. Igitur ex cassis nelut habenis quotidie in hominem cauillabatur, ac leuissimam quanq; occidendi eius occasionem aucupabatur. Sed ita scilicet fato datum fuerat: ut nullo duntaxat anno princeps Macrinus in delitijs absumpto, simul cum uita imperium amitteret, exiguam, tenuemq; fortuna occasione militibus ostentante ad ea, quæ conciperant pertranda. Mæsa erat quedam nomine phœnicia mulier, ab Emesa urbe Phœnicia, cui soror Iulia fuerat Seueri coniux, ac mater Antonini: ea, uiuente sorore, multos annos in aula imperatoria uixerat, Seuero & Antonino principibus. hæc igitur Mæsam post sororis obitum, atq; Antonini cædem, iusserat Macrinus in patriâ cum omnibus bonis reuerti: abundabat autem grandi pecunia, ut pote longissimo tempore inter principalem potentia enutrita. reuersa igitur anus, domi agitabat. Erant uero ei filiae duæ: quarum natu maior Soënis, minor Mæmæa uocabatur: illi filius Bassianus, huic Alexianus: amboq; sub matribus, auiaq; educabantur: & quidem Bassianus annos natus erat circiter. xiiij. Alexianus autem decimum iam annum attingerat: sacerdotes ambo solus, quem maxime indigno

HERODIANI HIST.

colunt phœnicum lingua Heliogabalum uocantes: templumq; illi maximum constructum habent auro, argentoq; plurimo, ac lapidum elegantî magnificentiâ exornatum: neq; solum indigenæ deum uenerantur: sed uicini quoq; Sarrapæ, regesq; barbari, certatim quotannis splendida offerunt munera. Simulachrum uero nullû græco, aut Romano manu factum ad eius dei similitudinem: sed lapis est maximus ab imo rotundus, & sensim fastigiatus, propemodum ad conij figuram. Niger lapidi color: quem etiam iactant cœliis decidisse: eminent in lapide quædam formæq; nonnullæ uisuntur: ac solis imaginem illam esse affirmant, minime humano artificio fabricatam. Huic igitur deo sacer erat Bassianus: quippe natu maior, ipse potissimum sacerdotio fungebatur: incedens barbarico cultu: tunica indutus intextis auro, ac mantleas, & ad pedes usq; demissas: cruraq; tota conuelans ab unguibus ad femora uestibus similiter auro, purpurâq; uarijs: capite coronam gestans, preciosorum lapidum coloribus florentem: præterea integer æui, cinctorumq; eius ætatis adolescentium formosissimus. quare congruentibus in unum forma corporis, atq; ætatis flore, simul habitu illo mollissimo, facile eum Dionysij pulcherimis imaginibus assimilabant. Hunc igitur sacra celebrantem, chororumq; circa altaria barbarum in morem ad tibias, fistulasq; & omnifariam organa instaurantem, curiosus inspectabant cum mortales alij, tum in primis romani milites: uel q; genere imperatorio editum sciebant: uel q; formæ uiribus, omnium in se oculos conuertebat. quippe tum uicinus urbi illi exercitus erat, tuendæ Phœniciæ præpositus: deductus inde

mox, ut in sequentibus exponemus. Cum itaq; quotidie religionis nomine milites ad templum itarent: libenter scilicet adolescentem intuebantur. Erans autem ex ijs non nulli Roma profugæ Mæse familiares: quibus illa formam pueri admirantibus, incertum mentita, an uerum professi, filium utiq; esse ait Antonini, quamuis alterius putaretur. quippe cum suis natibus adolescentulis adhuc, & formosis rem habuisse, quo tempore ipsa in partu latio simul cum sorore aggrabat. Ea res audita ab illis, ac sensim communicata reliquis commilitonibus, per uniuersum deniq; exercitum uulgata est. porro etiam ætuos habere uumorum Mæsa dicebatur: facileq; omnes militibus elargitura, si modo imperium suæ soboli restitueretur. Pollicentibus autem se eam cum suis, si noctu clanculum in castra uenisset, patentibus portis excepturos, atq; Antonini filium imperatorem declaraturos: nihil scilicet recusauit anus: decreta periculum quoduis adire, quam uitam colere priuatam, atq; abiectam. Quæ propter noctu clanculum urbe egressa, cum liberis, nepotibusq; suis deducente ipsos profugo tum militum agmine, facile in castra admittitur: ibiq; puerum confestim milites uniuersi Antoninum appellatum, atq; indutum purpura custodiebant. Tum commeatu omni simul cum suis natibus, & coniugibus, cæterisq; adeo rebus importatis, quas in uicijs, agrisq; propinquis habebant: ita se intus comparabant, ut etiam si opus foret, castrorum obsidionem exciperent. Quæ ubi nutrita Macrino sunt Antiochiæ moranti: dedito per exercitus rumore, reperitum Antonini filium, pecunias militibus elargiri Iulie sororem: cum omnia quæcumq; dicerentur, haud

esse ullo modo poterant, pro ueris acciperentur: pendebant animis omnes: atque eos ad res nouas molientes, cum proprium Macrini odium, tum Antonini memorias, quaedam quasi commiseratio subigebat: sed in primis pecuniarum spes: ut multi iam ex ijs ad nouum Antoninum transfugerent. At Macrinus rem totam quasi puerilem contemnens, consuetamque obtinens animi alacritatem, domi ipse sedens, unum e ducibus mittit: traditis copijs, quantae ad rebelles expugnandos uiderentur suffecturae. Ut autem eo peruenit Iulianus, (id enim nomen praefecto fuit): ac iam maenibus succedebat: statim inclusi milites, puerum exercitui infesto de turribus pinnisque ostentare: uociferari Antonini filium: saculos quoque numerum plenos, escam scilicet prodicionis atollere. At illi credito Antonini esse filium (et quoniam sic uidere uolebant) facie quoque et linamentis quam simillimum existimantes, caput amputant Iuliano, mittuntque ad Macrinum: ipsi resecatis portis uniuersi in castra accipiuntur. Ita scilicet aduictae copiae, non modo ad excipiendum obsequium, sed ad conferendam quoque manum, dimicandumque instructa acie satis futurae: transfugarum etiam magna uipaulatim quotidie se aggregante. Quibus auditis, Macrinus cum omni exercitu ad castra illa oppugnanda contendit: Antoninus autem militibus oppugnationem haud expectantibus, sed congrederi audentibus, copias omnes educit. Concurrenter autem inter se exercitus uterque, in Phoeniciae, Syriaeque finibus: acrius dimicante Antonini milite, conscientia, metuque poenae, si uictus foret: contra autem Macrini exercitu languidius, remissiusque praelium capeffente: multisque subinde ad Antoninum transfugentibus. Quo ani-

maduerso, Macrinus metu, ne plane omnibus exutus copijs captiuus ageretur, nihil non passurus contumeliae: stante adhuc acie chlamydem sibi, ceterumque imperatorium detrahit ornatum: paucisque e fidissimis commilitonum commitatus, fugam octupar: detonsaque barba, ne agnosceretur, itinerario uestimento, capiteque semper conuelato, noctem diemque accelerabat: famam quoque suae fortunae praeniciens, quippe ingenti studio commilitones uehementia urgebant, quasi Macrino adhuc rerum potente, magnis de rebus mitterentur. Ille igitur fuga enaserat, quae admodum diximus: Interea milites utrinque pugnant: atque a Macrino quidem corporis custodes, ac supatores, quos praetorianos uocant: fortiter stantes, reliquum omnem exercitum soli sustinebant: uel licet proceri homines, atque ex omni numero delecti: caetera omnis multitudo pro Antonino praeliabatur. Sed ubi diu, neque Macrinum iam ipsum, neque imperij signa conspiciabant: qui pro illo certamen subierant, ignari ubinam foret: iaceret, an ausugisset: haud satis constitutum habentes, quod sibi capiendum consilium foret: neque periclitari diutius pro eo decreuerant, qui iam nusquam compereret: et se permittere hostium potestati, quasi dedititios, captiuosque uerebatur. Ut autem a captiuo audiuit Antoninus ausugisse e praelio Macrinum: mittit statim nuntios, qui doceant frustra illos pro homine pauidissimo, ac fugituro decertare: ueniamque, et obliuionem omnium iureiurando pollicetur: supatoresque iam tum sibi illos adsciscit. Igitur omnes re credita cesserunt: at uero Antoninus mittit illico, qui Macrinum consequantur: cum iam plurimum uiae praecipisset. Inuentus autem est in Cal-

chedone Bithyniæ urbe grauiſſime ægrotans, de perpetuo itinere attritus, latitans in suburbano quodam: ubi illi caput abſciſum. Dicebatur autem Romam properare, fretus popularibus ſtudijs: ſed transgredientem in Europæ anguſto propontidos freta, iamq; Byzantio appropinquantem, uento aduerſo uſum perhibent: quaſi ſtatu ipſo ad ſupplicium retrudente. Tantum igitur abſuit Macrinus, quo minus perſecutores effugerit, ſinem uitæ ſortitus foediſſimum: qui Romam reuerti poſt uoluerit, quod ſtatim à principio facere oportuerat. offendit autem conſilio pariter, atq; fortuna. Ita ſcilicet occiſus eſt Macrinus cum filio Diadumeno, quem iam Ceſarem fecerat. Poſtea uero quam exercitus uniuerſus Antoninum imperatorem conſalutauit: atq; ille ſummam rerum ſuſcepit: rebus iam in oriente (ut quæq; maxime urgebant) ordinatis, ab auia ſcilicet atq; amicis (nam ipſe adoleſcens admodum, ac rerum erat imperitus): haud diu moratus profectionem edicit: feſtante in primis Mæſa ad Romanam aulam, cui tandiu inſueuiſſet. Sed ut ſenatus populoq; roma-res innotuit: omnes eum nuntium grauiſſe acceperunt: ſed parendū neceſſitati fuit, electo à militibus principe. Cæterum incuſantes Macrini negligens ingenium, fluxoſq; mores, neminem utiq; aliud, ſed ipſum ſibi fuiſſe mali cauſam dictabant. At uero Antoninus e ſyria proſectus Nicomediæ hyemauit, ita poſtulate anni tempore. ſtatim igitur debacchari ſupra modum cepit: cultumq; patrij numinis, cui diatus fuerat, celebrare ſuperuacuis ſaltationibus: ueſtium uſurpans luxurioſum, purpura intextum, atq; auro: monilibusq; & armillis redimitus: coronas etiam ſuſtinens ad

tiaræ

tiaræ modū, auro, lapillisq; præcioſis inſignitas: forma habens inter phœniſſam ſtolam, ac Medorum amictum. Nam Romanam ueſtem, aut græcicam plane aſpernabatur: e lana (ut ipſe aiebat) hoc eſt e re uiliſſima conſectam: neq; niſi ſericeas telas dignabatur: procedens identidem ad tibias, & tympana, uelut orgia numinis concelebraret. Hæc æternus Mæſa, ac ferens iniquo animo, ſupplex illi perſuadere conabatur, ut Romanum aſſumeret cultum: ne urbem mox, curiamq; ingrediens peregrino illo barbaricoq; habitu, ſpectantiū oculos perſtringeret: inſolentes eiſemodi munditiarum, ac reputantes mulierculis, quàm uiris congruentiores. Sed ille uerbis aniculæ contempnis, nec cuiquam præterea credendum putans, (quippe neminem circa ſe niſi moribus conſimilem, ſuisq; obſecundantem uitijs habebat:) cum retinendum ſibi quencunq; illū cultum animo obſtinuiſſet: decreuit abſens periculum facere, quonam animo S. P. Q. R. latituri forent. Quare magnam propriam maximis liniamentis, qua ipſe obire ſacerdotis munia uidebatur: ſimulq; figuram uiminis, cuius ſacerdotium gerebat: depictam in tabula præmiſit Romanis: iuſſis qui eam ferrent, in curia curia loco edito ſupra uictoriæ caput colloctæ: ut cum ſenatus haberetur, thura unusquiſq; adoleret, merumq; libaret. Edixit item, ut omnes romani magiſtratus, quiq; publice ſacra facerent ante alios deos, quorum meminſſe inter ſacrificandum ſolent: deum Heliogabalum nuncuparent. Quapropter, ut in urbem peruenit: nihil ſcilicet nouum Romani uiderunt inſueti iam picturæ. Diuiſo igitur congario in populum (ut mos eſt imperium ſuſcipientibus:) ſpectacula omniſariam edebat magnificentiſſima: tem plumq; item maximū

HERODIANI HIST.

pulcherrimumq; deo erexit: plurimasq; circa templum
construit aras: ad quas quotidie mane taurorum hec-
tombas, & ouium magnam multitudinem immolabat:
coarctatisq; supra aras omne genus odoribus, etiam
ueterrimi cuiusq; optimiq; uini plurimas amphoras pro-
fundeabat: sic, ut riuu passim uini, sanguinisq; promiscue
defluerent: chorosq; circum aras agitabat: nullis non or-
ganis consonantibus, unaq; mulieribus phoenissis cursi-
tantibus in orbem: cymbalaq; inter manus habentibus,
aut tympana, omni circumsistente senatu, atq; equestri
ordine ad theatri formam. Extra porro uictimarum,
atq; aromata intra lances aureas, capitibus imposita ge-
stabant: non quidem famuli aliqui, aut humiles persone:
sed prefecti exercitibus, & quicunq; maximas dignitates
obtinebant: induti tunicas talares, ac manuleatas, unamq;
in medio purpuram ferentes. sed & linteis calciamentis
utebantur: que admodum uates in eis regionibus consue-
runt. Porro ingentem se honorem tribuere putabat, qui-
bus eiusmodi sacrificia participaret: sed quamuis instau-
rare choros, & sacra facere perpetuo uideretur: plurimos
tamen ex illustribus uiris, atq; opulentis interfecit: delatos
sibi, & parum læti illiusmodi uite, etiam in ipsum quan-
doq; cauillarentur. Duxit præterea uxorem illustrissi-
mam romanam feminam, quam etiam Augustam appel-
lauit: cumq; ea tamen paulopost diuortium fecit: adem-
ptisq; honoribus, priuatam colere uitam iussit. Post illam
uero captum se amore simulans, ut aliquid uirile saltem fa-
cere uideretur: uestalem sacerdotem, quam leges castam
esse, & uirginem perpetuo uolunt: abreptam e templo
pro uxore habuit: ita mæstum tanto flagitio, ac piaculo
senatum

senatum per epistolam consolatus, humanum esse id peccatum:
captum se illius amore: ceterum sacerdoti congruere
sacerdoti nuptias: ob idq; etiam augustiores futuras. Sed
eam quoq; paulopost dimisit: tertia uxore ducta, que re-
ferre suum genus ad Comodum dicebatur: neq; uero hu-
mana tantum matrimonia ludebat: sed etia deo suo qua-
rebat uxorem. Itaq; Palladis simulachrum quod occultum
Romani, neminiq; uidendum colunt: in cubiculum suum
transiit: immotumq; ad eam die, ex quo Ilio auectum
fuerat: præterquam cum templi conflagrauit: ipse emo-
uit sedibus: eamq; deam sui dei coniugem in aulam im-
peratoriam adduxit: deim cordi esse negans: deo belligerâ
uxorem, atq; armatam simulachrum Vranie iussit afferri:
quod scilicet Carthagmensibus, omniq; Africa uene-
rabile, positum fuisse a phoenissa Vidone creditur, quo
tempore antiquam Carthagmem dissecto corio edificat-
uit: hanc Afri Vraniam uocant, Phoenices Astroarchem,
lunam esse affirmantes: congruere igitur aiebat Antoni-
nus matrimonium solis & lune. Itaq; & simula-
chrum afferri iussit: & auri quicquid in templo erat:
pecuniamq; deo suo dotis nomine dari præcipit. Quod
ubi allatum est, ac prope Heliogabalum constitutum: ius-
sit urbe tota, Italiaq; festos dies, cælebresq; & læti-
tiae plenos, publice, priuatimq; quasi dijs nubenti-
bus agitari. Fecit & in suburbano templum maxi-
mum, ac magnificentissimum: in quo anno uertente,
deum suum adulta iam ætate deducebat: ludisq;
curulibus, & scenicis, epulisq; & peruiiglijs po-
pulum a se oblectari arbitrabatur. ipsum porro dei
simulachrum impositum uehiculo, quod esset auro

HERODIANI HIST.

preciosisq; lapidibus exornatum, deducebat ex urbe in suburbanum: irahentibus equis seingibus, emaculato candore, ac magnitudine præcellentibus, auroq; multo, & phalerarum uarietate conspiciebat. neq; enim quisquam mortaliū eum inscenderat currum: sed circumstanti omnes quasi aurigantem deum. Antoninus autem retrorsus currens, ac simulachrum ipsum aspectans, currum antecederat: frenos manibus retinens, totumq; iter ita retrorsum currens, ac deum semper aspectans conficit. Ac ne caderet, labereturq; ignarus quo tenderet, aurosam substraerant harenam: militesq; eum utrinq; retentabant, quotutius retrocederet: discurrere etiam cum facibus utrinq; populo, & coronas floresq; iaciente: tum deorum omnium simulachra, & quicquid conspicuum in templis, principatusq; insignia, & preciosissima supellex, equites item, & exercitus uniuersus pompam illiusmodi comitabatur. Vbi autem deduxerat, atq; in templo constituerat: sacris iam, celebritatibusq; peractis, maximas, altissimasq; turres ad id ipsum extructas conscendebat: inde scilicet in plebem missilia sparsurus, aurea uidelicet, argenteaq; pocula: uestesq; & lintea omne genus: bestias præterea ciues omnes, exceptis subibus, quibus ipse (ut mos est Phœnicibus:) abstinebat. Multi igitur inter rapiendum perire: partim inuicem proculcati, partim militum contis transfixi: sic, ut ea celebritas calamitatem quam plurimis attulerit. Ipse identidem aurigans, aut saltans conspicebatur: quippe ne latere quidem sua patiebatur flagitia: procedens etiam in publicum pictis oculis, genisq; purpurissatis, faciemq; suapte natura formosam, indecoris coloribus inficiens. Quod animaduertens Mæsa, ac

suspectans

suspectans militum indignationem, metuensq; ne si illi quid accidisset, ipsa rursus in priuatum uitam relaberetur: persuadet leui alioqui, stolidoq; adolescenti, ut sibi consobrimum suum, nepotemq; ipsius ex altera filiarum Mammæa prognatum, adoptaret: ita ad gratiam locuta: oportere iam ipsum sacerdotio, religionisq; munus uacantem bacchari, ac deum celebrare orgia: sufficiens autem alterum, qui res curaret humanas, quicq; illi principatum uacuum ab omni molestia, curaq; præstaret. neq; tamen peregrinum aliquem, aut alienum hominem requirendum: sed consobrino potissimum id honoris tribuendum. Is erat Alexianus, qui tum nuncupabatur Alexander: auito ipso nomine in macedonis regis nomen commutato: nam eum regem fama per se celebrem, etiam magnopere coluerat Antoninus Seueri filius, quem fuisse amborum parentem, persuadere annis conabatur: iactato filiarum incesto, quo illi magis, magisq; a militibus diligerentur. Quare Cæsar declaratus Alexander, consulq; factus cum Antonino est: senatu scilicet per ridiculum decernente, quod ille uoluerat: hoc est, uideri ipsum patrem, qui natus annos foret circiter quatuordecim: Alexandrum uero filium, qui tum duodecimum attingisset. Postea igitur quam Alexander Cæsar est appellatus: uolebat eum statim Antoninus suis illis institutis imbucere: ut scilicet choros agitans, saltansq;, & sacerdotij participes, uestitu eodem, atq; artibus uteretur: quem tamen mater Mammæa ab omni illa feeditate uindicabat summis clam doctoribus omnium disciplinarum: modestamq; edocens, ac palestra, uirilibusq; gymnasijs in-

suesfaciens: gratiisq; eum pariter, & latinis literis institutus. quibus rebus magnopere Antoninus indignabatur: iamq; adoptionis, imperijq; participati poenitebat. Quapropter omnes illius doctores aula exegit: quosdamq; illustriores partim morte, partim exilio affecti: ridiculas allegans causas q; filium ipsius corrumpere: neq; agitare eum choros, atq; ebacchari smerere: sed ad modestiam componerent, & uirilia officia edocerent. Eoq; ueracordiae prouectus est: ut omnes scenicos artifices, ac theatricos ad maximas imperij dignitates promoueret. Quispe exercitiis saltatorem quendam praefecit, qui olim inuenis publicae in theatro operas dederat: alium item e' scena iuuentuti, alium senatui, alium etiam equestri ordini praeposuit. Auribus item, & comodis, mimumumq; histrionibus, maxima imperij munia demandabat: seruisq; suis, aut libertis, ut quisq; turpitudine reliquos anteibat: procurationes tradebat prouinciarum. Ita rebus omnibus, quae grauias olim, honestaq; censebantur: per omnem contumeliam, ac temulentiam debacchantibus, cum caeteri omnes, tum in primis romani milites indignabantur: contemnebantq; eum, utpote multum componentem elegantius, quam foeminam probam deceret: insuper aureis monilibus, mollissimiq; uestitu haudquaquam uiriliter ornatum: saltantemq; in conspectu omnium. Quare propensores animos in Alexandrum habebant: spemq; meliorem in puero modesto, & continenter educto: seruabantq; eum diligenter omnes ab insidijs Antonini. Mater autem Mammaea neq; poculentum aliquod, neq; esculentum gustare puerum sinebat, quod ab illo mitteretur: coquis autem

tem & pincernis utebatur puer, non quidem imperatoris, aut communibus: sed quos mater tantum delegerat, ac spectatae fidei futuros arbitrabatur. Dabat item furtim pecunias mater: quas ille inter milites clandestinum diuideret, ut eorum beneuolentiam etiam pecuniae pignore (hanc enim illi potissimum spectant:) haberet authoritatem. Quae intellegens Antoninus, nihil non insidiarum Alexandro, matrisq; intendebat: quas tamen omnes arcebat, prohibebatq; communis auia Mammaeae: mulier alioqui acerrima: multosq; annos in aula cum sorore sua Iulia Seueri coniuge commorata. Nihil itaq; eam latebat, quod Antoninus moliretur: homo suapte natura futilis, & qui omnia, quae placerent, propalam loqueretur, atq; ageret. Postea uero quam insidiae parum procedebant: detrudere puero Caesaris honorem decreuit. Itaq; neq; salutari, neq; iam foras procedere patiebatur: milites autem magnopere illum requirebant indignantes. siquidem imperium quoq; adimeretur. Sed Antoninus famam vulgauit, quasi iam obijisset Alexander: ut scilicet periclitaretur, quoniam id animo laturi milites foret: at illi nusquam comparente puero, praeterea animis ruumore illo exulceratis indignabundi, neq; solitam custodia miserunt Antonino: & inclusi castris uidere Alexandrum uelle in ipso templo distabant. Eo metu ictus Antoninus Alexandro secum in uehiculo imperatorio confidente, quod erat auro multo, gemmisq; exornatum: contendit in castra. caeterum portis referatis accipere utrunq; milites, atq; in templum castrorum deduxerunt: salutantes supra modum, & letis clamoribus prosequentes Alexandrum, spreto propemodum An-

HERODIANI HIST.

tonino. Quæ ille ægre ferens, cum in templo castrorum
pernoctasset: iratus militibus, notatos, qui Alexandro
acclamauerant, quasi seditionis & tumultus authoribus,
arripi omnes ad supplicium imperauit. quod illi ægre
ferentes, atq; Antoninum iam antea quoq; perosi, cum
tollere e medio principem fœdissimum optarent, suisq;
commilitonibus ferre suppetias: rati hoc esse tempus ip-
sum, statim Antoninum, matremq; Soenidem, quæ for-
te illic aderat, interfecerunt: cumq; eis seruos, ministrosq;
omnes scelerum, quicumq; tum in ea castra conuenerant.
Cæterum Antonini, & Soenidis caduera trahenda
per contumeliam plebi tradiderunt: quæ diu per totam
urbem raptata, ac dilaniata, postremo in cloacas abie-
cta sunt: ut inde scilicet in Tyberim deferrentur. Sic
Antoninus sexennium imperio occupato, uitaq; (ut di-
ximus) acta simul cum matre occisus est. Milites autem
Alexandrum imperatorem consalutatam in aulam pa-
latinam deduxerunt: adolescentulum admodum, atq;
adhuc auisæ præceptis obtemperantem.

HERODIANI A' MARCI
PRINCIPATV HI-
STORIAE LIBER
SEXTVS.

q
venem igitur habuerit finem uitæ ma-
ior Antoninus, in superioribus demon-
stratum est. Alexander autem post il-
lum, nomen, insigniaq; gerebat im-
perij: cæterum negotiorum admini-
stratio, ac principatus gubernacula,
mulieribus incumbebant: omnia transferre ad mode-
stam, grauitatemq; conantibus. Quippe iam primum
sedecim ordinis senatorij uiros ætatis grauitate, uitaq;
sanctimonia præcellentes assessores principis, & consi-
liarios delegerunt: nihilq; aut dicebatur, aut ageba-
tur, nisi illorum accedente suffragio. Grata igitur populo,
militibusq;, ac senatui præterea forma principatus erat:
ex contumeliosissima tyrannide ad optimatum guberna-
tionem redacta. Igitur primo deorum simulachra, quæ il-
le proprijs sedibus extulerat: suis quæq; templis, delubris,
fanisq; restituerunt: deis quos ille temere, aut uitiorum no-
mine ad honores, dignitatesq; extulerat: submotus inde
ad pristinam uitam omnes, artificumq; redegerunt. Res
autem cunctas, atq; administrationes, ciuiles quidem, &
forenses, insignibus doctrina uiris, legumq; peritissi-
mis: militares autem claris bellicæ uirtute hominibus
commendabant. cumq; diu ad hunc modum regeretur
imperium: Mæsa iam extremæ senectutis diem suum
obijt: honores adeptæ imperatorios, atq; (ut mos Ro-

manis est: inter diuas relata. At Mammaea cernens iam solā se filio reliquā, praesse ad eundē modū, moderariq; studebat. cumq; adolescentem summam habere iam cerneret auctoritatem, metu ne iuuida aetas in summa potestate, licentiaq; rerum, in cognata aliqua impingeret uitia: undiq; aulam seruabat: neq; adiri a quoquam adolescentem patiebatur, cuius uita moresq; improbarentur: ne scilicet bona indoles corrumpere, prouocantibus appetitum eius iam uigentem assentatoribus in extremas libidines. Persuaserat autem, ut actibus incubaret meliore dici parte: idq; faceret quam saepissime: ne quod spatium superesset uacandi malis artibus occupato rebus potioribus, ac necessarijs imperanti. Ceterum sua pte natura suberat Alexandro mite, mansuetumq; ingenium, propensumq; ad humanitatem: quod ipsum aetas etiam consequens declarauit. quippe annis. xiiij. anematon, hoc est, citra sanguinem gessit imperium: ne uno quidem caso. Licet enim permulti maximis criminibus impeerint: tamen ab illorum caede semper abstinuit: quod utiq; non facile a quoquam omnium imperatorum, qui qui Marco successerint: factum, obseruatumq; inuenies. Neminem quisq; illo imperante comemorare potest, cui mors indemnato sit illata. Matrem uero etiam inuocabat, eiq; grauius succensebat: qd esset pecuniae auidior, et opum cumulandarū studiosior uidebatur. Etenim cum simularet ideo se thesauros congerere Mammaea, ut suppeditare Alexandro possit: quod is facile, abundanterq; suis largiretur militibus: proprios domi thesauros extruebat. Quae res imperatori notam infamiae attulit: qd illo scilicet inuito, atq; indignabundo etiam, mulier auida per fraudem bona quorundam, atq;

hereditates suppilabat. Dedit item filio in matrimonium puellam patritij generis, quam etiam marito charam, gratamq; in primis, eade paulo post aula per omnem contumeliam exegit. Et cum ipsa tantum uocari Augusta uellet, eamq; appellationem puella inuideret: eo contumeliarum prouecta est: ut puella pater, quamuis magnae apud Alexandrum generum auctoritatis: impatiens Mammaeae iniuriarum, quas ipsi, natae q; inferebat: confugerit in castra: gratiam se habere Alexandro dictitans habiti sibi honoris: ceterum Mammaeam accusans, nihil non contumeliae inferentem. Quare indignata mulier, interfici eum quidem iussit: puellam uero adibus imperatoris exactam, in Africam relegauit. Haec aut omnia fiebant inuito, coactq; Alexandro: quippe illi mater supra modum imperitabat: ac dicto audientem semper habebat: ut hoc tantum reprehendi in Alexandro possit, qd mansuetudine nimia, et reuerentia maiore, quam oportuit, etiam contra animi sui sententiam, matri obsequeretur. Igitur cum ad hunc modum. xiiij. annos (quod quidem ad se attineret:) sine querela cuiusquam imperium gubernasset: ecce tibi haud opinato litera e Syria, Mesopotamiaq; reddita a duobus: in quibus scriptum esse Artaxarem Persarum regem, Parthis iam deuictis, atq; Artabano, qui rex magnus primus appellatus est: dupliciq; diademate utebatur: non solum orientis regno, sed uita quoq; expulso, subigere uicinos barbaros, ac sibi uectigales facere: neq; iam intra fluminiū Tigrim tenere se, sed superatis ripis, ac romani finibus imperij, excurrere per Mesopotamiam: Syriae q; munitari: omnemq; Europae oppositam continentem, quae mari Aegaeo, fretq; propon-

tidos terminatur: atq; Asiae nomen habet: cui ueterem
 Persarum possessionem sibi vindicare: quod iam inde a
 Cyro, qui primus imperium a Medis in Persas trañtulit:
 ad Darium usq; extremum Persarum regem, cui regnum
 Alexander abstulerit: cuncta olim Ionia, Cariaq; tenus
 a Persarum satrapis gubernarentur. quare sui mun-
 ris esse, curare nunc, ut uetus, atq; integrum imperium
 Persis restitueretur. Quibus intellectis Alexander motus,
 atq; haud mediocriter re subita, inopinataq; perturbatus,
 (quippe in altissima pace educatus a puero, atq; urbanis
 delitijs inuolutus:) conuocato prius amicorū consilio, de-
 creuit legatos cum literis mittere, qui spem barbaris, cona-
 tusq; inhiberent. Igitur literae in hanc sententiam compo-
 sitae: oportere illum suis finibus contentum, nihil rerū no-
 uarum moliri: neq; sublaturum uana spe, ingens excitare bel-
 lum. debere unumquēq; suis foriūnis acquiescere: non
 perinde sibi pugnam processuram aduersus Romanos, ut
 aduersus uianos, & eiusdem corporis barbaros. admon-
 bat praeterea uictoriarum, quas contra eos Augustus, ac
 Traianus, Luciusq; item, & Seuerus adepti fuissent. His
 insecmodi literis Alexander persuasurū se barbaro, metū
 scilicet perterrito, pacē, quietemq; arbitrabatur. Quibus
 ille contemptis, remq; armis potius, quam uerbis gerendam
 ratus, tum uero ferocissimus ingruere: decursaq; ac pere-
 quitatis Mesopotamia omni, praedas aggre: atq; oppugna-
 re Romanorum castra imposita fluminum ripis, quae scilicet
 imperij limites tuerentur. Cumq; homo esset natura
 gloriosus, ac sublimes animos gereret: successu rerum in-
 opinato subacturum se omnia uidelicet existimabat: neq;
 enim parua erant, quae illius animum ad mains concu-

piscendum regnum inflammabant. Primus namq; ipse
 Parthis bellum inferre ausus, Persarum recepit imperiū.
 siquidem post Darium illum, cui regnum macedo Alexā-
 der abstulerat: permultis sane annis, Macedones ipsi,
 quiq; Alexandro successerunt: diuisas inter se orientis,
 Asiaq; totius regiones gubernarunt: sed ortis inter ipsos
 discordijs, ac frequentibus bellis attrito Macedonum ro-
 bore, primus Arsaces Parthis persuasisse earum regionū
 barbaris memoratur: ut a Macedonibus deficerent: im-
 postoq; sibi diademate, Parthorum, barbarorumq; uici-
 norum consensu, & ipse regnum tenuit, & posteris reli-
 quit ad Artabanum usq; regem: quo interfecto Artaxa-
 res, regnoq; Persis restituto, uicinasq; barbaria per uim
 subacta, facile iam romanam quoq; potentiam laceffe-
 bat. Quae ubi Alexandro Romae agenti nuntiata sunt:
 minime iam ferendam putans insolentiam barbari, uo-
 cantibus illuc se duabus, aegre scilicet tandem, contraq;
 animi sui sententiam ad expeditionem se comparat. Igitur
 in Italia, provincijsq; reliquis delectus habebantur
 cunctorum, qui uel habitudine corporis, uel aetatis ui-
 gore idonei fore ad pugnam uiderentur: motusq; ingens
 omnibus romani imperij regionibus extitit delectibus
 habendis, qui tanta barbarorum multitudini pares
 forent. At uero Alexander urbanis omnibus militibus
 conuocatis in campum, consensuq; tribunali, in hanc
 sententiam uerba fecit. Cuperem commilitones ciu-
 semodi habere orationem apud uos, quae & dicenti
 mihi, ut consueuerat ornamentum, & uobis audienti-
 bus letitiam conciliaret. Nam cum multos annos pacem
 agtauerimus: siquid noui nunc audieritis, fortasse quasi

HERODIANI HIST.

præter spem aciderit, expauescetis. Deceat autem uiros fortes, atq; moderatos optima quidem optare: sed ferre quecumq; incidant. Vt enim, que cum uoluptate agamus dulciora: ita que cum uirtute, gloriosa sunt. atque ut is qui prior lacessit, ipse sibi iniurius uidetur: ita qui propulsat iniuriam, confidentior ex conscientia fit: atq; ex iustitia spem bonam mutuatur. Artaxares uir persæ, postquam Artabanum dominum suum interfecit, atq; ad Persas imperium transtulit: etiam nostra arma lacessere despecta maiestate romana: etiam incurfare, ac uasire nostras prouincias aggreditur. huic ego per literas a principio studui persuadere, ut inexplebilem illam uerordiam omitteret: ne uel aliena concupisceret: at ille barbara insolentia prouectus, neq; se continere suis sedibus iam uult: ex nos ad pugnam prouocat. Ne cunctemur igitur, ne uel prælium detrectemus: sed quicumq; seniores hic adesset: admonete quam primum illum tropæorum, que plurima aduersus barbaros Seuero, atq; Antonino parente meo ductibus excelsus. quibus autem ætas integra est: laudem hanc in primis, ac gloriam concupiscite: ut intelligant omnes, scire nos non solum pacem mansuete, ac reuenter colere: uerum etiam, cum res postulat, fortissima præliari. Quippe barbari, ut cedentibus, detrectantibusq; acriter instant: ita repugnantibus minime resistunt. neq; enim illis collata acies spem uictoriæ pollicatur: sed excursibus, fugasq; utentes, lucrari se demum putant, que scilicet rapuerunt: at nos, cum omnia composita, ordinataq; habeamus, tum illos uincere, ac prostrigare semper didicimus. Talia quedam locutum Alexandrum alacri uociferatione milites exceperunt: ac se promptissimos

ad bellandum ostenderunt. Ille diuiso largiter stipendio, iubet ad iter arangi: mox ad eam sermo sententiam locutus in senatu, diem discessui præstatuit: que ubi aduenit: factis de more peractis, deducunt senatu, populosq; uniuerso, Roma proficiscitur, respectans identidem, ac lachrymans: sed neq; popularium quisquam fuit, qui stans oculis aspexerit abeuntem. Quippe omnem multitudinem sui cupidam habebat: educatus ab ipsis, imperioq; tam multos annos modestissime administrato. Ceterum festinato itinere, cum illyricas etiam gentes, exercatusq; iustasisset: magnis inde quoq; uiribus collectis, Antiochiam contendit. in ea ciuitate, que belli usus postularct, diligenter comparabat: exercendis etiam militibus, ac cæteris bellis muneribus pertractandis intentus. Visum igitur illi est, legationem iterum mittere ad Persarum regem: que de pace, amicitiaq; cum illo ageret: nam cum ipse iam afferet, minime desperabat, aut persuasurum, que uellet, aut certe perterrefacturum. Enim uero Barbarus romanos oratores re infecta domum remisit: ipse quadringentos e suis pro uirtute insignes, uelutiq; eleganti, auroq; exornatos, equis, atq; arcibus conficios legatos ad Alexandrum mittit: perterritum iri Romanos putans aspectu illo, cultuq; Persarum. legationis eius hæc erat sententia. Iubere magnum regem Artaxarem Romanos, eorumq; principem Syria omni, Asiaq; quecumq; ex aduerso Europe sita est, decedere: sinere Persas Ionia, Cariaq; tenuis dominari, omnibusq; ijs regionibus, quas mare Aegæum, pontusq; determinat. Hæc affrentes legatos, quadringentos comprehendi Alexander iubet: omniq; adempto cultu

HERODIANI HIST.

in Phrygiam relegat, uicis, agrisq; concessis, quos colere: contentus hoc supplicio interdicti in patriam reditus: quippe occidere nefarium facinus, minimeq; uirile arbitrabatur: neq; in acie captos, & sui regis mandata executos. His ad hunc modum peractis, comparante iam se, ut finios transgrederetur Alexandro, ac Romanorum exercitum in barbarorum agros deduceret: defecerunt ab illo milites nonnulli ex Aegypto aciti: neq; non in Syria quoq; res novas contra imperium moliti alij: sed uniuersi tamen oppressi statim, supplicioq; afflicti sunt. Quosdam etiam exercitus in regiones alias transtulit Alexander, ut inde barbarorum incursiones facilius arcerentur. Quibus ordinatis rebus, magnoq; iam coacto exercitu, cum primum se haud imparem fore aduersariorum copijs credidit, de amicorum sententia milites trisariam distribuit: sic, ut unam partem iuberet, spectantem ad septentriones, facere iter per Armeniam, quae regio amica Romanis uidebatur: atq; illinc Medorum fines incurfare: alteram item ad septentrionem per barbarorum agros contendere: ubi confluentes Tigris, & Euphrates densissimis paludibus excipi, atq; ob id eorum latere egressus dicuntur: tertiam porro exercitus partem ipse adducturum se aduersus barbaros medio iam itinere pollicebatur: ita enim putabat diuersis itineribus imparatos eos, ac sic nec opinantes oppressurum: Persarumq; copias semper ingruentibus Romanis occursum, distractum iri: atq; imbecilliores futuras, minusq; ordinate praelium suscepturas. Neq; enim merenario milite utuntur barbari, quemadmodum Romani consueverunt: neq; statiuis castris exercitus habent, qui bellorum

bellorum actibus exercentur: sed omnis multitudo uirorum, nonnunquam autem mulierum quoq; regis congregantur imperio: quae mox bello peracto, suas protinus in sedes dimittitur: ea demum praemia belli referens, quae cuiq; ex rapina superfuerint. Arcibus autem, & equis non in praelio tantum more Romanorum utuntur: sed a pueritia usq; enutriuntur una uenatu inuigilantes, pharetratisq; semper, ac nunquam ex equis desilientes, siue bellum gerant, siue feras conficiant. Sed hoc Alexandri consilium, & si longe optimum prima specie uidebatur: statim tamen fortuna destituit: siquidem exercitus contendere per Armeniam iussus, uix, egregiq; superatis eius regionis asperissimisq; montibus, quanquam aestas tolerabilis iter faciebat: impetu in Mediam facto, uicos concremauit, praedamq; abegit. At rex Persarum intellecta re, confestim quam maximis potuit copijs auxilio adfuit: caeterum arceri illinc Romanos minime poterat: quippe aspera regio peditibus quidem stabilem gressum facilemque transitum praebat: at barbarorum equitatus montium asperitate, & cursum difficiliorem, & iter habebat impeditum. Nutiatum dein regest, exercitum alterum Romanorum, Parthorum in agros, qua ad orientem spectant, impetum fecisse: quare metuens, ne Parthis facile superatis, mox in Persiam grassarentur: relictis copijs, quantae ad tuendam Mediam satis fore uidebantur: ipse cum toto exercitu ad orientis partes accelerabat. Caeterum exercitus romanus comparente, ac repugnante nullo, negligentius iter faciebat: ratus Alexandrum cum tertia parte copiarum, quae maxima, ualentissimaeq; forent, in medios incurrisse barbaros: itaq; resitantibus illis, atq; ob id exercitum retentanti-

bus, minime sibi properandum putabat: ut qui se tutos crederent, præstutato antea loco, in quem pariter uniuersi cū præda abacta, captiuisq; omnibus conuenerent. Sed eos Alexander fefellerit: neq; enim aut ipse uenit, aut exercitum adduxit: incertum metu ne proprio, ne ipse imperium tuendo uita periclitaretur: an quia mater retinuerit, muliebri pauore, & charitate filij nimia: siquidem omnes illius generosos spiritus reuendebat: suadens alios potius periculis exponeret, quam ipse in acie consisteret. quæ res exercitum romanum fines barbarorum ingressum plane prodidit. Etenim Persarum rex omnibus copijs occurrens, imparatis, minimeq; expectantibus, quasiq; intra retia undiq; concludens, omnem Romanorum exercitum prosternit. Quippe pauca plurimis resistere haud poterant: semperq; nudas corporis partes armis aduersus impetum sagittarum protegebant: satis præclare agere cum existimantes, si nulla edita pugna, integri recessissent. Sed cum aliquandiu confertim clypeis sese quasi muro circumsessissent, atq; omnes undiq; uelut urbs aliqua oppugnarentur, consauciarenturq; tandem ubi diu fortiter resisterant, occisione occiderunt. Ingens hæc calamitas, & qualis nulla facile memoratur, Romanis incidit: amisso ingenti exercitu, uel fide, uel robore cuiuslibet antiquorum exercituum conferendo: Persam uero maiorum spe rerum impleuit tantarum successus rerum. Quæ ubi nuntiata Alexandro sunt, grauissime tunc ægrotanti, siue ex mærore animi, siue insolentia celi: cum ipse tulit modestissime, tum exercitus omnis grauiter imperatori succensebat: quippe ipsius mendatio, minime signis seruatis, proditos ab eo suos milites dicitabant.

lites dicitabant. Cæterum Alexander morbi, celiq; illius æstuosus impatiens, laborante pariter omni exercitu, maximeq; Illyricanis, qui humido, hibernoq; celo infucti, largiusq; cibum capientes, letaliter ægrotabant: redire Antiochiam constituit: accitis etiam eo militibus, qui montium tamen atq; hyemis asperitate attriti, paucissimis tantum reliquis, perierant. Copias autem quas secum Alexander habebat Antiochiam reduxit, nullis inde quoq; amissis. Quare magnum exercitui mærorem, magnum Alexandro dedecus ea res attulit: cum scilicet omnibus locis fortuna illius consilium fefellerit: siquidem plurimum e' triplici illo exercitu (ita nanq; distinebat) desiderati sunt diuersis calamitatibus, morbo, ferro, frigore. Ut uero Antiochiam peruenit Alexander: facile & ipse conualuit, spiritu illo celi, & aquarum abundantia, post æstuosos Mesopotamiæ calores reffectus, & milites uniuersos recreauit, consolatus etiam mœstiam illorum pecunias elargiendis: id enim solū ualere ad conciliandos militum animos arbitrabatur. Copias autem instaurabat, comparabatq; de intagro: quasi iterum in Persas exercitum deducturus, si molesti esse pergerent, neq; ab iniuria desisteret: sed & rex Persarum dimisisse milites suæ quæq; domum nuntiatum: nam quis bello superiores fuisse Barbari uideretur: tamen prælijs crebris in Media, Parthiaq; gestus pars ceciderant: alij attriti, & saucij supersuerant: neq; enim segniter Romani deuicti: sed ipsi quoq; interdum exitiosi hostibus, nullaq; adeo re magis perierunt, quam quoniam puiciores deprehensi. nam cum ferè par utrinq; numerus cecidisset, reliquæ Barbarorum, non quidem fuisse uiribus superiores, sed numero uidebantur: cuius rei

argumentum est, quod triennio mox, aut quadriennio barbari nequaquam arma resumpserunt. Quibus intellectus Alexander Antiochia commorabatur: hilariorque iam, et liberior laxatis bellorum curis, urbis eius delitijs indulgebatur. Enimvero putante illo, tum quietos Persas: aut sane nullum spatij, moraeque intercessurum, priusquam exercitum de integro cogere: haud facile, cum semel dissipatus est, in unum coeuntem: utpote incertum, atque inordinatum: vulgusque potius, quam exercitum: tantumque commeditum habentem, quantum sibi unusquisque ad praesentem usum domo attulisset: praeterea aegre filios uxoresque, et sedes proprias relinquentem: statim nuntij, literaeque ab illyricis procuratoribus adfuerunt, qui eum uehementer perturbarent, curamque animo maiorem iniicerent. Quippe significabant Germanos Rhenum, Danubiumque transgressos, Romanos in fines hostiliter intrasse: oppugnareque iam exercitus ripis insidentes: perque urbes, et uicos magnis copijs excurrere: quapropter haud leuiter illyricas nationes conterminas, uicinasque Italiae periclitare: opus esse igitur ipsius praesentia, totoque quantum secum exercitum haberet. Haec et formidinem Alexandro, et illyricis militibus maestitiam attulerunt: quippe duplici se calamitate usos intellegebant: quod et ipsi male accepti in acie aduersus Persas fuerant: et suos domi caesos a Germanis audiebant. Quare indignabantur, atque Alexandro suauisabant: tanquam res in oriente prius, uel metu, uel negligentia prodidisset: nunc autem rebus ad septentrionem uocantibus, metu cunctaretur. Erant autem Alexander iam, atque amici illius etiam de ipsa Italia solliciti: neque enim par periculum a Persis, atque a Germanis

manis impendebat: nam qui sub orientem habitant magno terrarum marisque intervallo discreti, Italiae uix nomen audire: at illyricae gentes anguste uidelicet, neque nullum agri Romanis subiecti possidentes, sola discrimen faciunt inter Italiam atque Germaniam. Edicit itaque profecthonem ingratis, atque egreferens, sed urgente tamen necessitate. Relictis autem copijs quantas fore satis tuendis Romanis ripis arbitratur: castrisque, et castellis diligentius communitis, ac praesidio firmatis, ipse aduersus Germanos cum reliqua omni multitudine approperebat: confectoque celeriter itinere consistit ad Rheni ripas, atque ibi res ad bellum necessarias comparabat: pontemque primo iunctis inter se nauigijs fecit in Rheno flumine: ut per eum exercitus transgredere: quippe hi maximam fluminum sub septentrione feruntur, Rhenus, ac Danubius: quorum alter Germanos, alter Pannonios praeterfluit: atque aestate quidem nauigabiles altissimo, latissimoque alueo, per hyemem dem concreti gelu, camporum in morem perequantur. Est autem adeo eius auei solida glacies: ut non equorum ungulis tantum, pedibusque uiuorum subsistat, sed qui hausturi inde sunt: non tam urnas, aut uasa alia secum afferant, quam secures ac dolabras, ut caesam inde aquam sine uase ullo ueluti lapidem abspontent. haec igitur illorum amnium natura est. Alexander autem Mauros compluris, ac uim ingentem sagittariorum, quos secum ex oriente adduxerat: partim ex agro Osthoenorum, partim e Parthia transfugas, pecunia ue illectos, aduersus Germanos instruebat: quippe huiusmodi milites maxime Germanos infestant: cum et Mauri longus iacula in

torqueant: sineq; fales ad incurfus, recurfusq; ut pote le-
ues, atq; expediti, & sagittarij iuda Germanorum ca-
piti, prae grandiaq; illa corpora facile eminus ueluti signi-
aliquid contingant. Nonnunquam uero etiam collata acae
res gerebatur: ex qua Germani persaepe haud impares
Romanis abibant. Cum in his Alexander uersaretur: de-
creuit tamen oratores ad illos de pace mittere, qui polli-
cerentur, omnia illis principem romanum, quorum foret
opus praebiturum, pecuniasq; daturum magna copia: sunt
enim Germani pecuniae in primis uidi, nunquamq; non
auro pacem Romanis cauponantur. quare Alexander pa-
cem foederatq; potius ab illis emerari, quam periclitari
bello tendebat. Caterum miles romanus iniquo animo fe-
rebat frustra se tempus terere: nulla occasione fortiter
quicquam, animoseq; gerendi, intento aurigationibus (ut aie-
bant) ac deliij Alexandro, cum contra oporteret uindi-
care potius Germanos, poenasq; ab ijs exigere audaciae.
Erat autem in exercitu Maximinus e quoda Thracia,
& quidem intima uico, semibarbarus homo: & qui a
pueritia opilio fuisset: dein uigente aetate ob corporis pro-
ceritatem, uiresq; ingentes equo stipendia fecerat. Postre-
moq; fortuna quasi manu ducente, ac praemia, cum per oes
militiae gradus ascendisset, etiam ad exercituum, provin-
ciarumq; praeposuras euaserat. Hunc igitur Maximinu
ob eam, quam supra diximus rei militaris peritiam, ti-
ronibus uniuersis Alexander praefecerat: quos ad militiae
munera exerceret, atq; ad bellandum idoneos redderet.
Qui cum in eo negotio nihil sibi ad oem diligentiam reliq-
faceret, maximam scilicet a cuncto exercitu gratiam inibat:
non solum quae gerenda forent assidue edocens, sed ipse
etiam

etiam primis obiens, quae usus posceret: ut non discipulos
tantum, sed emulos etiam, atq; imitatores haberet suae
uirtutis: quos etiam numeribus omniq; genere honorum si-
bi adiungebat. Quapropter adolentes, quorum bona
pars ex Pannonia erat: leti uirtute Maximini uulgo ob-
trecebant Alexandro, q; sub matris auctoritate adhuc
esset, nihilq; non ex arbitrio, consilioq; illius adminisra-
ret, bellumq; segniter & timide gereret: ferentes identi-
dem sermonibus inter se, quantum detrimenti cunctatio-
ne illius in oriente accepissent: nihilq; adhuc fortiter, ac
uiriliter gestum aduersus Germanos. Quare & suapte
natura prouisi ad res nouandas, & tam longum princi-
patum grauari, minus iam lucrosam, omni ambitione
pridem consumptam, tum sperantes alterum mox prin-
cipem adepto praeter expectationem imperio, plus ali-
quantum utilitatis, honorumq; ipsis, ac studij delatu-
rum: decreuere Alexandrum obruncare, ac Maximini
num uocare Augustum, commilitonem uidelicet, & conti-
bernalem: praetereaq; rei militaris peritia maxime praes-
fenti bello idoneum. Cu igitur frequentes in campum con-
uenissent: uenienti de more ad exercendos tirones Maxi-
mino, dubium ignaro, an re prius composita, purpuram
circundant, imperatoremq; salutant. Ille primo reniti,
& abijcere purpuram: ut autem nudos intentari gla-
dios a militibus uidit: occisuros nisi caederet minitanti-
bus, futurum, quam praesens periculum praepotans hono-
rem scilicet recepit fortunamq; illa saepe (ut aiebat) ora-
culis, ac somnijs praemonstratam, restatus milites prius, in-
uitum, retractantemq; se cogi, sed illorum tamen obsequi uo-
luntati. Quamobre quae ipsis placuerint, resanciant: sub-

Latisq; armis etiam praevento rumore, Alexandrum iam
 rei totius ignarum opprimant: ut milites illius, ac stupato-
 res re subita perterriti, aut sponte cum reliquis consen-
 tiant, aut certe dum imparati sunt, nihilq; eiusmodi ex-
 pectant: etiam ingrati subigantur. Postea uero quam be-
 neuolentiā omnium, atq; alacritatem prouocauit: duplicata
 scilicet annonā, ingentiq; promisso donatiuo, pennisq; om-
 nibus, igrōmīisq; remissis, confestim ad Alexandri ta-
 bernaculum, quod haud procul abesset, uniuersos educit.
 His ille nuntiat, uehementer rei nouitate perturbatus, atq;
 exterritus profilit e tabernaculo uesano similis: lachry-
 mansq; tremens, nunc Maximinum perfidam, in-
 gratumq; uocare, enumeratis, quae cumq; in illum beneficia
 contulisset: nunc trones aasare, qui neglecto sacramento,
 adeo proteruiter id facinus auderent: postremo autem pol-
 liceri daturum se, quae uellent emendaturumq; si qua de-
 siderarent. Sed milites, qui eum tuebantur: faustus in prae-
 sens acclamationibus prosecuti, defensuros eū cunctis uiri-
 bus affirmabant. nocte autē exacta, cum iam lucefceret:
 nuntiantibus quibusdam adesse Maximinum, pulueremq;
 haud procul excitatum uideri: ac uoces magnae multitu-
 dinis exaudiri: rursus in planitiem egressus Alexander,
 commouere milites, rogare ut se defenderent: tuerenturq; eū,
 quem ipsi educauissent: quosq; iam .xiiij. annos imperante,
 sine ulla querela uixissent: commotisq; miseratione omni-
 bus, arma capere, ac resistere hostibus imperabat. At mi-
 lites, et si omnia principi pollicebantur: paulatim tamen
 alij alio dilabebantur. quidam etiam praefectum praeto-
 riū, atq; Alexandri familiares ad supplicium deposcebant:
 ortam ab illis defectionem causantes: alij matrem ipsius
 accusabant

accusabant auarā feminā, et quae pecunijs conge-
 rendis, ob sordes nimias, parsimoniamq; erga milites in-
 uisum cunctis Alexandrum reddiderit. Igitur aliquan-
 diu haec inter se diuersi discutantes, stabant adhuc ta-
 men. ut uero exercitus Maximini in conspectum uenit:
 atq; hortari commilitones coepit, ut mulierem sordidam,
 et pusillum adolescentem etiam cum sub matris seruitio
 stantem desererent: seq; uiro forti, probosq; aggregarent
 commilitoni ipsorum, atq; in armis semper, bellisq; mu-
 neribus uersato: confestim uniuersi ab Alexandro descie-
 runt: atq; unanimiter imperatorem Maximinum consaluta-
 uerunt. At ille tremens, atq; exanimatus in tabernaculum
 reuertitur: matrisq; implicitus, et, ut aiunt, conquerens,
 atq; incusans, q; ob illam talia pateretur: expectabat in-
 terfectorem. Maximinus autem postquam eum exercitus
 uniuersus Augustum appellauit: tribuno et centurionibus
 aliquot, negotium dat Alexandri, matrisq; una, et qui-
 cumq; uim contra facerent occidendorum: qui facto impetu
 in tabernaculum, statim ipsum cum matre, amicisq; et ho-
 noratissimo quoq; obtruncant: exceptis qui paulo ante fuga
 sibi, ac latebris consulissent: quos tamen uniuersos haud
 multo post comprehensos Maximinus ipse morte afficit.
 Hunc finem habuit uita Alexander una cum matre: eū
 annos quatuordecim sine ulla subiectorum querela, atq;
 adeo sine sanguine imperasset: siquidem a cecibus et
 crudelitate abhorres, neminem nisi iudicio damnatum pe-
 rire patiebatur: ad humanitatem uidelicet, ac beneuolen-
 tiam propensus. Quapropter nisi filium mater auara,
 ac sordida infamasset: nihil plane desiderari in illius gu-
 bernaione imperij potuisset.

HERODIANI A MARCI
PRINCIPATV HI-
STORIAE LIBER
SEPTIMVS.

¶ Valē se gesserit Alexander qua-
tuordecim annorum imperio, supe-
riore uolumine exposuimus. Interea
Maximū rerum potius, mutata
uehementer rerum conditione, aspere,
ferociterq; adepta potestate utebatur:

sic, ut ex molli, mansuetiq; imperio ad tyrannidis crude-
litatem uertere omnia contenderet. Nam cum se inuisum
hominibus cognosceret: quod primus ex infimo loco ad eā
fortunam peruenisset: praeterea moribus perinde, ut gene-
re barbarus, patrioq; instituto cedis auidissimus, ad id po-
tissimum dabat operā, ut imperium sibi seuitia constabi-
lirer: scilicet metuēs, ne senatus, reliquisq; omnibus romano
ditionis hominibus contemptibilior fieret, dum non tam in
eo praesens fortuna, q̄ nataliū obscuritas spectatur. Quippe
iam id eritum, uulgatumq; apud omnes, opilionē fuisse
in Thraciā motibus: dein corporis uasitate, ac robore in-
ter eius regionis tenuissimos milites ascitū, quasiq; manu
ductum a fortuna ad romanū imperiū. Quare omnes
confestim amicos, consiliariosq; Alexādrī a senatu lectos
subtulit e medio: partimq; Romā dimisit: partim, admi-
nistrationem rerū causatus, officio priuauit. Id eo consilio
fecit: ut solus esset in exercitu, neminemq; prope se habe-
ret ex consuetū nobilitatis potiorē. sed uelut ex arce qua-
dam, citra ullius reuerentiam tyrannidis operibus uacare

posset: omniaq; Alexādrī ministeria, quibus ille per tot
nos usus fuerat: ex aula eiecit: plurimis etiā interfectis,
q̄ insidias uidelicet suspectaret, quando omnes illius inte-
ritu mōstos esse intelligebat. Ceterū magni, magisq; crude-
litatem irritauit conuersionis cuiusdā in se delato: con-
spiratis in unum centurionibus permultis, omniq; senatu
romano. Magnus erat quidā nomine, paritius, & consu-
laris, qui delatus imperatori est: quasi manum contra ip-
sum compararet, ac militibus persuaderet, ut ad se im-
perium transferrent: consiliū aut̄ huiusmodi fuisse puta-
tur. Pontem construxer. at Maximinus supra flumen, qua
aduersus Germanos trāsiret: ut enim primum summam
rerum suscepit, statim bellica facinora affectauit: siquidē
ob immanem corporis staturā, & militare robur, ac pe-
ritiam pugnandi ascitus ad imperiū, re ipsa famam con-
firmare, atq; opinionem militum tendebat: ut metam illū,
& conctationem Alexādrī in praelijs capeendis iure im-
probatam fuisse coargueret. Quare nihil sibi ad exercen-
dos milites reliqui facebat: & cū ipse in armis assiduus
erat, tum exercitum uehemēter adhortabatur: sed tum con-
strueto, ut diximus, ponte, transire in Germaniam statu-
rat. Ceterū Magnus haud sanē paucis militibus, sed qui
uirtute ceteros anteirent: atq; ijs potissimum, quibus custo-
dia potis, curaq; fuerat demandata: persuasisse dicebatur,
ut simulac Maximinus in alterā ripam peruasisset, ponte
abscisso, reditūq; intercluso Barbaris eū proderent: siqui-
dem tanta erat amnis illius profunditas, ac latitudo: ut
irremcabilis fore uideretur: nullis praesertim nauigijs
in aduersa ripa. Talia scilicet sermonibus ferebantur:
incertam uero, an composita fraude: neq; enim faci-

lis sententia: parum explorata re, citraque iudicium, aut defensionem ullam correptis, interfectisque omnibus, quos-
cunque suspicio attigerat. Sed et militem Osrhoenorum defectio nonnulla oborta est: nam cum magno opere indo-
luisse Alexandri necesse, ac forte fortuna in quandam ex illius amicos, cui nomen Quarciano fuit: paulo ante e castris a Maximino dimissum incidissent: correptum, atque re-
trectantem, neque tale quippiam cogitantem, ducem sibi delegerunt: purpuramque eum, praetoribus igni, funestis scilicet honoribus condecoratum, nihilque minus optantem, ad imperium protrulerunt: qui tamen haud diu post in tabernaculo dormiens, a contubernali quodam suo, et ut credebatur, amico, per insidias occiditur. Macedoni nomen fuit: qui et antea Osrhoenis praefuerat, et nunc primus eiusdem auctor fuerat deficiendi a Maximino: cuius nulla subesset odij, aut inimicitiarum causa: tamen eum occidit, quem ipsemet corripuerat, atque ad suscipiendum imperium perpulerat. Sed enim magno opere tunc gratum se Maximino facturum putans, abscisum Quarciano caput dono obtulit: Verum Maximinus quamvis eo facinore laetus, gaudensque praereptum sibi hostem: tamen illum haud modica sperantem, putantemque sibi insignem gratiam re-
latum iri: extremo supplicio affectit: cui facinus inuito persuaferat: atque infidum homini, quem antea pro amicissimo habuisse. Huiusmodi igitur cause magis, magisque animum exasperabant Maximini: atque ad seuitiam exaciebant, etiam antea sua sponte crudelissimum. Ceterum aspectu quoque erat horredus: uasto, atque immani corpore: ut nemo illi, uel exercitissimorum, Cracorum, uel pugnacissimorum bar-

barorum conferri possit. His ita dispositis rebus, collecto exercitu omni, ac ponte inrepide pertransito, bellum Germanis intulit: secuti illum magna uis mortalium, ac penè omnes barbarorum copie. Ad haec Maurisij iaculatores, sagittarijque quamplurimi: praeterea Osrhoeni, et Armenij, quorum hi Romanis subiecti, illi in amicitia fuerant, societatemque ascitum: siqui ex Partibus aut pecunia conducti, aut transfugae, aut item capti bello Romanis ser-
uiebant. Haec autem multitudo coacta ab Alexandro prius, aucta dein, atque exercitata a Maximino fuerat. Ceterum iaculatores, sagittarijque gerendo aduersus Germanos bello magno opere idonei uidentur: siquidem expediti hostem opprimunt incertum: facileque rursum in tutum se recipiunt. At uero Maximinus hostilem ingressus agrum, diu, nemina qui resisteret inuento, (quippe omnes abscesserant barbari) regionem illorum depopulabatur: maturis iam segetibus: uicosque omnes incendendos, diripiendosque: militibus eradebat. Sunt autem urbes aedificatae: illa maxime incendij obnoxia: rara apud Germanos structura e lapide ac lateribus coctilibus: densisque potius syluis, quorum confixis, coagmentatisque lignis, quaedam quasi tabernacula aedificant. Igitur Maximinus in eam regionem grassatus, populatis segetibus, omnique peiore captiuo militibus permisso, nullos adhuc hostes inuenerat: siquidem campestres regiones, locaque ab arboribus pura deseruerant: atque intra syluas, et paludes delituerant: ut inde praeliarentur, atque eruptionem in hostem facerent: etenim densitas illa arborum, sagittis, iaculisque hostium allatura impedimentum, et paludum altitudo periculosa Romanis locorum ignavis, ipsis autem facilis expeditaque fore uidebatur, non

HERODIANI HIST.

ignaris, quæ usquam peruia, quæ inuia, & genium tenuis quotidie per illas discursantibus. Sunt autem Germani peritissimi natandi: ut qui tantummodo in fluminibus lauentur. In huiusmodi igitur locis pugna inita: ubi etiam imperator ipse romanus fortissime prælium inchoauit. nam cum ad ingentem quandam, vastamq; paludem uentum esset: intra quã Germani fuga se receperant uerentibus romanis eodem hostes insequi, primus Maximinus equo paludẽ ingressus, cum quidem etiam supra alium equum uoragine hauriretur: magna uir repugnantes barbaros conrucauit. Quare exercitus reliquus pudore infunctus, ne prodere pugnantem pro se imperatorẽ uideretur, ausus & ipse est paludem ingredi: multiq; utrinq; ceciderunt: ita tamen, ut nullus pene barbarorum fuerit reliquus, dimicante insigniter romano principe. quare & stagnum cadaueribus oppletum, & palus sanguine confusa, pedestris prælij naualem faciem præfererat. Hanc igitur pugnam, suaq; ipsius fortia facinora, non solum per literas senatui, populoq; romano significauit: sed etiam depictam maximis imaginibus ante curiam publicauit: ut non tam audire quæ gesta forent, quàm etiam subijcere oculis Romani possent. eam tabulam deinde una cum reliquis illius honoribus senatus substulit. Euerit item alia prælia, quibus omnibus ipse manu pugnam capefferat, ac fortissime dimicans explendebat: multiq; captiuis, atq; ingenti abacta præda, instante hyeme in Pannoniam reuersus est: intraq; urbem Sirmium, quæ maxima omnium eius regionis habetur: in hibernis agens, ad ueranam sese expeditionem comparabat: identidem mittans, id quod etiam præstaturus uidebatur, excisurum,

subacturumq; oceano tenus omnes Germaniæ barbaras nationes. Talis utiq; fuit in bellicis negotijs: maximam rebus gestis claritudinem adepturus, nisi grauior multo suis, ac truculentior, quàm ipsis fuisse hostibus. Quo enim barbaros interemptos, si longe plures in ipsa urbe roma, subiectisq; nationibus cædes edebantur? Quid prædam, aut captiuos abactos proderat, si suis fortunis romanæ ditionis mortales quotidie despoliabantur? quippe omnis non modo libertas, sed instigatio quoq; delatoribus permessa: ut circumuenire quos uellent, renouareq; etiam si ita usus poseret, usq; a progenitoribus ignota, atq; indeprehensa ad eam diem crimina liceret. neq; sane delicti alicuius quispiam arcessebatur: quin idem continuo reus perageretur, ac censu, fortunisq; omnibus expelleretur. Itaq; quotidie cerneret, qui pridie opulentissimi fuissent, eos nunc emendicare stipem. tanta uidelicet tyrannidis auaritia inceserat, assiduas erga militem largitiones obtendens. Erant præterea illius aures omnibus calumnijs patulæ: sic, ut nullius uel ætatis, uel dignitatis rationem haberet. Igitur complures exercitibus aut prouincijs præpositos, consulares, triumphalesq; uiros, leuissimaq; tenuissimaq; calumnia attractos, corripit de improviso iubebat: ac sine ullis ministerijs solos uehiculis impositos, die, noctuq; iter facere ab oriente, aut occidente, si ita cecidisset, itemq; a meridie in Pannoniam usq; in qua tunc ipse morabatur: dein spoliatos, omniq; ignominia affectos, exilio, uel morte puniebat. Quamdiu igitur unus, aut alter talia patiebantur, neq; ea calamitas extra ipsorum familiam egrediebatur: non sane magnopere populorũ, gentiumq;

interesse uidebatur: siquidem beatorum diuitumq; res aduersae, non solum a plebe negliguntur: sed eis nonnulli etiam prauo, malignoq; ingenio, ob inuidiam scilicet potentiorum, atq; foelicium delectantur. Postquam autem Maximinus plurimas illustrium uirorum familias ad aegestatem redegit: leuiores iam illa, ac minora ducens, quam ut ipsius cupiditati satisfacere: animum ad publicas opes transtulit. Igitur quaecumq; pecuniae ciuiles, aut ad publicam annonam repositae, aut in plebem diuidendae supererant: tum quae theatri, ac celebritatibus seruiebant, uniuersas sibi adiudicauit. Ad haec templorum omnium donaria, statuaeque deorum, heroumq; honores, tum quicquid publici operis, aut ciuilis ornamenti, aut materiae denique fuit numus idoneae conficiendis: omnia pariter ignibus conflagantur: quae res in primis animos multitudinis exulcerauit: quasiq; luctum publicum effecit: cum citra pugnam, atq; arma quasi oppugnationi esse urbs obnoxia uideretur: sic, ut quidam e populo contra resistere, templaq; uisi tueri: etiam cadere ante aras deorum immortalium, quam spectare patriae spolia praoptauerint. Hinc itaq; potissimum per urbes, atq; nationes popularium animi intumuerant: ac nec milites quoque satis aequo animo ferebant: exprobrantibus inuidiose consanguineis, atq; domesticis, et ipsorum culpa talia patrare Maximinum dicentibus. Huiusmodi igitur cause minimo profecto leues ad odium, ac defectionem populos proritabant: ceterum uotis tantummodo agebant, laesa implorantes numina: nullo scilicet audente profiteri se uindicem, donec exacto imperij triennio, exigua, leuiq; occasione (ut sunt lubricae tyrannorum res:) primo

res:) primo arma sumpserunt, rebellaueruntq; Afri tali causa. Procurator erat quidam Carthagini, cui nihil ad extremam uel asperitatem, uel seuitiam deerat: is damnandis iudicio hominibus, exigendisq; pecunijs fauorem principis occupabatur: siquidem Maximinus, quos sibi factos cognoscebat, eos potissimum diligere consueerat. Quicumq; igitur fisci rem curabant, si modo uiri probi forent: (quod per raro eueniebat:) aut procuratorum exciderant, aut praesenti periculo conterriti, gnariq; illius auaritia, quamuis imiti, ceteros imitabantur. Quapropter Africae procurator, cum pleraque alia uiolenter factitabat: tum ab adolescentibus quibusdam nobilibus, atq; opulentis damnatione circumuentis, statim exigere pecunias intenderat: patrimonioq; illos, et auitis bonis exuere. Quibus rebus exacerbati adolescentes, pecuniam quidem se daturus pollicentur, petito trium dierum spatio: conspirantesq; interim in unum, quicumq; graue aliquid, uel passi fuerant, uel passuros metuebant: iubente nocte ex agris inuentum cum fustibus, ac securibus adesse. Illi dominorum imperia exsequentes, uenere ante lucem uniuersi in urbem, caelantes sub uestibus arma, quae cuique tumultuaria se obtulerant. Magna uero uis mortalium confluxere: siquidem foecundissima hominum Africa, plurimos tunc etiam agrorum cultores habebat. Ut autem dies iam illuxit: iubente adolescentes pone sequi feruorum suorum gregem, tanquam si e reliqua essent populi multitudine: neq; tamen arma proferre prius, ac uim facere, quam ubi aliquos aut e militibus, aut e populo uiderint irruere contra se: atq; ire ultum facinus, quae gesturi mox essent. Ipsi reconditis intra sinum pugionibus, aduente proci-

HERODIANI HIST.

ractorem, tanquam cum eo de persoluendis pecunijs actus
ri: continuoq; nihil tale suspicantem neci dedunt. Ibi exer-
tantibus gladios illius militibus, atq; ire ultum uolentibus,
repente agrestes cum fistibus, ac securibus occurrunt: for-
titerq; pro dominis pugnant, facile omnes in fugam uer-
terunt. Ad hunc modum negotio succedente, iuuenes de-
speratis semel rebus, unam sibi reliquam salutem fore ar-
bitrati, si patrum nuper facinus, maiore aliquo facinore
cumularent: statuunt in communionem periculi rectorem
provinciae assumere: ac populos ad defectionem sollicitare,
quod optari iam pridem ab uniuersis cognouerant Maxi-
mini odio, sed metu prohiberi. Igitur cum omni multitudine
nocte intempesta domum proconsulis petunt: is Gordia-
nus fuit, proconsulatum sortitus eum, cum annum ageret
circa octogesimum: multarumq; ante provinciarum fue-
rat rector, atq; in maximis spectatus negotijs. Quocirca
facile susceptum iri ab illo imperium existimabant, quasi
fistigrum aliquod superiorum dignitatum: senatusq; &
Po. Ro. gratum futurum principem: qui praeterquam, qd
erat illustri ortus genere: etiã per honores plurimos, quasi
per gradus quosdam ad imperij culmen ascendisset. Eue-
nit autem, ut quo die hæc agebantur, domi Gordianus re-
sideret dilatis laboribus, omniq; actu reru suspensio: igitur
adolescentes cum gladijs magna stipante multitudine, pro-
turbatis ianitoribus impetum in ædes faciunt: eumq; su-
pra grabatum requiescentem offundunt: circumfusiq; senẽ
purpura induunt, atq; Augustalibus honoribus consalu-
tant. Ille re subito exterritus, insidiasq; & dolum in se cõ-
positum ratus, deicit humi se ex grabato, obsecrans par-
cerent seni, a quo nihil iniuriarum accepissent: fidemq;
principi,

LIB. VII.

82

principi, & beneuolentiam seruarent. Instantibus autem
illis, ac nudos manu gladio tenentibus, cum partim metu,
partim ignoratione haudquaquam sciret Gordianus qd
sibi ea res uellet: quæq; subite fortune causa foret: unus
ẽ numero adolescentium, qui & nobilitate, & facin-
dia cæteros antiret: reliquis tacere, & paulisper quie-
scere iussis, dextra capulum tenens, in hanc sententiam
uerba fecit. E' duobus periculis, quorum alterum
praesens manifestumq; alterum futurum forsitan, du-
busq; euentus: eligendum tibi hodie alterum est: ut
aut nos, teq; una serues, & spem meliorem, qua omnes fie-
ti sumus, amplectaris: aut iamiam nostris manibus inte-
reas. quod si potiora malueris, multa ad spem bonam ui-
ticia sunt. Quippe inuisum omnibus Maximinũ, pestemq;
illam crudelissimẽ tyrannidis tolles: uitamq; antehac
praclare tibi actam illustri gloria cumulabis: maxi-
mosq; a. S. P. Q. R. honores, ac sempiternam laudẽ nan-
cisceris. Sin uero abueris, ac nobis um conspirare per-
negaueris: iam iam te hic obruncabimus: atq; ipsi quoq;
si oportuerit, occiso tibi immoremur: maius namq; faci-
nus ausi sumus, quã ut salui esse citra desperationem
possimus. iacet enim tyrannidis minister: luitq; poenas
crudelitatis, nostris nunc nuper manibus interemptus.
quapropter si consenseris nobiscum, atq; in partem peri-
culorum accesseris: cum ipse hon. rẽ imperij consequeris:
tum, quod nos facinus perpetravimus, laude, quã sup-
plicio dignum reputabitur. Dum hæc loquitur adole-
scens, impatiens moræ cætera multitudo, cum quidem eodẽ
iam ciuitas uniuersa re uulgata conuulsiisset: Gordianum
unanimes Augustum appellant. Ille, quamuis recusaret,

HERODIANI HIST.

ac senectutem obtenderet: tamen suapte natura gloria
avidior, haud egre tandem honorem suscepit: malens fu-
turum deum, quam praesens iam periculum subire. simul
etate iam exacta, minime recusandum putabat: quin, si
ita res posceret, etiam imperatorij honoribus immorere-
tur. Igitur statim tumultuari omnis Africa: sublatisq; Ma-
ximini honoribus, ciuitates pler. eq; imagines Gordiani, ac
statuas ponere. Sed eum quoq; a se cognominarunt Afri-
canum: nam qui ad meridiem Libyes habitant: Afri ro-
mana uoce nuncupantur. At Gordianus aliquot dies Thy-
stri commemoratus, qua in urbe haec acta fuerant: nomen
imperatoris iam, cultumq; gerens, Carthaginem profici-
scitur: ut in ciuitate maxima celeberrimaq; omnia quae
Romae agerentur, siquidem urbs illa, uel opibus, uel po-
puli frequentia, uel magnitudine tantum Romae concedens,
cum Alexandri urbe aegyptiacae de secunda palma con-
tendit. Sequebatur autem ipsum principalis pompa omnis,
militesq; quicumq; aderant: iuuenesq; urbani proceras sta-
tura ad eorum similitudinem, qui Romae imperatore com-
mitantur: uirga item laureata, quo insigni principes a pri-
uatis dignoscuntur: praetereaq; ignis de more praefereba-
tur: ut speciem, fortunamq; exiguum sane ad tempus Ro-
mae ciuitatis Carthago repraesentaret. Ceterum Gor-
dianus literas complerens, ad primum quensq; Romam
missitabat: atq; ad proceres senatus, quorum erant ei per-
multi amici, ac necessarij. Scripsit item publice ad. S. P.
Q. R. significans Afrorum erga se consensum: simulq;
accusans Maximini crudelitatem, quam esse omnibus ma-
gnopere iniusam sentiebat. Ipse omnem praese mansue-
tudinem ferebat: nam et delatores omnes exilio affecit:

Et us,

Et us, qui parum iusto iudicio damnati fuerant, iterum
defendendi sui potestatem indulsit: quin exules quoq; in
patriam restituebat: ac militibus plura se, quam quis qua
antea largiturum, populorq; ingens daturum congrarium
pollicebatur. Idem praefectum quoq; praetorij Vitalia-
num, ferum, crudelemq; hominem, charissimum, deu-
tissimumq; Maximino, in ipsa urbe curauit interimen-
dum. siquidem suspectans, ne ille suis inceptis fortiter re-
sistendo, caeteros quoq; metu deterritos a se auerteret: mit-
tit provinciae quaestorem adolescentem audacissimum, cor-
pore ualidum, atq; etate florentem, promptumq; ad om-
ne periculum pro se suscipiendum, traditis centurionibus,
ac militibus nonnullis, cui etiam literas dedit obsignatas
duplicibus tabellis, per quas aratna, oculataq; negotia si-
gnificare imperatores consueuerunt. iubet itaq; illos in-
trare urbem ante lucem: ac dum adhuc in actibus occu-
patus esset Vitalianus, accedere ad eum intra cellulam,
ubi res secretas, atq; aratnas ad salutem principis per-
tinentes scrutari, atq; inquirere consueuerat: habere se ad
eum literas aratnas a Maximino dicentes: ac uelle etiam
remotis arbitris de rebus ad securitatem imperatoris
spectantibus cum illo colloqui: ac mandata principis ex-
ponere: dein signis agnoscendis occupatum, pugionibus,
quos in sinu occultos haberens, de improviso confoderens.
quae scilicet omnia ex sententia successerunt. Etenim ante
lucem quo tempore prodire illi mos fuerat: inueniunt ho-
minem penes solum, paucis tantum circumstantibus: quip-
pe alij nondum uenerant: alij salutato abierant, prius
quam dilucesceret. Igitur uacante illo, ac paucis dumtaxat
ante cellulam inuentis, ubi quae supra diximus nuntiaue-

ii ij

runi, facile scilicet intronissi sunt: porrectisq; epistolis, et
templatem eum signa diligentius, prolatis pugionibus con-
spiciunt: nudosq; eos manibus præ se tenentes profiliunt,
omnibus loco cedentibus: nam id Maximini factum impe-
rio putabant: quando idem se penumero etiam in eos face-
re consueuerat, qui antea ipsi charissimi uidebantur. Dein
uadentes media sacra uia, proponunt epistolam Gordiani
ad populū literasq; item ab illo consulibus ipsis, cæterisq;
reddunt, uulgata etiā fama interfecti Maximini. Quod
ubi auditum est: statim uniuersus populus discurrere un-
diq; furcanti similis: nam et si ubiq; uulgus semper ad res
nouas leuissimum: tamen romana plebs in primis, que ex
magna uariāq; etiā peregrinorū multitudine constat: lon-
ge cæteris mobilior est. Igitur statua, atq; imagines Maxi-
mini, cæteriq; honores statim cōuulsi: clausurq; antea for-
midine odiū licentia iam, et potestate adepta, nullo probi-
bente effundebant. Quare senatus quoq; frequēs, et si de
Maximino certi nihil habebat: ex præsentī fortuna rem
coniectans, abolitis illius honoribus, Gordianum, filiumq;
ipsius Augustos declarauerūt: statimq; delatores atq; accu-
satores uniuersi, aut effugerunt, aut ab ijs quos offenderāt
occidebantur. procuratores autem, et qui ius in illius crude-
litatis ministeriū dicebant: tracti a plebe sunt, abiectiq;
in cloacas. Multi item infantes occisi: nam et creditorum
suum quisq; et aduersarium in forensibus causis, et ut
quēq; aliquis leuissima de causa oderat, impetu in do-
mum factō, loniq; direptis trucidabant: ita sub specie
libertatis, pacisq; prætextu, auilis belli facinora ede-
bantur. quā præfectum quoq; urbi Sabinum prohibe-
re talia conantem, suste capiti illiso mactauerunt. hæc

igitur

igitur populus agtabat. Enimvero senatus, quando iam se
mel periculum subierat: metu Maximini, nihil sibi ad sol-
licitandas ad defectionē prouincias reliqui faciebat. Quo-
circa legationes undiq; ad rectores prouinciarum mitte-
bantur: electis et senatorio, equestriq; ordine clarissimis
hominibus, cum literis, quibus S. P. Q. R. mens ex pone-
batur: qui procuratores ipsos hortarentur, ut communem
patriam capefferent, curiamq; Romanam tuerentur: per-
suaderentq; nationibus, ut in fide Po. Ro. perseverarent:
cuius propr.ū antiquitus imperium foret, ueterrimumq;
cum illis amicitie ius a maioribus institutum. Quo circa
pleriq; legatis benigne exceptis, populos ad defectionem
perpulerunt: quod scilicet proum fuit: adeo incre-
dibili apud omnes odio Maximinus laborabat. Igitur
omnibus, quicunq; apud ipsos magistratum gerentes,
cum Maximino sentiebant, repente ad unum omissis, ipsi
uniuersi ad Romanos deserunt: pauci tamen inuenti,
qui legatos ad se missos interficerent, aut ad ipsum mit-
terent, adhibitis custodibus, qui deinde omnes exquisi-
tissimis a Maximino supplicijs affecti sunt. hæc mens
Romane ciuitatis, hic animus fuit. Quæ postquam
Maximino rantiata sunt: quanquam tristis, ac soli-
citus, tamen illa se contemnere simulabat: ac primo qui-
dem, alteroq; die, domi quietus ad amicos de eo negotio
retulit. Cæterū exercitus omnis, cunctiq; eius regionis mor-
tales, et si rem omnem intellexerant, intumuerantq; ani-
mis, audacia rerum tantarum, ac nouitate: tamen pro se
quisq; tacabant: ac se ignorare omnia simulabant: quippe
tantus erat Maximini metus, ut nihil illum planè lateret:
omniumq; non solum uerba, sed nutus quoq; speciemq;

II iij

oris obseruaret. Tertio uero die conuocatis in campum ante urbem militibus suis Maximinus, tribunal insendit: atq; ex libello orationem ab amicis compositam in hanc sententiam recitauit. Scio me uobis incredibilia nonnaq; dicturum: sed, ut ego existimo, non tam admiratione, quam risu digna. Arma uobis, uestraq; uirtuti non Germani inferunt sepe deuicti, non Sarmatae, qui de pace uobis quotidie supplicant: Perse item, qui olim Meopotamiam peruagabantur: nunc suas intra sedes quiescere, boni consulunt, cum gloria in armis uestra, tum rerum a me gestarum periculo edocti, quo iam tum illis innoce runt, cum tuendi ripas exercitui praesumimus. Verum (ne quid magis ridiculum dixerim) Carthaginienses insaniunt: atq; sene infelicissimo & extremo iam aetatis delirante, dubium suasu, an coactu, quasi aliqua in pompa ludunt principatum. Quo enim freti exercitui, cum apud eos proconsulis ministerio lictores satisfaciant? Quibus porro usuri armis, ubi praeter lanceas exiguas ad feras excipiendas, nihil sit telorum? proq; bellicis exercitationibus, chori tantum, dictaq; prociacia, & numeri quida usurpentur? Neq; uero uos perterrefecerint, quae facta in urbe nuntiantur: nempe Vitellianus per dolum, fraudemq; occisus est. Quam autem leue, instabileq; sit Ro. Po. ingenium, quam prompta clamorum tenuis audacia, notissimum scilicet uobis est: si duos modo, tresue armatos conspexerint, irudetes alter alterum, & proculcantes, ac suis quisq; periculum fugitantes, publicum neglectum habent. Quod si quis uobis etiam, quae acta in senatu sunt, renuntiabit: non est profecto, quod miremini nostram illis continentiam duriorē uideri, atq; ob id morum congruentiam, uitamq;

uitamq; illius luxuriosam nobis anteferi: quippe apud illos fortissima quaeq; ac grauissima pro asperrimis, dissoluta atq; ebacchantia pro mitibus, uoluptarijsq; habitur. Quocirca nostrum quidem imperium, quonia indistrium, atq; moderatum, reformidant: Gordiani delectantur nomine, cuius infamia uitae minime uos praeterit. Igitur aduersus hos, atq; huiusmodi homines bellum uobis est milites: si tamen id bellum appellandum. nam ut mihi quidem, atq; adeo caeteris omnibus uidetur: non prius Italiam attigerimus, quam illorum maxima pars ramos supplices, liberosq; suos praeferentes, nostris se pedibus aduoluent: aut formidine degeneri fugam facient: ut mihi liberum sit, bona illorum uobis contribuere, quibus in perpetuum persuamini. Haec cum dixisset, ac multa in ciuitatem, senatumq; uniuersum interpellatum probra iecisset: manuumq; gestibus minabundus, truciq; uultu, nutuq; oris quasi praesentibus irascens, profectonem in Italiam edicit: diuisoq; inter milites ingenti stipendio, uno tantum die interiecto facere iter incepit: magnum secum exercitum, atq; uniuersas adducens romanas copias. Sequebatur eundem etiam Germanorum haudquaquam negligendus numerus: quos uel armis subegerat, uel in amicitia, societatemq; adscuerat: praeterea machinae, & bellica instrumenta: quaeq; alia aduersus barbaros comparauerat. Caeterum tardius iter faciebat ob uehicula, resq; alias usui necessarias, quae undiq; importabantur: nam cum repentinum id illi iter obuensset: non cuiusquam providentia, ut consuerat, sed tumultuario, ac festinato ministerio, quae erant militibus necessaria colligebantur. Igitur praemittere Pannoniorum cohortes

decreuit, quibus fretus maxime erat: quæq; prima imperatorem consulauerant: atq; ultro etiam pro illius salute omne periculum deposcebant. Iis igitur imperauit, ut ceteras copias præcederent, ac regiones occuparent Italiae. Dum in itinere Maximinus est, res interea Carthagini præter spem magnopere successerunt: erat enim Capellianus quidam senatorij ordinis vir, procurator Mauritaniae Romanis subiectae, quæ ab ipsis Numidia appellatur: ea gens munita exercitibus fuerat, à quibus barbarorum incursus, ac populationes cohererentur: quare haud contemnendam militum manum circa se habebat. Cum hoc igitur Capelliano ueteres Gordiano simulates ex forensi quadam disceptatione intercesserant: quocirca nomen adeptus imperatoris, successorem illi misit: atq; abscedere prouincia imperauit. Ille ea re indignatus, ac principi suo deuotus, à quo magistratum quoq; eum accepisset: omni coacto exercitu, cum quidem fidem ueri, ac insurandum persuasisset: Carthaginem contendit, maximas, ualentissimasq; copias secum adducens, uirosq; cum ætate florentes, tum omni armorum genere instructos, peritosq; rei militaris, atq; ex consuetudine præliorum aduersus barbaros magnopere ad pugnandum paratos. Vt uero nuntiatum Gordiano est, ad uentare ad urbem Capellianum: & ipse affectus est extrema formidine, & perterriti Carthaginenses uniuersi: qui scilicet in turba, potius quam in exercitus aliquo ordine, collocata uictoriæ spe, cuncti pariter urbe effunduntur obuiam Capelliano. Cæterum senex Gordianus (ut quidam perhibens) simulatq; ille Carthaginem attigit, desperatis rebus, q̄ Maximino uires

ingentes, nullas in Africa copias esse uidebat: laqueo se suspendit: sed occultata illius nece, filium sibi ducem multum elegit. ita uentum ad manus est. Erant autem numero quidem plures Carthaginenses, sed inordinati, ac rerum bellicarum imperiti: quippe in altissima pace educati, festisq; & delitijs emolliti, nudiq; armis, omniq; bello instrumento, nam domo quisq; pugionem, aut securam, aut uenabulum, ut item præuicias fides, ut quisq; poterat acuminatus, ad tuendum corpus extulerant: Contra, Numidæ iaculatores optimi, atq; equitandi peritissimi, sic ut equos etiam in frenas uirga tantum currentes moderentur. Quocirca facile Carthaginensium plebs in fugam uersa: siquidem haud ferentes illorum impetum, omnes abiectis armis confertim effugerunt: trudentesq; inter se, & proculcantes, multo sanè plures ipsi uicem affligebantur, quam cedebantur ab hostibus. Hic & Gordiani filius cecidit, & qui cumq; eum secuti: sic, ut præ multitudinem intersectorum, neq; discerni ad sepulturam funera potuerint, neq; adulescentis Gordiani caduer inueniretur. Etenim ex tanta copia fugientium pauci duntaxat urbem ingressi: coniectiq; in latebras euaserant: ceteri ad portas conferti, ac pro se quisq; intrare primi urbem festinabundi, ab iaculatoribus numidis, ceterisq; armatis militibus contrucidabantur: maximo foeminarum puerorumq; ciuitu, quorum ante oculos carissima pignora occidebantur. Sunt qui perhibeant, ut primum Gordiano, qui propter senium domi se continuerat: nuntiatum sit Capellianum iam in urbem peruenisse: deplorata salute intracubiculum se quasi dormiturum recepisse: colloq; Tōne in

ferto, qua praecinctus fuerat: sibi mortem conscivisse. Haec senis Gordiani fuit, foelicis antea acta vita, atq; in quadam principatus imagine extincti. Sed enim Capellianus Carthagnem ingressus, praecipuum quenq; ex ijs, qui e pu-gna superauerant, neci dedit: ac neq; a templis despoliandis, neq; a publicis, privatisq; pecunijs diripiendis abstinuit: aditisq; urbibus reliquis, quae cumq; honores Maximini substulissent: in his praestantissimum quenq; morte, ceteros supplicio afficiebat: agros autem uicosq; concremandos militibus tradebat, praetexto quidem ulciscendi Maximinum. Ceterum clanculum militum sibi animos concilians, ut scibi res a Maximino titubassent: ipse ad occupandum principatum beneuolus militibus uteretur: ita se uidelicet res in Africa habebant. Postea uero quam Romae audita senis Gordiani mors est: ingens perturbatio. S. P. Q. R. ingeniq; terror inuasi: extincto, in quem unum spes omnes suas collocauerant. Neq; enim illos praeteribat nemini iam par surum Maximinum, cum sponte alienum ab ipsis, atq; hostili animo: tum iustus etiam causis, et professio quasi odio suacensentem. Itaq; frequentes in unum conuenerunt: ac de toto negotio deliberantes, quando semel in periculum uenerant: bellum comparare decreuerunt, duobus electis imperatoribus, qui Rempu. pari potestate administrarent: ne rursus principatus auctoritas in Tyrannidem prouideretur. Conueniunt igitur non quidem in curiam, quo antea consueuerant: sed in templum capitolini Iouis, quod in arce summa praecipuae uenerationis Romae habent: ibi clausis foribus soli quasi teste, et confessore, atq; adeo rerum omnium inspectore deo, selectis, qui aetate, ac di-

gnitate ceteros anteirent, de quibus suffragia ferrentur: duo ex omni numero Maximus, atq; Albinus plurimis suffragantibus imperatores creati. Horum Maximus cum saepe exercitibus praesuerat: tum praesectura urbi egregie gesta, maximam ingenij, providentiaeq; praeterea uitae continentis opinionem uulgo de se praebuerat: Albinus autem patritij generis homo, consulari iterum gesto, multisq; prouincijs sine ulla querela administratis, morum simplicior habebatur. Ita creati principes, Austusq; appellati, ac senatusconsulto omnibus imperatorijs honoribus affecti sunt. Dum haec aguntur in capitolio: interea Popu. rom. incertum subijcentibus Gordiani amicis, ac necessarijs, an tantum rumoribus excitati: facta ad portam concursu, uiam qua itur in capitolium, totam conferentem multitudinem occupauerunt: lapidesq; et fustes ingerentes, rebus in capitolio actis aduersabantur, ac Maximum in primis recusantes, seueriorem scilicet quam ut eum lenis multitudo facile pateretur. Quapropter eo maxime offendebantur: clamantes identidem, ac minitantes, utrunq; se confestum occisuros: nam ipsi ex Gordiani genere principem sibi deposcebant, ut in familia, nomineq; eo nomen imperatorum remaneret. Albinus autem, ac Maximus equestris ordinis iuuentute, atq; urbanis militibus cum gladijs undiq; stipati, egredi capitolio conabantur: sed lapidibus, ac fustibus coherati, donec subijcente nescio quo ad hunc modum populo impulerunt. Erat puer quidam infans adhuc ex Gordiani filia natus, nomen cui referens: hunc igitur submissis quibusdam, afferri ad se iusserunt: qui cum domi eum ludibundum offendissent, impositum in humeros, per me-

diam ferebant multitudinem: plebi ostentantes, ac nepotium Gordiani dictantes, uocantesq; eum nominatim, quo ad in capitolium pertulerunt, populo subinde acclamante, & conspergente puerum sionibus. Cum itaq; senatus Casarem illum declarasset: quando adhuc per aetatem Rempu. gerere non poterat, & ira multitudinis resederant: passi uidelicet sunt in aula palatinam senes imperatores comigrare. Sed incidit per eos dies ciuitati Ro. funesta calamitas, orta de nimia duorum senatorum audacia: nam cum senatus haberetur de publicis negotijs: duo ex militibus Maximini, quos in castris reliquerat, emeritae iam aetatis: ad fores curiae accesserunt exploratum quae gererentur: inermes uidelicet, tantumq; subarmalibus & sagis induti. Cõsiterant aut pariter cum reliqua multitudine: sed caeteris ante fores praestolantibus, duo, re. ue ad summam curiosiores audiendi, curiam ingressi: sic, ut ultra aram quoq; Victoriæ penetrarent. Hic senator quidam depositum per consulatu, Gallicanus nomine, ac genere Carthaginensis, alterq; item praetorius Mecenas, nihil tale expectantes milites, manusq; adhuc sub sagulis habentes, repente adactis in corda pugionibus interficiunt: etenim omnis senatus ob recentem seditionem, tumultumq; superiorẽ alij propalam, pars clanculum gladios gerebant: quibus sua quisq; salutem ab inimicorum insidijs tuerentur. Ita caesi milites, qd se de improviso defendere haud quierant, prosirati a: te altaria iacebant. quo uiso, caeteri confestim expauescens commilitonum interitu, simul populi concursu formidantes, qd erant inermes, fugam arripuerunt. Caeterum Gallicanus raptim se e curia in mediam multitudinem propiciens, gladiumq; & manum stillantem sanguine ostentans, ad persequendos occidendosq; s. p. Q. R. hostes amicos sociosq; Maximini uulgus adhortabatur. quibus rebus inducta plebs, Gallicanum faustus exapit acclamationibus, militesq; lapidibus incescit, quatenus licuit per se cuta. Caeterum cum se illi in castra recepissent: paucis tantummodo uulneratis clausis portis, armisq; arreptis castrorum moenia defensabant. Verum Gallicanus, quando semel tantum faustus ausus fuerat: bellum protinus civile, atq; omnibus perniciosum suscitauit. Quippe iussis et inq; publicis armamentarijs, in quibus pompae magis instrumenta, quam belli asseruabantur: unde sibi quisq; munimentum corporis accommodaret: apertisq; item gladiatorum ludis, atq; uno quoq; proprijs armis ornato, praeterea cunctis, quaecunq; intra domos aut officinas essent, hastis, gladijs, ac securibus direptis, cum quicquid occurreret, furor in arma conuerteret: statim omnes conferti, conglobatq; ad castra con tenderunt: ac uelut urbem aliquam expugnaturi, murum ipsum, portasq; circumfederunt. Caeterum milites ut pote pugnandi peritissimi, pinnis sese murorum, clypeisq; protegentes, sagittarum iactu crebro, ac prelongis contis multitudinem repellebant. Postremo cum iam defatigato populo, saucijsq; magna ex parte gladiatoribus, atq; in uesperam uergente die, regredi in urbem decreuissent: conspicati milites securitatem abeuntium, (quippe minime ausuros putabant Romani, adeo paucos aduersus tantam multitudinem, castris eruptionem facere:) confestim uniuersi sese portis patentibus in uulgus illud hominum concitauerunt. Ibi gladiatores ad unum caesi: magnaq; pars populi collisa. quo facto, cum haud procul castris recessissent: rursum sese intra muni-

tam, ad persequendos occidendosq; s. p. Q. R. hostes amicos sociosq; Maximini uulgus adhortabatur. quibus rebus inducta plebs, Gallicanum faustus exapit acclamationibus, militesq; lapidibus incescit, quatenus licuit per se cuta. Caeterum cum se illi in castra recepissent: paucis tantummodo uulneratis clausis portis, armisq; arreptis castrorum moenia defensabant. Verum Gallicanus, quando semel tantum faustus ausus fuerat: bellum protinus civile, atq; omnibus perniciosum suscitauit. Quippe iussis et inq; publicis armamentarijs, in quibus pompae magis instrumenta, quam belli asseruabantur: unde sibi quisq; munimentum corporis accommodaret: apertisq; item gladiatorum ludis, atq; uno quoq; proprijs armis ornato, praeterea cunctis, quaecunq; intra domos aut officinas essent, hastis, gladijs, ac securibus direptis, cum quicquid occurreret, furor in arma conuerteret: statim omnes conferti, conglobatq; ad castra con tenderunt: ac uelut urbem aliquam expugnaturi, murum ipsum, portasq; circumfederunt. Caeterum milites ut pote pugnandi peritissimi, pinnis sese murorum, clypeisq; protegentes, sagittarum iactu crebro, ac prelongis contis multitudinem repellebant. Postremo cum iam defatigato populo, saucijsq; magna ex parte gladiatoribus, atq; in uesperam uergente die, regredi in urbem decreuissent: conspicati milites securitatem abeuntium, (quippe minime ausuros putabant Romani, adeo paucos aduersus tantam multitudinem, castris eruptionem facere:) confestim uniuersi sese portis patentibus in uulgus illud hominum concitauerunt. Ibi gladiatores ad unum caesi: magnaq; pars populi collisa. quo facto, cum haud procul castris recessissent: rursum sese intra muni-

HERODIANI HIST:

menta receperunt. Hinc igitur maior senatus, Po. q; Ro^{is} indignatio oborta: quare duces ex Italia omni probatissimum quenq; delegerunt: inuentumq; omnem collectam in unum, subitarijs armis, ac tumultuarijs adornarunt. Horum potissimum partem secum Maximus eduxit, ut aduersus Maximinum praeliaretur: reliqui ad urbis custodiam, tutelamq; relict. Interea quotidie ad muros castrorum dimicabatur: sed profectu nullo, defensantibus superne militibus, ictamq; & sauciam multitudinem seade repellentibus. At Albinus domi se continens, populo per edictum supplicabat, ut in gratia cum militibus rediret: quibus etiam omnium que patrauerant oblivionem, atq; impunitatem pollicebatur. Sed neutris id persuasum, gliscente in dies malo, ac populo indignante, q; tanta multitudo tam paucis contemptui foret: contra militibus aegerrime ferentibus, ea se a Romanis passos, que uix unquam a barbaris expectassent. Postremo, quando oppugnatio parum procedebat, uisum ducibus interuicere omnes riuos, qui in castra peruenirent: ut milites aquarum penuria, sitiq; conficerent. igitur abscondendo, obstruendoq; cunctos e castris aquarum riuos auertebant. Sed enim intellecto periculo milites, ac rebus desperatis, erumpunt uniuersi patentibus portis: congressiq; multitudinem fugentem in urbem usq; persequuntur. Sed ubi iam statario illo certamine plebs inferior intra domos se receperat: ac tegularum lapidumq; & testarum iactibus desuper urgere coeperat milites: haud ausi illi ignota aedificia subire, clausis etiam domibus & tabernis, ignem ianuis, ac ligneis aedificiorum proiecturis, quales in urbe plurimae sunt: illico admouerunt:

LIB. VII.

89

admouerunt: quo factum est, ut partim crebritate insularum, partim lignea materia bona pars urbis conflagrauerit: multiq; ex opulentis pauperes facti, maximis atq; egregijs amissis possessionibus, uel prouentu uberimus, uel splendore ipso, & uarietate pretiosis. Neq; uero pauci extincti mortales: q; ianuis igne occupatis, proripere se domo copia non fuerat: bonaq; diuitum direpta penitus: immiscente se militibus studio rapiendi sanctorissimo quoq; & tenui plebecula. Sed adeo peruagatum longe, lateq; incendium est: ut plus multo consumpserit, quam quantum spatij maxima queq; urbs aedificijs occupet. Dum haec Romae geruntur, interea Maximinus confecto itinere Italiam attingerat: ac sacrificato ad aras, que in sinibus ipsis erectae sunt: pergit iter facere: iussis arma tenere, atq; instructa acceprogredi militibus. Sed cum & Africa defectionem, & Romae bellum civile, praetereaq; res a Maximino gestas, iterq; eius haectenus conscripserimus, reliqua deinceps explicabuntur.

HERODIANI A MARCI
PRINCIPATV HI-
STORIAE LIBER
OCTAVVS.

q
Væ post interitum Gordiani gesserit
Maximinus, iterq; eius in Italiam,
prætereâq; Africa defectionem, & in
urbe ipsa populi, ac militum seditio-
nes superiore volumine recensimus.

Enimvero Maximinus posteaquã ad
Italie fines peruenit: præmissis exploratoribus, qui spe-
cularentur an ulla in alpium conuallibus, & densissi-
mis syluis insidiæ deliterent: ipse in planum deductis
militibus, iubet armorum acies quadrato agmine ince-
dere, ut ab ijs quamplurimum campio caperetur: cun-
ctisq; in medium coactis impedimentis, ipse cum suis su-
pætoribus ueluti subsidio sequebatur: alijs utrinq; disor-
rentibus cataphractorum equitum, Maurisq; iaculatori-
bus, sagittarijsq; ex oriente, & equitatu Germanorum
quos auxiliares ascauerat: quosq; etiã præcipue opponere
hostibus consueuerat: ut primos uidelicet impetus excipe-
rent, feroces, uadaesq; initio pugna uiri: simul, ut si in
discrimen ueniretur, uilis potissimum barbaria illa peri-
clitaretur. Sed ubi totam planitiem seruatim ordinibus
transmiserunt: ad Italie urbem peruentum est, quæ
Enna a cultoribus uocatur. Ea sita est in extrema pla-
nitie ad alpium radices: ubi speculatores atq; explora-
tores exercitus narrant Maximino uaciam relictam
urbem:

urbem: aufugisse omnes incolas templorum etiam, ac
domorum ianuis incendio consumptis: atq; omnibus,
quæ uel in urbe, uel in agris fuerant, exportatis,
aut igni corruptis, nihil aut iumentis, aut hominibus
alimenterum relictum. quæ res grata in primis Maxi-
mino fuit: q; idem ceteros quoq; populos suo quæq;
metu facturos arbitrabatur: contra milites indigne tu-
lerunt: q; ab initio statim fame laborarent. Cumq; no-
ctem exegissent partim intra patentes, communesq;
omnibus domos, partim in planitie ipsa: statim sole orien-
te, ad alpes accesserunt. Hi sunt longissimi quidã mon-
tes, uicè murorum Italiae circumdati: adeo in altum edifi-
ti, ut etiam superare nubes uideantur: itq; in longum
porrecti, ut uniuersam Italiam comprehendam: læua
ad Tyrrhenum pelagus, dextra ad Ionium usq; pertin-
gentes, densis ubiq; nemoribus inuerti, atq; angustissi-
mis callibus, & rupium prærupta altitudine, scopulo-
rumq; asperitate uix periri: nonnullis tamen quasi se-
mitis magno ueterum Italorum labore manu factis. Quæ
propter ingens transiturum illac exercitum formido tene-
bat: sperantem summa iniqua teneri iam ab hoste, nullosq;
non obstructos exitus ad se prohibendos. neq; is metus de
nihilò erat, locorum naturam contemplantibus. Postea
uero quàm sine ullo impedimento superatis alpiibus in ca-
stra descenderant: læti scilicet omnes instauratis ani-
mis uitalabantur: nihilq; non sibi ex sententia cessu-
rum Maximinus arbitrabatur, ne locorum quidem
difficultati fidentibus Italis, intra quas latitare
ipsi, & salutis suæ consulere, prætereâq; insidiari ho-

HERODIANI HIST.

sibus, ac locis superne imminentibus pugnam capessere potuissent. Sed ubi planitiem attingerunt: nuntiant exploratores maximam Italiae urbem Aquileiam portas occlusisse: Pannoniorum acies, quae prauebant, acriter murum oppugnasse: ceterum tentata re, saepe omnes incassum conatus euasisse: itaque iam defatigatos recedere: lapidibus scilicet, et hastis, magnaque sagittarum uide super ingruentibus. At Maximinus iratus Pannoniis, quasi parum impigre praeliatis, ipse cum exercitu reliquo accelerabat: sperans nullo negotio se illius urbis potiturum. Sed Aquileia prius quoque, ut erat ingens urbis eius magnitudo, populo abundabat: et uelut Italiae quoddam emporium ad mare sita, quasiq; terminus Illyriae; copiam rerum e continente per terram, fluminesq; conuectam nauigantibus suggererat, et ab ipso mari res ad usum eorum, qui continentem colunt necessarias, uidelicet superioribus terris propter hyemis asperitatem minus feracibus: maxime tamen uinum, cuius in ipsa regione maximus prouentus est: uicinis gentibus, ne uitem quidem habentibus, affatim suppeditabat: ex quo factum, uti super ciuium ingentem numerum, etiam magna uis hospitum, ac mercatorum eam urbem frequentaret. Enim uero tunc etiam aucta multitudo: conluentibus illuc ex agris quicunq; oppidulis, uicisque circa relictis, fidebant urbis magnitudini, ac uenas moenibus dirutis quidem antea magna ex parte: quippe in tanta Romanorum potentia, neq; murorum, neq; armorum Italiae ciuitates indigebant: pacem altissimam agitantes, atq; in participatum recipuasitae: sed tunc urgente uidelicet necessitate

te renouatis,

LIB. VIII. 91

te renouatis, in stauratisq; moenibus, praeterea turribus ac propugnaculis exaratis, totaque urbe ad eum modum communita, clausisque portis, noctem diemq; uniuersi pro muro stantes, hostem fortissime propulsabant. Duces erat summa potestate duo consulares uiri, lecti a senatu Crispinus, ac Menophilus: hi maxima diligentia procurauerant, uti necessaria quaeq; in urbem importarentur: sic ut diuurnior quoque sustineri oppugnationi poterit. Erat item in urbe magna aquarum abundantia: partim ex puteis sane frequentibus, partim e flumio muros praeterfluente, ac pariter fossae obiectus, et aquarum praebente copiam. His ita intra urbem comparatis, ut primum defendi muros diligenter, clausisque portas Maximinus audiuit: decreuit mittere legatorum specie, qui illos alloquerentur: ac si possent, referari sibi portas persuaderent. Habebat autem in exercitu tribunum quendam Aquileiae ciuem, cuius nati, atq; uxor, praeterea familia omnis in urbe erant conclusi: quare eum, centurionesq; nonnullos quasi oratores mittit: sperans facile illius auctoritatem municipes secuturos: qui ubi muro appropinquarunt: in hanc sententiam uerba faciunt. Iubere communem imperatorem pacem depositis armis colere: seque amicum pro hoste accipere: sacrisq; sacundis uacare, quam caedibus: miserari patriam paulopost, si obstinati persisterint, uituram: licere ipsis, si uelint, una opera sibi quaeque, et saluti patriae consulere: quippe obliuionem, ueniamq; omnium quae fecerint, optimum principem polliceri: quando nihil ipsorum, sed omnia forent aliena culpa contracta.

12 ij

Talia quaedam sub muro legati magna uoce pronuntiant: sic, ut facile exaudiri, si non planè ab omnibus, certe ab ea multitudine possent, quæcumq; supra muros, turrestq; confiterat: etenim taciti omnes legatorum dictis aures dediderant. Quare metuens Crispinus, ne pollicitationibus illis (quæ uulgè inconstantia est) ad mutandum pace bellum, reserandasq; hosti portas impellerentur: disorsans ipse per muros, rogare, obtestariq; singulos, uti audacter manerent, fortiterq; resisterent: ne fidem proderent senatui debitam. **P. Q. R.** ne ue titulum seruare, ac propugnare Italiae totius aspernaretur: neu promissis crederent periuri, fraudolentiq; tyranni: ne ue item benigna oratione inestati, ruerent in manifestam perniciem: sed confiderent belli fortunæ ita plerumq; dubiæ, atq; ancipiti, ut magnus interim numerus à paucissimis, & qui potentiores creduntur, ab ijs qui imbecilliores habeantur, uicti, superatq; sint: ne ue utiq; ex pauescerent exercitus illius magnitudinem: nam qui pro altero dimicant, cum suæ uictoriæ felicitatem ad alios uideant migraturâ, minus profecto acriter decertant: quippe qui intelligant se quidè in periculi participatum admitti: ceterum extremos uictoriæ fructus ad aliû perueniros. qui autem pro patria pugnant, præterquam qd spe meliore esse debent: (neq; enim aliena occupare, sed tueri sua contendunt:) etiâ animo sunt maiore: ut quos non alienum imperiû, sed sua quenq; necessitas adigat: quoniam scilicet uictoriæ fructus ipsis potissimum debeatur. Talia quaedam nunc singulis, nunc uniuersis ingresses Crispinus, homo suapte natura uenerabilis, ac romana facundia pollens,

dia pollens, præterea gratus omnibus, miti, modestoq; imperio persusit multitudinè, ut in officio, fideq; permanerent: iussitq; legatos rebus infectis ad Maximinum reuerti. Ducebatur autem Crispinus ad bellum sic audacter sustinendû, etiâ aruspicum responso, qui leta exta nuntiarent, animatus: etenim magnopere fidè huiusmodi signis habere Itali consueuerunt. Ceterû nonnulla quoq; oracula ferebantur patris cuiusdâ numinis uictoriâ promittentia: selem uocant indigenæ: magnaq; enim religione colunt: Apollinem interpretantes, cuius etiâ specie pro urbe ipsa pugnantem, quidâ è militibus Maximini uisam sibi in caelo offirmabant: quod uerû sic esse nonnulli putauerint, an id commentum placuerit, ad leuandâ infamiâ tanti exercitus, qui bello impar foret aduersus minorem multo numerum oppidanorû: ut scilicet uicti potius à dijs, quàm ab hominibus uideretur: haud sane satis exploratum habeo: ceterû nouitas euentus cuncta credibilia facit. Postea uero quàm infecto negotio legati reuenterunt: ira & furore instinctus Maximinus, magis, magisq; accelerabat. Ut autem ad flumèn peruenit, qui ad lapidè duodecimum procul est ab urbe: inuenit ipsum maxima alui profunditate, ac latitudine defluentem: etenim anni tempore soluta uiciorum montium niues, quas longa hyems durauerat: maximum torrentem effecerant: sic, ut nullo pacto transire exercitus possit: nam pontem, quod opus magnum, atq; pulcherrimum ueteres imperatores lapidè quadrato construxerant: pilis ueluti quibusdam paruis sensim crescentibus ruperant, ac resoluuntur Aquileienses. Ita cum neq; ponte, neq; nauigijs (quippè

pe nulla suppedibantur: transire exercitus posset: substat incertus consilij. Sed enim Germani aliquot ignari, quam rapido, abruptoque impetu Italiae flumina deferantur: ratiq; sensim insinuere campos, quemadmodum apud ipsos consueverunt: unde etiam quia minimum se concitant, per facile congelasunt: ausi seq; et equos natiandi peritos alioo credere, ut fluminis ablatis perierunt. Igitur cum biduum aut triduum in tentorijs fuisset Maximinus: ducta cum exercitum fossa, ne qui de improviso castra ruerent: stabat in sua ripa deliberabundus, quoniam tandem pacto fluvium ponte iungeret. Sed magna lignorum, ac nauigorum penuria, quibus inter se iunctam pontem fabricaretur: nuntiarent quidam e fabris, esse per multas in agris illis desertis inanes cupas forma rotunda, quibus uidelicet incole quondam ad uinum importandum utebantur. ea cum essent ad nauium similitudinem concaua, deuincta mox inter sese, scapharum more innataura uidebantur: etenim ire pessum uinculis inter se constructa, ac uimibus desuper iniectis, et puluere multo suburrata non poterant. Quod ubi factum est: facile milites in ulteriorem ripam transgressi, suburbanis aedificijs, quae deserta inuenerunt, igni correptis, uites, arboresq; exciderunt: omnemq; eius regionis ornatum foederunt: siquidem arborum comparibus ordinibus, ac uitis inter se iunctis, et in sublime euectis, ad festae celebritatis speciem, quasi coronis quibusdam redimita omnis regio uidebatur: quibus radicitus excisis, exercitus ad ipsos urbis muros contendebat. sed omnibus defatigatis, non fuit imperatoris consilium urbe ipsam statim inuadere: sed extra teli iactum, constituto

constituto milite, diuisoque in centurias, et cuneos, ac partibus muri totius uniuersique attributis, uno tantum die ad requiescendum indulto, statim deinde oppugnare urbem aggreditur. Igitur machinamentis omnifariam admotis, cum genus oppugnationis nullum praetermitteretur: plurima scilicet ac propemodum quotidiana certamina edebatur: etenim circumdatis uelut indagine quadam muris, magnaq; ui atq; alacritate pugnam capeffente milite, resistebant audacter Aquileienses: clausisque templis, et domibus, uniuersi cum liberis, et coniugibus urbem desuper et turribus ac propugnaculis defendebant: neq; erat ut ulla tam inuulnitas aetas, quae pugnare pro patria recusat. Ceterum suburbans omnia, et quicquid extra urbem aedificiorum fuerat, demolitus Maximinus, lignis, materiisque omni ad machinas abutebatur: quibus muri saltem aliquam partem demoliretur, qua immixtus exercitus deriperet urbem, ac dirueret: totamq; eam uastam mox, desertamq; relinqueret: neq; enim decorum sibi, aut honorificum fore iter Romanam arbitrabatur: nisi urbem deleuisset, quae prima in Italia obstisset. Quocirca multa pollicentes, atq; obstantes, ipse cum filio, quem Caesarem fecerat, obsequitabatur militibus: eosq; ad pugnandum acriter adhortabatur. Enim uero Aquileienses saxa desuper iaciebant: sulfureq; bitumine, ac pice mixtum dolijs, quorum manubria longiora, emittebant: atq; ut primum exercitus muris successerat: ignibus iniectis, dispergebant unanimiter imbrum ritu. Quamobrem pix illa cum caeteris, quae supra diximus, partes nudas corporis subiens, undiq; diffindebatur: sic, ut miles loricas, armaq; caetera ferro exardescente, co-

HERODIANI HIST.

rūsq; ac lignis ardentibus, contrahentibusq; se raptim abijceret. Itaq; cernere erat milites arma sibi ipsos deirahentes: quæ spoliūm speciem abiecta humi, commento magis artis, quàm ui pugnantium præferebant: ex quo factum est: ut plerisq; militibus, aut oculi extinguerentur, aut summæ oris partes, manusq; item, & si qua præterea nuda in corpore patebant: ignibus labefactarentur. Sed & machinis, quæ muro admouebantur, de super tedas inieciabant, pice, ac resina oblitæ: quarum extremitas micro nem ueluti sagittæ haberet: quæ cum acensæ deferebantur, infixæ, in hærentesq; machinis, facile scilicet illas cremabant. Sed primis sane diebus par utrinq; librata fuit pugne fortuna: dein mora iniecta, minus, minusq; iâ alacer Maximini erat exercitus: sed quia spe falsus, triflorq; in dies, nam quos ne unum quidem diem sperauerant suum laturos impetum, eos non modo non cedentes, sed resistentes etiam audacissime animaduvertebant. Cōtra Aquileienses magis, magisq; indies uiriū, atq; animorum implebantur: & assiduitate pugnandi peritiam pariter, audaciamq; consecuti, sic despicebant milites, ut etiam iocarentur in eos, & auillarentur: nihilq; non contumeliæ obeunt muros Maximino exprobrarent: tum in ipsum iuxta, filiumq; nulla non iacerent probra: quibus irritatus ac furens, cum effundere in hostes iram non liceret: plurimos è suis ducibus, quasi parum strenue, atq; acriter urbē oppugnarent, extremo supplicio affectis: quo factum, ut infestorem sibi, atq; iratiorem militem reddiderit, & contemptibilior fieret aduersarijs. Euenit præterea, ut Aquileienses commætu rebusq; cæteris abudarent: quo-

LIB. VIII. 94

uiam magna diligentia, quæcunq; ad homines, aut equos sustentandos desiderantur, in urbem fuerant comportata: contra exercitus, omnium rerum egenus, ex æsis feracibus arboribus, agrisq; omni peruastato, partim sub tumultuarijs tentorijs agitabant: partim sub aperto celo tolerabāt solem, atq; imbres: siquidem nihil alimenti uel ipsis, uel iumentis importabatur, obsessis omnibus Italiae itineribus. Diligentia, murisq; & portis excitatis. Etenim uiros consulares cum lectissimis, ac spectatissimis hominibus, ex Italia tota miserat senatus, qui litora, portusq; iutarētur: neq; cuiquam potestatem facerent nauigandi: sic, ut inaudita, incognitaq; forent Maximino quæcunq; Romæ agitabatur. Quin uia quoq; omnes, & calles, ne quis trāsiret diligentissime seruabatur. ita eueniebat, ut exercitus, qui urbē obsidebat, ipse inimicem obsideretur. nam neq; Aquileiā capere, neq; Romā proficisci poterat, nauigorū ac uehiculorum penuria, quæ omnia prius occupata & conclusa fuerant: tumores quoq; suspicionibus in manus augebatur: esse uniuersum in armis Ro. po. consensisse Italiā gentesq; omnes illyrias, barbarasq; quascunq; aut oriens, aut meridiæ uidet, ad exercitum contrahendū coniuertas in Maximini odiū. Quare desperantes milites, omniū rerum penuria laborabant: uixq; aquæ satis habebant: quæ etiā pollutam sanguine, & cædibus de flumine hauriebant: nam & Aquileienses cadauera suorum quæ humari non poterat, in flumina præcipitabant: & qui ferro, morboq; in exercitu perierant, indem aluo demergebantur: inter quos etiā qui inopia ciborum confecti, uix adhuc spiritum retinebant. Cum igitur ad huc modum moestus, atq; inops exercitus esset: repente dum sub tentorio quiescit Maximinus

HERODIANI HIST.

natio die a pugna: cum pleriq; aut in tabernacula, aut in suas quisq; stationes concessissent: visum est militibus ijs, quorum ad urbem Romam sub monte Albano castra erant: atq; in his liberi eorum, coniugesq; relictae: nec dedere Maximinum: ut aliquando a diuturna, & inexplicabili obsidione requiescerent, neq; Italiae bellum inferrent in tyranni gratiam, damnati omnibus & iniussu. Quocirca occupata audacia, sub medium ferme diem a illius tentorium contendunt: conspirantibus una corporis custodibus: ibiq; postquam de signis militaribus illius imagines detraxerunt: prodeuntem mox tentorio cum filio, ut ad eos loquerentur, continuo obruncant: unaq; praefectum praetorio, & quoscuq; charissimos ille habuerat: proiectaq; ad ludibrium cadauera, cunctibus deum, uolucrisq; lanianda reliquerunt: missis tantum Romam imperatorum capitibus. Hunc habuit finem Maximinus cum filio: ita male gesti imperij dedere ambo supplicium. Caeterum exercitus herebat, nec audita principum: neq; enim perinde omnibus grata, praesertimq; Pannonijs, Thracibusq; barbaris, qui scilicet imperium tradiderat: sed quando infectum fieri iam nequibat, ferebant, qd inuiti, & se gaudere cum caeteris simulabant. Quare depositis armis pacatorum habitu, ad Aquileiae muros accesserunt: nuntiantaq; cede Maximini, petebant, uti sibi portae aperiretur amicis ia, qui pridie hostes fuissent. Enimvero Aquileiensis duces haud passi, proponunt Maximini, & Albini, ac Gordiani Caesimagines, coronis & lauro redimitas: quibus ipsi acclamantes, etiam hortabantur exercitum, ut agnoscerent salutarentq; & letis exciperent uocabus, quos S. P. Q. R. imperatores elegerat: nam Gordianos illos superiores cum

dijs agere eunum. sed & forum rerum uenialium supra muros exposuerunt, magna ciborum, uiniq; copia: praetereaq; uestium & calceorum, rerumq; adeo omnium, quas praebere hominibus posset ciuitas beata, & florens. Igitur magis, magisq; ea res exercitum obstupescit, cogitantem fuisse illis abunde omnia, etiam ad longiorem obsidionem suffectura: contraq; se magna egestate omnium, prius aliquanto perituros, quam urbe omnibus circumfluente copijs potirentur. Ita manente sub muris exercitu, & quae cuiq; usui forent inde sumentibus, colloquentibusq; inter se, pacis erant, amicitiaq; uelut habitus: manente adhuc obsidione specie, cum scilicet clausa moenia romanus circumsideret exercitus. Dum haec ad Aquileiam geruntur: interea equites, qui Maximini caput Romam ferebant: magno studio accelerantes, patentibus ubiq; portis, ac laureatis populorum frequentia excepti, stagnis, paludibusq; inter Altinum ac Rauennam enauigatis, Maximum in urbe Rauenna inuenerunt, delectos ex urbe & Italia contrahentem milites: ac Germanorum auxiliares, qui beneuolentiae nomine publicae a popularibus missi fuerant: quibus olim Maximus cum imperio diligentissimo praesuerat. Ergo paranti copias aduersus Maximinum repente occurrunt equites capita ferentes principum: uictoriamq; nuntiantes, & rerum prosperos successus: consensumq; exercitus, & populi ad eosdem colendos principes, quos senatus elegerat. His igitur praeter spem nuntiatis, statim ad aras sacrificatum discarritur: uictoriam canentibus uniuersis, quam circa pulueris iactum, sibi peperebant. Enimvero Maximus peracto sacrificio Romam di-

mittit equites: ut rem gestam populo narrent, & aspici-
ta illa perferant. qui postquam peruenere in urbem, atq;
infixa contis hostilia capita omnibus conspicienda praeu-
lerunt: nemo utiq; uerbis ullis consequi posset festum,
letitiamq; eius diei. Nulla quippe fuit aetas, quae non ad
aras, & templa festinaret: nemo qui domi se contineret:
sed ibant ceu lymphati gratantes inuicem, atq; in circum,
ueluti futura concione frequentes concurrebant: ipseq; Al-
binus hecatombas immolabat: nulliq; non magistratus,
nulli non e' senatorio ordine letabundi supra quam dici
posset agitabant: quasi securim ceruicibus imminentem
excussissent. Ignorant nuntij, legatiq; per omnes prouincias lau-
reati dimittebantur: dumq; ad hunc modum tanta Ro. Po-
lactia tenebat: interea Maximus Rauenna profectus,
Aquileiam peruenit: transmissis paludibus, in quas flu-
uius Eridanus, ac uicina exundant stagna: sic, ut per ora
septem in mare praecipitentur. itaq; indigene patria lin-
gua palude illam septem maria appellat. Statim igitur
Aquileienses Maximum referatis portis exceperunt: nullaeq;
non Italiae ciuitates legatos mittebant principes uiros can-
didatos, ac laureatos, & deorum patriorum simulachra,
aureasq; coronas, si quae in donarijs fuerant, comportan-
tes, qui fausta omnia Maximo acclamarent, & frondibus
eum conspergerent. Quin exercitus etiam qui Aquile-
iam circumfederat, pacato habitu prodibat laureatus:
non tam uero, concordiq; affectu uniuersoru, quam fi-
cta beneuolentia, & honore temporario ad presentem
fortunam principis accommodato: plerisq; tamen indi-
gnantibus, ac dolentibus clanculum, quem ipsi elegerant

tradidisse: rerum potiri, quem senatus creauerat. Enim-
uero Maximus uno, alteroq; die sacrificijs absumpto, ter-
tio deum exercitum omnem in planitiem conuocauit: atq;
ex tribunali ad hunc modum uerba fecit. Quam
fuerit ex usu uobis poenitentia, & reconciliata cum Ro-
manis gratia, re ipsa didicistis: pacem uidelicet pro bello
agitantes, seruato etiam militari iureiurando, quod est
num. Romani principatus mysterium sanctissimum. Qua-
re debetis etiam deinceps huiuscemodi commodis frui: si-
dem populo seruantes, senatusq; Ro. & nobis imperato-
ribus, quos a nobilitate, & rebus gestis, longiq; serie
generis, quasi per gradus quosdam proiectos pari iudi-
cio. S. P. Q. R. elegerunt. Neq; enim unius tantum hominis
peculiaris possessio principatus est: sed communis anti-
quitus totius Ro. Po. siquidem in illa urbe sita est imperij
fortuna: nobis autem dispensatio tantum, atq; administra-
tio principatus una uobiscum demandata est. qui si or-
dinem quem decet, ac modestiam retinebitis: si debitum
principibus honorem ac reuerentiam exhibebitis: cum
ipsi beatam uitam, bonisq; omnibus affluentem adipisce-
mini: tum nationes ac ciuitates uniuerse pacem colentes in
officio permanebunt. uiuetis autem cuncti ex animi uestri
sententia domi suae quisq;: neq; in externis regionibus
conflictabimini. Ut autem barbarae gentes pacem, quietemq;
tueantur, nobiscum erit hic labor: nam cum duo sint im-
peratores, facilius urbanae res administrabuntur: atq; ex-
terne, praesto scilicet futuro alterutro, quo cuiq; usus uoca-
uerit. Neq; uero sufficimini rerum superioru memoriam
illam superfore, aut in nobis (quippe nihil non iussi feci-

sus:) aut in Ro. Po. nationibusq; alijs, quæcumq; ob acc-
 ptas iniurias desciverunt. Sit omnium oblitio: sit fœdus
 constantis amicitie, fidesq; benevolentie, ac moderationis
 sempiterna. Hæc locutus Maximus, ac pecunias magna
 copia pollicitus, paucos Aquileiæ commoratus dies, Romam
 reuerti constituit. Igitur dimisso exercitu reliquo in pro-
 uincias, castraq; propria, Romam reuertitur ipse cum
 sup'atoribus ijs, quibus imperatorum custodia incum-
 bebat: quiq; delecti ab Albino fuerant: neq; non auxi-
 liaribus Germanis, quorum potissimum fidei confidebat:
 ut pote quibus olim nondum adepti imperio cum potestate
 præfuerat. Ingressi urbem etiã Albinus occurrit, Cor-
 dianum Cæsarem secum adducens: senatus autē populusq;
 uniuersus lætis acclamationibus ueluti triumphantes exce-
 perunt. Post id autem cum publice priuatimq; magna mo-
 destia & grauitate imperium gubernaretur: omnesq;
 omnia bona dicerent: lætareturq; populus, & gloria-
 retur provincijs, imperioq; dignis principibus: militum
 tamen ulcerosi animi populares illas acclamationes haud
 æquis auribus accipiebant: ipsamq; illam nobilitatem
 grauabantur, indigne ferentes datos sibi à senatu prin-
 cipes. Angebant præterea eos Germani, quos in urbe se-
 cum Maximus retinuerat: nam futuros uindices spera-
 bant, siquid ipsi maius ausi forent: etiamq; insidias su-
 spectabant, ne forte ab illis per fraudem exarmarentur:
 memores Seueri principis, qui etiam Pertinacis in-
 terfectores exauthorauerat. Cum itaq; ludi capitolini cele-
 brarentur: deditis festo ac spectaculis omnium mentibus,
 repente dissimulatum diu sensum milites indicarunt:

namq; ira instincti, ac uesano quodam motu unanimiter ad
 regiam concurrentes, senes principes ad necem deposce-
 bant. Forte accidit, ut ne ipsi quidem inter se satis con-
 gruerent: sed (ut est regnandi inexhausta auuiditas, atq;
 incommunicabilis natura potestatis:) uterq; ad se sum-
 mam imperij trahebat. etenim Albino claritudo nata-
 lium, atq; iterum gestus consularis, Maximo autem præ-
 stantia urbi, & q; rerum peritus habebatur, animos
 paciebant: utrumq; tamen patricia nobilitas, & quantum
 satis esset, illustre genus, ad summum imperium stimu-
 labant: quæ res in primis ambo perdidit: nam audito
 Maximus uenisse ad se occidendum milites, qui prætoriani
 ni appellatur: arcessere statim Germanos auxiliarios stu-
 tuerat, qui scilicet in urbe ipsa erant: ac posse resistere
 prætorianis uidebantur: at Albinus dolum contra se,
 compositamq; aliquam suspectans fraudem, q; studere
 Maximino Germanos cognouerat: prohibuit accari illos:
 neq; ad prohibendo: repellendosq; prætorianos conuo-
 catri: sed id agit, ut summa rerum solus Maximus po-
 tiatur: ac dum inter se ad hunc modum disceptant: ecce
 tibi unanimiter milites impetu in aulam facti, turbatis
 ianuarum custodibus, senem corripunt utrumq;: laceratisq;
 uestibus quas gerebant, uilioribus sanè, ut pote domi
 se continentium, nudos ipsos ex aula abstrahunt: ac
 per omnem ignominiam contumeliamq; cedentes, irri-
 dentesq; senatorios imperatores, barbaramq; & superca-
 lia uellentes, neq; ulli parentes corporis totius ludibrio,
 per mediam urbem ad castra deducebant: ne occidere
 quidem illos in regia decreti: sed lento mortis genere

HERODIANI HIST.

prius ex carnis scire, quo dolorem diutius perpetuerentur.
 Sed ubi Germanos re deinde cognita, raptis armis in au-
 xilium concurrere, nuntiatum praetorianis est: sta-
 tim illos nullo non ludibrio prius affectos contruci-
 dant: relictisq; in ipsa uia caeueribus, tollentes in al-
 tum manibus Gordianum Caesarem, quando aliud nihil
 occurrit, imperatorem consalutabant: identidem ad po-
 pulum uociferantes, iacere ipsorum manu quos populus
 ab initio recusauerat: electumq; Gordianum Gordiani
 nepotem, quem ipse Ro. Popu. ad imperium compulisset.
 Hunc igitur secum deducantes, coiere in castra: clausisq;
 portis quieti agitant. at Germani ubi occisos proiectosq;
 audierunt, quorum causa properauerant: cum nollent
 irrium bellum pro uiris uita defunctis suscipere, in sua
 diuersoria reuertuntur. Hunc finem uitae habuerunt, in-
 dignum uidelicet, ac nefarium sancti, & uenerabiles
 senes, claritudine generis, atq; egregijs meritis, ad im-
 perij fastigium prouecti. Caterum Gordianus cum anno-
 rum esset ferme .xiiij. princeps ab uniuersis declaratus,
 romanum suscepit imperium. FINIS.

I 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Omnes quaterniones praeter 12 quinternionem.

VENETIIS IN AEDIBVS AL
 DI, ET ANDREAE ASV
 LANI SOCERI, MEN
 SE SEPTEMBRI.
 M. D. XXIIII.

